Uradni list Evropske unije

L 435

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Letnik 64

6. december 2021

Vsebina

I *Zakonodajni akti*

UREDBE

★ **Uredba (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013** 1

★ **Uredba (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013** 187

★ **Uredba (EU) 2021/2117 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o spremembi uredb (EU) št. 1308/2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov, (EU) št. 1151/2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil, (EU) št. 251/2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in (EU) št. 228/2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije** 262

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2021/2115 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 2. decembra 2021

o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 42 in člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Akta o pristopu iz leta 1979 in zlasti odstavka 6 Protokola št. 4 o bombažu, priloženega Aktu,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Računskega sodišča ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([3]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([4]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V sporočilu Komisije z dne 29. novembra 2017 z naslovom „Prihodnost preskrbe s hrano in kmetijstva“ so določeni izzivi, cilji in usmeritve prihodnje skupne kmetijske politike (SKP) po letu 2020. Ti cilji vključujejo spodbujanje SKP k večji usmerjenosti v rezultate in tržni naravnanosti, spodbujanje modernizacije in trajnostnosti, vključno z gospodarsko, socialno, okoljsko in podnebno trajnostnostjo kmetijskih, gozdnih in podeželskih območij, ter prispevanje k zmanjšanju z zakonodajo Unije povezanega upravnega bremena za upravičence.

(2) Za obravnavanje globalne razsežnosti in posledic SKP bi morala Komisija zagotoviti skladnost z zunanjimi politikami in instrumenti Unije, zlasti v okviru razvojnega sodelovanja in trgovine. Unija je zavezana skladnosti politik za razvoj, zato je treba pri zasnovi politik upoštevati razvojne cilje in načela.

([1]) UL C 41, 1.2.2019, str. 1.
([2]) UL C 62, 15.2.2019, str. 214.
([3]) UL C 86, 7.3.2019, str. 173.
([4]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2021 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 2. decembra 2021.

(3) Ker mora SKP okrepiti svoje odzivanje na izzive in priložnosti, ki se pojavljajo na mednarodni ravni, na ravni Unije, nacionalni, regionalni in lokalni ravni ter na ravni kmetij, je treba poenostaviti upravljanje SKP, izboljšati njen prispevek k izpolnjevanju ciljev Unije in znatno zmanjšati upravno breme. SKP bi moral temeljiti na zagotavljanju smotrnosti (v nadaljnjem besedilu: „model izvajanja"). Zato bi Unija morala določiti osnovne parametre politike, kot so cilji SKP in njene osnovne zahteve, države članice pa bi morale imeti večjo odgovornost glede tega, kako izpolnjujejo cilje in dosegajo ciljne vrednosti. Okrepljena subsidiarnost omogoča boljše upoštevanje lokalnih razmer in potreb ter posebne narave kmetijske dejavnosti, ki izhaja iz socialne strukture kmetijstva ter strukturnih in naravnih razlik med različnimi kmetijskimi regijami, zaradi česar se podpora prilagaja, da se čim bolj poveča prispevek k uresničevanju ciljev Unije.

(4) Za to uredbo se uporabljajo horizontalna finančna pravila, ki sta jih Evropski parlament in Svet sprejela na podlagi člena 322 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Ta pravila so določena v Uredbi (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]) (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba), pri čemer določajo zlasti postopek za pripravo in izvrševanje proračuna prek nepovratnih sredstev, javnih naročil, nagrad in posrednega izvrševanja ter urejajo nadzor odgovornosti finančnih akterjev. Pravila, sprejeta na podlagi člena 322 PDEU, zajemajo tudi splošni režim pogojenosti za zaščito proračuna Unije.

(5) Pravila o ukrepih, ki povezujejo uspešnost skladov Unije z dobrim gospodarskim upravljanjem, o teritorialnem razvoju in o prepoznavnosti podpore iz skladov Unije, določena v Uredbi (EU) 2021/1060 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]), bi se morala uporabljati tudi za podporo za razvoj podeželja na podlagi te uredbe, da se v zvezi s temi vidiki zagotovi skladnost z zadevnimi skladi Unije.

(6) Sinergije med EKSRP in Obzorjem Evropa, vzpostavljenem z Uredbo (EU) 2021/695 Evropskega parlamenta in Sveta ([7]), bi morale EKSRP spodbuditi, da kar najbolje izkoristi rezultate raziskav in inovacij, zlasti tiste, ki izhajajo iz projektov, ki se financirajo iz Obzorja Evropa in evropskega partnerstva za inovacije na področju kmetijske produktivnosti in trajnosti (EIP), ter vodijo v inovacije v kmetijskem sektorju in na podeželju.

(7) Glede na pomen boja proti dramatični izgubi biotske raznovrstnosti bi morala podpora na podlagi te uredbe prispevati k vključevanju ukrepov na področju biotske raznovrstnosti v politike Unije in k doseganju splošne ambicije, da se za cilje biotske raznovrstnosti v okviru večletnega finančnega okvira v letu 2024 nameni 7,5 % letne porabe in 10% letne porabe v okviru večletnega finančnega okvira v letih 2026 in 2027.

(8) Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da v svojih strateških načrtih SKP določijo nekatere opredelitve pojmov in pogoje. Da pa bi zagotovili enake skupne konkurenčne pogoje, je treba na ravni Unije določiti okvir, ki zajema nujne skupne elemente, ki jih je treba vključiti v zadevne opredelitve pojmov in pogoje (v nadaljnjem besedilu: okvirne opredelitve pojmov).

(9) Da bi okrepili vlogo kmetijstva pri zagotavljanju javnih dobrin, je treba določiti ustrezno okvirno opredelitev pojma „kmetijska dejavnost". Da bi poleg tega zagotovili, da lahko Unija spoštuje mednarodne obveznosti glede domače podpore, določene v Sporazumu STO o kmetijstvu, in zlasti da se osnovna dohodkovna podpora za trajnostnost in z njo povezane vrste intervencij še naprej priglašajo kot podpora v obliki „zelene škatle", ki nima učinkov

([5]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

([6]) Uredba (EU) 2021/1060 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o določitvi skupnih določb o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu plus, Kohezijskem skladu, Skladu za pravični prehod in Evropskem skladu za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo ter finančnih pravil zanje in za Sklad za azil, migracije in vključevanje, Sklad za notranjo varnost in Instrument za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko (UL L 231, 30.6.2021, str. 159).

([7]) Uredba (EU) 2021/695 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. aprila 2021 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije Obzorje Evropa, določitvi pravil za sodelovanje in razširjanje rezultatov ter razveljavitvi uredb (EU) št. 1290/2013 in (EU) št. 1291/2013 (UL L 170, 12.5.2021, str. 1).

izkrivljanja trgovine ali učinkov na proizvodnjo ali pa so ti minimalni, bi morala okvirna opredelitev pojma „kmetijska dejavnost“ zajemati tako proizvodnjo kmetijskih proizvodov kot vzdrževanje kmetijske površine, kmetje pa bi morali imeti možnost izbire med tema dvema vrstama dejavnosti. Zaradi prilagoditve lokalnim razmeram bi morale države članice v svojih strateških načrtih SKP določiti dejansko opredelitev pojma „kmetijska dejavnost“ in zadevne pogoje.

(10) Da bi ohranili bistvene elemente na ravni Unije in tako zagotovili primerljivost odločitev držav članic, ne da bi pri tem države članice omejevali pri doseganju ciljev Unije, bi bilo treba določiti okvirno opredelitev pojma „kmetijska površina“. Povezane okvirne opredelitve pojmov „orno zemljišče“, „trajni nasad“ in „trajno travinje“ bi morale biti določene široko, da bi lahko države članice podrobneje določile opredelitve pojmov v skladu s svojimi lokalnimi razmerami.

(11) Okvirno opredelitev pojma „orno zemljišče“ bi bilo treba določiti tako, da bi države članice lahko zajele različne oblike proizvodnje in da bi zahtevala vključitev neobdelanih zemljišč, da se zagotovi nevezanost intervencij.

(12) Okvirna opredelitev pojma „trajni nasad“ bi morala vključevati tako površine, ki se dejansko uporabljajo za proizvodnjo, kot tudi tiste, ki se ne, ter drevesnice in panjevce s kratko obhodnjo, ki jih določijo države članice.

(13) Okvirno opredelitev pojma „trajno travinje“ bi bilo treba določiti tako, da v primerih, kjer še naprej prevladujejo trave in druge zelene krmne rastline, ne izključuje drugih vrst, ki se lahko uporabljajo za pašo. Državam članicam bi bilo treba omogočiti tudi določitev dodatnih meril in vključitev vrst, ki niso trave ali druge zelene krmne rastline in ki se lahko uporabljajo za proizvodnjo živalske krme, ne glede na to, ali se uporabljajo za dejansko proizvodnjo ali ne. To bi lahko zajemalo vrste, pri katerih se deli rastline, kot so listi, cvetovi, stebla ali plodovi, lahko uporabljajo za pašo neposredno ali ko padejo na tla. Države članice bi morale imeti tudi možnost, da se odločijo, ali bodo omejile zemljišča, na katerih trave in druge zelene krmne rastline na površinah za pašo ne prevladujejo ali jih tam ni, vključno tako, da jih omejijo na zemljišča, ki so del uveljavljenih lokalnih praks.

(14) Okvirna opredelitev pojma „kmetijska površina“ bi morala zagotoviti, da države članice zajamejo kmetijsko-gozdarske sisteme, kadar so kmetijske parcele, kjer se izvajajo kmetijske dejavnosti, poraščene z drevesi, s čimer se izboljša trajnostna raba zemljišč.

(15) Da bi zagotovili pravno varnost, da je podpora plačana za kmetijsko površino, ki je kmetu na voljo in kjer se opravlja kmetijska dejavnost, bi bilo treba določiti okvirno opredelitev pojma „upravičeni hektar“, ki bi vključevala bistvene elemente. Države članice bi morale zlasti določiti pogoje za ugotavljanje, ali je zemljišče kmetu na voljo. Glede na verjetnost občasne in začasne uporabe kmetijskih zemljišč za dejavnost, ki ni strogo kmetijska, in glede na možnosti, da nekatere nekmetijske dejavnosti prispevajo k diverzifikaciji dohodkov kmetijskih gospodarstev, bi morale države članice določiti ustrezne pogoje, da bi se kot upravičeni hektarji vključile površine, ki se uporabljajo tudi za nekmetijske dejavnosti.

(16) Glede na velike okoljske ambicije SKP se upravičena površina ne bi smela zmanjšati zaradi izvajanja nekaterih pravil o pogojenosti ter shem za podnebje, okolje in dobrobit živali (v nadaljnjem besedilu: sheme za podnebje in okolje) v okviru neposrednih plačil. Kmetijska zemljišča ne bi smela postati neupravičena do neposrednih plačil, če se uporabljajo za pridelavo nekmetijskih proizvodov s paludikulturo v okviru bodisi shem Unije bodisi nacionalnih shem, ki prispevajo k doseganju enega ali več okoljskih ali podnebnih ciljev Unije. Poleg tega bi morala kmetijska zemljišča ostati upravičena do neposrednih plačil, kadar zanje veljajo nekatere zahteve Unije v zvezi z varstvom okolja ali kadar so pogozdena v okviru ukrepov za razvoj podeželja, vključno s tistimi, ki so bila pogozdena v okviru skladnih nacionalnih shem, ali zemljišča, za katera veljajo nekatere obveznosti prahe.

(17) Ob upoštevanju potrebe po poenostavitvi bi morale države članice imeti možnost, da odločijo, da krajinske značilnosti, ki bistveno ne ovirajo izvajanja kmetijske dejavnosti na parceli, ostanejo del upravičene površine. Pri izračunu upravičene površine trajnega travinja bi državam članicam ob odbitju površin z neupravičenimi značilnostmi moralo biti dovoljeno, da uporabijo poenostavljeno metodologijo.

(18) Kar zadeva površine, ki se uporabljajo za pridelavo konoplje, bi morala biti za ohranjanje javnega zdravja in zagotavljanje skladnosti z drugimi zakonodajnimi akti uporaba sort konopljinega semena z vsebnostjo tetrahidrokanabinola pod 0,3 % vključena v opredelitev pojma „upravičeni hektar“.

(19) Da bi nadalje izboljšali smotrnost SKP, bi bilo treba dohodkovno podporo ciljno usmeriti na aktivne kmete. Da bi zagotovili enoten pristop na ravni Unije, bi bilo treba določiti okvirno opredelitev pojma „aktivni kmet“, ki bi vključevala bistvene elemente. Države članice bi morale v svojih strateških načrtih SKP določiti, kateri kmetje se na podlagi objektivnih pogojev štejejo za aktivne kmete. Za zmanjšanje upravnega bremena bi države članice morale imeti možnost, da neposredna plačila odobrijo manjšim kmetom, ki prav tako prispevajo k vitalnosti podeželja, in da pripravijo negativni seznam nekmetijskih dejavnosti, v primerjavi s katerimi so kmetijske dejavnosti običajno postranske. Negativni seznam ne bi smel biti edini način, kako se določi opredelitev pojma, temveč dopolnilno orodje za identifikacijo takih nekmetijskih dejavnosti, brez poseganja v možnost, da zadevne osebe dokažejo, da izpolnjujejo merila opredelitve pojma „aktivni kmet“. Za zagotovitev boljšega dohodka, okrepitev socialno-ekonomske strukture podeželja ali uresničevanje s tem povezanih ciljev, opredelitev pojma „aktivni kmet“ ne bi smela iz odobritve podpore izključiti kmetov, ki opravljajo več dejavnosti, ali kmetov, ki te dejavnosti ne opravljajo s polnim delovnim časom, ki so poleg kmetovanja vključeni tudi v nekmetijske dejavnosti.

(20) Da bi pri obravnavi cilja generacijske pomladitve zagotovili skladnost med vrstami intervencij v obliki neposrednih plačil in vrstami intervencij za razvoj podeželja, bi bilo treba na ravni Unije določiti okvirno opredelitev pojma „mladi kmet“, ki bi vključevala bistvene elemente.

(21) Da bi pri obravnavi cilja spodbujanja razvoja podjetij na podeželju zagotovili skladnost med vrstami intervencij v obliki neposrednih plačil in vrstami intervencij za razvoj podeželja, bi bilo treba na ravni Unije določiti okvirno opredelitev pojma „novi kmet“, ki bi vključevala skupne elemente.

(22) Da bi dali vsebino ciljem SKP, kot so določeni v členu 39 PDEU, in zagotovili, da Unija ustrezno obravnava najnovejše izzive, je primerno, da se določi niz splošnih ciljev, pri katerih so upoštevane usmeritve iz sporočila z naslovom „Prihodnost preskrbe s hrano in kmetijstva“. Na ravni Unije bi bilo treba podrobneje opredeliti niz specifičnih ciljev, ki bi jih morale države članice vključiti v svoje strateške načrte SKP, pri čemer bi bilo treba upoštevati dejstvo, da je kmetijstvo v državah članicah sektor, ki je tesno povezan s celotnim gospodarstvom. Ti specifični cilji bi morali v skladu z oceno učinka doseči ravnovesje med različnimi razsežnostmi trajnostnega razvoja ter splošne cilje SKP pretvoriti v konkretnejše prednostne naloge in upoštevati ustrezno zakonodajo Unije, zlasti v zvezi s podnebjem, energijo in okoljem.

(23) Pametnejša, posodobljena in bolj trajnostna SKP mora upoštevati raziskave in inovacije, da bi podpirala večfunkcionalnost kmetijskih, gozdarskih in prehranskih sistemov v Uniji, pri čemer mora vlagati v tehnološki razvoj in digitalizacijo ter izboljšati prevzemanje in učinkovito uvajanje tehnologij, zlasti digitalnih tehnologij, ter dostop do in okrepljeno izmenjavo nepristranskega, zanesljivega in relevantnega znanja ter novih spoznanj.

(24) Unija mora spodbujati sodoben, konkurenčen, odporen in diverzificiran kmetijski sektor, ki izkorišča prednosti visokokakovostne proizvodnje in učinkovite rabe virov ter zagotavlja dolgoročno prehransko varnost kot del konkurenčnega in produktivnega agroživilskega sektorja, hkrati pa ščiti model družinske kmetije.

(25) Da bi podprli vzdržne dohodke kmetij in odpornost kmetijskega sektorja po vsej Uniji in tako okrepili dolgoročno prehransko varnost, je treba izboljšati položaj kmetov v vrednostni verigi, zlasti s spodbujanjem oblik sodelovanja, ki vključujejo kmete in jim koristijo, pa tudi s spodbujanjem kratkih dobavnih verig in izboljšanjem preglednosti trga.

(26) Unija mora izboljšati odziv na družbene zahteve v zvezi s hrano in zdravjem, vključno z visokokakovostno, varno in hranljivo hrano, proizvedeno na trajnosten način. Za napredek v tej smeri bo treba spodbujati specifične trajnostne kmetijske prakse, kot so ekološko kmetovanje, integrirano varstvo rastlin pred škodljivimi organizmi, agroekologija, gozdno kmetijstvo ali precizno kmetovanje. Prav tako bi bilo treba spodbujati ukrepe za promoviranje višje ravni dobrobiti živali in pobude za boj zoper odpornost mikrobov proti protimikrobnim zdravilom (v nadaljnjem besedilu: mikrobna odpornost).

(27) Model izvajanja ne bi smel ustvariti 27 različnih nacionalnih kmetijskih politik in tako ogroziti skupne narave SKP in notranjega trga. Vendar pa bi bilo treba državam članicam dopustiti določeno stopnjo prožnosti znotraj trdnega skupnega regulativnega okvira. S to uredbo bi bilo zato treba določiti cilje Unije ter določiti vrste intervencij in skupne zahteve Unije, ki veljajo za države članice, s čimer bi se zagotovila skupna narava SKP. Države članice bi morale biti odgovorne za prenos tega regulativnega okvira Unije v ureditve podpore, ki se uporabljajo za upravičence, in pri tem uporabiti večjo stopnjo prožnosti. Države članice bi morale v tem okviru ravnati v skladu z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah in splošnimi načeli prava Unije ter zagotoviti, da pravni okvir za odobritev podpore Unije upravičencem temelji na njihovih strateških načrtih SKP ter je v skladu z načeli in zahtevami, določenimi v tej uredbi in Uredbi (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]). Prav tako bi morale izvajati svoje strateške načrte SKP, kot jih je odobrila Komisija.

(28) Da bi spodbujali pameten in odporen kmetijski sektor, morajo neposredna plačila še naprej predstavljati bistveni del za zagotavljanje pravične dohodkovne podpore kmetom. Prav tako so potrebne naložbe v prestrukturiranje kmetij, modernizacijo, inovacije, diverzifikacijo ter uvajanje novih praks in tehnologij, da bi izboljšali tržno nagrajevanje kmetov.

(29) V okviru večje tržne usmerjenosti SKP, kot je opredeljeno v sporočilu z naslovom „Prihodnost preskrbe s hrano in kmetijstva“, lahko tržna izpostavljenost, podnebne spremembe ter z njimi povezani pogostost in intenzivnost skrajnih vremenskih pojavov ter sanitarne in fitosanitarne krize vodijo v tveganje nihanja cen in večje pritiske na dohodke, zlasti primarnih proizvajalcev. Navzlic temu, da so kmetje na koncu odgovorni za zasnovo lastnih strategij na kmetiji in izboljšanje odpornosti kmetij, bi bilo zato treba določiti trden okvir, da bi zagotovili ustrezno obvladovanje tveganj.

(30) Podpiranje in izboljšanje varstva okolja in podnebnih ukrepov ter prispevanje k doseganju okoljskih in podnebnih ciljev Unije bodo v prihodnosti v kmetijstvu in gozdarstvu Unije zelo pomembne prednostne naloge. SKP bi morala imeti vlogo pri zmanjševanju negativnih vplivov na okolje in podnebje, vključno z biotsko raznovrstnostjo, in pri boljšem zagotavljanju okoljskih javnih dobrin – na vseh vrstah kmetijskih in gozdnih zemljišč (vključno z območji z visoko naravno vrednostjo) ter na podeželju kot celoti. Struktura SKP bi morala zato odražati večje ambicije v zvezi s temi cilji. Vključevati bi morala elemente, ki podpirajo ali kako drugače spodbujajo široko paleto ukrepov za doseganje ciljev – na področju kmetijstva, proizvodnje hrane, gozdarstva in podeželja kot celote.

(31) Najboljša kombinacija vrst ukrepov za obravnavanje teh ciljev se bo med državami članicami razlikovala. Hkrati s potrebo po povečanju prizadevanj za prilagajanje podnebnim spremembam sta tudi zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in povečanje sekvestracije ogljika pomembna za blaženje podnebnih sprememb. Proizvodnja in raba energije, ki se podpirata v okviru SKP, bi se morali nanašati na energijo, ki ima jasne značilnosti trajnosti, tudi z vidika toplogrednih plinov. Kar zadeva upravljanje naravnih virov, je lahko še zlasti koristna manjša odvisnost od kemikalij, kot so umetna gnojila in pesticidi, tudi za zaščito biotske raznovrstnosti, pri čemer so v številnih delih Unije pravočasno potrebni ukrepi za zmanjšanje odvisnosti od pesticidov ter ukrepi za zaustavitev in obrnitev trenda upada populacij opraševalcev.

([8]) Uredba (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 (glej stran 187 tega Uradnega lista).

(32) Ker se številna podeželska območja v Uniji soočajo s strukturnimi težavami, kot so pomanjkanje privlačnih zaposlitvenih možnosti, pomanjkanje znanj in spretnosti, nezadostno vlaganje v širokopasovne povezave in povezljivost, digitalne in druge infrastrukture in osnovne storitve, kot tudi beg mladih, je nujno okrepiti socialno-ekonomsko strukturo na teh območjih v skladu z izjavo iz Corka 2.0 z naslovom „Boljše življenje na podeželskih območjih“, zlasti z ustvarjanjem delovnih mest in generacijsko pomladitvijo, tako da se agenda Komisije za delovna mesta in rast približa podeželju, spodbuja socialno vključenost, podporo mladim, generacijsko pomladitev in razvoj „pametnih vasi“ po vsem evropskem podeželju ter prispeva k ublažitvi odseljevanja.

(33) Enakost med ženskami in moškimi je temeljno načelo Unije in vključevanje načela enakosti spolov je pomembno orodje za vključevanje tega načela v SKP. Zato bi bilo treba posebno pozornost nameniti spodbujanju udeležbe žensk v socialno-ekonomskem razvoju podeželja, zlasti v kmetijstvu, pri čemer se podpira ključna vloga žensk. Od držav članic bi bilo treba zahtevati, da ocenijo položaj žensk v kmetijstvu in izzive obravnavajo v svojih strateških načrtih SKP. Enakost spolov bi morala biti sestavni del priprave, izvajanja in vrednotenja intervencij SKP. Države članice bi poleg tega morale okrepiti svoje zmogljivosti na področju vključevanja načela enakosti spolov in zbiranja podatkov, razčlenjenih po spolu.

(34) Za stabilizacijo in diverzifikacijo podeželskega gospodarstva bi bilo treba podpirati tudi razvoj, zagon in ohranitev nekmetijskih podjetij. Kot je navedeno v sporočilu z naslovom „Prihodnost preskrbe s hrano in kmetijstva“, lahko nove podeželske vrednostne verige, kot so energija iz obnovljivih virov, razvijajoče se biogospodarstvo, krožno gospodarstvo in ekološki turizem, prinesejo dobre možnosti za rast in nova delovna mesta na podeželju, obenem pa prispevajo k ohranjanju naravnih virov. V zvezi s tem imajo lahko finančni instrumenti in uporaba jamstva EU na podlagi InvestEU, ki je bil vzpostavljen z Uredbo (EU) 2021/523 Evropskega parlamenta in Sveta ([9]), ključno vlogo pri zagotavljanju dostopa do financiranja ter krepitvi zmogljivosti kmetij in podjetij za rast. Na podeželju obstajajo zaposlitvene možnosti za zakonito prebivajoče državljane tretjih držav, ki v okviru strategij lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, spodbujajo njihovo družbeno in gospodarsko integracijo.

(35) SKP bi morala še naprej zagotavljati prehransko varnost, ki bi morala pomeniti stalen dostop do zadostne, varne in hranljive hrane. Poleg tega bi morala prispevati k boljšemu odzivanju kmetijstva Unije na nove družbene zahteve glede hrane in zdravja, vključno s trajnostno kmetijsko proizvodnjo, bolj zdravo prehrano, dobrobitjo živali in zmanjšanjem živilskih odpadkov. SKP bi morala še naprej spodbujati proizvodnjo s posebnimi in dragocenimi značilnostmi, hkrati pa kmetom pomagati, da svojo proizvodnjo proaktivno prilagodijo tržnim signalom in povpraševanju potrošnikov.

(36) Glede na obseg reforme, ki je potrebna za doseganje zasledovanih ciljev in odzivanje na izpostavljene pomisleke, je primerno, da se določi nov pravni okvir v eni sami uredbi, ki zajema podporo Unije, ki se financira iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) ter nadomešča ureditve, ki so zdaj določene v Uredbi (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([10]) ter Uredbi (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([11]).

(37) Ta uredba bi morala določiti pravila, ki se uporabljajo za podporo Unije, ki se financira iz EKJS in EKSRP ter odobri v obliki vrst intervencij, podrobneje opredeljenih v strateških načrtih SKP, ki jih pripravijo države članice, Komisija pa jih odobri.

(38) Da bi zagotovili, da Unija lahko spoštuje svoje mednarodne obveznosti glede domače podpore, določene v Sporazumu STO o kmetijstvu, bi bilo treba nekatere vrste intervencij, določene v tej uredbi, še naprej priglašati kot podporo v obliki „zelene škatle“, ki nima učinkov izkrivljanja trgovine ali učinkov na proizvodnjo ali pa so ti minimalni, ali kot podporo v obliki „modre škatle“ na podlagi programov omejevanja proizvodnje, tako da je izvzeta iz obveznosti zmanjšanja. Čeprav so določbe iz te uredbe za te vrste intervencij že skladne z zahtevami glede

([9]) Uredba (EU) 2021/523 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. marca 2021 o vzpostavitvi Programa InvestEU in spremembi Uredbe (EU) 2015/1017 (UL L 107, 26.3.2021, str. 30).

([10]) Uredba (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L 347, 20.12.2013, str. 487).

([11]) Uredba (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 (UL L 347, 20.12.2013, str. 608).

„zelene škatle“ iz Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu ali zahtevami glede „modre škatle“ iz člena 6.5, bi bilo treba zagotoviti, da so intervencije, ki jih države članice v svojih strateških načrtih SKP načrtujejo za te vrste intervencij, še naprej skladne s temi zahtevami. Zlasti bi moralo biti posebno plačilo za bombaž v tej uredbi še naprej zasnovano tako, da bi se upoštevale določbe „modre škatle“.

(39) Zagotoviti bi bilo treba, da so intervencije, tudi vezane dohodkovne podpore, skladne z mednarodnimi obveznostmi Unije. To vključuje zahteve iz Memoranduma o soglasju o oljnicah, sklenjenega med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Združenimi državami Amerike v okviru GATT ([12]), kot se uporablja po spremembah ločene osnovne površine Unije za oljnice zaradi spremenjene sestave Unije.

(40) Informacije glede SKP in ocena njene smotrnosti na podlagi izvajanja strateških načrtov SKP se bodo upoštevale pri rednih ocenah Komisije glede skladnosti politik za trajnostni razvoj, vzpostavljenih na podlagi agende za trajnostni razvoj do leta 2030.

(41) Na podlagi prejšnjega sistema navzkrižne skladnosti, ki se izvaja do leta 2022, sistem nove pogojenosti povezuje prejemanje celotne podpore SKP s tem, da kmetje in drugi upravičenci izpolnjujejo osnovne standarde na področju okolja, podnebnih sprememb, javnega zdravja, zdravja rastlin ter dobrobiti živali. Osnovni standardi v poenostavljeni obliki zajemajo seznam predpisanih zahtev ravnanja ter standardov za ohranjanje dobrih kmetijskih in okoljskih pogojev zemljišč (v nadaljnjem besedilu: standardi DKOP). Ti osnovni standardi bi morali bolj upoštevati okoljske in podnebne izzive in novo okoljsko strukturo SKP ter tako zagotavljati višjo raven okoljskih in podnebnih ambicij, kot je določeno v sporočilu Komisije z naslovom „Prihodnost preskrbe s hrano in kmetijstva“ ter večletnem finančnem okviru za leta 2021 do 2027, vzpostavljenem z Uredbo Sveta (EU, Euratom) 2020/2093 ([13]).

(42) Namen pogojenosti je prispevati k razvoju trajnostnega kmetijstva s tem, da se upravičenci bolje zavedajo potrebe po upoštevanju navedenih osnovnih standardov. Prav tako naj bi prispevala k temu, da bi bila SKP bolj skladna s pričakovanji družbe, in sicer z izboljšanjem usklajenosti SKP s cilji na področju okolja, javnega zdravja, zdravja rastlin ter dobrobiti živali. Pogojenost bi morala biti sestavni del okoljske strukture SKP kot del izhodišča za bolj ambiciozne okoljske in podnebne zaveze ter bi se morala na splošno uporabljati po vsej Uniji. Države članice bi morale zagotoviti, da se uporabljajo sorazmerne, učinkovite in odvračilne sankcije v skladu z Uredbo (EU) 2021/2116 za kmete in druge upravičence, ki ne izpolnjujejo teh zahtev.

(43) Namen okvira standardov DKOP je prispevati k blaženju podnebnih sprememb in prilagajanju nanje, reševanju izzivov, povezanih z vodo, ter varstvu in kakovosti tal in biotske raznovrstnosti. Okvir je treba okrepiti, da bi se upoštevale zlasti prakse, ki so določene do leta 2022 v okviru zelene komponente neposrednih plačil, blaženja podnebnih sprememb in potrebe po izboljšanju trajnostnosti kmetij in njihovega prispevka k biotski raznovrstnosti. Priznava se, da vsak od standardov DKOP prispeva k doseganju več ciljev. Za izvajanje okvira bi morale države članice določiti nacionalni standard za vsak standard, določen na ravni Unije, ob upoštevanju posebnih značilnosti zadevnega območja, vključno s stanjem tal in podnebnimi razmerami, obstoječih pogojev kmetovanja, kmetijskih praks, velikosti kmetije in struktur kmetijskih gospodarstev, rabe zemljišč ter posebnosti najbolj oddaljenih regij. Državam članicam bi moralo biti omogočeno določiti druge nacionalne standarde v zvezi z glavnimi cilji standardov DKOP, da se izboljša izpolnjevanje okoljskih in podnebnih ciljev okvira standardov DKOP. Glede na obstoječe prakse v okviru sistema ekološkega kmetovanja ekološkim kmetom ne bi smele biti naložene nobene dodatne zahteve v zvezi s kolobarjenjem. Poleg tega bi moralo državam članicam biti omogočeno, da v zvezi s standardi za kolobarjenje in minimalni delež ornega zemljišča za biotsko raznovrstnost razmislijo o nekaterih izjemah, da bi se izognile prevelikemu bremenu za manjše kmetije ali izključile nekatere kmetije, ki že izpolnjujejo cilj standardov DKOP, saj so v veliki meri pokrite s travinjem, neobdelanim zemljiščem ali stročnicami. Določiti bi bilo treba tudi izjemo za zahtevo po minimalnem deležu ornega zemljišča za biotsko raznovrstnost v primeru držav članic, ki so pretežno gozdnate.

([12]) UL L 147, 18.6.1993, str. 26.

([13]) Uredba Sveta (EU, Euratom) 2020/2093 z dne 17. decembra 2020 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2021–2027 (UL L 433I, 22.12.2020, str. 11).

(44) Države članice morajo predpisane zahteve ravnanja v celoti izvajati, da bodo delovale na ravni kmetij in da se zagotovi enako obravnavanje kmetov. Da se zagotovi usklajenost pravil o pogojevanju pri krepitvi trajnostnosti politike, bi morale predpisane zahteve ravnanja zajemati glavno zakonodajo Unije na področju okolja, javnega zdravja, zdravja rastlin ter dobrobiti živali, kot je izvedena na nacionalni ravni, ki posameznim kmetom in drugim upravičencem nalaga natančne obveznosti, vključno z obveznostmi iz Direktive Sveta 92/43/EGS ([14]) in Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([15]) ali Direktive Sveta 91/676/EGS ([16]). Da bi sprejeli nadaljnje ukrepe na podlagi skupne izjave Evropskega parlamenta in Sveta, priložene k Uredbi (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([17]), bi morale biti zadevne določbe Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([18]) in Direktive 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([19]) vključene kot predpisane zahteve ravnanja v področje uporabe pogojevanja, seznam DKOP pa bi bilo treba ustrezno prilagoditi.

(45) Da bi prispevali k razvoju družbeno trajnostnega kmetijstva, s tem da bi upravičenci do podpore SKP bolje poznali zaposlitvene in socialne standarde, bi bilo treba uvesti nov mehanizem, ki bi vključeval socialna vprašanja.

(46) Tak mehanizem bi moral povezati prejemanje celotnih neposrednih plačil SKP kot tudi plačil za okoljske, podnebne in druge upravljavske obveznosti, plačil za naravne ali druge omejitve, značilne za posamezno območje, in plačil za slabosti, značilne za posamezno območje, ki izhajajo iz nekaterih obveznih zahtev s tem, da kmetje in drugi upravičenci izpolnjujejo osnovne standarde v zvezi z delovnimi in zaposlitvenimi pogoji za delavce na kmetiji ter v zvezi z varnostjo in zdravjem pri delu, zlasti nekatere standarde na podlagi Direktive Sveta 89/391/EGS ([20]) ter direktiv 2009/104/ES ([21]) in (EU) 2019/1152 ([22]) Evropskega parlamenta in Sveta. Komisija bi morala do leta 2025 oceniti izvedljivost vključitve člena 7(1) Uredbe (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([23]) in po potrebi predlagati zadevno zakonodajo.

(47) Države članice bi morale zagotoviti, da se za kmete in druge upravičence, ki ne izpolnjujejo teh standardov uporabljajo sorazmerne, učinkovite in odvračilne sankcije v skladu z Uredbo (EU) 2021/2116. Zaradi načela neodvisnosti sodstva pravosodnim sistemom ni mogoče naložiti posebnih zahtev v zvezi s tem, kako se sprejemajo odločbe in obsodbe, razen tega, kar je določeno v zakonodaji, na kateri temeljijo odločbe in obsodbe.

(48) Da bi se spoštovala pravica držav članic, da opredelijo temeljna načela svojih socialnih sistemov in sistemov dela, bi bilo treba pri vzpostavljanju mehanizma socialne pogojenosti ustrezno upoštevati različne nacionalne okvire. Zato bi bilo treba upoštevati izbiro držav članic, kar zadeva načine izvrševanja, kolektivna pogajanja in vlogo socialnih partnerjev, kadar je potrebno, tudi pri izvajanju direktiv na socialnem področju in področju zaposlovanja.

([14]) Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

([15]) Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7).

([16]) Direktiva Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaženjem z nitrati iz kmetijskih virov (UL L 375, 31.12.1991, str. 1).

([17]) Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (ES) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L 347, 20.12.2013, str. 549).

([18]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

([19]) Direktiva 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti za doseganje trajnostne rabe pesticidov (UL L 309, 24.11.2009, str. 71).

([20]) Direktiva Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu (UL L 183, 29.6.1989, str. 1).

([21]) Direktiva 2009/104/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o minimalnih varnostnih in zdravstvenih zahtevah za uporabo delovne opreme delavcev pri delu (druga posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) (UL L 260, 3.10.2009, str. 5).

([22]) Direktiva (EU) 2019/1152 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o preglednih in predvidljivih delovnih pogojih v Evropski uniji (UL L 186, 11.7.2019, str. 105).

([23]) Uredba (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji (UL L 141, 27.5.2011, str. 1).

Spoštovati bi se morali nacionalni modeli trga dela in avtonomija socialnih partnerjev. Ta uredba socialnim partnerjem ali državam članicam ne bi smela nalagati nobenih obveznosti glede izvrševanja ali nadzora na področjih, za katera so v skladu z nacionalnimi modeli trga dela odgovorni socialni partnerji.

(49) Zaradi kompleksnosti vzpostavitve sistemov na nacionalni ravni, s katerimi se upoštevata avtonomija in specifičnost nacionalnih sistemov, bi države članice morale imeti možnost, da socialno pogojenost uvedejo pozneje, vsekakor pa najpozneje od 1. januarja 2025.

(50) Države članice bi morale zagotoviti, da so storitve kmetijskega svetovanja prilagojene različnim vrstam proizvodnje, da bi se izboljšala trajnostno upravljanje in splošna uspešnost kmetijskih gospodarstev in podeželskih podjetij, pri čemer bi bila zajeta gospodarska, okoljska in socialna razsežnost, ter da bi se opredelile potrebne izboljšave, kar zadeva vse ukrepe na ravni kmetij, določene v strateških načrtih SKP, vključno z digitalizacijo. Storitve kmetijskega svetovanja bi morale kmetom in drugim upravičencem do podpore v okviru SKP pomagati, da bi se bolj zavedali razmerja med upravljanjem s kmetijskimi gospodarstvi in upravljanjem z zemljišči na eni strani ter nekaterimi standardi, zahtevami in informacijami, vključno z okoljskimi in podnebnimi, na drugi strani. Seznam slednjih vključuje standarde, ki se uporabljajo ali so potrebni za kmete in druge upravičence do podpore v okviru SKP, vključno z zadrugami, ter so določeni v strateškem načrtu SKP, pa tudi standarde, ki izhajajo iz zakonodaje o vodi, trajnostni rabi pesticidov in upravljanju hranil ter pobud za boj proti mikrobni odpornosti. Na voljo bi moralo biti tudi svetovanje glede obvladovanja tveganj in podpore za inovacije za pripravo in izvajanje nastajajočih projektov operativnih skupin EIP, ob hkratnem zajetju in izkoriščanju inovativnih idej na lokalni ravni. Za večjo kakovost in učinkovitost svetovanja bi morale države članice vse javne in zasebne svetovalce in svetovalne mreže vključiti v sisteme znanja in inovacij v kmetijstvu (AKIS), da bi lahko zagotavljale najnovejše tehnološke in znanstvene informacije, pridobljene z raziskavami in inovacijami.

(51) Da bi podprli tako agronomsko kot okoljsko uspešnost kmetij, bi se morale s pomočjo namenskega elektronskega orodja za trajnostnost kmetij, ki ga države članice dajo na voljo posameznim kmetom, zagotavljati informacije o upravljanju hranil, s poudarkom na dušiku in fosfatu, saj lahko ti dve hranili z okoljskega vidika predstavljata posebne izzive in jima je zato treba nameniti posebno pozornost. Orodje za trajnostnost kmetij bi moralo zagotavljati podporo pri odločanju na kmetiji. Da bi zagotovili enake konkurenčne pogoje med kmeti in po vsej Uniji, bi morala Komisija imeti možnost, da državam članicam pomaga pri zasnovi orodja za trajnostnost kmetij.

(52) Za boljše informiranje kmetov in svetovanje glede njihovih obveznosti, ki jih imajo do svojih delavcev v zvezi s socialno razsežnostjo SKP, bi jih bilo treba v okviru storitev kmetijskega svetovanja informirati o zahtevah po pisnem zagotavljanju informacij iz člena 4 Direktive (EU) 2019/1152 ter o zdravstvenih in varnostnih standardih, ki veljajo za kmetije.

(53) Da bi zagotovili pravičnejšo porazdelitev dohodkovne podpore, bi morale države članice imeti možnost, da omejijo ali zmanjšajo zneske neposrednih plačil, ki presegajo določeno zgornjo mejo, sledeči znesek pa bodisi uporabiti za nevezana neposredna plačila in prednostno za dopolnilno prerazporeditveno dohodkovno podporo za trajnostnost bodisi prenesti na EKSRP. Da bi se izognili negativnim vplivom na zaposlovanje, bi morale države članice imeti možnost, da pri uporabi mehanizma upoštevajo delo.

(54) Da se prepreči prekomerno upravno breme, ki ga povzroči upravljanje številnih plačil majhnih zneskov, in zagotovi učinkovit prispevek podpore k doseganju ciljev SKP, h katerim prispevajo neposredna plačila, bi morale države članice v svojih strateških načrtih SKP določiti zahteve glede minimalne površine ali minimalnega zneska, povezanega s podporo, za prejemanje neposrednih plačil. Kadar se države članice odločijo, da bodo odobrile z živalmi povezano dohodkovno podporo, ki se plača po živali, bi morale vedno določiti prag v smislu minimalnega zneska, da ne bi kaznovale kmetov, ki so upravičeni do te podpore, katerih površina pa ne dosega zadevnega praga. Zaradi zelo specifične strukture kmetovanja na manjših egejskih otokih bi morala imeti Grčija možnost, da odloči, ali naj se na tem območju uporablja minimalni prag.

(55) Zaradi pomembnosti sodelovanja kmetov v instrumentih za obvladovanje tveganj bi države članice morale imeti možnost, da dodelijo določen odstotek neposrednih plačil za podporo prispevkom kmetov k takim instrumentom.

(56) Da bi zagotovili minimalno raven kmetijske dohodkovne podpore za vse aktivne kmete in izpolnili cilj, določen v členu 39(1), točka (b), PDEU, namreč kmetijski skupnosti zagotoviti primeren življenjski standard, bi bilo treba letno nevezano plačilo na površino določiti kot vrsto intervencije „osnovna dohodkovna podpora za trajnostnost“. Za boljšo ciljno usmerjenost te podpore bi moralo biti mogoče zneske plačil diferencirati po skupinah ozemelj na podlagi socialno-ekonomskih ali agronomskih razmer ali jih zmanjšati ob upoštevanju drugih intervencij. Da bi preprečili motnje za dohodke kmetov, bi morale države članice imeti možnost, da se odločijo, da bodo osnovno dohodkovno podporo za trajnostnost izvajale na podlagi plačilnih pravic. V tem primeru bi morala biti vrednost plačilnih pravic pred kakršno koli nadaljnjo konvergenco sorazmerna z njihovo vrednostjo, določeno v okviru shem osnovnega plačila na podlagi Uredbe (EU) št. 1307/2013, pri čemer se upoštevajo tudi plačila za kmetijske prakse, ki ugodno vplivajo na podnebje in okolje. Države članice bi poleg tega morale doseči nadaljnjo konvergenco, da bi se še naprej postopoma odmikale od preteklih vrednosti.

(57) Države članice bi morale pri zagotavljanju nevezanih neposrednih plačil, ki temeljijo na sistemu plačilnih pravic, še naprej upravljati nacionalno rezervo ali rezerve na skupino ozemelj. Take rezerve bi bilo treba prednostno uporabljati za mlade kmete in nove kmete. Za zagotovitev nemotenega delovanja sistema so potrebna tudi pravila o uporabi in prerazporeditvah plačilnih pravic.

(58) Male kmetije so še vedno temelj kmetijstva Unije, saj imajo ključno vlogo pri podpiranju zaposlovanja na podeželju in prispevajo k teritorialnemu razvoju. Da bi spodbujali bolj uravnoteženo porazdelitev podpore in zmanjšali upravno breme za upravičence do majhnih zneskov, bi morale države članice imeti možnost, da zasnujejo specifično intervencijo za male kmete, ki bi nadomestila druge intervencije neposrednih plačil. Za zagotovitev boljše ciljne usmerjenosti te podpore bi bilo treba omogočiti diferenciacijo plačila. Da se malim kmetom omogoči izbira sistema, ki najbolj ustreza njihovim potrebam, bi moralo biti sodelovanje kmetov pri intervenciji prostovoljno.

(59) Glede na navedeno potrebo po spodbujanju bolj uravnotežene porazdelitve podpore malim in srednje velikim kmetijskim gospodarstvom na viden in merljiv način bi morale države članice izvajati dopolnilno prerazporeditveno dohodkovno podporo za trajnostnost in za to podporo nameniti vsaj 10 % zneska za neposredna plačila. Da bi se omogočila boljša ciljna usmerjenost te dopolnilne podpore in glede na razlike v strukturi kmetij po vsej Uniji, bi države članice morale imeti možnost, da določijo različne zneske dopolnilne podpore za različne razpone hektarjev ter diferencirajo podporo po regionalni ravni ali po istih skupinah ozemelj, kot je določeno v njihovih strateških načrtih SKP za osnovno dohodkovno podporo za trajnostnost.

(60) Države članice so odgovorne za zagotavljanje ciljne porazdelitve neposrednih plačil in okrepitev dohodkovne podpore za tiste, ki jo najbolj potrebujejo. K doseganju tega cilja lahko učinkovito prispevajo različni instrumenti, ki so na voljo državam članicam, vključno z omejevanjem in postopnim zniževanjem, ter intervencije, kot sta dopolnilna prerazporeditvena dohodkovna podpora za trajnostnost in plačilo za male kmete. Pregled prizadevanj držav članic v zvezi s tem bi moral biti prikazan v zadevnem strateškem načrtu SKP. Na podlagi potreb po pravičnejši porazdelitvi neposrednih plačil, vključno s potrebami na podlagi specifične strukture kmetij, bi morale imeti države članice možnost, da se odločijo za uporabo obveznega prerazporeditvenega plačila in ustreznega minimalnega odstotka ali za druge ustrezne ukrepe, vključno s prerazporeditvenim plačilom v nižjem odstotku.

(61) Vzpostavitev in razvoj novih gospodarskih dejavnosti v kmetijskem sektorju s strani mladih kmetov sta finančno zahtevna, kar bi bilo treba upoštevati pri zasnovi strategije intervencij za dodelitev in ciljno usmerjanje neposrednih plačil. Ta razvoj je ključnega pomena za konkurenčnost kmetijskega sektorja v Uniji, zato bi moralo biti državam članicam dovoljeno, da določijo dopolnilno dohodkovno podporo za mlade kmete. Ta vrsta intervencije bi morala mladim kmetom zagotoviti dodatno dohodkovno podporo po začetni vzpostavitvi. Države članice bi morale imeti možnost, da se na podlagi ocene svojih potreb odločijo za metodo izračuna plačila, bodisi na hektar bodisi v obliki pavšalnega zneska, in po možnosti omejeno na največje število hektarjev. Ker bi moralo to plačilo zajemati le začetno obdobje opravljanja dejavnosti, bi se moralo odobriti le za maksimalno obdobje po vložitvi vloge za pomoč in kmalu po začetni vzpostavitvi. Kadar se plačilo izplačuje tudi po letu 2027, bi morale države članice zagotoviti, da se za obdobje po tem letu ne bodo ustvarila pravna pričakovanja upravičencev.

(62) SKP bi morala zagotoviti, da države članice okrepijo doseganje okoljskih ciljev ob upoštevanju lokalnih potreb in dejanskih razmer kmetov. Države članice bi morale v okviru neposrednih plačil v svojem strateškem načrtu SKP vzpostaviti sheme za podnebje in okolje, pri katerih bi kmetje prostovoljno sodelovali in ki bi morale biti v celoti usklajene z drugimi ustreznimi intervencijami. Države članice bi jih morale določiti kot plačilo, odobreno bodisi za spodbujanje in poplačilo zagotavljanja javnih dobrin s kmetijskimi praksami, ki ugodno vplivajo na okolje in podnebje, ali kot nadomestilo za izvajanje teh praks. V obeh primerih bi morale stremeti k povečanju okoljske in podnebne uspešnosti SKP in bi morale biti zato zasnovane tako, da bi presegle obvezne zahteve, ki jih že določa sistem pogojenosti.

(63) Za zagotovitev učinkovitosti bi morale sheme za podnebje in okolje praviloma zajemati vsaj dve področji ukrepanja v zvezi s podnebjem, okoljem, dobrobitjo živali in bojem proti mikrobni odpornosti. Iz istega razloga – medtem ko bi moralo nadomestilo temeljiti na nastalih stroških, izgubi dohodka in transakcijskih stroških, ki izhajajo iz kmetijskih praks, za katere so bile prevzete obveznosti, ob upoštevanju ciljnih vrednosti, določenih v okviru shem za podnebje in okolje, – morajo plačila, ki dopolnjujejo osnovno dohodkovno podporo, odražati raven ambicioznosti praks, za katere so bile prevzete obveznosti. Države članice bi morale imeti možnost, da vzpostavijo sheme za podnebje in okolje za kmetijske prakse, ki jih kmetje izvajajo na kmetijskih zemljiščih, zlasti kmetijske dejavnosti, pa tudi nekatere prakse, ki sežejo prek kmetijskih dejavnosti. Te prakse lahko vključujejo okrepljeno upravljanje trajnih pašnikov in krajinskih značilnosti, ponovno namakanje šotišč, paludikulturo in ekološko kmetovanje.

(64) Ekološko kmetovanje, ki ga ureja Uredba (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta ([24]), je sistem kmetovanja, ki lahko znatno prispeva k doseganju več specifičnih ciljev SKP in zlasti k njenim specifičnim okoljskim in podnebnim ciljem. Glede na pozitivne učinke ekološkega kmetovanja na okolje in podnebje bi morale države članice pri vzpostavitvi shem za podnebje in okolje za kmetijske prakse imeti možnost, da razmislijo zlasti o ekološkem kmetovanju in v tem okviru ocenijo raven podpore, ki je potrebna za kmetijska zemljišča, ki se upravljajo v okviru sheme za ekološko kmetovanje.

(65) Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da vzpostavijo sheme za podnebje in okolje kot „sheme na začetni ravni“ kot pogoj za kmete, da prevzamejo ambicioznejše okoljske in podnebne obveznosti in obveznosti v zvezi z dobrobitjo živali v okviru razvoja podeželja. Za zagotovitev poenostavitve bi moralo biti državam članicam omogočeno, da vzpostavijo razširjene sheme za podnebje in okolje. Državam članicam bi moralo biti tudi omogočeno, da vzpostavijo sheme za podnebje in okolje za podpiranje praks na področju dobrobiti živali in boja proti mikrobni odpornosti.

(66) Za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev med kmeti bi bilo treba določiti najvišja dodeljena sredstva za vezano dohodkovno podporo v okviru neposrednih plačil, ki jih države članice smejo odobriti, da bi se izboljšala konkurenčnost, trajnostnost ali kakovost pri nekaterih sektorjih in proizvodnjah, ki so posebej pomembni iz socialnih, ekonomskih ali okoljskih razlogov in se spopadajo z določenimi težavami. Države članice bi morale pri zasnovi teh intervencij upoštevati njihov morebitni vpliv na notranji trg.

(67) Ker je splošno znano, da se pridelava beljakovinskih rastlin v Uniji sooča z resnimi težavami, takih težav ni treba dokazati v primeru vezanih intervencij dohodkovne podpore, namenjenih tem pridelkom. Državam članicam bi bilo treba dovoliti, da dodatni del svojega najvišjega zneska, ki je na voljo za neposredna plačila, uporabijo za odobritev vezane dohodkovne podpore, zlasti za podporo pridelave beljakovinskih rastlin, da bi zmanjšali primanjkljaj Unije na tem področju. Države članice bi morale imeti tudi možnost, da podprejo mešanico stročnic in trav v okviru vezane dohodkovne podpore, dokler v mešanici prevladujejo stročnice.

(68) V skladu s cilji iz Protokola št. 4 o bombažu, ki je priložen Aktu o pristopu iz leta 1979, je treba ohraniti „posebno plačilo za kmetijsko rastlino“ na upravičeni hektar, povezano s pridelavo bombaža, pa tudi podporo za medpanožne organizacije v regijah, ki proizvajajo bombaž. Ker pa so dodeljena proračunska sredstva za bombaž fiksna in se ne morejo uporabljati za druge namene ter ker sta Pogodbi pravna podlaga za izvajanje posebnega plačila za kmetijsko rastlino, plačilo za bombaž ne bi smelo biti del intervencij, odobrenih v strateškem načrtu SKP in ne bi smelo biti odvisno od potrditve smotrnosti in vključeno v pregled smotrnosti. Zato bi bilo treba določiti posebna pravila in odstopanja od te uredbe in Uredbe (EU) 2021/2116. Zaradi doslednosti je primerno, da so določena v tej uredbi.

([24]) Uredba (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 (UL L 150, 14.6.2018, str. 1).

(69) Da bi prispevali k doseganju ciljev SKP in okrepili sinergije z drugimi instrumenti SKP, so potrebne vrste intervencij v nekaterih sektorjih. V skladu z modelom izvajanja bi bilo treba na ravni Unije določiti minimalne zahteve glede vsebine in ciljev takih vrst intervencij v nekaterih sektorjih, da bi zagotovili enake konkurenčne pogoje na notranjem trgu ter preprečili neenako in nepravično konkurenco. Države članice bi morale upravičiti njihovo vključitev v svoje strateške načrte SKP in zagotoviti skladnost z drugimi intervencijami na sektorski ravni. Široke vrste intervencij, ki jih je treba vzpostaviti na ravni Unije, bi bilo treba določiti za sektorje sadja in zelenjave, vina, čebelarskih proizvodov, oljčnega olja in namiznih oljk ter hmelja in za druge sektorje izmed sektorjev iz člena 1(2) Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([25]) in sektorjev, ki zajemajo proizvode, ki jih je treba navesti v Prilogi k tej uredbi, za katere velja, da ima vzpostavitev specifičnih intervencij ugodne učinke na doseganje nekaterih ali vseh splošnih in specifičnih ciljev SKP, ki naj bi jih dosegli s to uredbo. Zlasti glede na primanjkljaj Unije v zvezi z rastlinskimi beljakovinami in okoljske koristi, ki jih prinaša njihova pridelava, bi bilo treba stročnice vključiti med proizvode, navedene v navedeni prilogi, ob upoštevanju seznama STO za oljnice v EU, te koristi pa bi bilo treba kmetom promovirati med drugim v okviru storitev kmetijskega svetovanja.

(70) Potrebna so nacionalna finančna sredstva ali druge omejitve v obliki zgornjih vrednosti, da bi ohranili specifičnost intervencije in olajšali programske intervencije za čebelarske proizvode, vino, oljčno olje in namizne oljke, hmelj in druge sektorje, ki se opredelijo v tej uredbi. Da pa ne bi ogrozili doseganja ciljev vrst intervencije v sektorju sadja in zelenjave, se v skladu s trenutnim pristopom ne bi smele uporabiti nobene finančne omejitve. Kadar države članice v svoje strateške načrte SKP uvedejo podporo za vrste intervencij v „drugih sektorjih“, bi se morala ustrezna dodeljena finančna sredstva odšteti od dodeljenih sredstev za neposredna plačila zadevne države članice, da bi ostala finančno nevtralna. Kadar se država članica odloči, da ne bo izvajala specifičnih intervencij v sektorju za hmelj ali sektorju za oljčno olje in namizne oljke, bi bilo treba s tem povezana dodeljena sredstva za zadevno državo članico dati na voljo kot dodatna dodeljena sredstva za vrste intervencij v obliki neposrednih plačil.

(71) Pri intervencijah za razvoj podeželja so načela določena na ravni Unije, zlasti glede osnovnih zahtev za države članice, kar zadeva uporabo meril za izbor. Vendar bi morale države članice imeti široko diskrecijsko pravico za določitev posebnih pogojev glede na svoje potrebe. Vrste intervencij za razvoj podeželja vključujejo plačila za okoljske, podnebne in druge upravljavske obveznosti, ki bi jih morale države članice podpirati na svojem celotnem ozemlju v skladu s svojimi specifičnimi nacionalnimi, regionalnimi ali lokalnimi potrebami. Države članice bi morale plačila odobriti kmetom in drugim upravljavcem zemljišč, ki prostovoljno prevzamejo upravljavske obveznosti, ki prispevajo k blaženju podnebnih sprememb in prilagajanju nanje ter varstvu in izboljšanju okolja, vključno s kakovostjo in količino vode, kakovostjo zraka, tlemi, biotsko raznovrstnostjo in ekosistemskimi storitvami, tudi prostovoljnimi zavezami v okviru omrežja Natura 2000 in podporo za gensko raznovrstnost. Podpora v okviru plačil za upravljavske obveznosti se lahko odobri tudi v obliki integriranih ali kooperativnih pristopov pod lokalnim vodstvom in intervencij na podlagi rezultatov.

(72) Podpora za upravljavske obveznosti lahko zlasti vključuje premije za ekološko kmetovanje za vzdrževanje ekološko obdelanih zemljišč in prehod nanje. Države članice bi morale na podlagi poglobljene analize ekološkega sektorja in ob upoštevanju ciljev, ki jih nameravajo doseči v zvezi z ekološko pridelavo, razmisliti o tem, da bi pod upravljavske obveznosti štele ekološko kmetovanje v skladu s svojimi posebnimi teritorialnimi potrebami, dodeliti podporo za povečanje deleža kmetijskih zemljišč, ki se upravljajo v okviru sheme za ekološko kmetovanje, in zagotoviti, da dodeljena sredstva ustrezajo pričakovani rasti ekološke pridelave. Podpora za upravljavske obveznosti bi lahko vključevala tudi plačila za druge vrste intervencij, ki podpirajo okolju prijazne sisteme pridelave, kot so agroekologija, ohranitveno kmetijstvo in integrirana pridelava; gozdarsko-okoljske in podnebne storitve ter ohranjanje gozdov; premije za gozdove in vzpostavitev kmetijsko-gozdarskih sistemov; dobrobit živali; ohranjanje, trajnostno rabo in razvoj genskih virov, zlasti s tradicionalnimi metodami gojenja. Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da v okviru te vrste intervencije razvijejo druge sheme glede na svoje potrebe. Ta vrsta plačila bi morala zajemati le dodatne stroške in izpad dohodka, ki so posledica obveznosti, ki presegajo izhodiščne obvezne standarde in zahteve, določene v pravu Unije in nacionalnem pravu, ter pogojenost, določeno v strateškem načrtu SKP. Obveznosti, povezane s to vrsto intervencije, bi moralo biti mogoče prevzeti za vnaprej določeno letno ali večletno obdobje in bi lahko presegale sedem let, kadar je to ustrezno utemeljeno.

([25]) Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

(73) Intervencije na področju gozdarstva bi morale prispevati k izvajanju Sporočila Komisije z dne 16. julija 2021 z naslovom „Nova strategija EU za gozdove za leto 2030“ in po potrebi k razširitvi uporabe kmetijsko-gozdarskih sistemov. Temeljiti bi morale na nacionalnih ali podnacionalnih gozdnih programih ali enakovrednih instrumentih držav članic, ki bi morali temeljiti na obveznostih, ki izhajajo iz Uredbe (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta ([26]), in obveznostih, sprejetih na ministrskih konferencah o varstvu gozdov v Evropi. Intervencije bi morale temeljiti na načrtih za trajnostno gospodarjenje z gozdovi ali enakovrednih instrumentih, ki ustrezno upoštevajo potencial gozdov za shranjevanje in sekvestracijo ogljika iz ozračja ob hkratnem izboljšanju zaščite biotske raznovrstnosti, ter bi lahko obsegale razvoj gozdnih območij in trajnostno gospodarjenje z gozdovi, vključno s pogozdovanjem zemljišč, preprečevanjem požarov ter vzpostavitvijo in obnovo kmetijsko-gozdarskih sistemov; varstvo, obnovo in izboljšanje gozdnih virov ob upoštevanju potreb po prilagajanju; naložbe za zagotavljanje in krepitev ohranjanja in odpornosti gozdov ter zagotavljanje gozdnih ekosistemskih in podnebnih storitev ter ukrepe in naložbe v podporo energiji iz obnovljivih virov in biogospodarstvu.

(74) Državam članicam bi moralo biti dovoljeno, da za zagotavljanje primernega dohodka in odpornega kmetijskega sektorja po vsem ozemlju Unije odobrijo podporo kmetom na območjih z naravnimi in drugimi omejitvami, značilnimi za posamezno območje, vključno z gorskimi in otoškimi območji. Glede plačil za območja z naravnimi in drugimi posebnimi omejitvami bi bilo treba še naprej uporabljati določitev na podlagi člena 32 Uredbe (EU) št. 1305/2013.

(75) Da bi SKP lahko zagotovila večjo dodano vrednost Unije za okolje in okrepila svoje sinergije s financiranjem naložb v naravo in biotsko raznovrstnost, je potreben ločen ukrep, s katerim bi se upravičencem zagotovilo nadomestilo za slabosti, povezane z izvajanjem omrežja Natura 2000, vzpostavljenega z Direktivo 92/43/EGS in Direktivo 2000/60/ES. Kmetom in gozdnim posestnikom bi bilo zato treba še naprej odobriti podporo, da bi lažje premagovali specifične slabosti, ki izhajajo iz izvajanja direktiv 92/43/EGS in 2009/147/ES, ter da bi pripomogli k učinkovitemu upravljanju območij Natura 2000. Kmetom bi bilo treba zagotoviti tudi podporo za lažje premagovanje slabosti na območjih povodij, ki izhajajo iz izvajanja Direktive 2000/60/ES. Podpora bi morala biti vezana na posebne zahteve, opisane v strateških načrtih SKP, ki presegajo zadevne obvezne standarde in zahteve. Države članice bi morale tudi zagotoviti, da plačila kmetom ne bodo povzročila dvojnega financiranja iz shem za podnebje in okolje, obenem pa v strateških načrtih SKP omogočiti dovolj prožnosti za lažje dopolnjevanje med različnimi intervencijami. Poleg tega bi morale države članice pri celotni zasnovi svojih strateških načrtov SKP upoštevati specifične potrebe območij Natura 2000.

(76) Za uresničevanje ciljev SKP bi si bilo treba prizadevati tudi s podporo za naložbe, tako proizvodne kot neproizvodne, na kmetiji in zunaj kmetije. Take naložbe lahko med drugim zadevajo infrastrukturo, povezano z razvojem, modernizacijo ali prilagajanjem kmetijstva in gozdarstva podnebnim spremembam, vključno z dostopom do kmetijskih in gozdnih zemljišč, komasacijami in izboljšanjem zemljišč, kmetijsko-gozdarskimi praksami ter oskrbo in varčevanjem z energijo in vodo. Zajema lahko tudi naložbe v obnovitev kmetijskega ali gozdarskega potenciala po naravnih nesrečah, slabih vremenskih razmerah ali katastrofah, vključno s požari, neurji, poplavami, škodljivimi organizmi in boleznimi. Da bi zagotovili usklajenost strateških načrtov SKP s cilji Unije ter enake konkurenčne pogoje med državami članicami, bi bilo v to uredbo treba vključiti negativni seznam vrst naložb. Države članice bi morale čim bolje izkoristiti razpoložljiva sredstva za naložbe, tako da podporo za naložbe uskladijo z ustreznimi pravili Unije na področju okolja in dobrobiti živali.

(77) Zlasti mladi kmetje morajo posodobiti svoje kmetije, da bodo dolgoročno sposobne preživetja. V prvih letih opravljanja dejavnosti pa se pogosto soočajo z majhnim prometom. Zato je pomembno, da države članice olajšujejo in dajejo prednost naložbenim intervencijam, ki jih izvajajo mladi kmetje. V ta namen bi državam članicam moralo biti dovoljeno, da v svojih strateških načrtih SKP določijo višje stopnje podpore in druge prednostne pogoje za naložbe v kmetijska gospodarstva mladih kmetov. Poleg tega bi državam članicam moralo biti dovoljeno, da malim kmetijam namenijo večjo podporo za naložbe.

([26]) Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 1).

(78) Države članice bi morale pri zagotavljanju podpore za naložbe zlasti upoštevati horizontalni cilj modernizacije kmetijstva in podeželja s spodbujanjem in razširjanjem znanja, inovacij in digitalizacije v kmetijstvu in na podeželju ter s spodbujanjem njihovega prevzemanja. Podporo za naložbe v namestitev digitalnih tehnologij v kmetijstvu, gozdarstvu in na podeželju, kot so naložbe v precizno kmetovanje, pametne vasi, podeželska podjetja in infrastrukturo informacijske in komunikacijske tehnologije, bi bilo treba vključiti v strateški načrt SKP v okviru opisa, kako bodo ti načrti prispevali k horizontalnemu cilju.

(79) Ob upoštevanju cilja Unije glede dobrega stanja vodnih teles in potrebo po tem, da so naložbe skladne z zadevnim ciljem, je pomembno določiti pravila glede podpore za modernizacijo in razvoj namakalne infrastrukture, da uporaba vode v kmetijstvu ne bi ogrozila tega cilja.

(80) Ker je treba zmanjšati naložbeno vrzel v kmetijskem sektorju Unije in izboljšati dostop do financiranja za prednostne skupine, zlasti mlade kmete in nove kmete z višjimi profili tveganja, bi bilo treba spodbujati uporabo jamstva EU v okviru InvestEU ter kombiniranje nepovratnih sredstev s finančnimi instrumenti. Ker se uporaba finančnih instrumentov po državah članicah znatno razlikuje zaradi razlik v dostopu do finančnih sredstev, razvoju bančnega sektorja, prisotnosti tveganega kapitala, seznanjenosti javnih uprav in obsegu morebitnih upravičencev, bi morale države članice v svojih strateških načrtih SKP določiti ustrezne ciljne vrednosti, upravičence, prednostne pogoje in druga možna pravila o upravičenosti.

(81) Mladi kmetje, novi kmetje in drugi novi udeleženci se še vedno soočajo z znatnimi ovirami v zvezi z dostopom do zemljišč, visokimi cenami ali dostopom do posojil. Njihova podjetja bolj ogroža nestanovitnost cen - tako za surovine kot pridelek - in nujno potrebujejo usposabljanje na področju podjetniških znanj in spretnosti ter znanj in spretnosti s področja preprečevanja in obvladovanja tveganj. Zato je bistveno, da se nadaljuje podpora za vzpostavitev novih podjetij in novih kmetij. Državam članicam bi moralo biti dovoljeno, da v svojih strateških načrtih SKP določijo prednostne pogoje za finančne instrumente za mlade kmete, nove kmete in druge nove udeležence. Najvišji znesek pomoči za vzpostavitev gospodarstev mladih kmetov in zagon podeželskih podjetij bi bilo treba povečati na največ 100 000 EUR, do katerega se lahko dostopa tudi prek podpore v obliki finančnega instrumenta ali v kombinaciji z njo.

(82) Glede na potrebo po zagotavljanju ustreznih instrumentov za obvladovanje tveganj bi bilo treba podporo za pomoč kmetom pri upravljanju njihove proizvodnje in obvladovanju dohodkovnih tveganj ohraniti in jo razširiti v okviru EKSRP. Zlasti bi bilo treba ohraniti možnost uporabe zavarovalnih premij in vzajemnih skladov, vključno z instrumentom za stabilizacijo dohodka, vendar bi bilo treba dati na voljo tudi podporo za druge instrumente za obvladovanje tveganj. Poleg tega bi morale biti vse vrste instrumentov za obvladovanje tveganj zasnovane tako, da bi lahko krile proizvodna ali dohodkovna tveganja in bi se jih lahko ciljno usmerilo tudi v kmetijske sektorje ali območja, kjer je to potrebno. Države članice bi morale imeti možnost, da uporabijo poenostavljene postopke, na primer da se za izračun proizvodnje in dohodka kmeta oprejo na kazalnike, pri tem pa zagotovijo, da se instrumenti ustrezno odzivajo na uspešnost posameznih kmetov in ne ustvarjajo čezmernih nadomestil za izgube.

(83) Podpora bi morala omogočati vzpostavitev in izvajanje sodelovanja med vsaj dvema subjektoma z namenom doseganja ciljev SKP. Moralo bi biti mogoče, da taka podpora vključuje vse vidike tega sodelovanja, kot so vzpostavitev shem kakovosti ter dejavnosti informiranja in promocije za sheme kakovosti; skupni okoljski in podnebni ukrepi; spodbujanje kratkih dobavnih verig in lokalnih trgov; pilotni projekti; projekti operativne skupine v okviru projektov lokalnega razvoja EIP, pametne vasi, klubi kupcev in kmetijske strojne zadruge; partnerstva kmetij; načrti za gospodarjenje z gozdovi; mreže in grozdi; socialno kmetijstvo; kmetijstvo s podporo skupnosti; ukrepi v okviru LEADER ter ustanavljanje skupin proizvajalcev in organizacij proizvajalcev ter drugih oblik sodelovanja, ki se štejejo kot nujne za doseganje specifičnih ciljev SKP.

(84) Pomembno je podpreti priprave za določene vrste sodelovanja, zlasti za operativne skupine EIP, skupine LEADER in strategije za pametne vasi.

(85) V sporočilu z naslovom „Prihodnost preskrbe s hrano in kmetijstva“ je kot horizontalni cilj nove SKP navedena izmenjava znanja in osredotočenost na inovacije. SKP bi morala še naprej podpirati interaktivni inovacijski model, ki krepi sodelovanje med akterji, da bi kar najbolje izkoristili dopolnilno znanje in posledično širili rešitve, ki so pripravljene za uporabo v praksi. Storitve kmetijskega svetovanja bi bilo treba okrepiti v okviru AKIS. Strateški načrt SKP bi moral zagotavljati informacije o tem, kako bodo sodelovali svetovalci, raziskovalci in nacionalna mreža SKP. Vsaka država članica ali, kot je ustrezno, regija bi morala imeti možnost, da za okrepitev svojega AKIS in v skladu s svojim strateškim pristopom AKIS financira številne ukrepe, namenjene izmenjavi znanja in inovacijam, pa tudi pomaga kmetom pri oblikovanju strategij na ravni kmetije za povečanje odpornosti njihovih kmetijskih gospodarstev, pri čemer bi uporabila vrste intervencij, oblikovane v tej uredbi. Poleg tega bi vsaka država članica morala oblikovati strategijo za razvoj digitalnih tehnologij in uporabo teh tehnologij, da bi pokazala, kako se bo spodbujala digitalizacija v kmetijstvu in na podeželju.

(86) EKJS bi moral še naprej financirati vrste intervencij v obliki neposrednih plačil in vrste intervencij v nekaterih sektorjih, EKSRP pa bi moral še naprej financirati vrste intervencij za razvoj podeželja. Pravila za finančno upravljanje SKP bi bilo treba določiti ločeno za oba sklada in za dejavnosti, ki jih podpira vsak od njiju, pri čemer bi bilo treba upoštevati, da novi model izvajanja državam članicam omogoča večjo prožnost in več subsidiarnosti pri doseganju svojih ciljev. Vrste intervencij na podlagi te uredbe bi morale zajemati obdobje od 1. januarja 2023 do 31. decembra 2027.

(87) Podpora za neposredna plačila na podlagi strateških načrtov SKP bi morala biti odobrena v okviru nacionalnih dodeljenih sredstev, ki se določijo s to uredbo. Pri teh nacionalnih dodeljenih sredstvih bi se moralo upoštevati nadaljevanje sprememb, pri čemer se dodeljena sredstva državam članicam z najnižjo ravnijo podpore na hektar postopno povečujejo, da se zapolni 50 % vrzeli do 90 % povprečja Unije. Da bi upoštevali zmanjšanje mehanizma plačil in uporabo iz tega izhajajoče vrednosti v državi članici, bi bilo treba dovoliti, da skupna okvirna dodeljena finančna sredstva na leto v strateškem načrtu SKP države članice presegajo nacionalno dodelitev.

(88) Za lažje upravljanje sredstev EKSRP bi bilo treba določiti enotno stopnjo prispevka za podporo iz EKSRP glede na javne odhodke v državah članicah. Da bi upoštevali poseben pomen oziroma naravo nekaterih vrst operacij, bi bilo treba zanje določiti posebne stopnje prispevka. Za blaženje posebnih omejitev, ki so posledica ravni njihovega razvoja, njihove oddaljenosti ali njihove otoške lege, bi bilo treba določiti ustrezno stopnjo prispevka EKSRP za manj razvite regije, za najbolj oddaljene regije in manjše egejske otoke ter za regije v prehodu.

(89) Za kategorizacijo regij in območij na ravni Unije, ki so upravičeni do podpore iz EKSRP, bi bilo treba določiti nepristranska merila. V ta namen bi moralo določanje regij in območij na ravni Unije temeljiti na skupnem sistemu klasifikacije regij iz Uredbe (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta ([27]). Za zagotovitev ustrezne podpore, zlasti za pomoč zaostalim regijam in odpravo medregionalnih razlik znotraj posameznih držav članic, bi bilo treba uporabiti najnovejšo klasifikacijo in podatke.

(90) EKSRP ne bi smel zagotavljati podpore za naložbe, ki bi lahko škodovale okolju. Zato je treba v tej uredbi določiti več pravil o izključitvi. Zlasti EKSRP ne bi smel financirati naložb v namakanje, ki ne prispevajo k doseganju ali ohranjanju dobrega stanja zadevnega vodnega telesa ali teles, in ne bi smel financirati naložb v pogozdovanje, ki niso skladne z okoljskimi in podnebnimi cilji v skladu z načeli trajnostnega gospodarjenja z gozdovi.

([27]) Uredba (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) (UL L 154, 21.6.2003, str. 1).

(91) Da bi zagotovili ustrezna finančna sredstva za nekatere prednostne naloge, bi bilo treba določiti pravila o minimalnih in maksimalnih dodeljenih finančnih sredstvih za te prednostne naloge. Države članice bi morale rezervirati vsaj znesek, ki ustreza 3 % njihovih letnih sredstev za neposredna plačila pred kakršno koli prerazporeditvijo za intervencije, usmerjene v generacijsko pomladitev. Take intervencije lahko vključujejo okrepljeno dohodkovno podporo in podporo za vzpostavitev. Glede na pomen podpore za naložbe za mlade kmete, da bi postale njihove kmetije dolgoročno zmožne preživetja in bi se povečala privlačnost sektorja, bi bilo treba del odhodkov za naložbene intervencije z višjo stopnjo podpore za mlade kmete prav tako všteti v minimalni znesek, ki bo rezerviran za prispevanje k doseganju specifičnega cilja privabljanja in zadrževanja mladih kmetov in novih kmetov ter spodbujanju trajnostnega razvoja podjetij na podeželju.

(92) Za zagotovitev, da so na podlagi SKP na voljo zadostna finančna sredstva za doseganje okoljskih in podnebnih ciljev ter ciljev v zvezi z dobrobitjo živali v skladu s prednostnimi nalogami Unije, bi bilo treba za te namene rezervirati določen delež podpore EKSRP, vključno z naložbami, in neposrednih plačil. Glede na to, da se sheme za podnebje, okolje in dobrobit živali prvič uvedejo v okviru neposrednih plačil, bi bilo treba odobriti nekatere prožnosti pri načrtovanju in izvajanju, zlasti v prvih dveh letih, da se državam članicam in kmetom omogoči pridobivanje izkušenj ter zagotovi nemoteno in uspešno izvajanje, pri čemer je treba upoštevati tudi raven okoljskih in podnebnih ambicij v okviru EKSRP. Da pa okoljske in podnebne ambicije ne bi bile okrnjene, bi bilo treba za takšno prožnost zagotoviti okvir in zanjo v določenih mejah omogočiti tudi nadomestila.

(93) Pristop LEADER za lokalni razvoj se je izkazal kot učinkovit pri spodbujanjem razvoja podeželja, in sicer tako, da so se s pristopom od spodaj navzgor v celoti upoštevale večsektorske potrebe za endogeni razvoj podeželja. Zato bi se moral ta pristop nadaljevati, njegova uporaba z minimalno dodelitvijo v okviru EKSRP pa bi morala biti tudi v prihodnje obvezna.

(94) Glede na to, kako pomembno je obvladovanje podnebnih sprememb v skladu z zavezami Unije za izvajanje Pariškega sporazuma in doseganje ciljev Združenih narodov za trajnostni razvoj, bi SKP morala prispevati k vključevanju podnebnih ukrepov v politike Unije in doseganju skupnega cilja, da bi bilo 30 % proračunskih odhodkov Unije namenjenih za podnebne cilje. Ukrepi v okviru SKP bodo predvidoma prispevali 40 % skupnih finančnih sredstev SKP za doseganje podnebnih ciljev. Treba bi bilo opredeliti ustrezne ukrepe med pripravo in izvajanjem strateških načrtov SKP ter jih ponovno oceniti v okviru ustreznih postopkov vrednotenja in pregledovanja.

(95) Kadar zneski na enoto ne temeljijo na dejanskih stroških ali izpadu dohodka, bi morale države članice določiti ustrezno raven podpore na podlagi njihove ocene potreb. Ustrezen znesek na enoto je lahko razpon ustreznih zneskov na enoto in ne en sam enotni ali povprečni znesek na enoto. Državam članicam bi zato moralo biti dovoljeno, da v svojih strateških načrtih SKP določijo utemeljen najvišji ali najnižji znesek na enoto za nekatere intervencije, brez poseganja v določbe o ravni plačil za zadevne intervencije.

(96) Prenos odgovornosti za oceno potreb in doseganje ciljnih vrednosti na države članice gre z roko v roki z večjo prožnostjo pri kombiniranju vrst intervencij v obliki neposrednih plačil, vrst intervencij v nekaterih sektorjih in vrst intervencij za razvoj podeželja. To bi morala podpirati določena prožnost pri prilagajanju ustreznih nacionalnih dodeljenih sredstev. Kadar države članice ocenijo, da so predhodno dodeljena sredstva prenizka, da bi zadostovala za vse predvidene ukrepe, je določena stopnja prožnosti torej utemeljena, hkrati pa preprečuje znatna nihanja v ravni letne neposredne dohodkovne podpore v primerjavi z zneski, ki so na voljo za večletne intervencije v okviru EKSRP.

(97) Da bi povečali dodano vrednost Unije in ohranili delovanje notranjega kmetijskega trga ter prispevali k doseganju splošnih in specifičnih ciljev SKP, države članice odločitev na podlagi te uredbe ne bi smele sprejemati ločeno, temveč v okviru strukturiranega procesa, na podlagi katerega bi bil pripravljen strateški načrt SKP. Pravila Unije od zgoraj navzdol bi morala za celotno Unijo določati specifične cilje SKP, glavne vrste intervencij, okvir smotrnosti in strukturo upravljanja. Namen take razdelitve nalog je zagotoviti popolno skladnost med vloženimi finančnimi viri in doseženimi rezultati.

(98) Da bi zagotovili jasno strateško naravo teh strateških načrtov SKP ter spodbujali povezave z drugimi politikami Unije, zlasti z določenimi dolgoročnimi nacionalnimi ciljnimi vrednostmi, ki izhajajo iz zakonodaje Unije ali mednarodnih sporazumov na področju podnebnih sprememb, gozdov, biotske raznovrstnosti in voda, je primerno, da ima vsaka država članica le en sam strateški načrt SKP, v katerem se upoštevajo njene ustavne in institucionalne določbe. Strateški načrt SKP lahko po potrebi vključuje regionalizirane intervencije.

(99) Države članice bi morale pri zasnovi strateških načrtov SKP analizirati svoje specifične razmere in potrebe, določiti ciljne vrednosti, povezane z doseganjem ciljev SKP, in zasnovati intervencije, ki bodo omogočale dosego teh ciljnih vrednosti, obenem pa bodo prilagojene nacionalnim in specifičnim regionalnim okoliščinam, vključno s tistimi za najbolj oddaljene regije. Tak proces bi moral spodbujati večjo subsidiarnost v skupnem okviru Unije, obenem pa bi moral biti skladen s splošnimi načeli prava Unije in cilji SKP. Zato je primerno, da se določijo pravila o strukturi in vsebini strateških načrtov SKP.

(100) Da bi zagotovili, da je določanje ciljnih vrednosti s strani držav članic in zasnovo intervencij ustrezno in kar najbolj povečuje prispevek k doseganju ciljev SKP, mora strategija za strateške načrte SKP temeljiti na predhodni analizi lokalnih razmer in oceni potreb v zvezi s cilji SKP. Pomembno je tudi zagotoviti, da lahko strateški načrti SKP ustrezno odražajo spremembe v razmerah, (notranjih in zunanjih) strukturah in tržnih razmerah držav članic ter da jih je mogoče sčasoma ustrezno prilagoditi glede na te spremembe.

(101) Namen strateških načrtov SKP je zagotoviti večjo usklajenost različnih instrumentov SKP, saj bi morali zajemati vrste intervencij v obliki neposrednih plačil, vrste intervencij v nekaterih sektorjih in vrste intervencij za razvoj podeželja. Prav tako bi morali zagotavljati in dokazovati usklajenost in ustreznost izbire držav članic glede na prednostne naloge in cilje Unije. Tako bi morali strateški načrti SKP vključevati pregled in razlago instrumentov, s katerimi se zagotavljata pravičnejša porazdelitev ter uspešnejše in učinkovitejše ciljno usmerjanje dohodkovne podpore. Zato je primerno, da vsebujejo strategijo za intervencije, usmerjeno v rezultate, ki je oblikovana ob upoštevanju specifičnih ciljev SKP, vključno s količinsko opredeljenimi ciljnimi vrednostmi v zvezi s temi cilji. Da bi omogočili njihovo spremljanje na letni ravni, je ustrezno, da te ciljne vrednosti temeljijo na kazalnikih rezultatov.

(102) V strategiji intervencij bi moralo biti poudarjeno tudi dopolnjevanje instrumentov SKP z drugimi politikami Unije. Zlasti bi morala biti v vsakem strateškem načrtu SKP po potrebi upoštevana ustrezna okoljska in podnebna zakonodaja, nacionalni načrti, ki izvirajo iz te zakonodaje, pa bi morali biti opisani kot del analize trenutnih razmer (analize SWOT). Primerno je, da se navedejo zakonodajni akti, ki bi morali biti posebej opredeljeni v strateškem načrtu SKP.

(103) Glede na to, da je treba državam članicam omogočiti prožnost pri odločitvi, da zasnovo in izvajanje njihovih strateških načrtov SKP deloma prenesejo na regionalno raven na podlagi nacionalnega okvira, da bi se tako olajšalo usklajevanje med regijami pri obravnavanju izzivov na ravni celotne države, je primerno, da so v strateških načrtih SKP opisane interakcije med nacionalnimi in regionalnimi intervencijami.

(104) Ker bi morali strateški načrti SKP Komisiji omogočati, da prevzame odgovornost za upravljanje proračuna Unije, državam članicam pa zagotavljati pravno varnost glede nekaterih elementov strateškega načrta SKP, je primerno, da strateški načrti SKP vsebujejo podroben opis posameznih intervencij, vključno s pogoji za upravičenost, dodeljenimi proračunskimi sredstvi, načrtovanimi učinki in stroški na enoto. Za vsako intervencijo je potreben finančni načrt, ki vsebuje pregled vseh proračunskih vidikov, skupaj z načrtom ciljnih vrednosti.

(105) Za zagotovitev takojšnjega začetka in učinkovitega izvajanja strateških načrtov SKP bi morala podpora iz EKJS in EKSRP temeljiti na obstoju ustreznih okvirnih upravnih pogojev. Vsak strateški načrt SKP bi zato moral vključevati opredelitev vseh struktur upravljanja in usklajevanja strateškega načrta SKP, vključno s kontrolnimi sistemi in sankcijami ter strukturo spremljanja in poročanja.

(106) Glede na pomen specifičnega cilja modernizacije kmetijstva in podeželja ter njegovo horizontalno naravo je primerno, da države članice v svoje strateške načrte SKP vključijo poseben opis tega, kako bodo ti strateški načrti prispevali k doseganju tega cilja, vključno z njihovim prispevkom k digitalnemu prehodu.

(107) Glede na pomisleke v zvezi z upravnim bremenom v okviru deljenega upravljanja, bi bilo treba v strateškem načrtu SKP posebno pozornost posvetiti tudi poenostavitvi.

(108) Ker ni primerno, da Komisija odobri informacije, ki se lahko štejejo za informacije o ozadju ali pretekle informacije ali ki so v pristojnosti držav članic, bi bilo treba nekatere informacije zagotoviti v obliki prilog k strateškemu načrtu SKP.

(109) V skladu z odstavkoma 22 in 23 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([28]) bi bilo treba sklade Unije ovrednotiti na podlagi informacij, zbranih prek posebnih zahtev za spremljanje, hkrati pa se izogibati pretiranemu urejanju in nalaganju upravnih bremen, zlasti državam članicam. Te zahteve lahko, kadar je ustrezno, vključujejo merljive kazalnike kot podlago za vrednotenje učinkov skladov na terenu.

(110) Odobritev strateškega načrta SKP s strani Komisije je ključni korak za zagotovitev, da se politika izvaja v skladu s skupnimi cilji. V skladu z načelom subsidiarnosti bi morala Komisija državam članicam zagotoviti ustrezne smernice za predložitev skladne in ambiciozne intervencijske logike.

(111) Zagotoviti je treba možnost, da se strateški načrti SKP načrtujejo in revidirajo v skladu s pogoji, določenimi v tej uredbi.

(112) Za upravljanje in izvajanje posameznega strateškega načrta SKP bi moral biti pristojen nacionalni organ upravljanja, ki bi moral biti glavna kontaktna točka za Komisijo. Države članice pa bi morale imeti možnost, da v primeru regionalizacije elementov politike razvoja podeželja določijo regionalne organe upravljanja. Organi upravljanja bi morali imeti možnost, da prenesejo del svojih nalog, pri tem pa ostanejo odgovorni za učinkovitost in pravilnost upravljanja ter zagotavljanje skladnosti in doslednosti strateškega načrta SKP in za usklajevanje med nacionalnim organom upravljanja in regionalnim organom upravljanja. Države članice bi morale zagotoviti, da so pri upravljanju in izvajanju strateških načrtov SKP finančni interesi Unije zaščiteni v skladu s finančno uredbo in Uredbo (EU) 2021/2116.

(113) Odgovornost za spremljanje strateškega načrta SKP bi si morala deliti nacionalni organ upravljanja in nacionalni odbor za spremljanje, ustanovljen v ta namen. Naloga nacionalnega odbora za spremljanje bi morala biti spremljanje učinkovitosti izvajanja strateškega načrta SKP. Njegove pristojnosti v ta namen bi bilo treba podrobno opredeliti. Kadar strateški načrt SKP vsebuje elemente, ki jih določijo regije, bi morale imeti države članice in zadevne regije možnost, da ustanovijo in sestavijo regionalne odbore za spremljanje. V tem primeru bi bilo treba pojasniti pravila usklajevanja z nacionalnim odborom za spremljanje.

(114) EKSRP bi moral na pobudo Komisije s tehnično pomočjo podpirati ukrepe v zvezi z izpolnjevanjem nalog iz člena 7 Uredbe (EU) 2021/2116. Tehnična pomoč se lahko zagotavlja tudi na pobudo držav članic z namenom izpolnjevanja nalog, potrebnih za učinkovito upravljanje in izvajanje podpore v zvezi s strateškim načrtom SKP. Povečanje tehnične pomoči na pobudo držav članic je na voljo le za države članice, katerih dodeljena sredstva EKSRP ne presegajo 1,1 milijarde EUR. Pri podpori EKSRP za tehnično pomoč bi bilo treba upoštevati krepitev upravnih zmogljivosti v zvezi z novimi sistemi upravljanja in kontrolnimi sistemi v državah članicah.

([28]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

(115) Glede na to, da imajo države članice večjo prožnost in več subsidiarnosti pri zasnovi intervencij za dosego skupnih ciljev, so mreže ključen instrument za spodbujanje in usmerjanje politike ter promocijo udeležbe deležnikov, izmenjave znanja in izgradnje zmogljivosti za države članice in druge akterje. Obseg dejavnosti mreženja bo razširjen, tako da bosta poleg razvoja podeželja zajeta oba stebra SKP. Enotna mreža SKP na ravni Unije bi morala zagotoviti boljšo usklajenost med dejavnostmi mreženja na ravni Unije ter na nacionalni in regionalni ravni. Evropska in nacionalna mreža SKP bi morali nadomestiti trenutno Evropsko mrežo za razvoj podeželja in omrežje evropskega inovacijskega partnerstva za kmetijsko produktivnost in trajnostnost (EIP-AGRI) na ravni Unije oziroma nacionalne mreže za podeželje. Evropska mreža SKP bi morala v največji možni meri prispevati k dejavnostim nacionalnih mrež SKP. Mreže bi morale zagotoviti platformo za spodbujanje večje izmenjave znanja, da bi se izboljšalo izvajanje strateških načrtov SKP ter zagotovili rezultati in dodana vrednost politike na ravni Unije, vključno s politiko Obzorja Evropa in njegovih projektov z več akterji. V istem kontekstu boljše izmenjave znanja in inovacij bi moralo EIP ob pomoči evropskih in nacionalnih mrež SKP zagotavljati podporo pri izvajanju interaktivnega inovacijskega modela v skladu z metodologijo iz te uredbe.

(116) Pri vsakem strateškem načrtu SKP bi bilo treba redno spremljati njegovo izvajanje in napredek pri doseganju opredeljenih ciljnih vrednosti. Takšen okvir smotrnosti, spremljanja in vrednotenja SKP bi bilo treba vzpostaviti z namenom prikaza napredka ter ocene vpliva in učinkovitosti izvajanja politike.

(117) Za usmerjenost v rezultate, ki jo bo sprožil model izvajanja, je potreben trden okvir smotrnosti, zlasti ker bi strateški načrti SKP prispevali k doseganju širokih splošnih ciljev za druge politike v okviru deljenega upravljanja. Politika, ki temelji na smotrnosti, pomeni letno in večletno oceno na podlagi izbranih kazalnikov učinka, rezultatov in vpliva, opredeljenih v okviru smotrnosti, spremljanja in vrednotenja. V ta namen bi bilo treba izbrati omejen in ciljno usmerjen niz kazalnikov na način, ki, kolikor je mogoče, natančno odraža, ali intervencija, ki prejema podporo, prispeva k doseganju načrtovanih ciljev. Moralo bi biti mogoče, da kazalniki, ki se nanašajo na specifične okoljske in podnebne cilje, zajemajo intervencije, ki prispevajo k izpolnjevanju obveznostih, ki izhajajo iz zadevnih zakonodajnih aktov Unije.

(118) Države članice bi morale v okviru smotrnosti, spremljanja in vrednotenja spremljati doseženi napredek in Komisiji vsako leto poročati o njem. Informacije, ki jih predložijo države članice, so podlaga, na kateri bi morala Komisija poročati o napredku pri doseganju specifičnih ciljev v celotnem obdobju strateškega načrta SKP in v ta namen uporabiti ključni niz kazalnikov.

(119) Vzpostaviti bi bilo treba mehanizme za ukrepanje za zaščito finančnih interesov Unije, kadar bi izvajanje strateškega načrta SKP znatno odstopalo od zastavljenih ciljnih vrednosti. Komisija bi morala imeti možnost, da od držav članic zahteva, da v primeru večje in neupravičene nezadostne smotrnosti predložijo akcijske načrte. To bi lahko privedlo do začasne ustavitve plačil in na koncu zmanjšanja finančnih sredstev Unije, če načrtovani rezultati ne bodo doseženi.

(120) Države članice bi morale biti v skladu z načelom deljenega upravljanja odgovorne za vrednotenju svojih strateških načrtov SKP in pri tem, kadar je ustrezno, zagotoviti sodelovanje regij pri zasnovi načrta vrednotenja ter pri spremljanju in vrednotenju regionalnih intervencij iz strateškega načrta SKP, medtem ko bi Komisija morala biti pristojna za povzetke predhodnih vrednotenj držav članic na ravni Unije ter za izvajanje vmesnih in naknadnih vrednotenj na ravni Unije.

(121) Da se zagotovi celovito in smiselno vrednotenje SKP na ravni Unije, bi se Komisija morala zanašati na kazalnike stanja in vpliva. Ti kazalniki bi morali temeljiti predvsem na uveljavljenih virih podatkov. Komisija in države članice bi morale sodelovati, da bi zagotovile in nadalje izboljšale zanesljivost podatkov, potrebnih za kazalnike stanja in vpliva.

(122) Komisija bi morala pri ocenjevanju predlaganih strateških načrtov SKP oceniti skladnost in prispevek predlaganih strateških načrtov SKP k okoljski in podnebni zakonodaji in obveznostim Unije ter zlasti k ciljnim vrednostim Unije za leto 2030, določenim v sporočilu Komisije z dne 20. maja 2020 z naslovom „Strategija od vil do vilic: za pravičen, zdrav in okolju prijazen prehranski sistem“ (v nadaljnjem besedilu: strategija od vil do vilic), in sporočilu Komisije z dne 20. maja 2020 z naslovom „Strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030: Vrnitev narave v naše življenje“ (v nadaljnjem besedilu: strategija EU za biotsko raznovrstnost).

(123) Od držav članic bi bilo treba zahtevati, da v svojih strateških načrtih SKP izkažejo večjo splošno ambicijo glede specifičnih okoljskih in podnebnih ciljev SKP kot v preteklosti. Takšna ambicioznost bi se med drugim morala izkazovati z vrsto elementov, ki so med drugim povezani s kazalniki vpliva, ciljnimi vrednostmi na podlagi kazalnikov rezultatov, zasnovo intervencij, načrtovanim izvajanjem sistema pogojenosti in finančnim načrtovanjem. Od držav članic bi bilo treba zahtevati, da v svojih strateških načrtih SKP s sklicevanjem na različne ustrezne elemente pojasnijo, kako izkazujejo zahtevano večjo splošno ambicijo. To pojasnilo bi moralo vključevati nacionalne prispevke k doseganju ciljnih vrednosti Unije za leto 2030, določenih v strategiji od vil do vilic in strategiji EU za biotsko raznovrstnost.

(124) Komisija bi morala pripraviti zbirno poročilo o strateških načrtih SKP držav članic, da bi ocenila skupna prizadevanja in skupne ambicije držav članic, da na začetku obdobja izvajanja obravnavajo specifične cilje SKP, ob upoštevanju ciljnih vrednosti Unije za leto 2030, določenih v strategiji od vil do vilic in strategiji EU za biotsko raznovrstnost.

(125) Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo, v katerem bi ocenila, kako države članice izvršujejo nov model izvajanja, in kakšen je skupni prispevek intervencij iz strateških načrtov SKP držav članic k doseganju okoljskih in podnebnih obveznosti Unije, zlasti tistih, ki izhajajo iz evropskega zelenega dogovora.

(126) Za podporo vrst intervencij na podlagi te uredbe bi bilo treba uporabiti člene 107, 108 in 109 PDEU. Vendar pa se zaradi posebnosti kmetijskega sektorja navedene določbe PDEU ne bi smele uporabljati za vrste intervencij v obliki neposrednih plačil in vrste intervencij za razvoj podeželja za operacije, ki spadajo na področje uporabe člena 42 PDEU ter se izvajajo na podlagi te uredbe in v skladu z njo, ali za plačila držav članic, namenjena zagotovitvi dodatnega nacionalnega financiranja vrst intervencij za razvoj podeželja, ki se jim odobri podpora Unije in spadajo na področje uporabe člena 42 PDEU.

(127) Da bi se izognili nenadnemu in znatnemu zmanjšanju podpore v nekaterih sektorjih v državah članicah, ki so odobrile prehodno nacionalno pomoč v obdobju 2015–2022, bi moralo biti tem državam članicam dovoljeno, da še naprej odobrujejo tako pomoč pod določenimi pogoji in omejitvami. Ob upoštevanju prehodne narave te pomoči je ustrezno, da se nadaljuje njeno opuščanje, tako da se vsako leto postopno zmanjšajo finančna sredstva za posamezne sektorje, ki so na voljo za to pomoč.

(128) Osebne podatke, zbrane za namene uporabe vseh določb iz te uredbe, bi bilo treba obdelovati v skladu s temi nameni. Treba bi jih bilo tudi anonimizirati pri obdelovanju za namene spremljanja in vrednotenja ter zaščititi v skladu s pravom Unije o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, zlasti Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ([29]) ter Uredbo (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ([30]). Oseba, na katero se podatki nanašajo, bi morala biti obveščena o tej obdelavi podatkov in o svojih pravicah do varstva podatkov.

(129) Za uporabo te uredbe ter spremljanje, analiziranje in upravljanje finančnih pravic je potrebno uradno obveščanje s strani držav članic.

(130) Da bi dopolnili ali spremenili nekatere nebistvene elemente te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri

([29]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

([30]) Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(131) Da bi zagotovili pravno varnost, zaščitili pravice kmetov ter zagotovili enake konkurenčne pogoje med državami članicami glede skupnih zahtev in kazalnikov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje nekaterih aktov v zvezi s skupnimi kazalniki, ki se nanašajo na učinek, rezultate, vpliv in stanje, da se rešijo tehnične težave glede njihovega izvajanja ter v zvezi s pravili glede deleža za standard DKOP 1.

(132) Da bi zagotovili pravno varnost, zaščitili pravice kmetov ter zagotovili nemoteno, usklajeno in učinkovito delovanje vrst intervencij v obliki neposrednih plačil, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje nekaterih aktov v zvezi s pravili, ki dodelitev plačil pogojujejo z uporabo certificiranih semen nekaterih sort konoplje, ter postopkom za določitev sort konoplje in preverjanje njihove vsebnosti tetrahidrokanabinola; s pravili o določitvi usklajene podlage za izračun zmanjšanja plačil v okviru omejevanja in postopnega zniževanja; ukrepi za preprečevanje, da bi upravičenci do vezane dohodkovne podpore trpeli zaradi strukturnih tržnih neravnovesij v sektorju, vključno z odločitvijo, da se lahko taka podpora do leta 2027 še naprej izplačuje na podlagi proizvodnih enot, za katere je bila pomoč dodeljena v določenem referenčnem obdobju v preteklosti; pravili in pogoji za odobritev zemljišč in sort za namene posebnega plačila za bombaž ter pravili o pogojih za odobritev tega plačila in zahtevah glede upravičenosti in z njimi povezanih agronomskih praks, pravili glede meril za odobritev medpanožnih organizacij in pravili za ravnanje v primeru posledic, kadar odobrena medpanožna organizacija ne izpolnjuje takih meril in obveznosti za proizvajalce.

(133) Za zagotovitev, da vrste intervencij v nekaterih sektorjih prispevajo k doseganju ciljev SKP in krepijo sinergije z drugimi instrumenti SKP, ter da bi zagotovili enake konkurenčne pogoje na notranjem trgu in preprečili neenako ali nepošteno konkurenco, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje nekaterih aktov v zvezi s pravili za ustrezno delovanje vrst intervencij v nekaterih sektorjih, vrsto odhodkov, ki bodo kriti, in zlasti upravne stroške in stroške osebja, osnovo za izračun finančne pomoči Unije, vključno z referenčnimi obdobji in izračunom vrednosti tržne proizvodnje ter izračun stopnje organiziranosti proizvajalcev v določenih regijah, najvišjo stopnjo finančne pomoči Unije za nekatere intervencije, katerih namen je preprečiti tržno krizo in obvladovati tveganja v nekaterih sektorjih; pravili za določitev zgornje meje za odhodke za ponovno zasaditev sadovnjakov, nasadov oljk ali vinogradov; pravili, na podlagi katerih morajo proizvajalci umakniti stranske proizvode vinarstva, in izjemami glede te obveznosti, da se prepreči dodatno upravno breme, pravili za prostovoljno certificiranje žganjarn, pravili za različne oblike podpore in minimalno trajanje podprtih naložb v nekaterih sektorjih ter pravili o kombiniranju financiranja za nekatere intervencije v vinskem sektorju. Da se zlasti zagotovi uspešna in učinkovita uporaba sredstev Unije za intervencije v čebelarskem sektorju, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje nekaterih aktov v zvezi z dodatnimi zahtevami glede obveznosti uradnega obveščanja in določitvijo minimalnega prispevka Unije za odhodke za izvajanje teh vrst intervencij.

(134) Da bi zagotovili pravno varnost in da se z intervencijami za razvoj podeželja dosežejo njihovi cilji, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje nekaterih aktov v zvezi s podporo za upravljavske obveznosti glede genskih virov in dobrobiti živali ter za sheme kakovosti.

(135) Da bi upoštevali prihodnje spremembe dodeljenih finančnih sredstev držav članic ali reševali težave, s katerimi se države članice srečujejo pri izvajanju svojih strateških načrtov SKP, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje nekaterih aktov v zvezi z dodeljenimi sredstvi držav članic za vrste intervencij v obliki neposrednih plačil, s spreminjanjem ponderjev, ki se uporabijo za podporo na podlagi prispevka politike k doseganju ciljev na področju podnebnih sprememb, in pravili glede vsebine strateškega načrta SKP.

(136) Da bi zagotovili nemoten prehod z ureditev, določenih v uredbah (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013, na ureditve, določene v tej uredbi, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje nekaterih aktov v zvezi z ukrepi za zaščito vseh pridobljenih pravic in legitimnih pričakovanj upravičencev.

(137) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje te uredbe in preprečili nepošteno konkurenco ali diskriminacijo med kmeti, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z določitvijo referenčnih površin za podporo za oljnice, pravili za odobritev zemljišča in sort za namene posebnega plačila za bombaž in z njim povezanih uradnih obvestil, izračunom zmanjšanja, kadar upravičena površina bombaža presega osnovno površino, finančno pomočjo Unije za destilacijo stranskih proizvodov vinarstva, pravili za predstavitev elementov, ki jih je treba vključiti v strateški načrt SKP, enotnimi pogoji za izvajanje zahtev glede informiranja in obveščanja javnosti glede možnosti, ki jih ponujajo strateški načrti SKP, določitvijo organizacijske strukture in delovanjem evropske mreže SKP, pravili glede okvira smotrnosti, spremljanja in vrednotenja, pravili za predstavitev vsebine letnega poročila o smotrnosti, pravili o informacijah, ki jih morajo predložiti države članice za oceno smotrnosti, ki jo pripravi Komisija, pravili glede potreb po podatkih in sinergij med potencialnimi viri podatkov ter pravili za delovanje sistema za varno izmenjavo podatkov skupnega interesa med Komisijo in državami članicami. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([31]).

(138) Glede na to, da so kazalniki za namene spremljanja, vrednotenja in letnega poročanja o smotrnosti že določeni v Prilogi I, bi morale sprejetje drugih kazalnikov za spremljanje in vrednotenje SKP dodatno pregledati države članice. Prav tako bi moral Odbor za skupno kmetijsko politiko dati pozitivno mnenje o dodatnih informacijah, ki jih morajo države članice predložiti Komisiji za namene spremljanja in vrednotenja SKP. Komisiji zato ne bi smelo biti dovoljeno, da od držav članic zahteva, da zagotovijo dodatne kazalnike in informacije o izvajanju SKP za namene spremljanja in vrednotenja SKP, če Odbor za skupno kmetijsko politiko s kvalificirano večino ne glasuje za predlog Komisije ali proti njemu in tako ne more podati mnenja.

(139) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da brez uporabe Uredbe (EU) št. 182/2011 sprejme odobritev strateških načrtov SKP in njihovih sprememb.

(140) Komisija bi morala sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo takoj uporabljati, kadar je to v ustrezno utemeljenih nujnih primerih v zvezi z reševanjem specifičnih težav ob zagotavljanju neprekinjenega delovanja sistema neposrednih plačil v izjemnih okoliščinah potrebno. Da bi rešili nujne težave, ki se pojavijo v eni ali več državah članicah, ter obenem zagotovili neprekinjeno delovanje sistema neposrednih plačil, bi morala Komisija sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, kadar v ustrezno utemeljenih primerih izjemne okoliščine vplivajo na odobritev podpore in ogrožajo učinkovito izvajanje plačil v okviru shem podpore iz te uredbe.

(141) Uredbo (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([32]) in Uredbo (EU) št. 229/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([33]) bi bilo treba izvzeti iz področja uporabe te uredbe, razen kadar se izrecno navedejo nekatere njune določbe.

([31]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

([32]) Uredba (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 247/2006 (UL L 78, 20.3.2013, str. 23).

([33]) Uredba (EU) št. 229/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v korist manjših egejskih otokov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1405/2006 (UL L 78, 20.3.2013, str. 41).

(142) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi razlik med posameznimi podeželskimi območji in omejenih finančnih sredstev držav članic lažje dosežejo na ravni Unije prek večletnega jamstva financiranja Unije in z osredotočanjem na jasno opredeljene prednostne naloge, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za dosego navedenih ciljev.

(143) Uredbi (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013 bi zato bilo treba razveljaviti.

(144) Za zagotovitev nemotenega izvajanja predvidenih ukrepov bi morala ta uredba nujno začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

PREDMET UREJANJA IN PODROČJE UPORABE, VELJAVNE DOLOČBE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa pravila o:

(a) splošnih in specifičnih ciljih, ki se uresničujejo s podporo Unije, financirano iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) v okviru skupne kmetijske politike (SKP), ter z njimi povezanih kazalnikih;

(b) vrstah intervencij in skupnih zahtevah za države članice pri uresničevanju teh ciljev ter s tem povezanih finančnih ureditvah;

(c) strateških načrtih SKP, ki jih pripravijo države članice ter ki v skladu s specifičnimi cilji in ugotovljenimi potrebami določijo ciljne vrednosti in pogoje za intervencije ter dodelijo finančna sredstva;

(d) usklajevanju in upravljanju ter spremljanju, poročanju in vrednotenju.

2. Ta uredba se uporablja za podporo Unije, financirano iz EKJS in EKSRP, za intervencije, podrobneje opredeljene v strateškem načrtu SKP, ki ga pripravi država članica in ga odobri Komisija ter zajema obdobje od 1. januarja 2023 do 31. decembra 2027 (v nadaljnjem besedilu: obdobje strateškega načrta SKP).

Člen 2

Veljavne določbe

1. Uredba (EU) 2021/2116 ter določbe, sprejete na podlagi navedene uredbe, se uporabljajo za podporo, ki se zagotovi na podlagi te uredbe.

2. Za podporo, ki se financira iz EKSRP na podlagi te uredbe, se uporabljajo člen 19, poglavje II naslova III, z izjemo člena 28, prvi pododstavek, točka (c), ter člena 46 in 48 Uredbe (EU) 2021/1060.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „kmet“ pomeni fizično ali pravno osebo ali skupino fizičnih ali pravnih oseb, ne glede na pravni status, ki ga taki skupini in njenim članom podeljuje nacionalno pravo, katerih kmetijsko gospodarstvo je v okviru ozemeljske veljavnosti Pogodb, kot je opredeljena v členu 52 Pogodbe o Evropski uniji v povezavi s členoma 349 in 355 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), in ki opravljajo kmetijsko dejavnost, kot so jo določile države članice v skladu s členom 4(2) te uredbe;

(2) „kmetijsko gospodarstvo“ pomeni vse enote, ki se uporabljajo za kmetijske dejavnosti in s katerimi upravlja kmet ter se nahajajo na ozemlju iste države članice;

(3) „intervencija“ pomeni instrument podpore s sklopom pogojev za upravičenost, kot jih določi država članica v svojem strateškem načrtu SKP na podlagi vrste intervencije, določene v tej uredbi;

(4) „operacija“ pomeni:

(a) projekt, pogodbo, ukrep ali skupino projektov ali ukrepov, izbranih v okviru zadevnega strateškega načrta SKP;

(b) v okviru finančnih instrumentov: skupne upravičene javne odhodke, odobrene za finančni instrument, in nadaljnjo finančno podporo, ki jo ta finančni instrument zagotavlja končnim prejemnikom;

(5) „javni odhodki“ pomeni vsak prispevek za financiranje operacij iz proračuna nacionalnih, regionalnih ali lokalnih javnih organov, proračuna Unije, ki je na voljo za EKJS in EKSRP, proračuna oseb javnega prava ali proračuna združenj javnih organov ali oseb javnega prava;

(6) „mejniki“ pomeni vmesne vnaprej določene vrednosti, ki jih v okviru svojih intervencijskih strategij iz člena 107(1), točka (b), določijo države članice za posamezno proračunsko leto in jih je treba doseči v določenem trenutku v obdobju trajanja strateškega načrta SKP, da se zagotovi pravočasni napredek v zvezi s kazalniki rezultatov;

(7) „ciljne vrednosti“ pomeni vnaprej določene vrednosti, ki jih v okviru svojih intervencijskih strategij iz člena 107(1), točka (b), določijo države članice in ki jih je treba v zvezi s kazalniki rezultatov doseči ob koncu obdobja trajanja strateškega načrta SKP;

(8) „oddaljene regije“ pomeni oddaljene regije iz člena 349 PDEU;

(9) „AKIS“ pomeni povezanost organizacijskih tokov in tokov znanja med posamezniki, organizacijami in institucijami, ki uporabljajo in ustvarjajo znanje za kmetijstvo in medsebojno povezana področja (sistem znanja in inovacij na področju kmetijstva).

(10) „manjši egejski otoki“ pomeni manjše egejske otoke, kot so opredeljeni v členu 1(2) Uredbe (EU) št. 229/2013;

(11) „vzajemni sklad“ pomeni shemo, ki jo v skladu z nacionalnim pravom akreditira država članica ter v okviru katere se vključeni kmetje zavarujejo in prejmejo nadomestila za gospodarske izgube;

(12) „manj razvite regije“ pomeni manj razvite regije v smislu člena 108(2), prvi pododstavek, točka (a), Uredbe (EU) 2021/1060;

(13) „upravičenec“ v zvezi z vrstami intervencij za razvoj podeželja iz člena 69 pomeni:

(a) osebo javnega ali zasebnega prava, subjekt s pravno osebnostjo ali brez nje, fizično osebo ali skupino fizičnih ali pravnih oseb, ki je odgovorna za začetek ali pa za začetek in izvajanje operacij;

(b) v okviru shem državne pomoči: podjetje, ki prejme pomoč;

(c) v okviru finančnih instrumentov: telo, ki izvršuje holdinški sklad ali, kadar struktura holdinškega sklada ne obstaja, telo, ki izvršuje posebni sklad ali, kadar organ upravljanja iz člena 123 (v nadaljnjem besedilu: organ upravljanja) upravlja finančni instrument, organ upravljanja;

(14) „stopnja podpore“ pomeni stopnjo javnih odhodkov za operacijo; v okviru finančnih instrumentov se nanaša na bruto ekvivalent nepovratnih sredstev podpore, kot je opredeljen v členu 2, točka 20, Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 ([34]);

(15) „LEADER“ pomeni lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost iz člena 31 Uredbe (EU) 2021/1060;

(16) „posredniški organ“ pomeni katero koli osebo javnega ali zasebnega prava, vključno z regionalnimi ali lokalnimi organi, regionalnimi razvojnimi organi ali nevladnimi organizacijami, ki deluje pod pristojnostjo nacionalnega ali regionalnega organa upravljanja ali izvaja naloge v imenu takega organa;

(17) „proračunsko leto“ pomeni kmetijsko proračunsko leto v skladu s členom 35 Uredbe (EU) 2021/2116.

Člen 4

Opredelitev pojmov in pogoji, ki se določijo v strateških načrtih SKP

1. Države članice v svojih strateških načrtih SKP opredelijo pojme „kmetijska dejavnost“, „kmetijska površina“, „upravičeni hektar“, „aktivni kmet“, „mladi kmet“ in „novi kmet“ ter zadevne pogoje v skladu s tem členom.

2. „Kmetijska dejavnost“ se določi tako, da omogoča prispevanje k zagotavljanju zasebnih in javnih dobrin z enim ali obema od naslednjega:

(a) proizvodnjo kmetijskih proizvodov, kar vključuje ukrepe, kot so reja živali ali pridelava, vključno s paludikulturo, kadar pojem kmetijski proizvodi pomeni proizvode iz Priloge I k PDEU, z izjemo ribiških proizvodov, ter bombaž in hitro rastoči panjevec;

(b) vzdrževanje kmetijske površine v stanju, primernem za pašo ali pridelavo, brez pripravljalnih ukrepov, ki presegajo uporabo običajnih kmetijskih metod in strojev.

3. „Kmetijska površina“ se določi tako, da zajema orna zemljišča, trajne nasade in trajno travinje, tudi kadar tvorijo kmetijsko-gozdarske sisteme na tem območju. Države članice pojme „orno zemljišče“, „trajni nasad“ in „trajno travinje“ podrobneje opredelijo znotraj naslednjega okvira:

(a) „orna zemljišča“ so zemljišča, ki se obdelujejo za pridelavo kmetijskih rastlin, ali površine, ki so na voljo za pridelavo kmetijskih rastlin, vendar so neobdelane; za trajanje obveznosti so to tudi zemljišča, ki se obdelujejo za pridelavo kmetijskih rastlin, ali površine, ki so na voljo za pridelavo kmetijskih rastlin, vendar so neobdelane in so bile dane v praho v skladu s členom 31 ali členom 70 ali standardom DKOP 8 iz Priloge III k tej uredbi ali v skladu s členi 22, 23 ali 24 Uredbe Sveta (ES) št. 1257/1999 ([35]) ali členom 39 Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 ([36]) ali členom 28 Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([37]);

(b) „trajni nasad“ je nasad rastlin, ki niso vključene v kolobarjenje in niso trajno travinje in trajni pašnik, ki so na istem zemljišču najmanj pet let, in daje večkratne pridelke, vključno z drevesnicami in hitro rastočim panjevcem;

([34]) Uredba Komisije (EU) št. 702/2014 z dne 25. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 193, 1.7.2014, str. 1).

([35]) Uredba Sveta (ES) št. 1257/1999 z dne 17. maja 1999 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) ter o spremembi in razveljavitvi določenih uredb (UL L 160, 26.6.1999, str. 80).

([36]) Uredba Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 277, 21.10.2005, str. 1).

([37]) Uredba (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L 347, 20.12.2013, str. 487).

(c) „trajno travinje in trajni pašniki“ (v nadaljnjem besedilu s skupnim izrazom: trajno travinje) je zemljišče, ki se uporablja za gojenje trav ali drugih zelenih krmnih rastlin na naraven način (samozasejane) ali s setvijo (posejane) in ki najmanj pet let ni bilo vključeno v kolobarjenje kmetijskega gospodarstva in, kadar se tako odločijo države članice, najmanj pet let ni bilo preorano ali obdelovano ali zasajeno z različnimi vrstami trav ali drugimi zelenimi krmnimi rastlinami.

Na njem so lahko prisotne tudi druge vrste, na primer grmičevje ali drevesa, ki se lahko uporabljajo za pašo, ter, kadar se tako odločijo države članice, druge vrste, kot so grmičevje ali drevesa, ki so namenjene živalski krmi, pod pogojem, da trave in druge zelene krmne rastline še naprej prevladujejo. Države članice se lahko tudi odločijo, da kot trajno travinje štejejo naslednje vrste zemljišč:

(i) zemljišče, na katerem raste katera koli vrsta iz te točke in je del uveljavljenih lokalnih praks, kadar trave in druge zelene krmne rastline na površinah za pašo tradicionalno ne prevladujejo ali jih tam sploh ni;

(ii) zemljišče, na katerem raste katera koli vrsta iz te točke, kadar trave in druge zelene krmne rastline na površinah za pašo ne prevladujejo ali jih tam sploh ni.

4. „Upravičeni hektar“ se za namene vrst intervencij v obliki neposrednih plačil določi tako, da zajema površine, ki so na voljo kmetu in jih sestavljajo:

(a) vsaka kmetijska površina kmetijskega gospodarstva, ki se v letu, za katero se zaprosi za podporo, uporablja za kmetijske dejavnosti ali ki se, kadar se površina uporablja tudi za nekmetijske dejavnosti, pretežno uporablja za kmetijske dejavnosti; kadar je to ustrezno utemeljeno z okoljskimi in podnebnimi razlogi ter razlogi biotske raznovrstnosti, se lahko države članice odločijo, da upravičeni hektarji vključujejo tudi nekatere površine, ki se uporabljajo za kmetijske dejavnosti le vsako drugo leto;

(b) vsaka površina kmetijskega gospodarstva, ki:

(i) ima krajinske značilnosti, za katere velja obveznost ohranjanja na podlagi standarda DKOP 8 iz Priloge III;

(ii) se uporablja za doseganje minimalnega deleža ornega zemljišča, namenjenega za neproizvodne površine in elemente, vključno z neobdelanimi zemljišči, na podlagi standarda DKOP 8 iz Priloge III, ali

(iii) se za čas trajanja zadevne obveznosti kmeta določi ali ohrani na podlagi sheme za podnebje in okolje iz člena 31.

Če se države članice tako odločijo, lahko „upravičeni hektar“ vključuje druge krajinske značilnosti, če te niso prevladujoče in bistveno ne ovirajo opravljanja kmetijske dejavnosti zaradi površine, ki jo zasedajo na kmetijski parceli. Države članice lahko pri izvajanju tega načela določijo največji delež kmetijske parcele, ki vključuje te druge krajinske značilnosti.

Kar zadeva trajno travinje z razdrobljenimi neupravičenimi značilnostmi, se lahko države članice odločijo, da bodo uporabile fiksne koeficiente zmanjšanja za določitev površine, ki velja za upravičeno;

(c) vsaka površina kmetijskega gospodarstva, ki je bila upravičena do plačil v skladu z naslovom III, poglavje II, oddelek 2, pododdelek 2, te uredbe ali na podlagi sheme osnovnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino iz naslova III Uredbe (EU) št. 1307/2013 ter ki ni „upravičeni hektar“, kot ga določijo države članice na podlagi točk (a) in (b) tega odstavka:

(i) zaradi uporabe Direktive 92/43/EGS, 2009/147/ES ali 2000/60/ES za to površino;

(ii) zaradi intervencij na osnovi površin, določenih na podlagi te uredbe in zajetih v integriranem sistemu iz člena 65(1) Uredbe (EU) 2021/2116, ki omogočajo proizvodnjo proizvodov, ki niso navedeni v Prilogi I k PDEU s pomočjo paludikulture, ali nacionalnih shem za biotsko raznovrstnost ali zmanjšanje toplogrednih plinov, katerih pogoji so skladni s temi intervencijami na osnovi površin, če te intervencije in nacionalne sheme prispevajo k doseganju enega ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), te uredbe;

(iii) v času trajanja obveznosti kmeta glede pogozdovanja na podlagi člena 31 Uredbe (ES) št. 1257/1999, člena 43 Uredbe (ES) št. 1698/2005 ali člena 22 Uredbe (EU) št. 1305/2013 oziroma člena 70 ali člena 73 te uredbe ali na podlagi nacionalne sheme, katere pogoji so skladni s členom 43(1), (2) in (3) Uredbe (ES) št. 1698/2005 ali členom 22 Uredbe (EU) št. 1305/2013 oziroma členom 70 ali členom 73 te uredbe;

(iv) v času trajanja obveznosti kmeta, na podlagi katere je površina dana v praho, na podlagi členov 22, 23 in 24 Uredbe (ES) št. 1257/1999, člena 39 Uredbe (ES) št. 1698/2005, člena 28 Uredbe (EU) št. 1305/2013 ali člena 70 te uredbe.

Površine, ki se uporabljajo za pridelavo konoplje, so upravičeni hektarji le, če vsebnost tetrahidrokanabinola pri uporabljenih sortah ne presega 0,3 %.

5. „Aktivni kmet“ se določi tako, da se zagotovi, da se podpora odobri le fizičnim ali pravnim osebam ali skupinam fizičnih ali pravnih oseb, ki opravljajo vsaj minimalno kmetijsko dejavnost, pri čemer se iz odobritve podpore ne smejo nujno izključiti kmetje, ki opravljajo več dejavnosti, ali kmetje, ki se s to dejavnostjo ukvarjajo občasno.

Države članice pri določanju, kdo je „aktivni kmet“, uporabijo objektivna in nediskriminatorna merila, kot so preverjanje dohodkov, vložek dela na kmetiji, poslovni namen in vpis kmetijskih dejavnosti kmeta v nacionalne ali regionalne registre. Taka merila se lahko uvedejo v eni ali več oblikah, ki jih izberejo države članice, vključno z negativnim seznamom, na podlagi katerega se kmet ne šteje za aktivnega kmeta. Če država članica za „aktivne kmete“ šteje tiste kmete, ki niso prejeli neposrednih plačil, ki presegajo določen znesek za preteklo leto, ta znesek ne presega 5 000 EUR.

6. „Mladi kmet“ se določi tako, da vključuje:

(a) zgornjo starostno mejo, določeno med 35 in 40 let;

(b) pogoje za „vodjo kmetijskega gospodarstva“;

(c) ustrezno usposabljanje ali potrebna znanja in spretnosti, kot jih določijo države članice.

7. „Novi kmet“ se določi tako, da se nanaša na kmeta, ki ni mladi kmet in ki je prvič „vodja kmetijskega gospodarstva“. Države članice dodajo še druge cilje in nediskriminatorne zahteve glede ustreznega usposabljanja ter znanj in spretnosti.

8. Na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152, s katerimi se to uredbo zaradi ohranjanja javnega zdravja dopolni s pravili o pogojevanju odobritve plačil z uporabo certificiranih semen nekaterih sort konoplje in postopka za določitev sort konoplje ter s preverjanjem njihove vsebnosti tetrahidrokanabinola iz odstavka 4, drugi pododstavek, tega člena.

NASLOV II

CILJI IN KAZALNIKI

Člen 5

Splošni cilji

V skladu s cilji SKP iz člena 39 PDEU, s ciljem ohranjanja delovanja notranjega trga in enakih konkurenčnih pogojev med kmeti v Uniji ter z načelom subsidiarnosti je namen podpore iz EKJS in EKSRP nadaljnje izboljšanje trajnostnega razvoja kmetovanja, sektorja hrane in podeželja ter prispevanje k doseganju naslednjih splošnih ciljev na ekonomskem, okoljskem in socialnem področju, kar bo prispevalo k izvajanju agende za trajnostni razvoj do leta 2030:

(a) spodbujanje pametnega, konkurenčnega, odpornega in raznolikega kmetijskega sektorja, ki zagotavlja dolgoročno prehransko varnost;

(b) podpora in krepitev varstva okolja, vključno z biotsko raznovrstnostjo, in podnebnih ukrepov ter prispevanje k doseganju okoljskih in podnebnih ciljev Unije, vključno z njenimi zavezami iz Pariškega sporazuma;

(c) krepitev socialno-ekonomskega tkiva podeželja.

Člen 6

Specifični cilji

1. Splošni cilji se dosegajo z uresničevanjem naslednjih specifičnih ciljev:

(a) podpora vzdržnim dohodkom kmetij in odpornosti kmetijskega sektorja po vsej Uniji, da se poveča dolgoročna prehranska varnost in kmetijska raznolikosti ter zagotovi gospodarska trajnostnost kmetijske proizvodnje v Uniji;

(b) krepitev tržne usmerjenosti in povečanje tako kratko- kot dolgoročne konkurenčnosti kmetij, vključno z večjim poudarkom na raziskavah, tehnologiji in digitalizaciji;

(c) izboljšanje položaja kmetov v vrednostni verigi;

(d) prispevanje k blaženju podnebnih sprememb in prilagajanju nanje, vključno z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov in povečanjem sekvestracije ogljika, ter spodbujanje trajnostne energije;

(e) spodbujanje trajnostnega razvoja in učinkovitega upravljanja naravnih virov, kot so voda, tla in zrak, vključno z zmanjšanjem odvisnosti od kemikalij;

(f) prispevanje k zaustavitvi in obratu trenda izgube biotske raznovrstnosti, krepitev ekosistemskih storitev ter ohranjanje habitatov in krajine;

(g) privabljanje in zadržanje mladih kmetov in novih kmetov v tem poklicu ter spodbujanje trajnostnega razvoja podjetij na podeželju;

(h) spodbujanje zaposlovanja, rasti, enakosti spolov, vključno s participacijo žensk v kmetovanju, socialne vključenosti in lokalnega razvoja na podeželju, vključno s krožnim biogospodarstvom in trajnostnim gozdarstvom;

(i) izboljšanje odziva kmetijstva Unije na zahteve družbe glede hrane in zdravja, vključno z visokokakovostno, varno in hranljivo hrano, pridelano na trajnostni način, zmanjšanje živilskih odpadkov ter izboljšanje dobrobiti živali in boj zoper odpornost mikrobov proti protimikrobnim zdravilom (v nadaljnjem besedilu: mikrobna odpornost).

2. Cilji iz odstavka 1 so dopolnjeni in povezani s horizontalnim ciljem modernizacije kmetijstva in podeželja s spodbujanjem in razširjanjem znanja, inovacij in digitalizacije v kmetijstvu in na podeželju ter s spodbujanjem njihove uporabe s strani kmetov, in sicer z boljšim dostopom do raziskav, inovacij, izmenjave znanja in usposabljanja.

3. Pri uresničevanju specifičnih ciljev iz odstavkov 1 in 2 države članice ob podpori Komisije sprejmejo ustrezne ukrepe za zmanjšanje upravnega bremena in zagotovitev poenostavitve pri izvajanju SKP.

Člen 7

Kazalniki

1. Doseganje ciljev iz člena 5 ter člena 6(1) in (2) se oceni na podlagi skupnih kazalnikov, ki se nanašajo na učinek, rezultate, vpliv in stanje iz Priloge I. Ti skupni kazalniki vključujejo:

(a) kazalnike učinka, ki se nanašajo na realizirani učinek podprtih intervencij;

(b) kazalnike rezultatov, ki se nanašajo na zadevne specifične cilje iz člena 6(1) in (2) ter se v strateških načrtih SKP uporabljajo za določanje merljivih mejnikov in ciljnih vrednosti v zvezi s temi specifičnimi cilji ter za ocenjevanje napredka pri doseganju teh ciljnih vrednosti; kazalniki rezultatov, ki se nanašajo na okoljske in podnebne cilje, lahko zajemajo intervencije, ki prispevajo k izpolnjevanju obveznosti, ki izhajajo iz zakonodajnih aktov Unije iz Priloge XIII;

(c) kazalnike vpliva, ki se nanašajo na cilje iz člena 5 ter člena 6(1) in (2) ter se uporabljajo v okviru strateških načrtov SKP in SKP;

(d) kazalnike stanja iz člena 115(2) in naštete v Prilogi I.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152 za spremembo Priloge I zaradi prilagoditve skupnih kazalnikov učinka, rezultatov, vpliva in stanja. Ti delegirani akti so strogo omejeni na obravnavanje tehničnih težav, ki jih imajo države članice v zvezi z uporabo teh kazalnikov.

NASLOV III

SKUPNE ZAHTEVE IN VRSTE INTERVENCIJ

POGLAVJE I

SKUPNE ZAHTEVE

Oddelek 1

Splošna načela

Člen 8

Strateški pristop

Države članice si prizadevajo uresničiti cilje iz naslova II z določitvijo intervencij na podlagi vrst intervencij iz poglavij II, III in IV tega naslova v skladu s svojimi ocenami potreb in skupnimi zahtevami iz tega poglavja.

Člen 9

Splošna načela

Države članice zasnujejo intervencije svojih strateških načrtov SKP in standarde DKOP iz člena 13 v skladu z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah in splošnimi načeli prava Unije.

Države članice zagotovijo, da so intervencije in standardi DKOP iz člena 13, določeni na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril, združljivi s pravilnim delovanjem notranjega trga in da ne izkrivljajo konkurence.

Države članice vzpostavijo pravni okvir, ki ureja dodelitev podpore Unije kmetom in drugim upravičencem v skladu s strateškimi načrti SKP, kot jih je odobrila Komisija v skladu s členoma 118 in 119 te uredbe, ter načeli in zahtevami iz te uredbe in Uredbe (EU) 2021/2116. Države članice izvajajo te strateške načrte SKP, kot jih je odobrila Komisija.

Člen 10

Domača podpora STO

Države članice intervencije, ki temeljijo na vrstah intervencij iz Priloge II k tej uredbi, vključno z opredelitvami pojmov in pogoji iz člena 4, zasnujejo tako, da izpolnjujejo merila iz Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu.

Zlasti osnovna dohodkovna podpora za trajnostnost, dopolnilna prerazporeditvena dohodkovna podpora za trajnostnost, dopolnilna dohodkovna podpora za mlade kmete ter sheme za podnebje, okolje in dobrobit živali izpolnjujejo merila iz odstavkov Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu, navedenih v Prilogi II k tej uredbi za navedene intervencije. Za druge intervencije so odstavki Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu, navedeni v Prilogi II k tej uredbi, le okvirni in namesto njih so lahko te intervencije skladne s kakšnim drugim odstavkom Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu, če je to določeno in obrazloženo v strateškem načrtu SKP.

Člen 11

Izvajanje memoranduma o soglasju o oljnicah

1. Kadar države članice zagotovijo intervencije na osnovi površin, razen tistih, ki so skladne z določbami iz Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu, vključno z vezano dohodkovno podporo na podlagi naslova III, poglavje II, oddelek 3, pododdelek 1, te uredbe, in kadar te intervencije zadevajo nekatere ali vse oljnice iz Priloge k Memorandumu o soglasju o oljnicah, sklenjenem med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Združenimi državami Amerike v okviru GATT, skupna površina, za katero se lahko dodeli podpora na podlagi načrtovanih učinkov iz strateških načrtov SKP zadevnih držav članic, zaradi zagotavljanja skladnosti z mednarodnimi obveznostmi ne presega največje površine za podporo za vso Unijo.

2. Komisija do 8. junija 2022 sprejme izvedbene akte, ki za vsako državo članico določajo okvirno referenčno površino za podporo, ki se izračuna na podlagi deleža vsake države članice v povprečni obdelovalni površini v Uniji v letih 2016 do 2020. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 153(2).

3. Vsaka država članica, ki namerava odobriti podporo iz odstavka 1 tega člena, ustrezne načrtovane učinke v obliki hektarjev navede v svojem predlogu strateškega načrta SKP iz člena 118(1).

Če je po priglasitvi vseh načrtovanih učinkov držav članic največja površina za podporo za vso Unijo iz odstavka 1 tega člena presežena, Komisija za vsako državo članico, ki je priglasila presežek v primerjavi s svojo referenčno površino, izračuna koeficient zmanjšanja, ki je sorazmeren presežku načrtovanih učinkov zadevne države članice, tako da so ohranjene največje površine za podporo za vso Unijo. Vsaka zadevna država članica je o tem koeficientu zmanjšanja obveščena v pripombah Komisije glede strateškega načrta SKP v skladu s členom 118(3). Koeficient zmanjšanja za vsako državo članico se določi v izvedbenem sklepu iz člena 118(6), s katerim Komisija odobri strateški načrt SKP.

Države članice svoje površine za pomoč po datumu iz člena 118(1) ne spreminjajo na lastno pobudo.

4. Če namerava država članica povečati svoje načrtovane učinke iz odstavka 1 tega člena, določene v njenem strateškem načrtu SKP, kot ga je odobrila Komisija, Komisijo o spremenjenih načrtovanih učinkih obvesti v obliki zahtevka za spremembo njenega strateškega načrta SKP v skladu s členom 119 pred 1. januarjem leta, ki je pred zadevnim letom zahtevka.

5. Da se največja površina za podporo za vso Unijo iz odstavka 1 ne bi presegla, Komisija po potrebi določi koeficiente zmanjšanja ali revidira obstoječe koeficiente zmanjšanja, kadar so bili ti določeni v skladu z odstavkom 3, drugi pododstavek, za vse države članice, ki so v svojih strateških načrtih SKP presegle svojo referenčno površino za podporo.

Komisija zadevne države članice o koeficientih zmanjšanja obvesti do 31. januarja leta, ki je pred zadevnim letom zahtevka.

Vsaka zadevna država članica ustrezen zahtevek za spremembo svojega strateškega načrta SKP s koeficientom zmanjšanja iz drugega pododstavka predloži do 31. marca leta, ki je pred zadevnim letom zahtevka. Koeficient zmanjšanja za to državo članico se določi v izvedbenem sklepu iz člena 119(10), s katerim Komisija odobri spremembo strateškega načrta SKP.

6. V zvezi z oljnicami, na katere se nanaša memorandum o soglasju iz odstavka 1 tega člena, države članice Komisijo v letnih poročilih o smotrnosti iz člena 134 obvestijo o skupnem številu hektarov, za katere je bila podpora dejansko plačana.

7. Države članice izključijo pridelavo sončničnih semen, ki so namenjena za proizvodnjo slaščic, iz vseh intervencij na osnovi površin iz odstavka 1.

Oddelek 2

Pogojenost

Člen 12

Načelo in področje uporabe

1. Države članice v svoje strateške načrte SKP vključijo sistem pogojenosti, v okviru katerega se kmetom in drugim upravičencem, ki prejemajo neposredna plačila na podlagi poglavja II ali letna plačila na podlagi členov 70, 71 in 72, naloži upravna sankcija, če ne izpolnjujejo predpisanih zahtev ravnanja na podlagi prava Unije ter standardov DKOP, ki so določeni v strateških načrtih SKP in navedeni v Prilogi III, in sicer v zvezi z naslednjimi področji:

(a) podnebje in okolje, vključno z vodo, tlemi in biotsko raznovrstnostjo ekosistemov;

(b) javno zdravje in zdravje rastlin;

(c) dobrobit živali.

2. Strateški načrti SKP vključujejo pravila o učinkovitem in sorazmernem sistemu upravnih sankcij. Ta pravila morajo biti skladna zlasti z zahtevami iz naslova IV, poglavje IV, Uredbe (EU) 2021/2116.

3. Pravni akti iz Priloge III v zvezi s predpisanimi zahtevami ravnanja se uporabljajo v veljavni različici, v primeru direktiv pa v obliki, kot so bile prenesene v državah članicah.

4. Za namene tega oddelka „predpisana zahteva ravnanja“ pomeni vsako posamezno predpisano zahtevo ravnanja v skladu s pravom Unije, navedeno v Prilogi III, v okviru danega pravnega akta, ki se po vsebini razlikuje od vseh drugih zahtev istega akta.

Člen 13

Obveznosti držav članic v zvezi z dobrimi kmetijskimi in okoljskimi pogoji

1. Države članice zagotovijo, da se vsa kmetijska zemljišča, vključno z zemljišči, ki se ne uporabljajo več za pridelovalne namene, obdelujejo v skladu z dobrimi kmetijskimi in okoljskimi pogoji. Države članice na nacionalni ali regionalni ravni za vsak standard DKOP iz Priloge III določijo minimalne standarde za kmete in druge upravičence v skladu z glavnim ciljem teh standardov iz navedene priloge. Države članice pri določitvi svojih standardov po potrebi upoštevajo specifične značilnosti zadevnih zemljišč, vključno s stanjem tal in podnebnimi razmerami, obstoječe sisteme kmetovanja, kmetijske prakse, velikost kmetije in strukture kmetije, rabo zemljišč ter posebnosti najbolj oddaljenih regij.

2. V zvezi z glavnimi cilji iz Priloge III lahko države članice poleg standardov, ki so v navedeni prilogi določeni za navedene glavne cilje, določijo dodatne standarde. Takšni dodatni standardi morajo biti nediskriminatorni in sorazmerni in morajo ustrezati ugotovljenim potrebam.

Države članice ne določijo minimalnih standardov za glavne cilje, ki niso glavni cilji iz Priloge III.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152 za dopolnitev te uredbe s pravili za zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev glede deleža za standard DKOP 1.

Oddelek 3

Socialna pogojenost

Člen 14

Načelo in področje uporabe

1. Države članice v svojih strateških načrtih SKP navedejo, da se najkasneje od 1. januarja 2025 kmetom in drugim upravičencem, ki prejemajo neposredna plačila na podlagi poglavja II ali letna plačila na podlagi členov 70, 71 in 72, naloži upravna sankcija, če ne izpolnjujejo zahtev v zvezi z veljavnimi delovnimi in zaposlitvenimi pogoji ali obveznostmi delodajalca, ki izhajajo iz pravnih aktov iz Priloge IV.

2. Kadar države članice v svoje strateške načrte SKP iz odstavka 1 vključijo sistem upravnih sankcij, se v skladu s svojimi institucionalnimi določbami posvetujejo z zadevnimi nacionalnimi socialnimi partnerji, ki zastopajo delodajalce in delavce v kmetijskem sektorju, ter v celoti spoštujejo njihovo avtonomijo in njihovo pravico do pogajanj in sklepanja kolektivnih pogodb. Ta sistem upravnih sankcij ne vpliva na pravice in obveznosti socialnih partnerjev, kadar so v skladu z nacionalnimi pravnimi okviri in okviri kolektivnih pogajanj odgovorni za izvajanje ali izvrševanje pravnih aktov iz Priloge IV.

3. Strateški načrt SKP vključuje pravila o učinkovitem in sorazmernem sistemu upravnih sankcij. Ta pravila so skladna zlasti z ustreznimi zahtevami iz naslova IV, poglavje V, Uredbe (EU) 2021/2116.

4. Pravni akti iz Priloge IV, ki vsebujejo določbe, ki se zajamejo s sistemom upravnih sankcij iz odstavka 1, se uporabljajo v veljavni različici, kot jo izvajajo države članice.

Oddelek 4

Storitve kmetijskega svetovanja

Člen 15

Storitve kmetijskega svetovanja

1. Države članice v svoje strateške načrte SKP vključijo sistem za zagotavljanje storitev svetovanja kmetom in drugim upravičencem do podpore SKP glede upravljanja z zemljišči in upravljanja s kmetijami (v nadaljnjem besedilu: storitve kmetijskega svetovanja). Države članice lahko gradijo na obstoječih sistemih.

2. Storitve kmetijskega svetovanja zajemajo ekonomsko, okoljsko in socialno razsežnost, upoštevajoč obstoječe kmetijske prakse, ter zagotavljajo najnovejše tehnološke in znanstvene informacije, pridobljene s projekti raziskav in inovacij, tudi glede zagotavljanja javnih dobrin.

S storitvami kmetijskega svetovanja se v celotnem ciklu razvoja kmetij zagotavlja ustrezna pomoč, vključno s prvo vzpostavitvijo kmetijskega gospodarstva, prilagoditvijo vzorcev proizvodnje povpraševanju potrošnikov, inovativnimi praksami, kmetijskimi tehnikami za odpornost na podnebne spremembe, vključno z gozdnim kmetijstvom in agroekologijo, boljšo dobrobitjo živali ter po potrebi varnostnimi standardi in socialno podporo.

Storitve kmetijskega svetovanja so vključene v povezane storitve kmetijskih svetovalcev, raziskovalcev, organizacij kmetov in drugih deležnikov, ki tvorijo AKIS.

3. Države članice zagotovijo, da je svetovanje nepristransko in da so svetovalci ustrezno kvalificirani, usposobljeni in da nimajo nasprotja interesov.

4. Storitve kmetijskega svetovanja so prilagojene različnim vrstam proizvodnje in kmetij ter zajemajo najmanj:

(a) vse zahteve, pogoje in upravljavske obveznosti, ki se uporabljajo za kmete in druge upravičence v skladu s strateškim načrtom SKP, vključno z zahtevami in standardi v okviru pogojenosti in pogoji za intervencije, pa tudi informacije o finančnih instrumentih in poslovnih načrtih, vzpostavljenih v okviru strateškega načrta SKP;

(b) zahteve, ki jih države članice določijo za izvajanje Direktive 92/43/EGS, Direktive 2000/60/ES, člena 55 Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ([38]), Direktive 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([39]), Direktive 2009/128/ES, Direktive 2009/147/ES, Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta ([40]), Uredbe (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta ([41]) in Direktive (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta ([42]);

(c) kmetijske prakse, ki preprečujejo razvoj mikrobne odpornosti, kot je določeno v sporočilu Komisije z dne 29. junija 2017 z naslovom „Evropski akcijski načrt ‚eno zdravje' zoper odpornost proti antimikrobikom (AMR)";

(d) preprečevanje in obvladovanje tveganj;

(e) podporo za inovacije, zlasti za pripravo in izvajanje projektov operativnih skupin EIP iz člena 127(3);

(f) digitalne tehnologije v kmetijstvu in na podeželju, kot je navedeno v členu 114, točka (b);

(g) trajnostno upravljanje hranil, vključno z uporabo orodja za trajnostnost kmetij za hranila najpozneje od leta 2024, kije vsaka digitalna aplikacija, ki zagotavlja vsaj:

   (i) ravnovesje med glavnimi hranili na pridelovalni površini;

   (ii) pravne zahteve glede hranil;

   (iii) podatke o tleh, ki temeljijo na razpoložljivih informacijah in analizah;

   (iv) podatke iz integriranega administrativnega in kontrolnega sistema (IAKS), pomembne za upravljanje hranil;

(h) zaposlitvene pogoje, obveznosti delodajalcev, zdravje in varnost pri delu ter socialno podporo v kmetijskih skupnostih.

([38]) Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL L 309, 24.11.2009, str. 1).

([39]) Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL L 152, 11.6.2008, str. 1).

([40]) Uredba (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali") (UL L 84, 31.3.2016, str. 1).

([41]) Uredba (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o ukrepih varstva pred škodljivimi organizmi rastlin, spremembi uredb (EU) št. 228/2013, (EU) št. 652/2014 in (EU) št. 1143/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 69/464/EGS, 74/647/EGS, 93/85/EGS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES in 2007/33/ES (UL L 317, 23.11.2016, str. 4).

([42]) Direktiva (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES (UL L 344, 17.12.2016, str. 1).

POGLAVJE II

VRSTE INTERVENCIJ V OBLIKI NEPOSREDNIH PLAČIL

Oddelek 1

Vrste intervencij, zmanjšanje in minimalne zahteve

Člen 16

Vrste intervencij v obliki neposrednih plačil

1. Vrste intervencij v okviru tega poglavja so lahko v obliki nevezanih in vezanih neposrednih plačil.

2. Nevezana neposredna plačila so naslednja:

(a) osnovna dohodkovna podpora za trajnostnost;

(b) dopolnilna prerazporeditvena dohodkovna podpora za trajnostnost;

(c) dopolnilna dohodkovna podpora za mlade kmete;

(d) sheme za podnebje, okolje in dobrobit živali.

3. Vezana neposredna plačila so naslednja:

(a) vezana dohodkovna podpora;

(b) posebno plačilo za bombaž.

Člen 17

Omejevanje in postopno zniževanje plačil

1. Države članice lahko omejijo znesek osnovne dohodkovne podpore za trajnostnost, ki se odobri kmetu za določeno koledarsko leto. Države članice, ki se odločijo za uvedbo navedene omejitve, za 100 % zmanjšajo znesek, ki presega 100 000 EUR.

2. Države članice lahko znesek osnovne dohodkovne podpore za trajnostnost, ki se odobri kmetu za določeno koledarsko leto in presega 60 000 EUR, zmanjšajo do 85 %.

Države članice lahko določijo dodatne tranše nad 60 000 EUR in navedejo odstotke znižanja za te dodatne tranše. Hkrati zagotovijo, da je zmanjšanje za vsako tranšo enako ali večje kot za prejšnjo tranšo.

3. Države članice lahko pred uporabo odstavka 1 ali 2 od zneska osnovne dohodkovne podpore za trajnostnost, ki se odobri kmetu za določeno koledarsko leto, odštejejo:

(a) vse plače, povezane s kmetijsko dejavnostjo, ki jo je prijavil kmet, vključno z davki in socialnimi prispevki, vezanimi na zaposlitev;

(b) enakovredne stroške rednega in neplačanega dela, povezanega s kmetijsko dejavnostjo, ki jo izvajajo osebe, ki delajo na zadevni kmetiji, vendar ne prejemajo plače ali so plačane manj, kot se običajno plača za opravljene storitve, vendar so nagrajene s poslovnim izidom kmetijskega poslovanja;

(c) stroške dela v okviru pogodbenih stroškov, povezanih s kmetijsko dejavnostjo, ki jih je prijavil kmet.

Države članice za izračun zneskov iz prvega pododstavka, točka (a), uporabijo stroške plač, ki jih je kmet dejansko imel. V ustrezno utemeljenih primerih lahko kmetje zahtevajo uporabo standardnih stroškov, ki jih določi zadevna država članica v skladu z metodo, ki jo podrobneje opredeli v svojem strateškem načrtu SKP na podlagi povprečnih standardnih plač, povezanih s kmetijsko dejavnostjo na nacionalni ali regionalni ravni, pomnoženih s številom letnih delovnih enot, ki jih prijavi zadevni kmet.

Države članice za izračun zneskov iz prvega pododstavka, točka (b), uporabijo standardne stroške, ki jih določi zadevna država članica v skladu z metodo, ki jo podrobneje opredeli v svojem strateškem načrtu SKP na podlagi povprečnih standardnih plač, povezanih s kmetijsko dejavnostjo na nacionalni ali regionalni ravni, pomnoženih s številom letnih delovnih enot, ki jih prijavi zadevni kmet.

4. V primeru pravne osebe ali skupine fizičnih ali pravnih oseb lahko države članice uporabljajo zmanjšanje iz odstavkov 1 in 2 na ravni članov teh pravnih oseb ali skupin, kadar nacionalno pravo določa, da posamezni člani prevzamejo pravice in obveznosti, primerljive s tistimi posameznih kmetov, ki imajo status vodje kmetijskega gospodarstva, zlasti kar zadeva njihov ekonomski, socialni in davčni status, pod pogojem, da so prispevali h krepitvi kmetijskih struktur zadevnih pravnih oseb ali skupin.

5. Ocenjeni rezultat zmanjšanja plačil se, če je to določeno v ustreznem strateškem načrtu SKP, uporabi predvsem kot prispevek za financiranje dopolnilne prerazporeditvene dohodkovne podpore za trajnostnost in šele nato za financiranje drugih intervencij v obliki nevezanih neposrednih plačil.

Poleg tega lahko države članice celotni rezultat ali njegov del s pomočjo prerazporeditve uporabijo za financiranje vrst intervencij v okviru EKSRP, kot je določeno v poglavju IV. Taka prerazporeditev v EKSRP je del finančnih tabel strateškega načrta SKP in se v skladu s členom 103 lahko ponovno pregleda leta 2025. Zanjo ne veljajo najviše mejne vrednosti za prerazporeditev sredstev iz EKJS v EKSRP, določene v skladu z navedenim členom.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152 za dopolnitev te uredbe s pravili o določitvi usklajene podlage za izračun zmanjšanja plačil iz odstavkov 1 in 2 tega člena, da se zagotovijo podrobna pravila za pravilno razdelitev sredstev kmetom.

Člen 18

Minimalne zahteve

1. Države članice določijo minimalno površino in aktivnim kmetom, katerih upravičena površina kmetijskega gospodarstva, za katero se uveljavljajo neposredna plačila, ne dosega te minimalne površine, neposrednih plačil ne odobrijo.

Države članice lahko namesto tega določijo minimalni znesek neposrednih plačil, ki se lahko izplačajo kmetu.

2. Kadar se država članica odloči določiti minimalno površino v skladu z odstavkom 1, prvi pododstavek, vseeno za kmete, ki prejemajo z živalmi povezano podporo, ki se plača po živali, v obliki neposrednih plačil in imajo v posesti manj hektarjev od minimalne površine, določi minimalni znesek v skladu z odstavkom 1, drugi pododstavek.

Pri določitvi minimalne površine ali minimalnega zneska si države članice prizadevajo zagotoviti, da se neposredna plačila odobrijo samo aktivnim kmetom, če:

(a) upravljanje ustreznih plačil ne povzroča prevelikega upravnega bremena in

(b) ustrezni zneski dejansko prispevajo k doseganju specifičnih ciljev iz člena 6(1), h katerim prispevajo neposredna plačila.

3. Grčija se lahko odloči, da tega člena ne bo uporabila na manjših egejskih otokih.

Člen 19

Prispevek k instrumentu za obvladovanje tveganj

Z odstopanjem od člena 44(1) Uredbe (EU) 2021/2116 se država članica lahko odloči, da do 3 % neposrednih plačil, ki se izplačajo kmetu, nameni za prispevek kmeta k instrumentu za obvladovanje tveganj.

Države članice, ki se odločijo za izvajanje te določbe, jo uporabljajo za vse kmete, ki v določenem letu prejemajo neposredna plačila.

Oddelek 2

Nevezana neposredna plačila

Pododdelek 1

Splošne določbe

Člen 20

Splošne zahteve za prejemanje nevezanih neposrednih plačil

Države članice aktivnim kmetom odobrijo nevezana neposredna plačila v skladu s pogoji iz tega oddelka in kot je podrobneje opredeljeno v njihovih strateških načrtih SKP.

Pododdelek 2

Osnovna dohodkovna podpora za trajnostnost

Člen 21

Splošna pravila

1. Države članice zagotovijo osnovno dohodkovno podporo za trajnostnost (v nadaljnjem besedilu: osnovna dohodkovna podpora) v skladu s pogoji iz tega pododdelka in kot je podrobneje opredeljeno v njihovih strateških načrtih SKP.

2. Države članice osnovno dohodkovno podporo zagotovijo v obliki letnega nevezanega plačila na upravičeni hektar.

3. Brez poseganja v člene 23 do 27 se osnovna dohodkovna podpora odobri za vsak upravičeni hektar, ki ga prijavi aktivni kmet.

Člen 22

Znesek podpore na hektar

1. Pomoč se izplača kot enoten znesek na hektar, razen če se države članice odločijo, da bodo osnovno dohodkovno podporo odobrile na podlagi plačilnih pravic, kot je navedeno v členu 23.

2. Države članice se lahko odločijo, da bodo znesek osnovne dohodkovne podpore na hektar razlikovale med različnimi skupinami ozemelj, ki se soočajo s podobnimi socialno-ekonomskimi ali agronomskimi razmerami, vključno s tradicionalnimi oblikami kmetovanja, kot jih določijo države članice, kot je tradicionalna ekstenzivna alpska paša. V skladu s členom 109(2), točka (d), se lahko znesek osnovne dohodkovne podpore na hektar zmanjša ob upoštevanju podpore v okviru drugih intervencij iz zadevnega strateškega načrta SKP.

Člen 23

Plačilne pravice

1. Države članice, ki uporabljajo shemo osnovnega plačila iz naslova III, poglavje I, oddelek 1, Uredbe (EU) št. 1307/2013, se lahko odločijo, da bodo osnovno dohodkovno podporo odobrile na podlagi plačilnih pravic v skladu s členi 24 do 27 te uredbe.

2. Kadar se države članice, ki uporabljajo shemo osnovnega plačila iz naslova III, poglavje I, oddelek 1, Uredbe (EU) št. 1307/2013, odločijo, da osnovne dohodkovne podpore ne bodo več odobrile na podlagi plačilnih pravic, plačilne pravice, ki so bile dodeljene na podlagi navedene uredbe, prenehajo veljati 31. decembra v letu pred letom, od katerega naprej se taka odločitev uporablja.

Člen 24

Vrednost plačilnih pravic in konvergenca

1. Države članice določijo vrednost na enoto plačilnih pravic pred konvergenco v skladu s tem členom, tako da vrednost plačilnih pravic sorazmerno prilagodijo glede na njihovo vrednost, kot je določena v skladu z Uredbo (EU) št. 1307/2013 za leto zahtevka 2022, in pripadajoče plačilo za kmetijske prakse, ki ugodno vplivajo na podnebje in okolje, kot je določeno v naslovu III, poglavje III, navedene uredbe za leto zahtevka 2022.

2. Države članice se lahko odločijo razlikovati vrednost plačilnih pravic v skladu s členom 22(2).

3. Vsaka država članica najpozneje do leta zahtevka 2026 določi najvišjo raven za vrednost posameznih plačilnih pravic za državo članico ali skupino ozemelj iz člena 22(2).

4. Kadar vrednost plačilnih pravic, kakor je določena v skladu z odstavkom 1, znotraj države članice ali skupine ozemelj iz člena 22(2), ni enotna, zadevna država članica konvergenco vrednosti plačilnih pravic v smeri enotne vrednosti na enoto zagotovi najpozneje do leta zahtevka 2026.

5. Vsaka država članica za namene odstavka 4 zagotovi, da najpozneje za leto zahtevka 2026 vrednost vseh plačilnih pravic znaša vsaj 85 % načrtovanega povprečnega zneska na enoto iz člena 102(1) za osnovno dohodkovno podporo za leto zahtevka 2026, kot je določeno v njenem strateškem načrtu SKP za državo članico ali skupino ozemelj iz člena 22(2).

6. Države članice povečanje vrednosti plačilnih pravic, ki je potrebno za skladnost z odstavkoma 4 in 5 tega člena, financirajo z uporabo vseh zneskov, ki postanejo razpoložljivi z uporabo odstavka 3 tega člena, ter po potrebi z zmanjšanjem razlike med vrednostjo na enoto plačilnih pravic, določeno v skladu z odstavkom 1 tega člena, in načrtovanim zneskom na enoto iz člena 102(1) za osnovno dohodkovno podporo za leto zahtevka 2026, kot je določeno v strateškem načrtu SKP za državo članico ali skupino ozemelj iz člena 22(2).

Države članice se lahko odločijo, da zmanjšanje uporabijo za vse ali del plačilnih pravic z vrednostjo, določeno v skladu z odstavkom 1 tega člena, ki presega načrtovani znesek na enoto iz člena 102(1) za osnovno dohodkovno podporo za leto zahtevka 2026, kot je določeno v strateškem načrtu SKP za državo članico ali skupino ozemelj iz člena 22(2).

7. Zmanjšanja iz odstavka 6 temeljijo na objektivnih in nediskriminatornih merilih. Brez poseganja v minimalno vrednost, določeno v skladu z odstavkom 5, lahko ta merila vključujejo določitev največjega zmanjšanja, ki ne sme biti manjše od 30 %.

8. Države članice zagotovijo, da se prilagoditev vrednosti plačilnih pravic v skladu z odstavki 3 do 7 začne od leta 2023.

Člen 25

Uveljavljanje plačilnih pravic

1. Države članice, ki so se odločile za odobritev podpore na podlagi plačilnih pravic, aktivnim kmetom, ki imajo lastniške ali zakupljene plačilne pravice, ob uveljavljanju navedenih plačilnih pravic odobrijo osnovno dohodkovno podporo. Države članice zagotovijo, da za namene aktiviranja plačilnih pravic aktivni kmetje prijavijo upravičene hektare za vsako plačilno pravico.

2. Države članice zagotovijo, da se plačilne pravice, vključno v primeru dejanskega ali pričakovanega dedovanja, uveljavljajo le v državi članici ali znotraj skupine ozemelj iz člena 22(2), v kateri so bile dodeljene.

3. Države članice zagotovijo, da aktivirane plačilne pravice dajejo pravico do plačila na podlagi tam določenega zneska.

Člen 26

Rezerve za plačilne pravice

1. Vsaka država članica, ki se odloči odobriti osnovno dohodkovno podporo na podlagi plačilnih pravic, upravlja nacionalno rezervo.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se država članica, kadar se odloči razlikovati osnovno dohodkovno podporo v skladu s členom 22(2), lahko odloči, da bo imela rezervo za vsako skupino ozemelj iz navedenega člena.

3. Države članice zagotovijo, da se plačilne pravice iz rezerve dodelijo le aktivnim kmetom.

4. Države članice svojo rezervo uporabijo za prednostno dodelitev plačilnih pravic naslednjim kmetom:

(a) mladim kmetom, ki so prvič na novo ustanovili kmetijsko gospodarstvo;

(b) novim kmetom.

5. Država članica dodeli plačilne pravice ali poveča vrednost obstoječih plačilnih pravic za aktivne kmete, ki so upravičeni na podlagi dokončne odločitve sodišča ali dokončnega upravnega akta pristojnega organa te države članice. Država članica zagotovi, da navedeni aktivni kmetje prejmejo število in vrednost plačilnih pravic, kot sta določena v navedeni odločitvi ali aktu, na datum, ki ga določi ta država članica.

6. Države članice zagotovijo, da se rezerva dopolni z linearnim zmanjšanjem vrednosti vseh plačilnih pravic, kadar rezerva ne zadostuje za dodelitev plačilnih pravic v skladu z odstavkoma 4 in 5.

7. Države članice lahko določijo dodatna pravila za uporabo rezerve, vključno z dodatnimi kategorijami kmetov, ki bodo prejeli sredstva iz rezerve, pod pogojem, da so sredstva prejele prednostne skupine iz odstavkov 4 in 5, in za primere, ki bi sprožili polnjenje rezerve. Kadar je rezerva dopolnjena z linearnim zmanjšanjem vrednosti plačilnih pravic, se tako linearno zmanjšanje uporablja za vse plačilne pravice na nacionalni ravni ali – kadar države članice uporabijo odstopanje iz odstavka 2 – na ravni ustrezne skupine ozemelj iz člena 22(2).

8. Države članice vrednost novih plačilnih pravic, dodeljenih iz rezerve, določijo na nacionalni povprečni vrednosti plačilnih pravic v letu dodelitve ali na povprečni vrednosti plačilnih pravic za vsako skupino ozemelj iz člena 22(2) v letu dodelitve.

9. Države članice se lahko odločijo, da bodo vrednost obstoječih plačilnih pravic povečale do nacionalne povprečne vrednosti v letu dodelitve ali do povprečne vrednosti za vsako skupino ozemelj iz člena 22(2).

Člen 27

Prerazporeditev plačilnih pravic

1. Razen v primeru prerazporeditve na podlagi dejanskega ali pričakovanega dedovanja se plačilne pravice prerazporedijo le na aktivnega kmeta s sedežem v isti državi članici.

2. Kadar se države članice odločijo razlikovati osnovno dohodkovno podporo v skladu s členom 22(2), se plačilne pravice prerazporedijo le znotraj skupine ozemelj, na katerih so bile dodeljene.

Člen 28

Plačila za male kmete

Države članice lahko plačilo za male kmete, kot določijo države članice, odobrijo v obliki pavšalnega zneska ali zneskov na hektar, ki nadomeščajo neposredna plačila v okviru tega oddelka in oddelka 3 tega poglavja. Države članice lahko zadevno intervencijo v strateškem načrtu SKP zasnujejo kot intervencijo, ki za kmete ni obvezna.

Letno plačilo za posameznega kmeta ne presega 1 250 EUR.

Države članice lahko določijo različne pavšalne zneske ali zneske na hektar, vezane na različne prage za površino.

Pododdelek 3

Dopolnilna dohodkovna podpora

Člen 29

Dopolnilna prerazporeditvena dohodkovna podpora za trajnostnost

1. Države članice zagotovijo dopolnilno prerazporeditveno dohodkovno podporo za trajnostnost (v nadaljnjem besedilu: prerazporeditvena dohodkovna podpora) v skladu s pogoji iz tega člena in kot je podrobneje opredeljeno v njihovih strateških načrtih SKP.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka ali od člena 98 lahko države članice prerazporedijo dohodkovno podporo z drugimi instrumenti in intervencijami, ki se financirajo iz EKJS, da bi dosegle cilj pravičnejše razporeditve ter uspešnejše in učinkovitejše usmerjenosti dohodkovne podpore, če lahko v svojih strateških načrtih SKP dokažejo, da je taka potreba po prerazporeditvi ustrezno obravnavana.

2. Države članice zagotovijo prerazporeditev neposrednih plačil z večjih na manjša ali srednje velika kmetijska gospodarstva z določitvijo prerazporeditvene dohodkovne podpore v obliki letnega nevezanega plačila na upravičeni hektar kmetom, ki so upravičeni do plačila v okviru osnovne dohodkovne podpore iz člena 21.

3. Države članice na nacionalni ali regionalni ravni, ki je lahko raven skupine ozemelj iz člena 22(2), določijo znesek na hektar ali različne zneske za različne razpone hektarjev ter tudi največje število hektarjev na kmeta, za katero se izplača prerazporeditvena dohodkovna podpora.

4. Načrtovani znesek na hektar za dano leto zahtevka ne presega nacionalnega povprečnega zneska neposrednih plačil na hektar za navedeno leto zahtevka.

5. Nacionalni povprečni znesek neposrednih plačil na hektar se opredeli kot razmerje med nacionalno zgornjo mejo za neposredna plačila za dano leto zahtevka iz Priloge V in skupnimi načrtovanimi učinki za osnovno dohodkovno podporo za navedeno leto zahtevka, izraženo v številu hektarov.

6. V primeru pravne osebe ali skupine fizičnih ali pravnih oseb lahko države članice uporabijo največje število hektarjev iz odstavka 3 na ravni članov teh pravnih oseb ali skupin, kadar nacionalno pravo določa, da posamezni člani prevzamejo pravice in obveznosti, primerljive s tistimi posameznih kmetov, ki imajo status vodje kmetijskega gospodarstva, zlasti kar zadeva njihov ekonomski, socialni in davčni status, pod pogojem, da so prispevali h krepitvi kmetijskih struktur zadevnih pravnih oseb ali skupin.

Če so kmetje del skupine povezanih pravnih oseb, kot določijo države članice, lahko države članice v skladu pogoji, ki jih same določijo, uporabijo največje število hektarjev iz odstavka 3 na ravni te skupine.

Člen 30

Dopolnilna dohodkovna podpora za mlade kmete

1. Države članice lahko dopolnilno dohodkovno podporo za mlade kmete, določene v skladu z merili iz člena 4(6) zagotovijo skladno pogoji iz tega člena in kot je podrobneje opredeljeno v njihovih strateških načrtih SKP.

2. Kot del obveznosti, da pritegnejo mlade kmete v skladu s ciljem iz člena 6(1), točka (g), ter da v skladu s členom 95 za ta cilj namenijo vsaj znesek iz Priloge XII, lahko države članice določijo dopolnilno dohodkovno podporo za mlade kmete, ki so prvič na novo ustanovili kmetijsko gospodarstvo ter so upravičeni do plačila v okviru osnovne dohodkovne podpore iz člena 21.

Države članice lahko odločijo, da kmetom, ki so prejeli podporo na podlagi člena 50 Uredbe (EU) št. 1307/2013, za preostanek obdobja iz odstavka 5 navedenega člena odobrijo podporo iz tega člena.

3. Dopolnilna dohodkovna podpora za mlade kmete se odobri za obdobje največ petih let, ki se začne s prvim letom predložitve vloge za plačilo za mlade kmete, in pod pogoji, ki se določijo v pravnem okviru SKP, ki se uporablja za obdobje po letu 2027, kadar trajanje obdobja petih let teče dlje od leta 2027. Države članice zagotovijo, da upravičencem za obdobje po letu 2027 ne ustvarijo pravnih pričakovanj.

Ta podpora je v obliki bodisi letnega nevezanega plačila na upravičeni hektar ali pavšalnega plačila na mladega kmeta.

Države članice lahko odločijo, da odobrijo podporo iz tega člena le za največje število hektarjev na mladega kmeta.

4. V primeru pravne osebe ali skupine fizičnih ali pravnih oseb, kot so skupina kmetov, organizacije proizvajalcev ali zadruge, lahko države članice uporabijo največje število hektarjev iz odstavka 3 na ravni članov teh pravnih oseb ali skupin:

(a) ki ustrezajo opredelitvi pojma in pogojem za „mladega kmeta“, določenih v skladu s členom 4(6), ter

(b) kadar nacionalno pravo določa, da posamezni člani prevzamejo pravice in obveznosti, primerljive s tistimi posameznih kmetov, ki imajo status vodje kmetijskega gospodarstva, zlasti kar zadeva njihov ekonomski, socialni in davčni status, pod pogojem, da so prispevali h krepitvi kmetijskih struktur zadevnih pravnih oseb ali skupin.

Pododdelek 4

Sheme za podnebje, okolje in dobrobit živali

Člen 31

Sheme za podnebje, okolje in dobrobit živali

1. Države članice vzpostavijo in zagotovijo podporo za prostovoljne sheme za podnebje, okolje in dobrobit živali (v nadaljnjem besedilu: sheme za podnebje in okolje) v skladu s pogoji iz tega člena in kot je podrobneje opredeljeno v njihovih strateških načrtih SKP.

2. Države članice na podlagi tega člena podprejo aktivne kmete ali skupine aktivnih kmetov, ki prevzamejo obveznosti, da bodo uporabljali kmetijske prakse, ki ugodno vplivajo na podnebje, okolje in dobrobit živali ter se borijo proti mikrobni odpornosti.

3. Države članice pripravijo seznam kmetijskih praks, ki ugodno vplivajo na podnebje, okolje in dobrobit živali ter se borijo proti mikrobni odpornosti iz odstavka 2. Te prakse so zasnovane tako, da izpolnjujejo enega ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f) in glede izboljšanja dobrobiti živali ter boja proti mikrobni odpornosti iz člena 6(1), točka (i).

4. Vsaka shema za podnebje in okolje načeloma zajema vsaj dve od naslednjih področij ukrepanja za podnebje, okolje, dobrobit živali in boja proti mikrobni odpornosti:

(a) blaženje podnebnih sprememb, vključno z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov iz kmetijskih praks ter vzdrževanjem obstoječih skladišč ogljika in povečanjem sekvestracije ogljika;

(b) prilagajanje podnebnim spremembam, vključno z ukrepi za povečanje odpornosti sistemov proizvodnje hrane ter raznovrstnosti živali in rastlin za večjo odpornost na bolezni in podnebne spremembe;

(c) varstvo ali izboljšanje kakovosti vode in zmanjšanje pritiska na vodne vire;

(d) preprečevanje degradacije tal, obnova tal, izboljšanje rodovitnosti tal in upravljanja hranil in živih organizmov v tleh;

(e) varstvo biotske raznovrstnosti, ohranjanje ali obnavljanje habitatov ali vrst, vključno z ohranjanjem in ustvarjanjem krajinskih značilnosti ali neproizvodnih površin;

(f) ukrepi za trajnostno in zmanjšano uporabo pesticidov, zlasti pesticidov, ki so nevarni za zdravje ljudi ali okolje;

(g) ukrepi za izboljšanje dobrobiti živali ali boj proti mikrobni odpornosti.

5. Države članice v skladu s tem členom zagotovijo le plačila, ki zajemajo obveznosti, ki:

(a) presegajo zadevne predpisane zahteve ravnanja ter standarde DKOP, določene v skladu s poglavjem I, oddelek 2;

(b) presegajo zadevne minimalne zahteve za uporabo gnojil in fitofarmacevtskih sredstev ter dobrobit živali, pa tudi druge zadevne obvezne zahteve, določene v nacionalnem pravu in pravu Unije;

(c) presegajo pogoje, določene za vzdrževanje kmetijske površine v skladu s členom 4(2), točka (b);

(d) se razlikujejo od obveznosti, v zvezi s katerimi so odobrena plačila v skladu s členom 70.

Za obveznosti iz prvega pododstavka, točka (b), se lahko, kadar nacionalno pravo nalaga nove zahteve, ki presegajo ustrezne minimalne zahteve, določene v pravu Unije, podpora odobri za obveznosti, ki prispevajo k izpolnjevanju teh zahtev, za največ 24 mesecev od datuma, ko postanejo obvezne za kmetijsko gospodarstvo.

6. Na podlagi odstavka 5 lahko države članice za opis obveznosti, ki jih mora izpolniti upravičenec do shem za podnebje in okolje iz tega člena, nadgradijo eno ali več zahtev in standardov, določenih v poglavju I, oddelek 2, če obveznosti iz shem za podnebje in okolje presegajo zadevne predpisane zahteve ravnanja in minimalne standarde za dobre kmetijske in okoljske pogoje zemljišč, ki so jih države članice določile na podlagi poglavja I, oddelek 2.

Brez poseganja v člen 87(1) Uredbe (EU) 2021/2116 za aktivne kmete ali skupine aktivnih kmetov, ki sodelujejo v shemah za podnebje in okolje, določenih v skladu s prvim pododstavkom, velja, da izpolnjujejo zadevne zahteve in standarde iz Priloge III, če izpolnjujejo obveznosti iz zadevne sheme za podnebje in okolje.

Države članice, ki vzpostavijo sheme za podnebje in okolje v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka, lahko zagotovijo, da njihovi sistemi upravljanja in kontrole ne podvajajo pregledov, kadar se uporabljajo enake zahteve in standardi v okviru teh shem za podnebje in okolje in obveznosti iz Priloge III.

7. Podpora za posamezno shemo za podnebje in okolje je v obliki letnega plačila za vse upravičene hektarje, ki so zajeti v obveznostih. Plačila se odobrijo kot:

(a) plačila, ki dopolnjujejo osnovno dohodkovno podporo, določeno v pododdelku 2, ali

(b) plačila aktivnim kmetom ali skupinam aktivnih kmetov za nadomestilo vseh ali dela nastalih dodatnih stroškov in izpada dohodka zaradi prevzetih obveznosti, ki se izračunajo v skladu s členom 82 in upoštevajoč ciljne vrednosti za sheme za podnebje in okolje; ta plačila lahko krijejo tudi stroške poslovanja.

Z odstopanjem od prvega pododstavka so lahko plačila, odobrena v skladu s točko (b) prvega pododstavka, za obveznosti v zvezi z dobrobitjo živali, obveznosti za boj proti mikrobni odpornosti in, če je to ustrezno utemeljeno, obveznosti za kmetijske prakse, ki ugodno vplivajo na podnebje, tudi v obliki letnega plačila za glave velike živine.

8. Države članice dokažejo, kako kmetijske prakse, za katere veljajo obveznosti v okviru shem za podnebje in okolje, ustrezajo potrebam iz člena 108 in kako prispevajo k okoljski in podnebni strukturi iz člena 109(2), točka (a), ter dobrobiti živali in boju proti mikrobni odpornosti. Uporabljajo sistem ocenjevanja ali točkovanja ali katero koli drugo ustrezno metodologijo, da zagotovijo uspešnost in učinkovitost shem za podnebje in okolje za doseganje zastavljenih ciljnih vrednosti. Države članice pri določanju ravni plačil za različne obveznosti v okviru shem za podnebje in okolje na podlagi odstavka 7, prvi pododstavek, točka (a), tega člena upoštevajo raven trajnostnosti in ambicioznosti vsake sheme za podnebje in okolje, temelječo na objektivnih in preglednih merilih.

9. Države članice zagotovijo, da so intervencije iz tega člena skladne z intervencijami, ki temeljijo na členu 70.

Oddelek 3

Vezana neposredna plačila

Pododdelek 1

Vezana dohodkovna podpora

Člen 32

Splošna pravila

1. Države članice lahko vezano dohodkovno podporo aktivnim kmetom odobrijo v skladu s pogoji iz tega pododdelka in kot je podrobneje opredeljeno v njihovih strateških načrtih SKP.

2. Intervencije držav članic pomagajo sektorjem in proizvodnjam, ki prejemajo podporo, ali posebnim vrstam kmetovanja v njih, kot so navedene v členu 33, da obravnavajo težave, s katerimi se soočajo, in sicer z izboljšanjem konkurenčnosti, trajnostnosti ali kakovosti. Državam članicam ni treba dokazati težav, s katerimi se soočajo v zvezi z beljakovinskimi rastlinami.

3. Vezana dohodkovna podpora ima obliko letnega plačila na hektar ali žival.

Člen 33

Področje uporabe

Vezana dohodkovna podpora se lahko odobri le za naslednje sektorje in proizvodnje ali posebne vrste kmetovanja v njih, ki so pomembni iz socialno-ekonomskih ali okoljskih razlogov:

(a) žita;

(b) oljna semena, razen sončničnih semen, ki so namenjena za proizvodnjo slaščic, kot je določeno v členu 11(7);

(c) beljakovinske rastline, vključno s stročnicami in mešanicami stročnic in trav, če v mešanici prevladujejo stročnice;

(d) lan;

(e) konoplja;

(f) riž;

(g) oreški;

(h) škrobni krompir;

(i) mleko in mlečni proizvodi;

(j) semena;

(k) ovčje in kozje meso;

(l) goveje in telečje meso;

(m) oljčno olje in namizne oljke;

(n) sviloprejke;

(o) sušena krma;

(p) hmelj;

(q) sladkorna pesa, sladkorni trs in korenine cikorije;

(r) sadje in zelenjava;

(s) hitro rastoči panjevec.

Člen 34

Upravičenost

1. Države članice lahko odobrijo vezano dohodkovno podporo v obliki plačila na hektar samo za površine, ki so jih določile kot upravičene hektarje.

2. Kadar vezana dohodkovna podpora zadeva govedo ali ovce in koze, države članice kot pogoje za upravičenost do podpore določijo zahteve za identifikacijo in registracijo živali v skladu z delom IV, naslov I, poglavje 2, oddelek 1, Uredbe (EU) 2016/429. Vendar se brez poseganja v druge veljavne pogoje za upravičenost govedo ali ovce in koze štejejo za upravičene do podpore, če so zahteve glede identifikacije in registracije izpolnjene do določenega datuma v zadevnem letu zahtevka, ki ga določijo države članice.

Člen 35

Prenos pooblastil v primeru strukturnih tržnih neravnovesij v sektorju

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152 za dopolnitev te uredbe z ukrepi za preprečitev, da bi upravičenci do vezane dohodkovne podpore utrpeli škodo zaradi strukturnih tržnih neravnovesij v sektorju. Ti delegirani akti lahko državam članicam omogočijo, da odločijo, da se vezana dohodkovna podpora lahko izplačuje še do leta 2027 na podlagi proizvodnih enot, za katere je bila taka podpora dodeljena v preteklem referenčnem obdobju.

Pododdelek 2

Posebno plačilo za bombaž

Člen 36

Področje uporabe

Bolgarija, Grčija, Španija in Portugalska posebno plačilo za bombaž v skladu s pogoji iz tega pododdelka odobrijo aktivnim kmetom, ki pridelujejo bombaž iz oznake KN 5201 00.

Člen 37

Splošna pravila

1. Posebno plačilo za bombaž se odobri na hektar upravičene pridelovalne površine za bombaž. Površina je upravičena le, če se nahaja na kmetijskem zemljišču, na katerem je država članica odobrila pridelavo bombaža in ki je posajeno s sortami, ki jih je odobrila država članica, ter dejansko požeto pod normalnimi pogoji rasti.

2. Posebno plačilo za bombaž se izplača za bombaž neoporečne, čiste in prodajne kakovosti.

3. Bolgarija, Grčija, Španija in Portugalska odobrijo zemljišče in sorte iz odstavka 1 v skladu z morebitnimi pravili in pogoji, sprejetimi na podlagi odstavka 5.

4. Za intervencije iz tega pododdelka:

(a) se upravičenost nastalih odhodkov določi na podlagi člena 37, točka (a), Uredbe (EU) 2021/2116;

(b) za namene člena 12(2) Uredbe (EU) 2021/2116 mnenje, ki ga morajo predložiti certifikacijski organi, zajema točke (a), (b) in (d) člena 12(1) ter izjavo o upravljanju.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152, s katerimi to uredbo dopolni s pravili in pogoji za odobritev zemljišč in sort za namene posebnega plačila za bombaž.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila o postopku odobritve zemljišč in sort za namene posebnega plačila za bombaž in uradnem obveščanju pridelovalcev v zvezi s to odobritvijo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 153(2).

Člen 38

Osnovne površine, fiksni donosi in referenčni zneski

1. Določene so naslednje nacionalne osnovne površine:

— Bolgarija: 3 342 ha,

— Grčija: 250 000 ha,

— Španija: 48 000 ha,

— Portugalska: 360 ha.

2. Določeni so naslednji fiksni donosi v referenčnem obdobju:

— Bolgarija: 1,2 tone/ha,

— Grčija: 3,2 tone/ha,

— Španija: 3,5 tone/ha,

— Portugalska: 2,2 tone/ha,

3. Znesek posebnega plačila za kmetijsko rastlino na hektar upravičene površine se izračuna tako, da se donosi iz odstavka 2 pomnožijo z naslednjimi referenčnimi zneski:

— Bolgarija: 636,13 EUR,

— Grčija: 229,37 EUR,

— Španija: 354,73 EUR,

— Portugalska: 223,32 EUR.

4. Če upravičena pridelovalna površina za bombaž v dani državi članici in danem letu preseže osnovno površino, določeno v odstavku 1, se znesek iz odstavka 3 za to državo članico zmanjša sorazmerno s prekoračenjem osnovne površine.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152, s katerimi to uredbo dopolni s pravili o pogojih za odobritev posebnega plačila za bombaž, zahtevah glede upravičenosti in agronomskih praksah.

6. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila o izračunu zmanjšanja iz odstavka 4. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 153(2).

Člen 39

Odobrene medpanožne organizacije

1. Za namene tega pododdelka „odobrena medpanožna organizacija“ pomeni pravni subjekt, ki ga sestavljajo kmetje, ki pridelujejo bombaž, in vsaj en obrat za odzrnjevanje bombaža, v katerem se izvajajo dejavnosti, kot so:

(a) pomoč za boljše usklajevanje načina dajanja bombaža na trg, zlasti z raziskovalnimi študijami in tržnimi raziskavami;

(b) priprava standardnih oblik pogodbe, usklajenih s pravili Unije;

(c) usmerjanje proizvodnje k proizvodom, ki so bolje prilagojeni potrebam na trgu in povpraševanju potrošnikov, zlasti kar zadeva kakovost in varstvo potrošnikov;

(d) posodabljanje metod in načinov za izboljšanje kakovosti proizvodov;

(e) razvijanje tržnih strategij za promocijo bombaža prek shem za potrjevanje kakovosti.

2. Država članica, v kateri imajo obrati za odzrnjevanje bombaža sedež, odobri medpanožne organizacije, ki izpolnjujejo morebitna merila, določena v skladu z odstavkom 3.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152 za dopolnitev te uredbe s pravili o:

(a) merilih za odobritev medpanožnih organizacij;

(b) obveznostih proizvajalcev;

(c) posledicah, kadar odobrena medpanožna organizacija ne izpolnjuje meril iz točke (a).

Člen 40

Odobritev plačila

1. Posebno plačilo za bombaž se kmetom odobri za upravičene hektarje, kot je določeno v členu 38.

2. Za kmete, ki so člani odobrene medpanožne organizacije, se posebno plačilo za bombaž za upravičene hektarje v okviru osnovne površine iz člena 38(1) poveča za znesek 2 EUR.

Člen 41

Odstopanja

1. Člena 101 in 102 ter naslov VII, z izjemo poglavja III navedenega naslova, se ne uporabljajo za posebno plačilo za bombaž iz tega pododdelka.

2. Posebno plačilo za bombaž ni vključeno v noben oddelek strateškega načrta SKP iz členov 108 do 114, razen kar zadeva člen 112(2), točka (a), v zvezi s finančnim načrtom.

3. Člen 55(1), drugi in tretji pododstavek, Uredbe (EU) 2021/2116 se ne uporablja za intervencije iz tega pododdelka.

POGLAVJE III

VRSTE INTERVENCIJ V NEKATERIH SEKTORJIH

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 42

Področje uporabe

To poglavje določa pravila glede vrst intervencij:

(a) v sektorju sadja in zelenjave iz člena 1(2), točka (i), Uredbe (EU) št. 1308/2013;

(b) v sektorju čebelarskih proizvodov iz člena 1(2), točka (v), Uredbe (EU) št. 1308/2013 (v nadaljnjem besedilu: čebelarski sektor);

(c) v vinskem sektorju iz člena 1(2), točka (l), Uredbe (EU) št. 1308/2013;

(d) v sektorju hmelja iz člena 1(2), točka (f), Uredbe (EU) št. 1308/2013;

(e) v sektorju oljčnega olja in namiznih oljk iz člena 1(2), točka (g), Uredbe (EU) št. 1308/2013;

(f) v drugih sektorjih iz člena 1(2), točke (a) do (h), (k), (m), (o) do (t) in (w), Uredbe (EU) št. 1308/2013 in sektorjih, ki zajemajo proizvode s seznama v Prilogi VI k tej uredbi.

Člen 43

Obvezne in neobvezne vrste intervencij

1. Vrste intervencij v sektorju sadja in zelenjave iz člena 42, točka (a), so obvezne za države članice, ki imajo v zadevnem sektorju organizacije proizvajalcev, priznane na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013.

Kadar država članica, ki v času predložitve strateškega načrta SKP nima priznanih organizacij proizvajalcev v sektorju sadja in zelenjave, v obdobju strateškega načrta SKP prizna organizacijo proizvajalcev v navedenem sektorju na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013, ta država članica predloži zahtevek za spremembo svojega strateškega načrta SKP v skladu s členom 119, da se vključijo intervencije v sektorju sadja in zelenjave.

2. Vrste intervencij v čebelarskem sektorju iz člena 42, točka (b), so obvezne za vsako državo članico.

3. Vrste intervencij v vinskem sektorju iz člena 42, točka (c), so obvezne za države članice, navedene v Prilogi VII.

4. Države članice se v svojih strateških načrtih SKP lahko odločijo za izvajanje vrst intervencij iz člena 42, točke (d), (e) in (f).

5. Nemčija lahko v sektorju hmelja izvaja vrste intervencij iz člena 42, točka (f), samo, če se v svojem strateškem načrtu SKP odloči, da ne bo izvajala vrst intervencije iz člena 42, točka (d).

6. Grčija, Francija in Italija lahko v sektorju oljčnega olja in namiznih oljk izvajajo vrste intervencij iz člena 42, točka (f), samo, če se v svojih strateških načrtih SKP odločijo, da ne bodo izvajale vrst intervencij iz člena 42, točka (e).

Člen 44

Oblike podpore

1. V sektorjih iz člena 42 je podpora lahko v eni od naslednjih oblik:

(a) povračilo upravičenih stroškov, ki so dejansko nastali upravičencu;

(b) stroški na enoto;

(c) pavšalni zneski;

(d) financiranje po pavšalni stopnji.

2. Zneski za oblike podpore iz odstavka 1, točke (b), (c) in (d), se določijo na enega od naslednjih načinov:

(a) s pošteno, pravično in preverljivo metodo izračuna, ki temelji na:

  (i) statističnih podatkih, drugih objektivnih informacijah ali strokovni presoji;

  (ii) preverjenih preteklih podatkih upravičencev ali

  (iii) uporabi običajnih praks stroškovnega računovodstva upravičencev;

(b) s predlogi proračunov, pripravljenimi za vsak primer posebej, ki jih vnaprej odobri telo, pristojno za izbiro operacije, v primeru intervencij v vinskem in čebelarskem sektorju, ali telo, pristojno za odobritev operativnih programov iz člena 50, v primeru intervencij v ostalih upravičenih sektorjih;

(c) skladno s pravili za uporabo ustreznih stroškov na enoto, pavšalnih zneskov in pavšalnih stopenj, ki se uporabljajo v politikah Unije za podobno vrsto intervencije;

(d) skladno z merili za uporabo ustreznih stroškov na enoto, pavšalnih zneskov in pavšalnih stopenj, ki se uporabljajo v okviru shem podpore, ki jih v celoti financira država članica za podobno vrsto intervencije.

Člen 45

Prenos pooblastil za dodatne zahteve za vrste intervencij

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152, ki poleg zahtev iz tega poglavja to uredbo dopolnjujejo z dodatnimi zahtevami, kar zadeva:

(a) zagotovitev pravilnega delovanja vrst intervencij iz tega poglavja, zlasti s preprečevanjem izkrivljanja konkurence na notranjem trgu;

(b) vrsto odhodkov, ki jih zajemajo intervencije, vključene v tem poglavju, vključno z odstopanjem od člena 22 Uredbe (EU) 2021/2116, ter upravičenost upravnih stroškov in stroškov osebja organizacij proizvajalcev ali drugih upravičencev pri izvajanju teh intervencij;

(c) osnovo za izračun finančne pomoči Unije iz tega poglavja, vključno z referenčnimi obdobji in izračunom vrednosti tržne proizvodnje, ter za izračun stopnje organiziranosti proizvajalcev za namene nacionalne finančne pomoči iz člena 53;

(d) najvišjo stopnjo finančne pomoči Unije za vrste intervencij iz člena 47(2), točke (a), (c), (f), (g), (h) in (i) ter za vrste intervencij iz člena 58(1), prvi pododstavek, točke (c), (d) in (l), vključno s stroški pakiranja in prevoza umaknjenih proizvodov za brezplačno razdelitev in stroške predelave proizvodov pred njihovo oddajo v ta namen;

(e) pravila za določitev zgornje meje odhodkov in za merjenje upravičene površine za namen vrst intervencij iz člena 47(2), točka (d), in člena 58(1), prvi pododstavek, točka (a);

(f) pravila, na podlagi katerih morajo proizvajalci umakniti stranske proizvode vinarstva, pravila o izjemah glede te obveznosti, da se prepreči dodatno upravno breme, in pravila za prostovoljno certificiranje žganjarn;

(g) pogoje, ki se uporabljajo za uporabo oblik podpore iz člena 44(1);

(h) pravila o zahtevi glede minimalnega trajanja za proizvodne in neproizvodne naložbe, podprte z intervencijami, vključenimi v tem poglavju;

(i) pravila o kombinaciji financiranja za naložbe na podlagi člena 58(1), prvi pododstavek, točka (b), in promocijo na podlagi člena 58(1), prvi pododstavek, točka (k).

Člen 46

Cilji v sektorju sadja in zelenjave, sektorju hmelja, sektorju oljčnega olja in namiznih oljk ter v drugih sektorjih iz člena 42, točka (f)

V sektorjih iz člena 42, točke (a), (d), (e) in (f), se uresničujejo naslednji cilji:

(a) načrtovanje in organizacija proizvodnje, prilagajanje proizvodnje povpraševanju, zlasti glede kakovosti in količine, optimizacija stroškov proizvodnje in donosnosti naložb ter stabiliziranje cen proizvajalcev; ti cilji se nanašajo na specifične cilje iz člena 6(1), točke (a), (b), (c) in (i);

(b) koncentracija ponudbe in dajanje na trg proizvodov, vključno z neposrednim trženjem; ta cilja se nanašata na specifične cilje iz člena 6(1), točke (a), (b), in (c);

(c) izboljšanje srednje- in dolgoročne konkurenčnosti, zlasti z modernizacijo; ta cilj se nanaša na specifični cilj iz člena 6(1), točka (c);

(d) raziskave in razvoj na področju trajnostnih proizvodnih metod, vključno z odpornostjo na škodljivce in bolezni živali ter blaženjem podnebnih sprememb in prilagajanjem podnebnim spremembam, inovativnimi praksami in pridelovalnimi tehnikami, ki spodbujajo gospodarsko konkurenčnost in krepijo razvoj trga; ti cilji se nanašajo na specifične cilje iz člena 6(1), točke (a), (b), (c) in (i);

(e) spodbujanje, razvoj in izvajanje:

  (i) proizvodnih metod in tehnik, ki spoštujejo okolje;

  (ii) proizvodnih praks, odpornih proti škodljivcem in boleznim;

  (iii) standardov glede zdravja in dobrobiti živali, ki presegajo minimalne zahteve, določene s pravom Unije in nacionalnim pravom;

  (iv) zmanjšanja odpadkov in okolju prijazne uporabe stranskih proizvodov ter ravnanja z njimi, vključno z njihovo ponovno uporabo in vrednotenjem;

  (v) varstva in krepitve biotske raznovrstnosti ter trajnostne rabe naravnih virov, zlasti varstva vode, tal in zraka.

  Ti cilji se nanašajo na specifične cilje iz člena 6, točke (e), (f) in (i);

(f) prispevanje k blaženju podnebnih sprememb in prilagajanju nanje, kot je določeno v členu 6(1), točka (d);

(g) povečanje tržne vrednosti in kakovosti proizvodov, vključno z izboljšanjem kakovosti proizvodov in razvojem proizvodov z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo ali proizvodov, ki so zajeti v shemah kakovosti Unije ali nacionalnih shemah kakovosti, ki jih priznajo države članice; ti cilji se nanašajo na specifični cilj iz člena 6(1), točka (b);

(h) promocija in trženje proizvodov; ta cilja se nanašata na specifične cilje iz člena 6(1), točke (b), (c), in (i);

(i) povečanje potrošnje proizvodov iz sektorja sadja in zelenjave, svežih ali predelanih; ta cilj se nanaša na specifični cilj iz člena 6(1), točka (i);

(j) preprečevanje kriz in obvladovanje tveganj, namenjena preprečevanju in reševanju motenj na trgih zadevnega sektorja; ta cilja se nanašata na specifične cilje iz člena 6(1), točke (a), (b), in (c);

(k) izboljšanje zaposlitvenih pogojev, izvrševanje obveznosti delodajalcev ter zahtev glede zdravja in varnosti pri delu v skladu z direktivami 89/391/EGS, 2009/104/ES in (EU) 2019/1152.

Člen 47

Vrste intervencij v sektorju sadja in zelenjave, sektorju hmelja, sektorju oljčnega olja in namiznih oljk ter v drugih sektorjih iz člena 42, točka (f)

1. Države članice za vsak cilj, ki ga izberejo med cilji iz člena 46, točke (a) do (i) in (k), v svojih strateških načrtih SKP izberejo eno ali več naslednjih vrst intervencij v sektorjih iz člena 42, točke (a), (d), (e) in (f):

(a) naložbe v opredmetena in neopredmetena sredstva, raziskave ter poskusne in inovativne proizvodne metode ter drugi ukrepi na področjih, kot so:

(i) ohranjanje tal, vključno s povečanjem zalog ogljika v tleh in izboljšanjem strukture tal, ter zmanjšanje onesnaževal;

(ii) izboljšanje uporabe vode in odgovorno gospodarjenje z njo, vključno z varčevanjem z vodo, varstvom vode in odvodnjavanjem;

(iii) preprečevanje škode zaradi slabih vremenskih razmer ter spodbujanje, razvoj in uporaba sort, pasem in praks ravnanja, prilagojenih spreminjajočim se podnebnim razmeram;

(iv) boljše varčevanje z energijo, večja energetska učinkovitost in boljša uporaba energije iz obnovljivih virov;

(v) ekološko pakiranje samo na področju raziskav in poskusne proizvodnje;

(vi) biološka varnost, zdravje in dobrobit živali;

(vii) zmanjšanje emisij in odpadkov, izboljšanje uporabe stranskih proizvodov, vključno z njihovo ponovno uporabo in vrednotenjem ter ravnanje z odpadki;

(viii) izboljšanje odpornosti proti škodljivcem in zmanjšanje tveganj in vplivov uporabe pesticidov, vključno z izvajanjem tehnik integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi;

(ix) izboljšanje odpornosti proti boleznim živali in zmanjšanje uporabe zdravil za uporabo v veterinarski medicini, vključno z antibiotiki;

(x) oblikovanje in ohranjanje habitatov, ki spodbujajo biotsko raznovrstnost;

(xi) izboljšanje kakovosti proizvoda;

(xii) izboljšanje genskih virov;

(xiii) izboljšanje zaposlitvenih pogojev ter izvrševanja obveznosti delodajalcev ter zahtev glede zdravja in varnosti pri delu v skladu z direktivami 89/391/EGS, 2009/104/ES in (EU) 2019/1152;

(b) storitve svetovanja in tehnična pomoč, zlasti glede trajnostnih tehnik zatiranja škodljivcev in bolezni, trajnostne rabe fitofarmacevtskih sredstev in veterinarskih proizvodov, prilagajanja podnebnim spremembam in njihovega blaženja, zaposlitvenih pogojev, obveznosti delodajalcev ter zdravja in varnosti pri delu;

(c) usposabljanje, vključno z mentorstvom in izmenjavo najboljših praks, zlasti v zvezi s trajnostnimi tehnikami zatiranja škodljivcev in bolezni, trajnostno uporabo fitofarmacevtskih sredstev in veterinarskih proizvodov, prilagajanjem podnebnim spremembam in njihovim blaženjem, pa tudi uporabo organiziranih platform za trgovanje in blagovnih borz na gotovinskih trgih in terminskih borzah;

(d) ekološka ali integrirana pridelava;

(e) ukrepi za povečanje trajnostnosti in učinkovitosti prevoza ter skladiščenja proizvodov;

(f) promocija, komuniciranje in trženje, vključno z ukrepi in dejavnostmi, namenjenimi zlasti boljši ozaveščenosti potrošnikov o shemah kakovosti Unije in pomenu zdrave prehrane ter diverzifikaciji in konsolidaciji trgov;

(g) izvajanje shem kakovosti Unije in nacionalnih shem kakovosti;

(h) izvajanje sistemov sledljivosti in certificiranja, zlasti spremljanje kakovosti proizvodov, ki se prodajajo končnim potrošnikom;

(i) ukrepi za blaženje podnebnih sprememb in prilagajanje podnebnim spremembam.

2. Države članice za cilj iz člena 46, točka (j), v svojih strateških načrtih SKP izberejo eno ali več naslednjih vrst intervencij v sektorjih iz člena 42, točke (a), (d), (e) in (f):

(a) vzpostavitev, polnjenje in ponovno polnjenje vzajemnih skladov s strani organizacij proizvajalcev in združenj organizacij proizvajalcev, priznanih na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013 ali na podlagi člena 67(7) te uredbe;

(b) naložbe v opredmetena in neopredmetena sredstva, ki omogočajo učinkovitejše upravljanje količin, danih na trg, vključno s skupnim skladiščenjem;

(c) skupno skladiščenje proizvodov, ki jih proizvaja organizacija proizvajalcev ali njeni člani, po potrebi vključno s skupno predelavo proizvodov, da se olajša tako skladiščenje;

(d) ponovna zasaditev sadovnjakov ali nasadov oljk, kadar je to potrebno po obvezni izkrčitvi iz zdravstvenih ali fitosanitarnih razlogov po navodilu pristojnega organa države članice ali zaradi prilagoditve podnebnim spremembam;

(e) obnovitev staleža živine po obveznem zakolu iz zdravstvenih razlogov ali zaradi izgub, ki so posledica naravnih nesreč;

(f) umik s trga za brezplačno razdelitev ali druge namene, po potrebi vključno s predelavo, da se olajša tak umik;

(g) zelena trgatev, ki zajema spravilo vseh nezrelih netržnih proizvodov, ki pred zeleno trgatvijo niso bili poškodovani zaradi vremena, bolezni ali drugih razlogov, na posameznem območju;

(h) opustitev spravila, ki zajema končanje trenutnega proizvodnega cikla na zadevnem območju, pri čemer so proizvodi dobro razviti ter neoporečne in zadovoljive tržne kakovosti, razen uničenja proizvodov zaradi podnebnih razmer ali bolezni;

(i) zavarovanje letine in proizvodnje, ki prispeva k varovanju dohodkov proizvajalcev, kadar imajo izgube zaradi naravnih nesreč, slabih vremenskih razmer, bolezni ali napadov škodljivcev, ob hkratnem zagotavljanju, da upravičenci sprejmejo potrebne ukrepe za preprečevanje tveganj;

(j) mentorstvo drugim organizacijam proizvajalcev in združenjem organizacij proizvajalcev, priznanih na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013 ali na podlagi člena 67(7) te uredbe, ali posameznim proizvajalcem;

(k) izvajanje in upravljanje sanitarnih in fitosanitarnih zahtev tretjih držav na ozemlju Unije, da se olajša dostop do trgov tretjih držav;

(l) ukrepi komuniciranja za ozaveščanje in informiranje potrošnikov.

Člen 48

Načrtovanje, poročanje in potrditev smotrnosti na ravni operativnih programov

Za vrste intervencij v sektorjih iz člena 42, točke (a), (d), (e) in (f), se na ravni operativnih programov namesto na ravni intervencije uporabljajo člen 7(1), točka (a), člen 102, člen 111, točki (g) in (h), člen 112(3), točka (b), in člen 134. Načrtovanje, poročanje in potrditev smotrnosti za te vrste intervencij se izvajajo tudi na ravni operativnih programov.

Oddelek 2

Sektor sadja in zelenjave

Člen 49

Cilji v sektorju sadja in zelenjave

Države članice v sektorju sadja in zelenjave iz člena 42, točka (a), uresničujejo enega ali več ciljev iz člena 46. Cilji iz člena 46, točke (g), (h), (i) in (k), zajemajo tako sveže kot predelane proizvode, medtem ko cilji iz drugih točk navedenega člena zajemajo samo sveže proizvode.

Države članice zagotovijo, da intervencije ustrezajo vrstam intervencij, izbranim v skladu s členom 47.

Člen 50

Operativni programi

1. Cilji iz člena 46 ter intervencije v sektorju sadja in zelenjave, ki jih države članice določijo v svojih strateških načrtih SKP, se izvajajo z odobrenimi operativnimi programi organizacij proizvajalcev ali združenj organizacij proizvajalcev, priznanih na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013 ali z odobrenimi operativnimi programi takih organizacij proizvajalcev in združenj, pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Operativni programi trajajo najmanj tri in največ sedem let.

3. Z operativnimi programi se uresničujejo vsaj cilji iz člena 46, točke (b), (e) in (f).

4. Za vsak izbrani cilj se v operativnih programih opišejo intervencije, izbrane med intervencijami, ki jih države članice določijo v svojih strateških načrtih SKP.

5. Organizacije proizvajalcev ali združenja organizacij proizvajalcev, ki so priznana na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013, državam članicam v odobritev predložijo operativne programe in jih, če so odobreni, tudi izvajajo.

6. Operativni programi združenj organizacij proizvajalcev ne zajemajo istih intervencij kot operativni programi organizacij članic. Države članice preučijo operativne programe združenj organizacij proizvajalcev skupaj z operativnimi programi organizacij članic.

V ta namen države članice zagotovijo, da:

(a) se intervencije na podlagi operativnih programov združenja organizacij proizvajalcev v celoti financirajo, brez poseganja v člen 51(1), točka (b), s prispevki organizacij članic tega združenja in da so taka sredstva pridobljena iz operativnih skladov teh organizacij članic;

(b) so intervencije in ustrezna finančna udeležba opredeljeni v operativnem programu vsake posamezne organizacije članice;

(c) ne prihaja do podvajanja financiranja.

7. Države članice zagotovijo, da za vsak operativni program:

(a) vsaj 15 % odhodkov zajema intervencije, ki so povezane s cilji iz člena 46, točki (e) in (f);

(b) operativni program zajema tri ali več ukrepov, ki so povezani s cilji iz člena 46, točki (e) in (f);

(c) vsaj 2 % odhodkov zajema intervencije, ki so povezane s ciljem iz člena 46, točka (d), in

(d) odhodki za intervencije iz vrst intervencij iz člena 47(2), točke (f), (g) in (h), ne presegajo ene tretjine skupnih odhodkov.

Kadar za vsaj 80 % članov organizacije proizvajalcev velja ena ali več identičnih kmetijsko-okoljsko-podnebnih obveznosti ali obveznosti ekološkega kmetovanja iz poglavja IV, se vsaka od teh obveznosti šteje kot ukrep za najmanj tri ukrepe iz prvega pododstavka, točka (b).

8. V operativnih programih se lahko določijo predlagani ukrepi, s katerimi se delavcem v sektorju zagotovijo pravični in varni delovni pogoji.

Člen 51

Operativni skladi

1. Vsaka organizacija proizvajalcev v sektorju sadja in zelenjave ali združenje organizacij proizvajalcev lahko ustanovi operativni sklad. Sklad se financira iz:

(a) finančnih prispevkov:

  (i) članov organizacije proizvajalcev ali same organizacije proizvajalcev ali obeh ali

  (ii) združenja organizacij proizvajalcev prek članov tega združenja;

(b) finančne pomoči Unije, ki se lahko odobri organizacijam proizvajalcev ali njihovim združenjem, kadar te organizacije ali združenja predložijo operativni program.

2. Operativni skladi se uporabljajo samo za financiranje operativnih programov, ki so jih odobrile države članice.

Člen 52

Finančna pomoč Unije v sektorju sadja in zelenjave

1. Finančna pomoč Unije je enaka znesku dejansko plačanih finančnih prispevkov iz člena 51(1), točka (a), in znaša največ 50 % dejansko nastalih odhodkov.

2. Finančna pomoč Unije se omeji na:

(a) 4,1 % vrednosti tržne proizvodnje vsake organizacije proizvajalcev;

(b) 4,5 % vrednosti tržne proizvodnje vsakega združenja organizacij proizvajalcev;

(c) 5 % vrednosti tržne proizvodnje vsake transnacionalne organizacije proizvajalcev ali vsakega transnacionalnega združenja organizacij proizvajalcev.

Te omejitve se lahko povečajo za 0,5 odstotne točke, če se znesek, ki presega zadevni odstotek iz prvega pododstavka, porabi izključno za eno ali več intervencij, povezanih s cilji iz člena 46, točke (d), (e), (f), (h), (i) in (j). Za združenja organizacij proizvajalcev, vključno s transnacionalnimi združenji organizacij proizvajalcev, velja, da združenje te intervencije lahko izvaja v imenu svojih članov.

3. Na zahtevo organizacije proizvajalcev ali združenja organizacij proizvajalcev se petdesetodstotna omejitev iz odstavka 1 poveča na 60 % za operativni program ali del operativnega programa, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

(a) transnacionalne organizacije proizvajalcev v dveh ali več državah članicah izvajajo intervencije, ki so povezane s cilji iz člena 46, točke (b), (e) in (f);

(b) ena ali več organizacij proizvajalcev ali združenj organizacij proizvajalcev je vključenih v intervencije, ki se izvajajo na medpanožni osnovi;

(c) operativni program zajema samo posebno podporo za proizvodnjo ekoloških proizvodov, ki jih zajema Uredba (EU) 2018/848;

(d) organizacija proizvajalcev ali združenje organizacij proizvajalcev, priznano na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013, prvič izvaja operativni program;

(e) organizacije proizvajalcev tržijo manj kot 20 % proizvodnje sadja in zelenjave v državi članici;

(f) organizacija proizvajalcev deluje v eni izmed najbolj oddaljenih regij;

(g) operativni program zajema intervencije, ki so povezane s cilji iz člena 46, točke (d), (e), (f), (i) in (j);

(h) operativni program prvič izvaja priznana organizacija proizvajalcev, ki nastane po združitvi dveh ali več priznanih organizacij proizvajalcev.

4. Petdesetodstotna omejitev iz odstavka 1 se za odhodke, ki so povezani s ciljem iz člena 46, točka (d), poveča na 80 %, če ti odhodki krijejo vsaj 5 % odhodkov v okviru operativnega programa.

5. Petdesetodstotna omejitev iz odstavka 1 se za odhodke, ki so povezani s ciljem iz člena 46, točki (e) in (f), poveča na 80 %, če ti odhodki krijejo vsaj 20 % odhodkov v okviru operativnega programa.

6. Petdesetodstotna omejitev iz odstavka 1 se poveča na 100 % v naslednjih primerih:

(a) umik sadja in zelenjave s trga v obsegu največ 5 % tržne proizvodnje posamezne organizacije proizvajalcev, pri čemer se sadje in zelenjava odstranita z:

  (i) brezplačno razdelitvijo dobrodelnim organizacijam in ustanovam, ki jih v ta namen odobrijo države članice, za uporabo v njihovih dejavnostih pomoči osebam, za katere nacionalno pravo predvideva pravico do javne pomoči, zlasti zaradi pomanjkanja potrebnih sredstev za preživetje;

  (ii) brezplačno razdelitvijo kazenskim institucijam, šolam in javnim izobraževalnim ustanovam, ustanovam iz člena 22 Uredbe (EU) št. 1308/2013 ter otroškim počitniškim domovom, kakor tudi bolnišnicam in domovom za ostarele, ki jih določijo države članice, ki sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so tako razdeljene količine dodatek h količinam, ki jih te ustanove navadno kupujejo;

(b) ukrepi, povezani z mentorstvom drugim organizacijam proizvajalcev, priznanih na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013, pod pogojem, da so te organizacije proizvajalcev iz regij držav članic iz člena 53(2) te uredbe, ali posameznim proizvajalcem.

Člen 53

Nacionalna finančna pomoč

1. Države članice lahko v regijah, v katerih je stopnja organiziranosti proizvajalcev v sektorju sadja in zelenjave znatno pod povprečjem Unije, organizacijam proizvajalcev, priznanim na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013, odobrijo nacionalno finančno pomoč v višini največ 80 % finančnih prispevkov iz člena 51(1), točka (a), te uredbe in do 10 % vrednosti tržne proizvodnje vsake take organizacije proizvajalcev. Nacionalna finančna pomoč dopolnjuje operativni sklad.

2. Šteje se, da je stopnja organiziranosti proizvajalcev v regiji države članice znatno pod povprečjem Unije, kadar je bila povprečna stopnja organiziranosti manj kot 20 % v treh zaporednih letih pred izvedbo operativnega programa. Stopnja organiziranosti se izračuna kot vrednost proizvodnje sadja in zelenjave, ki so jo v zadevni regiji pridobili in tržili organizacije proizvajalcev ter združenja organizacij proizvajalcev, priznani na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013, deljena s skupno vrednostjo proizvodnje sadja in zelenjave, pridobljene v navedeni regiji.

3. Države članice, ki odobrijo nacionalno finančno pomoč v skladu z odstavkom 1, Komisiji priglasijo regije, ki izpolnjujejo merila iz odstavka 2, in nacionalno finančno pomoč, odobreno organizacijam proizvajalcev v teh regijah.

Oddelek 3

Čebelarski sektor

Člen 54

Cilji v čebelarskem sektorju

Države članice si v čebelarskem sektorju prizadevajo uresničiti najmanj enega od zadevnih specifičnih ciljev iz člena 6(1).

Člen 55

Vrste intervencij v čebelarskem sektorju in finančna pomoč Unije

1. Države članice v svojih strateških načrtih SKP za vsak izbran specifični cilj iz člena 6(1) izberejo eno ali več naslednjih vrst intervencij v čebelarskem sektorju:

(a) storitve svetovanja, tehnična pomoč, usposabljanje, obveščanje in izmenjava najboljših praks, tudi prek mreženja, za čebelarje in organizacije čebelarjev;

(b) naložbe v opredmetena in neopredmetena sredstva ter drugi ukrepi, vključno za:

  (i) zatiranje škodljivcev in bolezni čebel, zlasti varoze;

  (ii) preprečevanje škode zaradi slabih vremenskih razmer ter spodbujanje razvoja in uporabe praks ravnanja, prilagojenih spreminjajočim se podnebnim razmeram;

  (iii) obnovitev čebeljih panjev v Uniji, vključno z vzrejo čebel;

  (iv) racionalizacijo sezonske paše;

(c) ukrepi za podporo laboratorijem pri analizi čebelarskih proizvodov, izgub čebel ali upadov produktivnosti ter snovi, ki bi lahko bile strupene za čebele;

(d) ukrepi za ohranitev ali povečanje obstoječega števila čebeljih panjev v Uniji, vključno z vzrejo čebel;

(e) sodelovanje s specializiranimi telesi za izvajanje programov raziskav na področju čebelarstva in čebelarskih proizvodov;

(f) promocija, komuniciranje in trženje, vključno z ukrepi in dejavnostmi spremljanja trga, namenjenimi zlasti boljši ozaveščenosti potrošnikov o kakovosti čebelarskih proizvodov;

(g) ukrepi za povečanje kakovosti proizvodov.

2. Države članice v svojih strateških načrtih SKP utemeljijo svojo izbiro specifičnih ciljev in vrst intervencij. Države članice pri izbranih vrstah intervencij intervencije opredelijo.

3. Države članice v svojih strateških načrtih SKP določijo finančna sredstva, ki jih zagotavljajo za vrste intervencij, ki jih izberejo v svojih strateških načrtih SKP.

4. Države članice za podporne vrste intervencij iz odstavka 2 tega člena zagotovijo vsaj enake zneske financiranja, kot je finančna pomoč Unije, ki jo uporabljajo na podlagi člena 88(2).

5. Skupna finančna pomoč Unije in držav članic ne presega odhodkov, ki jih ima upravičenec.

6. Države članice pri pripravi svojih strateških načrtov SKP sodelujejo s predstavniki organizacij s področja čebelarstva.

7. Države članice Komisiji vsako leto sporočijo število čebeljih panjev na svojem ozemlju.

Člen 56

Dodaten prenos pooblastil za vrste intervencij v čebelarskem sektorju

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152 za dopolnitev te uredbe z zahtevami poleg zahtev iz tega oddelka o:

(a) obveznosti držav članic, da Komisijo vsako leto uradno obvestijo o številu čebeljih panjev na svojem ozemlju v skladu s členom 55(7);

(b) opredelitvi čebeljega panja in metod za izračun števila čebeljih panjev;

(c) minimalnem prispevku Unije k odhodkom, povezanim z izvajanjem vrst intervencij in intervencij iz člena 55.

Oddelek 4

Vinski sektor

Člen 57

Cilji v vinskem sektorju

Države članice iz člena 88(1) si v vinskem sektorju prizadevajo uresničiti enega ali več naslednjih ciljev:

(a) izboljšanje gospodarske trajnostnosti in konkurenčnosti proizvajalcev vina v Uniji; ta cilj se nanaša na specifične cilje iz člena 6(1), točke (a), (b), (c) in (h);

(b) prispevanje k blaženju podnebnih sprememb in prilagajanju nanje ter izboljšanje trajnostnosti sistemov proizvodnje in zmanjšanje vpliva vinskega sektorja Unije na okolje, vključno s podporo vinogradnikom pri zmanjševanju uporabe vložkov in izvajanju okolju prijaznejših metod in pridelovalnih praks; ti cilji se nanašajo na specifične cilje iz člena 6(1), točke (d) do (f), in (i);

(c) izboljšanje zaposlitvenih pogojev ter izvrševanje obveznosti delodajalcev ter zahtev glede zdravja in varnosti pri delu v skladu z direktivami 89/391/EGS, 2009/104/ES in (EU) 2019/1152;

(d) izboljšanje uspešnosti vinskih podjetij Unije in njihovega prilagajanja povpraševanju na trgu ter povečanje njihove dolgoročne konkurenčnosti pri proizvodnji in trženju proizvodov vinske trte, vključno s prihranki energije, splošno energetsko učinkovitostjo in trajnostnimi postopki; ti cilji se nanašajo na specifične cilje iz člena 6(1), točke (a) do (e), (g) in (h);

(e) prispevanje k ponovnemu uravnoteženju ponudbe in povpraševanja na trgu vina v Uniji, da se preprečijo krize na trgu; ta cilj se nanaša na specifični cilj iz člena 6(1), točka (a);

(f) prispevanje k zaščiti dohodkov proizvajalcev Unije, kadar imajo izgubo zaradi naravnih nesreč, slabih vremenskih razmer, živali, bolezni ali napadov škodljivcev; ta cilj se nanaša na specifični cilj iz člena 6(1), točka (a);

(g) izboljšanje tržljivosti in konkurenčnosti proizvodov vinske trte Unije, zlasti z razvojem inovativnih proizvodov, postopkov in tehnologij ter dodajanjem vrednosti na vseh stopnjah dobavne verige; ta cilj lahko vključuje prenos znanja in se nanaša na specifične cilje iz člena 6(1), točke (a), (b), (c), (e) in (i);

(h) spodbujanje uporabe stranskih proizvodov vinarstva v industrijske in energetske namene, da se zagotavlja kakovost vina Unije in hkrati varuje okolja; ta cilj se nanaša na specifična cilja iz člena 6(1), točki (d) in (e);

(i) prispevanje k večji ozaveščenosti potrošnikov o odgovornem uživanju vina in shemah kakovosti Unije za vino; ta cilj se nanaša na specifična cilja iz člena 6(1), točki (b) in (i);

(j) izboljšanje konkurenčnosti proizvodov vinske trte Unije v tretjih državah, tudi z odpiranjem in diverzifikacijo trgov za vino; ta cilj se nanaša na specifična cilja iz člena 6(1), točki (b) in (h);

(k) prispevanje k povečanju odpornosti proizvajalcev pred tržnimi nihanji; ta cilj se nanaša na specifični cilj iz člena 6(1), točka (a).

Člen 58

Vrste intervencij v vinskem sektorju

1. Države članice iz člena 88(1) za vsak cilj, izbran izmed ciljev, določenih v členu 57, v svojih strateških načrtih SKP izberejo eno ali več vrst naslednjih vrst intervencij:

(a) prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov, ki je proces, sestavljen iz enega ali več od naslednjega:

  (i) zamenjave sort, tudi s precepljanjem, vključno za izboljšanje kakovosti ali okoljske trajnostnosti zaradi prilagajanja podnebnim spremembam ali povečanja genske raznovrstnosti;

  (ii) sprememba lokacije vinogradov;

  (iii) ponovno zasaditev vinogradov, kadar je to potrebno po obvezni izkrčitvi iz zdravstvenih ali fitosanitarnih razlogov po navodilu pristojnega organa države članice;

  (iv) izboljšave tehnik upravljanja vinogradov, zlasti uvedba naprednih sistemov trajnostne proizvodnje, vključno z zmanjšanjem uporabe pesticidov, ne pa tudi običajna obnova vinogradov s ponovno zasaditvijo z isto sorto vinske trte po istem sistemu gojenja vinske trte po koncu naravne življenjske dobe vinskih trt;

(b) naložbe v opredmetena in neopredmetena sredstva v vinogradniških kmetijskih sistemih, razen operacij, povezanih z vrsto intervencije iz točke (a), v predelovalne obrate in vinarsko infrastrukturo ter tržne strukture in orodja;

(c) zelena trgatev, ki pomeni popolno uničenje ali odstranitev grozdov v nezrelem stanju in s tem zmanjšanje pridelka na zadevni površini na nič ter ne vključuje opustitve trgatve, ki zajema puščanje komercialnega grozdja na trti na koncu običajnega proizvodnega cikla;

(d) zavarovanje letine proti izgubi dohodka zaradi slabih vremenskih razmer, ki jih je mogoče izenačiti z naravno nesrečo, drugih slabih vremenskih razmer, škode, ki jo povzročijo živali, bolezni rastlin ali napadi škodljivcev;

(e) opredmetene in neopredmetene naložbe v inovacije, ki vključujejo razvoj inovativnih proizvodov, vključno s proizvodi in stranskimi proizvodi vinarstva, inovativnih postopkov in tehnologij za proizvodnjo vinskih proizvodov in digitalizacije teh postopkov in tehnologij, ter druge naložbe, ki dodajajo vrednost na vseh stopnjah dobavne verige, vključno z izmenjavo znanja in prispevkom k prilaganju na podnebne spremembe;

(f) storitve svetovanja, zlasti v zvezi z zaposlitvenimi pogoji, obveznostmi delodajalca ter zdravjem in varnostjo pri delu;

(g) destilacija stranskih proizvodov vinarstva v skladu z omejitvami iz dela II, oddelek D, Priloge VIII k Uredbi (EU) št. 1308/2013;

(h) ukrepi za informiranje o vinih Unije v državah članicah za spodbujanje odgovornega uživanja vina ali promocijo shem kakovosti Unije, ki zajemajo označbe porekla in geografske označbe;

(i) ukrepi, ki jih izvajajo medpanožne organizacije, ki so jih države članice v vinskem sektorju priznale v skladu z Uredbo (EU) št. 1308/2013, namenjeni povečanju ugleda vinogradov Unije s promocijo vinskega turizma v proizvodnih regijah;

(j) ukrepi, ki jih izvajajo medpanožne organizacije, ki so jih države članice v vinskem sektorju priznale v skladu z Uredbo (EU) št. 1308/2013, namenjeni izboljšanju poznavanja trga;

(k) promocija in komuniciranje v tretjih državah, ki vključujeta enega ali več od naslednjih ukrepov in dejavnosti, namenjenih izboljšanju konkurenčnosti vinskega sektorja ter odpiranju, diverzifikaciji ali konsolidaciji trgov:

  (i) odnosi z javnostmi, promocijski ali reklamni ukrepi, zlasti s poudarkom na visokih standardih proizvodov Unije, predvsem z vidika kakovosti, varnosti hrane ali okolja;

  (ii) udeležba na prireditvah, sejmih ali razstavah mednarodnega pomena;

  (iii) informacijske kampanje, zlasti o shemah kakovosti Unije za označbe porekla, geografske označbe in ekološko pridelavo;

  (iv) študije novih ali obstoječih trgov, ki so potrebne za razširitev in konsolidacijo možnosti prodaje;

  (v) študije za vrednotenje rezultatov operacij informiranja in promocije;

  (vi) pripravo tehničnih spisov, vključno z laboratorijskimi preskusi in ocenami, glede enoloških postopkov, fitosanitarnih in higienskih pravil ter drugih zahtev tretjih držav za uvoz proizvodov vinskega sektorja, da se preprečijo omejitve dostopa do trgov tretjih držav ali omogoči dostop do njih.

(l) začasna in degresivna pomoč za kritje upravnih stroškov vzpostavljanja vzajemnih skladov;

(m) naložbe v opredmetena in neopredmetena sredstva za povečanje trajnostnosti proizvodnje vina z:

  (i) izboljšanjem porabe vode in gospodarjenja z njo;

  (ii) preusmeritvijo v ekološko pridelavo;

  (iii) uvedbo tehnik integrirane pridelave;

  (iv) nakupom opreme za natančne ali digitalizirane proizvodne metode;

  (v) prispevanjem k ohranjanju tal in povečanju sekvestracije zalog ogljika v tleh;

  (vi) ustvarjanjem ali ohranjanjem habitatov, ki spodbujajo biotsko raznovrstnost, ali ohranjanjem krajine, vključno z ohranjanjem zgodovinskih značilnosti, ali

  (vii) zmanjšanjem nastajanja odpadkov ter izboljšanjem ravnanja z njimi.

Prvi pododstavek, točka (k), se uporablja le za vina z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo ali vina z navedbo sorte vinske trte. Dejavnosti promocije in komuniciranja za konsolidacijo možnosti prodaje so omejeni na obdobje največ treh let, ki ga ni mogoče podaljšati, in zadevajo le sheme kakovosti Unije, ki zajemajo označbe porekla in geografske označbe.

2. Države članice iz člena 88(1) v svojih strateških načrtih SKP utemeljijo izbiro ciljev in vrst intervencij v vinskem sektorju. Pri izbranih vrstah intervencij intervencije opredelijo.

Države članice, ki so izbrale vrste intervencij iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (k), tega člena, določijo posebne določbe za ukrepe in dejavnosti informiranja in promocije, zlasti glede njihovega najdaljšega trajanja.

3. Poleg zahtev iz naslova V države članice iz člena 88(1) v svojih strateških načrtih SKP določijo razpored izvajanja za izbrane vrste intervencij, intervencije in splošno finančno tabelo, ki prikazuje sredstva, ki se uporabijo, in predvideno razdelitev sredstev med izbrane vrste intervencij ter intervencije v skladu z dodeljenimi finančnimi sredstvi iz Priloge VII.

Člen 59

Finančna pomoč Unije v vinskem sektorju

1. Finančna pomoč Unije za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov iz člena 58(1), prvi pododstavek, točka (a), ne presega 50 % dejanskih stroškov prestrukturiranja in preusmeritve vinogradov ali 75 % dejanskih stroškov prestrukturiranja in preusmeritve vinogradov v manj razvitih regijah.

Ta finančna pomoč pa se lahko za strma pobočja in terase na območjih, kjer je nagib večji od 40 %, poveča do 60 % dejanskih stroškov prestrukturiranja in preusmeritve vinogradov ali do 80 % dejanskih stroškov prestrukturiranja in preusmeritve vinogradov v manj razvitih regijah.

Pomoč ima lahko samo obliko nadomestila proizvajalcem za izgubo dohodka zaradi izvajanja intervencije ter prispevka k stroškom prestrukturiranja in preusmeritve. Nadomestilo proizvajalcem za izgubo dohodka zaradi izvajanja intervencije lahko krije do 100% zadevne izgube in je lahko v eni izmed naslednjih oblik:

(a) dovoljenje za sočasni obstoj novih in starih vinskih trt v obdobju, ki ni daljše od treh let;

(b) finančno nadomestilo za obdobje, ki ni daljše od treh let.

2. Finančna pomoč Unije za naložbe iz člena 58(1), prvi pododstavek, točka (b), ne presega:

(a) 50 % upravičenih stroškov naložb v manj razvitih regijah;

(b) 40 % upravičenih stroškov naložb v regijah, ki niso manj razvite regije;

(c) 75 % upravičenih stroškov naložb v najbolj oddaljenih regijah;

(d) 65 % upravičenih stroškov naložb na manjših egejskih otokih.

Finančna pomoč Unije po najvišji stopnji iz prvega pododstavka se odobri samo mikro, malim in srednjim podjetjem v smislu Priporočila Komisije 2003/361/ES ([43]). Lahko pa se odobri vsem podjetjem v najbolj oddaljenih regijah in na manjših egejskih otokih.

V primeru podjetij, ki niso zajeta v členu 2(1) Priloge k Priporočilu 2003/361/ES in imajo manj kot 750 zaposlenih ali letni promet, nižji od 200 milijonov EUR, se najvišje ravni finančne pomoči Unije iz prvega pododstavka tega odstavka razpolovijo.

([43]) Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

Finančna pomoč Unije se ne odobri podjetjem v težavah v smislu sporočila Komisije z naslovom „Smernice o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje nefinančnih podjetij v težavah“ ([44]).

3. Finančna pomoč Unije za zeleno trgatev iz člena 58(1), prvi pododstavek, točka (c), ne presega 50 % vsote neposrednih stroškov uničenja ali odstranitve grozdov in izgube dohodka v zvezi s takim uničenjem ali odstranitvijo.

4. Finančna pomoč Unije za intervencije iz člena 58(1), prvi pododstavek, točke (i), (j) in (m), ne presega 50 % neposrednih ali upravičenih stroškov.

5. Finančna pomoč Unije za zavarovanje letine iz člena 58(1), prvi pododstavek, točka (d), ne presega:

(a) 80 % stroškov zavarovalnih premij, ki jih vplačajo proizvajalci za zavarovanje pred izgubami, nastalimi zaradi slabih vremenskih razmer, ki jih je mogoče izenačiti z naravno nesrečo;

(b) 50 % stroškov zavarovalnih premij, ki jih vplačajo proizvajalci za zavarovanje pred:

(i) izgubami iz točke (a) in izgubami zaradi drugih slabih vremenskih razmer;

(ii) izgubami, ki jih povzročijo živali, rastlinske bolezni ali napadi škodljivcev.

Finančna pomoč Unije za zavarovanje letine se lahko odobri, če zadevne zavarovalnine ne znašajo več kot 100 % nadomestila za izgubo dohodka proizvajalca ob upoštevanju vseh nadomestil, ki bi jih proizvajalec lahko pridobil iz drugih shem podpore v zvezi z zavarovanim tveganjem. V skladu z zavarovalnimi pogodbami morajo upravičenci sprejeti ustrezne ukrepe za preprečevanje tveganj.

6. Finančna pomoč Unije za inovacije iz člena 58(1), prvi pododstavek, točka (e), ne presega:

(a) 50 % upravičenih stroškov naložb v manj razvitih regijah;

(b) 40 % upravičenih stroškov naložb v regijah, ki niso manj razvite regije;

(c) 80 % upravičenih stroškov naložb v najbolj oddaljenih regijah;

(d) 65 % upravičenih stroškov naložb na manjših egejskih otokih.

Finančna pomoč Unije po najvišji stopnji iz prvega pododstavka se odobri samo mikro, malim in srednjim podjetjem v smislu Priporočila 2003/361/ES; lahko pa se odobri vsem podjetjem v najbolj oddaljenih regijah in na manjših egejskih otokih.

V primeru podjetij, ki niso zajeta v členu 2(1) Priloge k Priporočilu 2003/361/ES in imajo manj kot 750 zaposlenih ali letni promet, nižji od 200 milijonov EUR, se najvišje ravni finančne pomoči Unije iz prvega pododstavka tega odstavka razpolovijo.

7. Finančna pomoč Unije za ukrepe za informiranje in promocijo iz člena 58(1), prvi pododstavek, točki (h) in (k), ne presega 50 % upravičenih odhodkov.

Države članice iz člena 88(1) lahko poleg tega odobrijo nacionalna plačila do največ 30 % upravičenih odhodkov, pri čemer finančna pomoč Unije in plačila držav članic skupaj ne presegajo 80 % upravičenih odhodkov.

8. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določijo finančno pomoč Unije za destilacijo stranskih proizvodov vinarstva iz člena 58(1), prvi pododstavek, točka (g), v skladu s posebnimi pravili iz člena 60(3). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 153(2).

([44]) UL C 249, 31.7.2014, str. 1.

Člen 60

Posebna pravila za finančno pomoč Unije v vinskem sektorju

1. Države članice iz člena 88(1) zagotovijo, da finančna pomoč Unije za zavarovanje letine ne izkrivlja konkurence na zavarovalniškem trgu.

2. Države članice iz člena 88(1) vzpostavijo sistem, ki temelji na objektivnih merilih, da zagotovijo, da posamezni proizvajalci z intervencijo zelene trgatve ne prejmejo nadomestila, ki bi preseglo zgornjo mejo, določeno v členu 59(3).

3. Znesek pomoči Unije za destilacijo stranskih proizvodov vinarstva iz člena 58(1), prvi pododstavek, točka (g), se določi na vol. % in hektoliter proizvedenega alkohola. Za volumenski delež alkohola v stranskih proizvodih, namenjenih za destilacijo, ki presega 10 % v razmerju do volumenskega deleža alkohola v pridelanem vinu, se finančna pomoč Unije ne izplača.

Države članice iz člena 88(1) zagotovijo, da se finančna pomoč Unije za destilacijo stranskih proizvodov vinarstva izplača destilarnam, ki predelujejo stranske proizvode vinarstva, oddane v destilacijo za surovi alkohol z vsebnostjo alkohola najmanj 92 vol. %.

Finančna pomoč Unije vključuje pavšalni znesek za nadomestilo stroškov zbiranja stranskih proizvodov vinarstva. Ta znesek se z destilarne prerazporedi na proizvajalca v primerih, kadar slednji nosi zadevne stroške.

Države članice iz člena 88(1) zagotovijo, da se alkohol, ki nastane iz destilacije stranskih proizvodov vinarstva, za katero je bila odobrena finančna pomoč Unije, uporabi izključno v industrijske ali energetske namene, ki ne izkrivljajo konkurence.

4. Države članice iz člena 88(1) v svojih strateških načrtih SKP zagotovijo, da se nameni vsaj 5 % odhodkov in sprejme vsaj en ukrep za izpolnitev ciljev v prid varstva okolja, prilagajanja podnebnim spremembam, izboljšanja trajnostnosti proizvodnih sistemov in postopkov, zmanjšanja vpliva vinskega sektorja Unije na okolje, prihrankov energije in izboljšanja splošne energetske učinkovitosti v vinskem sektorju v skladu s cilji iz člena 57, točke (b), (d) in (h).

Oddelek 5

Sektor hmelja

Člen 61

Cilji in vrste intervencij v sektorju hmelja

1. Nemčija si v sektorju hmelja prizadeva uresničiti enega ali več ciljev iz člena 46, točke (a) do (h), (j) in (k).

2. Nemčija v svojem strateškem načrtu SKP izbere eno ali več vrst intervencij iz člena 47 za uresničevanje ciljev, izbranih v skladu z odstavkom 1 tega člena. Nemčija v okviru izbranih vrst intervencij intervencije opredeli. V svojem strateškem načrtu SKP utemelji izbiro ciljev, vrst intervencij in intervencije za uresničevanje teh ciljev.

3. Intervencije, ki jih opredeli Nemčija, se izvajajo z odobrenimi operativnimi programi organizacij proizvajalcev ali njihovih združenj, priznanih na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013.

4. Operativni programi iz odstavka 3 izpolnjujejo pogoje iz člena 50(2), (4), (5), (6) in (8).

5. Nemčija zagotovi, da finančna pomoč Unije, zagotovljena vsaki organizaciji proizvajalcev ali združenjem organizacij proizvajalcev na podlagi tega člena za vrste intervencije iz člena 47(2), točke (f), (g) in (h), v povprečju treh zaporednih let ne presega tretjine celotne finančne pomoči Unije, prejete za njen operativni program v istem obdobju.

Člen 62

Finančna pomoč Unije

1. Nemčija v okviru dodeljenih finančnih sredstev iz člena 88(3) dodeli najvišjo finančno pomoč Unije organizacijam proizvajalcev ali njihovim združenjem, ki izvajajo operativne programe iz člena 61(3), sorazmerno s številom hektarov za pridelavo hmelja posamezne organizacije proizvajalcev.

2. V okviru najvišjih zneskov, dodeljenih posamezni organizaciji proizvajalcev ali združenju organizacij proizvajalcev na podlagi odstavka 1, je finančna pomoč Unije za operativne programe iz člena 61 omejena na 50 % dejanskih odhodkov za vrste intervencij iz navedenega člena. Preostali del odhodkov krije organizacija proizvajalcev ali združenje, ki prejema finančno pomoč Unije.

Finančna pomoč Unije se plača za operativne sklade, ki jih vzpostavijo organizacije proizvajalcev ali njihova združenja, priznana na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/201, s katero se izvajajo operativni programi. V ta namen se smiselno uporablja člen 51 te uredbe.

3. Petdesetodstotna omejitev iz odstavka 2 se poveča na 100 %:

(a) za vrste intervencij, ki so povezane z enim ali več cilji iz člena 46, točke (d), (e), (f) in (h);

(b) za intervencije za skupno skladiščenje, storitve svetovanja, tehnično pomoč, usposabljanje in izmenjavo najboljših praks, ki so povezane z enim ali obema ciljema iz člena 46, točki (a) in (j).

Oddelek 6

Sektor oljčnega olja in namiznih oljk

Člen 63

Cilji v sektorju oljčnega olja in namiznih oljk

Grčija, Francija in Italija si v sektorju oljčnega olja in namiznih oljk prizadevajo uresničiti enega ali več ciljev iz člena 46, točke (a) do (h), (j) in (k).

Člen 64

Vrste intervencij v sektorju oljčnega olja in namiznih oljk

1. Da bi Grčija, Francija in Italija lahko uresničile cilje iz člena 63, v svojih strateških načrtih SKP izberejo eno ali več vrst intervencij iz člena 47. Pri izbranih vrstah intervencij intervencije opredelijo.

2. Intervencije, ki jih opredelijo Grčija, Francija in Italija, se izvajajo prek odobrenih operativnih programov organizacij proizvajalcev ali združenj organizacij proizvajalcev, priznanih na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013. V ta namen se smiselno uporabljata člen 50(2), (4), (5), (6) in (8) in člen 51 te uredbe, brez poseganja v člen 65(3).

Člen 65

Finančna pomoč Unije

1. Finančna pomoč Unije za upravičene stroške ne presega:

(a) 75 % dejanskih odhodkov za intervencije, povezane s ciljem iz člena 46, točke (a) do (f), (h) in (k);

(b) 75 % dejanskih odhodkov za naložbe v osnovna sredstva in 50 % dejanskih odhodkov za druge intervencije, povezane s ciljem iz člena 46, točka (g);

(c) 50 % dejanskih odhodkov za intervencije, povezane s ciljem iz člena 46, točka (j);

(d) 75 % dejanskih odhodkov za vrste intervencij iz člena 47(1), točki (f) in (h), kadar operativni program v najmanj treh tretjih državah ali državah članicah neproizvajalkah izvajajo organizacije proizvajalcev ali združenja organizacij proizvajalcev iz vsaj dveh držav članic proizvajalk, oziroma 50 %, kadar ta pogoj ni izpolnjen.

2. Za posamezno organizacijo proizvajalcev ali združenje organizacij proizvajalcev se finančna pomoč Unije v letih 2023 in 2024 omeji na 30 % vrednosti tržne proizvodnje, v letih 2025 in 2026 na 15 % ter od leta 2027 naprej na 10 %.

3. Grčija, Francija in Italija lahko zagotovijo dopolnilno financiranje operativnih skladov iz člena 51 do 50 % stroškov, ki jih ne krije finančna pomoč Unije.

4. Grčija, Francija in Italija zagotovijo, da odhodki za vrste intervencij iz člena 47(2), točke (f), (g) in (h), ne presegajo ene tretjine skupnih odhodkov v okviru vsakega operativnega programa, določenega v njihovih strateških načrtih SKP.

Oddelek 7

Drugi sektorji

Člen 66

Cilji v drugih sektorjih

Države članice lahko v svojih strateških načrtih SKP izberejo sektorje iz člena 42, točka (f), v katerih izvajajo vrste intervencij iz člena 47. Za vsak sektor, ki ga države članice izberejo, si prizadevajo uresničiti enega ali več ciljev iz člena 46, točke (a) do (h), (j) in (k). Države članice utemeljijo svojo izbiro sektorjev in ciljev.

Člen 67

Vrste intervencij v drugih sektorjih

1. Države članice za vsak sektor, izbran v skladu s členom 66, izberejo eno ali več vrst intervencij iz člena 47, ki se izvedejo prek odobrenih operativnih programov, ki jih pripravijo:

(a) organizacije proizvajalcev in njihova združenja, priznani na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013 ali odstavka 7 tega člena, ali

(b) zadruge in druge oblike sodelovanja med proizvajalci, ustanovljene na pobudo proizvajalcev in pod njihovim nadzorom, ki jih je pristojni organ države članice opredelil kot skupine proizvajalcev, za prehodno obdobje do štirih let od začetka odobrenega operativnega programa, ki se konča najpozneje 31. decembra 2027.

2. Države članice določijo merila, v skladu s katerimi se opredeli skupina proizvajalcev, ter dejavnosti in cilje skupin proizvajalcev iz odstavka 1, točka (b), da bi te skupine proizvajalcev lahko izpolnile zahteve, na podlagi katerih bi bile v skladu s členi 152 do 154 ali 161 Uredbe (EU) št. 1308/2013 priznane kot organizacije proizvajalcev, ali na podlagi odstavka 7 tega člena.

3. Skupine proizvajalcev iz odstavka 1, točka (b), poleg operativnega programa pripravijo in predložijo načrt za priznanje, da bi v prehodnem obdobju iz navedene točke izpolnile zahteve, na podlagi katerih bi bile v skladu s členi 152 do 154 ali 161 Uredbe (EU) št. 1308/2013 priznane kot organizacije proizvajalcev, ali na podlagi odstavka 7 tega člena.

V načrtu za priznanje se določijo dejavnosti in ciljne vrednosti, da se zagotovi napredek pri doseganju takšnega priznanja.

Podpora, odobrena skupini proizvajalcev, ki do konca prehodnega obdobja ni priznana kot organizacija proizvajalcev, se izterja.

4. Države članice utemeljijo izbiro vrst intervencije iz odstavka 1.

Države članice, ki se za proizvode iz Priloge VI odločijo za izvajanje vrst intervencij iz tega oddelka, za vsak sektor, ki ga izberejo, navedejo seznam proizvodov, ki jih zajema ta sektor.

5. Vrste intervencij iz člena 47(2), točke (c) in (f) do (i), se ne uporabljajo za semena bombaža, oljne repice in ogrščice, sončnična semena in sojo, ki so vključeni v Prilogo VI.

6. Operativni programi iz odstavka 1 izpolnjujejo pogoje iz člena 50(2), (4), (5), (6) in (8).

7. Države članice, ki se odločijo izvajati vrste intervencij iz člena 42, točka (f), v sektorju bombaža, priznajo organizacije proizvajalcev v tem sektorju in združenja takih organizacij proizvajalcev v skladu z zahtevami in s postopki iz člena 152(1) ter členov 153 do 156 Uredbe (EU) št. 1308/2013. Skupine proizvajalcev bombaža in združenja takih skupin proizvajalcev, ki jih priznajo države članice v skladu s Protokolom št. 4 k Aktu o pristopu Helenske republike iz leta 1979 pred začetkom uporabe te uredbe, se za namene tega oddelka štejejo za organizacije proizvajalcev oziroma združenja organizacij proizvajalcev.

8. Države članice zagotovijo, da odhodki za vrste intervencij iz člena 47(2), točke (f), (g) in (h), ne presegajo ene tretjine skupnih odhodkov v okviru vsakega operativnega programa, določenega v njihovih strateških načrtih SKP.

Člen 68

Finančna pomoč Unije

1. Finančna pomoč Unije za vrste intervencij iz člena 67 se omeji na 50 % dejanskih odhodkov. Preostali del odhodkov krijejo upravičenci.

Finančna pomoč Unije se plača za operativne sklade, ki jih vzpostavijo organizacije proizvajalcev ali njihova združenja, priznana na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013 ali člena 67(7) te uredbe, ali skupine proizvajalcev iz člena 67(1), točka (b), te uredbe. V ta namen se smiselno uporabljata člen 51 in člen 52(1) te uredbe.

2. Petdesetodstotna omejitev iz odstavka 1 se za organizacije proizvajalcev ali njihova združenja, priznana na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013 ali člena 67(7) te uredbe, za prvih pet let po letu priznanja poveča na 60 %.

3. Finančna pomoč Unije se omeji na 6 % vrednosti tržne proizvodnje:

(a) posamezne organizacije proizvajalcev ali združenj organizacij proizvajalcev iz člena 67(1), točka (a), ali

(b) posamezne skupine proizvajalcev iz člena 67(1), točka (b).

POGLAVJE IV

VRSTE INTERVENCIJ ZA RAZVOJ PODEŽELJA

Oddelek 1

Vrste intervencij

Člen 69

Vrste intervencij za razvoj podeželja

Vrste intervencij iz tega poglavja so sestavljene iz plačil ali podpore za:

(a) okoljske, podnebne in druge upravljavske obveznosti;

(b) naravne ali druge omejitve, značilne za posamezno območje;

(c) slabosti, značilne za posamezno območje, ki izhajajo iz nekaterih obveznih zahtev;

(d) naložbe, vključno z naložbami v namakanje;

(e) vzpostavitev gospodarstev mladih kmetov in novih kmetov ter zagon podeželskih podjetij;

(f) instrumente za obvladovanje tveganj;

(g) sodelovanje;

(h) izmenjavo znanja in širjenje informacij.

Člen 70

Okoljske, podnebne in druge upravljavske obveznosti

1. Države članice med intervencije v svojih strateških načrtih SKP vključijo kmetijsko-okoljsko-podnebne obveznosti, prav tako pa lahko vanje vključijo druge upravljavske obveznosti. Plačila za te obveznosti se odobrijo v skladu s pogoji iz tega člena in kot je podrobneje opredeljeno v strateških načrtih SKP.

2. Države članice odobrijo plačila samo kmetom ali drugim upravičencem, ki prostovoljno sprejmejo upravljavske obveznosti, za katere velja, da pripomorejo k doseganju enega ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2).

3. Države članice v skladu s tem členom zagotovijo plačila, le za obveznosti, ki:

(a) presegajo zadevne predpisane zahteve ravnanja ter standarde DKOP, določene v skladu s poglavjem I, oddelek 2;

(b) presegajo zadevne minimalne zahteve za uporabo gnojil in fitofarmacevtskih sredstev ali za dobrobit živali, pa tudi druge zadevne obvezne zahteve, določene v nacionalnem pravu in pravu Unije; ta zahteva se ne uporablja za obveznosti, ki se nanašajo na kmetijsko-gozdarske sisteme in vzdrževanje pogozdenih površin;

(c) presegajo pogoje, določene za vzdrževanje kmetijske površine v skladu s členom 4(2);

(d) se razlikujejo od obveznosti, v zvezi s katerimi so odobrena plačila v skladu s členom 31.

Za obveznosti iz prvega pododstavka, točka (b), se lahko, kadar nacionalno pravo nalaga nove zahteve, ki presegajo ustrezne minimalne zahteve, določene v pravu Unije, podpora odobri za obveznosti, ki prispevajo k izpolnjevanju teh zahtev, za največ 24 mesecev od datuma, ko postanejo obvezne za kmetijsko gospodarstvo.

4. Države članice ob upoštevanju določenih ciljnih vrednosti določijo plačila, ki se izplačajo na podlagi dodatnih stroškov in izpada dohodka zaradi sprejetih obveznosti. Ta plačila se odobrijo letno in lahko vključujejo tudi stroške poslovanja. Države članice lahko v ustrezno utemeljenih primerih odobrijo podporo kot enkratno plačilo na enoto.

5. Države članice lahko spodbujajo in podpirajo kolektivne sheme in sheme plačil na podlagi rezultatov, da bi kmete ali druge upravičence spodbudile k znatnemu izboljšanju kakovosti okolja v večjem obsegu ali na merljiv način.

6. Obveznosti se sprejmejo za obdobje od petih do sedmih let.

Vendar lahko države članice v svojih strateških načrtih SKP določijo:

(a) daljše obdobje za določene vrste obveznosti, vključno z letnim podaljševanjem obveznosti po zaključku začetnega obdobja, kadar je takšno daljše obdobje potrebno za doseganje ali ohranjanje nekaterih koristi, povezanih z okoljem ali dobrobitjo živali;

(b) krajše obdobje vsaj enega leta za obveznosti na področju dobrobiti živali, ohranjanja, trajnostne rabe in razvoja genskih virov, preusmeritve v ekološko pridelavo, za nove obveznosti, ki neposredno izhajajo iz obveznosti, izpolnjenih v začetnem obdobju, ali v drugih ustrezno utemeljenih primerih.

7. Države članice zagotovijo, da je za operacije, ki se izvajajo v okviru vrste intervencije iz tega člena, na voljo revizijska klavzula, da se omogoči prilagoditev teh operacij, če se spremenijo zadevni obvezni standardi, zahteve ali obveznosti iz odstavka 3, ki jih morajo zadevne obveznosti presegati, ali da se zagotovi skladnost s prvim pododstavkom, točka (d), navedenega odstavka. Če se upravičenec s takšno prilagoditvijo ne strinja, obveznost preneha in ne sme se zahtevati nobeno povračilo plačil na podlagi tega člena za obdobje, v katerem je obveznost veljala.

Države članice tudi zagotovijo, da je na voljo revizijska klavzula za operacije, ki se izvajajo v okviru vrste intervencije iz tega člena in so daljše od obdobja strateškega načrta SKP, tako da jih bo mogoče prilagoditi pravnemu okviru, ki se uporablja v obdobju, ki sledi.

8. Kadar se podpora v skladu s tem členom odobri kmetijsko-okoljsko-podnebnim obveznostim ali obveznostim za preusmeritev v prakse in metode ekološkega kmetovanja, kot so določene v Uredbi (EU) 2018/848, države članice določijo plačilo na hektar. Države članice lahko za druge obveznosti uporabijo druge enote kot hektarje. V ustrezno utemeljenih primerih lahko države članice odobrijo podporo na podlagi tega člena kot pavšalni znesek.

9. Države članice zagotovijo, da imajo osebe, ki izvajajo operacije v okviru te vrste intervencij, dostop do ustreznega znanja in informacij, ki so potrebni za izvajanje takšnih operacij, ter da se v pomoč kmetom, ki se zavežejo, da bodo spremenili svoj proizvodni sistem, omogoči ustrezno usposabljanje tistim, ki ga potrebujejo, pa tudi dostop do strokovnega znanja.

10. Države članice zagotovijo, da so intervencije iz tega člena skladne z intervencijami na podlagi člena 31.

Člen 71

Naravne ali druge omejitve, značilne za posamezno območje

1. Države članice lahko odobrijo plačila za naravne ali druge omejitve, značilne za posamezno območje, v skladu s pogoji iz tega člena in kot je podrobneje opredeljeno v njihovih strateških načrtih SKP, da bi prispevale k doseganju enega ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2).

2. Plačila na podlagi tega člena se odobrijo aktivnim kmetom za območja, določena v skladu s členom 32 Uredbe (EU) št. 1305/2013.

3. Države članice lahko izvedejo natančno prilagoditev v skladu s pogoji iz člena 32(3), tretji pododstavek, Uredbe (EU) št. 1305/2013.

4. Države članice lahko odobrijo plačila na podlagi tega člena le, da bi upravičencem nadomestile vse ali del dodatnih stroškov in izpada dohodka, ki so na zadevnem območju vezani na naravne ali druge omejitve, značilne za posamezno območje.

5. Dodatni stroški in izpad dohodka iz odstavka 4 se izračunajo glede na naravne ali druge omejitve, značilne za posamezno območje, v primerjavi z območji brez naravnih ali drugih omejitev, značilnih za posamezno območje.

6. Plačila na podlagi tega člena se odobrijo letno na hektar kmetijske površine.

Člen 72

Slabosti, značilne za posamezno območje, ki izhajajo iz nekaterih obveznih zahtev

1. Države članice lahko odobrijo plačila za slabosti, značilne za posamezno območje, ki izhajajo iz zahtev, povezanih z izvajanjem direktiv 92/43/EGS in 2009/147/ES ali 2000/60/ES, v skladu s pogoji iz tega člena in kot je podrobneje opredeljeno v njihovih strateških načrtih SKP, da bi prispevale k doseganju enega ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2).

2. Plačila na podlagi tega člena se odobrijo kmetom, gozdnim posestnikom in njihovim združenjem ter drugim upravljavcem zemljišč.

3. Države članice lahko pri določanju območij s slabostmi vključijo eno ali več naslednjih območij:

(a) kmetijska in gozdna območja Natura 2000, določena na podlagi direktiv 92/43/EGS in 2009/147/ES;

(b) druga razmejena naravovarstvena območja z okoljskimi omejitvami v zvezi s kmetovanjem ali gozdarstvom, ki prispevajo k izvajanju člena 10 Direktive 92/43/EGS, pod pogojem, da ta območja ne presegajo 5 % določenih območij Natura 2000, zajetih v ozemlju uporabe posameznega strateškega načrta SKP;

(c) kmetijska zemljišča, vključena v načrte upravljanja povodij na podlagi Direktive 2000/60/ES.

4. Države članice lahko odobrijo plačila na podlagi tega člena le, da bi upravičencem nadomestile vse ali del dodatnih stroškov in izpada dohodka, ki so na zadevnem območju vezani na slabosti, značilne za posamezno območje, vključno s stroški poslovanja.

5. Dodatni stroški in izpad dohodka iz odstavka 4 se izračunajo:

(a) glede na omejitve, ki izhajajo iz direktiv 92/43/EGS in 2009/147/ES, v povezavi s slabostmi zaradi zahtev, ki presegajo ustrezne standarde DKOP iz poglavja I, oddelek 2, tega naslova ter pogoje za ohranjanje kmetijske površine v skladu s členom 4(2) te uredbe;

(b) glede na omejitve, ki izhajajo iz Direktive 2000/60/ES, v povezavi s slabostmi zaradi zahtev, ki presegajo ustrezne predpisane zahteve ravnanja, razen predpisanih zahtev ravnanja 1 iz Priloge III k tej uredbi, ter standarde DKOP iz poglavja I, oddelek 2, tega naslova ter pogoje za ohranjanje kmetijskih zemljišč v skladu s členom 4(2) te uredbe.

6. Plačila na podlagi tega člena se odobrijo letno na hektar.

Člen 73

Naložbe

1. Države članice lahko odobrijo podporo za naložbe v skladu s pogoji iz tega člena in kot je podrobneje opredeljeno v njihovih strateških načrtih SKP.

2. Države članice lahko odobrijo podporo v skladu s tem členom le za tiste naložbe v opredmetena in neopredmetena sredstva, ki prispevajo k doseganju enega ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2).

Za kmetijska gospodarstva nad določeno velikostjo, ki jo določijo države članice v svojih strateških načrtih SKP, je podpora gozdarskemu sektorju pogojena s predložitvijo ustreznih informacij iz načrta za upravljanje gozdov ali enakovrednega instrumenta v skladu s trajnostnim gospodarjenjem z gozdovi, kot je opredeljeno v splošnih smernicah za trajnostno gospodarjenje z gozdovi v Evropi, sprejetih na drugi ministrski konferenci o varstvu gozdov v Evropi, ki je potekala 16. in 17. junija 1993 v Helsinkih.

3. Države članice pripravijo seznam neupravičenih naložb in kategorij odhodkov, ki vključuje vsaj:

(a) nakup pravic kmetijske proizvodnje;

(b) nakup plačilnih pravic;

(c) nakup zemljišča v vrednosti, ki presega 10 % skupnih upravičenih odhodkov za zadevno operacijo, razen nakupa zemljišča za ohranjanje okolja in tal, bogatih z ogljikom, ali nakupa zemljišč, ki jih mladi kmetje opravijo z uporabo finančnih instrumentov; v primeru finančnih instrumentov se ta zgornja meja uporablja za upravičeni javni odhodek, izplačan končnemu prejemniku, v primeru jamstev pa za znesek osnovnega posojila;

(d) nakup živali, nakup enoletnih rastlin in njihovo sajenje, razen za namene:

  (i) obnovitve kmetijskega ali gozdarskega potenciala po naravnih nesrečah, slabih vremenskih razmerah ali katastrofah;

  (ii) zaščite živine pred velikimi plenilci ali pred uporabo v gozdarstvu namesto strojev;

  (iii) vzreje ogroženih pasem, kot so opredeljene v členu 2, točka 24, Uredbe (EU) 2016/1012 Evropskega parlamenta in Sveta ([45]), na podlagi obveznosti iz člena 70, ali

  (iv) ohranjanja rastlinskih sort, ki jim grozi genska erozija, na podlagi obveznosti iz člena 70;

(e) obrestne mere na dolgove, razen v zvezi z nepovratnimi sredstvi, ki se dajo v obliki subvencioniranih obrestnih mer ali subvencioniranih provizij za jamstvo;

(f) naložbe v obsežno infrastrukturo, kot jo določijo države članice v svojih strateških načrtih SKP, pri čemer ta infrastruktura ni del strategij lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, iz člena 32 Uredbe (EU) 2021/1060, razen za širokopasovno infrastrukturo ter zaščito pred poplavami in varovanje obalnega pasu, cilj takih naložb pa je zmanjšanje posledic verjetnih naravnih nesreč, slabih vremenskih razmer ali katastrof;

(g) naložbe v pogozdovanje, ki niso skladne z okoljskimi in podnebnimi cilji v skladu z načeli trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, kot so bila razvita v vseevropskih smernicah za pogozdovanje in ponovno pogozdovanje.

Prvi pododstavek, točke (a), (b), (d) in (f), se ne uporabljajo, kadar se podpora zagotavlja prek finančnih instrumentov.

([45]) Uredba (EU) 2016/1012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zootehniških in genealoških pogojih za rejo, trgovino s čistopasemskimi plemenskimi živalmi, hibridnimi plemenskimi prašiči in njihovim zarodnim materialom ter za njihov vstop v Unijo ter o spremembi Uredbe (EU) št. 652/2014, direktiv Sveta 89/608/EGS in 90/425/EGS ter razveljavitvi določenih aktov na področju reje živali („Uredba o reji živali“) (UL L 171, 29.6.2016, str. 66).

4. Države članice podporo omejijo na eno ali več stopenj, ki ne presegajo 65 % upravičenih stroškov.

Najvišje stopnje podpore se lahko povišajo:

(a) do 80 % za naslednje naložbe:

(i) naložbe, povezane z enim ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), ter dobrobitjo živali iz člena 6(1), točka (i);

(ii) naložbe mladih kmetov, ki izpolnjujejo pogoje, ki jih države članice določijo v svojih strateških načrtih SKP v skladu s členom 4(6);

(iii) naložbe v najbolj oddaljene regije ali manjše egejske otoke;

(b) do 85 % za naložbe malih kmetij, kot jih določijo države članice;

(c) do 100 % za naslednje naložbe:

(i) pogozdovanje, vzpostavitev in obnova kmetijsko-gozdarskih sistemov, komasacija zemljišč v gozdarstvu in neproizvodne naložbe, povezane z enim ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), vključno z neproizvodnimi naložbami, namenjenimi zaščiti živine in pridelkov pred škodo, ki jo povzročijo divje živali;

(ii) naložbe v osnovne storitve na podeželju ter infrastrukturo v kmetijstvu in gozdarstvu, kot določijo države članice;

(iii) naložbe v obnovo kmetijskega ali gozdarskega potenciala po naravnih nesrečah, slabih vremenskih razmerah ali katastrofah ter naložbe v ustrezne preventivne ukrepe, pa tudi naložbe v ohranjanje zdravja gozdov;

(iv) neproizvodne naložbe, ki prejemajo podporo iz strategij lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, iz člena 32 Uredbe (EU) 2021/1060 in projektov operativnih skupin EIP iz člena 127(3) te uredbe.

5. Kadar pravo Unije kmetom nalaga nove zahteve, se lahko za največ 24 mesecev od datuma, ko te zahteve postanejo obvezne za kmetijsko gospodarstvo, odobri podpora za naložbe v njihovo izpolnjevanje.

Člen 74

Naložbe v namakanje

1. Države članice lahko odobrijo podporo za naložbe v namakanje na novih in obstoječih namakalnih površinah, če so izpolnjeni pogoji iz člena 73 in tega člena.

2. Naložbe v namakanje prejmejo podporo samo, kadar zadevna država članica pošlje Komisiji načrt upravljanja povodij, kot določa Direktiva 2000/60/ES, za celotno območje, na katerem se bo izvedla naložba, pa tudi za katero koli drugo območje, na katerem ima lahko naložba vpliv na okolje. Ukrepi, ki se izvajajo v okviru načrta upravljanja povodij v skladu s členom 11 navedene direktive in ki so pomembni za kmetijski sektor, so podrobneje opredeljeni v ustreznem programu ukrepov.

3. Vodni števci, ki omogočajo merjenje porabe vode na ravni podprte naložbe, so nameščeni ali pa se namestijo v sklopu naložbe.

4. Države članice lahko odobrijo podporo za naložbo v izboljšanje obstoječega namakalnega objekta ali elementa namakalne infrastrukture le, če:

(a) je bilo predhodno ocenjeno, da bi bili mogoči prihranki vode glede na tehnične parametre obstoječega objekta ali infrastrukture;

(b) kadar naložba vpliva na telesa podzemnih ali površinskih voda, količinsko stanje katerih je bilo v zadevnem načrtu upravljanja povodij ocenjeno z manj kot dobro, se doseže učinkovito zmanjšanje porabe vode, ki prispeva k doseganju dobrega stanja teh vodnih teles, kot je določeno v členu 4(1) Direktive 2000/60/ES.

Države članice v skladu s členom 111, točka (d), v svojih strateških načrtih SKP kot pogoj za upravičenost določijo odstotke za morebitne prihranke vode in učinkovito zmanjšanje porabe vode. Takšni prihranki vode odražajo potrebe, določene v načrtih upravljanja povodij, ki izhajajo iz Direktive 2000/60/ES iz Priloge XIII k tej uredbi.

Noben od pogojev iz tega odstavka se ne uporablja za naložbe v obstoječe namakalne objekte, ki vplivajo le na energetsko učinkovitost, naložbe v izgradnjo vodnih zbiralnikov ali naložbe v uporabo predelane vode, ki ne vplivajo na telo podzemnih ali površinskih voda.

5. Države članice lahko odobrijo podporo za naložbe v uporabo predelane vode kot alternativne oskrbe z vodo le, če sta zagotavljanje in uporaba takšne vode v skladu z Uredbo (EU) 2020/741 Evropskega parlamenta in Sveta ([46]).

6. Države članice lahko odobrijo podporo za naložbo, katere rezultat je neto povečanje namakalnega območja, ki vpliva na določeno telo podzemnih ali površinskih voda, le, če:

(a) stanje vodnega telesa glede na količino vode v zadevnem načrtu upravljanja povodij ni bilo ocenjeno z manj kot dobro in

(b) je iz okoljske analize vplivov razvidno, da naložba ne bo imela nobenega znatnega negativnega vpliva na okolje; to analizo vplivov na okolje pristojni organ bodisi opravi bodisi odobri, nanaša pa se lahko tudi na skupine kmetijskih gospodarstev.

7. Države članice lahko odobrijo podporo za naložbo v izgradnjo ali razširitev vodnega zbiralnika za namakanje le, če to ne povzroči znatnega negativnega vpliva na okolje.

8. Države članice podporo omejijo na eno ali več stopenj, ki ne presegajo:

(a) 80 % upravičenih stroškov za naložbe v namakanje na kmetijah, izvedene v skladu z odstavkom 4;

(b) 100 % upravičenih stroškov za naložbe v infrastrukturo v kmetijstvu, ki se uporablja za namakanje zunaj kmetij;

(c) 65 % upravičenih stroškov za druge naložbe v namakanje na kmetijah.

Člen 75

Vzpostavitev gospodarstev mladih kmetov in novih kmetov ter zagon podeželskih podjetij

1. Države članice lahko odobrijo podporo za vzpostavitev gospodarstev mladih kmetov in zagon podeželskih podjetij, vključno z vzpostavitvijo gospodarstev novih kmetov v skladu s pogoji iz tega člena in kot je podrobneje opredeljeno v njihovih strateških načrtih SKP, da bi prispevale k doseganju enega ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2).

2. Države članice lahko podporo na podlagi tega člena odobrijo le za pomoč pri:

(a) vzpostavitvi gospodarstev mladih kmetov, ki izpolnjujejo pogoje, ki jih države članice določijo v svojih strateških načrtih SKP v skladu s členom 4(6);

(b) zagonu podeželskih podjetij, povezanih s kmetijstvom ali gozdarstvom, vključno z vzpostavitvijo gospodarstev novih kmetov, ali diverzifikaciji dohodkov kmečkih gospodinjstev v nekmetijske dejavnosti;

(c) zagonu podjetij za nekmetijske dejavnosti na podeželju, ki se nanašajo na strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, iz člena 32 Uredbe (EU) 2021/1060.

3. Države članice določijo pogoje za predložitev in vsebino poslovnega načrta, ki jih morajo upravičenci izpolnjevati, da prejmejo podporo v skladu s tem členom.

4. Države članice podporo odobrijo v obliki pavšalnih zneskov ali finančnih instrumentov ali kombinacije obojega. Podpora je omejena na najvišji znesek pomoči v višini 100 000 EUR in se lahko diferencira v skladu z objektivnimi merili.

([46]) Uredba (EU) 2020/741 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 2020 o minimalnih zahtevah za ponovno uporabo vode (UL L 177, 5.6.2020, str. 32).

Člen 76

Instrumenti za obvladovanje tveganj

1. Države članice lahko odobrijo podporo za instrumente za obvladovanje tveganj v skladu s pogoji iz tega člena in kot je podrobneje opredeljeno v njihovih strateških načrtih SKP.

2. Podpora na podlagi tega člena se lahko odobri, da bi se spodbujali instrumenti za obvladovanje tveganj, ki aktivnim kmetom pomagajo upravljati proizvodnjo in obvladovati dohodkovna tveganja, povezana z njihovo kmetijsko dejavnostjo in so zunaj njihovega nadzora, in ki prispevajo k doseganju enega ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2).

3. Države članice lahko v skladu s svojimi ocenami potreb odobrijo podporo za različne vrste instrumentov za obvladovanje tveganj, vključno z instrumenti za stabilizacijo dohodka, zlasti:

(a) finančne prispevke za premije za zavarovalne sheme;

(b) finančne prispevke za vzajemne sklade, tudi za upravne stroške vzpostavitve.

4. Kadar države članice zagotavljajo podporo iz odstavka 3, določijo naslednje pogoje za upravičenost:

(a) vrste in kritje upravičenih instrumentov za obvladovanje tveganj;

(b) metodologijo za izračun izgub in sprožilne dejavnike za nadomestilo;

(c) pravila za ustanovitev in upravljanje vzajemnih skladov ter, če je ustrezno, drugih upravičenih instrumentov za obvladovanje tveganj.

5. Države članice zagotovijo, da se podpora odobri le za kritje izgub, ki presegajo prag najmanj 20 % povprečne letne proizvodnje ali dohodkov kmeta v predhodnem triletnem obdobju ali triletnega povprečja v predhodnem petletnem obdobju, pri čemer sta izvzeti najvišja in najnižja vrednost. V okviru sektorskih instrumentov za obvladovanje tveganj v proizvodnji se izračunajo izgube bodisi na ravni kmetijskega gospodarstva ali na ravni dejavnosti kmetijskega gospodarstva v zadevnem sektorju.

Države članice lahko kmetom, ki ne sodelujejo v instrumentu za obvladovanje tveganj, iz finančnih instrumentov iz člena 80(3) zagotovijo podporo v obliki financiranja samostojnega obratnega kapitala za nadomestilo izgub iz prvega pododstavka tega odstavka.

6. Države članice podporo omejijo na eno ali več stopenj, ki ne presegajo 70 % upravičenih stroškov.

Ta odstavek se ne uporablja za prispevke iz člena 19.

7. Države članice zagotovijo, da se prepreči vsakršno čezmerno nadomestilo zaradi kombinacije intervencij iz tega člena z drugimi javnimi ali zasebnimi shemami za obvladovanje tveganj.

Člen 77

Sodelovanje

1. Države članice lahko odobrijo podporo za sodelovanje v skladu s pogoji iz tega člena in kot je podrobneje opredeljeno v njihovih strateških načrtih SKP, da bi se:

(a) pripravili in izvajali projekti operativnih skupin EIP iz člena 127(3);

(b) pripravil in izvajal LEADER;

(c) spodbujale in podpirale sheme kakovosti, priznane s strani Unije ali držav članic, in njihova uporaba med kmeti;

(d) podprle skupine proizvajalcev, organizacije proizvajalcev ali medpanožne organizacije;

(e) pripravile in izvajale strategije za pametne vasi, kot jih določijo države članice;

(f) podpirale druge oblike sodelovanja.

2. Države članice lahko podporo v skladu s tem členom odobrijo le za spodbujanje novih oblik sodelovanja, vključno z obstoječimi, če se začne izvajati nova dejavnost. To sodelovanje vključuje vsaj dva akterja in prispeva k doseganju enega ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2).

3. Države članice lahko v skladu s tem členom krijejo stroške, povezane z vsemi vidiki sodelovanja.

4. Države članice lahko podporo v obliki skupnega zneska na podlagi tega člena odobrijo za kritje stroškov sodelovanja in stroškov izvedenih operacij ali pa krijejo samo stroške sodelovanja in za izvajanje operacij uporabijo finančna sredstva iz drugih vrst intervencij za razvoj podeželja ali iz drugih nacionalnih instrumentov ali instrumentov Unije za kritje stroškov izvedenih operacij.

Kadar se podpora izplača v skupnem znesku, države članice zagotovijo, da je izvedena operacija skladna z zadevnimi pravili in zahtevami iz členov 70 do 76 in 78.

Kar zadeva LEADER, z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka:

(a) se podpora za vse stroške, upravičene do pripravljalne podpore iz člena 34(1), točka (a), Uredbe (EU) 2021/1060, in za izvajanje izbranih strategij iz točk (b) in (c) navedenega odstavka, dodeli le kot skupni znesek na podlagi tega člena, ter

(b) države članice zagotovijo, da so izvedene operacije, ki jih sestavljajo naložbe, skladne z zadevnimi pravili in zahtevami Unije v okviru vrste intervencije za naložbe iz člena 73 te uredbe.

5. Države članice na podlagi tega člena ne podpirajo sodelovanja, ki vključuje zgolj raziskovalna telesa.

6. Države članice lahko v primeru sodelovanja v okviru dedovanja kmetij, zlasti za generacijsko pomladitev na ravni kmetije, odobrijo podporo samo kmetom, ki so ali bodo do konca operacije dosegli upokojitveno starost, ki jo določi zadevna država članica v skladu s svojo nacionalno zakonodajo.

7. Države članice podporo omejijo na največ sedem let. Ta pogoj se ne uporablja za LEADER ter v ustrezno utemeljenih primerih za kolektivne okoljske in podnebne ukrepe, ki so potrebni za doseganje specifičnih ciljev iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f).

8. Države članice podporo omejijo za:

(a) ukrepe informiranja in promocije za sheme kakovosti na eno ali več stopenj, ki ne presegajo 70 % upravičenih stroškov;

(b) ustanovitev skupin proizvajalcev, organizacij proizvajalcev ali medpanožnih organizacij na 10 % letne tržne proizvodnje skupine ali organizacije z najvišjim zneskom 100 000 EUR na leto; ta podpora se postopno znižuje in je omejena na prvih pet let po priznanju.

Člen 78

Izmenjava znanja in širjenje informacij

1. Države članice lahko odobrijo podporo za izmenjavo znanja in širjenje informacij v skladu s pogoji iz tega člena in kot je podrobneje opredeljeno v njihovih strateških načrtih SKP, da bi prispevale k doseganju enega ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2), s posebnim poudarkom na varstvu narave, okolja in podnebja, vključno z ukrepi okoljskega izobraževanja in ozaveščanja ter razvojem podeželskih podjetij in skupnosti.

2. S podporo na podlagi tega člena se lahko krijejo stroški vseh zadevnih ukrepov za spodbujanje inovacij, usposabljanja in svetovanja ter drugih oblik izmenjave znanja in širjenja informacij, vključno s pripravo in posodabljanjem načrtov in študij za namene izmenjave znanja in širjenja informacij. Takšni ukrepi prispevajo k doseganju enega ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2).

3. Podpora za storitve svetovanja se odobri le za tiste storitve svetovanja, ki so skladne s členom 15(3).

4. Za uvedbo storitev svetovanja lahko države članice odobrijo podporo v obliki fiksnega zneska v višini največ 200 000 EUR. Zagotovijo, da je podpora časovno omejena.

5. Države članice zagotovijo, da ukrepi, ki prejmejo podporo v okviru te vrste intervencij, temeljijo na opisu sistema AKIS v svojih strateških načrtih SKP v skladu s členom 114, točka (a)(i), in so s tem opisom skladni.

Oddelek 2

Elementi, ki veljajo za več vrst intervencij

Člen 79

Izbor operacij

1. Nacionalni organ upravljanja, po potrebi regionalni organi upravljanja ali imenovani posredniški organi po posvetovanju z odborom za spremljanje iz člena 124 (v nadaljnjem besedilu: odbor za spremljanje) določijo merila za izbor intervencij v zvezi z naslednjimi vrstami intervencij: naložbe, vzpostavitev gospodarstev mladih kmetov in novih kmetov ter zagon podeželskih podjetij, sodelovanje, izmenjava znanja in širjenje informacij. Namen teh meril za izbor je zagotoviti enako obravnavo vlagateljev, boljšo uporabo finančnih sredstev in ciljno usmerjenost podpore v skladu z namenom intervencij.

Države članice se lahko odločijo, da meril za izbor ne uporabijo za naložbene intervencije, ki imajo jasne okoljske namene ali se izvajajo v povezavi z dejavnostmi za obnovitev.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se lahko v ustrezno utemeljenih primerih po posvetovanju z odborom za spremljanje določi drugačna metoda izbora.

2. Pristojnost organa upravljanja ali imenovanih posredniških organov, določena v odstavku 1, ne posega v naloge lokalnih akcijskih skupin iz člena 33 Uredbe (EU) 2021/1060.

3. Odstavek 1 se ne uporablja, kadar se podpora zagotavlja v obliki finančnih instrumentov.

4. Države članice se lahko odločijo, da meril za izbor iz odstavka 1 ne uporabijo za operacije, ki so prejele potrdilo o pečatu odličnosti v okviru programa Obzorje 2020, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1293/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([47]), v okviru Obzorja Evropa ali v okviru Programa za okolje in podnebne ukrepe (LIFE), vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2021/783 Evropskega parlamenta in Sveta ([48]), pod pogojem, da so te operacije skladne s strateškim načrtom SKP.

5. Celotna operacija ali del operacije se lahko izvede zunaj zadevne države članice, tudi zunaj Unije, če operacija prispeva k doseganju ciljev strateškega načrta SKP.

([47]) Uredba (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) - Obzorje 2020 in razveljavitvi Sklepa št. 1982/2006/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 104).

([48]) Uredba (EU) 2021/783 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2021 o vzpostavitvi Programa za okolje in podnebne ukrepe (LIFE) ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1293/2013 (UL L 172, 17.5.2021, str. 53).

Člen 80

Posebna pravila za finančne instrumente

1. Podpora v obliki finančnih instrumentov iz člena 58 Uredbe (EU) 2021/1060, se lahko odobri v okviru vrst intervencij iz členov 73 do 78 te uredbe.

2. Kadar se podpora odobri v obliki finančnih instrumentov, se uporabljajo opredelitve pojmov „finančni instrument“, „finančni produkt“, „končni prejemnik“, „holdinški sklad“, „posebni sklad“, „učinek vzvoda“, „množiteljsko razmerje“, „stroški upravljanja“ in „provizije za upravljanje“ iz člena 2 Uredbe (EU) 2021/1060 ter določbe naslova V, poglavje II, oddelek II, navedene uredbe.

Poleg tega se uporabljajo odstavki 3, 4 in 5 tega člena.

3. V skladu s členom 58(2) Uredbe (EU) 2021/1060 je obratni kapital, vključno s samostojnim obratnim kapitalom, lahko upravičeni odhodek na podlagi členov 73, 74, 76, 77 in 78 te uredbe, če prispeva k doseganju vsaj enega specifičnega cilja, pomembnega za zadevno intervencijo. Podpora za financiranje samostojnega obratnega kapitala na podlagi katerega koli od navedenih členov se lahko zagotovi brez zahteve, da končni prejemnik prejme podporo za druge odhodke na podlagi istega člena.

Pri dejavnostih, ki spadajo v področje uporabe člena 42 PDEU, skupni znesek podpore za obratni kapital, ki se zagotovi končnemu prejemniku, ne presega bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev v višini 200 000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let.

4. Z odstopanjem od členov 73, 74, 76, 77 in 78 se stopnje podpore iz navedenih členov ne uporabljajo za financiranje samostojnega obratnega kapitala.

5. Upravičeni odhodki finančnega instrumenta so skupni znesek upravičenih javnih odhodkov, razen dodatnega nacionalnega financiranja iz člena 115(5), ki so bili v okviru finančnega instrumenta v obdobju upravičenosti izplačani oziroma rezervirani za pogodbe o jamstvu. Ta znesek ustreza:

(a) plačilom končnim prejemnikom v primeru posojil ter naložb v lastniški kapital in navidezni lastniški kapital;

(b) sredstvom, rezerviranim za neporavnane ali že zapadle pogodbe o jamstvu, da se zaradi izgub izpolnijo morebitne zahteve za unovčitev jamstva, izračunane na podlagi množiteljskega razmerja, določenega za zadevna osnovna izplačana nova posojila in naložbe lastniškega kapitala v končne prejemnike;

(c) plačilom končnim prejemnikom ali plačilom v njihovo korist, kadar so finančni instrumenti kombinirani z drugimi prispevki Unije v eno samo operacijo finančnega instrumenta v skladu s členom 58(5) Uredbe (EU) 2021/1060;

(d) plačilom provizij za upravljanje in povračilom stroškov upravljanja, nastalih telesom, ki izvajajo finančni instrument.

Kadar se finančni instrument izvaja v zaporednih programskih obdobjih, se končnim prejemnikom ali v njihovo korist na podlagi dogovorov, prevzetih v predhodnem programskem obdobju, lahko zagotovi podpora, vključno za stroške upravljanja in provizije za upravljanje, vendar mora ta podpora upoštevati pravila o upravičenosti za naknadno programsko obdobje. V takšnih primerih se o upravičenosti odhodkov, predloženih v izjavah o odhodkih, odloča skladno s pravili za zadevno programsko obdobje.

Za namene prvega pododstavka, točka (b), če subjekt, ki izkoristi jamstva, ne izplača načrtovanega zneska novih posojil, naložb v lastniški kapital ali navidezni lastniški kapital končnim prejemnikom v skladu z množiteljskim razmerjem, se upravičeni odhodek sorazmerno zmanjša. Množiteljsko razmerje se lahko pregleda, kadar je to upravičeno zaradi poznejših sprememb tržnih razmer. Tak pregled nima retroaktivnega učinka.

Za namene prvega pododstavka, točka (d), tega odstavka, provizije za upravljanje temeljijo na uspešnosti. Kadar so telesa, ki izvršujejo holdinški sklad, izbrana prek neposredne oddaje naročila na podlagi člena 59(3) Uredbe (EU) 2021/1060, za znesek stroškov upravljanja in provizij za upravljanje, ki je plačan navedenim telesom in se lahko prijavi kot upravičen izdatek, velja prag do 5 % skupnega zneska upravičenih javnih odhodkov, izplačanih končnim prejemnikom v posojilih ali rezerviranih za pogodbe o jamstvu, in do 7 % skupnega zneska upravičenih javnih odhodkov, izplačanih končnim prejemnikom v okviru naložb lastniškega kapitala in navideznega lastniškega kapitala.

Kadar so telesa, ki izvršujejo posebni sklad, izbrana prek neposredne oddaje naročila na podlagi člena 59(3) Uredbe (EU) 2021/1060, za znesek stroškov upravljanja in provizij za upravljanje, ki je plačan navedenim telesom in se lahko prijavi kot upravičen izdatek, velja prag do 7 % skupnega zneska upravičenih javnih odhodkov, izplačanih končnim prejemnikom v posojilih ali rezerviranih za pogodbe o jamstvu, in do 15 % skupnega zneska upravičenih javnih odhodkov, izplačanih končnim prejemnikom v okviru naložb lastniškega kapitala in navideznega lastniškega kapitala.

Za namene prvega pododstavka, točka (d), kadar so telesa, ki izvršujejo holdinški sklad ali posebne sklade, izbrani v okviru konkurenčnega razpisnega postopka v skladu z veljavnim pravom, se znesek stroškov upravljanja in provizij za upravljanje določi v sporazumu o financiranju, pri čemer odraža rezultat konkurenčnega razpisnega postopka.

Kadar se provizije za urejanje ali kateri koli njihov del obračunajo končnim prejemnikom, se ne prijavijo kot upravičeni odhodek.

Člen 81

Uporaba EKSRP prek InvestEU

1. Države članice lahko v predlogu strateškega načrta SKP iz člena 118 ali v zahtevku za spremembo svojega strateškega načrta SKP iz člena 119 dodelijo znesek do 3 % začetnih skupnih dodeljenih sredstev EKSRP za strateški načrt SKP, ki se prispeva v InvestEU, ter se zagotavlja prek iz jamstva EU in svetovalnega vozlišča InvestEU. Strateški načrt SKP vsebuje utemeljitev rabe InvestEU in njegov prispevek k doseganju enega ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2), izbranih v okviru strateškega načrta SKP.

Znesek, ki se prispeva v InvestEU, se izvaja v skladu s pravili iz Uredbe (EU) 2021/523.

2. Države članice določijo skupni znesek prispevka za vsako leto. V primeru zahtevka za spremembo strateškega načrta SKP ti zneski zadevajo le prihodnja leta.

3. Znesek iz odstavka 1 se uporabi za oblikovanje rezervacij dela jamstva EU v okviru razdelka države članice in za svetovalno vozlišče InvestEU po sklenitvi sporazuma o prispevku iz člena 10(3) Uredbe (EU) 2021/523. Komisija lahko proračunske obveznosti Unije za vsak sporazum o prispevku prevzame v letnih obrokih v obdobju od 1. januarja 2023 do 31. decembra 2027.

4. Kadar sporazum o prispevku iz člena 10(2) Uredbe (EU) 2021/523 za znesek iz odstavka 1 tega člena, ki je dodeljen v strateškem načrtu SKP, ni bil sklenjen v štirih mesecih po sprejemu izvedbenega sklepa Komisije o odobritvi strateškega načrta SKP v skladu s členom 118 te uredbe, se ustrezni znesek prerazporedi v strateškem načrtu SKP, potem ko je država članica predložila zahtevek za spremembo v skladu s členom 119 te uredbe.

Sporazum o prispevku za znesek iz odstavka 1 tega člena, dodeljen v zahtevku za spremembo strateškega načrta SKP, predloženem v skladu s členom 119 te uredbe, se sklene hkrati s sprejetjem izvedbenega sklepa Komisije o odobritvi te spremembe strateškega načrta SKP.

5. Kadar sporazum o jamstvu iz člena 10(4), drugi pododstavek, Uredbe (EU) 2021/523 ni bil sklenjen v devetih mesecih po odobritvi sporazuma o prispevku, se sporazum o prispevku sporazumno prekine ali podaljša.

Kadar je sodelovanje države članice v InvestEU prekinjeno, se zadevni zneski, vplača v skupni sklad za rezervacije kot oblikovanje rezervacij, povrnejo kot notranji namenski prejemki na podlagi člena 21(5) finančne uredbe, država članica pa predloži zahtevek za spremembo svojega strateškega načrta SKP, da bi uporabila izterjane zneske in zneske, dodeljene za prihodnja koledarska leta v skladu z odstavkom 2 tega člena.

Prenehanje ali sprememba sporazuma o prispevku se sklene hkrati s sprejetjem izvedbenega sklepa Komisije o odobritvi zadevne spremembe strateškega načrta SKP in najpozneje 31. decembra 2026.

6. Kadar sporazum o jamstvu iz člena 10(4), tretji pododstavek, Uredbe (EU) 2021/523 ni bil ustrezno izveden v obdobju, dogovorjenem v sporazumu o prispevku, vendar ne v več kot štirih letih po podpisu sporazuma o jamstvu, se sporazum o prispevku spremeni. Država članica lahko zahteva, da se zneski, ki so prispevani v jamstvo EU na podlagi odstavka 1 tega člena in dodeljeni v skladu s sporazumom o jamstvu, vendar ne zajemajo osnovnih posojil, naložb lastniškega kapitala ali drugih instrumentov, povezanih s tveganjem, obravnavajo v skladu z odstavkom 5 tega člena.

7. Sredstva, ki jih ustvarjajo zneski ali so pripisljiva zneskom, ki se prispevajo v jamstvo EU, se dajo na voljo državi članici v skladu s členom 10(5), točka (a), Uredbe (EU) 2021/523 in uporabijo v obliki finančnih instrumentov ali proračunskih jamstev za podporo v okviru enega ali več istih ciljev iz odstavka 1 tega člena.

8. Rok za samodejno sprostitev prevzetih obveznosti, določen v členu 34 Uredbe (EU) 2021/2116, za zneske, ki se ponovno uporabijo v strateškem načrtu SKP v skladu z odstavki 4, 5 in 6 tega člena, se začne v letu, v katerem se prevzamejo ustrezne proračunske obveznosti.

Člen 82

Ustreznost in natančnost izračuna plačil

Kadar so plačila odobrena na podlagi dodatnih stroškov in izpada dohodka v skladu s členi 70, 71 in 72, države članice zagotovijo, da so zadevni izračuni ustrezni in natančni ter določeni vnaprej na podlagi poštene, pravične in preverljive metode izračuna. Zato telesa, ki so funkcionalno neodvisna od organov, pristojnih za izvajanje strateškega načrta SKP, ter imajo ustrezno strokovno znanje, opravijo izračune ali potrdijo njihovo ustreznost in točnost.

Člen 83

Oblika nepovratnih sredstev

1. Brez poseganja v člene 70, 71, 72 in 75 so nepovratna sredstva na podlagi tega poglavja lahko v eni od naslednjih oblik:

(a) povračila upravičenih stroškov, ki so dejansko nastali upravičencu;

(b) stroškov na enoto;

(c) pavšalnih zneskov;

(d) pavšalnega financiranja.

2. Zneski za obliko nepovratnih sredstev iz odstavka 1, točke (b), (c) in (d), se določijo na enega od naslednjih načinov:

(a) s pošteno, pravično in preverljivo metodo izračuna, ki temelji na:

(i) statističnih podatkih, drugih objektivnih informacijah ali strokovni presoji;

(ii) preverjenih preteklih podatkih posameznih upravičencev ali

(iii) uporabi običajnih praks stroškovnega računovodstva posameznih upravičencev;

(b) s predlogom proračuna, pripravljenega za vsak primer posebej, ki ga vnaprej odobri telo, pristojno za izbiro operacije;

(c) skladno s pravili za uporabo ustreznih stroškov na enoto, pavšalnih zneskov in pavšalnih stopenj, ki se uporabljajo v politikah Unije za podobno vrsto operacij;

(d) skladno z merili za uporabo ustreznih stroškov na enoto, pavšalnih zneskov in pavšalnih stopenj, ki se uporabljajo v okviru programov za nepovratna sredstva, ki jih v celoti financira država članica za podobno vrsto operacije.

3. Države članice lahko upravičencem zagotovijo nepovratna sredstva, ki so v celoti ali delno vračljiva, kot je podrobneje opredeljeno v dokumentu, v katerem so navedeni pogoji za podporo, ter v skladu z naslednjimi pogoji:

(a) upravičenec ta sredstva vrača pod pogoji, o katerih se dogovori z organom upravljanja;

(b) države članice sredstva, ki jih vrne upravičenec, ponovno uporabijo do 31. decembra 2029 za enak konkreten cilj iz strateškega načrta SKP bodisi v obliki pogojenih nepovratnih sredstev ali finančnega instrumenta bodisi v kakšni drugi obliki podpore; v zadnjem letnem poročilu o smotrnosti se navedejo vrnjeni zneski in informacije o njihovi ponovni uporabi;

(c) države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so sredstva hranjena na ločenih računih ali pod ustreznimi računovodskimi kodami.

(d) sredstva Unije, ki jih kadar koli vrnejo upravičenci in ki do 31. decembra 2029 niso ponovno uporabljena, se v skladu s členom 34 Uredbe (EU) 2021/2116 vrnejo v proračun Unije.

Člen 84

Prenos pooblastil za dodatne zahteve za vrste intervencije za razvoj podeželja

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152, s katerimi to uredbo dopolni z zahtevami, ki so dodatne zahtevam iz tega poglavja o pogojih za odobritev podpore za:

(a) upravljavske obveznosti iz člena 70 glede genskih virov in dobrobiti živali;

(b) sheme kakovosti iz člena 77, kar zadeva specifičnost končnega proizvoda, dostop do sheme, preverjanje zavezujočih specifikacij proizvodov, preglednost sheme in sledljivost proizvodov ter priznavanje prostovoljnih shem certificiranja s strani držav članic.

NASLOV IV

FINANČNE DOLOČBE

Člen 85

Odhodki EKJS in EKSRP

1. EKJS financira vrste intervencij v zvezi z:

(a) neposrednimi plačili iz člena 16;

(b) intervencijami v nekaterih sektorjih iz naslova III, poglavje III.

2. EKSRP financira vrste intervencij iz naslova III, poglavje IV, in tehnično pomoč na pobudo držav članic iz člena 94.

Člen 86

Upravičenost odhodkov

1. Odhodki so upravičeni:

(a) do prispevka iz EKJS od 1. januarja leta, ki sledi letu, ko Komisija odobri strateški načrt SKP;

(b) do prispevka iz EKSRP od dneva, ko je predložen strateški načrt SKP, vendar ne pred 1. januarjem 2023.

2. Odhodki, ki postanejo upravičeni zaradi spremembe strateškega načrta SKP, so upravičeni do prispevka iz EKJS, po tem ko Komisija odobri to spremembo in od datuma začetka učinkovanja spremembe, ki ga določijo zadevne države članice v skladu s členom 119(8).

3. Odhodki, ki postanejo upravičeni zaradi spremembe strateškega načrta SKP, so upravičeni do prispevka iz EKSRP od dneva predložitve zahtevka za spremembo Komisiji ali od dneva uradnega obvestila o spremembi iz člena 119(9).

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka in odstavka 4, drugi pododstavek, je lahko v strateškem načrtu SKP v primeru nujnih ukrepov zaradi naravnih nesreč, katastrof ali slabih vremenskih razmer oziroma znatne in nenadne spremembe socialno-ekonomskih razmer v državi članici ali regiji določeno, da se upravičenost odhodkov, financiranih iz EKSRP, v zvezi s spremembami strateškega načrta SKP lahko začne z dnem, ko se je zgodil zadevni dogodek.

4. Odhodki so upravičeni do prispevka iz EKSRP, če so nastali upravičencu in so plačani do 31. decembra 2029. Poleg tega so odhodki upravičeni le do prispevka iz EKSRP, če je plačilna agencija zadevno pomoč dejansko plačala do 31. decembra 2029.

Države članice določijo datum, od katerega so stroški, ki so nastali upravičencu, upravičeni. Začetni datum ne sme biti pred 1. januarjem 2023.

Operacije niso upravičene do podpore, če so bile fizično dokončane ali v celoti izvedene, preden je bil pri organu upravljanja vložen zahtevek za podporo, ne glede na to, ali so bila vsa povezana plačila opravljena.

Operacije, ki so povezane z zgodnjo oskrbo nasadov in oskrbo mladih nasadov v skladu z načeli trajnostnega gospodarjenja z gozdovi in ki obravnavajo enega ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), kot jih opredeli država članica, pa so lahko upravičene do podpore, tudi če so bile fizično dokončane, preden je bila organu upravljanja predložena vloga za podporo.

5. Prispevki v naravi in stroški amortizacije so lahko upravičeni do podpore v okviru EKSRP pod pogoji, ki jih določijo države članice.

Člen 87

Dodeljena finančna sredstva za vrste intervencij v obliki neposrednih plačil

1. Brez poseganja v člen 17 Uredbe (EU) 2021/2116 skupni znesek za vrste intervencij v obliki neposrednih plačil, ki se v državi članici lahko odobri v skladu z naslovom III, poglavje II, te uredbe za koledarsko leto, ne presega dodeljenih finančnih sredstev zadevne države članice iz Priloge V.

Brez poseganja v člen 17 Uredbe (EU) 2021/2116 najvišji znesek, ki se lahko odobri v državi članici v koledarskem letu v skladu z naslovom III, poglavje II, oddelek 3, pododdelek 2, te uredbe in pred uporabo člena 17 te uredbe, ne presega dodeljenih finančnih sredstev zadevne države članice iz Priloge VIII.

Za namene člena 96, 97 in 98 so dodeljena finančna sredstva države članice iz Priloge V po odštetju zneskov iz Priloge VIII in pred morebitnimi prerazporeditvami na podlagi člena 17 določena v Prilogi IX.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152 za spremembo dodeljenih finančnih sredstev držav članic iz prilog V in IX zaradi upoštevanja sprememb skupnega najvišjega zneska neposrednih plačil, ki se lahko odobri, vključno s prerazporeditvami iz členov 17 in 103, prerazporeditvami dodeljenih finančnih sredstev iz člena 88(5) in vsemi odbitki, potrebnimi za financiranje vrst intervencij v drugih sektorjih iz člena 88(6).

Pri prilagoditvi Priloge IX pa se ne upoštevajo prerazporeditve v skladu s členom 17.

3. Znesek okvirnih dodeljenih finančnih sredstev na intervencijo iz člena 101 za vrste intervencij v obliki neposrednih plačil iz člena 16, ki se odobri v državi članici za koledarsko leto, lahko presega dodeljena sredstva te države članice iz Priloge V za ocenjeni znesek zmanjšanja plačil iz strateškega načrta SKP v skladu s členom 112(3), točka (a), drugi pododstavek.

Člen 88

Dodeljena finančna sredstva za nekatere vrste intervencij v nekaterih sektorjih

1. Finančna pomoč Unije za vrste intervencij v vinskem sektorju se dodeli državam članicam, kot je določeno v Prilogi VII.

2. Finančna pomoč Unije za vrste intervencij v čebelarskem sektorju se dodeli državam članicam, kot je določeno v Prilogi X.

3. Finančna pomoč Unije za vrste intervencij v sektorju hmelja, ki se dodeli Nemčiji, znaša 2 188 000 EUR na proračunsko leto.

4. Finančna pomoč Unije za vrste intervencij v sektorju oljčnega olja in namiznih oljk na proračunsko leto se dodeli, kot sledi:

(a) 10 666 000 EUR za Grčijo;

(b) 554 000 EUR za Francijo, in

(c) 34 590 000 EUR za Italijo.

5. Zadevne države članice se lahko v svojih strateških načrtih SKP odločijo, da vsa dodeljena finančna sredstva iz odstavkov 3 in 4 prerazporedijo na dodeljena sredstva za neposredna plačila. Ta odločitev se ne sme spreminjati.

Dodeljena finančna sredstva držav članic, prerazporejena na dodeljena sredstva za neposredna plačila, niso več na voljo za vrste intervencij iz odstavkov 3 in 4.

6. Države članice se lahko v svojih strateških načrtih SKP odločijo, da do 3 % svojih dodeljenih sredstev za neposredna plačila iz Priloge V po potrebi po odbitku dodeljenih sredstev za bombaž iz Priloge VIII, porabijo za vrste intervencij v drugih sektorjih iz naslova III, poglavje III, oddelek 7.

Države članice se lahko odločijo za največ petodstotno povišanje odstotnega deleža iz prvega pododstavka. V tem primeru se znesek, ki ustreza temu povišanju, odšteje od najvišjega zneska, določenega v členu 96(1), (2) ali (5), in ga ni več mogoče dodeliti intervencijam v obliki vezane dohodkovne podpore iz naslova III, poglavje II, oddelek 3, pododdelek 1.

Znesek, ki je enak odstotku dodeljenih sredstev držav članic za neposredna plačila iz prvega in drugega pododstavka tega odstavka ter ki se za določeno proračunsko leto uporablja za vrste intervencij v drugih sektorjih, se šteje za dodeljena sredstva držav članic za proračunsko leto za vrste intervencij v drugih sektorjih.

7. Države članice lahko leta 2025 spremenijo svoje odločitve iz odstavka 6 v okviru zahteve za spremembo svojih strateških načrtov SKP v skladu s členom 119.

8. Zneski, ki so določeni v odobrenem strateškem načrtu SKP in izhajajo iz uporabe odstavkov 6 in 7, so zavezujoči v zadevni državi članici.

Člen 89

Dodeljena finančna sredstva za vrste intervencij za razvoj podeželja

1. Skupni znesek podpore Unije za vrste intervencij za razvoj podeželja na podlagi te uredbe za obdobje od 1. januarja 2023 do 31. decembra 2027 znaša 60 544 439 600 EUR v tekočih cenah v skladu z večletnim finančnim okvirom za obdobje 2021–2027 iz Uredbe (EU, Euratom) 2020/2093.

2. 0,25 % sredstev iz odstavka 1 se nameni za financiranje dejavnosti tehnične pomoči na pobudo Komisije iz člena 7 Uredbe (EU) 2021/2116, vključno z evropsko mrežo za SKP iz člena 126(2) te uredbe in EIP iz člena 127 te uredbe. Te dejavnosti se lahko nanašajo na predhodna programska obdobja in naslednja obdobja strateškega načrta SKP.

3. Letna razdelitev zneskov na države članice iz odstavka 1 po odbitku zneska iz odstavka 2 je določena v Prilogi XI.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152 za spremembo Priloge XI za pregled letne razdelitve sredstev na države članice, da se upoštevajo zadevne spremembe, vključno s prerazporeditvami iz členov 17 in 103, izvedejo tehnične prilagoditve brez spreminjanja skupnih dodeljenih sredstev ali upoštevajo vse druge spremembe, določene z zakonodajnim aktom, po sprejetju te uredbe.

Člen 90

Prispevek EKSRP

Z izvedbenim sklepom Komisije o odobritvi strateškega načrta SKP na podlagi člena 118(6) se določi najvišji prispevek EKSRP za načrt. Prispevek EKSRP se izračuna na podlagi zneska upravičenih javnih odhodkov, razen dodatnega nacionalnega financiranja iz člena 115(5).

Člen 91

Stopnje prispevka EKSRP

1. V strateških načrtih SKP je na regionalni ali nacionalni ravni določena enotna stopnja prispevka EKSRP, ki se uporablja za vse intervencije.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 je najvišja stopnja prispevka EKSRP:

(a) 85 % upravičenih javnih odhodkov v manj razvitih regijah;

(b) 80 % upravičenih javnih odhodkov v najbolj oddaljenih regijah in na manjših egejskih otokih;

(c) 60 % upravičenih javnih odhodkov v regijah v prehodu v smislu člena 108(2), prvi pododstavek, točka (b), Uredbe (EU) 2021/1060;

(d) 43 % upravičenih javnih odhodkov v drugih regijah.

3. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 je najvišja stopnja prispevka EKSRP, če je stopnja, določena v strateškem načrtu SKP v skladu z odstavkom 2, nižja, naslednja:

(a) 65 % upravičenih javnih odhodkov za plačila za naravne ali druge omejitve, značilne za posamezno območje, iz člena 71;

(b) 80 % upravičenih javnih odhodkov za plačila na podlagi člena 70, za plačila na podlagi člena 72, za podporo za neproizvodne naložbe iz člena 73, za podporo za projekte operativnih skupin EIP na podlagi člena 77(1), točka (a), te uredbe in na podlagi člena 77(1), točka (b), za LEADER;

(c) 100 % upravičenih javnih odhodkov za operacije, ki so financirane iz sredstev, prerazporejenih v EKSRP v skladu s členoma 17 in 103.

4. Najnižja stopnja prispevka EKSRP je 20 % upravičenih javnih odhodkov.

5. Upravičeni javni odhodki iz odstavkov 2, 3 in 4 izključujejo dodatno nacionalno financiranje iz člena 115(5).

Člen 92

Najnižja dodeljena finančna sredstva za LEADER

1. Najmanj 5 % celotnega prispevka EKSRP za strateški načrt SKP iz Priloge XI se rezervira za LEADER.

2. Skupni odhodki EKSRP za razvoj podeželja, razen za LEADER, kot so določeni v finančnem načrtu v skladu s členom 112(2), točka (a), v celotnem obdobju trajanja strateškega načrta SKP ne presegajo 95 % celotnega prispevka EKSRP za strateški načrt SKP iz Priloge XI. Ta finančna zgornja meja, ko jo odobri Komisija v skladu s členom 118 ali členom 119, pomeni finančno zgornjo mejo, določeno s pravom Unije.

Člen 93

Najnižja dodeljena finančna sredstva za intervencije za obravnavo okoljskih in podnebnih specifičnih ciljev

1. Najmanj 35 % celotnega prispevka EKSRP za strateški načrt SKP iz Priloge XI se rezervira za intervencije za obravnavo specifičnih ciljev iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), ter dobrobiti živali iz člena 6(1), točka (i).

2. Države članice za namene določitve prispevka glede na odstotek iz odstavka 1 vključijo odhodke za naslednje intervencije:

(a) 100 % za upravljavske obveznosti iz člena 70;

(b) 50 % za naravne ali druge omejitve, značilne za posamezno območje, iz člena 71;

(c) 100 % za slabosti, značilne za posamezno območje, iz člena 72;

(d) 100 % za naložbe na podlagi členov 73 in 74, povezane z enim ali več specifičnih ciljev iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), ter dobrobitjo živali iz člena 6(1), točka (i).

3. Skupni odhodki EKSRP za razvoj podeželja, razen za intervencije iz odstavka 2 tega člena, kot so določeni v finančnem načrtu v skladu s členom 112(2), točka (a), v celotnem obdobju trajanja strateškega načrta SKP ne presegajo 65 % celotnega prispevka EKSRP za strateški načrt SKP iz Priloge XI. Ta finančna zgornja meja, ko jo odobri Komisija v skladu s členom 118 ali členom 119, pomeni finančno zgornjo mejo, določeno s pravom Unije.

4. Ta člen se ne uporablja za odhodke za najbolj oddaljene regije.

Člen 94

Najvišja dodeljena finančna sredstva za tehnično pomoč

1. Največ 4 % celotnega prispevka EKSRP za strateški načrt SKP iz Priloge XI se lahko uporabi za financiranje ukrepov tehnične pomoči na pobudo držav članic iz člena 125.

Prispevek EKSRP se lahko poveča na 6 % za strateške načrte SKP, pri katerih skupni znesek podpore Unije za razvoj podeželja znaša do 1,1 milijarde EUR.

2. Tehnična pomoč se povrne v obliki pavšalnega financiranja v skladu s členom 125(1), točka (e), finančne uredbe v okviru vmesnih plačil na podlagi člena 32 Uredbe (EU) 2021/2116. Ta pavšalna stopnja pomeni odstotek vseh prijavljenih odhodkov, ki je v strateškem načrtu SKP določen za tehnično pomoč.

Člen 95

Najnižja dodeljena finančna sredstva za podporo za mlade kmete

1. Za vsako državo članico se najnižji znesek iz Priloge XII rezervira za prispevanje k doseganju specifičnega cilja iz člena 6(1), točka (g). Na podlagi analize stanja z vidika prednosti, slabosti, priložnosti in nevarnosti (v nadaljnjem besedilu: analiza SWOT) ter opredelitve potreb, ki jih je treba obravnavati, se znesek uporabi bodisi za eno ali obe naslednji vrsti intervencij:

(a) dopolnilno dohodkovno podporo za mlade kmete iz člena 30;

(b) vzpostavitev gospodarstev mladih kmetov iz člena 75(2), točka (a).

2. Države članice lahko poleg vrst intervencij iz odstavka 1 tega člena uporabijo minimalni znesek iz navedenega odstavka za naložbene intervencije za mlade kmete iz člena 73, če se uporabi višja stopnja podpore v skladu s členom 73(4), drugi pododstavek, točka (a)(ii). Kadar se uporabi ta možnost, se največ 50 % odhodkov za naložbe iz prvega stavka všteje v najmanjši znesek, ki se rezervira.

3. Za vsako koledarsko leto skupni odhodki za vrste intervencij v obliki neposrednih plačil, razen dopolnilne dohodkovne podpore za mlade kmete, določene v členu 30, ne presegajo dodeljenih finančnih sredstev za neposredna plačila za zadevno koledarsko leto iz Priloge V, zmanjšanih za del iz Priloge XII, rezerviran v okviru dopolnilne dohodkovne podpore za mlade kmete za zadevno koledarsko leto, kot določijo države članice v svojih finančnih načrtih v skladu s členom 112(2), točka (a), in odobri Komisija v skladu s členom 118 ali členom 119. Ta finančna zgornja meja predstavlja finančno zgornjo mejo, določeno s pravom Unije.

4. Skupni odhodki EKSRP za razvoj podeželja, razen za vzpostavitev gospodarstev mladih kmetov iz člena 75(2), točka (a), v celotnem obdobju trajanja strateškega načrta SKP ne presegajo skupnega prispevka EKSRP za strateški načrt SKP iz Priloge XI, zmanjšanega za del iz Priloge XII, rezerviran za vzpostavitev gospodarstev mladih kmetov iz člena 75(2), točka (a), za celotno obdobje strateškega načrta SKP, kot določijo države članice v svojih finančnih načrtih v skladu s členom 112(2), točka (a), in odobri Komisija v skladu s členom 118 ali členom 119. Ta finančna zgornja meja predstavlja finančno zgornjo mejo, določeno s pravom Unije.

5. Kadar se država članica odloči, da bo uporabila možnost iz odstavka 2 tega člena, se pri določitvi finančne zgornje meje iz odstavka 4 tega člena upošteva delež odhodkov za naložbene intervencije za mlade kmete z višjo stopnjo podpore v skladu s členom 73(4), drugi pododstavek, točka (a)(ii), ki ne presega 50 %, kot določi ta država članica v svojem finančnem načrtu v skladu s členom 112(2), točka (a), in odobri Komisija v skladu s členom 118 ali členom 119.

Člen 96

Najvišja dodeljena finančna sredstva za vezane dohodkovne podpore

1. Okvirna dodeljena finančna sredstva za intervencije vezane dohodkovne podpore iz naslova III, poglavje II, oddelek 3, pododdelek 1, so omejena na največ 13 % zneskov iz Priloge IX.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko države članice, ki so v skladu s členom 53(4) Uredbe (EU) št. 1307/2013 za namen prostovoljne vezane podpore porabile več kot 13 % svoje letne nacionalne zgornje meje iz Priloge II k navedeni uredbi, odločijo, da bodo za vezano dohodkovno podporo porabile več kot 13 % zneska iz Priloge IX k tej uredbi. Tako dobljeni odstotek ne presega odstotka, ki ga Komisija odobri za prostovoljno vezano podporo za leto zahtevka 2018.

3. Odstotek iz odstavka 1 se lahko poveča za največ 2 odstotni točki, če se znesek, ki ustreza odstotku nad 13 %, dodeli podpori za beljakovinske rastline na podlagi naslova III, poglavje II, oddelek 3, pododdelek 1.

4. Znesek, ki je vključen v odobrenem strateškem načrtu SKP ter izhaja iz uporabe odstavkov 1, 2 in 3, ne sme biti presežen.

5. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 se lahko države članice odločijo, da bodo za financiranje vezane dohodkovne podpore na leto porabile do 3 milijone EUR.

6. Brez poseganja v člen 17 Uredbe (EU) 2021/2116 najvišji znesek, ki se za koledarsko leto lahko odobri v državi članici pred uporabo člena 17 te uredbe na podlagi naslova III, poglavje II, oddelek 3, pododdelek 1, te uredbe, ne presega zneskov, določenih v strateškem načrtu SKP v skladu s tem členom.

Člen 97

Najnižja dodeljena finančna sredstva za sheme za podnebje in okolje

1. Vsaj 25 % dodeljenih sredstev iz Priloge IX se za vsako koledarsko leto med letoma 2023 in 2027 rezervira za sheme za podnebje in okolje iz naslova III, poglavje II, oddelek 2, pododdelek 4.

2. Kadar znesek celotnega prispevka EKSRP, ki ga država članica rezervira za intervencije v skladu s členi 70, 72, 73 in 74, kolikor te intervencije zadevajo specifične cilje iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), ter dobrobit živali iz člena 6(1), točka (i), presega 30 % celotnega prispevka EKSRP iz Priloge XI za obdobje strateškega načrta SKP, lahko države članice zmanjšajo vsoto zneskov, ki se rezervirajo na podlagi odstavka 1 tega člena. Skupno zmanjšanje ne sme biti višje od zneska, za katerega je presežen odstotek iz prvega stavka.

3. Zmanjšanje iz odstavka 2 ne sme povzročiti več kot 50-odstotnega zmanjšanja letnega zneska, ki se na podlagi odstavka 1 rezervira za sheme za podnebje in okolje, za obdobje strateškega načrta SKP.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko države članice letni znesek, ki se rezervira na podlagi odstavka 1, zmanjšajo za največ 75 %, če skupni znesek, načrtovan za intervencije na podlagi člena 70, v celotnem obdobju strateškega načrta SKP znaša več kot 150 % vsote zneskov, ki se na podlagi odstavka 1 tega člena rezervirajo pred uporabo odstavka 2.

5. Države članice lahko v skladu s členom 101(3) v koledarskih letih 2023 in 2024 zneske, ki so v skladu s tem členom rezervirani za sheme za podnebje in okolje, uporabijo za financiranje drugih intervencij iz naslova III, poglavje II, oddelek 2, v tem zadevnem koledarskem letu, če so bile izčrpane vse možnosti uporabe sredstev za sheme za podnebje in okolje,

(a) do praga, ki ustreza 5 % teh zneskov iz Priloge IX za zadevno koledarsko leto;

(b) nad pragom, ki ustreza 5 % teh zneskov iz Priloge IX za zadevno koledarsko leto, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 6.

6. Pri uporabi odstavka 5, točka (b), države članice spremenijo svoje strateške načrte SKP v skladu s členom 119, da:

(a) povečajo zneske, rezervirane v skladu s tem členom za sheme za podnebje in okolje, za preostala leta obdobja strateškega načrta SKP, za znesek, ki je najmanj enak znesku, uporabljenemu za financiranje drugih intervencij iz naslova III, poglavje II, oddelek 2, v skladu z odstavkom 5, točka (b), tega člena, ali

(b) povečajo zneske, rezervirane za intervencije na podlagi členov 70, 72, 73 in 74, kolikor te intervencije obravnavajo specifične cilje iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), ter dobrobit živali iz člena 6(1), točka (i), za znesek, ki je najmanj enak znesku, uporabljenemu za financiranje drugih intervencij iz naslova III, poglavje II, oddelek 2, v skladu z odstavkom 5, točka (b), tega člena. Dodatni zneski, rezervirani za intervencije na podlagi členov 70, 72, 73 in 74 v skladu s tem odstavkom, se ne upoštevajo, če država članica uporabi možnost iz odstavka 2 tega člena.

7. Če država članica pri uporabi odstavka 5, točka (a), za skupno obdobje 2023 do 2024 znesek, ki presega 2,5 % vsote dodeljenih sredstev iz Priloge IX za leti 2023 in 2024, uporabi za financiranje drugih intervencij iz naslova III, poglavje II, oddelek 2, država članica zneske, ki presegajo 2,5 % vsote dodeljenih sredstev iz Priloge IX za leti 2023 in 2024 ter se v teh letih uporabijo za financiranje drugih intervencij iz naslova III, poglavje II, oddelek 2, nadomesti s spremembo svojega strateškega načrta SKP v skladu s členom 119, da:

(a) poveča zneske, rezervirane v skladu s tem členom za sheme za podnebje in okolje, za preostala leta obdobja strateškega načrta SKP, za znesek, ki je najmanj enak zneskom, ki presegajo 2,5 % vsote dodeljenih sredstev iz Priloge IX za leti 2023 in 2024, ali

(b) poveča zneske, rezervirane za intervencije na podlagi členov 70, 72, 73 in 74, kolikor te intervencije obravnavajo specifične cilje iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), ter dobrobit živali iz člena 6(1), točka (i), za znesek, ki je najmanj enak znesku, ki presega 2,5 % vsote dodeljenih sredstev iz Priloge IX za leti 2023 in 2024. Dodatni zneski, rezervirani za intervencije na podlagi členov 70, 72, 73 in 74 v skladu s tem odstavkom, se ne upoštevajo, če država članica uporabi možnost iz odstavka 2 tega člena.

8. Države članice lahko v skladu s členom 101(3) v koledarskih letih 2025 in 2026 znesek do praga, ki ustreza 2 % zneskov iz Priloge IX za zadevno koledarsko leto in je v skladu s tem členom rezerviran za sheme za podnebje in okolje, uporabijo za financiranje drugih intervencij iz naslova III, poglavje II, oddelek 2, v istem letu, če so bile izčrpane vse možnosti uporabe sredstev za sheme za podnebje in okolje ter izpolnjeni pogoji iz odstavka 9.

9. Pri uporabi odstavka 8 države članice spremenijo svoje strateške načrte SKP v skladu s členom 119, da:

(a) povečajo zneske, rezervirane v skladu s tem členom za sheme za podnebje in okolje, za preostala leta obdobja strateškega načrta SKP, za znesek, ki je najmanj enak znesku, uporabljenemu za financiranje drugih intervencij iz naslova III, poglavje II, oddelek 2, v skladu z odstavkom 8, ali

(b) povečajo zneske, rezervirane za intervencije na podlagi členov 70, 72, 73 in 74, kolikor te intervencije obravnavajo specifične cilje iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), ter dobrobit živali iz člena 6(1), točka (i), za znesek, ki je najmanj enak znesku, uporabljenemu za financiranje drugih intervencij iz naslova III, poglavje II, oddelek 2, v skladu z odstavkom 8 tega člena. Dodatni zneski, rezervirani za intervencije na podlagi členov 70, 72, 73 in 74 v skladu s tem odstavkom, se ne upoštevajo, če država članica uporabi možnost iz odstavka 2 tega člena.

10. Skupni odhodki za vrste intervencij v obliki neposrednih plačil, razen shem za podnebje in okolje, vsako koledarsko leto od koledarskega leta 2025 dalje ne presegajo dodeljenih finančnih sredstev za neposredna plačila za zadevno koledarsko leto, kot so določena v Prilogi V, zmanjšanih za znesek, ki ustreza 23 % zneska v Prilogi IX rezerviranih sredstev za sheme za podnebje in okolje v skladu s tem odstavkom za koledarski leti 2025 in 2026, ter 25 % zneska v Prilogi IX rezerviranih sredstev za sheme za podnebje in okolje v skladu s tem odstavkom za koledarsko leto 2027, po potrebi popravljenih za znesek, ki je posledica uporabe odstavkov 2, 3, 4, 6, 7 in 9 tega člena in kot določijo države članice v svojih finančnih načrtih v skladu s členom 112(2), točka (a), in odobri Komisija v skladu s členom 118 ali členom 119. Ta finančna zgornja meja predstavlja finančno zgornjo mejo, določeno s pravom Unije.

11. Če države članice uporabijo odstavke 2, 3, 4, 6, 7 in 9 tega člena, skupni odhodki EKSRP za razvoj podeželja, razen zneskov, rezerviranih za intervencije v skladu s členi 70, 72, 73 in 74, kolikor te intervencije obravnavajo specifične cilje iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), ter dobrobit živali iz člena 6(1), točka (i), v celotnem obdobju trajanja strateškega načrta SKP ne presegajo celotnega prispevka EKSRP za razvoj podeželja za celotno obdobje trajanja strateškega načrta SKP iz Priloge XI, zmanjšanega za zneske, rezervirane za intervencije v skladu s členi 70, 72, 73 in 74, kolikor te intervencije obravnavajo specifične cilje iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), ter dobrobit živali iz člena 6(1), točka (i), in sicer po uporabi odstavkov 2, 6, 7 in 9 tega člena, kot določijo države članice v svojih finančnih načrtih v skladu s členom 112(2), točka (a), in odobri Komisija v skladu s členom 118 ali členom 119. Ta finančna zgornja meja predstavlja finančno zgornjo mejo, določeno s pravom Unije.

Člen 98

Najnižja dodeljena finančna sredstva prerazporeditveno dohodkovno podporo

1. Najmanj 10 % dodeljenih sredstev, določenih v Prilogi IX, se letno rezervira za prerazporeditveno dohodkovno podporo iz člena 29.

2. Skupni odhodki za vrste intervencij v obliki neposrednih plačil, razen prerazporeditvene dohodkovne podpore, za vsako koledarsko leto ne presegajo dodeljenih finančnih sredstev za neposredna plačila za zadevno koledarsko leto iz Priloge V, zmanjšanih za znesek, enak 10 % dodeljenih finančnih sredstev za neposredna plačila za zadevno koledarsko leto iz Priloge IX, po potrebi popravljenih na podlagi uporabe člena 29(1), drugi pododstavek, kot določijo države članice v svojih finančnih načrtih v skladu s členom 112(2), točka (a), in odobri Komisija v skladu s členom 118 ali členom 119. Ta finančna zgornja meja predstavlja finančno zgornjo mejo, določeno s pravom Unije.

Člen 99

Prostovoljni prispevek iz dodeljenih sredstev EKSRP za ukrepe na podlagi LIFE in Erasmus+

Države članice se lahko v svojih strateških načrtih SKP odločijo, da bodo določen delež dodeljenih sredstev EKSRP porabile za okrepitev podpore in nadgraditev integriranih strateških projektov za naravo, namenjenih skupnostim kmetov, kot je določeno z Uredbo (EU) 2021/783, ter za financiranje ukrepov, povezanih s transnacionalno učno mobilnostjo ljudi na področju kmetijskega in podeželskega razvoja s poudarkom na mladih kmetih in ženskah na podeželju, v skladu z Uredbo (EU) 2021/817 Evropskega parlamenta in Sveta ([49]).

([49]) Uredba (EU) 2021/817 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2021 o vzpostavitvi programa Erasmus+, programa Unije za izobraževanje in usposabljanje, mladino ter šport, ter o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1288/2013 (UL L 189, 28.5.2021, str. 1).

Člen 100

Sledenje odhodkom za podnebne ukrepe

1. Komisija na podlagi informacij držav članic ovrednoti prispevek politike k doseganju ciljev na področju podnebnih sprememb z uporabo enostavne in skupne metodologije.

2. Prispevek k doseganju odhodkovnih ciljnih vrednosti se oceni z uporabo posebnih ponderjev, ki se razlikujejo glede na to, ali podpora znatno ali zmerno prispeva k doseganju ciljev na področju podnebnih sprememb. Ti ponderji so:

(a) 40 % za odhodke v okviru osnovne dohodkovne podpore in dopolnilne dohodkovne podpore iz naslova III, poglavje II, oddelek 2, pododdelka 2 in 3;

(b) 100 % za odhodke v okviru shem za podnebje in okolje iz naslova III, poglavje II, oddelek 2, pododdelek 4;

(c) 100 % za odhodke za intervencije iz člena 93(1), razen za odhodke iz točke (d) tega odstavka;

(d) 40 % za odhodke za naravne ali druge omejitve, značilne za posamezno območje, iz člena 71.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152 po 31. decembru 2025 za spremembo odstavka 2 tega člena, da se spremenijo tam navedeni ponderji, kadar je taka sprememba upravičena za natančnejše spremljanje odhodkov za okoljske in podnebne cilje.

Člen 101

Okvirna dodeljena finančna sredstva

1. Države članice v svojih strateških načrtih SKP določijo okvirna dodeljena finančna sredstva za vsako intervencijo in za vsako leto. Ta okvirna dodeljena finančna sredstva za intervencijo v zadevnem proračunskem letu predstavljajo pričakovano stopnjo plačil na podlagi strateškega načrta SKP, razen pričakovanih plačil na podlagi dodatnega nacionalnega financiranja iz člena 115(5).

2. Z odstopanjem od odstavka 1 države članice za vrste intervencij v sektorjih iz člena 42, točke (a), (d), (e) in (f), v svojih strateških načrtih SKP določijo okvirna dodeljena finančna sredstva za vsak sektor in vsako leto, ki predstavljajo pričakovano stopnjo plačil za intervencije v tem sektorju na proračunsko leto, razen pričakovanih plačil na podlagi nacionalne finančne pomoči iz člena 53.

3. Okvirna dodeljena finančna sredstva, ki jih države članice določijo v skladu z odstavkoma 1 in 2, tem državam članicam ne preprečujejo, da bi sredstva iz teh okvirnih dodeljenih finančnih sredstev uporabile za druge intervencije, ne da bi pri tem spremenile svoje strateške načrte SKP v skladu s členom 119, pod pogojem, da je taka uporaba skladna s to uredbo in zlasti s členi 87, 88, 89, 90, 92 do 98 in 102 te uredbe ter z Uredbo (EU) 2021/2116 in zlasti z njenim členom 32(6), točka (b), ter z naslednjimi pogoji:

(a) dodeljena finančna sredstva za intervencije v obliki neposrednih plačil se uporabijo za druge intervencije v obliki neposrednega plačila;

(b) dodeljena finančna sredstva za intervencije za razvoj podeželja se uporabijo za druge intervencije za razvoj podeželja;

(c) dodeljena finančna sredstva za intervencije v čebelarskem sektorju in vinskem sektorju se uporabljajo samo za druge intervencije v istem sektorju;

(d) dodeljena finančna sredstva za intervencije v drugih sektorjih iz člena 42, točka (f), se uporabljajo za intervencije v drugih sektorjih iz navedene točke, določenih v strateškem načrtu SKP, in taka uporaba ne vpliva na odobrene operativne programe.

Za namene prvega pododstavka, točka (a), lahko države članice, ki so se odločile, da odobrijo osnovno dohodkovno podporo na podlagi plačilnih pravic v skladu s členom 23, linearno povečajo ali zmanjšajo zneske, ki se izplačajo na podlagi vrednosti pravic, aktiviranih v koledarskem letu, v mejah najnižjih in najvišjih načrtovanih zneskov na enoto, določenih za intervencije v okviru osnovne dohodkovne podpore v skladu s členom 102(2).

Člen 102

Načrtovani zneski na enoto in načrtovani učinki

1. Države članice za vsako intervencijo, vključeno v njihove strateške načrte SKP, določijo enega ali več načrtovanih zneskov na enoto. Načrtovani znesek na enoto je lahko enoten ali povprečen, kar določijo države članice. „Načrtovani enotni znesek na enoto" je vrednost, za katero se pričakuje, da bo plačana za vsak povezani učinek. „Načrtovani povprečni znesek na enoto" je povprečna vrednost različnih zneskov na enoto, za katere se pričakuje, da bodo plačani za povezane učinke.

Za intervencije, zajete v integriranem sistemu iz člena 65(2) Uredbe (EU) 2021/2116, se določijo enotni zneski na enoto, razen kadar enotni zneski na enoto niso mogoči ali ustrezni zaradi zasnove ali obsega intervencije. V takih primerih se določijo povprečni zneski na enoto.

2. Za vrste intervencij v obliki neposrednih plačil lahko države članice za vsak znesek na enoto, načrtovan za vsako intervencijo, določijo najvišje ali najnižje načrtovane zneske na enoto ali oboje.

„Najvišji načrtovani znesek na enoto" in „najnižji načrtovani znesek na enoto" sta najvišji in najnižji znesek na enoto, za katera se pričakuje, da bosta plačana za pripadajoče učinke.

Pri določanju najvišjih ali najnižjih načrtovanih zneskov na enoto ali obeh lahko države članice te vrednosti upravičijo s potrebno prožnostjo za prerazporeditev, da se preprečijo neporabljena sredstva.

Realizirani znesek na enoto iz člena 134(5), prvi pododstavek, točka (c), je lahko nižji od načrtovanega zneska na enoto ali najnižjega načrtovanega zneska na enoto, kadar je tak znesek določen, da se prepreči presežek dodeljenih finančnih sredstev za vrste intervencij v obliki neposrednih plačil iz člena 87(1).

3. Države članice lahko pri uporabi načrtovanih povprečnih zneskov na enoto za vrste intervencij za razvoj podeželja določijo najvišji načrtovani povprečni znesek na enoto:

„Najvišji načrtovani povprečni znesek na enoto" je najvišji znesek, za katerega se pričakuje, da bo v povprečju plačan za povezane učinke.

4. Kadar se za intervencijo določijo različni zneski na enoto, se odstavka 2 in 3 uporabljata za vsak ustrezen znesek na enoto zadevne intervencije.

5. Države članice določijo načrtovane letne učinke za vsako intervencijo, količinsko opredeljene za vsak načrtovani enotni ali povprečni znesek na enoto. V okviru intervencije se lahko načrtovani letni učinki zagotovijo na združeni ravni za vse zneske na enoto ali za skupino zneskov na enoto.

Člen 103

Prožnost med dodeljenimi sredstvi za neposredna plačila in dodelitvami EKSRP

1. Država članica se lahko v svojem predlogu za strateški načrt SKP iz člena 118(1) odloči za prerazporeditev:

(a) do 25 % svojih dodeljenih sredstev za neposredna plačila iz Priloge V, kadar je ustrezno po odbitku dodeljenih sredstev za bombaž iz Priloge VIII za koledarska leta 2023 do 2026, v svoja dodeljena sredstva za EKSRP v proračunskih letih 2024–2027 ali

(b) do 25 % svojih dodeljenih sredstev za EKSRP v proračunskih letih 2024–2027 v svoja dodeljena sredstva za neposredna plačila iz Priloge V za koledarska leta 2023–2026.

2. Delež prerazporeditve iz dodeljenih sredstev države članice za neposredna plačila v njena dodeljena sredstva za EKSRP iz odstavka 1, točka (a), se lahko poveča za:

(a) do 15 odstotnih točk, če država članica uporabi ustrezno povečanje za intervencije, ki se financirajo iz EKSRP in ki obravnavajo specifične cilje iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f);

(b) do 2 odstotni točki, če država članica uporabi ustrezno povečanje v skladu s členom 95(1), točka (b).

3. Odstotek prerazporeditve iz dodeljenih sredstev države članice za EKSRP v njena dodeljena sredstva za neposredna plačila iz odstavka 1, točka (b), se lahko poveča na 30 % za države članice, katerih neposredna plačila na hektar so nižja od 90 % povprečja Unije. Ta pogoj je izpolnjen v primeru Bolgarije, Estonije, Španije, Latvije, Litve, Poljske, Portugalske, Romunije, Slovaške, Finske in Švedske.

4. Pri odločitvah iz odstavka 1 se določi delež iz odstavkov 1, 2 in 3, ki se lahko razlikuje med koledarskimi leti.

5. Države članice lahko leta 2025 spremenijo svoje odločitve iz odstavka 1 v okviru zahteve za spremembo svojih strateških načrtov SKP iz člena 119.

NASLOV V

STRATEŠKI NAČRT SKP

POGLAVJE I

SPLOŠNE ZAHTEVE

Člen 104

Strateški načrti SKP

1. Države članice za izvajanje podpore Unije, ki se za doseganje specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2) financira iz EKJS in EKSRP, pripravijo strateške načrte SKP v skladu s to uredbo.

2. Vsaka država članica ob upoštevanju ustavnih in institucionalnih določb za celotno ozemlje pripravi en strateški načrt SKP.

Kadar se elementi strateškega načrta SKP pripravijo na regionalni ravni, država članica zagotovi usklajenost in skladnost z elementi strateškega načrta SKP pripravljenega na nacionalni ravni. Elementi, vzpostavljeni na regionalni ravni, so ustrezno odraženi v ustreznih oddelkih strateškega načrta SKP, kot so določeni v členu 107.

3. Države članice na podlagi analize SWOT iz člena 115(2) in ocene potreb iz člena 108 v strateških načrtih SKP pripravijo intervencijsko strategijo iz člena 109, v kateri določijo količinske ciljne vrednosti in mejnike za doseganje specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2). Ciljne vrednosti se določijo s skupnimi kazalniki rezultatov iz Priloge I.

Za doseganje teh ciljnih vrednosti bodo države članice intervencije določile na podlagi vrst intervencij iz naslova III.

4. Vsak strateški načrt SKP zajema obdobje od 1. januarja 2023 do 31. decembra 2027.

Člen 105

Ambicioznejši okoljski in podnebni cilji

1. Države članice si s strateškimi načrti SKP, zlasti pa z elementi intervencijske strategije iz člena 109(2), točka (a), prizadevajo, da je skupni prispevek k doseganju specifičnih ciljev iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), večji od skupnega prispevka k doseganju cilja iz člena 110(2), prvi pododstavek, točka (b), Uredbe (EU) št. 1306/2013 s podporo v okviru EKJS in EKSRP v obdobju 2014–2020.

2. Države članice v svojih strateških načrtih SKP na podlagi razpoložljivih informacij razložijo, kako nameravajo doseči večji skupni prispevek iz odstavka 1. Razlaga temelji na relevantnih informacijah, kot so elementi iz člena 107(1), točke (a) do (f), in člena 107(2), točka (b), ter pričakovanih izboljšanjih zadevnih kazalnikov vpliva iz Priloge I.

Člen 106

Postopkovne zahteve

1. Države članice pripravijo strateške načrte SKP na podlagi preglednih postopkov v sodelovanju, kadar je ustrezno, s svojimi regijami, ter v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom.

2. Organ države članice, odgovoren za pripravo strateškega načrta SKP, zagotovi, da:

(a) so, kadar je ustrezno, v pripravo strateškega načrta SKP dejansko vključeni ustrezni organi na regionalni ravni in

(b) so v pripravo okoljskih in podnebnih vidikov strateškega načrta SKP dejansko vključeni javni organi, pristojni za okoljska in podnebna vprašanja.

3. Vsaka država članica organizira partnerstvo s pristojnimi regionalnimi in lokalnimi organi. Partnerstvo vključuje vsaj naslednje partnerje:

(a) ustrezne organe na regionalni in lokalni ravni ter druge javne organe, vključno z organi, pristojnimi za okoljska in podnebna vprašanja;

(b) ekonomske in socialne partnerje, vključno s predstavniki kmetijskega sektorja;

(c) ustrezna telesa, ki predstavljajo civilno družbo, ter po potrebi telesa, odgovorna za spodbujanje socialne vključenosti, temeljnih pravic, enakosti spolov in nediskriminacije.

Države članice navedene partnerje dejansko vključijo v pripravo strateških načrtov SKP ter se po potrebi posvetujejo z ustreznimi deležniki, tudi v zvezi z minimalnimi standardi iz člena 13.

4. Države članice, vključno z njihovimi regijami, kadar je ustrezno, in Komisija sodelujejo za zagotovitev učinkovitega usklajevanja pri izvajanju strateških načrtov SKP ter pri tem upoštevajo načeli sorazmernosti in deljenega upravljanja.

5. Organizacija in izvajanje partnerstva se izvajata v skladu z delegiranim aktom, sprejetim na podlagi člena 5(3) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

POGLAVJE II

VSEBINA STRATEŠKEGA NAČRTA SKP

Člen 107

Vsebina strateškega načrta SKP

1. Vsak strateški načrt SKP vsebuje oddelke o:

(a) oceni potreb;

(b) intervencijski strategiji;

(c) elementih, ki so skupni več intervencijam;

(d) intervencijah v obliki neposrednih plačil, intervencijah v nekaterih sektorjih in intervencijah za razvoj podeželja, podrobneje opredeljenih v strategiji;

(e) načrtu ciljnih vrednosti in finančnem načrtu;

(f) sistemu upravljanja in usklajevanja;

(g) elementih, ki zagotavljajo modernizacijo SKP;

(h) kadar so elementi strateškega načrta SKP določeni na regionalni ravni, kratek opis nacionalne in regionalne ureditve države članice ter zlasti, kateri elementi so določeni na nacionalni in kateri na regionalni ravni.

2. Vsak strateški načrt SKP vsebuje naslednje priloge:

(a) Prilogo I o predhodnem vrednotenju in strateški okoljski presoji iz Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([50]);

(b) Prilogo II o analizi SWOT;

(c) Prilogo III o posvetovanju s partnerji;

(d) po potrebi Prilogo IV o posebnem plačilu za bombaž;

(e) Prilogo V o dodatnem nacionalnem financiranju v okviru strateškega načrta SKP;

(f) po potrebi Prilogo VI o prehodni nacionalni pomoči.

3. Podrobna pravila glede vsebine oddelkov in prilog strateških načrtov SKP iz odstavkov 1 in 2 so določena v členih 108 do 115.

Člen 108

Ocena potreb

Ocena potreb iz člena 107(1), točka (a), vključuje:

(a) povzetek analize SWOT iz člena 115(2);

(b) opredelitev potreb za vsak specifični cilj iz člena 6(1) in (2) na podlagi dokazov iz analize SWOT; opišejo se vse potrebe, ki izhajajo iz analize SWOT, ne glede na to, ali jih strateški načrt SKP obravnava ali ne;

(c) za specifični cilj podpiranja vzdržnih dohodkov kmetij in odpornosti iz člena 6(1), točka (a), oceno potreb v zvezi s pravičnejšo porazdelitvijo ter uspešnejšim in učinkovitejšim usmerjanjem neposrednih plačil, po potrebi ob upoštevanju njihove strukture kmetij, in v zvezi z obvladovanjem tveganja;

([50]) Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, 21.7.2001, str. 30).

(d) po potrebi analizo potreb posebnih geografskih območij, kot so najbolj oddaljene regije, ter gorska in otoška območja;

(e) prednostno razvrstitev potreb skupaj s tehtno utemeljitvijo sprejetih odločitev, ki po potrebi zajema razloge za to, da strateški načrt SKP določenih opredeljenih potreb ne obravnava ali jih obravnava le delno.

Za specifične cilje iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), ocena potreb upošteva nacionalne okoljske in podnebne načrte, ki izhajajo iz zakonodajnih aktov iz Priloge XIII.

Države članice za svoje ocene potreb uporabijo zadnje in zanesljive podatke ter, kjer so ti na voljo, podatke, razčlenjene po spolu.

Člen 109

Intervencijska strategija

1. V intervencijski strategiji iz člena 107(1), točka (b), so za vsak specifični cilj iz člena 6(1) in (2), ki ga obravnava strateški načrt SKP, določeni:

(a) ciljne vrednosti in pripadajoči mejniki za ustrezne kazalnike rezultatov, ki jih država članica uporablja na podlagi svoje ocene potreb iz člena 108. Vrednost teh ciljnih vrednosti se utemelji na podlagi te ocene potreb. Glede specifičnih ciljev iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), ciljne vrednosti izhajajo iz elementov razlag iz odstavka 2, točka (a), tega člena;

(b) intervencije na podlagi vrst intervencij iz naslova III, ki se zasnujejo za obravnavanje specifičnega stanja na zadevnem območju po tehtni intervencijski logiki, oprti na predhodno vrednotenje iz člena 139, analizo SWOT iz člena 115(2) ter oceno potreb iz člena 108;

(c) elementi, ki kažejo, kako intervencije omogočajo doseganje ciljnih vrednosti in kako so med seboj usklajene in združljive;

(d) elementi, ki kažejo, da je dodelitev finančnih sredstev intervencijam strateškega načrta SKP utemeljena in zadostna za doseganje določenih ciljnih vrednosti ter usklajena s finančnim načrtom iz člena 112.

2. V intervencijski strategiji je usklajenost strategije in dopolnjevanje intervencij med specifičnimi cilji iz člena 6(1) in (2) dokazana s:

(a) pregledom okoljske in podnebne strukture strateškega načrta SKP, ki vsebuje:

(i) za vsak standard DKOP iz Priloge III opis, kako se izvaja standard Unije, vključno z naslednjimi elementi: povzetek praks na kmetijah, ozemlje uporabe, vrste kmetov in drugih upravičencev, za katere velja standard, ter po potrebi opis, kako ta praksa prispeva k doseganju glavnega cilja tega standarda DKOP;

(ii) opis skupnega prispevka pogojenosti k doseganju specifičnih ciljev iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f);

(iii) opis dopolnjevanja med zadevnimi referenčnimi stanji iz člena 31(5) in člena 70(3), pogojenostjo in različnimi intervencijami, vključno s podporo za ekološko kmetovanje, ki obravnavajo specifične cilje iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f);

(iv) opis načina za doseganje večjega skupnega prispevka iz člena 105;

(v) opis, kako naj bi okoljska in podnebna struktura strateškega načrta SKP prispevala k doseganju dolgoročnih nacionalnih ciljnih vrednosti, kot so določene v zakonodajnih aktih iz Priloge XIII ali kot iz njih izhajajo, in bila z njimi usklajena;

(b) v zvezi s specifičnim ciljem iz člena 6(1), točka (g), pregledom zadevnih intervencij in posebnih pogojev za mlade kmete iz strateškega načrta SKP, kot so intervencije in posebni pogoji, določeni v členu 26(4), točka (a), členih 30, 73 in 75 ter členu 77(6). Države članice se pri predstavitvi finančnega načrta v zvezi z vrstami intervencij iz členov 30, 73 in 75 sklicujejo zlasti na člen 95. V pregledu je na splošno pojasnjeno tudi medsebojno delovanje z nacionalnimi instrumenti, da bi se izboljšala usklajenost med ukrepi Unije in nacionalnimi ukrepi na tem področju;

(c) pojasnilo, kako so intervencije v okviru vezane dohodkovne podpore iz naslova III, poglavje II, oddelek 3, pododdelek 1, skladne z Direktivo 2000/60/ES;

(d) v zvezi s specifičnim ciljem iz člena 6(1), točka (a), pregledom, kako se obravnava cilj pravičnejše porazdelitve ter bolj učinkovitega in uspešnega usmerjanja dohodkovne podpore, ki se odobri kmetom v skladu s strateškim načrtom SKP, po potrebi vključno z informacijami, ki upravičujejo uporabo odstopanja iz člena 29(1), drugi pododstavek. V tem pregledu sta po potrebi obravnavana tudi doslednost in dopolnjevanje teritorializacije osnovne dohodkovne podpore iz člena 22(2) s podporo v okviru drugih intervencij, zlasti plačil za naravne ali druge omejitve, značilne za posamezno območje, iz člena 71;

(e) pregledom sektorskih intervencij, vključno z vezano dohodkovno podporo iz naslova III, poglavje II, oddelek 3, pododdelek 1, in intervencij v nekaterih sektorjih iz naslova III, poglavje III, v katerem je utemeljena usmerjenost na zadevne sektorje, naveden seznam intervencij na sektor in njihovo dopolnjevanje;

(f) po potrebi razlago o tem, katere intervencije naj bi prispevale k zagotavljanju doslednega in celovitega pristopa k obvladovanju tveganj;

(g) po potrebi opisom medsebojnega delovanja med nacionalnimi in regionalnimi intervencijami, vključno s porazdelitvijo dodeljenih finančnih sredstev na intervencijo in na sklad;

(h) pregledom, kako strateški načrt SKP prispeva k doseganju specifičnega cilja izboljšanja dobrobiti živali in boja proti mikrobni odpornosti iz člena 6(1), točka (i), vključno z referenčnimi stanji in dopolnjevanjem med pogojenostjo in različnimi intervencijami;

(i) pojasnilom, kako intervencije in elementi, ki so skupni več intervencijam, prispevajo k poenostavitvi za končne upravičence in zmanjšanju upravnega bremena.

3. Kadar se elementi strateškega načrta SKP pripravijo na regionalni ravni, se v intervencijski strategiji zagotovijo usklajenost in skladnost teh elementov z elementi strateškega načrta SKP na nacionalni ravni.

Člen 110

Elementi, ki so skupni več intervencijam

Oddelek o elementih, ki so skupni več intervencijam, iz člena 107(1), točka (c), vsebuje:

(a) opredelitve in pogoje, ki jih države članice zagotovijo v skladu s členom 4, ter minimalne zahteve za intervencije v obliki neposrednih plačil na podlagi člena 18;

(b) opis uporabe „tehnične pomoči“ iz členov 94 in 125 ter opis nacionalnih mrež SKP iz člena 126;

(c) v zvezi s specifičnimi cilji iz člena 6(1) opredelitev pojma „podeželje“, ki se uporablja v strateškem načrtu SKP, kot so določile države članice;

(d) druge informacije o izvajanju, zlasti:

  (i) kratek opis določitve vrednosti plačilnih pravic in po potrebi delovanja rezerve;

  (ii) po potrebi uporabo ocenjenega rezultata zmanjšanja neposrednih plačil iz člena 17;

  (iii) odločitev in njeno utemeljitev v zvezi z izvajanjem člena 17(4), člena 29(6) in člena 30(4) te uredbe ter člena 17(1), drugi pododstavek, Uredbe (EU) 2021/2116;

(iv) kadar je ustrezno, odločitev in opis njenih glavnih elementov v zvezi z izvajanjem člena 19;

(v) pregled usklajevanja, razmejitve in dopolnjevanja med EKSRP in drugimi skladi Unije za podeželje.

Člen 111

Intervencije

Oddelek o vsaki intervenciji, določeni v strategiji iz člena 107(1), točka (d), vključno z intervencijami, vzpostavljenimi na regionalni ravni, vključuje:

(a) vrsto intervencij, na kateri temelji intervencija;

(b) ozemlje uporabe;

(c) specifično zasnovo ali zahteve navedene intervencije, ki zagotavljajo dejanski prispevek k doseganju specifičnega cilja oziroma specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2); za okoljske in podnebne intervencije povezava z zahtevami po pogojenosti dokazuje, da se prakse dopolnjujejo in ne prekrivajo;

(d) pogoje za upravičenost;

(e) kazalnike rezultatov iz Priloge I, h katerim bi morala neposredno in znatno prispevati intervencija;

(f) za vsako intervencijo na osnovi vrst intervencij iz Priloge II k tej uredbi informacijo, kako upošteva ustrezne določbe Priloge 2 k Sporazumu o STO o kmetijstvu, kot je določeno v členu 10 te uredbe in v Prilogi II k tej uredbi, za vsako intervencijo, ki ne temelji na vrstah intervencij iz Priloge II k tej uredbi, pa ali, in če da, kako upošteva relevantne določbe člena 6(5) ali Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu;

(g) en kazalnik učinka in načrtovane letne učinke za intervencijo iz člena 102(5);

(h) načrtovane letne enotne ali povprečne zneske na enoto iz člena 102(1) ter, kjer je to ustrezno, najvišje ali najnižje načrtovane zneske na enoto iz člena 102(2) in (3);

(i) razlago, kako so bili določeni zneski iz točke (h) tega odstavka;

(j) po potrebi:

  (i) obliko in stopnjo podpore,

  (ii) metodo izračuna načrtovanih zneskov na enoto in potrjevanja izračuna v skladu s členom 82;

(k) letna dodeljena finančna sredstva za intervencijo iz člena 101(1) ali v primeru sektorjev iz člena 42, točke (a), (d), (e) in (f), letna dodeljena finančna sredstva za zadevni sektor iz člena 101(2); vključno, kjer je ustrezno, z razčlenitvijo na zneske, načrtovane za nepovratna sredstva, in zneske, načrtovane za finančne instrumente;

(l) navedbo, ali je intervencija zunaj področja uporabe člena 42 PDEU in ali je predmet ocene državne pomoči.

Točka (e) prvega pododstavka se ne uporablja za intervencije v okviru vrste intervencij v čebelarskem sektorju iz člena 55(1), točke (a) in (c) do (g), intervencije v okviru vrste intervencij v vinskem sektorju iz člena 58(1), točke (h) do (k), ter ukrepe informiranja in promocije za sheme kakovosti v okviru vrste intervencij za sodelovanje iz člena 77.

Člen 112

Načrt ciljnih vrednosti in finančni načrt

1. Načrt ciljnih vrednosti iz člena 107(1), točka (e), sestavlja tabela s povzetkom, v kateri so navedene ciljne vrednosti in mejniki iz člena 109(1), točka (a).

2. Finančni načrt iz člena 107(1), točka (e), vsebuje pregledno tabelo, v kateri so navedeni:

(a) dodeljena sredstva države članice za vrste intervencij v obliki neposrednih plačil iz člena 87(1), za vrste intervencij v vinskem sektorju iz člena 88(1), za vrste intervencij v čebelarskem sektorju iz člena 88(2) in za vrste intervencij za razvoj podeželja iz člena 89(3), s specifikacijo letnih in skupnih zneskov, ki jih države članice rezervirajo za izpolnjevanje zahtev glede najnižjih dodeljenih finančnih sredstev iz člena 92 do 98;

(b) prerazporeditve zneskov iz točke (a) med vrstami intervencij v obliki neposrednih plačil in vrstami intervencij za razvoj podeželja v skladu s členom 103 ter morebitnimi odbitki dodeljenih sredstev države članice za vrste intervencij v obliki neposrednih plačil, da bi zneski postali na voljo za vrste intervencij v drugih sektorjih iz naslova III, poglavje III, oddelek 7, v skladu s členom 88(6);

(c) dodeljenimi sredstvi države članice za vrste intervencij v sektorju hmelja iz člena 88(3) in za vrste intervencij v sektorju oljčnega olja in namiznih oljk iz člena 88(4), če pa se te vrste intervencij ne izvajajo, sklepom za vključitev ustreznih dodeljenih sredstev v dodeljena sredstva države članice za neposredna plačila v skladu s členom 88(5);

(d) po potrebi prerazporeditev dodeljenih sredstev države članice iz EKSRP za podporo iz InvestEU v skladu s členom 81 te uredbe, na podlagi Uredbe (EU) 2021/783 ali na podlagi Uredbe (EU) 2021/817 v skladu s členom 99 te uredbe;

(e) kadar je ustrezno, zneski, načrtovani za najbolj oddaljene regije.

3. Poleg odstavka 2 se v podrobnem finančnem načrtu za vsako proračunsko leto, izraženem kot napovedi držav članic glede izvrševanja plačil, določijo naslednje tabele, skladne s členom 111, točki (g) in (k):

(a) razčlenitev dodeljenih sredstev države članice za vrsto intervencij v obliki neposrednih plačil po prerazporeditvah, kot je določeno v odstavku 2, točki (b) in (c), na podlagi okvirnih dodeljenih finančnih sredstev na vrsto intervencije in na intervencijo, za vsako intervencijo pa se navedejo tudi načrtovani učinki, načrtovani povprečni ali enotni zneski podpore na enoto iz člena 102(1) in po potrebi najvišji ali najnižji načrtovani zneski na enoto ali oboje iz člena 102(2). Razčlenitev po potrebi vsebuje znesek rezerve plačilnih pravic.

Navede se skupni ocenjeni rezultat zmanjšanja plačil iz člena 17.

Ob upoštevanju uporabe ocenjenega rezultata zmanjšanja plačil iz člena 17 in člena 87(3) se ta okvirna dodeljena finančna sredstva, povezani načrtovani učinki in ustrezni načrtovani povprečni zneski na enoto ali enotni zneski na enoto določijo pred zmanjšanjem plačil;

(b) razčlenitev dodeljenih sredstev za vrste intervencij iz naslova III, poglavje III, na intervencijo in z navedbo načrtovanih učinkov ali v primeru sektorjev iz člena 42, točke (a), (d), (e) in (f), okvirna dodeljena finančna sredstva na sektor z navedbo načrtovanih učinkov ter številom operativnih programov na sektor;

(c) razčlenitev dodeljenih sredstev države članice za razvoj podeželja po prerazporeditvah v neposredna plačila in iz njih, kakor je določeno v točki (b), na vrsto intervencije in na intervencijo, vključno s skupnimi zneski za obdobje strateškega načrta SKP, navedena pa je tudi veljavna stopnja prispevka EKSRP, po potrebi razčlenjena na intervencijo in vrsto regije. V primeru prerazporeditve sredstev iz neposrednih plačil se navedejo intervencije ali deli intervencij, ki se financirajo s prerazporeditvijo. V tej tabeli so navedeni tudi načrtovani učinki na intervencijo in načrtovani povprečni ali enotni zneski na enoto iz člena 102(1), po potrebi pa tudi najvišji načrtovani povprečni zneski na enoto iz člena 102(3). Po potrebi so v tabelo vključeni tudi razčlenitev nepovratnih sredstev in zneski, načrtovani za finančne instrumente. Navedejo se tudi zneski za tehnično pomoč.

Člen 113

Sistem upravljanja in usklajevanja

Oddelek o sistemih upravljanja in usklajevanja iz člena 107(1), točka (f), vsebuje:

(a) opredelitev vseh upravljavskih teles iz naslova II, poglavje II, Uredbe (EU) 2021/2116 ter nacionalnega organa upravljanja in, kadar je ustrezno, regionalnih organov upravljanja;

(b) opredelitev in vlogo posredniških organov iz člena 123(4) te uredbe;

(c) informacije o kontrolnih sistemih in sankcijah iz naslova IV Uredbe (EU) 2021/2116, vključno z:

(i) integriranim administrativnim in kontrolnim sistemom iz naslova IV, poglavje II, Uredbe (EU) 2021/2116;

(ii) kontrolnim sistemom in sistemom sankcij za pogojenost iz naslova IV, poglavji IV in V, Uredbe (EU) 2021/2116;

(iii) pristojnimi kontrolnimi organi, odgovornimi za preglede;

(d) pregled strukture spremljanja in poročanja.

Člen 114

Modernizacija

Oddelek o elementih, ki zagotavljajo modernizacijo SKP iz člena 107(1), točka (g), poudarja elemente strateškega načrta SKP, ki podpirajo modernizacijo kmetijstva in podeželja ter SKP, ter vsebuje predvsem:

(a) pregled, kako bo strateški načrt SKP prispeval k doseganju medsektorskega cilja iz člena 6(2), zlasti z:

(i) opisom organizacijskega ustroja AKIS;

(ii) opisom sodelovanja med svetovalnimi storitvami iz člena 15, raziskovalno in nacionalno mrežo SKP iz člena 126 za zagotavljanje svetovanja, pretoka znanja in inovacijskih storitev ter kako so ukrepi, ki prejemajo podporo v okviru intervencij na podlagi člena 78 ali drugih zadevnih intervencij, vključeni v AKIS;

(b) opis strategije za razvoj digitalnih tehnologij v kmetijstvu in na podeželju ter za uporabo teh tehnologij za izboljšanje učinkovitosti in uspešnosti intervencij strateških načrtov SKP.

Člen 115

Priloge

1. Priloga I k strateškemu načrtu SKP iz člena 107(2), točka (a), vsebuje povzetek glavnih rezultatov predhodnega vrednotenja iz člena 139 in strateške presoje vplivov na okolje iz Direktive 2001/42/ES ter navedbo, kako so bili obravnavani, ali utemeljitev, zakaj niso bili upoštevani, in povezavo na celotno poročilo o predhodnem vrednotenju in poročilo o strateški presoji vplivov na okolje.

2. Priloga II k strateškemu načrtu SKP iz člena 107(2), točka (b), vsebuje analizo SWOT trenutnega stanja na območju, ki ga pokriva strateški načrt SKP.

Analiza SWOT temelji na trenutnem stanju na območju, ki ga pokriva strateški načrt SKP, in za vsak specifični cilj iz člena 6(1) in (2) vsebuje splošni opis trenutnega stanja na območju, ki ga pokriva strateški načrt SKP in ki temelji na skupnih kazalnikih stanja ter drugih najnovejših kvantitativnih in kvalitativnih informacijah, kot so študije, poročila o prejšnjih vrednotenjih, sektorske analize ter izkušnje iz preteklosti.

Po potrebi analiza SWOT vključuje analizo ozemeljskih vidikov, vključno z regionalnimi posebnostmi, s poudarkom na ozemljih, v katera so še posebej usmerjene intervencije, ter analizo sektorskih vidikov, predvsem za sektorje, v katerih se uporabljajo specifične intervencije ali programi.

Poleg tega se v navedenem opisu za vsak splošni in specifični cilj iz člena 5 ter člena 6(1) in (2) zlasti poudarijo:

(a) prednosti, opredeljene na območju strateškega načrta SKP;

(b) slabosti, opredeljene na območju strateškega načrta SKP;

(c) priložnosti, opredeljene na območju strateškega načrta SKP;

(d) nevarnosti, opredeljene na območju strateškega načrta SKP.

Pri specifičnih ciljih iz člena 6(1), točke (d), (e) in (f), analiza SWOT upošteva nacionalne načrte, ki izhajajo iz zakonodajnih aktov iz Priloge XIII.

Za specifični cilj iz člena 6(1), točka (g), analiza SWOT vsebuje kratko analizo dostopa do zemljišč, mobilnosti lastništva zemljišč in prestrukturiranja zemljišč, dostopa do financiranja in posojil ter dostopa do znanja in svetovanja.

Za medsektorski cilj iz člena 6(2) analiza SWOT zagotovi tudi ustrezne informacije o delovanju AKIS in pripadajočih struktur.

3. Priloga III k strateškemu načrtu SKP iz člena 107(2), točka (c), vsebuje rezultate posvetovanja s partnerji, zlasti ustreznimi organi na regionalni in lokalni ravni, ter kratek opis načina izvedbe posvetovanja.

4. Priloga IV k strateškemu načrtu SKP iz člena 107(2), točka (d) vsebuje kratek opis posebnega plačila za bombaž in njegovega dopolnjevanja z drugimi intervencijami strateškega načrta SKP.

5. Priloga V k strateškemu načrtu SKP iz člena 107(2), točka (e), vsebuje:

(a) kratek opis dodatnega nacionalnega financiranja intervencij za razvoj podeželja iz naslova III, poglavje IV, ki se zagotavlja v okviru strateškega načrta SKP, vključno z zneski na intervencijo in navedbo skladnosti z zahtevami iz te uredbe;

(b) razlago dopolnjevanja z intervencijami strateškega načrta SKP;

(c) navedbo, ali je dodatno nacionalno financiranje zunaj področja uporabe člena 42 PDEU in predmet ocene državne pomoči, ter

(d) nacionalno finančno pomoč v sektorju sadja in zelenjave iz člena 53.

6. Priloga VI k strateškemu načrtu SKP iz člena 107(2), točka (f), vsebuje naslednje informacije v zvezi s prehodno nacionalno pomočjo:

(a) letni sektorski finančni okvir za vsak sektor, za katerega se odobri prehodna nacionalna pomoč;

(b) po potrebi najvišjo stopnjo podpore na enoto za vsako leto obdobja;

(c) po potrebi informacije v zvezi z referenčnim obdobjem, spremenjenim v skladu s členom 147(2), drugi pododstavek;

(d) kratek opis dopolnjevanja prehodne nacionalne pomoči z intervencijami strateškega načrta SKP.

Člen 116

Prenos pooblastil za vsebino strateškega načrta SKP

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152 do 31. decembra 2023 za spremembo tega poglavja glede vsebine strateškega načrta SKP in njegovih prilog. Ti delegirani akti so strogo omejeni na obravnavanje težav, s katerimi se soočajo države članice.

Člen 117

Izvedbena pooblastila za vsebino strateškega načrta SKP

Komisija lahko sprejema izvedbene akte, ki določajo pravila za predstavitev elementov iz členov 108 do 115 v strateških načrtih SKP. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 153(2).

POGLAVJE III

ODOBRITEV IN SPREMEMBA STRATEŠKEGA NAČRTA SKP

Člen 118

Odobritev strateškega načrta SKP

1. Vsaka država članica Komisiji najkasneje do 1. januarja 2022 predloži predlog strateškega načrta SKP z vsebino iz člena 107.

2. Komisija oceni predlagani strateški načrt SKP glede na njegovo popolnost, doslednost in skladnost s splošnimi načeli prava Unije, to uredbo ter delegiranimi in izvedbenimi akti, sprejetimi na njeni podlagi, ter Uredbo (EU) 2021/2116, njegov dejanski prispevek k doseganju specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2) in njegov učinek na pravilno delovanje notranjega trga in izkrivljanje konkurence ter raven upravnega bremena za upravičence in organe. Ocena bo obravnavala zlasti primernost strategije iz načrta SKP, ustreznih specifičnih ciljev, ciljnih vrednosti, intervencij in dodelitev proračunskih virov za doseganje specifičnih ciljev strateškega načrta SKP s predlaganim nizom intervencij na podlagi analize SWOT in predhodnega vrednotenja.

3. Komisija lahko glede na izid ocene iz odstavka 2 v treh mesecih po datumu predložitve strateškega načrta SKP na države članice naslovi pripombe.

Država članica Komisiji zagotovi vse potrebne dodatne informacije in po potrebi popravi predlagani načrt.

4. Komisija predlagani strateški načrt SKP odobri, če so bile predložene potrebne informacije in če je načrt skladen s členom 9 ter drugimi zahtevami iz te uredbe in Uredbe (EU) 2021/2116 ter delegiranimi in izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi navedenih uredb. Odobritev temelji izključno na aktih, ki so za države članice pravno zavezujoči.

5. Vsak strateški načrt SKP se odobri najkasneje šest mesecev po tem, ko ga zadevna država članica predloži.

Odobritev ne zajema informacij iz člena 113, točka (c), in prilog I do IV k strateškemu načrtu SKP iz člena 107(2), točke (a) do (d).

V ustrezno utemeljenih primerih lahko država članica Komisijo zaprosi, da odobri strateški načrt SKP, ki ne vsebuje vseh elementov. V tem primeru zadevna država članica navede manjkajoče dele strateškega načrta SKP ter predloži okvirne ciljne vrednosti in finančne načrte iz člena 112 za celotni strateški načrt SKP, s čimer izkaže splošno doslednost in usklajenost načrta. Manjkajoči elementi strateškega načrta SKP se Komisiji v največ treh mesecih od datuma odobritve strateškega načrta SKP predložijo kot sprememba načrta v skladu s členom 119.

6. Komisija vsak strateški načrt SKP odobri z izvedbenim sklepom brez uporabe postopka v odboru iz člena 153.

7. Strateški načrt SKP bo imel pravni učinek šele po odobritvi Komisije.

Člen 119

Sprememba strateškega načrta SKP

1. Države članice lahko Komisiji predložijo zahtevke za spremembo strateških načrtov SKP.

2. Zahtevki za spremembo strateških načrtov SKP se ustrezno utemeljijo in predvsem vsebujejo pričakovani učinek sprememb načrta na doseganje specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2). Priložen jim je spremenjeni načrt, vključno s posodobljenimi prilogami, če je to ustrezno.

3. Komisija oceni skladnost spremembe s to uredbo ter delegiranimi in izvedbenimi akti, sprejetimi na njeni podlagi, ter z Uredbo (EU) 2021/2116 in njenim dejanskim prispevkom k doseganju specifičnih ciljev.

4. Komisija zahtevano spremembo strateškega načrta SKP odobri, če so bile predložene potrebne informacije in če je spremenjeni načrt skladen s členom 9 ter drugimi zahtevami iz te uredbe in Uredbe (EU) 2021/2116 ter delegiranimi in izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi navedenih uredb.

5. Komisija lahko v 30 delovnih dneh od predložitve zahtevka za spremembo strateškega načrta SKP poda pripombe. Država članica Komisiji zagotovi vse potrebne dodatne informacije.

6. Zahtevek za spremembo strateškega načrta SKP se odobri najkasneje tri mesece po tem, ko ga država članica predloži.

7. Zahtevek za spremembo strateškega načrta SKP se lahko predloži enkrat na koledarsko leto, vendar so mogoče izjeme, ki jih določa ta uredba ali jih v skladu s členom 122 določi Komisija. Poleg tega se lahko v obdobju trajanja strateškega načrta SKP predložijo še trije zahtevki za spremembo strateškega načrta SKP. Ta odstavek se ne uporablja za zahtevke za spremembo, s katerimi se predložijo manjkajoči elementi v skladu s členom 118(5).

Zahtevek za spremembo strateškega načrta SKP v zvezi s členom 17(5), členom 88(7), členom 103(5) ali členom 120 se ne šteje za omejitev iz prvega pododstavka tega odstavka.

8. Sprememba strateškega načrta SKP v zvezi s členom 17(5), členom 88(7) ali členom 103(1) v zvezi z EKJS začne učinkovati od 1. januarja koledarskega leta, ki sledi letu, ko Komisija odobri zahtevek za spremembo, in po ustrezni spremembi dodeljenih sredstev v skladu s členom 87(2).

Sprememba strateškega načrta SKP v zvezi s členom 103(1) v zvezi z EKSRP začne učinkovati po odobritvi zahtevka za spremembo s strani Komisije in po ustrezni spremembi dodeljenih sredstev v skladu s členom 89(4).

Sprememba strateškega načrta SKP v zvezi z EKJS, razen zahtevkov iz prvega pododstavka tega odstavka, začne učinkovati z datumom, ki ga določi država članica in ki je poznejši od datuma odobritve zahtevka za spremembo s strani Komisije. Države članice lahko za različne elemente spremembe določijo različen datum ali datume začetka učinkovanja. Države članice pri določanju tega datuma upoštevajo roke za postopek odobritve iz tega člena ter da potrebujejo kmetje in drugi upravičenci zadosti časa za upoštevanje spremembe. Načrtovani datum država članica navede skupaj z zahtevo za spremembo strateškega načrta SKP in ga mora odobriti Komisija v skladu z odstavkom 10 tega člena.

9. Države članice lahko z odstopanjem od odstavkov 2 do 8 ter 10 in 11 tega člena kadar koli naredijo in začnejo uporabljati spremembe elementov svojih strateških načrtov SKP, ki zadevajo intervencije iz naslova III, poglavje IV, vključno s pogoji za upravičenost takih intervencij, če s tem ne povzročijo sprememb ciljnih vrednosti iz člena 109(1), točka (a). Komisijo o teh spremembah uradno obvestijo najpozneje takrat, ko jih začnejo uporabljati, in jih vključijo v naslednji zahtevek za spremembo strateškega načrta SKP v skladu z odstavkom 1 tega člena.

10. Komisija vsako spremembo strateškega načrta SKP odobri z izvedbenim sklepom brez uporabe postopka v odboru iz člena 153.

11. Brez poseganja v člen 86 bodo imele spremembe strateških načrtov SKP pravni učinek šele po odobritvi Komisije.

12. Tehnični popravki, popravki očitnih napak ali popravki, ki so zgolj redakcijske narave, ki ne vplivajo na izvajanje politike in intervencije, se ne štejejo za zahtevke za spremembo iz tega člena. Države članice o takih popravkih obvestijo Komisijo.

Člen 120

Pregled strateških načrtov SKP

Kadar se spremeni kateri koli zakonodajni akt iz Priloge XIII, vsaka država članica oceni, ali bi bilo treba njen strateški načrt SKP ustrezno spremeniti, zlasti opis iz člena 109(2), točka (a)(v), in nadaljnje elemente strateškega načrta SKP iz navedenega opisa. Vsaka država članica v šestih mesecih po roku za prenos spremembe v primeru direktive iz Priloge XIII ali v šestih mesecih po datumu začetka uporabe spremembe v primeru uredbe iz Priloge XIII Komisijo uradno obvesti o rezultatu svoje ocene in mu priloži pojasnilo ter po potrebi predloži zahtevo za spremembo strateškega načrta SKP v skladu s členom 119(2).

Člen 121

Izračun rokov za ukrepanje Komisije

Kjer je v tem poglavju za ukrepanje Komisije določen rok, navedeni rok začne teči, ko se predložijo vse informacije v skladu z zahtevami iz te uredbe in določbami, sprejetimi na njeni podlagi.

Ta rok ne vključuje:

(a) obdobja, ki se začne na dan po dnevu, na katerega Komisija državi članici pošlje svoje pripombe ali zahtevo za popravljene dokumente, in se zaključi na dan, ko država članica Komisiji odgovori;

(b) za spremembe v zvezi s členom 17(5), členom 88(7) in členom 103(5) obdobja za sprejetje delegiranega akta za spremembo dodeljenih sredstev v skladu s členom 87(2).

Člen 122

Prenos pooblastil o spremembah strateških načrtov SKP

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152, ki dopolnjujejo to poglavje v zvezi s:

(a) postopki in roki za predložitev zahtevkov za spremembo strateških načrtov SKP;

(b) določitvijo nadaljnjih primerov, za katere največje število sprememb iz člena 119(7) ne velja.

NASLOV VI

USKLAJEVANJE IN UPRAVLJANJE

Člen 123

Organ upravljanja

1. Vsaka država članica za svoj strateški načrt SKP imenuje nacionalni organ upravljanja.

Države članice lahko ob upoštevanju svojih ustavnih in institucionalnih določb za izvajanje nekaterih ali vseh nalog iz odstavka 2 imenujejo regionalne organe upravljanja.

Države članice zagotovijo vzpostavitev ustreznega sistema upravljanja in kontrole, ki zagotavlja jasno razdelitev in ločitev funkcij med nacionalnim organom upravljanja in, kadar je ustrezno, regionalnimi organi upravljanja in drugimi telesi. Držav članice so odgovorne za zagotavljanje učinkovitega delovanja sistema v celotnem obdobju trajanja strateškega načrta SKP.

2. Organ upravljanja je odgovoren za uspešno, učinkovito in pravilno upravljanje in izvajanje strateškega načrta SKP. Zlasti zagotavlja:

(a) elektronski informacijski sistem, kot je določen v členu 130;

(b) da kmetje, drugi upravičenci in druga telesa, udeleženi pri izvajanju intervencij:

  (i) prejmejo informacije o svojih obveznostih na podlagi odobrene pomoči in uporabljajo ločen računovodski sistem ali ustrezno računovodsko kodo za vse transakcije v zvezi z operacijo, kadar je to ustrezno;

  (ii) poznajo zahteve glede predložitve podatkov organu upravljanja ter evidentiranja učinkov in rezultatov;

(c) da se zadevnim kmetom in drugim upravičencem – po potrebi elektronsko – zagotovijo jasne in natančne informacije o predpisanih zahtevah ravnanja in minimalnih standardih DKOP, ki so določeni na podlagi naslova III, poglavje I, oddelek 2, ter o zahtevah v zvezi s socialno pogojenostjo, ki so določene na podlagi naslova III, poglavje I, oddelek 3, in se uporabljajo na ravni kmetij;

(d) da je predhodno vrednotenje iz člena 139 skladna s sistemom vrednotenja in spremljanja ter da se predloži Komisiji;

(e) da je vzpostavljen načrt vrednotenja iz člena 140(4) in da se naknadna vrednotenja iz navedenega člena izvedejo v rokih iz te uredbe, s tem pa zagotovi, da je takšno vrednotenje v skladu s sistemom spremljanja in vrednotenja ter da se predloži odboru za spremljanje in Komisiji;

(f) da so odboru za spremljanje na voljo informacije in dokumenti, potrebni za spremljanje izvajanja strateškega načrta SKP glede na njegove specifične cilje in prednostne naloge;

(g) da je pripravljeno letno poročilo o smotrnosti, vključno z zbirnimi tabelami za spremljanje, ki se predloži odboru za spremljanje, ki da svoje mnenje, nato pa se navedeno poročilo predloži Komisiji v skladu s členom 9(3), prvi pododstavek, točka (b), Uredbe (EU) 2021/2116;

(h) sprejetje ustreznih nadaljnjih ukrepov v odziv na pripombe Komisije o letnih poročilih o smotrnosti;

(i) da plačilna agencija pred odobritvijo plačil prejme vse potrebne informacije, zlasti informacije o uporabljenih postopkih in izvedenih kontrolah pri intervencijah, izbranih za financiranje;

(j) da upravičenci v okviru intervencij, ki se financirajo iz EKSRP, razen intervencij, povezanih s površinami in živalmi, potrdijo prejeto finančno podporo, vključno s primerno uporabo emblema Unije v skladu s pravili, ki jih Komisija določi v skladu z odstavkom 5;

(k) da je javnost obveščena glede strateškega načrta SKP, tudi prek nacionalne mreže SKP, in sicer z informiranjem:

(i) morebitnih upravičencev, strokovnih organizacij, gospodarskih in socialnih partnerjev, teles, vključenih v spodbujanje enakosti spolov, ter zadevnih nevladnih organizacij, vključno z okoljskimi organizacijami, o možnostih, ki jih nudi strateški načrt SKP, in pravilih glede dostopa do sredstev v okviru strateškega načrta SKP ter

(ii) kmetov, drugih upravičencev in širše javnosti o podpori Unije za kmetijstvo in razvoj podeželja v okviru strateškega načrta SKP.

Države članice za podporo, ki se financira iz EKJS, organu upravljanja omogočijo, da po potrebi uporabi orodja in strukture za prepoznavnost in komuniciranje, ki se uporabljajo v okviru EKSRP.

3. Kadar so regionalni organi upravljanja iz odstavka 1, drugi pododstavek, odgovorni za naloge iz odstavka 2, nacionalni organ upravljanja zagotovi ustrezno usklajevanje med temi organi, da se zagotovita skladnost in doslednost zasnove in izvajanja strateškega načrta SKP.

4. Nacionalni organ upravljanja ali po potrebi regionalni organi upravljanja lahko naloge prenesejo na posredniške organe. V tem primeru je organ upravljanja, ki prenese naloge, še naprej v celoti odgovoren za učinkovitost in pravilnost upravljanja in izvajanja navedenih nalog ter zagotovi, da so določene ustrezne določbe, ki posredniškemu organu omogočajo pridobitev vseh potrebnih podatkov in informacij za izvajanje teh nalog.

5. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi enotne pogoje za uporabo zahtev za informiranje, obveščanje javnosti in prepoznavnost iz odstavka 2, točki (j) in (k).Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 153(2).

Člen 124

Odbor za spremljanje

1. Vsaka država članica v treh mesecih od datuma uradnega obvestila državi članici o izvedbenem sklepu Komisije o odobritvi strateškega načrta SKP ustanovi nacionalni odbor za spremljanje izvajanja strateškega načrta SKP.

Vsak odbor za spremljanje sprejme svoj poslovnik, ki vključuje določbe o usklajevanju z regionalnimi odbori za spremljanje, kadar so ustanovljeni v skladu z odstavkom 5, ter o preprečevanju nasprotja interesov in uporabi načela preglednosti.

Odbor za spremljanje se sestane najmanj enkrat letno ter pregleda vse težave, ki vplivajo na napredek strateškega načrta SKP pri doseganju njegovih ciljnih vrednosti.

Vsaka država članica objavi poslovnik in mnenja odbora za spremljanje.

2. O sestavi odbora za spremljanje odloči vsaka država članica in zagotovi, da so v njem uravnoteženo zastopani ustrezni javni organi in posredniški organi ter predstavniki partnerjev iz člena 106(3).

Vsak član odbora za spremljanje ima en glas.

Država članica objavi seznam članov odbora za spremljanje na spletu.

Predstavniki Komisije svetujejo odboru za spremljanje.

3. Odbor za spremljanje preverja zlasti:

(a) napredek pri izvajanju strateškega načrta SKP ter doseganju mejnikov in ciljnih vrednosti;

(b) težave, ki vplivajo na smotrnost strateškega načrta SKP, ter ukrepe, sprejete za obravnavanje teh težav, vključno z napredkom pri poenostavitvi in zmanjšanju upravnega bremena za končne upravičence;

(c) elemente predhodne ocene, navedene v členu 58(3) Uredbe (EU) 2021/1060 in strateškem dokumentu iz člena 59(1) navedene uredbe;

(d) napredek, dosežen pri izvajanju vrednotenj, sintez vrednotenj in vsakega nadaljnjega spremljanja ugotovitev;

(e) zadevne informacije v zvezi s smotrnostjo strateškega načrta SKP, ki jih zagotovi nacionalna mreža SKP;

(f) izvajanje ukrepov v zvezi s komuniciranjem in prepoznavnostjo;

(g) širjenje administrativne usposobljenosti za javne organe in kmete ter druge upravičence, kadar je ustrezno.

4. Odbor za spremljanje izda mnenje o:

(a) metodologiji in merilih, uporabljenih za izbor operacije;

(b) letnih poročilih o smotrnosti;

(c) načrtu vrednotenja in njegovih spremembah;

(d) vseh predlogih organa upravljanja za spremembo strateškega načrta SKP.

5. Kadar so elementi vzpostavljeni na regionalni ravni, lahko zadevna država članica ustanovi regionalne odbore za spremljanje, ki spremljajo izvajanje regionalnih elementov, o čemer obveščajo nacionalni odbor za spremljanje. Ta člen se za te regionalne odbore za spremljanje smiselno uporablja v zvezi z elementi, vzpostavljenimi na regionalni ravni.

Člen 125

Tehnična pomoč na pobudo držav članic

1. EKSRP lahko na pobudo države članice podpira ukrepe, potrebne za učinkovito upravljanje in izvajanje podpore v zvezi s strateškim načrtom SKP, vključno z vzpostavitvijo in delovanjem nacionalnih mrež SKP iz člena 126(1). Ukrepi iz tega odstavka se lahko nanašajo na predhodna programska obdobja in naslednja obdobja trajanja strateškega načrta SKP.

2. Lahko se podprejo tudi ukrepi organa glavnega sklada v skladu s členom 31(4), (5) in (6) Uredbe (EU) 2021/1060, če LEADER vključuje podporo iz EKSRP.

3. Tehnična pomoč na pobudo držav članic ne financira certifikacijskih organov iz člena 12 Uredbe (EU) 2021/2116.

Člen 126

Nacionalne in evropske mreže SKP

1. Vsaka država članica najkasneje 12 mesecev po tem, ko Komisija odobri strateški načrt SKP, vzpostavi nacionalno mrežo za skupno kmetijsko politiko (v nadaljnjem besedilu: nacionalna mreža SKP), namenjeno povezovanju organizacij in organov, svetovalcev, raziskovalcev in drugih inovacijskih akterjev, pa tudi drugih akterjev na področju kmetijstva in razvoja podeželja na nacionalni ravni. Nacionalne mreže SKP gradijo na obstoječih izkušnjah mreženja in praksah v državah članicah.

2. Komisija vzpostavi evropsko mrežo za skupno kmetijsko politiko (v nadaljnjem besedilu: evropska mreža SKP) za povezovanje nacionalnih mrež, organizacij in organov na področju kmetijstva in razvoja podeželja na ravni Unije.

3. Povezovanje prek nacionalnih in evropskih mrež SKP ima naslednje cilje:

(a) povečati vključenost vseh zadevnih deležnikov pri izvedbi strateških načrtov SKP in po potrebi tudi pri njihovi zasnovi;

(b) spremljati uprave držav članic pri izvajanju strateških načrtov SKP in prehodu na model izvajanja, ki temelji na smotrnosti;

(c) prispevati k izboljšanju kakovosti izvajanja strateških načrtov SKP;

(d) prispevati k obveščanju javnosti in morebitnih upravičencev o SKP in možnostih financiranja;

(e) spodbujati inovacije v kmetijstvu in razvoju podeželja ter podpirati vzajemno učenje, vključevanje in sodelovanje vseh deležnikov pri izmenjavi in pridobivanju znanja;

(f) prispevati k zmogljivostim in dejavnostim spremljanja in vrednotenja;

(g) prispevati k razširjanju rezultatov strateških načrtov SKP.

Cilj iz prvega pododstavka, točka (d), se obravnava predvsem prek nacionalnih mrež SKP.

4. Naloge nacionalnih in evropskih mrež SKP pri doseganju ciljev iz odstavka 3 so:

(a) zbiranje, analiza in širjenje informacij o ukrepih in dobrih praksah, ki se izvajajo ali podpirajo v okviru strateških načrtov SKP, ter analiza razvoja v kmetijstvu in na podeželju, za katere veljajo specifični cilji iz člena 6(1) in (2);

(b) prispevek h gradnji zmogljivosti za organe držav članic in druge akterje, vključene v izvajanje strateških načrtov SKP, tudi glede procesov spremljanja in vrednotenja;

(c) vzpostavitev platform, forumov in dogodkov za lažjo izmenjavo izkušenj med deležniki ter medsebojno učenje, po potrebi vključno z izmenjavami z mrežami v tretjih državah;

(d) zbiranje informacij in omogočanje njihovega širjenja ter povezovanje financiranih struktur in projektov, kot so lokalne akcijske skupine iz člena 33 Uredbe (EU) 2021/1060, operativne skupine EIP iz člena 127(3) te uredbe ter enakovredne strukture in projekti;

(e) podpora za sodelovalne projekte med operativnimi skupinami EIP iz člena 127(3) te uredbe, lokalnimi akcijskimi skupinami iz člena 33 Uredbe (EU) 2021/1060 ali podobnimi lokalnimi razvojnimi strukturami, vključno s transnacionalnim sodelovanjem;

(f) ustvarjanje povezav z drugimi strategijami ali mrežami, ki jih financira Unija;

(g) prispevek k nadaljnjemu razvoju SKP in priprava naslednjih obdobij trajanja strateškega načrta SKP;

(h) v primeru nacionalnih mrež SKP sodelovanje pri dejavnostih evropske mreže SKP in prispevanje k njim;

(i) v primeru evropske mreže SKP sodelovanje pri dejavnostih nacionalnih mrež SKP in prispevanje k njim;

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi organizacijsko strukturo in delovanje evropske mreže SKP. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 153(2).

Člen 127

Evropsko inovacijsko partnerstvo za kmetijsko produktivnost in trajnostnost

1. Namen evropskega partnerstva za inovacije za kmetijsko produktivnost in trajnostnost (EIP) je spodbuditi inovacije in izboljšati izmenjavo znanja.

EIP s povezovanjem politik in instrumentov za pospešitev inovacij podpira sistem AKIS.

2. EIP prispeva k doseganju specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2).

Zlasti:

(a) ustvarja dodano vrednost z boljšim povezovanjem raziskav in kmetijskih praks ter spodbujanjem širše uporabe razpoložljivih inovativnih ukrepov;

(b) povezuje inovacijske akterje in projekte;

(c) spodbuja hitrejši in širši prenos inovativnih rešitev v prakso, vključno z izmenjavo med kmeti, ter

(d) obvešča znanstveno skupnost o potrebah po raziskavah kmetijske prakse.

3. Operativne skupine EIP, ki se podpirajo na podlagi sodelovanja v okviru vrste intervencij iz člena 77, so del EIP. Vsaka operativna skupina EIP pripravi načrt za razvoj ali izvajanje inovativnega projekta. Inovativni projekt temelji na interaktivnem inovacijskem modelu z naslednjimi ključnimi načeli:

(a) razvoj inovativnih rešitev s poudarkom na potrebah kmetov ali gozdarjev in hkratna obravnava interakcij v celotni dobavni verigi, kadar je to koristno;

(b) povezovanje partnerjev z dopolnjujočim se znanjem, kot so kmetje, svetovalci, raziskovalci, podjetja ali nevladne organizacije, v ciljnih kombinacijah, ki so najprimernejše za doseganje projektnih ciljev, ter

(c) soodločanje in soustvarjanje v celem projektu.

Operativne skupine EIP lahko delujejo na transnacionalni, tudi čezmejni ravni. Načrtovane inovacije lahko temeljijo tako na novih kot tradicionalnih praksah v novih geografskih ali okoljskih razmerah.

Operativne skupine EIP razširjajo povzetek svojih načrtov in rezultatov svojih projektov, predvsem prek nacionalnih in evropskih mrež SKP.

NASLOV VII

SPREMLJANJE, POROČANJE IN VREDNOTENJE

POGLAVJE I

OKVIR SMOTRNOSTI

Člen 128

Vzpostavitev okvira smotrnosti

1. Vzpostavi se okvir smotrnosti, za katerega so skupaj odgovorne države članice in Komisija. Okvir smotrnosti omogoča poročanje, spremljanje in vrednotenje smotrnosti strateškega načrta SKP med njegovim izvajanjem.

2. Okvir smotrnosti vsebuje naslednje elemente:

(a) niz skupnih kazalnikov učinka, rezultatov, vpliva in stanja iz člena 7, ki se uporabijo kot podlaga za spremljanje, vrednotenje in letno poročanje o smotrnosti;

(b) ciljne vrednosti in letne mejnike, določene glede na ustrezni specifični cilj z uporabo ustreznih kazalnikov rezultatov;

(c) zbiranje, hrambo in pošiljanje podatkov;

(d) redno poročanje o smotrnosti, spremljanju in vrednotenju;

(e) predhodne, vmesna in naknadna vrednotenja ter vse ostale dejavnosti vrednotenja v zvezi s strateškim načrtom SKP.

Člen 129

Cilji okvira smotrnosti

Cilji okvira smotrnosti so:

(a) oceniti vpliv, uspešnost, učinkovitost, ustreznost, usklajenost in dodano vrednost Unije SKP;

(b) spremljati napredek pri doseganju ciljnih vrednosti strateških načrtov SKP;

(c) oceniti vpliv, učinkovitost, uspešnost, ustreznost in usklajenost intervencij strateških načrtov SKP;

(d) podpirati skupni proces pridobivanja znanja in izkušenj v zvezi s spremljanjem in vrednotenjem.

Člen 130

Elektronski informacijski sistem

Države članice vzpostavijo ali uporabijo obstoječi varen elektronski informacijski sistem, v katerem beležijo in hranijo ključne informacije o izvajanju strateškega načrta SKP, ki so potrebne za spremljanje in vrednotenje, predvsem za spremljanje napredka v smeri določenih ciljev in ciljnih vrednosti, vključno z informacijami o posameznih upravičencih in operacijah.

Člen 131

Zagotavljanje informacij

Države članice zagotovijo, da upravičenci do podpore v okviru intervencij strateškega načrta SKP in lokalne akcijske skupine iz člena 33 Uredbe (EU) 2021/1060 organu upravljanja ali drugim telesom, pooblaščenim za izvajanje funkcij v njegovem imenu, zagotovijo vse informacije, potrebne za spremljanje in vrednotenje strateškega načrta SKP.

Države članice zagotovijo, da se ustvarijo celoviti, pravočasni in zanesljivi viri podatkov, da se omogoči dejansko nadaljnje spremljanje napredka politike k ciljem z uporabo kazalnikov učinka, rezultatov in vpliva.

Člen 132

Postopki spremljanja

Organ upravljanja in odbor za spremljanje spremljata izvajanje strateškega načrta SKP in napredka pri doseganju ciljnih vrednosti strateškega načrta SKP na podlagi kazalnikov učinka in rezultatov.

Člen 133

Izvedbena pooblastila za okvir smotrnosti

Komisija sprejme izvedbene akte o vsebini okvira smotrnosti. Ti akti vsebujejo kazalnike, razen kazalnikov iz Priloge I, ki so potrebni za ustrezno spremljanje in vrednotenje politike, metod za izračun kazalnikov, določenih v Prilogi I in drugje, in določbe, potrebne za zagotavljanje točnosti in zanesljivosti podatkov, ki jih zberejo države članice. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 153(2).

POGLAVJE II

LETNA POROČILA O SMOTRNOSTI

Člen 134

Letna poročila o smotrnosti

1. Države članice v skladu s členom 9(3) in členom (10) Uredbe (EU) 2021/2116 zagotovijo letno poročilo o smotrnosti izvajanja strateškega načrta SKP v preteklem proračunskem letu.

2. Zadnje letno poročilo o smotrnosti, ki se predloži v skladu s členom 9(3) in členom (10) Uredbe (EU) 2021/2116, vsebuje povzetek vrednotenj, opravljenih v obdobju izvajanja.

3. Letno poročilo o smotrnosti je sprejemljivo le, če vsebuje vse informacije, ki se zahtevajo v odstavkih 4, 5, 7, 8, 9 in 10 ter po potrebi odstavku 6. Brez poseganja v letne potrditve obračunov iz Uredbe (EU) 2021/2116 Komisija zadevno državo članico v roku 15 delovnih dni od predložitve letnega poročila o smotrnosti obvesti, če to poročilo ni sprejemljivo, sicer se poročilo šteje za sprejemljivo.

4. V letnih poročilih o smotrnosti se določijo ključne kvalitativne in kvantitativne informacije o izvajanju strateškega načrta SKP glede na finančne podatke ter kazalnike učinka in rezultatov, kadar je ustrezno tudi na regionalni ravni.

5. Kvantitativne informacije iz odstavka 4 vključujejo:

(a) realizirane učinke;

(b) odhodke, kot so navedeni v letnih izkazih ter zadevajo učinke iz točke (a), pred uporabo katerih koli sankcij ali drugih zmanjšanj, in EKSRP, ob upoštevanju ponovne uporabe zneskov z ukinjenim financiranjem ali izterjanih zneskov na podlagi člena 57 Uredbe (EU) 2021/2116;

(c) razmerje med odhodki iz točke (b) in zadevnimi učinki iz točke (a) („realizirani znesek na enoto“);

(d) rezultate in oddaljenost od ustreznih mejnikov, določenih v skladu s členom 109(1), točka (a).

Informacije iz prvega pododstavka, točke (a), (b) in (c), se razčlenijo po zneskih na enoto, kot je v skladu s členom 111, točka (h), določeno v strateškem načrtu SKP za namen potrditve smotrnosti. Za kazalnike učinka, ki so označeni v Prilogi I, ker se uporabljajo samo za spremljanje, se vključijo samo informacije iz prvega pododstavka, točka (a), tega odstavka.

6. Države članice se lahko odločijo, da za intervencijo, ki ni zajeta v integriranem sistemu iz člena 65(2) Uredbe (EU) 2021/2116, v vsakem letnem poročilu o smotrnosti poleg informacij iz odstavka 5 tega člena predložijo:

(a) bodisi povprečne zneske na enoto za operacije, izbrane v preteklem proračunskem letu, ter s tem povezano število učinkov in odhodkov ali

(b) razmerje med skupnimi javnimi odhodki, razen dodatnega nacionalnega financiranja iz člena 115(5), namenjenimi za operacije, za katere so bila v preteklem proračunskem letu opravljena plačila, in realiziranimi učinki ter s tem povezano število učinkov in odhodkov.

Komisija te informacije uporabi za namene členov 40 in 54 Uredbe (EU) 2021/2116 za vsako letu, v katerem so bila izvedena plačila zadevne operacije.

7. Kvalitativne informacije iz odstavka 4 vključujejo:

(a) sintezo stanja izvajanja strateškega načrta SKP za preteklo proračunsko leto;

(b) težave, ki vplivajo na smotrnost strateškega načrta SKP, predvsem v zvezi z odstopanji od mejnikov, po potrebi z razlogi in opisom sprejetih ukrepov.

8. Države članice se lahko odločijo, da za namene člena 54(2) Uredbe (EU) 2021/2116 v kvalitativne informacije iz odstavka 4 tega člena vključijo tudi:

(a) utemeljitev morebitnega presežka realiziranega zneska na enoto v primerjavi z ustreznim načrtovanim zneskom na enoto ali, kadar je to primerno, najvišjim načrtovanim zneskom na enoto iz člena 102 te uredbe, ali

(b) kadar se država članica odloči, da bo uporabila eno od možnosti iz odstavka 6 tega člena, utemeljitev vsakega presežka realiziranega zneska na enoto v primerjavi bodisi z ustreznim povprečnim zneskom na enoto za izbrane operacije ali razmerjem med skupnimi javnimi odhodki, razen dodatnega nacionalnega financiranja iz člena 115(5), namenjenimi za operacije, za katere so bila v preteklem proračunskem letu opravljena plačila, in realiziranimi učinki, odvisno od izbire države članice.

9. Utemeljitev se vključi za namen člena 40(2) Uredbe (EU) 2021/2116, kadar je presežek iz odstavka 8, točka (a) tega člena, višji od 50 %.

Kadar pa se država članica odloči uporabiti možnost iz odstavka 6, se utemeljitev zahteva le, kadar je presežek iz odstavka 8, točka (b), višji od 50 %.

10. Za finančne instrumente se poleg podatkov, ki jih je treba navesti na podlagi odstavka 4, zagotovijo tudi informacije o:

(a) upravičenih odhodkih po vrstah finančnih produktov;

(b) znesku stroškov upravljanja in pristojbin, prijavljenih kot upravičeni izdatki;

(c) znesku zasebnih in javnih virov, ki so bili uporabljeni ob EKSRP, na vrsto finančnih produktov;

(d) obrestih in drugih prihodkih, ustvarjenih s prispevkom iz EKSRP za finančne instrumente v skladu s členom 60 Uredbe (EU) 2021/1060, ter vrnjenih virih, ki se lahko pripišejo podpori iz EKSRP v skladu s členom 62 navedene uredbe;

(e) skupni vrednosti posojil, naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala v končne prejemnike, ki so bili zagotovljeni z upravičenimi javnimi odhodki, razen dodatnega nacionalnega financiranja iz člena 115(5) te uredbe, in dejansko izplačani končnim prejemnikom.

Kadar se države članice odločijo za uporabo odstavka 6 tega člena za finančne instrumente, se informacije iz navedenega odstavka zagotovijo na ravni končnih prejemnikov.

11. Za namene dveletnega pregleda smotrnosti iz člena 135 letno poročilo o smotrnosti vsebuje informacije o dodatnem nacionalnem financiranju iz člena 115(5), točki (a) in (d). To financiranje se upošteva pri dveletnem pregledu smotrnosti.

12. Letna poročila o smotrnosti ter povzetki njihove vsebine za državljane se dajo na voljo javnosti.

13. Komisija lahko brez poseganja v postopke letne potrditve, določene v Uredbi (EU) 2021/2116, v enem mesecu po predložitvi sprejemljivih letnih poročil o smotrnosti predloži pripombe nanje. Kadar Komisija v navedenem roku ne predloži pripomb, se poročila štejejo za sprejeta. Člen 121 te uredbe o izračunu rokov za ukrepanje Komisije se uporablja smiselno.

14. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila za predstavitev vsebine letnega poročila o smotrnosti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 153(2).

Člen 135

Dveletni pregled smotrnosti

1. Komisija izvede dveletni pregled smotrnosti na podlagi informacij iz letnih poročil o smotrnosti.

2. Kadar vrednost enega ali več kazalnikov rezultatov, ki se sporočajo v skladu s členom 134 in jih zadevna država članica uporabi za pregled smotrnosti v strateškem načrtu SKP v skladu s Prilogo I, razkrije več kot 35-odstoten primanjkljaj glede na zadevni mejnik za proračunsko leto 2024, za proračunsko leto 2026 pa 25-odstotnega, zadevna država članica predloži utemeljitev za to odstopanje. Komisija lahko po oceni te utemeljitve po potrebi od zadevne države članice zahteva predložitev akcijskega načrta v skladu s členom 41(1) Uredbe (EU) 2021/2116, v katerem so opisani načrtovani popravni ukrepi in pričakovani časovni okvir.

3. Komisija leta 2026 pregleda informacije iz poročil o smotrnosti za proračunsko leto 2025. Kadar vrednost enega ali več kazalnikov rezultatov, ki se sporočijo v skladu s členom 134 in jih zadevna država članica uporabi za pregled smotrnosti v strateškem načrtu SKP v skladu s Prilogo I, razkrije več kot 35-odstotni primanjkljaj glede na zadevni mejnik za proračunsko leto 2025, lahko Komisija zadevno državo članico zaprosi za popravne ukrepe.

Člen 136

Letne pregledovalne seje

1. Države članice vsako leto organizirajo pregledovalno sejo s Komisijo. Pregledovalni seji predsedujejo skupaj ali ji predseduje Komisija, poteka pa najprej dva meseca po predložitvi letnega poročila o smotrnosti.

2. Namen pregledovalne seje je preučitev smotrnosti posameznega načrta, vključno z napredkom pri doseganju zastavljenih ciljnih vrednosti, in razpoložljivih informacij o zadevnih vplivih, pa tudi morebitnih težav, ki vplivajo na smotrnost, ter preteklih in prihodnjih ukrepov, ki se sprejmejo za odpravo teh težav.

POGLAVJE III

POROČANJE O POSEBNEM PLAČILU ZA BOMBAŽ IN PREHODNA NACIONALNA POMOČ

Člen 137

Letno poročanje

Države članice, ki odobrijo posebno plačilo za bombaž iz naslova III, poglavje II, oddelek 3, pododdelek 2, Komisiji do 15. februarja 2025 in nato do 15. februarja vsako naslednje leto do leta 2030 zagotovijo naslednje informacije o izvajanju tega plačila v preteklem proračunskem letu:

(a) število upravičencev;

(b) znesek plačila na hektar in

(c) število hektarjev, za katere je bilo odobreno plačilo.

Člen 138

Letno poročanje o prehodni nacionalni pomoči

Države članice, ki odobrijo prehodno nacionalno pomoč iz člena 147, Komisiji do 15. februarja 2025 in nato do 15. februarja vsakega naslednjega leta do leta 2030 za vsak zadevni sektor predložijo naslednje informacije o izvajanju te pomoči v preteklem proračunskem letu:

(a) število upravičencev;

(b) skupni znesek odobrene prehodne nacionalne pomoči in

(c) število hektarjev, živali ali drugih enot, za katere je bila ta pomoč odobrena.

POGLAVJE IV

VREDNOTENJE STRATEŠKIH NAČRTOV SKP

Člen 139

Predhodno vrednotenje

1. Države članice opravijo predhodna vrednotenja za izboljšanje kakovosti zasnove svojih strateških načrtov SKP.

2. Predhodno vrednotenje se izvaja na odgovornost organa, odgovornega za pripravo dokumentov strateškega načrta SKP.

3. V predhodnem vrednotenju se ocenijo:

(a) prispevek strateškega načrta SKP k doseganju specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2), pri tem pa se upoštevajo nacionalne in regionalne potrebe ter razvojni potencial in izkušnje iz izvajanja SKP v prejšnjih programskih obdobjih;

(b) notranja skladnost predlaganega strateškega načrta SKP in njegovo razmerje z drugimi ustreznimi instrumenti;

(c) usklajenost dodeljevanja proračunskih virov z navedenimi specifičnimi cilji iz člena 6(1) in (2), ki so obravnavani v strateškem načrtu SKP;

(d) kako bodo predvideni učinki prispevali k rezultatom;

(e) ali so ob upoštevanju predvidene podpore iz EKJS in EKSRP merljive ciljne vrednosti za rezultate in mejnike ustrezne in realistične;

(f) načrtovani ukrepi za zmanjšanje administrativnega bremena za kmete in druge upravičence;

(g) po potrebi utemeljitev za uporabo finančnih instrumentov, ki se financirajo iz EKSRP.

4. Predhodno vrednotenje lahko vključuje zahteve za strateško okoljsko presojo iz Direktive 2001/42/ES, pri čemer se upoštevajo potrebe po blaženju podnebnih sprememb.

Člen 140

Vrednotenje strateških načrtov SKP med obdobjem izvajanja in naknadno vrednotenje

1. Države članice med izvajanjem in naknadno vrednotijo svoje strateške načrte SKP, da bi izboljšale kakovost zasnove in izvajanja načrtov. Države članice ocenijo uspešnost, učinkovitost, ustreznost in usklajenost svojih strateških načrtov SKP ter dodane vrednosti Unije in vpliva glede njihovega prispevka k doseganju splošnih ciljev iz člena 5 in tistih specifičnih ciljev SKP iz člena 6(1) in (2), ki so obravnavani v zadevnem strateškem načrtu SKP. Skupni vpliv strateškega načrta SKP se oceni le z naknadnim vrednotenjem.

2. Države članice vrednotenja zaupajo funkcionalno neodvisnim strokovnjakom.

3. Države članice zagotovijo, da so vzpostavljeni postopki za pripravo in zbiranje podatkov, ki so potrebni za vrednotenja.

4. Države članice pripravijo načrt vrednotenja in v njem navedejo načrtovane dejavnosti vrednotenja v obdobju izvajanja.

5. Države članice predložijo načrt vrednotenja odboru za spremljanje najkasneje eno leto po sprejetju strateškega načrta SKP.

6. Organ upravljanja je odgovoren za dokončanje celovitega naknadnega vrednotenja strateškega načrta SKP do 31. decembra 2031.

7. Države članice dajo vsa vrednotenja na voljo javnosti.

POGLAVJE V

OCENA SMOTRNOSTI S STRANI KOMISIJE

Člen 141

Ocena smotrnosti in vrednotenje

1. Komisija pripravi večletni načrt vrednotenja SKP, ki se izvaja na njeno odgovornost. Ta načrt vrednotenja zajema tudi ukrepe na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013.

2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2023 predloži zbirno poročilo o strateških načrtih SKP držav članic. Poročilo vključuje analizo skupnih prizadevanj in skupnih ambicij držav članic za obravnavo specifičnih ciljev iz člena 6(1) in (2), zlasti tistih iz člena 6(1), točke (d), (e), (f) in (i).

3. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2025 predloži poročilo, da se oceni delovanje novega modela izvajanja v državah članicah ter doslednost in skupni prispevek intervencij iz strateških načrtov SKP držav članic k doseganju okoljskih in podnebnih zavez Unije. Komisija državam članicam po potrebi izda priporočila za lažje izpolnjevanje teh zavez.

4. Komisija do 31. decembra 2026 opravi vmesno vrednotenje in preuči uspešnost, učinkovitost, ustreznost, usklajenost EKJS in EKSRP ter njuno dodano vrednost Unije, pri tem pa upošteva kazalnike iz Priloge I. Komisija lahko uporabi vse ustrezne že razpoložljive informacije v skladu s členom 128 finančne uredbe.

5. Komisija opravi naknadno vrednotenje, da preuči uspešnost, učinkovitost, ustreznost, usklajenost EKJS in EKSRP ter njuno dodano vrednost Unije.

6. Na podlagi dokazov iz vrednotenj SKP, vključno z vrednotenji strateških načrtov SKP, ter drugih ustreznih virov informacij, Komisija do 31. decembra 2027 Evropskemu parlamentu in Svetu predstavi poročilo o vmesnem vrednotenju, vključno s prvimi rezultati glede smotrnosti SKP. Drugo poročilo, vključno z oceno smotrnosti SKP, se predloži do 31. decembra 2031.

Člen 142

Poročanje na podlagi ključnega niza kazalnikov

Komisija za izpolnitev zahtev glede poročanja na podlagi člena 41(3), točka (h)(iii), finančne uredbe Evropskemu parlamentu in Svetu predloži informacije o smotrnosti iz navedenega člena, merjeni s ključnim nizom kazalnikov iz Priloge XIV k tej uredbi.

Člen 143

Splošne določbe

1. Države članice Komisiji predložijo razpoložljive informacije, ki so potrebne, da ji omogočajo izvedbo spremljanja in vrednotenja SKP iz člena 141.

2. Podatki, potrebni za kazalnike stanja in vpliva, izhajajo predvsem iz uveljavljenih virov podatkov, kot sta mreža za zbiranje računovodskih podatkov s kmetijskih gospodarstev in Eurostat. Kadar podatki za te kazalnike niso na voljo ali niso popolni, se vrzeli obravnavajo v okviru evropskega statističnega programa, ustanovljenega na podlagi Uredbe (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ([51]), mreže za zbiranje računovodskih podatkov s kmetijskih gospodarstev, vzpostavljene z Uredbo Sveta (ES) št. 1217/2009 ([52]), ali s formalnimi dogovori z drugimi ponudniki podatkov, kot sta Skupno raziskovalno središče in Evropska agencija za okolje.

3. Podatki iz upravnih registrov, kot so integrirani sistem iz člena 65(2) Uredbe (EU) 2021/2116, identifikacijski sistem za kmetijske parcele iz člena 68 navedene uredbe ter registri živali in vinogradov, se uporabljajo tudi v statistične namene v sodelovanju s statističnimi organi držav članic in Eurostatom.

4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o informacijah, ki jih morajo poslati države članice, pri čemer upošteva potrebo po izogibanju kakršnemu koli neupravičenemu upravnemu bremenu ter potrebe po podatkih in sinergijami med potencialnimi viri podatkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 153(2).

NASLOV VIII

DOLOČBE O KONKURENCI

Člen 144

Pravila za podjetja

Kadar je podpora v skladu z naslovom III te uredbe odobrena za oblike sodelovanja med podjetji, se lahko odobri le za takšne oblike sodelovanja, ki so skladne s pravili konkurence, kot se uporabljajo na podlagi členov 206 do 210 Uredbe (EU) št. 1308/2013.

Člen 145

Državna pomoč

1. Za podporo se v okviru te uredbe uporabljajo členi 107, 108 in 109 PDEU, razen če je v tem naslovu drugače določeno.

2. Členi 107, 108 in 109 PDEU se ne uporabljajo za podporo, ki jo države članice zagotavljajo na podlagi te uredbe in v skladu z njo, ali za dodatno nacionalno financiranje iz člena 146 te uredbe, ki spada na področje uporabe člena 42 PDEU.

([51]) Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ter razveljavitvi Uredbe (ES, Euratom) št. 1101/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti, Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti in Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom, o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti (UL L 87, 31.3.2009, str. 164).

([52]) Uredba Sveta (ES) št. 1217/2009 z dne 30. novembra 2009 o vzpostavitvi mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev v Evropski uniji (UL L 328, 15.12.2009, str. 27).

Člen 146

Dodatno nacionalno financiranje

Podpora, ki jo zagotavljajo države članice v zvezi z operacijami iz področja uporabe člena 42 PDEU, ki naj bi zagotavljala dodatno financiranje za intervencije za razvoj podeželja iz naslova III, poglavje IV, te uredbe, za katere je podpora Unije odobrena kadar koli v obdobju trajanja strateškega načrta SKP, se lahko zagotavlja le, če je v skladu s to uredbo in je vključena v Prilogo V k strateškim načrtom SKP, ki jih je odobrila Komisija.

Države članice ne zagotavljajo podpore za intervencije v sektorjih iz naslova III, poglavje III, te uredbe, razen če je to izrecno določeno v navedenem poglavju.

Člen 147

Prehodna nacionalna pomoč

1. Države članice, ki so v obdobju 2015–2022 v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1307/2013 odobrile prehodno nacionalno pomoč, lahko to pomoč kmetom odobrijo še naprej.

2. Pogoji za odobritev prehodne nacionalne pomoči so enaki pogojem iz člena 37(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka se lahko države članice, kadar se pogoji za odobritev prehodne nacionalne pomoči iz prvega pododstavka nanašajo na referenčno obdobje, odločijo, da bodo najpozneje leta 2018 spremenile referenčno obdobje.

3. Skupni znesek prehodne nacionalne pomoči, ki se lahko odobri za vsak sektor, je omejen z naslednjim odstotkom ravni plačil v vsakem od finančnih okvirov za posamezne sektorje, kot jih dovoli Komisija v letu 2013 v skladu s členom 132(7) ali členom 133a(5) Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 ([53]):

— 50 % leta 2023,

— 45 % leta 2024,

— 40 % leta 2025,

— 35 % leta 2026,

— 30 % leta 2027.

V primeru Cipra se ta odstotek izračuna na podlagi posebnih finančnih okvirov za posamezne sektorje, kot so določeni v Prilogi XVIIa Uredbe (ES) št. 73/2009.

([53]) Uredba Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL L 30, 31.1.2009, str. 16).

NASLOV IX

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 148

Ukrepi za reševanje specifičnih težav

1. Komisija za reševanje specifičnih težav sprejme izvedbene akte, ki so v nujnih primerih potrebni in upravičeni. Takšni izvedbeni akti lahko odstopajo od določb te uredbe, vendar samo v tolikšni meri in tako dolgo, kot je nujno potrebno. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 153(2).

2. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih in da se rešijo specifične težave iz odstavka 1, hkrati pa se zagotovi nemoteno delovanje strateškega načrta SKP v izjemnih okoliščinah, Komisija v skladu s postopkom iz člena 153(3) sprejme izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

3. Ukrepi, sprejeti na podlagi odstavkov 1 in 2, ostanejo v veljavi največ dvanajst mesecev. Če po navedenem obdobju specifične težave iz navedenih odstavkov še niso odpravljene, lahko Komisija za vzpostavitev trajne rešitve predloži ustrezen zakonodajni predlog.

4. Komisija obvesti Evropski parlament in Svet o vsakem ukrepu, sprejetem na podlagi odstavka 1 ali 2, v dveh delovnih dneh po njegovem sprejetju.

Člen 149

Uporaba za najbolj oddaljene regije in manjše egejske otoke

1. Naslov III, poglavje II, se ne uporablja za najbolj oddaljene regije.

2. Za odobrena neposredna plačila v najbolj oddaljenih regijah Unije v skladu s poglavjem IV Uredbe (EU) št. 228/2013 in na manjših egejskih otokih v skladu s poglavjem IV Uredbe (EU) št. 229/2013 se uporabljajo člen 3, točki 1 in 2, člen 4(2), (3) in (5), člen 4(4), drugi pododstavek, naslov III, poglavje I, oddelka 2 in 3, ter naslov IX te uredbe. Člen 4(2), (3) in (5) ter naslov III, poglavje I, oddelek 2, se uporabljajo brez kakršnih koli obveznosti v zvezi s strateškim načrtom SKP.

POGLAVJE II

INFORMACIJSKI SISTEM IN VARSTVO OSEBNIH PODATKOV

Člen 150

Izmenjava informacij in dokumentov

1. Komisija v sodelovanju z državami članicami vzpostavi informacijski sistem, ki omogoča varno izmenjavo podatkov skupnega interesa med Komisijo in vsako od držav članic.

2. Komisija zagotovi ustrezen in varen elektronski sistem, v katerem se lahko beležijo, vzdržujejo in upravljajo ključne informacije ter poročila o spremljanju in vrednotenju.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila za delovanje sistema iz odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 153(2).

Člen 151

Obdelava in varstvo osebnih podatkov

1. Države članice in Komisija brez poseganja v člene 98, 99 in 100 Uredbe (EU) 2021/2116 zbirajo osebne podatke za namen izvajanja svojih obveznosti upravljanja, kontrol, spremljanja in vrednotenja iz te uredbe, zlasti tistih iz naslovov VI in VII, in teh podatkov ne obdelujejo na način, ki ni skladen s tem namenom.

2. Kadar se osebni podatki obdelujejo zaradi spremljanja in vrednotenja v skladu z naslovom VII ter se pri tem uporablja varen elektronski sistem iz člena 150, se ti osebni podatki anonimizirajo.

3. Osebni podatki se, tudi kadar jih obdelujejo ponudniki storitev kmetijskega svetovanja iz člena 15, obdelujejo v skladu z uredbama (EU) 2016/679 in (EU) 2018/1725. Zlasti se takšni podatki ne hranijo v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, za dlje, kot je potrebno za namene, za katere so bili zbrani ali za katere se dodatno obdelujejo, pri čemer se upoštevajo minimalna obdobja hrambe iz veljavnega nacionalnega prava in prava Unije.

4. Države članice obvestijo posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, da lahko nacionalni organi in organi Unije v skladu z odstavkom 1 obdelajo njihove osebne podatke in da imajo zato pravice do varstva podatkov, določene v uredbah (EU) 2016/679 in (EU) 2018/1725.

POGLAVJE III

DELEGIRANI AKTI IN IZVEDBENI AKTI

Člen 152

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 4(8), člena 7(2), člena 13(3), člena 17(6), člena 35, člena 37(5), člena 38(5), člena 39(3), členov 45, 56 in 84, člena 87(2), člena 89(4), člena 100(3) ter členov 116, 122 in 158 se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od 7. decembra 2021. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem sedemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje takemu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz člena 4(8), člena 7(2), člena 13(3), člena 17(6), člena 35, člena 37(5), člena 38(5), člena 39(3), členov 45, 56 in 84, člena 87(2), člena 89(4), člena 100(3) ter členov 116, 122 in 158 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 4(8), člena 7(2), člena 13(3), člena 17(6), člena 35, člena 37(5), člena 38(5), člena 39(3), členov 45, 56 in 84, člena 87(2), člena 89(4), člena 100(3) ter členov 116, 122 in 158, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 153

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, imenovan „Odbor za skupno kmetijsko politiko“. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Če odbor o aktih iz člena 133 in člena 143(4) te uredbe ne predloži mnenja, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta in uporabi se člen 5(4), tretji pododstavek, Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 navedene uredbe.

POGLAVJE IV

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 154

Razveljavitve

1. Uredba (EU) št. 1305/2013 se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2023.

Vendar se na podlagi Uredbe (EU) 2020/2220 Evropskega parlamenta in Sveta ([54]) še naprej uporablja za izvajanje programov za razvoj podeželja na podlagi Uredbe (EU) št. 1305/2013 do 31. decembra 2025. Pod enakimi pogoji se do 31. decembra 2025 uporablja tudi za odhodke, ki nastanejo upravičencem in jih plača plačilna agencija v okviru teh programov za razvoj podeželja.

Člen 32 Uredbe (EU) št. 1305/2013 in Priloga III k navedeni uredbi se še naprej uporabljata v zvezi z določitvijo območij z naravnimi in drugimi posebnimi omejitvami. Sklicevanje na programe za razvoj podeželja se razume kot sklicevanje na strateške načrte SKP.

Do vzpostavitve nacionalnih in evropskih mrež SKP iz člena 126 te uredbe lahko Evropska mreža za razvoj podeželja, mreža evropskega partnerstva za inovacije in nacionalne mreže za podeželje iz členov 52, 53 in 54 Uredbe (EU) št. 1305/2013 poleg dejavnosti iz navedenih členov izvajajo tudi dejavnosti iz členov 126 in 127 te uredbe.

([54]) Uredba (EU) 2020/2220 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. decembra 2020 o določitvi nekaterih prehodnih določb za podporo iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) v letih 2021 in 2022 ter o spremembi uredb (EU) št. 1305/2013, (EU) št. 1306/2013 in (EU) št. 1307/2013 glede sredstev in uporabe v letih 2021 in 2022 ter Uredbe (EU) št. 1308/2013 glede sredstev in razdelitve take podpore v letih 2021 in 2022 (UL L 437, 28.12.2020, str. 1).

Ko se vzpostavijo nacionalne in evropske mreže SKP iz člena 126 te uredbe, lahko do 31. decembra 2025 poleg dejavnosti iz členov 126 in 127 te uredbe izvajajo tudi naloge iz člena 52(3), člena 53(3) in člena 54(3) Uredbe (EU) št. 1305/2013 v zvezi z izvajanjem programov za razvoj podeželja na podlagi navedene uredbe.

2. Uredba (EU) št. 1307/2013 se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2023.

Vendar se še naprej uporablja v zvezi z vlogami za pomoč za leta zahtevka, ki se začnejo pred 1. januarjem 2023.

3. Sklicevanja v tej uredbi na uredbi (ES) št. 73/2009 in (EU) št. 1307/2013 se razumejo kot sklicevanja na navedeni uredbi, kot sta veljali pred razveljavitvijo.

Člen 155

Upravičenost nekaterih vrst odhodkov v zvezi z obdobjem trajanja strateškega načrta SKP

1. Odhodki v zvezi s pravnimi obveznostmi do upravičencev, nastali v okviru ukrepov iz člena 31 Uredbe (ES) št. 1257/1999 ali člena 39 ali člena 43 Uredbe (ES) št. 1698/2005, ki prejemajo podporo v skladu z Uredbo (EU) št. 1305/2013, so lahko v obdobju strateškega načrta SKP še naprej upravičeni do prispevka EKSRP, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) takšni odhodki so določeni v ustreznem strateškem načrtu SKP v skladu s to uredbo in skladni z Uredbo (EU) 2021/2116;

(b) za kritje teh ukrepov se uporablja stopnja prispevka EKSRP za zadevno intervencijo iz strateškega načrta SKP v skladu s to uredbo;

(c) integrirani sistem iz člena 65(2) Uredbe (EU) 2021/2116 se uporablja za pravne obveznosti, prevzete v okviru ukrepov, ki ustrezajo vrstam intervencije na osnovi površin in živali, naštetim v naslovu III, poglavji II in IV, te uredbe, zadevne operacije pa so jasno opredeljene, in

(d) plačila za pravne obveznosti iz točke (c) se izvedejo v roku iz člena 44(2) Uredbe (EU) 2021/2116.

2. Odhodki v zvezi s pravnimi obveznostmi do upravičencev, nastali v okviru ukrepov iz člena 23 Uredbe (ES) št. 1698/2005, so lahko v obdobju strateškega načrta SKP še naprej upravičeni do prispevka EKSRP, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) takšni odhodki se Komisiji sporočijo kot dodatne informacije v delu strateškega načrta SKP, ki je namenjen intervencijski strategiji iz člena 109, in z navedbo odhodkov v finančnem načrtu strateškega načrta SKP iz člena 112(2);

(b) skladni so z Uredbo (EU) št. 1306/2013, ki se za take odhodke še naprej uporablja v skladu s členom 104(1), drugi pododstavek, točka (d), Uredbe (EU) 2021/2116, ter

(c) uporablja se stopnja prispevka EKSRP iz strateškega načrta SKP na podlagi člena 91(2), točka (d), te uredbe.

3. Odhodki v zvezi s pravnimi obveznostmi do upravičencev, nastali v okviru večletnih ukrepov iz členov 22, 28, 29, 33 in 34 Uredbe (EU) št. 1305/2013, so lahko v obdobju strateškega načrta SKP upravičeni do prispevka EKSRP, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) takšni odhodki so določeni v ustreznem strateškem načrtu SKP v skladu s to uredbo in skladni z Uredbo (EU) 2021/2116;

(b) za kritje teh ukrepov se uporablja stopnja prispevka EKSRP za intervencijo iz strateškega načrta SKP v skladu s to uredbo;

(c) integrirani sistem iz člena 65(2) Uredbe (EU) 2021/2116 se uporablja za pravne obveznosti, prevzete v okviru ukrepov, ki ustrezajo vrstam intervencij na osnovi površin in živali, naštetim v naslovu III, poglavji II in IV, te uredbe, zadevne operacije pa so jasno opredeljene, in

(d) plačila za pravne obveznosti iz točke (c) tega odstavka se izvedejo v roku iz člena 44(2) Uredbe (EU) 2021/2116.

4. Odhodki v zvezi s pravnimi obveznostmi do upravičencev, nastali v okviru ukrepov iz členov 14 do 18, člena 19(1), točki (a) in (b), ter členov 20, 23 do 27, 35, 38, 39 in 39a Uredbe (EU) št. 1305/2013, člena 35 Uredbe (EU) št. 1303/2013 in člena 4 Uredbe (EU) 2020/2220 po 31. decembru 2025, so lahko v obdobju strateškega načrta SKP upravičeni do prispevka EKSRP, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) takšni odhodki so določeni v ustreznem strateškem načrtu SKP v skladu s to uredbo – razen člena 73(3), prvi pododstavek, točka (g), te uredbe – in skladni z Uredbo (EU) 2021/2116;

(b) za kritje teh ukrepov se uporablja stopnja prispevka EKSRP za intervencijo iz strateškega načrta SKP v skladu s to uredbo.

5. Odhodki v zvezi s pravnimi obveznostmi do upravičencev, nastali v okviru večletnih ukrepov iz členov 28 in 29 Uredbe (EU) št. 1305/2013, so lahko v obdobju strateškega načrta SKP upravičeni do prispevka EKJS, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) takšni odhodki so določeni v ustreznem strateškem načrtu SKP v skladu s členom 31(7), prvi pododstavek, točka (b), te uredbe in skladni z Uredbo (EU) 2021/2116;

(b) integrirani sistem iz člena 65(2) Uredbe (EU) 2021/2116 se uporablja za pravne obveznosti, prevzete v okviru ukrepov, ki ustrezajo shemam za podnebje in okolje iz člena 31 te uredbe, zadevne operacije pa so jasno opredeljene;

(c) plačila za pravne obveznosti iz točke (b) tega odstavka se izvedejo v roku iz člena 44(2) Uredbe (EU) 2021/2116.

Člen 156

Prehod za dodeljena finančna sredstva za vrste intervencij v nekaterih sektorjih

Od datuma, ko začne strateški načrt SKP pravno učinkovati v skladu s členom 118(7) te uredbe, vsota plačil, izvedenih v proračunskem letu v okviru vsake sheme pomoči iz členov 29 do 31 in členov 39 do 60 Uredbe (EU) št. 1308/2013 ter vsake vrste intervencij za nekatere sektorje iz člena 42, točke (b) do (e), te uredbe, ne presega dodeljenih finančnih sredstev, določenih v členu 88 te uredbe za posamezno proračunsko leto za vsako od teh vrst intervencij.

Člen 157

Upravičenost odhodkov za lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost in se financira iz več skladov

Z odstopanjem od členov 86(1) in 118(7) te uredbe so odhodki, nastali na podlagi člena 31(2), točka (c), in člena 31(3) Uredbe (EU) 2021/1060 v povezavi s členom 77(1), točka (b), in členom 2(2) te uredbe, upravičeni do prispevka iz EKSRP od datuma predložitve strateškega načrta SKP, če podporo izplačuje plačilna agencija od 1. januarja 2023. Uredba (EU) št. 1306/2013 se za take odhodke uporablja od datuma predložitve strateškega načrta SKP do 31. decembra 2022.

Člen 158

Prehodni ukrepi

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 152 za dopolnitev te uredbe z ukrepi za zaščito vseh pridobljenih pravic in legitimnih pričakovanj upravičencev, kolikor je potrebno za prehod z ureditve na podlagi uredb (EU) št. 1305/2013, (EU) št. 1307/2013 in (EU) št. 1308/2013 na ureditev iz te uredbe. Ta prehodna pravila predvsem določajo pogoje, v skladu s katerimi se podpora, ki jo Komisija odobri v skladu z uredbama (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1308/2013, lahko vključi v podporo na podlagi te uredbe, vključno s tehnično pomočjo in naknadnimi vrednotenji.

Člen 159

Pregled Priloge XIII

Komisija najpozneje do 31. decembra 2025 pregleda seznam iz Priloge XIII na podlagi takrat veljavnega pravnega reda Unije na področju okolja in podnebja ter po potrebi pripravi zakonodajne predloge za vključitev dodatnih zakonodajnih aktov na navedeni seznam.

Člen 160

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 2. decembra 2021

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednik	*predsednik*
D. M. SASSOLI	J. VRTOVEC

PRILOGA I

KAZALNIKI VPLIVA, REZULTATOV, UČINKA IN STANJA NA PODLAGI ČLENA 7

(Večletna) ocena smotrnosti politike – VPLIV Cilji in ustrezni kazalniki vpliva[1]		Pregled smotrnosti – REZULTATI[2] Samo na podlagi intervencij, ki jih podpira SKP
Medsektorski cilj EU	Kazalniki vpliva	Kazalniki rezultatov
Modernizacija kmetijstva in podeželja s spodbujanjem in izmenjavo znanja, inovacij in digitalizacije v kmetijstvu in na podeželju ter s spodbujanjem njihovega prevzemanja s strani kmetov, in sicer z boljšim dostopom do raziskav, inovacij, izmenjave znanja in usposabljanja	I.1 Izmenjava znanja in inovacije: delež proračuna SKP za izmenjavo znanja in inovacije	R.1[PS] Izboljšanje uspešnosti s pomočjo znanja in inovacij: število oseb, ki koristijo svetovanje, usposabljanje, izmenjavo znanja ali sodelujejo v operativnih skupinah evropskega partnerstva za inovacije, ki jih podpira SKP, da se okrepi uspešnost glede trajnostnosti gospodarstva, socialna, okoljska in podnebna uspešnost ter uspešnost glede učinkovite rabe virov

[1] Večina kazalnikov vpliva se že zbira prek drugih kanalov (Eurostat, Skupno raziskovalno središče, Evropska agencija za okolje itn.) in se uporablja v okviru druge zakonodaje Unije ali ciljev trajnostnega razvoja. Podatki se ne zbirajo vedno na letni ravni in lahko pride do dvo- ali tri-letne zamude.

[2] Približki za rezultate. Podatki, ki jih države članice vsako leto sporočijo za spremljanje napredka pri doseganju ciljnih vrednosti, ki so si jih zastavile v svojih strateških načrtih SKP. Kazalniki rezultatov, ki so obvezni za pregled smotrnosti, kadar jih države članice uporabljajo v skladu s členom 109(1), točka (a), so označeni s [PS]. Poleg teh, označenih s [PS], lahko države članice za pregled smotrnosti uporabijo tudi druge ustrezne kazalnike rezultatov iz te priloge.

Medsektorski cilj EU	Kazalniki vpliva	Kazalniki rezultatov
		R.2 Povezovanje sistemov svetovanja in znanja: število svetovalcev, ki prejemajo podporo za integracijo v sisteme znanja in inovacij na področju kmetijstva (AKIS) R.3 Digitalizacija kmetijstva: delež kmetij, ki iz SKP prejemajo podporo za digitalne kmetijske tehnologije

Specifični cilji EU	Kazalniki vpliva	Kazalniki rezultatov
Podpora vzdržnim dohodkom kmetij in odpornosti kmetijskega sektorja po vsej Uniji za povečanje dolgoročne prehranske varnosti in kmetijske raznolikosti ter zagotavljanje gospodarske trajnostnosti kmetijske proizvodnje v Uniji	I.2 Zmanjšanje razlik v dohodku: sprememba kmetijskega dohodka v primerjavi s splošnim gospodarstvom I.3 Zmanjšanje variabilnosti dohodkov kmetij: sprememba kmetijskega dohodka I.4 Podpora vzdržnim dohodkom kmetij: sprememba ravni kmetijskega dohodka po vrsti kmetovanja (v primerjavi s povprečjem v kmetijstvu) I.5 Prispevek k ozemeljskemu ravnovesju: sprememba kmetijskega dohodka na območjih z naravnimi omejitvami (v primerjavi s povprečjem)	R.4 Povezovanje dohodkovne podpore s standardi in dobrimi praksami: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljata dohodkovna podpora in pogojenost R.5 Obvladovanje tveganj: delež kmetij z instrumenti za obvladovanje tveganj, ki prejemajo podporo iz SKP R.6^{PS} Prerazporeditev na manjše kmetije: odstotek dodatnih neposrednih plačil na hektar za upravičene kmetije pod povprečno velikostjo kmetije (v primerjavi s povprečjem) R.7^{PS} Krepitev podpore za kmetije na območjih s posebnimi potrebami: odstotek dodatne podpore na hektar na območjih z večjimi potrebami (v primerjavi s povprečjem)

Specifični cilji EU	Kazalniki vpliva	Kazalniki rezultatov
Krepitev tržne usmerjenosti in povečanje tako kratko- kot dolgoročne konkurenčnosti kmetij, tudi z večjim poudarkom na raziskavah, tehnologiji in digitalizaciji	I.6 Povečanje produktivnosti kmetij: skupna faktorska produktivnost v kmetijstvu I.7 Izkoriščanje trgovine s kmetijskimi in živilskimi proizvodi: uvoz in izvoz kmetijskih in živilskih proizvodov	R.8 Usmerjenost v kmetije v določenih sektorjih: delež kmetij, ki prejemajo vezano dohodkovno podporo za izboljšanje konkurenčnosti, trajnostnosti ali kakovosti R.9[PS] Modernizacija kmetij: delež kmetij, ki prejemajo podporo za naložbe v prestrukturiranje in modernizacijo, vključno za učinkovitejšo rabo virov
Izboljšanje položaja kmetov v vrednostni verigi	I.8 Izboljšanje položaja kmetov v prehranski verigi: dodana vrednost za primarne proizvajalce v prehranski verigi	R.10[PS] Boljša organizacija dobavne verige: delež kmetij, ki sodelujejo v skupinah proizvajalcev, organizacijah proizvajalcev, na lokalnih trgih, v kratkih dobavnih verigah in shemah kakovosti, ki jih podpira SKP R.11 Koncentracija ponudbe: delež vrednosti tržne proizvodnje s strani organizacij proizvajalcev ali skupin proizvajalcev z operativnimi programi v nekaterih sektorjih

Specifični cilji EU	Kazalniki vpliva	Kazalniki rezultatov
Prispevanje k blaženju podnebnih sprememb in prilagajanju nanje, vključno z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov in povečanjem sekvestracije ogljika, ter promocija trajnostne energije	I.9 Povečanje odpornosti kmetijstva na podnebne spremembe: kazalnik napredka v zvezi z odpornostjo kmetijskega sektorja I.10 Prispevek k blaženju podnebnih sprememb: emisije toplogrednih plinov iz kmetijstva I.11 Povečanje sekvestracije ogljika: Organski ogljik v tleh kmetijskih zemljišč I.12 Povečanje trajnostne energije v kmetijstvu: trajnostno pridobivanje energije iz obnovljivih virov iz kmetijstva in gozdarstva	R.12 Prilagajanje podnebnim spremembam: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo za izboljšanje prilagajanja podnebnim spremembam R.13[PS] Zmanjšanje emisij v živinorejskem sektorju: delež glav velike živine, ki prejemajo podporo za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in/ali amoniaka, vključno z ravnanjem z gnojem R.14[PS] Shranjevanje ogljika v tleh in biomasi: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo za zmanjšanje emisij, ali ohranitev ali povečanje skladiščenja ogljika (vključno s trajnim travinjem, trajnimi nasadi s trajno travno rušo, kmetijskimi zemljišči ter mokrišči in šotišči)

Specifični cilji EU	Kazalniki vpliva	Kazalniki rezultatov
		R.15 Energija iz obnovljivih virov iz kmetijstva in gozdarstva ter drugih obnovljivih virov: naložbe v zmogljivosti za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, vključno z biološkimi, ki prejemajo podporo (v MW) R.16 Naložbe, povezane s podnebjem: delež kmetij, ki v okviru SKP prejemajo podporo za naložbe, ki prispevajo k blaženju podnebnih sprememb in prilagajanju nanje ter proizvodnji energije iz obnovljivih virov ali biomaterialov R.17[PS] Pogozdena zemljišča: površine, ki prejemajo podporo za pogozdovanje, gozdno kmetijstvo in obnovo, vključno z razčlenitvami R.18 Podpora za naložbe v gozdarskem sektorju: skupne naložbe za izboljšanje uspešnosti gozdarskega sektorja

Specifični cilji EU	Kazalniki vpliva	Kazalniki rezultatov
Spodbujanje trajnostnega razvoja in učinkovitega upravljanja naravnih virov, kot so voda, tla in zrak, vključno z zmanjšanjem odvisnosti od kemikalij	I.13 Zmanjšanje erozije tal: odstotek kmetijskih zemljišč z zmerno in močno erozijo tal I.14 Izboljšanje kakovosti zraka: emisije amoniaka iz kmetijstva I.15 Izboljšanje kakovosti vode: bruto bilanca hranil na kmetijskih zemljiščih I.16 Zmanjšanje uhajanja hranil: nitrati v podtalnici – odstotek postaj podzemne vode s koncentracijo nitratov nad 50 mg/l na podlagi Direktive 91/676/EGS I.17 Zmanjšanje obremenitve vodnih virov: indeks porabe vode plus (Water Exploitation Index Plus – WEI+) I.18 Trajnostna in zmanjšana uporaba pesticidov: tveganja, uporaba in vplivi rabe pesticidov	R.19[PS] Izboljšanje in zaščita tal: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo in so koristne za upravljanje tal, za izboljšanje kakovosti tal in živih organizmov v tleh (kot so zmanjšanje obdelave tal, pokritost tal s kmetijskimi rastlinami, kolobarjenje, vključno s stročnicami) R.20[PS] Izboljšanje kakovosti zraka: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo za zmanjšanje emisij amoniaka R.21[PS] Varstvo kakovosti vode: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo za kakovost vodnih teles R.22[PS] Trajnostno upravljanje hranil: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo za boljše upravljanje hranil

Specifični cilji EU	Kazalniki vpliva	Kazalniki rezultatov
		R.23[PS] Trajnostna raba vode: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo za izboljšanje vodnega ravnovesja R.24[PS] Trajnostna in zmanjšana uporaba pesticidov: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo posebne obveznosti, ki prejemajo podporo in vodijo v trajnostno rabo pesticidov, da se zmanjšajo tveganja in vplivi rabe pesticidov, kot je uhajanje pesticidov R.25 Okoljska uspešnost v živinorejskem sektorju: delež glav velike živine, za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo za izboljšanje okoljske trajnostnosti R.26 Naložbe v zvezi z naravnimi viri: delež kmetij, ki v okviru SKP prejemajo proizvodno in neproizvodno naložbeno podporo, povezano s skrbjo za naravne vire

Specifični cilji EU	Kazalniki vpliva	Kazalniki rezultatov
		R.27 Okoljska ali podnebna uspešnost zaradi naložb na podeželju: število operacij, ki prispevajo k ciljem na področju okoljske trajnostnosti, ter doseganje blaženja podnebnih sprememb in prilagajanja nanje na podeželju R.28 Okoljska ali podnebna uspešnost zaradi znanja in inovacij: število oseb, ki koristijo svetovanje, usposabljanje, izmenjavo znanja ali sodelujejo v operativnih skupinah evropskega partnerstva za inovacije (EIP), ki jih podpira SKP in se nanašajo na okoljsko ali podnebno uspešnost

Specifični cilji EU	Kazalniki vpliva	Kazalniki rezultatov
Prispevanje k zaustavitvi in obratu trenda izgube biotske raznovrstnosti, krepitev ekosistemskih storitev ter ohranjanje habitatov in krajine	I.19 Povečanje populacij ptic kmetijske krajine: indeks ptic kmetijske krajine I.20 Okrepitev varstva biotske raznovrstnosti: odstotek vrst in habitatov v interesu Skupnosti, povezanih s kmetijstvom s stabilnimi ali naraščajočimi trendi, z razčlenitvijo odstotka za prostoživeče vrste opraševalcev[1] I.21 Boljše zagotavljanje ekosistemskih storitev: delež kmetijskih zemljišč s krajinskimi značilnostmi I.22 Krepitev kmetijske biotske raznovrstnosti v kmetijskem sistemu: raznovrstnost kmetijskih rastlin	R.29[PS] Razvoj ekološkega kmetijstva: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), ki v okviru SKP prejemajo podporo za ekološko kmetovanje, razdeljeno med vzdrževanje in prehod R.30[PS] Podpiranje trajnostnega gospodarjenja z gozdovi: delež gozdnih zemljišč, za katera veljajo obveznosti za podpiranje varstva gozdov in gospodarjenja z ekosistemskimi storitvami R.31[PS] Ohranjanje habitatov in vrst: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo za ohranjanje ali obnavljanje biotske raznovrstnosti, vključno v kmetijskimi praksami z visoko naravno vrednostjo

[1] Trendi za opraševalce se ocenijo z uporabo ustreznih ukrepov Unije za kazalnike opraševalcev, zlasti s kazalnikom opraševalcev in drugimi ukrepi, sprejetimi v okviru upravljanja strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 (sporočilo Komisije z dne 20. maja 2020) na podlagi pobude EU za opraševalce (sporočilo Komisije z dne 1. junija 2018).

Specifični cilji EU	Kazalniki vpliva	Kazalniki rezultatov
		R.32 Naložbe, povezane z biotsko raznovrstnostjo: delež kmetij, ki v okviru SKP prejemajo podporo za naložbe, ki prispevajo k biotski raznovrstnosti R.33 Izboljšanje upravljanja omrežja Natura 2000: delež skupne površine v omrežju Natura 2000, za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo R.34[PS] Ohranjanje krajinskih značilnosti: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo za upravljanje krajinskih značilnosti, vključno z živimi mejami in drevesi R.35 Ohranjanje čebeljih panjev: delež čebeljih panjev, ki jih podpira SKP
Privabljanje in zadrževanje mladih kmetov in drugih novih kmetov v tem poklicu ter spodbujanje trajnostnega razvoja podjetij na podeželju	I.23 Privabljanje mladih kmetov: sprememba števila novih upraviteljev kmetij in števila novih mladih upraviteljev kmetij, vključno z razčlenitvijo po spolu	R.36[PS] Generacijska pomladitev: število mladih kmetov, ki vzpostavljajo kmetijsko gospodarstvo s podporo iz SKP, vključno z razčlenitvijo po spolu

Specifični cilji EU	Kazalniki vpliva	Kazalniki rezultatov
Spodbujanje zaposlovanja, rasti, enakosti spolov, vključno s participacijo žensk v kmetovanju, socialne vključenosti in lokalnega razvoja na podeželju, vključno s krožnim biogospodarstvom in trajnostnim gozdarstvom	I.24 Prispevanje k ustvarjanju delovnih mest na podeželju: sprememba stopnje zaposlenosti na podeželju, vključno z razčlenitvijo po spolu I.25 Prispevanje k rasti na podeželju: sprememba bruto domačega proizvoda (BDP) na prebivalca na podeželju I.26 Pravičnejša SKP: porazdelitev podpore SKP I.27 Spodbujanje podeželskega vključevanja: sprememba indeksa revščine na podeželju	R.37 Rast in delovna mesta na podeželju: nova delovna mesta, ki prejemajo podporo v okviru projektov SKP R.38 Pokritost v okviru LEADER: delež podeželskega prebivalstva, vključenega v strategije lokalnega razvoja R.39 Razvoj podeželskega gospodarstva: število podeželskih podjetij, vključno s podjetji na področju biogospodarstva, razvitih s podporo v okviru SKP R.40 Pametni prehod podeželskega gospodarstva: število strategij pametnih vasi, ki prejemajo podporo R.41[PS] Povezovanje evropskega podeželja: delež podeželskega prebivalstva, ki ima koristi od boljšega dostopa do storitev in infrastrukture zaradi podpore iz SKP R.42 Spodbujanje socialne vključenosti: število oseb, zajetih v projekte socialnega vključevanja, ki prejemajo podporo

Specifični cilji EU	Kazalniki vpliva	Kazalniki rezultatov
Izboljšanje odziva kmetijstva Unije na zahteve družbe glede hrane in zdravja, vključno z visokokakovostno, zdravo in hranljivo hrano, pridelano na trajnostni način, in zmanjšanjem živilskih odpadkov, ter izboljšanje dobrobiti živali in boja proti mikrobni odpornosti	I.28 Omejevanje rabe protimikrobnih zdravil pri rejnih živalih: prodaja/uporaba protimikrobnih zdravil pri rejnih živalih I.29 Odziv na povpraševanje potrošnikov po kakovostni hrani: vrednost proizvodnje v okviru shem kakovosti Unije in ekološke proizvodnje	R.43[PS] Omejevanje rabe protimikrobnih zdravil: delež glav velike živine, ki jih zadevajo podprti ukrepi za omejitev uporabe protimikrobnih zdravil (preprečevanje/zmanjšanje) R.44[PS] Izboljšanje dobrobiti živali: delež glav velike živine, ki jih zajemajo podprti ukrepi za izboljšanje dobrobiti živali

Letna potrditev smotrnosti – UČINEK

Vrste intervencij in njihovi kazalniki učinka[1]

Vrste intervencij	Kazalniki učinka[2]
Sodelovanje (člen 77)	O.1 Število projektov operativnih skupin evropskega partnerstva za inovacije (EIP)
Izmenjava znanja in širjenje informacij (člen 78)	O.2 Število ukrepov ali enot svetovanja za zagotavljanje podpore za inovacije za pripravo ali izvajanje projektov operativnih skupin evropskega partnerstva za inovacije (EIP)
Horizontalni kazalnik	O.3[SP] Število upravičencev do podpore SKP
Osnovna dohodkovna podpora (člen 21)	O.4 Število hektarjev, ki prejemajo osnovno dohodkovno podporo
Plačilo za male kmete (člen 28)	O.5 Število upravičencev ali hektarjev, ki prejemajo plačila za male kmete
Dopolnilna dohodkovna podpora za mlade kmete (člen 30)	O.6 Število hektarjev, ki prejemajo dopolnilno dohodkovno podporo za mlade kmete
Prerazporeditvena dohodkovna podpora (člen 29)	O.7 Število hektarjev, ki prejemajo prerazporeditveno dohodkovno podporo
Sheme za podnebje in okolje (člen 31)	O.8 Število hektarjev ali glav velike živine, ki prejemajo podporo iz shem za podnebje in okolje
Instrumenti za obvladovanje tveganj (člen 76)	O.9 Število enot, vključenih v instrumentih za obvladovanje tveganj, ki prejemajo podporo iz SKP
Vezana dohodkovna podpora (člen 32)	O.10 Število hektarjev, ki prejemajo vezano dohodkovno podporo
	O.11 Število živali, ki prejemajo vezano dohodkovno podporo

1 Letno sporočeni podatki za prijavljene odhodke.

2 Kazalniki učinka, ki se uporabljajo samo za spremljanje, so označeni s [SP].

Vrste intervencij	Kazalniki učinka[2]
Naravne ali druge omejitve, značilne za posamezno območje (člen 71)	O.12 Število hektarjev, ki prejemajo podporo za območja z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami, vključno z razčlenitvijo po vrsti območij
Slabosti, značilne za posamezno območje, ki izhajajo iz nekaterih obveznih zahtev (člen 72)	O.13 Število hektarjev, ki prejemajo podporo v okviru omrežja Natura 2000 ali na podlagi Direktive 2000/60/ES
Okoljske, podnebne in druge upravljavske obveznosti (člen 70)	O.14 Število hektarjev (razen gozdnih zemljišč) ali število drugih enot, za katere veljajo okoljske ali podnebne obveznosti, ki presegajo obvezne zahteve
	O.15 Število hektarjev (gozdnih zemljišč) ali število drugih enot, za katere veljajo okoljske ali podnebne obveznosti, ki presegajo obvezne zahteve
	O.16 Število hektarjev ali število drugih enot, za katere veljajo obveznosti vzdrževanja za pogozdovanje in gozdno kmetijstvo
	O.17 Število hektarjev ali število drugih enot, ki prejemajo podporo za ekološko kmetovanje
	O.18 Število glav velike živine, ki prejemajo podporo za dobrobit živali, zdravje ali okrepljene ukrepe za biološko zaščito
	O.19 Število operacij ali enot, ki podpirajo genske vire

Vrste intervencij	Kazalniki učinka[2]
Naložbe (člena 73 in 74)	O.20 Število proizvodnih naložbenih operacij ali enot na kmetijah, ki prejemajo podporo
	O.21 Število neproizvodnih naložbenih operacij ali enot na kmetijah, ki prejemajo podporo
	O.22 Število infrastrukturnih naložbenih operacij ali enot, ki prejemajo podporo
	O.23 Število neproizvodnih naložbenih operacij ali enot zunaj kmetij, ki prejemajo podporo
	O.24 Število proizvodnih naložbenih operacij ali enot zunaj kmetij, ki prejemajo podporo
Vzpostavitev gospodarstev mladih kmetov in novih kmetov ter zagon podeželskih podjetij (člen 75)	O.25 Število mladih kmetov, ki prejemajo pomoč za vzpostavitev kmetijskih gospodarstev
	O.26: število novih kmetov, ki prejemajo pomoč za vzpostavitev kmetijskih gospodarstev (razen mladih kmetov pod O.25)
	O.27 Število podeželskih podjetij, ki prejemajo podporo za zagon
Sodelovanje (člen 77)	O.28 Število skupin proizvajalcev in organizacij proizvajalcev, ki prejemajo podporo
	O.29 Število upravičencev, ki prejemajo podporo za sodelovanje v uradnih shemah kakovosti
	O.30 Število operacij ali enot za generacijsko pomladitev, ki prejemajo podporo (razen podpore za vzpostavitev)
	O.31 Število strategij lokalnega razvoja (LEADER) ali pripravljalnih ukrepov, ki prejemajo podporo
	O.32 Število drugih operacij ali enot za sodelovanje, ki prejemajo podporo (razen EIP pod O.1)

Vrste intervencij	Kazalniki učinka[2]
Izmenjava znanja in širjenje informacij (člen 78)	O.33 Število ukrepov ali enot usposabljanja, svetovanja in ozaveščanja, ki prejemajo podporo
Horizontalni kazalnik	O.34[SP]: Število hektarov, na katerih se izvajajo okoljske prakse (zbirni kazalnik o fizičnem območju, zajetem v pogojenost, sheme za podnebje in okolje ter gozdarsko-okoljske-podnebne upravljavske obveznosti)
Vrste intervencij v nekaterih sektorjih (člen 47)	O.35 Število operativnih programov, ki prejemajo podporo
Vrste intervencij v vinskem sektorju (člen 58)	O.36 Število ukrepov ali enot, ki prejemajo podporo v vinskem sektorju
Vrste intervencij v čebelarskem sektorju (člen 55)	O.37 Število ukrepov ali enot za ohranitev ali izboljšanje čebelarstva

KAZALNIKI STANJA

	Številka kazalnika	Kazalnik stanja
Prebivalstvo	C.01	Skupno prebivalstvo
	C.02	Gostota prebivalstva
	C.03	Starostna struktura prebivalstva
Skupna površina	C.04	Skupna površina
	C.05	Pokrovnost tal
Trg dela	C.06	Stopnja zaposlenosti na podeželju
	C.07	Stopnja brezposelnosti na podeželju
	C.08	Zaposlenost (glede na sektor, vrsto regije, gospodarsko dejavnost)
Gospodarstvo	C.09	BDP na prebivalca
	C.10	Stopnja revščine
	C.11	Bruto dodana vrednost glede na sektor, vrsto regije, v kmetijstvu in za primarne proizvajalce
Kmetije in kmetje	C.12	Kmetijska gospodarstva (kmetije)
	C.13	Delovna sila na kmetiji
	C.14	Starostna struktura upraviteljev kmetij
	C.15	Kmetijska izobrazba upraviteljev kmetij
	C.16	Novi upravitelji kmetij in novi mladi upravitelji kmetij

	Številka kazalnika	Kazalnik stanja
Kmetijska zemljišča	C.17	Kmetijska površina v uporabi
	C.18	Namakalna zemljišča
	C.19	Kmetijstvo na območjih omrežja Natura 2000
	C.20	Območja z naravnimi in drugimi posebnimi omejitvami
	C.21	Kmetijska zemljišča s krajinskimi značilnostmi
	C.22	Raznovrstnost kmetijskih rastlin
Živina	C.23	Glave velike živine
	C.24	Obtežba z živino
Kmetijski prihodki in prihodki kmetij	C.25	Faktorski dohodek kmetijstva
	C.26	Primerjava dohodka iz kmetijstva z nekmetijskimi stroški dela
	C.27	Dohodek kmetij glede na vrsto kmetovanja, regijo, velikost kmetije na območjih z naravnimi in drugimi posebnimi omejitvami
	C.28	Bruto naložbe v osnovna sredstva v kmetijstvu
Kmetijska produktivnost	C.29	Skupna faktorska produktivnost v kmetijstvu
	C.30	Produktivnost dela v kmetijstvu, gozdarstvu in živilski industriji
Trgovina s kmetijskimi proizvodi	C.31	Uvoz in izvoz kmetijskih proizvodov
Druge pridobitne dejavnosti	C.32	Turistična infrastruktura
Kmetijske prakse	C.33	Kmetijska površina z ekološkim kmetijstvom
	C.34	Intenzivnost kmetovanja
	C.35	Vrednost proizvodnje v okviru shem kakovosti Unije in ekološke proizvodnje

	Številka kazalnika	Kazalnik stanja
Biotska raznovrstnost	C.36	Indeks ptic kmetijske krajine
	C.37	Odstotek vrst in habitatov v interesu Skupnosti, povezanih s kmetijstvom, ki so stabilni ali se povečujejo
Voda	C.38	Raba vode v kmetijstvu
	C.39	Kakovost vode
		Bruto bilanca hranil – dušik
		Bruto bilanca hranil – fosfor
		Nitrati v podtalnici
Tla	C.40	Organski ogljik v tleh kmetijskih zemljišč
	C.41	Erozija tal zaradi vode
Energija	C.42	Trajnostno pridobivanje energije iz obnovljivih virov iz kmetijstva in gozdarstva
	C.43	Raba energije v kmetijstvu, gozdarstvu in živilski industriji
Podnebje	C.44	Emisije toplogrednih plinov iz kmetijstva
	C.45	Kazalnik napredka v zvezi z odpornostjo kmetijskega sektorja
	C.46	Neposredna kmetijska izguba, pripisana nesrečam
Zrak	C.47	Emisije amoniaka iz kmetijstva
Zdravje	C.48	Prodaja/raba protimikrobnih zdravil pri rejnih živalih
	C.49	Tveganje, uporaba in vplivi rabe pesticidov

PRILOGA II

DOMAČA PODPORA STO NA PODLAGI ČLENA 10

Vrsta intervencije	Sklic v tej uredbi	Odstavek Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu („zelena škatla“)
Osnovna dohodkovna podpora	Naslov III, poglavje II, oddelek 2, pododdelek 2	5 (če izvajanje ne temelji na plačilnih pravicah) 6 (če izvajanje temelji na plačilnih pravicah)
Prerazporeditvena dohodkovna podpora	Člen 29	5 (če izvajanje s tem povezane osnovne dohodkovne podpore ne temelji na plačilnih pravicah) 6 (če izvajanje s tem povezane osnovne dohodkovne podpore temelji na plačilnih pravicah)
Dopolnilna dohodkovna podpora za mlade kmete	Člen 30	5 (če izvajanje s tem povezane osnovne dohodkovne podpore ne temelji na plačilnih pravicah) 6 (če izvajanje s tem povezane osnovne dohodkovne podpore temelji na plačilnih pravicah)
Sheme za podnebje, okolje in dobrobit živali (sheme za podnebje in okolje)	Člen 31(7), prvi pododstavek, točka (a)	5 (če izvajanje s tem povezane osnovne dohodkovne podpore ne temelji na plačilnih pravicah) 6 (če izvajanje s tem povezane osnovne dohodkovne podpore temelji na plačilnih pravicah)

Vrsta intervencije	Sklic v tej uredbi	Odstavek Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu („zelena škatla“)
Sheme za podnebje, okolje in dobrobit živali (sheme za podnebje in okolje)	Člen 31(7), prvi pododstavek, točka (b)	12
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – naložbe v opredmetena in neopredmetena sredstva, raziskave ter poskusne in inovativne proizvodne metode ter druge ukrepe na področjih, kot so:	Člen 47(1), točka (a)	2, 11 ali 12
- ohranjanje tal, vključno s povečanjem zalog ogljika v tleh in izboljšanjem strukture tal, ter zmanjšanje onesnaževal	Člen 47(1), točka (a)(i)	12
- izboljšanje uporabe vode in odgovorno gospodarjenje z njo, vključno z varčevanjem z vodo, varstvom vode in odvodnjavanjem	Člen 47(1), točka (a)(ii)	12
- preprečevanje škode zaradi slabih vremenskih razmer ter spodbujanje, razvoj in uporaba sort, pasem in praks ravnanja, prilagojenih spreminjajočim se podnebnim razmeram	Člen 47(1), točka (a)(iii)	12

Vrsta intervencije	Sklic v tej uredbi	Odstavek Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu („zelena škatla“)
- boljše varčevanje z energijo, večja energetska učinkovitost in uporaba energije iz obnovljivih virov	Člen 47(1), točka (a)(iv)	11 ali 12
- ekološko pakiranje samo na področju raziskav in poskusne proizvodnje	Člen 47(1), točka (a)(v)	2
- biološka varnost, zdravje in dobrobit živali	Člen 47(1), točka (a)(vi)	12
- zmanjšanje emisij in odpadkov, izboljšanje uporabe stranskih proizvodov, vključno z njihovo ponovno uporabo in vrednotenjem, ter ravnanje z odpadki	Člen 47(1), točka (a)(vii)	11 ali 12
- izboljšanje odpornosti proti škodljivcem, zmanjšanje tveganj in vplivov uporabe pesticidov, vključno z izvajanjem tehnik integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi	Člen 47(1), točka (a)(viii)	2, 11 ali 12
- izboljšanje odpornosti proti boleznim živali in zmanjšanje uporabe zdravil za uporabo v veterinarski medicini, vključno z antibiotiki	Člen 47(1), točka (a)(ix)	2
- oblikovanje in ohranjanje habitatov, ki spodbujajo biotsko raznovrstnost	Člen 47(1), točka (a)(x)	12
- izboljšanje kakovosti proizvoda	Člen 47(1), točka (a)(xi)	2

Vrsta intervencije	Sklic v tej uredbi	Odstavek Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu („zelena škatla“)
- izboljšanje genskih virov	Člen 47(1), točka (a)(xii)	2
- izboljšanje zaposlitvenih pogojev ter zagotavljanje izpolnjevanja obveznosti delodajalcev ter zahtev glede zdravja in varnosti pri delu v skladu z direktivami 89/391/EGS, 2009/104/ES in (EU) 2019/1152	Člen 47(1), točka (a)(xiii)	2
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – storitve svetovanja in tehnična pomoč	Člen 47(1), točka (b)	2
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – usposabljanje in izmenjava najboljših praks	Člen 47(1), točka (c)	2
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – ekološka ali integrirana pridelava	Člen 47(1), točka (d)	12

Vrsta intervencije	Sklic v tej uredbi	Odstavek Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu („zelena škatla“)
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – ukrepi za povečanje trajnostnosti in učinkovitosti prevoza ter skladiščenja	Člen 47(1), točka (e)	11, 12 ali 2
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – promocija, komuniciranje in trženje	Člen 47(1), točka (f)	2
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – sheme kakovosti	Člen 47(1), točka (g)	2
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – sistemi sledljivosti in certificiranja	Člen 47(1), točka (h)	2
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – prilagajanje podnebnim spremembam in blaženje podnebnih sprememb	Člen 47(1), točka (i)	11, 2 ali 12
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – vzajemni skladi	Člen 47(2), točka (a)	7 ali 2

Vrsta intervencije	Sklic v tej uredbi	Odstavek Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu („zelena škatla“)
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – naložbe v opredmetena in neopredmetena sredstva	Člen 47(2), točka (b)	11 ali 2
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – ponovna zasaditev sadovnjakov ali nasadov oljk	Člen 47(2), točka (d)	8
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – obnovitev staleža živine iz zdravstvenih razlogov ali zaradi izgub, ki so posledica naravnih nesreč	Člen 47(2), točka (e)	8
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – mentorstvo	Člen 47(2), točka (j)	2
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – izvajanje in upravljanje fitosanitarnih zahtev tretjih držav	Člen 47(2), točka (k)	2

Vrsta intervencije	Sklic v tej uredbi	Odstavek Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu („zelena škatla“)
Sektor sadja in zelenjave, sektor hmelja, sektor oljčnega olja in namiznih oljk ter drugi sektorji iz člena 42, točka (f) – ukrepi komuniciranja	Člen 47(2), točka (l)	2
Čebelarstvo – storitve svetovanja, tehnična pomoč, usposabljanje, obveščanje in izmenjava najboljših praks	Člen 55(1), točka (a)	2
Čebelarstvo – naložbe v opredmetena in neopredmetena sredstva ter drugi ukrepi, vključno za: zatiranje škodljivcev in bolezni čebel	Člen 55(1), točka (b)(i)	11 ali 12 ali 2
Čebelarstvo – naložbe v opredmetena in neopredmetena sredstva ter drugi ukrepi, vključno za preprečevanje škode zaradi slabih vremenskih razmer, razvoj in uporaba praks ravnanja	Člen 55(1), točka (b)(ii)	11 ali 12 ali 2
Čebelarstvo – podpora laboratorijem	Člen 55(1), točka (c)	2
Čebelarstvo – raziskovalni programi	Člen 55(1), točka (e)	2
Čebelarstvo – promocija, komuniciranje in trženje	Člen 55(1), točka (f)	2

Vrsta intervencije	Sklic v tej uredbi	Odstavek Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu („zelena škatla“)
Čebelarstvo – izboljšanje kakovosti proizvodov	Člen 55(1), točka (g)	2
Vino – prestrukturiranje in preusmeritev	Člen 58(1), prvi pododstavek, točka (a)	8, 11 ali 12
Vino – naložbe v opredmetena in neopredmetena sredstva	Člen 58(1), prvi pododstavek, točka (b)	11
Vino – opredmetene in neopredmetene naložbe v inovacije	Člen 58(1), prvi pododstavek, točka (e)	11
Vino – svetovalne službe	Člen 58(1), prvi pododstavek, točka (f)	2
Vino – ukrepi informiranja	Člen 58(1), prvi pododstavek, točka (h)	2
Vino – promocija vinskega turizma	Člen 58(1), prvi pododstavek, točka (i)	2
Vino – izboljšanje poznavanja trga	Člen 58(1), prvi pododstavek, točka (j)	2
Vino – promocija in komuniciranje	Člen 58(1), prvi pododstavek, točka (k)	2
Vino – upravni stroški vzajemnih skladov	Člen 58(1), prvi pododstavek, točka (l)	2
Vino – naložbe za povečanje trajnostnosti	Člen 58(1), prvi pododstavek, točka (m)	11 ali 12 ali 2

Vrsta intervencije	Sklic v tej uredbi	Odstavek Priloge 2 k Sporazumu STO o kmetijstvu („zelena škatla“)
Okoljske, podnebne in druge upravljavske obveznosti	Člen 70	12
Naravne ali druge omejitve, značilne za posamezno območje	Člen 71	13
Slabosti, značilne za posamezno območje, ki izhajajo iz nekaterih obveznih zahtev	Člen 72	12
Naložbe	Člen 73	11 ali 8
Naložbe v namakanje	Člen 74	11
Sodelovanje	Člen 77	2
Izmenjava znanja in širjenje informacij	Člen 78	2

PRILOGA III

PRAVILA O POGOJENOSTI NA PODLAGI ČLENA 12

PZR: predpisana zahteva ravnanja

DKOP: standardi za dobre kmetijske in okoljske pogoje

Območja	Glavna zadeva	Zahteve in standardi		Glavni cilj standarda
Podnebje in okolje	Podnebne spremembe (blaženje in prilagajanje nanje)	DKOP 1	Ohranjanje trajnega travinja na podlagi deleža trajnega travinja v primerjavi s kmetijsko površino na nacionalni, regionalni, podregionalni ravni, ravni skupine kmetijskih gospodarstev ali ravni kmetijskega gospodarstva v primerjavi z referenčnim letom 2018. Največ 5-odstotno zmanjšanje v primerjavi z referenčnim letom.	Splošna zaščita pred preusmeritvijo v druge kmetijske uporabe za ohranitev zalog ogljika
		DKOP 2	Varstvo mokrišč in šotišč[1]	Varstvo z ogljikom bogate prsti
		DKOP 3	Prepoved sežiganja ornih strnišč, razen zaradi zdravstvenega varstva rastlin	Vzdrževanje ravni vsebnosti organskih snovi v prsti

[1] Države članice lahko v svojih strateških načrtih SKP določijo, da se ta DKOP uporablja šele od leta zahtevka 2024 ali 2025. V teh primerih države članice dokažejo, da je zamuda potrebna za vzpostavitev sistema upravljanja v skladu s podrobnim načrtovanjem.
Države članice pri določanju standarda za DKOP 2 zagotovijo, da se na zadevnem zemljišču lahko ohrani kmetijska dejavnost, primerna za opredelitev zemljišča kot kmetijske površine.

Območja	Glavna zadeva	Zahteve in standardi		Glavni cilj standarda
	Voda	PZR 1	Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1): člen 11(3), točka (e), in točka(h) glede obveznih zahtev za nadzorovanje razpršenih virov onesnaževanja s fosfati	
		PZR 2	Direktiva Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaženjem z nitrati iz kmetijskih virov (UL L 375, 31.12.1991, str. 1): člena 4 in 5	
		DKOP 4	Vzpostavitev varovalnih pasov vzdolž vodnih tokov[1]	Varstvo rečnih tokov pred onesnaževanjem in odtekanjem

[1] Pri varovalnih pasovih vzdolž vodotokov na podlagi tega standarda DKOP se na splošno in v skladu s pravom Unije spoštuje najmanjša širina treh metrov, kjer se pesticidi in gnojila ne uporabljajo.
Na območjih z obsežnimi jarki za odtekanje in namakanje lahko države članice, če je to za posamezno območje ustrezno utemeljeno, prilagodijo najmanjšo širino posebnim lokalnim okoliščinam.

Območja	Glavna zadeva	Zahteve in standardi		Glavni cilj standarda
	Tla (varstvo in kakovost)	DKOP 5	Upravljanje obdelave za zmanjšanje tveganja degradacije in erozije tal, vključno z upoštevanjem naklona.	Minimalno upravljanje zemljišč, ki odraža specifične pogoje za omejitev erozije na zemljiščih
		DKOP 6	Minimalna pokritost tal, da se prepreči gola zemlja v obdobjih, ki so najbolj občutljiva[1]	Zaščita tal v obdobjih, ki so najbolj občutljiva
		DKOP 7	Kolobarjenje na ornih zemljiščih, razen kmetijskih rastlin, ki rastejo pod vodo[2]	Ohranjanje potenciala tal

[1] V ustrezno utemeljenih primerih lahko države članice v zadevnih regijah prilagodijo minimalne standarde, da bi upoštevale kratko rastno sezono, ki je posledica dolžine in ostrosti zimske sezone.

[2] Kolobarjenje pomeni spremembo pridelka vsaj enkrat letno na ravni parcele (razen v primeru večletnih kmetijskih rastlin, trav in drugih zelenih krmnih rastlin ter neobdelanih zemljišč), vključno z ustrezno upravljanimi sekundarnimi kmetijskimi rastlinami.
Države članice lahko glede na raznolikost kmetovalnih metod in kmetijsko-podnebnih pogojev v zadevnih regijah odobrijo druge prakse okrepljenega kolobarjenja s stročnicami ali diverzifikacijo kmetijskih rastlin, katerih cilj je izboljšanje in ohranjanje potenciala tal v skladu s cilji tega standarda DKOP.
Države članice lahko iz obveznosti iz te alinee izvzamejo kmetijska gospodarstva:
(a) kadar se več kot 75 % ornega zemljišča uporablja za proizvodnjo trav ali drugih zelenih krmnih rastlin, je neobdelanega, se uporablja za pridelavo stročnic ali pa gre za kombinacijo navedenih uporab;
(b) kadar je več kot 75 % upravičene kmetijske površine trajno travinje, ki se uporablja za proizvodnjo trav ali drugih zelenih krmnih rastlin ali za pridelavo kmetijskih rastlin, ki so velik del leta ali velik del cikla pridelave pod vodo, ali pa gre za kombinacijo navedenih uporab, ali
(c) z velikostjo ornega zemljišča do 10 hektarov.
Države članice lahko uvedejo zgornjo mejo površine, pokrite z eno samo kmetijsko rastlino, da preprečijo velike monokulture.
Za kmete, certificirane v skladu z Uredbo (EU) 2018/848, se šteje, da izpolnjujejo ta standard DKOP.

Območja	Glavna zadeva	Zahteve in standardi		Glavni cilj standarda
	Biotska raznovrstnost in krajina (varstvo in kakovost)	PZR 3	Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7): člen 3(1), člen 3(2), točka (b), člen 4(1), (2) in (4)	
		PZR 4	Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7): člen 6(1) in (2)	

Območja	Glavna zadeva	Zahteve in standardi		Glavni cilj standarda
		DKOP 8	- Minimalni delež kmetijske površine, namenjen za neproizvodne površine ali območja[1] – Minimalni delež vsaj 4 % ornega zemljišča na ravni kmetije, namenjen za neproizvodne površine in elemente, vključno z neobdelanim zemljiščem.	Ohranjanje neproizvodnih značilnosti in območij zaradi izboljšanja biotske raznovrstnosti na kmetijah

[1] Države članice lahko iz obveznosti iz te alinee izvzamejo kmetijska gospodarstva:
(a) kadar se več kot 75 % ornega zemljišča uporablja za proizvodnjo trav ali drugih zelenih krmnih rastlin, je neobdelanega, se uporablja za pridelavo stročnic ali pa gre za kombinacijo navedenih uporab;
(b) kadar je več kot 75 % upravičene kmetijske površine trajno travinje, ki se uporablja za proizvodnjo trav ali drugih zelenih krmnih rastlin ali za pridelavo kmetijskih rastlin, ki so velik del leta ali velik del cikla pridelave pod vodo, ali pa gre za kombinacijo navedenih uporab, ali
(c) z velikostjo ornega zemljišča do 10 hektarov.
Države članice, v katerih gozdovi prekrivajo več kot 50 % skupne površine, lahko iz obveznosti na podlagi te točke izvzamejo kmetijska gospodarstva na območjih, ki so jih navedene države članice v skladu s členom 32(1), točki (a) ali (b), Uredbe (EU) št. 1305/2013 razglasile za območja z naravnimi omejitvami, če več kot 50 % površine enote iz drugega stavka tega odstavka prekrivajo gozdovi in je razmerje med gozdnimi in kmetijskimi površinami večje od 3:1. Gozdna območja in delež gozda proti kmetijskim zemljiščem, se ocenijo na ravni, ki ustreza ravni LUE 2, ali na ravni druge jasno omejene enote, ki zajema eno samo jasno, povezano zemljepisno območje, na katerem obstajajo podobne razmere za kmetijstvo.

Območja	Glavna zadeva	Zahteve in standardi		Glavni cilj standarda
			– Kadar se kmet zaveže, da bo v okviru razširjene sheme za podnebje in okolje v skladu s členom 31(6) vsaj 7 % ornega zemljišča namenil za neproizvodne površine ali elemente, vključno z neobdelanim zemljiščem, se delež, ki se pripiše izpolnjevanju tega standarda DKOP, omeji na 3 %. – Minimalni delež vsaj 7 % ornega zemljišča na ravni kmetije, če to vključuje tudi vmesne posevke ali kmetijske rastline, ki vežejo dušik in se pridelujejo brez uporabe fitofarmacevtskih sredstev, od tega je 3 % zemljišče, ki je neobdelano ali z neproizvodnimi elementi. Države članice bi morale za vmesne posevke uporabiti ponder 0,3.	

Območja	Glavna zadeva	Zahteve in standardi		Glavni cilj standarda
			- Ohranjanje krajinskih značilnosti - Prepoved rezanja žive meje in sekanja dreves v času razmnoževanja in vzreje mladičev pri pticah - Mogoči tudi ukrepi za preprečevanje vnašanja invazivnih rastlinskih vrst	
		DKOP 9	Prepoved preusmeritve ali oranja trajnega travinja, opredeljenega kot okoljsko občutljivo trajno travinje, na območjih Natura 2000	Varstvo habitatov in vrst

Območja	Glavna zadeva	Zahteve in standardi		Glavni cilj standarda
Javno zdravje in zdravje rastlin	Varnost hrane	PZR 5	Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1): člena 14 in 15, člen 17(1)[1] ter členi 18, 19 in 20	

[1] Kot se izvaja zlasti:
– s členom 14 Uredbe (ES) št. 470/2009 in Prilogo k Uredbi (ES) št. 37/2010;
– z Uredbo (ES) št. 852/2004: člen 4(1) in Priloga I, del A (II 4 (g, h, j), 5 (f, h), 6; III 8 (a, b, d, e), 9 (a, c));
– z Uredbo (ES) št. 853/2004: člen 3(1), Priloga III, oddelek IX, poglavje 1 (I-1 b, c, d, e; I-2 a (i, ii, iii), b (i, ii), c; I-3; I-4; I-5; II-A 1, 2, 3, 4; II-B 1(a, d), 2, 4 (a, b)), Priloga III, oddelek X, poglavje 1(1);
– z Uredbo (ES) št. 183/2005: člen 5(1), (5) in (6), Priloga I, del A (I-4 e, g; II-2 a, b, e), in Priloga III (naslov „KRMLJENJE“, točka 1 „Shranjevanje“, prvi in zadnji stavek, ter točka 2 „Distribucija“, tretji stavek), ter
– z Uredbo (ES) št. 396/2005: člen 18.

Območja	Glavna zadeva	Zahteve in standardi		Glavni cilj standarda
		PZR 6	Direktiva Sveta 96/22/ES z dne 29. aprila 1996 o prepovedi uporabe v živinoreji določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje, in beta-agonistov ter o razveljavitvi direktiv 81/602/EGS, 88/146/EGS in 88/299/EGS (UL L 125, 23.5.1996, str. 3): člen 3, točke (a), (b), (d) in (e), ter členi 4, 5 in 7	
	Fitofarmacevtska sredstva	PZR 7	Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL L 309, 24.11.2009, str. 1): prvi in drugi stavek člena 55	
		PZR 8	Direktiva 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti za doseganje trajnostne rabe pesticidov (UL L 309, 24.11.2009, str. 71):	

Območja	Glavna zadeva	Zahteve in standardi		Glavni cilj standarda
			člen 5(2) in člen 8(1) do (5); člen 12 glede omejitev rabe pesticidov na zaščitenih območjih, opredeljenih na podlagi Direktive 2000/60/ES in zakonodaje o omrežju Natura 2000; člen 13(1) in (3) o ravnanju s pesticidi, njihovem skladiščenju in odstranitvi ostankov	
Dobrobit živali	Dobrobit živali	PZR 9	Direktiva Sveta 2008/119/ES z dne 18. decembra 2008 o določitvi minimalnih pogojev za zaščito telet (UL L 10, 15.1.2009, str. 7): člena 3 in 4	
		PZR 10	Direktiva Sveta 2008/120/ES z dne 18. decembra 2008 o določitvi minimalnih pogojev za zaščito prašičev (UL L 47, 18.2.2009, str. 5): člena 3 in 4	
		PZR 11	Direktiva Sveta 98/58/ES z dne 20. julija 1998 o zaščiti rejnih živali (UL L 221, 8.8.1998, str. 23): člen 4	

PRILOGA IV

PRAVILA O SOCIALNI POGOJENOSTI NA PODLAGI ČLENA 14

Območja	Veljavna zakonodaja	Relevantne določbe	Zahteve
Zaposlovanje	Pregledni in predvidljivi delovni pogoji Direktiva 2019/1152	Člen 3	Zaposlitveni pogoji se zagotovijo pisno („pogodba o zaposlitvi“)
		Člen 4	Zagotoviti, da je zaposlitev v kmetijstvu sklenjena s pogodbo o zaposlitvi
		Člen 5	Pogodba o zaposlitvi se predloži v prvih sedmih dneh po zaposlitvi
		Člen 6	Spremembe delovnega razmerja se predložijo v dokumentarni obliki
		Člen 8	Poskusna doba
		Člen 10	Pogoji glede minimalne predvidljivosti dela
		Člen 13	Obvezno usposabljanje

Območja	Veljavna zakonodaja	Relevantne določbe	Zahteve
Zdravje in varnost	Ukrepi za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja delavcev Direktiva 89/391/EGS	Člen 5	Splošna določba o dolžnosti delodajalca, da zagotovi varnost in zdravje delavcev
		Člen 6	Splošna obveznost delodajalcev, da sprejmejo ukrepe, potrebne za varnost in varovanje zdravja, vključno s preprečevanjem tveganj ter zagotavljanjem informacij in usposabljanja
		Člen 7	Zaščitne in preventivne službe: za opravljanje dejavnosti na področju zdravja in varnosti se določi enega ali več delavcev ali najame pristojne zunanje službe
		Člen 8	Delodajalec sprejme ukrepe za prvo pomoč, gašenje požarov in evakuacijo delavcev
		Člen 9	Obveznosti delodajalcev glede ocene tveganj, zaščitnih ukrepov in opreme, evidentiranja in poročanja o nezgodah pri delu
		Člen 10	Obveščanje delavcev o tveganjih za varnost in zdravje ter zaščitnih in preventivnih ukrepih
		Člen 11	Posvetovanje z delavci in njihovo sodelovanje v razpravah o vseh vprašanjih v zvezi z varnostjo in zdravjem pri delu
		Člen 12	Delodajalec zagotovi, da so delavci deležni ustreznega usposabljanja na področju varnosti in zdravja

Območja	Veljavna zakonodaja	Relevantne določbe	Zahteve
	Minimalne varnostne in zdravstvene zahteve za delavce pri uporabi delovne opreme Direktiva 2009/104/ES	Člen 3	Splošne obveznosti zagotavljanja, da je delovna oprema primerna za delo, ki ga opravljajo delavci, ne da bi to vplivalo na varnost ali zdravje
		Člen 4	Pravila v zvezi z delovno opremo – ta mora biti v skladu z direktivo in dogovorjenimi minimalnimi zahtevami ter ustrezno vzdrževana
		Člen 5	Pregled delovne opreme – oprema se po namestitvi pregleda in redni pregledi, ki jih opravijo pristojne osebe
		Člen 6	Delovna oprema, ki vključuje posebna tveganja, mora biti omejena na osebe, zadolžene za njeno uporabo, in vsa popravila, modifikacije in vzdrževanje opravijo za to določeni delavci
		Člen 7	Ergonomija in zdravje pri delu
		Člen 8	Delavci prejmejo ustrezne informacije in po potrebi pisna navodila o uporabi delovne opreme
		Člen 9	Delavci prejmejo ustrezno usposabljanje

PRILOGA V

DODELJENA SREDSTVA DRŽAVAM ČLANICAM ZA NEPOSREDNA PLAČILA IZ ČLENA 87(1), PRVI PODODSTAVEK

(tekoče cene v EUR)

Koledarsko leto	2023	2024	2025	2026	2027 in naslednja leta
Belgija	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924
Bolgarija	808 442 754	817 072 343	825 701 932	834 331 520	834 331 520
Češka	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297
Danska	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277
Nemčija	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459
Estonija	196 436 567	199 297 294	202 158 021	205 018 748	205 018 748
Irska	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996
Grčija	2 075 656 043	2 075 656 043	2 075 656 043	2 075 656 043	2 075 656 043
Španija	4 874 879 750	4 882 179 366	4 889 478 982	4 896 778 599	4 896 778 599
Francija	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537

Koledarsko leto	2023	2024	2025	2026	2027 in naslednja leta
Hrvaška	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237
Italija	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155
Ciper	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540
Latvija	349 226 285	354 312 105	359 397 925	364 483 744	364 483 744
Litva	587 064 372	595 613 853	604 163 335	612 712 816	612 712 816
Luksemburg	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827
Madžarska	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165
Malta	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021
Nizozemska	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327
Avstrija	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846
Poljska	3 092 416 671	3 123 600 494	3 154 784 317	3 185 968 140	3 185 968 140
Portugalska	613 619 128	622 403 166	631 187 204	639 971 242	639 971 242
Romunija	1 946 921 018	1 974 479 078	2 002 037 137	2 029 595 196	2 029 595 196

Koledarsko leto	2023	2024	2025	2026	2027 in naslednja leta
Slovenija	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052
Slovaška	400 894 402	405 754 516	410 614 629	415 474 743	415 474 743
Finska	519 350 246	521 168 786	522 987 325	524 805 865	524 805 865
Švedska	686 131 966	686 360 116	686 588 267	686 816 417	686 816 417

PRILOGA VI

SEZNAM PROIZVODOV IZ ČLENA 42, TOČKA (f)

Oznaka KN	Poimenovanje
ex 0101	Živi konji, osli, mule in mezgi:
	– konji
0101 21 00	– – čistopasemske plemenske živali[1]
0101 29	– – drugo:
0101 29 10	– – – za zakol
0101 29 90	– – – drugo
0101 30 00	– osli
0101 90 00	– drugo
ex 0103	Živi prašiči:
0103 10 00	– čistopasemske plemenske živali[2]
ex 0106	druge žive živali:
0106 14 10	– domači kunci
ex 0106 19 00	– – drugo: severni jeleni in jelenjad
0106 33 00	– –noji; emuji (*Dromaius novaehollandiae*)
0106 39 10	– – – golobi
0106 39 80	– – – druge ptice

[1] Za vnos pod to tarifno podštevilko veljajo pogoji, navedeni v ustreznih predpisih Unije (glej Uredbo (EU) 2016/1012 in Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/262 z dne 17. februarja 2015 o določitvi pravil v skladu z direktivama Sveta 90/427/EGS in 2009/156/ES v zvezi z metodami za identifikacijo enoprstih kopitarjev (uredba o potnih listih za enoprste kopitarje) (UL L 59, 3.3.2015, str. 1).

[2] Uredba (EU) 2016/1012.

Oznaka KN	Poimenovanje
ex 0205 00	Meso konj, sveže, ohlajeno ali zamrznjeno
ex 0208	Drugo meso in užitni klavnični proizvodi, sveži, ohlajeni ali zamrznjeni:
ex 0208 10 10	– – meso domačih kuncev
ex 0208 90 10	– – meso domačih golobov
ex 0208 90 30	– – meso divjačine, razen kuncev ali zajcev
ex 0208 90 60	– – meso severnih jelenov
ex 0407	Ptičja jajca, v lupini, sveža, konzervirana ali kuhana:
0407 19 90	– valilna jajca, razen jajc perutnine
0407 29 90	– druga sveža jajca, razen jajc perutnine
0407 90 90	– druga jajca, razen jajc perutnine
0701	Krompir, svež ali ohlajen
ex 0713	Sušene stročnice, oluščene ali ne ali zdrobljene:
ex 0713 10	– grah (*Pisum sativum*):
0713 10 90	– – razen za setev
ex 0713 20 00	– čičerika:
	– – razen za setev
	– fižol (*Vigna* spp., *Phaseolus* spp.):
ex 0713 31 00	– – fižol vrste *Vigna mungo* (L) Hepper ali *Vigna radiata* (L) Wilczek:
	– – – razen za setev
ex 0713 32 00	– – drobni rdeči (Adzuki) fižol (*Phaseolus* ali *Vigna angularis*):
	– – – razen za setev

Oznaka KN	Poimenovanje
ex 0713 33	– – navadni fižol, vključno beli (*Phaseolus vulgaris*):
0713 33 90	– – – razen za setev
ex 0713 34 00	– – vigna vrste (*Vigna subterranea* ali *Voandzeia subterranea*)
	– – – razen za setev
ex 0713 35 00	– – kitajski fižol (*Vigna unguiculata*):
	– – – razen za setev
ex 0713 39 00	– – drugo:
	– – – razen za setev
ex 0713 40 00	– leča:
	– – razen za setev
ex 0713 50 00	– bob (*Vicia faba* var. major) in konjski bob (*Vicia faba* var. equina in *Vicia faba* var. minor):
	– – razen za setev
ex 0713 60 00	– golobji grah (*Cajanus cajan*):
	– – razen za setev
ex 0713 90 00	– drugo:
	– – razen za setev
1201 90 00	Soja, cela ali lomljena, razen semen
1202 41 00	Arašidi, nepraženi ali drugače termično obdelani, v lupini, razen semen
1202 42 00	Arašidi, nepraženi ali drugače termično obdelani, oluščeni, celi ali lomljeni, razen semen

Oznaka KN	Poimenovanje
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Laneno seme, celo ali lomljeno, razen za setev
1205 10 90	Seme oljne repice ali ogrščice z nizko vsebnostjo eručne kisline, celo ali lomljeno, razen za setev
1205 90 00	Drugo seme oljne repice ali ogrščice, celo ali lomljeno, razen za setev
1206 00 91	Sončnično seme, oluščeno; v sivi in belo progasti luščini, celo ali lomljeno, razen za setev
1206 00 99	Drugo sončnično seme, celo ali lomljeno, razen za setev
1207 29 00	Bombaževo seme, celo ali lomljeno, razen za setev
1207 40 90	Sezamovo seme, celo ali lomljeno, razen za setev
1207 50 90	Gorčično seme, celo ali lomljeno, razen za setev
1207 60 00	– seme barvilnega rumenika (*Carthamus tinctorius*)
1207 91 90	Makovo seme, celo ali lomljeno, razen za setev
1207 99 91	Konopljino seme, celo ali lomljeno, razen za setev
ex 1207 99 96	Drugo oljno seme in plodovi, celo ali lomljeno, razen za setev
ex 1209 29 50	– – – Seme volčjega boba, razen za setev
ex 1211	Rastline in deli rastlin (vključno semena in plodovi) vrst, ki se uporabljajo predvsem v parfumeriji, v farmaciji ali za insekticidne, fungicidne ali podobne namene, sveži ali posušeni, rezani ali celi, zdrobljeni ali v prahu, razen proizvodi pod oznako KN ex 1211 90 86 iz dela IX;

Oznaka KN	Poimenovanje
1212 94 00	Korenine cikorije
ex 1214	Rumena (podzemna) koleraba, krmna pesa, krmne korenovke; seno, lucerna, detelja, turška detelja, krmni ohrovt, volčji bob, grašice in podobni proizvodi za krmo, tudi v obliki peletov:
ex 1214 10 00	– zdrob in peleti iz lucerne (alfalfa):
	– – – razen umetno toplotno sušene lucerne ali drugače sušene in zmlete lucerne
ex 1214 90	– drugo:
1214 90 10	– – krmna pesa, rumena koleraba in druge krmne korenovke
ex 1214 90 90	– – drugo, razen:
	– – – turška detelja, detelja, volčji bob, grašice in podobni proizvodi za krmo, umetno toplotno sušeni, razen sena in krmnega ohrovta in proizvodov, ki vsebujejo seno
	– – – turška detelja, detelja, volčji bob, grašice, medena detelja, navadni grahor in navadna nokota, drugače sušeni in zmleti
ex 2206	Druge fermentirane pijače (npr. jabolčnik, hruškovec, medica); mešanice fermentiranih pijač in mešanice fermentiranih pijač z brezalkoholnimi pijačami, ki niso navedene ali zajete na drugem mestu:
ex 2206 00 31 do ex 2206 00 89	– fermentirane pijače, razen piquette
5201	Bombaž, nemikan ali nečesan

PRILOGA VII

DODELJENA SREDSTVA DRŽAVAM ČLANICAM (NA PRORAČUNSKO LETO)
ZA VRSTE INTERVENCIJ V VINSKEM SEKTORJU
IZ ČLENA 88(1)

	EUR (tekoče cene)
Bolgarija	25 721 000
Češka	4 954 000
Nemčija	37 381 000
Grčija	23 030 000
Španija	202 147 000
Francija	269 628 000
Hrvaška	10 410 000
Italija	323 883 000
Ciper	4 465 000
Litva	43 000
Madžarska	27 970 000
Avstrija	13 155 000
Portugalska	62 670 000
Romunija	45 844 000
Slovenija	4 849 000
Slovaška	4 887 000

PRILOGA VIII

DODELJENA SREDSTVA DRŽAVAM ČLANICAM ZA BOMBAŽ

IZ ČLENA 87(1), DRUGI PODODSTAVEK

(tekoče cene v EUR)

Koledarsko leto	2023	2024	2025	2026	2027 in naslednja leta
Bolgarija	2 557 820	2 557 820	2 557 820	2 557 820	2 557 820
Grčija	183 996 000	183 996 000	183 996 000	183 996 000	183 996 000
Španija	59 690 640	59 690 640	59 690 640	59 690 640	59 690 640
Portugalska	177 589	177 589	177 589	177 589	177 589

PRILOGA IX

DODELJENA SREDSTVA DRŽAVAM ČLANICAM ZA NEPOSREDNA PLAČILA BREZ BOMBAŽA IN PRED PRERAZPOREDITVAMI IZ ČLENA 87(1), TRETJI PODODSTAVEK

(tekoče cene v EUR)

Koledarsko leto	2023	2024	2025	2026	2027 in naslednja leta
Belgija	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924
Bolgarija	805 884 934	814 514 523	823 144 112	831 773 700	831 773 700
Češka	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297
Danska	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277
Nemčija	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459
Estonija	196 436 567	199 297 294	202 158 021	205 018 748	205 018 748
Irska	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996

Koledarsko leto	2023	2024	2025	2026	2027 in naslednja leta
Grčija	1 891 660 043	1 891 660 043	1 891 660 043	1 891 660 043	1 891 660 043
Španija	4 815 189 110	4 822 488 726	4 829 788 342	4 837 087 959	4 837 087 959
Francija	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537
Hrvaška	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237
Italija	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155
Ciper	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540
Latvija	349 226 285	354 312 105	359 397 925	364 483 744	364 483 744
Litva	587 064 372	595 613 853	604 163 335	612 712 816	612 712 816
Luksemburg	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827
Madžarska	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165
Malta	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021
Nizozemska	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327

Koledarsko leto	2023	2024	2025	2026	2027 in naslednja leta
Avstrija	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846
Poljska	3 092 416 671	3 123 600 494	3 154 784 317	3 185 968 140	3 185 968 140
Portugalska	613 441 539	622 225 577	631 009 615	639 793 653	639 793 653
Romunija	1 946 921 018	1 974 479 078	2 002 037 137	2 029 595 196	2 029 595 196
Slovenija	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052
Slovaška	400 894 402	405 754 516	410 614 629	415 474 743	415 474 743
Finska	519 350 246	521 168 786	522 987 325	524 805 865	524 805 865
Švedska	686 131 966	686 360 116	686 588 267	686 816 417	686 816 417

PRILOGA X

DODELJENA SREDSTVA DRŽAVAM ČLANICAM (NA PRORAČUNSKO LETO)
ZA VRSTE INTERVENCIJ V ČEBELARSKEM SEKTORJU
IZ ČLENA 88(2)

	EUR (tekoče cene)
Belgija	422 967
Bolgarija	2 063 885
Češka	2 121 528
Danska	295 539
Nemčija	2 790 875
Estonija	140 473
Irska	61 640
Grčija	6 162 645
Španija	9 559 944
Francija	6 419 062
Hrvaška	1 913 290
Italija	5 166 537
Ciper	169 653
Latvija	328 804
Litva	549 828
Luksemburg	30 621
Madžarska	4 271 227

	EUR (tekoče cene)
Malta	14 137
Nizozemska	295 172
Avstrija	1 477 188
Poljska	5 024 968
Portugalska	2 204 232
Romunija	6 081 630
Slovenija	649 455
Slovaška	999 973
Finska	196 182
Švedska	588 545

PRILOGA XI

RAZČLENITEV PODPORE UNIJE ZA VRSTE INTERVENCIJ ZA RAZVOJ PODEŽELJA (od leta 2023 do leta 2027)

IZ ČLENA 89(3)

(tekoče cene v EUR)

Leto	2023	2024	2025	2026	2027	Skupaj 2023–2027
Belgija	82 800 894	82 800 894	82 800 894	82 800 894	82 800 894	414 004 470
Bolgarija	282 162 644	282 162 644	282 162 644	282 162 644	282 162 644	1 410 813 220
Češka	259 187 708	259 187 708	259 187 708	259 187 708	259 187 708	1 295 938 540
Danska	75 934 060	75 934 060	75 934 060	75 934 060	75 934 060	379 670 300
Nemčija	1 092 359 738	1 092 359 738	1 092 359 738	1 092 359 738	1 092 359 738	5 461 798 690
Estonija	88 016 648	88 016 648	88 016 648	88 016 648	88 016 648	440 083 240
Irska	311 640 628	311 640 628	311 640 628	311 640 628	311 640 628	1 558 203 140
Grčija	556 953 600	556 953 600	556 953 600	556 953 600	556 953 600	2 784 768 000
Španija	1 080 382 825	1 080 382 825	1 080 382 825	1 080 382 825	1 080 382 825	5 401 914 125

Leto	2023	2024	2025	2026	2027	Skupaj 2023–2027
Francija	1 459 440 070	1 459 440 070	1 459 440 070	1 459 440 070	1 459 440 070	7 297 200 350
Hrvaška	297 307 401	297 307 401	297 307 401	297 307 401	297 307 401	1 486 537 005
Italija	1 349 921 375	1 349 921 375	1 349 921 375	1 349 921 375	1 349 921 375	6 749 606 875
Ciper	23 770 514	23 770 514	23 770 514	23 770 514	23 770 514	118 852 570
Latvija	117 495 173	117 495 173	117 495 173	117 495 173	117 495 173	587 475 865
Litva	195 495 162	195 495 162	195 495 162	195 495 162	195 495 162	977 475 810
Luksemburg	12 310 644	12 310 644	12 310 644	12 310 644	12 310 644	61 553 220
Madžarska	416 869 149	416 869 149	416 869 149	416 869 149	416 869 149	2 084 345 745
Malta	19 984 497	19 984 497	19 984 497	19 984 497	19 984 497	99 922 485
Nizozemska	73 268 369	73 268 369	73 268 369	73 268 369	73 268 369	366 341 845
Avstrija	520 024 752	520 024 752	520 024 752	520 024 752	520 024 752	2 600 123 760
Poljska	1 320 001 539	1 320 001 539	1 320 001 539	1 320 001 539	1 320 001 539	6 600 007 695
Portugalska	540 550 620	540 550 620	540 550 620	540 550 620	540 550 620	2 702 753 100

Leto	2023	2024	2025	2026	2027	Skupaj 2023–2027
Romunija	967 049 892	967 049 892	967 049 892	967 049 892	967 049 892	4 835 249 460
Slovenija	110 170 192	110 170 192	110 170 192	110 170 192	110 170 192	550 850 960
Slovaška	259 077 909	259 077 909	259 077 909	259 077 909	259 077 909	1 295 389 545
Finska	354 549 956	354 549 956	354 549 956	354 549 956	354 549 956	1 772 749 780
Švedska	211 889 741	211 889 741	211 889 741	211 889 741	211 889 741	1 059 448 705
EU-27 skupaj	12 078 615 700	12 078 615 700	12 078 615 700	12 078 615 700	12 078 615 700	60 393 078 500
Tehnična pomoč (0,25 %)	30 272 220	30 272 220	30 272 220	30 272 220	30 272 220	151 361 100
Skupaj	12 108 887 920	12 108 887 920	12 108 887 920	12 108 887 920	12 108 887 920	60 544 439 600

PRILOGA XII

MINIMALNI REZERVIRANI ZNESKI ZA SPECIFIČNI CILJ

IZ ČLENA 6(1), TOČKA (g)

(tekoče cene v EUR)

Koledarsko leto	2023	2024	2025	2026	2027 in naslednja leta
Belgija	14 847 778	14 847 778	14 847 778	14 847 778	14 847 778
Bolgarija	24 176 548	24 435 436	24 694 323	24 953 211	24 953 211
Češka	25 648 419	25 648 419	25 648 419	25 648 419	25 648 419
Danska	25 871 018	25 871 018	25 871 018	25 871 018	25 871 018
Nemčija	147 470 864	147 470 864	147 470 864	147 470 864	147 470 864
Estonija	5 893 097	5 978 919	6 064 741	6 150 562	6 150 562
Irska	35 588 460	35 588 460	35 588 460	35 588 460	35 588 460
Grčija	56 749 801	56 749 801	56 749 801	56 749 801	56 749 801
Španija	144 455 673	144 674 662	144 893 650	145 112 639	145 112 639

Koledarsko leto	2023	2024	2025	2026	2027 in naslednja leta
Francija	218 550 016	218 550 016	218 550 016	218 550 016	218 550 016
Hrvaška	11 243 107	11 243 107	11 243 107	11 243 107	11 243 107
Italija	108 855 875	108 855 875	108 855 875	108 855 875	108 855 875
Ciper	1 429 426	1 429 426	1 429 426	1 429 426	1 429 426
Latvija	10 476 789	10 629 363	10 781 938	10 934 512	10 934 512
Litva	17 611 931	17 868 416	18 124 900	18 381 384	18 381 384
Luksemburg	982 435	982 435	982 435	982 435	982 435
Madžarska	37 295 555	37 295 555	37 295 555	37 295 555	37 295 555
Malta	137 821	137 821	137 821	137 821	137 821
Nizozemska	21 521 470	21 521 470	21 521 470	21 521 470	21 521 470
Avstrija	20 327 455	20 327 455	20 327 455	20 327 455	20 327 455
Poljska	92 772 500	93 708 015	94 643 530	95 579 044	95 579 044
Portugalska	18 403 246	18 666 767	18 930 288	19 193 810	19 193 810

Koledarsko leto	2023	2024	2025	2026	2027 in naslednja leta
Romunija	58 407 631	59 234 372	60 061 114	60 887 856	60 887 856
Slovenija	3 945 902	3 945 902	3 945 902	3 945 902	3 945 902
Slovaška	12 026 832	12 172 635	12 318 439	12 464 242	12 464 242
Finska	15 580 507	15 635 064	15 689 620	15 744 176	15 744 176
Švedska	20 583 959	20 590 803	20 597 648	20 604 493	20 604 493

PRILOGA XIII

ZAKONODAJNI AKTI UNIJE O OKOLJU IN PODNEBJU,
K CILJEM KATERIH BI MORALI PRISPEVATI IN BITI Z NJIMI SKLADNI
STRATEŠKI NAČRTI SKP DRŽAV ČLANIC
NA PODLAGI ČLENOV 108, 109 IN 115:

– Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic;

– Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst;

– Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike;

– Direktiva Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov;

– Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo;

–

Direktiva (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES;

– Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU;

– Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013;

– Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov;

– Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetski učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES;

–

Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta;

– Direktiva 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti za doseganje trajnostne rabe pesticidov.

PRILOGA XIV

POROČANJE NA PODLAGI KLJUČNEGA NIZA KAZALNIKOV

NA PODLAGI ČLENA 142

Kazalniki za Evropski kmetijski jamstveni sklad (EKJS)

in Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP)

Cilj	Ključni niz kazalnikov
Podpora vzdržnim dohodkom kmetij in odpornosti kmetijskega sektorja po vsej Uniji za povečanje dolgoročne prehranske varnosti in kmetijske raznolikosti ter zagotavljanje gospodarske trajnosti kmetijske proizvodnje v Uniji	O.3 Število upravičencev do podpore SKP C.25 Faktorski dohodek kmetijstva R.6 Prerazporeditev na manjše kmetije: odstotek dodatnih neposrednih plačil na hektar za upravičene kmetije pod povprečno velikostjo kmetije (v primerjavi s povprečjem)
Krepitev tržne usmerjenosti in povečanje tako kratko- kot dolgoročne konkurenčnosti kmetij, tudi z večjim poudarkom na raziskavah, tehnologiji in digitalizaciji	R.9 Modernizacija kmetij: delež kmetij, ki prejemajo podporo za naložbe v prestrukturiranje in modernizacijo, vključno za učinkovitejšo rabo virov
Izboljšanje položaja kmetov v vrednostni verigi	R.10 Boljša organizacija dobavne verige: delež kmetij, ki sodelujejo v skupinah proizvajalcev, organizacijah proizvajalcev, na lokalnih trgih, v kratkih dobavnih verigah in shemah kakovosti, ki jih podpira SKP

Cilj	Ključni niz kazalnikov
Prispevanje k blaženju podnebnih sprememb in prilagajanju nanje, vključno z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov in povečanjem sekvestracije ogljika, ter promocija trajnostne energije	I.10 Prispevek k blaženju podnebnih sprememb: emisije toplogrednih plinov iz kmetijstva R.14 Shranjevanje ogljika v tleh in biomasi: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo za zmanjšanje emisij, ali ohranitev ali povečanje skladiščenja ogljika (vključno s trajnim travinjem, trajnimi nasadi s trajno travno rušo, kmetijskimi zemljišči ter mokrišči in šotišči) R.17 Pogozdena zemljišča: površine, ki prejemajo podporo za pogozdovanje, gozdno kmetijstvo in obnovo, vključno z razčlenitvami
Spodbujanje trajnostnega razvoja in učinkovitega upravljanja naravnih virov, kot so voda, tla in zrak, vključno z zmanjšanjem odvisnosti od kemikalij	O.34 Število hektarov, na katerih se izvajajo okoljske prakse (zbirni kazalnik o fizičnem območju, zajetem v pogojenost, sheme za podnebje in okolje, kmetijske-gozdarske-okoljske-podnebne upravljavske obveznosti)
	I.15 Izboljšanje kakovosti vode: bruto bilanca hranil na kmetijskih zemljiščih I.16 Zmanjšanje uhajanja hranil: nitrati v podtalnici – odstotek postaj podzemne vode s koncentracijo nitratov nad 50 mg/l na podlagi Direktive 91/676/EGS I.18 Trajnostna in zmanjšana uporaba pesticidov: tveganja, uporaba in vplivi rabe pesticidov R.19 Izboljšanje in zaščita tal: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo in so koristne za upravljanje tal, za izboljšanje kakovosti tal in živih organizmov v tleh (kot so zmanjšanje obdelave tal, pokritost tal s kmetijskimi rastlinami, kolobarjenje, vključno s stročnicami) R.20 Izboljšanje kakovosti zraka: Delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo za zmanjšanje emisij amoniaka

Cilj	Ključni niz kazalnikov
	R.21 Varstvo kakovosti vode: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo za kakovost vodnih teles R.22 Trajnostno upravljanje hranil: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo za boljše upravljanje hranil R.24 Trajnostna in zmanjšana uporaba pesticidov: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo posebne obveznosti, ki prejemajo podporo in vodijo v trajnostno rabo pesticidov, da se zmanjšajo tveganja in vplivi rabe pesticidov, kot je uhajanje pesticidov
Prispevanje k zaustavitvi in obratu trenda izgube biotske raznovrstnosti, krepitev ekosistemskih storitev ter ohranjanje habitatov in krajine	C.33 Kmetijska površina z ekološkim kmetijstvom I.21 Boljše zagotavljanje ekosistemskih storitev: delež kmetijskih zemljišč s krajinskimi značilnostmi R.29 Razvoj ekološkega kmetijstva: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), ki v okviru SKP prejemajo podporo za ekološko kmetovanje, razdeljeno med vzdrževanje in prehod R.34 Ohranjanje krajinskih značilnosti: delež kmetijskih zemljišč v uporabi (KZU), za katere veljajo obveznosti, ki prejemajo podporo za upravljanje krajinskih značilnosti, vključno z živimi mejami in drevesi
Privabljanje in zadrževanje mladih kmetov in novih kmetov v tem poklicu ter spodbujanje trajnostnega razvoja podjetij na podeželju	R.36 Generacijska pomladitev: število mladih kmetov, ki vzpostavljajo kmetijsko gospodarstvo s podporo iz SKP, vključno z razčlenitvijo po spolu

Cilj	Ključni niz kazalnikov
Spodbujanje zaposlovanja, rasti, enakosti spolov, vključno s participacijo žensk v kmetovanju, socialne vključenosti in lokalnega razvoja na podeželju, vključno s krožnim biogospodarstvom in trajnostnim gozdarstvom	R.37 Rast in delovna mesta na podeželju: nova delovna mesta, ki prejemajo podporo v okviru projektov SKP R.38 Pokritost v okviru LEADER: delež podeželskega prebivalstva, vključenega v strategije lokalnega razvoja
	R.41 Povezovanje evropskega podeželja: delež podeželskega prebivalstva, ki ima koristi od boljšega dostopa do storitev in infrastrukture zaradi podpore iz SKP
Izboljšanje odziva kmetijstva Unije na zahteve družbe glede hrane in zdravja, vključno z visokokakovostno, zdravo in hranljivo hrano, pridelano na trajnostni način, in zmanjšanjem živilskih odpadkov, ter izboljšanje dobrobiti živali in bojem proti mikrobni odpornosti	I.28 Omejevanje rabe protimikrobnih zdravil pri rejnih živalih: prodaja/uporaba protimikrobnih zdravil pri rejnih živalih R.43 Omejevanje rabe protimikrobnih zdravil: delež glav velike živine, ki jih zadevajo podprti ukrepi za omejitev uporabe protimikrobnih zdravil (preprečevanje/zmanjšanje) R.44 Izboljšanje dobrobiti živali: delež glav velike živine, ki jih zajemajo podprti ukrepi za izboljšanje dobrobiti živali
Modernizacija kmetijstva in podeželja s spodbujanjem in razširjanjem znanja, inovacij in digitalizacije v kmetijstvu in na podeželju ter s spodbujanjem njihovega prevzemanja s strani kmetov, in sicer boljšim dostopom do raziskav, inovacij, izmenjave znanja in usposabljanja	R.1 Izboljšanje uspešnosti s pomočjo znanja in inovacij: število oseb, ki koristijo svetovanje, usposabljanje, izmenjavo znanja ali sodelujejo v operativnih skupinah EIP, ki jih podpira SKP, da se okrepi uspešnost glede trajnostnosti gospodarstva, socialna, okoljska in podnebna uspešnost ter uspešnost glede učinkovite rabe virov

UREDBA (EU) 2021/2116 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 2. decembra 2021

o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 43(2) in člena 322(1), točka (a), Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Računskega sodišča ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([3]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([4]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Komisija v svojem sporočilu z dne 29. novembra 2017 z naslovom „Prihodnost preskrbe s hrano in kmetijstva“ ugotavlja, da bi morala skupna kmetijska politika (SKP) še naprej krepiti svoj odziv na prihodnje izzive in priložnosti s krepitvijo zaposlovanja, gospodarske rasti in naložb, z bojem proti podnebnim spremembam in prilagajanjem nanje ter s prenosom raziskav in inovacij iz laboratorijev na polja in tržišča. Prav tako bi morala SKP upoštevati pomisleke državljanov glede trajnostne kmetijske proizvodnje.

(2) V skladu s členom 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) bi bilo treba pri izvajanju SKP upoštevati cilje Agende Združenih narodov za trajnostni razvoj do leta 2030, vključno z obveznostmi Unije glede blažitve podnebnih sprememb in razvojnega sodelovanja.

(3) Trenutni model izvajanja SKP, ki temelji na skladnosti s predpisi, bi se moral prilagoditi tako, da bi se zagotovila večja osredotočenost na rezultate in smotrnost. Unija bi morala zato določiti osnovne cilje politike, vrste intervencij in osnovne zahteve Unije, države članice pa bi morale v večji meri prevzeti odgovornost za doseganje teh ciljev. Zato je potrebno zagotoviti večjo subsidiarnost in prožnost, da bi se bolje upoštevale lokalne razmere in potrebe. V skladu z novim modelom izvajanja SKP bi morale biti države članice odgovorne za zasnovo svojih intervencij SKP v skladu s svojimi posebnimi potrebami in osnovnimi zahtevami Unije, da bi čim bolj prispevale k ciljem Unije za SKP. Da bi še naprej zagotavljale skupni pristop in enake konkurenčne pogoje, bi morale države članice tudi vzpostaviti in zasnovati okvir skladnosti in kontrol za upravičence, vključno s skladnostjo s standardi za ohranjanje dobrih kmetijskih in okoljskih pogojev ter predpisanimi zahtevami ravnanja.

([1]) UL C 41, 1.2.2019, str. 1.
([2]) UL C 62, 15.2.2019, str. 214.
([3]) UL C 86, 7.3.2019, str. 173.
([4]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2021 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 2. decembra 2021.

(4) SKP obsega različne intervencije in ukrepe, med katerimi so številni vključeni v strateške načrte SKP iz naslova III Uredbe (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]). Drugi še vedno sledijo tradicionalni logiki glede skladnosti s predpisi. Pomembno je zagotoviti financiranje za vse intervencije in ukrepe ter tako prispevati k doseganju ciljev SKP. Tako navedene intervencije kot ukrepi imajo določene skupne elemente, zato bi moral njihovo financiranje urejati isti sklop določb. Vendar bi morale te določbe po potrebi omogočati različno obravnavo. Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]) ureja dva evropska kmetijska sklada, in sicer Evropski kmetijski jamstveni sklad (EKJS) in Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP). Ta dva sklada bi bilo treba v tej uredbi ohraniti. Zaradi obsega trenutne reforme SKP je ustrezno nadomestiti Uredbo (EU) št. 1306/2013.

(5) Določbe Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ([7]) (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba), zlasti tiste, ki urejajo deljeno upravljanje z državami članicami, vlogo akreditiranih organov in proračunska načela, bi se morale uporabljati za intervencije in ukrepe, določene v tej uredbi.

(6) Za harmonizacijo praks med državami članicami glede uporabe klavzule o višji sili bi morala ta uredba, kadar je ustrezno, določati izjeme od pravil SKP v primerih višje sile in izjemnih okoliščin, pa tudi neizčrpen seznam možnih primerov višje sile in izjemnih okoliščin, ki jih priznajo pristojni nacionalni organi. Pristojni nacionalni organi bi morali sprejeti odločitve o višji sili ali izjemnih okoliščinah za vsak primer posebej, na podlagi ustreznih dokazil.

(7) Poleg tega bi bilo treba v tej uredbi določiti izjeme od pravil SKP v primerih višje sile in izjemnih okoliščin, kot v primeru hudega meteorološkega dogodka, ki resno prizadene kmetijsko gospodarstvo upravičenca na ravni, ki je primerljiva s hudo naravno nesrečo.

(8) Odhodki SKP bi se morali financirati iz splošnega proračuna Unije (v nadaljnjem besedilu: proračun Unije), vključno z odhodki za intervencije strateškega načrta SKP iz naslova III Uredbe (EU) 2021/2115, in sicer bodisi neposredno prek EKJS in EKSRP bodisi v okviru deljenega upravljanja z državami članicami. Treba bi bilo natančno določiti vrste odhodkov, ki se lahko financirajo iz teh dveh skladov.

(9) Za dosego ciljev SKP iz člena 39 PDEU in za uskladitev z načelom deljenega upravljanja iz člena 63 finančne uredbe bi morale države članice zagotoviti, da so vzpostavljeni potrebni sistemi upravljanja. Zato bi bila v tej uredbi potrebna določba o imenovanju upravljalskih teles, in sicer pristojnega organa, plačilne agencije, usklajevalnega organa in certifikacijskega organa.

(10) Potrebne so določbe o akreditaciji plačilnih agencij, o imenovanju in akreditaciji usklajevalnih organov s strani držav članic ter o uvedbi postopkov za pridobitev izjav o upravljanju, dokumentov o letni potrditvi obračunov, letnega povzetka končnih revizijskih poročil in poročil o smotrnosti, za pridobitev potrditve za sisteme za upravljanje in spremljanje ter sisteme za poročanje ter za pridobitev potrditve letnih obračunov s strani neodvisnih organov. Da se zagotovi preglednost sistema pregledov, ki se izvedejo na nacionalni ravni, zlasti pri postopkih za odobritev, potrditev veljavnosti in plačila, ter zmanjša upravno breme in breme revizij za Komisijo in države članice

([5]) Uredba (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) ter o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1305/2013 in Uredbe (EU) št. 1307/2013 (glej stran 1 tega Uradnega lista).

([6]) Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (ES) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L 347, 20.12.2013, str. 549).

([7]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

v primerih, ko je potrebna akreditacija za vsako posamezno plačilno agencijo, bi bilo treba omejiti število organov in teles, ki so jim dodeljena ta pooblastila, ob upoštevanju ustavnih določb vsake države članice. Kadar ustavni okvir države članice določa regije, bi morala ta država članica pod določenimi pogoji imeti možnost, da akreditira regionalne plačilne agencije.

(11) Kadar država članica akreditira več kot eno plačilno agencijo, bi morala imenovati en sam javni usklajevalni organ, da se zagotovi usklajeno upravljanje EKJS in EKSRP, povezava med Komisijo in različnimi akreditiranimi plačilnimi agencijami ter da so Komisiji hitro na voljo zahtevane informacije o dejavnostih različnih plačilnih agencij. Ta usklajevalni organ bi moral tudi sprejeti in usklajevati ukrepe za odpravo kakršnih koli skupnih pomanjkljivosti, ki se pojavijo na nacionalni ravni, Komisijo pa bi moral obveščati o vseh nadaljnjih ukrepih ter zagotoviti usklajeno uporabo pravil Unije, pri čemer bi moral upoštevati morebitne omejitve ali zmanjšanja pristojnosti zaradi veljavnih ustavnih določb.

(12) Z vključitvijo plačilnih agencij, ki so jih akreditirale države članice, je izpolnjen ključen predpogoj, ki v okviru novega modela izvajanja SKP predstavlja razumno zagotovilo, da bodo cilji in ciljne vrednosti iz zadevnih strateških načrtov SKP doseženi z intervencijami, financiranimi iz proračuna Unije. Zato bi bilo treba v tej uredbi jasno določiti, da se lahko iz proračuna Unije povrnejo samo odhodki akreditiranih plačilnih agencij. Poleg tega bi morali imeti odhodki, ki jih financira Unija za intervencije iz Uredbe (EU) 2021/2115, ustrezen učinek in bi morali izpolnjevati osnovne zahteve Unije in sistemov upravljanja.

(13) Da bi imela pregled nad javnimi in zasebnimi certifikacijskimi organi ter posodobljene informacije o organih, ki so aktivni, bi morala Komisija od držav članic prejeti informacije in voditi posodobljen register teh organov. Da bi imel Evropski parlament točne in posodobljene informacije je potrebno, da mu Komisija vsako leto sporoči seznam imenovanih certifikacijskih organov.

(14) Zaradi spoštovanja proračunske discipline je treba določiti letno zgornjo mejo odhodkov, ki jih financira EKJS, in pri tem upoštevati najvišje zneske, ki so bili za EKJS določeni v večletnem finančnem okviru, določenem v Uredbi Sveta (EU, Euratom) 2020/2093 ([8]).

(15) Proračunska disciplina zahteva tudi, da je treba letno zgornjo mejo odhodkov, ki jih financira EKJS, upoštevati v vseh okoliščinah in v vseh fazah proračunskega postopka in izvrševanja proračuna. Zato je treba nacionalno zgornjo mejo za neposredna plačila za posamezno državo članico iz Uredbe (EU) 2021/2115 upoštevati kot finančno zgornjo mejo za takšna neposredna plačila za zadevno državo članico, pri povračilih teh plačil pa upoštevati to finančno zgornjo mejo.

(16) Da se zagotovi, da zneski za financiranje SKP ne presežejo letnih zgornjih mej, bi bilo treba ohraniti mehanizem finančne discipline, s katerim se prilagodi raven neposredne podpore. Za podporo kmetijskemu sektorju v primeru tržnega razvoja ali kriz, ki vplivajo na kmetijsko proizvodnjo ali distribucijo, bi bilo treba ohraniti kmetijsko rezervo. V členu 12(2), točka (d), finančne uredbe je določeno, da se odobritve, za katere obveznosti niso prevzete, lahko prenesejo samo v naslednje proračunsko leto v smislu člena 9 finančne uredbe (v nadaljnjem besedilu: proračunsko leto). Da bi upravičencem in nacionalnim upravam znatno poenostavili izvajanje, bi bilo treba uporabiti mehanizem za prenos vseh neporabljenih zneskov iz rezerve za krizne razmere v kmetijskem sektorju, ugotovljenih leta 2022. V ta namen je potrebno odstopanje od člena 12(2), točka (d), finančne uredbe, ki bi omogočalo, da se odobritve iz kmetijske rezerve, za katere obveznosti niso prevzete, prenesejo za namene financiranja kmetijske rezerve v naslednjih proračunskih letih do leta 2027. Poleg tega je v zvezi s proračunskim letom 2022 potrebno odstopanje, saj bi bilo treba skupni neporabljeni znesek iz rezerve za krizne razmere v kmetijskem sektorju, ki je na razpolago konec proračunskega leta 2022, prenesti v proračunsko leto 2023 v ustrezno proračunsko postavko nove kmetijske rezerve, vzpostavljene na podlagi te uredbe, ne da bi se pri tem v celoti vrnil v proračunske postavke, ki zajemajo intervencije v obliki neposrednih plačil v okviru strateškega

([8]) Uredba Sveta (EU, Euratom) 2020/2093 z dne 17. decembra 2020 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2021–2027 (UL L 433 I, 22.12.2020, str. 11).

načrta SKP. Da bi se čim bolj povečali zneski, ki se povrnejo kmetom v proračunskem letu 2023, bi bilo treba za vzpostavitev nove kmetijske rezerve proračunskega leta 2023 najprej uporabiti vse druge razpoložljive zneske v okviru posebne zgornje meje EKJS za proračunsko leto 2023, določene v Uredbi (EU, Euratom) 2020/2093.

(17) Da se prepreči pretirano upravno breme nacionalnih uprav in kmetov ter čim bolj poenostavijo postopki in omeji kompleksnost obrazcev vlog za pomoč, se povračilo zneskov, prenesenih iz predhodnega kmetijskega finančnega leta (v nadaljnjem besedilu: finančno leto) v zvezi z uporabljeno finančno disciplino, ne bi smelo izplačati, kadar se finančna disciplina uporablja drugo zaporedno leto (leto N + 1) ali kadar skupni znesek odobritev, za katere obveznosti niso prevzete, predstavlja manj kot 0,2 % letne zgornje meje EKJS.

(18) Ukrepi, sprejeti za določanje finančnega prispevka EKJS in EKSRP za namen izračuna finančnih zgornjih mej, ne vplivajo na pristojnosti proračunskega organa, določene v PDEU. Ti ukrepi bi zato morali temeljiti na finančnih sredstvih, določenih v skladu z Medinstitucionalnim sporazumom z dne 16. decembra 2020 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovodenju ter novih virih lastnih sredstev, vključno s časovnim načrtom za uvedbo novih virov lastnih sredstev ([9]).

(19) Proračunska disciplina zahteva tudi nenehno preverjanje srednjeročnega proračunskega stanja. Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predlagati ustrezne ukrepe, s katerimi se zagotovi, da države članice upoštevajo zgornje meje iz Uredbe (EU, Euratom) 2020/2093. Da se zagotovi upoštevanje letne zgornje meje, bi morala Komisija tudi vedno v celoti uporabiti svoja pooblastila za upravljanje ter Evropskemu parlamentu in Svetu ali po potrebi samo Svetu predlagati ustrezne ukrepe za izravnavo proračunskega stanja. Če na koncu proračunskega leta zaradi zahtevkov za povračilo, ki jih predložijo države članice, letne zgornje meje ni mogoče upoštevati, bi morala imeti Komisija možnost, da sprejme ukrepe, ki omogočajo začasno razdelitev razpoložljivih zneskov med države članice v sorazmerju z njihovimi zahtevki za povračila, ki še niso poravnana, ter ukrepe za zagotovitev upoštevanja zgornje meje, določene za zadevno leto. Za plačila zadevnega leta bi bilo treba bremeniti naslednje proračunsko leto in dokončno opredeliti skupni znesek financiranja Unije za posamezno državo članico, kakor tudi morebitne kompenzacije za države članice, da se zagotovi upoštevanje opredeljenega zneska.

(20) Pri izvrševanju proračuna bi morala Komisija mesečno izvajati sistem zgodnjega opozarjanja in spremljanja kmetijskih odhodkov, da lahko v primeru, ko obstaja nevarnost prekoračitve letne zgornje meje, kar najhitreje sprejme ustrezne ukrepe v okviru pooblastil za upravljanje, ki jih ima na razpolago, in predlaga druge ukrepe, če se predhodni ukrepi izkažejo za nezadostne. Komisija bi morala v rednem poročilu Evropskemu parlamentu in Svetu primerjati razvoj odhodkov, izvršenih do datuma poročila glede na profile, ter dati oceno predvidenega izvrševanja za preostanek proračunskega leta.

(21) Kar zadeva EKJS, bi morala Komisija državam članicam zagotoviti finančna sredstva za kritje odhodkov, ki so jih izvršile akreditirane plačilne agencije, in sicer v obliki povračil na podlagi knjiženja odhodkov, ki jih izvršijo te agencije. Države članice bi morale priskrbeti finančna sredstva glede na potrebe svojih akreditiranih plačilnih agencij, dokler niso takšna povračila izplačana v obliki mesečnih plačil. V tej uredbi bi bilo treba izrecno določiti, da države članice in upravičenci, vključeni v izvajanje SKP, sami krijejo administrativne stroške in stroške za osebje držav članic in upravičencev.

([9]) UL L 433 I, 22.12.2020, str. 28.

(22) Da bi Komisiji omogočili zlasti upravljanje kmetijskih trgov, lažje spremljanje kmetijskih odhodkov ter srednjeročno in dolgoročno spremljanje kmetijskih virov, vključno tistih v zvezi z odpornostjo proti okoljskim in podnebnim spremembam ter napredkom pri uresničevanju zadevnih ciljev Unije, bi bilo treba zagotoviti uporabo agrometeorološkega sistema ter pridobiti in izpopolniti satelitske podatke.

(23) Komisiji bi bilo treba zagotoviti sredstva za spremljanje trgov ob upoštevanju ciljev in zavez Unije, vključno s skladnostjo politike za razvoj, kar bi prispevalo k preglednosti trgov.

(24) Kar zadeva finančno upravljanje EKSRP, bi bilo treba določiti ustrezne določbe o proračunskih obveznostih, plačilnih rokih, sprostitvi prevzetih obveznosti in prekinitvah. Intervencije za razvoj podeželja bi se morale financirati iz proračuna Unije na podlagi obveznosti, izvedenih v letnih obrokih. Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da lahko takoj po odobritvi strateških načrtov SKP črpajo iz predvidenih skladov Unije. Zato je treba uvesti ustrezno omejen sistem predhodnega financiranja, ki bo zagotavljal reden pretok sredstev in s tem pravočasno izvrševanje plačil upravičencem v okviru intervencij.

(25) Poleg predhodnega financiranja je treba tudi razlikovati med vmesnimi plačili in plačili preostanka, ki jih Komisija izplača akreditiranim plačilnim agencijam. Določiti je treba tudi podrobna pravila za ta plačila. Pravilo o samodejni sprostitvi prevzetih obveznosti bi moralo pospešiti izvajanje intervencij in prispevati k dobremu finančnemu poslovodenju. Države članice lahko izvrševanje in dobro finančno poslovodenje zagotovijo tudi na podlagi pravil, ki urejajo nacionalne okvire držav članic z regionalnimi intervencijami iz Uredbe (EU) 2021/2115.

(26) Države članice bi morale zagotoviti pravočasno izplačilo pomoči Unije upravičencem, da jo upravičenci lahko učinkovito uporabijo. Če države članice ne upoštevajo plačilnih rokov, določenih v pravu Unije, lahko to povzroči resne težave za upravičence in ogrozi letno pripravo proračuna Unije. Odhodki, ki so bili izvršeni ob neupoštevanju plačilnih rokov, bi zato morali biti izključeni iz financiranja Unije. Vendar bi v skladu z načelom sorazmernosti Komisija morala imeti možnost, da za EKJS in EKSRP določi izjeme od tega splošnega pravila.

(27) Pri izvajanju svojih pristojnosti v zvezi z izvrševanjem proračuna Unije bi morala Komisija upoštevati načelo sorazmernosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). Poleg tega je treba pri ureditvah za izvajanje in uporabo EKJS in EKSRP spoštovati to načelo sorazmernosti in upoštevati splošni cilj zmanjšanja upravnega bremena za organe, ki sodelujejo pri upravljanju in kontroli programov.

(28) Glede na strukturo in ključne značilnosti novega modela izvajanja SKP upravičenost plačil držav članic za financiranje Unije ne bi smela biti več odvisna od zakonitosti in pravilnosti plačil posameznim upravičencem. Namesto tega bi morala biti plačila držav članic, kar zadeva vrste intervencij iz Uredbe (EU) 2021/2115 in brez poseganja v posebna pravila o upravičenosti za posebno plačilo za bombaž iz navedene uredbe, upravičena, če imajo ustrezen učinek in so v skladu z veljavnimi osnovnimi zahtevami Unije.

(29) Uredba (EU) št. 1306/2013 določa zmanjšanja in začasne ustavitve mesečnih ali vmesnih plačil zaradi kontrole zakonitosti in pravilnosti. Pri novem modelu izvajanja SKP bi se morala ta orodja uporabiti za podporo izvajanja, ki temelji na smotrnosti. Prav tako bi bilo treba pojasniti razliko med zmanjšanji in začasnimi ustavitvami.

(30) Postopek za zmanjšanje plačil EKJS zaradi neupoštevanja finančnih zgornjih mej, ki jih določa pravo Unije, bi bilo treba racionalizirati in uskladiti s postopkom, ki se v tem primeru uporablja za plačila EKSRP.

(31) Države članice bi morale Komisiji vsako leto do 15.februarja poslati letne računovodske izkaze, letno poročilo o smotrnosti izvajanja strateškega načrta SKP, letni povzetek končnih revizijskih poročil in izjavo o upravljanju. Kadar ti dokumenti niso poslani in Komisija zato ne more potrditi obračunov za zadevno plačilno agencijo ali preveriti upravičenosti odhodkov glede na sporočene učinke, bi morala imeti Komisija možnost, da začasno ustavi mesečna plačila in prekine četrtletna povračila, dokler ne prejme manjkajočih dokumentov.

(32) Za primere neobičajno nizkih učinkov bi bilo treba uvesti novo obliko začasne ustavitve plačil. Če je stopnja sporočenih učinkov neobičajno nizka v primerjavi s prijavljenimi odhodki ter kadar države članice tega ne morejo ustrezno utemeljiti, bi morala imeti Komisija možnost, da poleg zmanjšanja odhodkov za finančno leto N – 1 začasno ustavi prihodnje odhodke za intervencijo, pri kateri je bil učinek neobičajno nizek. Takšne začasne ustavitve bi bilo treba potrditi v sklepu o letni potrditvi smotrnosti.

(33) Komisija bi morala imeti možnost, da začasno ustavi plačila tudi v zvezi z večletnim spremljanjem smotrnosti. Zato bi morala imeti Komisija možnost, da v primeru zapoznelega ali nezadostnega napredka pri doseganju ciljev iz strateškega načrta SKP države članice, katerega država članica ne more ustrezno utemeljiti, od zadevne države članice zahteva potrebne popravne ukrepe v skladu z akcijskim načrtom, ki se sestavi v posvetovanju s Komisijo in vsebuje jasne kazalnike napredka, skupaj s časovnim okvirom, v katerem je treba doseči napredek. Kadar država članica ne predloži ali ne izvede akcijskega načrta ali kadar akcijski načrt očitno ne zadostuje za izboljšanje stanja ali kadar ni bil spremenjen v skladu s pisno zahtevo Komisije, bi morala imeti Komisija možnost, da začasno ustavi mesečna ali vmesna plačila. Komisija bi morala začasno ustavljene zneske povrniti, ko je na podlagi pregleda smotrnosti ali na podlagi prostovoljne priglasitve države članice med proračunskim letom o napredku akcijskega načrta in korektivnih ukrepov, sprejetih za odpravo primanjkljaja, dosežen zadovoljiv napredek pri doseganju ciljev.

(34) Glede na nujen prehod k modelu smotrnosti, ki je usmerjen v rezultate, zahtevek Komisije za akcijski načrt za finančno leto 2025 ne bi smel privesti do začasne ustavitve plačil pred naslednjim pregledom smotrnosti za finančno leto 2026.

(35) Kot je določeno že v Uredbi (EU) št. 1306/2013, bi morala Komisija imeti možnost, da začasno ustavi plačila, kadar obstajajo resne pomanjkljivosti v pravilnem delovanju sistemov upravljanja, vključno z neskladnostjo z osnovnimi zahtevami Unije in nezanesljivostjo poročanja. Vendar je treba za povečanje učinkovitosti mehanizma pregledati pogoje za začasno ustavitev plačil. Finančne posledice takšnih začasnih ustavitev bi bilo treba določiti z izrednim postopkom potrditve skladnosti.

(36) Pristojni nacionalni organi bi morali plačila SKP, določena v pravu Unije, v celoti izplačati upravičencem.

(37) Da bi se omogočila ponovna uporaba določenih vrst prihodkov, povezanih s SKP, za namene SKP, bi jih bilo treba opredeliti kot namenske prejemke. Seznam zneskov iz člena 43 Uredbe (EU) št. 1306/2013 bi bilo treba spremeniti ter navedene določbe uskladiti in združiti z obstoječimi določbami o namenskih prejemkih.

(38) Uredba (EU) št. 1306/2013 vsebuje seznam ukrepov za informiranje o SKP in njihove cilje ter določa pravila za njihovo financiranje in izvajanje ustreznih projektov. Posebne določbe o ciljih in vrstah ukrepov za informiranje, ki se financirajo, bi bilo treba prenesti v to uredbo.

(39) Financiranje ukrepov in intervencij v okviru SKP v veliki meri ureja načelo deljenega upravljanja. Da bi zagotovili dobro upravljanje sredstev Unije, bi morala Komisija preverjati, kako organi držav članic, pristojni za izvajanje plačil, upravljajo sredstva. Treba je določiti vrsto pregledov, ki jih bo izvajala Komisija, opredeliti pogoje glede njene odgovornosti pri izvrševanju proračuna Unije in pojasniti obveznosti držav članic glede sodelovanja.

(40) Da bi Komisija lahko izpolnila svoje obveznosti preverjanja obstoja in pravilnega delovanja sistemov upravljanja in kontrol odhodkov Unije v državah članicah, bi bilo treba ne glede na kontrole, ki jih izvajajo države članice, določiti, da preglede opravljajo osebe, ki jih Komisija pooblasti za delovanje v njenem imenu in ki lahko pri svojem delu za pomoč zaprosijo države članice.

(41) Pri pripravi informacij, ki se pošljejo Komisiji, je treba v čim večji meri uporabljati informacijsko tehnologijo. Komisija bi morala imeti pri izvajanju pregledov popoln in takojšen dostop do informacij o odhodkih, ki so zabeležene tako v papirni kot v elektronski obliki.

(42) Za uporabo zahtev finančne uredbe v zvezi z navzkrižnim opiranjem na revizije in zmanjšanje tveganja prekrivanja revizij različnih institucij ter zmanjšanje stroškov kontrol in upravnega bremena za upravičence in države članice je treba določiti pravila v zvezi z enotnim revizijskim pristopom in zagotoviti možnost, da Komisija pridobi zagotovilo na podlagi dela, ki ga opravijo zanesljivi certifikacijski organi, pri čemer se ustrezno upoštevata načeli enotne revizije in sorazmernosti glede na raven tveganja za proračun Unije.

(43) Komisija bi morala imeti možnost, da v zvezi z izvajanjem enotnega revizijskega pristopa – pri čemer bi morala na splošno dobiti zagotovila na podlagi dela, ki ga opravijo certifikacijski organi, ob upoštevanju svoje lastne ocene tveganja glede potrebe po pregledih, ki bi jih morala opraviti v zadevni državi članici – izvede preglede, kadar je zadevno državo članico obvestila, da se ne more opreti na delo certifikacijskega organa. Poleg tega bi morala Komisija za izvajanje svojih pristojnosti na podlagi člena 317 PDEU imeti možnost, da izvede preglede, kadar bi lahko obstajale resne pomanjkljivosti v pravilnem delovanju sistemov upravljanja, ki jih ta država članica ne odpravlja.

(44) Za vzpostavitev finančnega razmerja med akreditiranimi plačilnimi agencijami in proračunom Unije bi morala Komisija letno potrditi obračune plačilnih agencij v okviru letne finančne potrditve obračunov. Sklep o potrditvi obračunov bi moral biti omejen na popolnost, točnost in resničnost obračunov ter ne bi smel zajeti skladnosti odhodkov s pravom Unije.

(45) Skupaj z novim modelom izvajanja SKP bi bilo treba uvesti letno potrditev smotrnosti, da se preveri upravičenost odhodkov glede na sporočene učinke. Za primere, ko prijavljeni odhodki nimajo sporočenih ustreznih učinkov in države članice tega odstopanja ne morejo utemeljiti, bi bilo treba uvesti mehanizem zmanjšanja plačil.

(46) Komisija je v skladu s členom 317 PDEU odgovorna za izvrševanje proračuna Unije v sodelovanju z državami članicami. Komisija bi morala imeti možnost, da odloči, ali so bili odhodki držav članic izvršeni v skladu s pravom Unije. Države članice bi morale imeti možnost, da utemeljijo svoje odločitve o plačilih, in bi morale imeti v primeru, ko med njimi in Komisijo ni soglasja, možnost uporabe spravnega postopka. Da bi se državam članicam dala pravna in finančna zagotovila v zvezi z odhodki, nastalimi v preteklosti, bi bilo treba določiti zastaralni rok, v katerem Komisija odloči, kakšne bi morale biti finančne posledice zaradi neskladnosti.

(47) Države članice so na podlagi člena 9 Uredbe (EU) 2021/2115 obvezane izvajati svoje strateške načrte SKP, kot jih je odobrila Komisija v skladu s členoma 118 in 119 navedene uredbe. Ker ta obveznost pomeni osnovno zahtevo Unije, bi Komisija v primeru odkritja resnih pomanjkljivosti pri izvajanju strateškega načrta SKP v državi članici morala imeti možnost, da odloči, da iz financiranja Unije izključi tvegane odhodke, na katere vplivajo takšne pomanjkljivosti.

(48) Za zaščito finančnih interesov proračuna Unije bi morale države članice vzpostaviti sisteme, s katerimi bi zagotovile, da se intervencije, financirane iz EKJS in EKSRP, dejansko in pravilno izvajajo, ter hkrati ohraniti obstoječ trden okvir za dobro finančno poslovodenje. Ti sistemi bi morali vključevati izvajanje pregledov upravičencev z ocenjevanjem njihovega izpolnjevanja meril za upravičenost in drugih pogojev, kakor tudi obveznosti, določene v strateških načrtih SKP in veljavnih pravilih Unije.

(49) V skladu s finančno uredbo, Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([10]) ter uredbami Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 ([11]), (Euratom, ES) št. 2185/96 ([12]) in (EU) 2017/1939 ([13]) se finančni interesi Unije zaščitijo s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo ukrepe v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem, odpravljanjem in preiskovanjem nepravilnosti, tudi goljufij, z izterjavo izgubljenih, neupravičeno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi z naložitvijo upravnih sankcij.

Zlasti je v skladu z uredbama (Euratom, ES) št. 2185/96 in (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) pooblaščen za izvajanje upravnih preiskav, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali kakršnega koli drugega nezakonitega ravnanja, ki škodi finančnim interesom Unije. Evropsko javno tožilstvo (EJT) je v skladu z Uredbo (EU) 2017/1939 pooblaščeno za preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, kot je določeno v Direktivi (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta ([14]). V skladu s finančno uredbo mora vsaka oseba ali subjekt, ki prejema sredstva iz skladov Unije, v celoti sodelovati pri zaščiti finančnih interesov Unije, Komisiji, OLAF, Evropskemu računskemu sodišču in, za tiste države članice, ki so vključene v okrepljeno sodelovanje na podlagi Uredbe (EU) 2017/1939, EJT podeliti potrebne pravice in dostop ter zagotoviti, da vse tretje osebe, ki so vključene v izvrševanje sredstev Unije, podelijo enakovredne pravice.

(50) Da se OLAF omogoči, da izvaja svoja pooblastila in učinkovito analizira odkrite primere nepravilnosti, bi morale države članice imeti vzpostavljene sisteme za obveščanje Komisije o odkritih nepravilnostih in drugih primerih neizpolnjevanja pogojev, ki jih države članice določijo v strateških načrtih SKP, vključno z goljufijami in nadaljnjimi ukrepi ter ukrepi, sprejetimi na podlagi preiskav OLAF. Države članice bi morale imeti vzpostavljeno vse potrebno za učinkovito obravnavo pritožb v zvezi z EKJS in EKSRP.

(51) V skladu z načelom subsidiarnosti bi morale države članice na zahtevo Komisije preučiti pritožbe, ki so bile predložene Komisiji in spadajo v področje uporabe njihovih strateških načrtov SKP, ter obvestiti Komisijo o rezultatih teh preučitev. Komisija bi morala zagotoviti, da se pritožbe, vložene neposredno pri njej, ustrezno obravnavajo v skladu z diskrecijsko pravico, ki jo ima Komisija pri odločanju, katere primere bo obravnavala ([15]).

(52) Da bi Komisija državam članicam pomagala pri zagotavljanju učinkovite zaščite finančnih interesov Unije, bi jim morala dati na voljo orodje za podatkovno rudarjenje za oceno tveganj. Komisija bi morala do leta 2025 predložiti poročilo o oceni uporabe enotnega orodja za podatkovno rudarjenje in njegove interoperabilnosti z namenom njegove splošne uporabe v državah članicah, ki mu po potrebi priloži ustrezne predloge.

([10]) Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

([11]) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, 23.12.1995, str. 1).

([12]) Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

([13]) Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

([14]) Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29).

([15]) Glej zlasti: sodbo Sodišča z dne 6. decembra 1989 v zadevi C-329/88, Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, ECLI:EU:C:1989:618; sodbo Sodišča z dne 1. junija 1994 v zadevi C-317/92, Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji, ECLI:EU:C:1994:212; sodbo Sodišča (prvi senat) z dne 6. oktobra 2009 v zadevi C-562/07, Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji, ECLI:EU:C:2009:614; sodbo Sodišče prve stopnje (drugi senat)z dne 14. septembra 1995 v zadevi T-571/93, Lefebvre frères et sœurs, GIE Fructifruit, Association des Mûrisseurs Indépendants in Star fruits Cie proti Komisiji Evropskih skupnosti, ECLI:EU:T:1995:163; sodbo Sodišča (veliki senat) z dne 19. maja 2009 v zadevi C-531/06, Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, ECLI:EU:C:2009:315.

(53) Za to uredbo se uporabljajo horizontalna finančna pravila, ki sta jih Evropski parlament in Svet sprejela na podlagi člena 322 PDEU. Ta pravila so določena v finančni uredbi, pri čemer določajo zlasti postopek za pripravo in izvrševanje proračuna prek nepovratnih sredstev, javnih naročil, nagrad in posrednega izvrševanja ter urejajo nadzor odgovornosti finančnih akterjev. Pravila, sprejeta na podlagi člena 322 PDEU, se nanašajo tudi na zaščito proračuna Unije v primeru splošnih pomanjkljivosti v zvezi z načelom pravne države v državah članicah, saj je spoštovanje tega načela bistven predpogoj za dobro finančno poslovodenje in učinkovito financiranje Unije.

(54) Ustrezno je zagotoviti, da se pri zavrnitvi ali izterjavi plačil zaradi neizpolnjevanja pravil o javnem naročanju odraža resnost takšnega neizpolnjevanja in spoštuje načelo sorazmernosti, kot je izraženo na primer v ustreznih smernicah, ki jih je določila Komisija za finančne popravke, ki jih je zaradi neizpolnjevanja takšnih pravil treba izvesti za odhodke, ki jih financira Unija v okviru deljenega upravljanja. Ustrezno je tudi pojasniti, da takšno neizpolnjevanje vpliva na zakonitost in pravilnost transakcij samo do višine dela pomoči, ki se ne izplača ali ki se ukine.

(55) Različne določbe kmetijske zakonodaje vsebujejo zahtevo po pologu varščine, da se pri neizpolnjevanju obveznosti zagotovi plačilo dolgovanega zneska. Da bi se okrepil okvir za varščine, bi bilo treba za vse navedene določbe uporabljati enotno horizontalno pravilo.

(56) Države članice bi morale uvesti in vzdrževati integrirani administrativni in kontrolni sistem (v nadaljnjem besedilu: integrirani sistem) za določene intervencije iz Uredbe (EU) 2021/2115 in za ukrepe iz poglavja IV Uredbe (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([16]) in poglavja IV Uredbe (EU) št. 229/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([17]). Za izboljšanje učinkovitosti in spremljanja podpore Unije bi bilo treba državam članicam dovoliti, da ta integrirani sistem uporabljajo tudi za druge intervencije Unije.

(57) Da bi se zagotovili enaki konkurenčni pogoji za upravičence v različnih državah članicah, bi bilo treba na ravni Unije uvesti nekatera splošna pravila o kontrolah in sankcijah.

(58) Ohraniti bi bilo treba obstoječe glavne elemente integriranega sistema, zlasti določbe o identifikacijskem sistemu za kmetijske parcele, sistemu za geoprostorske vloge in sistemu za vloge za živali, sistemu za identifikacijo in registracijo plačilnih pravic, sistemu za beleženje identitete upravičencev ter sistemu kontrol in sankcij. Države članice bi morale poleg informacijskih tehnologij, kot sta Galileo in EGNOS, še naprej uporabljati podatke ali informacijske proizvode, ki jih zagotavlja program Copernicus, da bi povsod po Uniji omogočile dostopnost izčrpnih in primerljivih podatkov, potrebnih za spremljanje kmetijsko-okoljsko-podnebne politike, vključno z vplivom, okoljsko učinkovitostjo in napredkom SKP v smeri ciljev Unije, ter za spodbujanje uporabe popolnih, brezplačnih in odprtih podatkov in informacij, ki jih zajamejo sateliti in storitve Sentinel programa Copernicus. V ta namen bi moral biti v integrirani sistem vključen tudi sistem za spremljanje površin.

(59) Integrirani sistem bi moral kot del sistemov upravljanja, ki bi morali biti vzpostavljeni za izvajanje SKP, zagotavljati, da so zbrani podatki iz letnega poročila o smotrnosti zanesljivi in preverljivi. Ker je zelo pomembno, da integrirani sistem pravilno deluje, je treba določiti zahteve glede kakovosti. Države članice bi morale izvesti letno oceno kakovosti identifikacijskega sistema za kmetijske parcele, sistema za geoprostorske vloge in sistema za spremljanje površin. Države članice bi morale tudi obravnavati morebitne pomanjkljivosti in na morebitno zahtevo Komisije pripraviti akcijski načrt.

(60) Sporočila Komisije z naslovom „Prihodnost preskrbe s hrano in kmetijstva“, „Evropski zeleni dogovor“, „Strategija ‚od vil do vilic‘ za pravičen, zdrav in okolju prijazen prehranski sistem“ ter „Strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 - Vračanje narave v naša življenja“ kot prihodnjo strateško usmeritev SKP določajo okrepitev okoljskega varstva in podnebnih ukrepov ter prispevanje k doseganju ciljev in ciljnih vrednosti Unije na področju okolja in podnebja. Zato je izmenjava podatkov, zbranih v okviru identifikacijskega sistema za zemljišča in drugih

([16]) Uredba (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 247/2006 (UL L 78, 20.3.2013, str. 23).

([17]) Uredba (EU) št. 229/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v korist manjših egejskih otokov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1405/2006 (UL L 78, 20.3.2013, str. 41).

integriranih administrativnih in kontrolnih sistemov, postala potrebna za okoljske in podnebne namene na nacionalni ravni in na ravni Unije. Treba bi bila torej določiti, da se podatki, zbrani prek integriranega sistema, ki so pomembni za podnebne in okoljske namene, izmenjujejo med javnimi organi držav članic ter institucijami in organi Unije. Da bi se povečala učinkovitost pri uporabi podatkov, ki so na voljo različnim javnim organom za izdelavo evropske statistike, bi moralo biti določeno tudi, da morajo podatki, zbrani prek integriranega sistema, biti na voljo za statistične namene organom, ki so del evropskega statističnega sistema.

(61) Pregled trgovinskih dokumentov podjetij, ki prejemajo ali izvršujejo plačila, je lahko zelo učinkovito sredstvo nadzora nad transakcijami, ki so del sistema financiranja iz EKJS. Ta pregled dopolnjuje druge preglede, ki jih države članice že izvajajo. Poleg tega bi bili lahko nacionalni predpisi, ki se nanašajo na preglede, zahtevnejši od tistih, ki jih določa pravo Unije.

(62) Dokumente, ki bi se morali uporabljati kot podlaga za takšen pregled, bi bilo treba izbrati tako, da bi omogočili izvajanje celovitih pregledov. Podjetja, pri katerih bodo opravljeni pregledi, bi bilo treba izbrati na podlagi vrste transakcij, opravljenih na njihovo odgovornost, sektorsko razčlenitev podjetij, ki prejemajo ali izvršujejo plačila, pa bi bilo treba izbrati v skladu z njihovim finančnim pomenom v sistemu financiranja EKJS.

(63) Treba je določiti mandat uradnikov, odgovornih za izvedbo pregledov, in določiti obveznosti podjetij, da dajo takšnim uradnikom za določeno obdobje na voljo trgovinske dokumente in jim na zahtevo predložijo potrebne informacije. Možno bi moralo biti tudi, da se trgovinski dokumenti v nekaterih primerih zasežejo.

(64) Ob upoštevanju mednarodne strukture trgovine s kmetijskimi proizvodi in zaradi ustreznega delovanja notranjega trga je treba urediti sodelovanje med državami članicami. Prav tako je treba vzpostaviti centraliziran dokumentacijski sistem na ravni Unije za podjetja, ki so ustanovljena v tretjih državah in ki prejemajo ali izvršujejo plačila.

(65) Čeprav so države članice odgovorne za sprejemanje svojih programov pregledov, je treba o teh programih obvestiti Komisijo, da lahko ta prevzame nadzorno in usklajevalno vlogo ter zagotovi, da se programi sprejemajo na podlagi ustreznih meril ter da se pregledi osredotočijo na sektorje ali podjetja, pri katerih je nevarnost goljufij velika. Bistveno je, da vsaka država članica imenuje telo ali telesa, odgovorna za spremljanje pregledov trgovinskih dokumentov in za usklajevanje teh pregledov. Ta imenovana telesa bi morala biti neodvisna od oddelkov, ki izvajajo preglede pred plačilom. Za informacije, zbrane med temi pregledi, bi morala veljati poklicna skrivnost.

(66) Pogojenost je pomemben del SKP, ki zagotavlja, da plačila spodbujajo visoko stopnjo trajnosti in da imajo kmetje v posameznih državah članicah in v Uniji enake konkurenčne pogoje, zlasti glede socialnih, okoljskih in podnebnih elementov SKP, vendar tudi v zvezi z javnim zdravjem in dobrobitjo živali. To pomeni, da bi bilo treba za zagotovitev učinkovitosti sistema pogojenosti izvajati kontrole in po potrebi uporabiti sankcije. Da bi se zagotovili takšni enaki konkurenčni pogoji za upravičence v različnih državah članicah, bi bilo treba na ravni Unije uvesti določena splošna pravila v zvezi s pogojenostjo ter kontrolami in sankcijami v zvezi z neskladnostjo.

(67) Da bi države članice usklajeno uveljavile pogojenost, je treba na ravni Unije zagotoviti najmanjšo stopnjo kontrole, medtem ko bi morala biti organizacija pristojnih nadzornih organov in kontrol prepuščena presoji držav članic.

(68) Medtem ko bi bilo treba državam članicam dovoliti, da podrobno določijo sankcije, bi morale biti te sankcije sorazmerne, učinkovite in odvračilne ter ne bi smele vplivati na druge sankcije, določene v pravu Unije ali nacionalnem pravu. Za zagotovitev sorazmernosti, učinkovitosti in odvračilnega učinka sankcij je ustrezno določiti pravila za uporabo in izračun takšnih sankcij. Ob upoštevanju sodbe Sodišča Evropske unije (v nadaljnjem besedilu:

Sodišče) v zadevi C-361/19 ([18]) bi bilo treba za zagotovitev povezave med ravnanjem kmeta in sankcijo določiti, da bi se morala sankcija praviloma izračunati na podlagi plačil, ki so bila ali bodo odobrena v koledarskem letu, v katerem je prišlo do neskladnosti. Kadar pa narava ugotovitve ne omogoča določitve leta, v katerem je prišlo do neskladnosti, je treba za zagotovitev učinkovitosti sistema sankcij določiti, da bi se v teh primerih morala sankcija izračunati na podlagi plačil, ki so bila ali bodo odobrena v koledarskem letu, v katerem je bila ugotovljena neskladnost. Za učinkovit in usklajen pristop držav članic je treba na ravni Unije določiti najnižjo stopnjo sankcij za neskladnost. Takšne najnižje stopnje bi morale države članice uporabiti glede na resnost, obseg, trajnost ali ponavljanje ter namernosti ugotovljene neskladnosti. Kadar neskladnost nima posledic ali so te zanemarljive za doseganje cilja zadevnega standarda ali zahteve, bi morale, za zagotovitev sorazmernosti, države članice določiti, da se sankcije ne uporabijo, in uvesti mehanizem ozaveščanja, da bi zagotovile, da so upravičenci obveščeni o ugotovljeni neskladnosti in morebitnih popravnih ukrepih, ki jih je treba sprejeti.

(69) Mehanizem socialne pogojenosti bi moral temeljiti na izvršilnih postopkih, ki jih izvajajo pristojni izvršilni organi ali telesa, odgovorni za kontrole delovnih in zaposlitvenih pogojev ter veljavne delovne standarde. Takšni izvršilni postopki so lahko različni, odvisno od nacionalnega sistema. Rezultate kontrol in izvršilnega postopka bi bilo treba sporočiti plačilnim agencijam skupaj z rangirano oceno resnosti kršitve ustrezne zakonodaje.

(70) Pri uporabi mehanizma socialne pogojenosti v strateških načrtih SKP ter ustreznih sporazumih med plačilnimi agencijami in organi ali telesi, odgovornimi za izvrševanje socialne in delovne zakonodaje ter veljavne delovne standarde, bi bilo treba posebno pozornost nameniti spoštovanju avtonomije teh izvršilnih organov ali teles, posebnega načina izvajanja in uveljavljanja socialne in delovne zakonodaje ter veljavnih delovnih standardov v vsaki državi članici. Ta mehanizem bi moral ostati neodvisen od delovanja določenega socialnega modela posamezne države članice in nanj ne bi smel vplivati, prav tako pa ne bi smel vplivati na neodvisnost sodstva. V ta namen bi bilo treba zagotoviti jasno ločitev odgovornosti med izvršilnimi organi ali telesi, pristojnimi za izvrševanje delovne in socialne zakonodaje ter veljavnih delovnih standardov, na eni strani in kmetijskimi plačilnimi agencijami na drugi, pri čemer je vloga slednjih izvrševanje plačil in uporaba sankcij. Avtonomijo socialnih partnerjev, pa tudi njihovo pravico do pogajanj in sklepanja kolektivnih pogodb bi bilo treba v celoti spoštovati. Njihovo avtonomijo bi bilo treba spoštovati tudi, kadar so socialni partnerji odgovorni za izvajanje kontrol delovnih pogojev.

(71) Da se na področju financiranja odhodkov SKP zagotovi harmonizirano sodelovanje med Komisijo in državami članicami ter zlasti, da se Komisiji omogočita spremljanje finančnega upravljanja držav članic in potrditev obračunov akreditiranih plačilnih agencij, morajo države članice hraniti določene informacije in jih sporočati Komisiji.

(72) Za pripravo podatkov, ki se pošljejo Komisiji, ter za omogočanje popolnega in takojšnjega dostopa Komisije do podatkov o odhodkih v papirni in elektronski obliki je treba določiti ustrezna pravila glede predstavitve in posredovanja podatkov, vključno s pravili o rokih.

(73) Ker bi lahko uporaba nacionalnih kontrolnih sistemov in potrjevanja skladnosti vplivala na osebne podatke ali občutljive poslovne informacije, bi morale države članice in Komisija zagotoviti zaupnost tako prejetih informacij.

(74) Da se zagotovita dobro finančno poslovodenje s proračunom Unije in nepristranskost obravnave na ravni držav članic in na ravni upravičencev, bi bilo treba določiti pravila za uporabo eura.

(75) Menjalni tečaj med evrom in nacionalno valuto se lahko v obdobju izvajanja operacije spreminja. Zato bi bilo treba tečaj, ki se uporablja za zadevne zneske, določiti ob upoštevanju dogodka, s katerim je dosežen gospodarski cilj operacije. Uporabiti bi bilo treba veljavni menjalni tečaj na datum tega dogodka. Treba je opredeliti ta operativni dogodek ali opustitev njegove uporabe, pri čemer bi se morala upoštevati nekatera merila, zlasti tista v zvezi

([18]) Glej sodbo Sodišča z dne 27. januarja 2021 v zadevi De Ruiter vof v Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, C 361/19, ECLI:EU:C:2021:71.

s hitrostjo, s katero se sporočajo spremembe tečaja. Treba bi bilo določiti posebna pravila za obvladovanje izjemnih monetarnih razmer, bodisi v Uniji bodisi na svetovnem trgu, ki zahtevajo takojšnje ukrepanje, da se zagotovi učinkovito delovanje ureditev, vzpostavljenih v okviru SKP.

(76) Države članice, ki niso uvedle eura, bi morale imeti možnost, da plačila za odhodke, ki izhajajo iz zakonodaje o SKP, izvršijo v eurih namesto v nacionalni valuti. S posebnimi pravili je treba zagotoviti, da ta možnost ne povzroči neupravičene prednosti za plačnike ali prejemnike plačila.

(77) Za zbiranje osebnih podatkov s strani držav članic in Komisije zaradi izvajanja upravljavskih, kontrolnih in revizijskih obveznosti ter obveznosti spremljanja in vrednotenja v okviru te uredbe se uporablja pravo Unije o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takšnih podatkov, zlasti uredbi (EU) 2016/679 ([19]) in (EU) 2018/1725 ([20]) Evropskega parlamenta in Sveta.

(78) Objava imen upravičencev do sredstev iz EKJS in EKSRP omogoča krepitev javnega nadzora nad uporabo teh skladov in je potrebna za zagotovitev ustrezne ravni zaščite finančnih interesov Unije. To se delno doseže s preventivnim in odvračilnim učinkom takšne objave, delno z odvračanjem posameznih upravičencev od ravnanja, ki ni v skladu s pravili, delno pa s povečanjem osebne odgovornosti kmetov pri uporabi prejetih javnih sredstev. Objava zadevnih informacij je skladna z nedavno sodno prakso Sodišča in tudi s pristopom iz finančne uredbe.

(79) V zvezi s tem bi bilo treba ustrezno priznati vlogo civilne družbe, tudi medijev in nevladnih organizacij, ter njihov prispevek h krepitvi upravnega okvira kontrol zoper goljufije in kakršnokoli zlorabo javnih sredstev.

(80) V Uredbi (EU) 2021/1060 Evropskega parlamenta in Sveta ([21]) so določena pravila o preglednosti pri izvajanju evropskih strukturnih in investicijskih skladov ter pri komuniciranju o programih v okviru teh skladov. Zaradi skladnosti bi bilo treba zagotoviti, da se navedena pravila uporabljajo tudi za upravičence do intervencij, financiranih iz EKJS in EKSRP, kadar je to ustrezno.

(81) Da se doseže cilj javnega nadzora nad porabo denarja iz EKJS in EKSRP, se morajo določene informacije o upravičencih zagotoviti javnosti. Te informacije bi morale vključevati podatke o identiteti upravičenca, znesek dodeljenih sredstev in sklad, iz katerega so bila dodeljena, ter namen in specifični cilj zadevnega ukrepa. Te informacije bi bilo treba objaviti na način, ki najmanj posega v pravico upravičencev do spoštovanja zasebnega življenja in v pravico upravičencev do varstva njihovih osebnih podatkov. Ti pravici sta priznani v členih 7 in 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

(82) Ob upoštevanju potrebe po večji preglednosti v zvezi z razdelitvijo sredstev za SKP iz EKJS in EKSRP, vključno s strukturami lastništva, povezanimi z upravičenci SKP, bi moral seznam upravičencev do sredstev SKP, ki ga naknadno objavi država članica, omogočati tudi identifikacijo skupin podjetij. To bi pomembno prispevalo k spremljanju lastniških struktur in olajšalo preiskovanje morebitnih zlorab sredstev Unije, nasprotij interesov in korupcije.

([19]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

([20]) Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

([21]) Uredba (EU) 2021/1060 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o določitvi skupnih določb o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu plus, Kohezijskem skladu, Skladu za pravični prehod in Evropskem skladu za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo ter finančnih pravil zanje in za Sklad za azil, migracije in vključevanje, Sklad za notranjo varnost in Instrument za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko (UL L 231, 30.6.2021, str. 159).

(83) Z objavo podrobnosti o ukrepu, na podlagi katerega je kmet upravičen do pomoči, ter o namenu in specifičnem cilju pomoči so javnosti na voljo konkretne informacije o subvencionirani dejavnosti in namenu, za katerega je bila pomoč odobrena. Zagotavljanje takšnega pregleda javnosti bi imelo preprečevalen in odvračilen učinek in bi prispevalo k zaščiti finančnih interesov Unije.

(84) Objava takšnih informacij skupaj s splošnimi informacijami iz te uredbe povečuje preglednost porabe sredstev Unije v okviru SKP in s tem prispeva k prepoznavnosti in boljšemu razumevanju te politike. Državljanom omogoča, da bolj od blizu sodelujejo v postopku odločanja ter zagotavlja večjo legitimnost in učinkovitost javne uprave, pa tudi njeno večjo odgovornost do državljanov. Državljani se seznanijo tudi s konkretnimi primeri zagotavljanja „javnih dobrin“ s kmetovanjem, s čimer se krepi legitimnost nacionalne podpore in podpore Unije za kmetijski sektor.

(85) Iz tega zato izhaja, da zahtevana splošna objava ustreznih informacij ne presega tega, kar je potrebno v demokratični družbi za zaščito finančnih interesov Unije in za prevladujoč cilj javnega pregleda nad porabo denarja iz EKJS in EKSRP.

(86) Za izpolnjevanje zahtev o varstvu podatkov bi bilo treba upravičence do sredstev iz EKJS in EKSRP obvestiti o objavi njihovih podatkov pred samo objavo. Obvestiti bi jih bilo treba tudi o tem, da lahko te podatke obdelujejo revizijski in preiskovalni organi Unije in držav članic z namenom varovanja finančnih interesov Unije. Poleg tega bi bilo treba upravičence seznaniti z njihovimi pravicami iz Uredbe (EU) 2016/679 in postopki, ki se uporabljajo za uveljavljanje teh pravic.

(87) Za dopolnitev ali spremembo nekaterih nebistvenih elementov te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([22]). Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(88) Za zagotovitev dobrega delovanja plačilnih agencij in usklajevalnih organov, financiranja odhodkov za javno intervencijo s strani EKJS in pravilnega upravljanja odobritev, vključenih v proračun Unije za EKJS, bi se moral naveden prenos pooblastila nanašati na minimalne pogoje za akreditacijo plačilnih agencij ter imenovanje in akreditacijo usklajevalnih organov, obveznosti plačilnih agencij v zvezi z javno intervencijo ter pravila o vsebini upravljavskih in kontrolnih odgovornosti plačilnih agencij. Poleg tega bi moral za zagotovitev usklajene uporabe plačilne discipline v državah članicah naveden prenos pooblastila zajemati tudi pravila za izračun finančne discipline, ki jo države članice uporabijo za kmete. Za zagotovitev dobrega upravljanja financiranja odhodkov za javno intervencijo bi moral naveden prenos pooblastila zajemati tudi vrste ukrepov, ki se financirajo iz proračuna Unije v okviru javne intervencije, ter pogoje za povračilo, pogoje za upravičenost in metode izračuna na podlagi informacij, ki jih dejansko ugotovijo plačilne agencije, ali pavšalnih zneskov, ki jih določi Komisija, ali pavšalnih ali nepavšalnih zneskov, določenih v kmetijski zakonodaji za določene sektorje, vrednotenju operacij v zvezi z javnimi intervencijami in ukrepi, ki jih je treba sprejeti v primeru izgube ali poslabšanja stanja proizvodov iz javne intervencije, in določitvi zneskov, ki se financirajo.

(89) Da bi Komisija lahko odhodke, izvršene pred prvim mogočim datumom plačila ali po zadnjem mogočem datumu plačila, določila za upravičene do financiranja Unije, pri tem pa omejila finančni vpliv tega koraka, bi moral naveden prenos pooblastila zajemati tudi odstopanja od neupravičenosti plačil, ki jih plačilne agencije upravičencem opravijo pred prvim ali po zadnjem mogočem datumu plačila. Poleg tega bi moral naveden prenos pooblastil, da bi se zagotovila jasna pravila in pogoji za države članice, zajemati stopnjo začasne ustavitve plačil v zvezi z letno potrditvijo obračunov, stopnjo in trajanje začasne ustavitve plačil ter pogoje za povračilo ali zmanjšanje navedenih zneskov glede na večletno spremljanje smotrnosti. Naveden prenos pooblastila bi moral zajemati tudi intervencije ali ukrepe, za katere lahko države članice plačajo predplačila, da se zagotovi kontinuiteta

([22]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

s pravili iz Uredbe (EU) št. 1306/2013 ter ustreznimi izvedbenimi in delegiranimi akti, obenem pa se upoštevajo finančne omejitve iz člena 11(2), točka (b), finančne uredbe. Da se upoštevajo prihodki, ki jih plačilne agencije zberejo za proračun Unije ob plačilih, izvedenih na podlagi izjav o odhodkih, ki jih predložijo države članice, bi moralo naveden prenos pooblastila zajemati tudi pogoje, pod katerimi se kompenzirajo določene vrste odhodkov in prihodkov v okviru EKJS in EKSRP. Poleg tega bi moral naveden prenos pooblastila, tudi z namenom omogočanja pravične distribucije odobritev, ki so na voljo med državami članicami, zajemati metode, ki se uporabijo pri obveznostih in plačilu zneskov, če do začetka proračunskega leta še ni bil sprejet proračun Unije ali če skupni znesek načrtovanih obveznosti presega prag, določen v členu 11(2) finančne uredbe.

(90) Za zagotovitev pravilne in učinkovite uporabe določb v zvezi s pregledi na kraju samem ter dostopom do dokumentov in informacij bi moral naveden prenos pooblastila zajemati tudi posebne obveznosti, ki jih morajo izpolnjevati države članice v zvezi s pregledi ter dostopom do dokumentov in informacij, merila za utemeljitve s strani držav članic in metodologijo ter merila za uporabo zmanjšanj v zvezi z letno potrditvijo smotrnosti, kakor tudi merila in metodologijo za uporabo finančnih popravkov v okviru postopka potrjevanja skladnosti.

(91) Poleg tega bi moral za zagotovitev, da se pregledi izvajajo pravilno in učinkovito ter da se pogoji za upravičenost preverjajo na učinkovit, skladen in nediskriminatoren način, ki ščiti finančni interes Unije, naveden prenos pooblastila zajemati, kadar je to potrebno za pravilno upravljanje sistema, pravila o dodatnih zahtevah v zvezi s carinskimi postopki, zlasti tistimi iz Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([23]). Za zagotovitev nediskriminatorne obravnave, enakosti in spoštovanja sorazmernosti ob pologu varščine, bi moral naveden prenos pooblastila zajemati tudi pravila o varščinah, ki natančno določajo, kdo je odgovoren v primeru, ko določena obveznost ni izpolnjena, ter določajo posebne primere, ko lahko pristojni organ opusti zahtevo po varščini, pogoje, ki se uporabljajo za varščino, ki bo položena, in za garanta, ter pogoje za polog in sprostitev te varščine ter posebne pogoje, povezane z varščino, položeno v okviru predplačil, in določajo posledice kršitev obveznosti, za katere je bila položena varščina.

(92) Poleg tega bi moral v zvezi z integriranim sistemom naveden prenos pooblastila zajemati pravila o oceni kakovosti identifikacijskega sistema za kmetijske parcele, sistema za geoprostorske vloge in vloge za živali in sistema za spremljanje površin, pravila glede identifikacijskega sistema za kmetijske parcele, sistema za identifikacijo upravičencev in sistema za identifikacijo in registracijo plačilnih pravic.

(93) Da bi se odzvali na spremembe v kmetijski zakonodaji za določene sektorje in zagotovili učinkovitost sistema naknadnih kontrol, bi moral ta prenos pooblastila zajemati tudi vzpostavitev seznama intervencij, izključenih iz pregleda transakcij. Za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev za države članice ter učinkovitost, sorazmernost in odvračilni učinek sistema sankcij v zvezi s pogojenostjo in socialno pogojenostjo, bi moral naveden prenos pooblastila zajemati podrobna pravila o uporabi in izračunu takšnih sankcij.

(94) Da pa se opredeli operativni dogodek ali da se ga določi iz razlogov, ki so značilni za tržno organizacijo ali zadevni znesek, ter da se v državah članicah, ki niso sprejele evra, prepreči uporaba različnih menjalnih tečajev pri obračunih prejetih prihodkov ali pomoči, ki se plača upravičencem v valuti, ki ni euro, na eni strani in pri pripravi izjave o odhodkih, ki jo sestavi plačilna agencija, na drugi strani, bi moral naveden prenos pooblastila zajemati pravila o operativnem dogodku in menjalnem tečaju za države članice, ki ne uporabljajo eura, in menjalnem tečaju, ki se uporablja, ko izjave o odhodkih pripravijo plačilne agencije in ko so operacije javnega skladiščenja evidentirane v obračunih plačilne agencije. Da bi se preprečilo, da izredne monetarne prakse, ki zadevajo nacionalno valuto, ogrozijo uporabo prava Unije, bi moral naveden prenos pooblastila zajemati odstopanja od pravil o uporabi evra iz te uredbe.

([23]) Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

(95) Za zagotovitev nemotenega prehoda med pravili, določenimi z Uredbo (EU) št. 1306/2013, in pravili, določenimi s to uredbo, bi moral naveden prenos pooblastila zajemati tudi določitev prehodnih določb.

(96) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([24]).

(97) Izvedbena pooblastila Komisije bi morala zadevati pravila o postopkih za izdajo, odvzem in pregled akreditacije plačilnih agencij ter imenovanje in akreditacijo usklajevalnih organov, kot tudi za nadzor akreditacije plačilnih agencij; o ureditvah in postopkih za preglede, na katerih temelji izjava o upravljanju plačilnih agencij, kot tudi njeno strukturo in obliko; o delovanju usklajevanega organa in uradnem sporočanju informacij Komisiji s strani tega usklajevalnega organa; o delovanju certifikacijskih organov, vključno s pregledi, ki se izvedejo, in organi, ki se pregledajo, ter o certifikatih in poročilih, skupaj s spremno dokumentacijo, ki jih pripravijo ti organi.

(98) Izvedbena pooblastila Komisije bi morala zajemati tudi revizijska načela, na katerih temeljijo mnenja certifikacijskih organov, vključno z oceno tveganj, notranjimi kontrolami in zahtevano ravnjo revizijskih dokazov, ter revizijske metode, ki jih certifikacijski organi ob upoštevanju mednarodnih revizijskih standardov uporabljajo pri pripravi svojih mnenj.

(99) Izvedbena pooblastila Komisije bi morala v zvezi s postopkom finančne discipline zajemati tudi določitev prilagoditvene stopnje za intervencije v obliki neposrednih plačil in njeno prilagoditev ter zneske odobritev, za katere obveznosti niso prevzete, prenesene v skladu s členom 12(2), točka (d), finančne uredbe, za financiranje teh intervencij; ter v zvezi s postopkom proračunske discipline začasno določitev zneska plačil in začasno razporeditev razpoložljivih proračunskih sredstev med državami članicami ter določitev skupnega zneska financiranja Unije po državah članicah.

(100) Izvedbena pooblastila Komisije bi morala zajemati tudi določitev zneskov za financiranje javnih intervencijskih ukrepov, pravila v zvezi s financiranjem pridobivanja satelitskih podatkov, potrebnih za sistem za spremljanje površin, s strani Komisije in v zvezi z ukrepi, ki jih Komisija sprejme prek aplikacij za daljinsko zaznavanje, ki se uporabljajo za spremljanje kmetijskih virov, postopek za pridobivanje zadevnih satelitskih posnetkov s strani Komisije in za spremljanje kmetijskih virov, okvir za pridobivanje, izboljšanje in uporabo satelitskih podatkov in meteoroloških podatkov ter veljavne roke.

(101) Poleg tega bi morala izvedbena pooblastila Komisije zajemati določitev obdobja, v katerem morajo akreditirane plačilne agencije pripraviti in Komisiji poslati vmesne izjave o odhodkih v zvezi z intervencijami za razvoj podeželja ter pravila o postopku in drugih praktičnih ureditvah za pravilno delovanje mehanizma plačilnih rokov; začasno ustavitev ter odpravo začasne ustavitve in zmanjšanje mesečnih plačil ali vmesnih plačil državam članicam ter pravila o strukturi akcijskih načrtov in postopek za njihovo pripravo. Izvedbena pooblastila bi morala zajemati tudi nadaljnja pravila o vodenju ločenih računov s strani plačilnih agencij in posebne pogoje v zvezi z informacijami, ki jih je treba beležiti v poslovnih knjigah plačilnih agencij; pravila, ki so v izrednih razmerah potrebna in upravičena zaradi rešitve specifičnih problemov v zvezi s plačilnimi obdobji in izplačevanjem predplačil; pravila o financiranju in računovodenju intervencijskih ukrepov v obliki javnega skladiščenja in druge odhodke, financirane iz EKJS in EKSRP, ter pogoje, ki urejajo izvajanje postopka samodejne sprostitve prevzetih obveznosti.

([24]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(102) Poleg tega bi morala izvedbena pooblastila Komisije zajemati pogoje, pod katerimi je treba hraniti dokumente in informacije o opravljenih plačilih; postopke v zvezi z obveznostmi glede sodelovanja, ki jih morajo države članice izpolnjevati v zvezi s pregledi, ki jih izvaja Komisija, in dostopom do informacij; letno finančno potrditev obračunov, vključno s pravili o potrebnih ukrepih v zvezi s sprejetjem in izvajanjem teh izvedbenih aktov, letno potrditev smotrnosti, vključno s pravili o potrebnih ukrepih, ki se sprejmejo v zvezi s sprejetjem in izvajanjem teh izvedbenih aktov, ter izmenjavo informacij med Komisijo in državami članicami, postopke in roke, ki jih je treba upoštevati; postopek potrditve skladnosti, vključno s pravili o potrebnih ukrepih, ki se sprejmejo v zvezi s sprejetjem in izvajanjem teh izvedbenih aktov, ter izmenjavo informacij med Komisijo in državami članicami, roke, ki jih je treba spoštovati, in spravnem postopku; pravila o morebitni izravnavi zneskov, ki izhajajo iz izterjave neupravičenih plačil, izključitev zneskov, za katere se bremeni proračun Unije, iz financiranja Unije, ter oblike uradnih obvestil in sporočil, ki jih države članice pošljejo Komisiji v zvezi z izterjavami v primeru neizpolnjevanja.

(103) Izvedbena pooblastila Komisije bi morala zajemati tudi pravila, namenjena doseganju enotnega izpolnjevanja obveznosti držav članic glede zaščite finančnih interesov Unije in pravila, potrebna za enotno uporabo pregledov v Uniji.

(104) Poleg tega bi morala izvedbena pooblastila Komisije zajemati obliko varščin, ki se položijo, in postopek za polog in sprejem varščin ter nadomestitev prvotnih varščin; postopke za sprostitev varščin; uradno obvestilo držav članic ali Komisije v zvezi z varščinami.

(105) Izvedbena pooblastila Komisije bi morala zajemati tudi: pravila o obliki, vsebini in podrobnostih predložitve Komisiji ali zagotavljanju Komisiji dostopa do poročil o oceni kakovosti identifikacijskega sistema za kmetijske parcele, sistema za geoprostorske vloge in sistema za spremljanje površin ter poročil o popravnih ukrepih, ki jih izvedejo države članice v zvezi s ugotovljenimi pomanjkljivostmi v teh sistemih, ter osnovne značilnosti in pravila glede sistema vlog za pomoč in sistema za spremljanje površin, vključno z njegovim uvajanjem.

(106) Izvedbena pooblastila Komisije bi morala zajemati tudi pravila potrebna za enotno uporabo pravil o pregledu trgovinskih dokumentov. Zajemati bi morala tudi pravila o sporočanju informacij Komisiji s strani držav članic in ukrepih za zaščito uporabe prava Unije, če obstaja verjetnost, da bi njegovo uporabo ogrozile izredne monetarne prakse, ki zadevajo nacionalne valute.

(107) Poleg tega bi morala izvedbena pooblastila Komisije zajemati pravila o obliki in časovnem načrtu objave upravičencev do sredstev iz EKJS in EKSRP, o enotnem izvajanju obveznosti obveščanja upravičencev o tem, da bodo podatki, ki jih zadevajo, dostopni javnosti, in o sodelovanju med Komisijo in državami članicami v zvezi z objavo upravičencev do sredstev iz EKJS in EKSRP.

(108) Za sprejetje nekaterih izvedbenih aktov bi bilo treba uporabiti svetovalni postopek. Pri izvedbenih aktih, ki vključujejo izračun zneskov, ki ga opravi Komisija, svetovalni postopek Komisiji omogoča, da prevzame polno odgovornost za upravljanje proračuna, saj je njegov cilj povečati učinkovitost, predvidljivost in hitrost ob upoštevanju rokov in proračunskih postopkov. Pri izvedbenih aktih glede plačil državam članicam ter izvajanja postopka potrditve obračunov in letne potrditve smotrnosti svetovalni postopek Komisiji omogoča, da prevzame polno odgovornost za upravljanje proračuna in preverjanje letnih obračunov nacionalnih plačilnih agencij z namenom sprejetja teh obračunov, v primeru odhodkov, ki niso izvršeni v skladu s pravili Unije, pa izključitve takšnih odhodkov iz financiranja Unije. Za sprejetje drugih izvedbenih aktov bi bilo treba uporabiti postopek pregleda.

(109) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da brez uporabe Uredbe (EU) št. 182/2011 sprejme izvedbene akte v zvezi z določitvijo neto zneskov, ki so na voljo za odhodke EKJS, določitvijo mesečnih plačil, ki bi jih morala izvršiti na podlagi izjav držav članic o odhodkih, in določitvijo dodatnih plačil ali odbitkov v okviru postopka za mesečna plačila.

(110) Uredbo (EU) št. 1306/2013 bi bilo zato treba razveljaviti.

(111) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi njene povezanosti z drugimi instrumenti SKP in zaradi omejenih finančnih sredstev držav članic, temveč se zaradi večletnega jamstva financiranja Unije in osredotočenosti na prednostne naloge Unije lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za dosego navedenih ciljev.

(112) Da bi se čimprej zagotovilo nemoteno izvajanje predvidenih ukrepov bi morala ta uredba začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba določa pravila o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike (SKP) in zlasti o:

(a) financiranju odhodkov v okviru SKP;

(b) sistemih upravljanja in kontrole, ki jih vzpostavijo države članice;

(c) postopkih potrditve obračunov in skladnosti.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „nepravilnost“ pomeni nepravilnost v smislu člena 1(2) Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95;

(b) „sistemi upravljanja“ pomeni upravljalska telesa iz naslova II, poglavje II, te uredbe ter osnovne zahteve Unije, vključno z obveznostmi držav članic v zvezi z učinkovito zaščito finančnih interesov Unije iz člena 59 te uredbe, izvajanjem njihovih strateških načrtov SKP, kot jih je odobrila Komisija, v skladu s členom 9 Uredbe (EU) 2021/2115**,** in sistemom poročanja, vzpostavljenim za namene letnega poročila o smotrnosti iz člena 134 navedene uredbe;

(c) „osnovne zahteve Unije“ pomeni zahteve iz Uredbe (EU) 2021/2115 ter te uredbe, finančne uredbe in Direktive 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([25]);

([25]) Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

(d) „resne pomanjkljivosti v pravilnem delovanju sistemov upravljanja“ pomeni, da obstajajo sistemske pomanjkljivosti, ob upoštevanju njihovega ponavljanja, resnosti in ogrožanja pravilnosti izjave o odhodkih, poročanja o smotrnosti ali spoštovanja prava Unije;

(e) „kazalnik učinka“ pomeni kazalnik učinka iz člena 7(1), točka (a), Uredbe (EU) 2021/2115;

(f) „kazalnik rezultata“ pomeni kazalnik rezultata iz člena 7(1), točka (b), Uredbe (EU) 2021/2115;

(g) „akcijski načrt“ za namene členov 41 in 42 te uredbe pomeni načrt, ki ga pripravi država članica na zahtevo Komisije in v posvetovanju z njo, v primeru resne pomanjkljivosti v pravilnem delovanju sistemov upravljanja te države članice ali v okoliščinah iz člena 135 Uredbe (EU) 2021/2115, in vsebuje potrebne popravne ukrepe in ustrezen časovni okvir za njegovo izvajanje, v skladu s členoma 41 in 42 te uredbe.

Člen 3

Izvzetja v primeru višje sile in izjemnih okoliščin

1. Za namene financiranja, upravljanja in spremljanja SKP so lahko „višja sila“ in „izjemne okoliščine“ priznane predvsem v naslednjih primerih:

(a) huda naravna nesreča ali hud vremenski dogodek, ki resno prizadene kmetijsko gospodarstvo;

(b) uničenje objektov za živino na kmetijskem gospodarstvu zaradi nesreče;

(c) izbruh epizootske bolezni in bolezni rastlin ali navzočnost škodljivega organizma rastlin, ki deloma ali v celoti prizadene čredo živine ali kmetijske rastline upravičenca;

(d) razlastitev celotnega ali velikega dela kmetijskega gospodarstva, če te razlastitve ni bilo mogoče pričakovati na dan predložitve vloge;

(e) smrt upravičenca;

(f) dolgotrajna nezmožnost upravičenca za delo.

2. Kadar huda naravna nesreča ali hud vremenski dogodek iz prvega odstavka 1, točka (a), resno prizadene natančno določeno območje, lahko zadevna država članica šteje, da je to celotno območje resno prizadeto zaradi te nesreče ali dogodka.

NASLOV II

SPLOŠNE DOLOČBE ZA KMETIJSKA SKLADA

POGLAVJE I

Kmetijska sklada

Člen 4

Sklada za financiranje kmetijskih odhodkov

Financiranje različnih intervencij in ukrepov v okviru SKP iz splošnega proračuna Unije (v nadaljnjem besedilu: proračun Unije) poteka prek:

(a) Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS);

(b) Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP).

Člen 5

Odhodki EKJS

1. EKJS se izvaja bodisi v okviru deljenega upravljanja med državami članicami in Unijo v skladu z odstavkom 2 bodisi v okviru neposrednega upravljanja v skladu z odstavkom 3.

2. Iz EKJS se v okviru deljenega upravljanja financirajo naslednji odhodki:

(a) ukrepi za urejanje ali podporo kmetijskih trgov iz Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([26]);

(b) finančni prispevek Unije za intervencije v nekaterih sektorjih iz naslova III, poglavje III, Uredbe (EU) 2021/2115;

(c) intervencije za kmete v obliki neposrednih plačil iz strateškega načrta SKP na podlagi člena 16 Uredbe (EU) 2021/2115;

(d) finančni prispevek Unije za ukrepe za informiranje in promocijo kmetijskih proizvodov na notranjem trgu Unije in v tretjih državah, ki jih izvajajo države članice in ki jih izbere Komisija;

(e) finančni prispevek Unije za posebne ukrepe za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije, določene v Uredbi (EU) št. 228/2013, in za posebne ukrepe za kmetijstvo v korist manjših egejskih otokov, določene v Uredbi (EU) št. 229/2013.

3. Iz EKJS se v okviru neposrednega upravljanja financirajo naslednji odhodki:

(a) promocija kmetijskih proizvodov, ki jo izvaja Komisija neposredno ali prek mednarodnih organizacij;

(b) ukrepi, sprejeti v skladu s pravom Unije in namenjeni ohranjanju, opredeljevanju, zbiranju in uporabi genskih virov v kmetijstvu;

(c) vzpostavitev in vzdrževanje kmetijskih računovodskih informacijskih sistemov;

(d) sistemi kmetijskih raziskav, vključno z raziskavami o strukturi kmetijskih gospodarstev.

Člen 6

Odhodki EKSRP

EKSRP se izvaja v okviru deljenega upravljanja med državami članicami in Unijo. Iz njega se financirajo finančni prispevek Unije k intervencijam za razvoj podeželja iz naslova III, poglavje IV, Uredbe (EU) 2021/2115, kot so določene v strateških načrtih SKP, in k ukrepom iz člena 125 navedene uredbe.

Člen 7

Drugi odhodki, vključno z odhodki za tehnično pomoč

Iz EKJS in EKSRP se lahko na pobudo Komisije ali v njenem imenu neposredno financirajo dejavnosti priprave, spremljanja, upravne in tehnične podpore ter vrednotenje, revizija in preverjanje, ki so potrebni za izvajanje SKP. To vključuje predvsem:

(a) ukrepe, potrebne za analizo, upravljanje, spremljanje, izmenjavo informacij in izvajanje SKP, vključno z ocenjevanjem njenih vplivov, okoljske uspešnosti in napredka pri doseganju ciljev Unije, pa tudi ukrepe za izvajanje kontrolnih sistemov ter tehnično in upravno pomoč;

([26]) Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

(b) pridobivanje satelitskih podatkov, potrebnih za sistem za spremljanje površin, s strani Komisije v skladu s členom 24;

(c) ukrepe, ki jih Komisija sprejme z uporabo aplikacij za daljinsko zaznavanje, ki se uporabljajo za spremljanje kmetijskih virov v skladu s členom 25;

(d) ukrepe za vzdrževanje in razvoj metod in tehničnih sredstev za informiranje, medsebojno povezovanje, spremljanje in kontrolo finančnega upravljanja sredstev, ki se uporabljajo za financiranje SKP;

(e) zagotavljanje informacij o SKP v skladu s členom 46;

(f) študije o SKP in vrednotenje ukrepov, ki jih financirata EKJS in EKSRP, vključno z izboljšanjem metod vrednotenja in izmenjavo informacij o najboljših praksah v okviru SKP ter posvetovanji z zadevnimi deležniki, pa tudi študije, izvedene skupaj z Evropsko investicijsko banko (EIB);

(g) kadar je ustrezno, prispevek k izvajalskim agencijam, ki so ustanovljene v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 58/2003 ([27]) in delujejo v povezavi s SKP;

(h) prispevek k ukrepom, ki so povezani s širjenjem informacij, ozaveščanjem, spodbujanjem sodelovanja in izmenjavo izkušenj z zadevnimi deležniki na ravni Unije in ki so sprejeti v okviru intervencij za razvoj podeželja, vključno z mrežnim povezovanjem med zadevnimi stranmi;

(i) informacijskotehnološka omrežja za obdelavo in izmenjavo informacij, vključno s korporativnimi informacijskotehnološkimi sistemi, potrebnimi za upravljanje SKP;

(j) ukrepe za razvoj, registracijo in zaščito logotipov v okviru shem Unije za kakovost, v skladu s členom 44(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ([28]), ter s tem povezano zaščito pravic intelektualne lastnine in potreben razvoj informacijske tehnologije.

POGLAVJE II

Upravljalska telesa

Člen 8

Pristojni organ

1. Vsaka država članica imenuje pristojni organ na ministrski ravni, ki je odgovoren za:

(a) izdajo, pregled in odvzem akreditacije plačilnih agencij iz člena 9(2);

(b) imenovanje usklajevalnega organa iz člena 10 ter izdajo, pregled in odvzem njegove akreditacije;

(c) imenovanje in preklic imenovanja certifikacijskega organa iz člena 12 ter zagotovitev, da je certifikacijski organ vedno imenovan;

(d) izvajanje nalog, ki so na podlagi tega poglavja dodeljene pristojnemu organu.

2. Pristojni organ na podlagi preučitve minimalnih pogojev, ki jih Komisija sprejme v skladu s členom 11(1), točka (a), s formalnim aktom odloči o izdaji ali, na podlagi pregleda, odvzemu akreditacije plačilne agencije in o imenovanju in akreditaciji usklajevalnega organa in odvzemu njegove akreditacije.

([27]) Uredba Sveta (ES) št. 58/2003 z dne 19. decembra 2002 o statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti (UL L 11, 16.1.2003, str. 1).

([28]) Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, 14.12.2012, str. 1).

3. Pristojni organ s formalnim aktom odloči o imenovanju in preklicu imenovanja certifikacijskega organa, pri čemer zagotovi, da je certifikacijski organ vedno imenovan.

4. Pristojni organ nemudoma obvesti Komisijo o vseh akreditacijah in odvzemih akreditacije plačilne agencije in o vseh imenovanjih in akreditacijah ter odvzemih akreditacij usklajevalnega organa ter o imenovanju in preklicu imenovanja certifikacijskega organa.

Člen 9

Plačilne agencije

1. Plačilne agencije so oddelki ali organi držav članic in, kadar je ustrezno, njihovih regij, odgovorni za upravljanje in kontrolo odhodkov iz člena 5(2) in člena 6.

Plačilne agencije lahko prenesejo izvajanje nalog iz prvega pododstavka, razen izplačil.

2. Države članice kot plačilne agencije akreditirajo oddelke ali organe, katerih upravna organizacija in sistem notranje kontrole v zadostni meri zagotavljata, da se izplačila zakonito in pravilno izvršujejo ter ustrezno obračunajo. Plačilne agencije morajo v ta namen izpolnjevati minimalne pogoje za akreditacijo v zvezi z notranjim okoljem, kontrolnimi dejavnostmi, obveščanjem in sporočanjem ter spremljanjem, ki jih določi Komisija na podlagi člena 11(1), točka (a).

Vsaka država članica ob upoštevanju svojih ustavnih določb omeji število svojih akreditiranih plačilnih agencij:

(a) na eno samo plačilno agencijo na nacionalni ravni ali, kadar je ustrezno, na eno agencijo na regijo in

(b) kadar plačilne agencije obstajajo samo na nacionalni ravni, na eno samo plačilno agencijo za upravljanje odhodkov EKJS in EKSRP.

Kadar so plačilne agencije vzpostavljene na regionalni ravni, države članice poleg tega bodisi akreditirajo plačilno agencijo na nacionalni ravni za sheme pomoči, ki jih je treba v skladu z njihovo naravo upravljati na nacionalni ravni, bodisi upravljanje teh shem prenesejo na regionalne plačilne agencije.

Z odstopanjem od drugega pododstavka tega odstavka lahko države članice ohranijo plačilne agencije, ki so bile akreditirane pred 15. oktobrom 2020, pod pogojem, da pristojni organ s sklepom iz člena 8(2) potrdi, da izpolnjujejo minimalne pogoje za akreditacijo iz prvega pododstavka tega odstavka.

Plačilnim agencijam, ki odhodkov EKJS ali EKSRP niso upravljale vsaj tri leta, se akreditacija odvzame.

Države članice ne akreditirajo nobene nove dodatne plačilne agencije po 7. decembru 2021, razen za primere iz drugega pododstavka, točka (a), kadar bi bile glede na ustavne določbe morda potrebne dodatne regionalne plačilne agencije.

3. Za namene člena 63(5) in (6) finančne uredbe odgovorna oseba akreditirane plačilne agencije do 15. februarja v letu, ki sledi zadevnemu kmetijskemu finančnemu letu (v nadaljnjem besedilu: finančno leto), sestavi in Komisiji predloži naslednje:

(a) letne obračune odhodkov, nastalih pri izvajanju nalog, zaupanih tej akreditirani plačilni agenciji, kot je določeno v členu 63(5), točka (a), finančne uredbe, skupaj s potrebnimi informacijami za potrditev v skladu s členom 53 te uredbe;

(b) letno poročilo o smotrnosti iz člena 54(1) te uredbe in člena 134 Uredbe (EU) 2021/2115, iz katerega je razvidno, da so bili odhodki izvršeni v skladu s členom 37 te uredbe;

(c) letni povzetek končnih revizijskih poročil in izvedenih kontrol, analizo narave in razsežnosti napak ter pomanjkljivosti, ugotovljenih v sistemih upravljanja, ter sprejete ali načrtovane korektivne ukrepe iz člena 63(5), točka (b), finančne uredbe;

(d) izjavo o upravljanju iz člena 63(6) finančne uredbe glede:

(i) dejstva, da so informacije ustrezno prikazane, popolne in natančne, kot je določeno v členu 63(6), točka (a), finančne uredbe;

(ii) pravilnega delovanja vzpostavljenih sistemov upravljanja, razen pristojnega organa iz člena 8, usklajevalnega organa iz člena 10 in certifikacijskega organa iz člena 12 te uredbe, kar zagotavlja, da so bili odhodki izvršeni v skladu s členom 37 te uredbe, kot je določeno v členu 63(6), točki (b) in (c), finančne uredbe.

Komisija lahko na podlagi sporočila zadevne države članice rok 15. februar iz prvega pododstavka tega odstavka izjemoma podaljša do 1. marca, kot je določeno v členu 63(7), drugi pododstavek, finančne uredbe.

4. Kadar akreditirana plačilna agencija ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več enega ali več minimalnih pogojev za akreditacijo iz odstavka 2, prvi pododstavek, zadevna država članica na lastno pobudo ali na zahtevo Komisije tej plačilni agenciji odvzame akreditacijo, razen če plačilna agencija izvede potrebne spremembe v roku, ki ga pristojni organ te države članice določi glede na resnost problema.

5. Plačilne agencije upravljajo in zagotavljajo kontrolo operacij, povezanih z javno intervencijo, za katere so odgovorne, ter na tem področju ohranijo vso odgovornost.

Kadar se podpora zagotovi prek finančnega instrumenta, ki ga izvaja EIB ali druga mednarodna finančna institucija, v kateri ima delež država članica, se plačilna agencija opre na poročilo o kontroli v podporo predloženim zahtevkom za plačila. Te institucije državi članici predložijo poročilo o kontroli.

6. Za namene člena 33 se za odhodke EKSRP v skladu z odstavkom 3 tega člena in členom 10(3) do 30. junija 2030 predloži dodatno poročilo o smotrnosti, ki zajema obdobje do 31. decembra 2029.

Člen 10

Usklajevalni organi

1. Kadar je v državi članici akreditiranih več plačilnih agencij, zadevna država članica imenuje javni usklajevalni organ, ki mu dodeli naslednje naloge:

(a) zbiranje informacij, ki se predložijo Komisiji, ter njihovo pošiljanje Komisiji;

(b) predložitev letnega poročila o smotrnosti iz člena 54(1) te uredbe in člena 134 Uredbe (EU) 2021/2115 Komisiji;

(c) sprejetje ali usklajevanje ukrepov za odpravo splošnih pomanjkljivosti in obveščanje Komisije o vseh nadaljnjih ukrepih;

(d) spodbujanje in po možnosti zagotavljanje usklajene uporabe pravil Unije.

2. Za obdelovanje informacij finančne narave iz odstavka 1, točka (a), država članica usklajevalni organ posebej akreditira.

3. Letno poročilo o smotrnosti iz odstavka 1, točka (b), tega člena se obravnava v mnenju iz člena 12(2) in se predloži Komisiji skupaj z izjavo o upravljanju, ki se nanaša na pripravo celotnega poročila.

Člen 11

Pooblastila Komisije v zvezi s plačilnimi agencijami in usklajevalnimi organi

1. Za zagotovitev dobrega delovanja plačilnih agencij in usklajevalnih organov iz členov 9 in 10 se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s pravili o:

(a) minimalnih pogojih za akreditacijo plačilnih agencij iz člena 9(2), prvi pododstavek, in za imenovanje in akreditacijo usklajevalnih organov iz člena 10;

(b) obveznostih plačilnih agencij glede javne intervencije, kot tudi pravili o vsebini njihovih upravljavskih in kontrolnih odgovornosti.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o:

(a) postopkih za izdajo, odvzem in pregled akreditacije plačilnih agencij ter za imenovanje usklajevalnih organov ter izdajo, odvzem in pregled njihove akreditacije, kot tudi postopke za nadzor akreditacije plačilnih agencij;

(b) ureditvah in postopkih za preglede, na katerih temelji izjava plačilnih agencij o upravljanju, iz člena 9(3), prvi pododstavek, točka (d), kot tudi njeno strukturo in obliko;

(c) delovanju usklajevalnega organa in predložitvi informacij Komisiji v skladu s členom 10.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

Člen 12

Certifikacijski organi

1. Certifikacijski organ je javni ali zasebni revizijski organ, ki ga država članica imenuje za obdobje najmanj treh let, brez poseganja v nacionalno pravo. Kadar gre za zasebni revizijski organ in kadar tako zahteva veljavno pravo Unije ali nacionalno pravo, ga izbere država članica s postopkom javnega razpisa.

Država članica, ki imenuje več kot en certifikacijski organ, lahko določi javni certifikacijski organ na nacionalni ravni, odgovoren za usklajevanje.

2. Certifikacijski organ za namene člena 63(7), prvi pododstavek, finančne uredbe izda mnenje, ki je sestavljeno v skladu z mednarodno priznanimi revizijskimi standardi in v katerem je navedeno, ali:

(a) obračuni prikazujejo verodostojno in pošteno sliko;

(b) vzpostavljeni sistemi upravljanja držav članic pravilno delujejo, zlasti:

  (i) upravljalska telesa iz členov 9 in 10 te uredbe ter člena 123 Uredbe (EU) 2021/2115;

  (ii) osnovne zahteve Unije;

  (iii) sistem poročanja, vzpostavljen za namene letnega poročila o smotrnosti iz člena 134 Uredbe (EU) 2021/2115;

(c) sta poročanje o smotrnosti glede kazalnikov učinkov za namene letne potrditve smotrnosti iz člena 54 te uredbe in poročanje o smotrnosti glede kazalnikov rezultatov za večletno spremljanje smotrnosti iz člena 128 Uredbe (EU) 2021/2115, ki dokazujeta skladnost s členom 37 te uredbe, pravilna;

(d) so odhodki za ukrepe iz uredb (EU) št. 228/2013, (EU) št. 229/2013 in (EU) št. 1308/2013 ter Uredbe (EU) št. 1144/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([29]), za katere je bilo od Komisije zahtevano povračilo, zakoniti in pravilni.

V tem mnenju se tudi navede, ali se je pri pregledu pojavil dvom o trditvah iz izjave o upravljanju iz člena 9(3), prvi pododstavek, točka (d). Pregled zajema tudi analizo narave ter razsežnosti napak in pomanjkljivosti, ugotovljenih v sistemih upravljanja med revizijami in kontrolami, ter korektivne ukrepe, ki jih plačilna agencija sprejme ali načrtuje, iz člena 9(3), prvi pododstavek, točka (c).

Kadar se podpora zagotovi prek finančnega instrumenta, ki ga izvaja EIB ali druga mednarodna finančna institucija, v kateri ima država članica delež, se certifikacijski organ opre na letno revizijsko poročilo, ki ga pripravijo zunanji revizorji teh institucij. Te institucije državam članicam predložijo letno revizijsko poročilo.

3. Certifikacijski organ ima potrebno tehnično strokovno znanje, kot tudi znanje o SKP. Ta organ je operativno neodvisen od zadevne plačilne agencije in zadevnega usklajevalnega organa, kot tudi od pristojnega organa, ki je to plačilno agencijo akreditiral, in organov, ki so odgovorni za izvajanje in spremljanje SKP.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o delovanju certifikacijskih organov, vključno s pregledi, ki se izvedejo, in organi, ki so predmet teh pregledov, ter o certifikatih in poročilih, vključno s spremno dokumentacijo, ki jih pripravijo ti organi.

V izvedbenih aktih se določijo tudi:

(a) revizijska načela, na katerih temeljijo mnenja certifikacijskih organov, vključno z oceno tveganj, notranjimi kontrolami in zahtevano ravnjo revizijskih dokazov;

(b) revizijske metode, ki jih certifikacijski organi ob upoštevanju mednarodnih revizijskih standardov uporabljajo pri pripravi svojih mnenj.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

Člen 13

Izmenjava najboljših praks

Komisija spodbuja izmenjavo najboljših praks med državami članicami, zlasti v zvezi z delom upravljalskih teles na podlagi tega poglavja.

([29]) Uredba (EU) št. 1144/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo, ki se izvajajo na notranjem trgu in v tretjih državah, ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 3/2008 (UL L 317, 4.11.2014, str. 56).

NASLOV III

FINANČNO UPRAVLJANJEEKJS IN EKSRP

POGLAVJE I

EKJS

Oddelek 1

Proračunska disciplina

Člen 14

Zgornja meja proračunskih sredstev

1. Letna zgornja meja odhodkov EKJS je sestavljena iz najvišjih zneskov, določenih za ta sklad v okviru Uredbe (EU, Euratom) 2020/2093.

2. Kadar pravo Unije določa, da se zneski odštejejo od zneskov iz odstavka 1 ali tem zneskom prištejejo, sprejme Komisija izvedbene akte brez uporabe postopka iz člena 103, s katerimi določi neto zneske, ki so na voljo za odhodke EKJS na podlagi podatkov iz prava Unije.

Člen 15

Upoštevanje zgornje meje

1. Kadar je za kmetijske odhodke države članice v pravu Unije določena finančna zgornja meja v evrih, se takšni odhodki povrnejo do te določene zgornje meje, s potrebnimi prilagoditvami, kadar se uporabljajo členi 39 do 42.

2. Dodelitve držav članic za intervencije v obliki neposrednih plačil iz člena 87 Uredbe (EU) 2021/2115, popravljene s prilagoditvami, določenimi v členu 17 te uredbe, se štejejo za finančne zgornje meje v evrih za namene odstavka 1 tega člena.

Člen 16

Kmetijska rezerva

1. Da bi se kmetijskemu sektorju za namene upravljanja trga ali stabilizacije in za hitro odzivanje v krizah, ki vplivajo na kmetijsko proizvodnjo ali distribucijo, zagotovila dodatna podpora, se v EKJS na začetku vsakega leta vzpostavi kmetijska rezerva Unije (v nadaljnjem besedilu: rezerva).

Odobritve za rezervo se vnesejo neposredno v proračun Unije. Sredstva iz rezerve se dajo na voljo v finančnem letu ali letih, za katera je potrebna dodatna podpora, za naslednje ukrepe:

(a) ukrepe za stabilizacijo kmetijskih trgov na podlagi členov 8 do 21 Uredbe (EU) št. 1308/2013;

(b) izredne ukrepe na podlagi členov 219, 220 in 221 Uredbe (EU) št. 1308/2013.

2. Znesek rezerve znaša 450 milijonov EUR v tekočih cenah na začetku vsakega leta v obdobju 2023–2027, razen če je v proračunu Unije določen višji znesek. Komisija lahko med letom prilagodi znesek rezerve, če je to ustrezno, glede na tržni razvoj ali obete v tekočem ali naslednjem letu, pri čemer upošteva razpoložljive odobritve na podlagi posebne zgornje meje EKJS.

Če takšne razpoložljive odobritve ne zadostujejo, se lahko v skladu s členom 17 te uredbe kot zadnja možnost uporabi finančna disciplina za financiranje rezerve do začetnega zneska iz prvega pododstavka tega odstavka.

Z odstopanjem od člena 12(2), tretji pododstavek, finančne uredbe se odobritve, za katere obveznosti niso prevzete, iz rezerve prenesejo in uporabijo za financiranje rezerve v naslednjih proračunskih letih do leta 2027.

Poleg tega se z odstopanjem od člena 12(2), tretji pododstavek, finančne uredbe skupni neporabljeni znesek rezerve za krizne razmere v kmetijskem sektorju, vzpostavljene z Uredbo (EU) št. 1306/2013, ki je na voljo ob koncu leta 2022, prenese v leto 2023, ne da bi bil v celoti vrnjen v proračunske vrstice, ki zajemajo ukrepe iz člena 5(2), točka (c), te uredbe, in je v potrebnem obsegu dan na voljo za financiranje rezerve, vzpostavljene s tem členom, potem ko so bile upoštevane odobritve, ki so na voljo na podlagi posebne zgornje meje EKJS. Katere koli odobritve iz rezerve za krizne razmere v kmetijskem sektorju, ki ostanejo na voljo po financiranju rezerve, vzpostavljene s tem členom, se vrnejo v proračunske vrstice, ki zajemajo ukrepe iz člena 5(2), točka (c), te uredbe.

Člen 17

Finančna disciplina

1. Kadar napovedi za financiranje intervencij in ukrepov, financiranih v okviru ustrezne posebne zgornje meje za posamezno proračunsko leto, kažejo, da bodo veljavne letne zgornje meje presežene, Komisija določi prilagoditveno stopnjo za intervencije v obliki neposrednih plačil iz člena 5(2), točka (c), te uredbe in za finančni prispevek Unije k neposrednim plačilom na podlagi poglavja IV Uredbe (EU) št. 228/2013 in poglavja IV Uredbe (EU) št. 229/2013 za posebne ukrepe iz člena 5(2), točka (e) (v nadaljnjem besedilu: prilagoditvena stopnja).

Prilagoditvena stopnja se uporablja za plačila, ki se odobrijo kmetom za intervencije in posebne ukrepe iz prvega pododstavka tega odstavka, ki presegajo 2 000 EUR za ustrezno koledarsko leto. Za namene tega pododstavka se smiselno uporablja člen 17(4) Uredbe (EU) 2021/2115.

Komisija izvedbene akte, s katerimi določi prilagoditveno stopnjo, sprejme do 30. junija koledarskega leta, za katero se ta stopnja uporablja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 103(2).

2. Komisija lahko do 1. decembra koledarskega leta, za katero se uporablja prilagoditvena stopnja, na podlagi novih informacij sprejme izvedbene akte, s katerimi prilagodi prilagoditveno stopnjo, določeno v skladu z odstavkom 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 103(2).

3. Kadar je bila uporabljena finančna disciplina, se odobritve, prenesene v skladu s členom 12(2), točka (d), finančne uredbe, uporabijo za financiranje odhodkov iz člena 5(2), točka (c), te uredbe v obsegu, ki je potreben, da se prepreči ponovna uporaba finančne discipline.

Kadar odobritve, ki se prenesejo v skladu s prvim pododstavkom, ostanejo na razpolago in skupni znesek odobritev, za katere obveznosti niso prevzete in ki so na razpolago za povračilo, predstavlja vsaj 0,2 % letne zgornje meje odhodkov EKJS, lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi za posamezno državo članico določi zneske odobritev, za katere obveznosti niso prevzete, ki se povrnejo končnim upravičencem. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 103(2).

4. Zneske, ki jih Komisija določi v skladu z odstavkom 3, drugi pododstavek, države članice povrnejo končnim upravičencem v skladu z objektivnimi in nediskriminatornimi merili. Države članice lahko pri zneskih povračila na končnega upravičenca uporabijo minimalni prag. Ta povrnitev se uporabi le za končne upravičence v državah članicah, v katerih se je v predhodnem finančnem letu uporabljala finančna disciplina.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102, ki so nujni za zagotovitev usklajene uporabe finančne discipline v državah članicah in s katerimi se ta uredba dopolni s pravili za izračun finančne discipline, ki jo države članice uporabijo za kmete.

Člen 18

Postopek proračunske discipline

1. Kadar ob pripravi predloga proračuna za proračunsko leto N obstaja tveganje, da bo znesek iz člena 14 te uredbe za proračunsko leto N presežen, Komisija predlaga ukrepe, potrebne za zagotovitev upoštevanja tega zneska. Te ukrepe sprejmeta Evropski parlament in Svet, kadar je pravna podlaga za ustrezni ukrep člen 43(2) PDEU, ali Svet, kadar je pravna podlaga za ustrezni ukrep člen 43(3) PDEU.

2. Če Komisija v katerem koli trenutku meni, da obstaja tveganje, da bo znesek iz člena 14 te uredbe presežen, in ne more sprejeti ustreznih ukrepov za izboljšanje stanja, predlaga druge ukrepe, s katerimi zagotovi upoštevanje tega zneska. Te ukrepe sprejmeta Evropski parlament in Svet, kadar je pravna podlaga za ustrezni ukrep člen 43(2) PDEU, ali Svet, kadar je pravna podlaga za ustrezni ukrep člen 43(3) PDEU.

3. Kadar ob koncu proračunskega leta N zahtevki za povračila držav članic presegajo ali bi lahko presegli znesek iz člena 14, Komisija:

(a) upošteva zahtevke, ki so jih predložile države članice sorazmerno in glede na razpoložljiva proračunska sredstva ter sprejme izvedbene akte, s katerimi začasno določi znesek plačil za zadevni mesec;

(b) za vse države članice najpozneje 28. februarja proračunskega leta N + 1 določi njihovo stanje glede financiranja Unije za proračunsko leto N;

(c) sprejme izvedbene akte, s katerimi na podlagi enotne stopnje financiranja Unije določi skupni znesek financiranja Unije po državah članicah glede na znesek, ki je bil na razpolago za mesečna plačila;

(d) izvrši morebitne kompenzacije za države članice najpozneje v času mesečnih plačil za mesec marec proračunskega leta N + 1.

Izvedbeni akti iz prvega pododstavka, točki (a) in (c), tega odstavka, se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 103(2).

Člen 19

Sistem zgodnjega opozarjanja in spremljanja

Da se zagotovi, da se proračunska zgornja meja iz člena 14 ne preseže, Komisija v zvezi z odhodki EKJS mesečno izvaja sistem zgodnjega opozarjanja in spremljanja.

Komisija ob začetku vsakega proračunskega leta v ta namen določi mesečne profile odhodkov, kadar je ustrezno, na podlagi povprečnih mesečnih odhodkov predhodnih treh let.

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu redno predloži poročilo, v katerem preuči razvoj odhodkov, izvršenih glede na profile, poročilo pa vsebuje tudi oceno predvidenega izvrševanja za tekoče proračunsko leto.

Oddelek 2

Financiranje odhodkov

Člen 20

Mesečna plačila

1. Komisija da odobritve, potrebne za financiranje odhodkov iz člena 5(2), na voljo državam članicam v obliki mesečnih plačil na podlagi odhodkov, ki so jih izvršile akreditirane plačilne agencije v referenčnem obdobju.

2. Dokler Komisija ne prenese mesečnih plačil, sredstva, potrebna za izvrševanje odhodkov, priskrbijo države članice v skladu s potrebami svojih akreditiranih plačilnih agencij.

Člen 21

Postopek za mesečna plačila

1. Komisija brez poseganja v člene 53, 54 in 55 izvrši mesečna plačila za odhodke, ki so jih izvršile akreditirane plačilne agencije v referenčnem mesecu.

2. Mesečna plačila se vsaki državi članici izplačajo najpozneje tretji delovni dan drugega meseca, ki sledi mesecu, v katerem so bili odhodki izvršeni, ob upoštevanju zmanjšanj ali začasnih ustavitev, uporabljenih na podlagi členov 39 do 42, ali kakršnih koli drugih popravkov. Odhodki držav članic, izvršeni od 1. do 15. oktobra, se štejejo za izvršene v mesecu oktobru. Odhodki, izvršeni od 16. do 31. oktobra, se štejejo za izvršene v mesecu novembru.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi mesečna plačila, ki jih izvrši na podlagi izjave držav članic o odhodkih in informacij, pridobljenih v skladu s členom 90(1). Ti izvedbeni akti se sprejmejo brez uporabe postopka iz člena 103.

4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi dodatna plačila ali odbitke za prilagoditev plačil, izvršenih v skladu z odstavkom 3. Ti izvedbeni akti se sprejmejo brez uporabe postopka iz člena 103.

5. Komisija nemudoma obvesti državo članico o vsaki prekoračitvi zgornje finančne meje s strani države članice.

Člen 22

Upravni stroški in stroški osebja

EKJS se ne bremeni za odhodke, ki jih izvršijo države članice in upravičenci pomoči iz EKJS v zvezi z upravnimi stroški in stroški osebja.

Člen 23

Odhodki za javno intervencijo

1. Kadar v okviru skupne ureditve trgov znesek na enoto za javno intervencijo ni določen, EKJS zadevni ukrep financira na podlagi enotnih standardnih zneskov, zlasti za sredstva iz držav članic, ki se uporabljajo za odkup proizvodov, za materialne operacije, povezane s skladiščenjem, ter, kadar je ustrezno, za predelavo proizvodov, upravičenih do javne intervencije, iz člena 11 Uredbe (EU) št. 1308/2013.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s pravili o:

(a) vrsti ukrepov, ki so upravičeni do financiranja Unije, in pogojih za povračilo;

(b) pogojih za upravičenost in metodah izračuna na podlagi informacij, ki jih plačilne agencije dejansko ugotovijo, pavšalnih zneskov, ki jih določi Komisija, ali pavšalnih ali nepavšalnih zneskov, določenih v kmetijski zakonodaji za določene sektorje.

(c) vrednotenju operacij v zvezi z javno intervencijo, ukrepih, ki se sprejmejo v primeru izgube ali poslabšanja stanja proizvodov iz javne intervencije, in določitvi zneskov, ki se financirajo.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi zneske iz odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 103(2).

Člen 24

Pridobivanje satelitskih podatkov

Komisija in države članice se v skladu s specifikacijami, ki jih pripravijo posamezne države članice, dogovorijo o seznamu satelitskih podatkov, potrebnih za sistem za spremljanje površin iz člena 66(1), točka (c).

Komisija v skladu s členom 7, točka (b), te satelitske podatke brezplačno zagotavlja organom, pristojnim za sistem za spremljanje površin, ali izvajalcem storitev, ki jih ti organi pooblastijo, da jih zastopajo.

Komisija ostane lastnica satelitskih podatkov.

Komisija lahko izvedbo nalog, ki vključujejo tehnike ali metode dela v zvezi s sistemom za spremljanje površin iz člena 66(1), točka (c), zaupa specializiranim organom.

Člen 25

Spremljanje kmetijskih virov

1. Cilj ukrepov, ki se financirajo v skladu s členom 7, točka (c), je dati Komisiji na razpolago sredstva za:

(a) upravljanje kmetijskih trgov Unije na svetovni ravni;

(b) zagotavljanje agroekonomskega in kmetijsko-okoljsko-podnebnega spremljanja rabe kmetijskih zemljišč in sprememb rabe kmetijskih zemljišč, vključno s kmetijsko-gozdarskim sistemom, in spremljanja stanja tal, kmetijskih rastlin, kmetijske krajine in kmetijskih zemljišč, da se omogoči izvedba ocen, zlasti glede donosa, kmetijske proizvodnje in kmetijskih vplivov, povezanih z izjemnimi okoliščinami, ter da se omogoči ocenjevanje odpornosti kmetijskih sistemov in napredka pri doseganju ustreznih ciljev Združenih narodov o trajnostnem razvoju;

(c) omogočanje dostopa do ocen iz točke (b) v mednarodnem okviru, na primer pri tistih pobudah, ki jih usklajujejo organizacije Združenih narodov, vključno s pripravo seznama emisij toplogrednih plinov v okviru Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, ali druge mednarodne agencije;

(d) prispevanje k posebnim ukrepom, ki povečujejo preglednost svetovnih trgov, ob upoštevanju ciljev in zavez Unije;

(e) zagotavljanje tehnološkega spremljanja agrometeorološkega sistema.

2. Komisija v skladu s členom 7, točka (c), financira ukrepe za:

(a) zbiranje ali nakup podatkov, potrebnih za izvajanje in spremljanje SKP, vključno s satelitskimi podatki, geoprostorskimi podatki in meteorološkimi podatki;

(b) vzpostavitev infrastrukture prostorskih podatkov in spletne strani;

(c) izvedbo posebnih študij o podnebnih pogojih;

(d) daljinsko zaznavanje, ki se uporablja kot pomoč pri spremljanju sprememb rabe kmetijskih zemljišč in zdravja tal, ter

(e) posodobitev agrometeoroloških in ekonometričnih modelov.

Ti ukrepi se po potrebi izvajajo v sodelovanju z Evropsko agencijo za okolje, Skupnim raziskovalnim središčem, nacionalnimi laboratoriji in organi ali z vključitvijo zasebnega sektorja.

Člen 26

Izvedbena pooblastila v zvezi s členoma 24 in 25

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi:

(a) pravila o financiranju na podlagi člena 7, točki (b) in (c);

(b) postopek za izvajanje ukrepov iz členov 24 in 25 z namenom doseganja zastavljenih ciljev;

(c) okvir za pridobivanje, izboljšanje in uporabo satelitskih podatkov in meteoroloških podatkov ter veljavne roke.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

POGLAVJE II

EKSRP

Oddelek 1

Splošne določbe glede EKSRP

Člen 27

Skupne določbe za plačila

1. Plačila, ki jih Komisija izvrši v okviru prispevka EKSRP iz člena 6, ne presežejo proračunskih obveznosti.

Brez poseganja v člen 34(1) se ta plačila namenijo za najstarejšo odprto proračunsko obveznost.

2. Uporabi se člen 110 finančne uredbe.

Oddelek 2

Financiranje EKSRP v okviru strateškega načrta SKP

Člen 28

Finančni prispevek EKSRP

Finančni prispevek EKSRP za odhodke v okviru strateških načrtov SKP se določi za vsak posamezen strateški načrt SKP do zgornjih mej, določenih s pravom Unije o podpori EKSRP za intervencije strateškega načrta SKP.

Člen 29

Proračunske obveznosti

1. Izvedbeni sklep Komisije o odobritvi strateškega načrta SKP predstavlja sklep o financiranju v smislu člena 110(1) finančne uredbe in, po uradnem obvestilu zadevni državi članici, pravno obveznost v smislu navedene uredbe. V tem izvedbenem sklepu se določi letni prispevek.

2. Proračunske obveznosti Unije za vsak strateški načrt SKP se izvajajo v letnih obrokih v obdobju od 1. januarja 2023 do 31. decembra 2027. Z odstopanjem od člena 111(2) finančne uredbe se proračunske obveznosti za prvi obrok za vsak strateški načrt SKP izvršijo, ko Komisija odobri strateški načrt SKP in o tem uradno obvesti zadevno državo članico. Proračunske obveznosti za naslednje obroke Komisija sprejme pred 1. majem vsakega leta na podlagi izvedbenega sklepa iz odstavka 1 tega člena, razen kadar se uporabi člen 16 finančne uredbe.

Oddelek 3

Finančni prispevek za intervencije za razvoj podeželja

Člen 30

Določbe o plačilih za intervencije za razvoj podeželja

1. Odobritve, potrebne za financiranje odhodkov iz člena 6, so na voljo državam članicam v obliki predhodnega financiranja, vmesnih plačil in izplačila preostalega zneska, kot je opisano v tem oddelku.

2. Skupni znesek predhodnega financiranja in vmesnih plačil ne presega 95 % prispevka EKSRP za vsak strateški načrt SKP.

Kadar je dosežena zgornja meja 95 %, države članice nadaljujejo s posredovanjem zahtevkov za plačila Komisiji.

Člen 31

Ureditev predhodnega financiranja

1. Potem ko Komisija sprejme izvedbeni sklep o odobritvi strateškega načrta SKP, državi članici plača začetni znesek predhodnega financiranja za celotno trajanje strateškega načrta SKP. Začetni znesek predhodnega financiranja se izplača v naslednjih obrokih:

(a) leta 2023: 1 % zneska podpore iz EKSRP za celotno trajanje strateškega načrta SKP;

(b) leta 2024: 1 % zneska podpore iz EKSRP za celotno trajanje strateškega načrta SKP;

(c) leta 2025: 1 % zneska podpore iz EKSRP za celotno trajanje strateškega načrta SKP.

Če je strateški načrt SKP odobren leta 2024 ali pozneje, se obroki iz prejšnjih let izplačajo nemudoma po tej odobritvi.

2. Komisiji se povrne skupni znesek, izplačan za predhodno financiranje, če ni bil izvršen noben odhodek in ni bila poslana nobena izjava o odhodkih za strateški načrt SKP v roku 24 mesecev od datuma, ko je Komisija plačala prvi obrok zneska za predhodno financiranje. To predhodno financiranje se izravna s prvimi odhodki, prijavljenimi za strateški načrt SKP.

3. Kadar je prerazporeditev v ali iz EKSRP potekala v skladu s členom 103 Uredbe (EU) 2021/2115, se predhodno financiranje ne izplača oziroma ne izterja.

4. Obresti, ki nastanejo s predhodnim financiranjem, se uporabijo za zadevni strateški načrt SKP in se odštejejo od zneska javnih odhodkov, zabeleženega v končni izjavi o odhodkih.

5. Skupni znesek predhodnega financiranja se potrdi v skladu s postopkom iz člena 53 pred zaključkom strateškega načrta SKP.

Člen 32

Vmesna plačila

1. Vmesna plačila se izvršijo za vsak strateški načrt SKP. Izračunajo se z uporabo prispevne stopnje iz člena 91 Uredbe (EU) 2021/2115 za javne odhodke, izvršene za vsako vrsto intervencije, razen plačil iz dodatnega nacionalnega financiranja iz člena 115(5) navedene uredbe.

Vmesna plačila vključujejo tudi zneske iz člena 94(2) Uredbe (EU) 2021/2115.

2. Komisija glede na razpoložljiva sredstva ob upoštevanju zmanjšanj ali začasnih ustavitev, ki se izvedejo na podlagi členov 39 do 42, izvrši vmesna plačila za povračilo odhodkov, ki so jih izvršile akreditirane plačilne agencije za izvajanje strateških načrtov SKP.

3. Kadar se finančni instrumenti izvajajo v skladu s členom 59(1) Uredbe (EU) 2021/1060, izjava o odhodkih vključuje skupne zneske, ki jih je organ upravljanja izplačal končnim prejemnikom, oziroma, v primeru jamstev, ki jih je organ upravljanja rezerviral za pogodbe o jamstvu za končne prejemnike ali v njihovo korist, kot je določeno v členu 80(5), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c), Uredbe (EU) 2021/2115.

4. Kadar se finančni instrumenti izvajajo v skladu s členom 59(2) Uredbe (EU) 2021/1060, se izjava o odhodkih, ki vključuje odhodke za finančne instrumente, predloži v skladu z naslednjimi pogoji:

(a) znesek, vključen v prvo izjavo o odhodkih, je treba predhodno plačati za finančni instrument in lahko znaša do 30 % skupnega zneska upravičenih odhodkov, odobrenega za finančne instrumente v okviru ustreznega sporazuma o financiranju;

(b) znesek, vključen v naslednje izjave o odhodkih, predložene v obdobju upravičenosti, opredeljenem v členu 86(4) Uredbe (EU) 2021/2115, zajema upravičene odhodke iz člena 80(5) navedene uredbe.

5. Zneski, plačani v skladu s odstavkom 4, točka (a), tega člena, se štejejo za predplačila za namene člena 37(2). Znesek, vključen v prvo izjavo o odhodkih iz odstavka 4, točka (a), tega člena, Komisija obračuna najpozneje v letnih obračunih za zadnje leto izvajanja ustreznega strateškega načrta SKP.

6. Vsako vmesno plačilo izvrši Komisija ob upoštevanju naslednjih zahtev:

(a) Komisiji se predloži izjava o odhodkih, ki jo podpiše akreditirana plačilna agencija, v skladu s členom 90(1), točka (c);

(b) skupni znesek prispevka EKSRP za posamezno vrsto intervencije za celotno obdobje, ki ga zajema zadevni strateški načrt SKP, se ne preseže;

(c) Komisiji se predložijo dokumenti v skladu s členom 9(3) in členom 12(1);

7. Če ena od zahtev iz odstavka 6 ni izpolnjena, Komisija nemudoma obvesti akreditirano plačilno agencijo ali usklajevalni organ, če je bil ta imenovan. Če katera koli od zahtev iz odstavka 6, točka (a) ali točka (c), ni izpolnjena, se izjava o odhodkih šteje za nedopustno.

8. Komisija brez poseganja v člene 53, 54 in 55 izvrši vmesna plačila v 45 dneh od evidentiranja izjave o odhodkih, ki izpolnjuje zahteve iz odstavka 6 tega člena.

9. Akreditirane plačilne agencije v rokih, ki jih določi Komisija, pripravijo in pošljejo Komisiji neposredno ali preko usklajevalnega organa, kadar je bil ta imenovan, vmesne izjave o odhodkih v zvezi s strateškimi načrti SKP. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi te roke. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

V izjave o odhodkih se vključijo odhodki, ki jih je izvršila plačilna agencija v vsakem zadevnem obdobju. Vključijo se tudi zneski iz člena 94(2) Uredbe (EU) 2021/2115. Vendar se v primeru, če odhodkov iz člena 86(3) navedene uredbe ni mogoče prijaviti Komisiji v zadevnem obdobju, ker Komisija spremembe strateškega načrta SKP v skladu s členom 119(10) navedene Uredbe še ni odobrila, ti odhodki lahko prijavijo v naslednjih obdobjih.

Vmesne izjave o odhodkih, ki se nanašajo na odhodke, izvršene od 16. oktobra dalje, se vključijo v proračun naslednjega proračunskega leta.

10. Kadar odredbodajalec na podlagi nadaljnjega prenosa pooblastil zahteva dodatno preverjanje zaradi nepopolnih ali nejasnih predloženih informacij ali zaradi neskladja, različnih razlag ali drugih nedoslednosti v zvezi z izjavo o odhodkih za referenčno obdobje, ki so predvsem posledica nesporočanja informacij, ki se zahtevajo v skladu z Uredbo (EU) 2021/2115 in akti Komisije, sprejetimi na podlagi navedene uredbe, zadevna država članica na zahtevo odredbodajalca na podlagi nadaljnjega prenosa pooblastil predloži dodatne informacije v roku, ki je glede na resnost problema določen v tej zahtevi.

Rok za vmesna plačila iz odstavka 8 se lahko prekine za celoten znesek ali del zneska, za katerega se zahteva plačilo, in sicer za obdobje največ šest mesecev od datuma, ko se pošlje zahteva po informacijah, do prejema zahtevanih informacij, ki se štejejo za zadostne. Država članica lahko privoli, da se obdobje prekinitve podaljša za obdobje nadaljnjih treh mesece.

Kadar zadevna država članica na zahtevo po dodatnih informacijah ne odgovori v roku, določenem v tej zahtevi, ali kadar je odgovor ocenjen kot nezadosten ali kaže na to, da se veljavna pravila niso upoštevala ali da so bila sredstva iz skladov Unije uporabljena nepravilno, lahko Komisija začasno ustavi ali zmanjša plačila v skladu s členi 39 do 42.

Člen 33

Plačilo preostalega zneska in zaključek intervencij za razvoj podeželja iz strateškega načrta SKP

1. Komisija po prejemu zadnjega letnega poročila o smotrnosti izvajanja strateškega načrta SKP in ob upoštevanju razpoložljivih sredstev izvrši plačilo preostalega zneska na podlagi veljavnega finančnega načrta za posamezne vrste intervencij EKSRP, letnih obračunov zadnjega leta izvajanja ustreznega strateškega načrta SKP in ustreznih sklepov o potrditvi. Ti obračuni se Komisiji predložijo najpozneje šest mesecev po končnem datumu za upravičenost odhodkov iz člena 86(4) Uredbe (EU) 2021/2115 in zajemajo odhodke, ki jih izvrši plačilna agencija do zadnjega datuma za upravičenost odhodkov.

2. Preostali znesek se plača najpozneje šest mesecev po datumu, ko Komisija presodi, da so informacije in dokumenti iz odstavka 1 tega člena dopustni, in ko je potrjen zadnji sklop letnih obračunov. Brez poseganja v člen 34(5) Komisija za zneske, pri katerih po izplačilu preostalega zneska še vedno obstajajo prevzete obveznosti, najpozneje v roku šestih mesecev sprosti prevzete obveznosti.

3. Če Komisija v roku iz odstavka 1 tega člena ni prejela zadnjega letnega poročila o smotrnosti in dokumentov, potrebnih za potrditev letnih obračunov za zadnje leto izvajanja strateškega načrta SKP, se prevzeta obveznost za preostali znesek samodejno sprosti v skladu s členom 34.

Člen 34

Samodejna sprostitev prevzetih obveznosti za strateške načrte SKP

1. Komisija samodejno sprosti kateri koli del proračunske obveznosti za intervencije za razvoj podeželja iz strateškega načrta SKP, ki se ni uporabil za predhodno financiranje ali vmesna plačila ali ji zanj ni bila predložena nobena izjava o odhodkih, ki bi izpolnjevala zahteve iz člena 32(6), točki (a) in (c), in se nanašala na odhodke, izvršene do 31. decembra drugega leta po letu proračunske obveznosti.

2. Del proračunskih obveznosti, ki je še odprt na zadnji datum za upravičenost odhodkov iz člena 86(4) Uredbe (EU) 2021/2115 in za katerega izjava o odhodkih ni bila predložena v šestih mesecih po tem datumu, se samodejno sprosti.

3. V primeru sodnega postopka ali upravne pritožbe z odložilnim učinkom se obdobje za samodejno sprostitev prevzete obveznosti iz odstavka 1 ali 2 za zneske za zadevne operacije prekine, in sicer za čas trajanja tega postopka ali te upravne pritožbe, če Komisija od države članice prejme utemeljeno uradno obvestilo do 31. januarja leta N + 3.

4. Pri izračunu zneskov obveznosti, ki so se samodejno sprostile, se ne upošteva naslednje:

(a) del proračunskih obveznosti, za katerega je bila predložena izjava o odhodkih, vendar je Komisija vračilo zanj zmanjšala ali začasno ustavila 31. decembra leta N + 2;

(b) tisti del proračunskih obveznosti, ki ga plačilna agencija ni mogla izplačati zaradi višje sile z resnimi posledicami za izvajanje strateškega načrta SKP; nacionalni organi, ki se sklicujejo na višjo silo, morajo prikazati njene neposredne posledice za izvajanje vseh ali nekaterih intervencij za razvoj podeželja v strateškem načrtu SKP.

Države članice Komisiji vsako leto do 31. januarja pošljejo informacije o izjemah iz prvega pododstavka za zneske, prijavljene do konca predhodnega leta.

5. Komisija države članice pravočasno obvesti, če obstaja tveganje samodejne sprostitve prevzetih obveznosti. Obvesti jih o zadevnem znesku glede na informacije, ki jih ima na voljo. Države članice imajo od dneva prejema tega obvestila na voljo dva meseca, da soglašajo z zadevnim zneskom ali predložijo pripombe. Komisija samodejno sprosti prevzete obveznosti najpozneje devet mesecev po poteku zadnjega roka iz odstavkov 1, 2 in 3.

6. V primeru samodejne sprostitve prevzetih obveznosti se prispevek EKSRP za zadevni strateški načrt SKP za zadevno leto zmanjša za samodejno sproščen znesek. Zadevna država članica Komisiji v odobritev predloži spremenjeni finančni načrt, s katerim porazdeli zmanjšani znesek pomoči med različne vrste intervencij. Če država članica tega ne stori, Komisija za vsako vrsto intervencije sorazmerno zmanjša dodeljene zneske.

POGLAVJE III

Skupne določbe

Člen 35

Kmetijsko finančno leto

Brez poseganja v posebne določbe o izjavah o odhodkih in prihodkih v zvezi z javno intervencijo, ki jih določi Komisija v skladu s členom 47(2), prvi pododstavek, točka (a), finančno leto pokriva plačane odhodke in prejete prihodke, ki jih plačilne agencije vključijo v obračune proračuna EKJS in EKSRP za finančno leto „N“, ki se začne 16. oktobra leta N – 1 in konča 15. oktobra leta N.

Člen 36

Preprečevanje dvojnega financiranja

Države članice zagotovijo, da se odhodki, ki se financirajo iz EKJS ali EKSRP, ne financirajo iz nobenega drugega naslova proračuna Unije.

V okviru EKSRP se lahko operaciji namenijo različne oblike podpore iz strateškega načrta SKP in iz drugih skladov iz člena 1(1) Uredbe (EU) 2021/1060, ali iz drugih instrumentov Unije samo v primeru, če celotna odobrena pomoč, ki zajema različne oblike podpore, ne presega največje intenzivnosti pomoči ali zneska pomoči, ki se uporablja za zadevno vrsto intervencije iz naslova III Uredbe (EU) 2021/2115. V takšnih primerih države članice Komisiji ne prijavijo istih odhodkov za podporo:

(a) iz drugega sklada iz člena 1(1) Uredbe (EU) 2021/1060 ali instrumenta Unije ali

(b) iz istega strateškega načrta SKP.

Znesek odhodkov, ki se vnese v izjavo o odhodkih, se lahko izračuna sorazmerno v skladu z dokumentom, v katerem so ti pogoji za podporo.

Člen 37

Upravičenost odhodkov plačilnih agencij

1. Unija lahko odhodke iz člena 5(2) in člena 6 financira samo, če so jih izvršile akreditirane plačilne agencije in če:

(a) so bili izvršeni v skladu z veljavnimi pravili Unije ali

(b) kar zadeva posamezne vrste intervencij iz Uredbe (EU) 2021/2115:

  (i) ustrezajo sporočenemu učinku in

  (ii) so bili izvršeni v skladu z veljavnimi sistemi upravljanja, ki ne zajemajo pogojev za upravičenost posameznih upravičencev, določenih v zadevnem strateškem načrtu SKP.

2. Odstavek 1, točka (b)(i), se ne uporablja za predplačila, plačana upravičencem v okviru vrst intervencij iz Uredbe (EU) 2021/2115.

Člen 38

Upoštevanje plačilnih rokov

1. Kadar so plačilni roki določeni v pravu Unije, plačilo upravičencu, ki ga plačilna agencija izvrši pred prvim mogočim datumom plačila in po zadnjem mogočem datumu plačila, ni upravičeno do financiranja Unije.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s pravili o okoliščinah in pogojih, v katerih se plačila iz odstavka 1 tega člena štejejo za upravičena, ob upoštevanju načela sorazmernosti.

Člen 39

Zmanjšanje mesečnih in vmesnih plačil

1. Kadar Komisija na podlagi izjav o odhodkih ali informacij, izjav in dokumentov iz člena 90 ugotovi, da so bile presežene finančne zgornje meje, določene s pravom Unije, zadevni državi članici zmanjša mesečna ali vmesna plačila v okviru izvedbenih aktov v zvezi z mesečnimi plačili iz člena 21(3) ali v okviru vmesnih plačil iz člena 32.

2. Kadar Komisija na podlagi izjav o odhodkih ali informacij, izjav in dokumentov iz člena 90 ugotovi, da plačilni roki iz člena 38 niso bili upoštevani, obvesti zadevno državo članico in ji da možnost, da predloži svoje pripombe v roku, ki ni krajši od 30 dni. Kadar država članica ne predloži svojih pripomb v tem roku ali kadar Komisija ugotovi, da so bile predložene pripombe očitno nezadostne, lahko Komisija zadevni državi članici zmanjša mesečna ali vmesna plačila v okviru izvedbenih aktov v zvezi z mesečnimi plačili iz člena 21(3) ali v okviru vmesnih plačil iz člena 32.

3. Zmanjšanja iz tega člena ne posegajo v člen 53.

4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi dodatna pravila za postopek in druge praktične ureditve za pravilno delovanje mehanizma iz člena 38. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

Člen 40

Začasna ustavitev plačil v zvezi z letno potrditvijo

1. Kadar države članice ne predložijo dokumentov iz člena 9(3) in člena 12(2) v rokih, določenih v členu 9(3), lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi začasno ustavi plačilo skupnega zneska mesečnih plačil iz člena 21(3). Komisija povrne zneske, katerih plačila so bila začasno ustavljena, ko od zadevne države članice prejme manjkajoče dokumente, pod pogojem, da jih prejme najpozneje šest mesecev po izteku zadevnega roka.

Kar zadeva vmesna plačila iz člena 32, se izjave o odhodkih štejejo za nedopustne v skladu z odstavkom 7 navedenega člena.

2. Kadar Komisija v okviru letne potrditve smotrnosti iz člena 54 ugotovi, da razlika med prijavljenimi odhodki in zneskom, ki ustreza sporočenemu učinku, znaša več kot 50 % ter država članica tega ne more ustrezno utemeljiti, lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi začasno ustavi mesečna plačila iz člena 21(3) ali začasna plačila iz člena 32.

Začasna ustavitev se uporabi za ustrezne odhodke v zvezi z intervencijami, ki so bile predmet zmanjšanj iz člena 54(2), znesek, katerega plačilo se začasno ustavi, pa ne presega odstotka, ki ustreza zmanjšanju, uporabljenemu v skladu s členom 54(2). Komisija zneske, katerih plačila so bila začasno ustavljena, povrne državam članicam ali pa jih trajno zmanjša najpozneje z izvedbenim aktom iz člena 54 v zvezi z letom, za katerega so bila plačila začasno ustavljena. Če države članice dokažejo, da so sprejele potrebne popravne ukrepe, pa lahko Komisija začasno ustavitev odpravi že prej s posebnim izvedbenim aktom.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s pravili o stopnji začasne ustavitve plačil.

4. Izvedbeni akti iz odstavkov 1 in 2 tega člena se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 103(2).

Komisija pred sprejetjem izvedbenih aktov iz odstavka 1 in odstavka 2, prvi pododstavek, tega člena zadevno državo članico obvesti o svojem namenu in ji omogoči predložitev pripomb v roku, ki ni krajši od 30 dni.

5. Pri izvedbenih aktih, ki določajo mesečna plačila iz člena 21(3) ali vmesna plačila iz člena 32, se upoštevajo izvedbeni akti, sprejeti na podlagi tega člena.

Člen 41

Začasna ustavitev plačil v zvezi z večletnim spremljanjem smotrnosti

1. Kadar Komisija v skladu s členom 135(2) in (3) Uredbe (EU) 2021/2115 od zadevne države članice zahteva predložitev akcijskega načrta, ta država članica v posvetovanju s Komisijo pripravi takšen akcijski načrt. V akcijski načrt se vključijo predvideni popravni ukrepi in jasni kazalniki napredka skupaj s časovnim okvirom, v katerem mora biti ta napredek dosežen. Ta časovni okvir lahko obsega več kot eno finančno leto.

Zadevna država članica odgovori v dveh mesecih po zahtevi Komisije za akcijski načrt.

Komisija v dveh mesecih od prejema akcijskega načrta zadevne države članice, kadar je ustrezno, pisno obvesti to državo članico o svojih ugovorih na predloženi akcijski načrt in zahteva njegovo spremembo. Zadevna država članica upošteva akcijski načrt, kot ga je sprejela Komisija, in upošteva pričakovani časovni okvir za njegovo izvedbo.

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi dodatna pravila o strukturi akcijskih načrtov in postopku za pripravo akcijskih načrtov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

2. Če država članica ne predloži ali ne izvede akcijskega načrta iz odstavka 1 tega člena ali če ta akcijski načrt očitno ne zadostuje za izboljšanje stanja ali ni bil spremenjen v skladu s pisno zahtevo Komisije iz navedenega odstavka, lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi začasno ustavi mesečna plačila iz člena 21(3) ali vmesna plačila iz člena 32.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka zahtevek Komisije za akcijski načrt za finančno leto 2025 ne privede do začasne ustavitve plačil pred pregledom smotrnosti za finančno leto 2026, kot je določeno v členu 135(3) Uredbe (EU) 2021/2115.

Začasna ustavitev plačil iz prvega pododstavka se v skladu z načelom sorazmernosti uporabi za ustrezne odhodke v zvezi z intervencijami, ki naj bi jih navedeni akcijski načrt zajel.

Komisija bi morala začasno ustavljene zneske povrniti, kadar je na podlagi pregleda smotrnosti iz člena 135 Uredbe (EU) 2021/2115 ali na podlagi prostovoljne priglasitve zadevne države članice med finančnim letom o napredku akcijskega načrta in korektivnih ukrepov, sprejetih za odpravo primanjkljaja, dosežen zadovoljiv napredek pri doseganju ciljev.

Če se stanje na koncu 12. meseca po začasni ustavitvi plačil ne izboljša, lahko Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim dokončno zmanjša znesek, katerega plačilo je bilo začasno ustavljeno za zadevno državo članico.

Izvedbeni akti iz tega odstavka se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 103(2).

Komisija pred sprejetjem takšnih izvedbenih aktov zadevno državo članico obvesti o svojem namenu in jo pozove, naj odgovori v roku, ki ni krajši od 30 dni.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s pravili o stopnji in trajanju začasne ustavitve plačil ter pogojih za povračilo ali zmanjšanje navedenih zneskov glede na večletno spremljanje smotrnosti.

Člen 42

Začasna ustavitev plačil v zvezi s pomanjkljivostmi v sistemih upravljanja

1. V primeru resnih pomanjkljivosti v pravilnem delovanju sistemov upravljanja Komisija po potrebi od zadevne države članice zahteva, naj predloži akcijski načrt, vključno s potrebnimi popravnimi ukrepi in jasnimi kazalniki napredka. Ta akcijski načrt se pripravi v posvetovanju s Komisijo. Zadevna država članica odgovori v dveh mesecih od zahteve Komisije, da oceni potrebo po akcijskem načrtu.

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o strukturi in postopku za pripravo akcijskih načrtov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

2. Če država članica ne predloži ali ne izvede akcijskega načrta iz odstavka 1 tega člena ali če ta akcijski načrt očitno ne zadostuje za izboljšanje stanja ali se ni izvajal v skladu s pisno zahtevo Komisije iz navedenega odstavka, lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi začasno ustavi mesečna plačila iz člena 21(3) ali vmesna plačila iz člena 32.

Začasna ustavitev se uporabi v skladu z načelom sorazmernosti za ustrezne odhodke, ki jih izvrši država članica, kjer obstajajo pomanjkljivosti, za obdobje, ki se določi z izvedbenimi akti iz prvega pododstavka tega odstavka in ki ne presega 12 mesecev. Če po preteku tega obdobja še vedno obstajajo pogoji za začasno ustavitev, lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi to obdobje podaljša za dodatna obdobja, ki skupaj ne presegajo 12 mesecev. Zneski, katerih plačila so bila začasno ustavljena, se upoštevajo pri sprejemanju izvedbenih aktov iz člena 55.

3. Izvedbeni akti iz tega odstavka se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 103(2).

Komisija pred sprejetjem takšnih izvedbenih aktov zadevno državo članico obvesti o svojem namenu in jo pozove, naj se odzove v obdobju, ki ni krajše od 30 dni.

4. Pri izvedbenih aktih, ki določajo mesečna plačila iz člena 21(3) ali vmesna plačila iz člena 32, se upoštevajo izvedbeni akti sprejeti na podlagi odstavka 2 tega člena..

Člen 43

Vodenje ločenih računov

1. Vsaka plačilna agencija vodi ločene račune za odobritve, vnesene v proračun Unije za EKJS in EKSRP.

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi nadaljnja pravila v zvezi z obveznostjo iz tega člena ter posebne pogoje, ki veljajo za informacije, ki jih je treba beležiti v poslovne knjige, ki jih vodijo plačilne agencije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

Člen 44

Plačila upravičencem

1. Razen če pravo Unije izrecno določa drugače, države članice zagotovijo, da se plačila, povezana s financiranjem na podlagi te uredbe, upravičencem izplačajo v celoti.

2. Države članice zagotovijo, da se plačila v okviru intervencij in ukrepov iz člena 65(2) izplačajo ne prej kot 1. decembra in najpozneje 30. junija naslednjega koledarskega leta.

Ne glede na prvi pododstavek lahko države članice:

(a) pred 1. decembrom in ne prej kot 16. oktobra izplačajo predplačila v višini do 50 % za intervencije v obliki neposrednih plačil in za ukrepe iz poglavja IV Uredbe (EU) št. 228/2013 in poglavja IV Uredbe (EU) št. 229/2013;

(b) pred 1. decembrom izplačajo predplačila v višini do 75 % za podporo, odobreno v okviru intervencij za razvoj podeželja iz člena 65(2).

3. Države članice se lahko odločijo, da plačajo predplačila v višini do 50 % v okviru intervencij iz členov 73 in 77 Uredbe (EU) 2021/2115.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za spremembo tega člena, tako da se dodajo pravila, ki bodo državam članicam omogočala plačevanje predplačil v zvezi z intervencijami iz naslova III, poglavje III, Uredbe (EU) 2021/2115 in v zvezi z ukrepi, ki urejajo ali podpirajo kmetijske trge, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 1308/2013, da bi zagotovili usklajeno in nediskriminatorno plačevanje predplačil.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe z vzpostavitvijo posebnih pogojev za plačevanje predplačil, da bi zagotovili usklajeno in nediskriminatorno plačevanje predplačil.

6. Komisija na zahtevo države članice v izrednem primeru in v mejah iz člena 11(2), točka (b), finančne uredbe sprejme, kadar je ustrezno, izvedbene akte v zvezi z uporabo tega člena. Ti izvedbeni akti lahko odstopajo od odstavka 2 tega člena, vendar samo v tolikšni meri in tako dolgo, kot je nujno potrebno. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

Člen 45

Razporeditev prejemkov

1. V smislu člena 21(5) finančne uredbe se za namenske prejemke štejejo naslednji:

(a) kar zadeva odhodke v okviru tako EKJS kot EKSRP, zneski na podlagi členov 38, 54 in 55 te uredbe ter člena 54 Uredbe (EU) št. 1306/2013, ki se uporablja v skladu s členom 104 te uredbe, ter, kar zadeva odhodke v okviru EKJS, zneski na podlagi členov 53 in 56 te uredbe, ki jih je treba plačati v proračun Unije, vključno s pripadajočimi obrestmi;

(b) zneski, ki ustrezajo sankcijam, uporabljenim v skladu s členoma 12 in 14 Uredbe (EU) 2021/2115, kar zadeva odhodke v okviru EKJS;

(c) vse zasežene varščine, poroštva ali jamstva, dana v skladu s pravom Unije, sprejetim v okviru SKP, razen intervencij za razvoj podeželja; vendar pa države članice obdržijo zasežene varščine, položene pri izdaji izvoznega ali uvoznega dovoljenja ali v okviru razpisnega postopka, katerih izključni namen je zagotoviti, da ponudniki predložijo resne ponudbe;

(d) zneski, dokončno zmanjšani v skladu s členom 41(2).

2. Zneski iz odstavka 1 se plačajo v proračun Unije in se v primeru ponovne uporabe uporabijo izključno za financiranje odhodkov EKJS ali EKSRP.

3. Ta uredba se smiselno uporablja za namenske prejemke iz odstavka 1.

4. Pri knjigovodenju namenskih prejemkov iz te uredbe se v zvezi z EKJS smiselno uporablja člen 113 finančne uredbe.

Člen 46

Ukrepi za informiranje

1. Zagotavljanje informacij, financirano v skladu s členom 7, točka (e), je namenjeno zlasti temu, da pomaga razložiti, izvajati in razvijati SKP ter da ozavešča javnost o vsebini in ciljih te politike, vključno z njenim vplivom na podnebje, okolje in dobrobit živali. Namenjeno je informiranju državljanov o izzivih na področju kmetijstva in hrane, informiranju kmetov in potrošnikov, ponovnemu vzpostavljanju zaupanja potrošnikov z informacijskimi kampanjami po krizah, informiranju drugih oseb, ki so aktivne na podeželju, spodbujanju bolj trajnostnega modela kmetijstva Unije ter pomoči državljanom za njegovo boljše razumevanje.

Zagotavlja skladne, na dokazih temelječe, objektivne in celovite informacije v Uniji in zunaj nje ter opisuje komunikacijske ukrepe, načrtovane v večletnem strateškem načrtu Komisije za kmetijstvo in razvoj podeželja.

2. Ukrepi iz odstavka 1 so lahko:

(a) letni delovni programi ali drugi posebni ukrepi, ki jih predstavijo tretje osebe;

(b) dejavnosti, ki se izvajajo na pobudo Komisije.

Zakonsko predpisani ukrepi ali ukrepi, ki že prejemajo finančna sredstva v okviru drugih ukrepov Unije, so izključeni.

Pri izvajanju dejavnosti iz prvega pododstavka, točka (b), lahko Komisiji pomagajo zunanji strokovnjaki.

Ukrepi iz prvega pododstavka prispevajo tudi h korporativnemu komuniciranju o političnih prednostnih nalogah Unije, kolikor so te prednostne naloge povezane s splošnimi cilji te uredbe.

3. Komisija enkrat na leto objavi razpis za zbiranje predlogov ob upoštevanju pogojev iz finančne uredbe.

4. O ukrepih, ki so predvideni in se sprejmejo v skladu s tem členom, se uradno obvesti odbor iz člena 103(1).

5. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu vsaki dve leti predloži poročilo o izvajanju tega člena.

Člen 47

Druga pooblastila Komisije v zvezi s tem poglavjem

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s pogoji, pod katerimi se kompenzirajo določene vrste odhodkov in prihodkov v okviru EKJS in EKSRP.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 te uredbe za dopolnitev te uredbe s pravili o metodi, ki se uporabi pri obveznostih in plačilu zneskov, če do začetka proračunskega leta proračun Unije še ni bil sprejet ali če skupni znesek načrtovanih obveznosti presega prag, določen v členu 11(2) finančne uredbe.

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o:

(a) financiranju in obračunavanju intervencijskih ukrepov v obliki javnega skladiščenja in drugih odhodkov, ki jih financirata EKJS in EKSRP;

(b) pogojih izvajanja postopka samodejne sprostitve prevzetih obveznosti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

POGLAVJE IV

Potrditev obračunov

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 48

Enotni revizijski pristop

Komisija v skladu s členom 127 finančne uredbe dobi zagotovila na podlagi dela, ki ga opravijo certifikacijski organi iz člena 12 te uredbe, razen če je obvestila zadevno državo članico, da se za dano finančno leto ne more opreti na delo certifikacijskega organa, in to upošteva v svoji oceni tveganja glede potrebe po revizijah Komisije v tej državi članici. Komisija to državo članico obvesti o razlogih, zaradi katerih se ne more opreti na delo zadevnega certifikacijskega organa.

Člen 49

Pregledi s strani Komisije

1. Komisija lahko brez poseganja v preglede, ki jih države članice izvajajo v skladu s svojimi zakoni in drugimi predpisi ali na podlagi člena 287 PDEU, ali v kakršne koli preglede, ki se izvedejo na podlagi člena 322 PDEU ali Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ali člena 127 finančne uredbe, izvede preglede v državah članicah, da preveri predvsem ali:

(a) so upravne prakse skladne s pravili Unije;

(b) imajo odhodki, ki spadajo na področje uporabe člena 5(2) in člena 6 te uredbe ter ustrezajo intervencijam iz Uredbe (EU) 2021/2115, ustrezen učinek, kot je naveden v letnem poročilu o smotrnosti;

(c) so bili odhodki v zvezi z ukrepi iz uredb (EU) št. 228/2013, (EU) št. 229/2013, (EU) št. 1308/2013 in (EU) št. 1144/2014 izvršeni in preverjeni v skladu z veljavnimi pravili Unije;

(d) se delo certifikacijskega organa izvaja v skladu s členom 12 in za namene oddelka 2 tega poglavja;

(e) plačilna agencija izpolnjuje minimalne pogoje za akreditacijo iz člena 9(2) in ali država članica pravilno uporablja člen 9(4);

(f) zadevna država članica izvaja strateški načrt SKP v skladu s členom 9 Uredbe (EU) 2021/2115;

(g) se akcijski načrti iz člena 42 pravilno izvajajo.

Osebe, ki jih Komisija pooblasti za izvajanje pregledov v njenem imenu, ali zastopniki Komisije, ki delujejo v okviru dodeljenih pooblastil, imajo dostop do poslovnih knjig ter vseh drugih dokumentov, vključno z dokumenti in metapodatki, pripravljenimi ali prejetimi in shranjenimi na elektronskih nosilcih, v zvezi z odhodki, ki se financirajo iz EKJS ali EKSRP.

Pooblastila za izvajanje pregledov ne vplivajo na uporabo nacionalnih določb, na podlagi katerih lahko nekatera dejanja opravijo samo zastopniki, posebej imenovani v skladu z nacionalnim pravom. Brez poseganja v posebne določbe Uredbe (Euratom, ES) št. 2185/96 in Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 osebe, ki jih pooblasti Komisija, da delujejo v njenem imenu, med drugim ne sodelujejo pri obiskih na domu ali uradnih zaslišanjih oseb na podlagi nacionalnega prava zadevne države članice. Vendar imajo dostop do tako pridobljenih informacij.

2. Komisija pred pregledom pravočasno obvesti zadevno državo članico ali državo članico, na ozemlju katere se bo pregled izvedel, pri čemer upošteva upravno obremenitev plačilnih agencij pri organizaciji pregledov. Zastopniki zadevne države članice lahko sodelujejo pri takšnih pregledih.

Na zahtevo Komisije in s soglasjem države članice pristojni organi te države članice izvedejo dodatne preglede ali preiskave v zvezi z operacijami iz te uredbe. Pri teh pregledih lahko sodelujejo zastopniki Komisije ali osebe, ki jih Komisija pooblasti, da delujejo v njenem imenu.

Za izboljšanje pregledov lahko Komisija s soglasjem zadevnih držav članic pri nekaterih pregledih ali preiskavah zaprosi za pomoč organe teh držav članic.

Člen 50

Dostop do informacij

1. Države članice dajo Komisiji na razpolago vse informacije, potrebne za dobro delovanje EKJS in EKSRP, ter sprejmejo vse ustrezne ukrepe za omogočanje pregledov, za katere Komisija meni, da so ustrezni v okviru upravljanja financiranja Unije.

2. Države članice Komisiji na zahtevo posredujejo zakone in druge predpise, ki so jih sprejele za izvajanje pravnih aktov Unije v zvezi s SKP, ki imajo finančne posledice za EKJS ali EKSRP.

3. Države članice dajo Komisiji na razpolago informacije o nepravilnostih v smislu Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 in drugih primerih neizpolnjevanja pogojev, ki so jih države članice določile v njihovih strateških načrtih SKP, o primerih domnevnih goljufij in o ukrepih v skladu z oddelkom 3 tega poglavja za izterjavo neupravičeno plačanih zneskov, povezanih s temi nepravilnostmi in goljufijami. Komisija te informacije vsako leto povzame in objavi ter jih posreduje Evropskemu parlamentu.

Člen 51

Dostop do dokumentov

1. Akreditirane plačilne agencije hranijo podporne dokumente o izvršenih plačilih in dokumente o izvajanju pregledov, kot predpisuje pravo Unije, ter te dokumente in informacije dajo na razpolago Komisiji.

Ti dokumenti in informacije se lahko hranijo v elektronski obliki pod pogoji, ki jih določi Komisija na podlagi odstavka 3.

Kadar te dokumente in informacije hrani organ, ki deluje po pooblastilu plačilne agencije in je zadolžen za odobritev odhodkov, ta organ akreditirani plačilni agenciji pošlje poročila o številu izvedenih pregledov, njihovi vsebini in ukrepih, sprejetih na podlagi rezultatov teh pregledov.

2. Ta člen se smiselno uporablja za certifikacijske organe.

3. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o pogojih za hrambo dokumentov in informacij iz tega člena, tudi o tem, v kakšni obliki in kako dolgo se hranijo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

Člen 52

Pooblastila Komisije v zvezi s pregledi in dokumenti ter obveznostjo sporočanja in sodelovanja

1. Da se zagotovi pravilna in učinkovita uporaba določb o pregledih ter dostopu do dokumentov in informacij iz tega poglavja, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s posebnimi obveznostmi, ki jih morajo izpolnjevati države članice v skladu s tem poglavjem, in pravili o merilih za določitev primerov nepravilnosti v smislu Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 ter drugih primerov neizpolnjevanja pogojev, ki so jih določile države članice v strateških načrtih SKP, o katerih je treba poročati, in o podatkih, ki jih je treba zagotoviti v tem okviru.

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o postopkih v zvezi z obveznostmi glede sodelovanja, ki jih morajo države članice izpolnjevati za izvajanje členov 49 in 50. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

Oddelek 2

Potrditev

Člen 53

Letna potrditev obračunov

1. Komisija pred 31. majem leta, ki sledi zadevnemu proračunskemu letu, na podlagi informacij iz člena 9(3), prvi pododstavek, točki (a) in (d), sprejme izvedbene akte, s katerimi odloči o potrditvi obračunov akreditiranih plačilnih agencij za odhodke iz člena 5(2) in člena 6. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 103(2).

V teh izvedbenih aktih se zajame popolnost, natančnost in resničnost predloženih letnih obračunov in ne posegajo v vsebino izvedbenih aktov, sprejetih naknadno na podlagi členov 54 in 55.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila o ukrepih, ki so potrebni za namene sprejetja in izvajanja izvedbenih aktov iz odstavka 1, vključno s pravili o izmenjavi informacij med Komisijo in državami članicami ter roki, ki jih je treba upoštevati. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

Člen 54

Letna potrditev smotrnosti

1. Kadar odhodki iz člena 5(2) in člena 6 te uredbe, ki ustrezajo intervencijam iz naslova III Uredbe (EU) 2021/2115, nimajo ustreznega učinka, kot je bil naveden v letnem poročilu o smotrnosti iz člena 9(3) in člena 10 te uredbe ter člena 134 Uredbe (EU) 2021/2115, Komisija pred 15. oktobrom leta, ki sledi zadevnemu proračunskemu letu, sprejme izvedbene akte, v katerih določi zneske, za katere se zmanjša financiranje Unije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 103(2).

Ti izvedbeni akti ne posegajo v vsebino izvedbenih aktov, sprejetih naknadno na podlagi člena 55 te Uredbe.

2. Komisija zneske, ki jih je treba zmanjšati, oceni na podlagi razlike med letnimi odhodki, prijavljenimi za intervencijo, in zneskom ustreznega sporočenega učinka v skladu s strateškim načrtom SKP ter ob upoštevanju utemeljitev države članice v letnih poročilih o smotrnosti v skladu s členom 134(8) Uredbe (EU) 2021/2115.

3. Komisija pred sprejetjem izvedbenega akta iz odstavka 1 tega člena zadevni državi članici da priložnost, da v obdobju, ki ni krajše od 30 dni, kadar so bili dokumenti iz člena 9(3), člena 10 in člena 12(2) predloženi v roku, predloži pripombe in utemelji morebitne razlike.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s pravili o merilih za utemeljitve zadevne države članice ter metodologiji in merilih za uporabo zmanjšanj.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila o ukrepih, ki so potrebni za namene sprejetja in izvajanja izvedbenih aktov iz odstavka 1 tega člena, vključno s pravili o izmenjavi informacij med Komisijo in državami članicami ter roki, ki jih je treba upoštevati. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

Člen 55

Postopek potrditve skladnosti

1. Kadar Komisija ugotovi, da odhodki iz člena 5(2) in člena 6 niso bili izvršeni v skladu s pravom Unije, sprejme izvedbene akte, s katerimi določi zneske, ki se izključijo iz financiranja Unije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 103(2).

Vendar, kar zadeva vrste intervencij iz Uredbe (EU) 2021/2115, se izključitve iz financiranja Unije, kot je navedeno v prvem pododstavku tega odstavka, uporabljajo le v primeru resnih pomanjkljivosti v pravilnem delovanju sistemov upravljanja držav članic.

Prvi pododstavek se ne uporablja za posamezne upravičence v primerih neizpolnjevanja pogojev za upravičenost, določenih v strateških načrtih SKP in nacionalnih pravilih.

2. Komisija oceni zneske, ki se izključijo iz financiranja, na podlagi teže ugotovljenih pomanjkljivosti. V zvezi s tem ustrezno upošteva naravo teh pomanjkljivosti ter finančno škodo, povzročeno Uniji.

3. Pred sprejetjem izvedbenega akta iz odstavka 1 se ugotovitve Komisije in pripombe zadevne države članice na te ugotovitve uradno pisno sporočijo obema stranema, ki se skušata nato dogovoriti o ukrepih, ki naj se sprejmejo. Zadevna država članica ima možnost dokazati, da je dejanski obseg neizpolnjevanja manjši od tega, kar je ocenila Komisija.

Če dogovor ni dosežen, lahko zadevna država članica zahteva uvedbo postopka za uskladitev stališč obeh strani v štirih mesecih. Postopek izvede spravni organ. Poročilo o izidu tega postopka se predloži Komisiji. Komisija upošteva priporočila iz poročila, preden odloči o zavrnitvi financiranja, če pa odloči, da ne bo upoštevala priporočil iz poročila, svojo odločitev utemelji.

4. Financiranje se ne zavrne za:

(a) odhodke iz člena 5(2), izvršene več kot 24 mesecev pred tem, ko Komisija pisno uradno obvesti državo članico o svojih ugotovitvah;

(b) odhodke za večletne intervencije s področja uporabe člena 5(2) ali področja uporabe intervencij za razvoj podeželja iz člena 6, kadar je upravičencu zadnja obveznost naložena več kot 24 mesecev pred tem, ko Komisija pisno uradno obvesti državo članico o svojih ugotovitvah;

(c) odhodke za intervencije za razvoj podeželja iz člena 6, razen tistih iz točke (b) tega odstavka za katere je bilo plačilo oziroma končno plačilo s strani plačilne agencije izvršeno več kot 24 mesecev pred tem, ko Komisija pisno uradno obvesti državo članico o svojih ugotovitvah.

5. Odstavek 4 se ne uporablja v primeru:

(a) pomoči, ki jih odobri država članica in za katere je Komisija uvedla postopek iz člena 108(2) PDEU;

(b) kršitev, v zvezi s katerimi je Komisija državi članici poslala obrazloženo mnenje v skladu s členom 258 PDEU;

(c) kršitev obveznosti držav članic iz naslova IV, poglavje III, te uredbe, če Komisija državo članico pisno uradno obvesti o svojih ugotovitvah v 12 mesecih po prejemu poročila države članice o rezultatih pregledov zadevnih odhodkov.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s pravili o merilih in metodologiji za izvedbo finančnih popravkov.

7. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila o ukrepih, ki so potrebni za namene sprejetja in izvajanja izvedbenih aktov iz odstavka 1 tega člena, vključno s pravili o izmenjavi informacij med Komisijo in državami članicami, o rokih, ki jih je treba upoštevati, in spravnem postopku, predvidenem v odstavku 3 tega člena in o vzpostavitvi, nalogah, sestavi in ureditvi dela spravnega organa. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

Oddelek 3

Izterjave v primeru neizpolnjevanja

Člen 56

Posebne določbe za EKJS

1. Zneski, ki jih izterjajo države članice zaradi nepravilnosti in drugih primerov neizpolnjevanja pogojev intervencij iz strateških načrtov SKP s strani upravičencev, in pripadajoče obresti se nakažejo plačilnim agencijam, ki jih vknjižijo kot prihodke, namenjene EKJS, in sicer v mesecu, ko je bil denar dejansko prejet.

2. Države članice lahko brez poseganja v odstavek 1 plačilni agenciji kot organu, pristojnemu za izterjavo dolga, naročijo, naj vse neporavnane dolgove upravičenca odšteje od prihodnjih plačil temu upravičencu.

3. Ob nakazovanju v proračun Unije, kot je navedeno v odstavku 1, lahko zadevna država članica za pavšalno povračilo stroškov izterjave zadrži 20 % ustreznega zneska, razen v primeru neizpolnjevanja s strani upravnih organov ali drugih služb države članice.

Člen 57

Posebne določbe za EKSRP

1. Ob ugotovitvi nepravilnosti in v drugih primerih neizpolnjevanja pogojev intervencij za razvoj podeželja, določenih v strateških načrtih SKP, s strani upravičencev ter, kar zadeva finančne instrumente, tudi s strani posebnih skladov v okviru holdinških skladov ali končnih prejemnikov, države članice uporabijo finančne popravke, tako da delno ali, kadar je to upravičeno, v celoti prekličejo zadevno financiranje Unije. Države članice upoštevajo naravo in težo ugotovljenega neizpolnjevanja ter višino finančne izgube za EKSRP.

Zneski financiranja Unije iz EKSRP, ki se prekličejo, in izterjani zneski s pripadajočimi obrestmi se prerazporedijo za druge operacije razvoja podeželja iz strateških načrtov SKP. Vendar lahko država članica preklicana ali izterjana sredstva Unije v celoti ponovno uporabi le za operacijo razvoja podeželja, predvideno v njenem strateškem načrtu SKP in teh sredstev ne sme prerazporediti za operacije za razvoj podeželja, ki so bile predmet finančnega popravka.

Države članice od vseh prihodnjih plačil upravičencem, ki jih mora izvesti plačilna agencija, odštejejo vsak znesek, za katerega ugotovijo, da ni upravičen zaradi neodpravljenih nepravilnosti upravičenca v skladu s tem členom.

2. Z odstopanjem od odstavka 1, drugi pododstavek, za intervencije za razvoj podeželja, ki prejemajo pomoč iz finančnih instrumentov iz člena 58 Uredbe (EU) 2021/1060, se lahko prispevek, ki je bil preklican zaradi posameznega primera neizpolnjevanja, ponovno uporabi v okviru istega finančnega instrumenta, kot sledi:

(a) kadar je neizpolnjevanje, zaradi katerega se prekliče prispevek, ugotovljeno na ravni končnega prejemnika, kot je opredeljen v členu 2, točka 18, Uredbe (EU) 2021/1060, samo za druge končne prejemnike v okviru istega finančnega instrumenta;

(b) kadar je neizpolnjevanje, zaradi katerega se prekliče prispevek, ugotovljeno na ravni posebnega sklada, kot je opredeljen v členu 2, točka 21, Uredbe (EU) 2021/1060 znotraj holdinškega sklada, kot je opredeljen v členu 2, točka 20, navedene uredbe, in sicer samo za druge posebne sklade.

Člen 58

Izvedbena pooblastila v zvezi z morebitno izravnavo zneskov in obliko uradnih obvestil

Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila o morebitni izravnavi zneskov, ki izhajajo iz izterjave neupravičenih plačil, in o tem, v kakšni obliki ji države članice posredujejo uradna obvestila in sporočila v zvezi z obveznostmi iz tega oddelka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

NASLOV IV

KONTROLNI SISTEMI IN SANKCIJE

POGLAVJE I

Splošna pravila

Člen 59

Zaščita finančnih interesov Unije

1. V okviru SKP države članice spoštujejo veljavne sisteme upravljanja, sprejmejo vse zakone in druge predpise, pa tudi vse druge potrebne ukrepe za zagotavljanje učinkovite zaščite finančnih interesov Unije, vključno z uporabo učinkovitih meril za upravičenost odhodkov iz člena 37. Ti predpisi in ukrepi zadevajo zlasti:

(a) preverjanje zakonitosti in pravilnosti dejavnosti, ki se financirajo iz EKJS in EKSRP, tudi na ravni upravičencev in kot je določeno v nacionalnih strateških načrtih SKP;

(b) zagotavljanje učinkovitega preprečevanja goljufij, zlasti na področjih z večjim tveganjem, ki bo imelo odvračilni učinek in pri katerem se bodo upoštevali stroški in koristi ter sorazmernost ukrepov;

(c) preprečevanje, odkrivanje in odpravljanje nepravilnosti in goljufij;

(d) uvedbo učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih sankcij v skladu s pravom Unije ali, kadar to ni mogoče, v skladu z nacionalnim pravom ter po potrebi uvedbo sodnih postopkov v ta namen;

(e) izterjavo neupravičeno plačanih zneskov skupaj z obrestmi in po potrebi začetek pravnih postopkov v zvezi s tem, vključno za nepravilnosti v smislu člena 1(2) Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95.

2. Države članice vzpostavijo učinkovite sisteme upravljanja in kontrole, da se zagotovi skladnost z zakonodajo Unije, ki ureja intervencije Unije.

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev pravilnega delovanja svojih sistemov upravljanja in kontrole ter zakonitosti in pravilnosti izdatkov, prijavljenih Komisiji.

Da bi Komisija v zvezi s tem pomagala državam članicam, jim da na voljo orodje za podatkovno rudarjenje, da se ocenijo tveganja, ki jih predstavljajo projekti, upravičenci, izvajalci in pogodbe, obenem pa zagotovita minimalno upravno breme in učinkovita zaščita finančnih interesov Unije. To orodje za podatkovno rudarjenje se lahko uporablja tudi za preprečevanje izogibanja pravilom iz člena 62. Komisija do leta 2025 predloži poročilo, v katerem oceni uporabo enotnega orodja za podatkovno rudarjenje in njegovo interoperabilnost glede na njegovo splošno uporabo v državah članicah.

3. Države članice zagotovijo, da so sistem poročanja in podatki o kazalnikih kakovostni in zanesljivi.

4. Države članice zagotovijo, da jim upravičenci EKJS in EKSRP predložijo informacije, potrebne za njihovo identifikacijo, po potrebi vključno z opredelitvijo skupine, v kateri sodelujejo, kot je opredeljeno v členu 2, točka 11 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([30]).

([30]) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

5. Države članice sprejmejo ustrezne previdnostne ukrepe, ki zagotavljajo, da so uporabljene sankcije, kot je navedeno v odstavku 1, točka (d), sorazmerne in da se stopnjujejo glede na resnost, obseg, trajnost ali ponavljanje ugotovljenega neizpolnjevanja.

Ureditve, določene s strani držav članic, zagotavljajo zlasti, da se sankcij ne naloži kadar:

(a) do neizpolnjevanja pride zaradi višje sile ali izjemnih okoliščin v skladu s členom 3;

(b) do neizpolnjevanja pride zaradi napake pristojnega organa ali drugega organa in kadar ni razumno pričakovati, da bi oseba, ki jo upravna sankcija zadeva, napako lahko odkrila;

(c) lahko zadevna oseba pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da ni kriva za neizpolnjevanje obveznosti iz odstavka 1 tega člena, ali kadar se pristojni organ drugače prepriča, da zadevna oseba ni kriva.

Kadar je neizpolnjevanje pogojev za dodelitev pomoči posledica višje sile ali izjemnih okoliščin v skladu s členom 3, upravičenec ohrani pravico do pomoči.

6. Države članice lahko v svoje sisteme upravljanja in kontrole vključijo možnost, da se vloge za pomoč in zahtevki za plačilo po njihovi predložitvi popravijo brez vpliva na pravico do prejema pomoči, če so bili elementi ali izpustitve, ki jih je treba popraviti, narejeni v dobri veri, kot je priznal pristojni organ in, da se popravek izvede, preden je vlagatelj obveščen o izbiri za pregled na kraju samem ali preden pristojni organ sprejme odločitev v zvezi z vlogo.

7. Države članice vzpostavijo ureditev za zagotavljanje učinkovite obravnave pritožb v zvezi s EKJS in EKSRP in na zahtevo Komisije obravnavajo pritožbe, ki so bile posredovane Komisiji in spadajo na področje uporabe njihovih strateških načrtov SKP. Države članice Komisijo obvestijo o rezultatih teh obravnav. Komisija zagotovi, da se pritožbe, vložene neposredno pri njej, ustrezno obravnavajo. Kadar Komisija posreduje pritožbo državi članici, država članica pa je ne obravnava do roka, ki ga določi Komisija, Komisija sprejme potrebne ukrepe, za zagotovitev izpolnjevanja obveznosti države članice na podlagi tega odstavka.

8. Države članice Komisijo obvestijo o ukrepih in dejavnostih, sprejetih v skladu z odstavkoma 1 in 2.

Vsi pogoji, ki jih določijo države članice kot dopolnilo k pogojem za prejemanje podpore iz EKJS ali EKSRP, določenim v predpisih Unije, so preverljivi.

9. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi potrebna pravila, s katerimi naj bi dosegli enotno uporabo tega člena, ki zadevajo:

(a) postopke, roke, izmenjavo informacij, zahteve za orodje za podatkovno rudarjenje in informacije, ki se zberejo o identifikaciji upravičencev v zvezi z obveznostmi iz odstavkov 1, 2 in 4;

(b) uradna obvestila in sporočila, ki jih države članice pošljejo Komisiji v zvezi z obveznostmi iz odstavkov 5 in 7.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

Člen 60

Pravila v zvezi s pregledi, ki se izvedejo

1. Sistemi upravljanja in kontrole, ki jih vzpostavijo države članice v skladu s členom 59(2), vsebujejo sistematične preglede, ki so med drugim osredotočeni na področja, na katerih je tveganje za napake največje.

Države članice zagotovijo, da se izvede raven pregledov, potrebnih za učinkovito obvladovanje tveganj za finančne interese Unije. Ustrezni organ vzame svoj kontrolni vzorec iz celotne populacije vlagateljev, ki vključuje, kadar je ustrezno, naključni del in del, ki temelji na oceni tveganja.

2. Pregledi operacij, ki prejemajo pomoč iz finančnih instrumentov iz člena 58 Uredbe (EU) 2021/1060, se izvajajo le na ravni holdinškega sklada in posebnih skladov ter – v okviru jamstvenih skladov – na ravni organov, ki zagotavljajo osnovna nova posojila.

Pregledi se ne izvajajo na ravni EIB ali drugih mednarodnih finančnih institucij, v katerih ima država članica delež.

3. Da se zagotovi pravilno in učinkovito izvajanje pregledov ter da je preverjanje pogojev glede upravičenosti učinkovito, dosledno in nediskriminatorno ter da ščiti finančne interese Unije, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s pravili o dodatnih zahtevah v zvezi s carinskimi postopki, zlasti tistimi iz Uredbe (EU) št. 952/2013, kadar je to potrebno zaradi ustreznega upravljanja sistema.

4. Kar zadeva ukrepe iz kmetijske zakonodaje, Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila, ki so potrebna za enotno izvajanje tega člena, zlasti:

(a) v zvezi s konopljo, kot je navedeno v členu 4(4), drugi pododstavek, Uredbe (EU) (EU) 2021/2115, pravila o posebnih kontrolnih ukrepih in metodah za določanje vsebnosti tetrahidrokanabinola;

(b) v zvezi z bombažem, kot je navedeno v naslovu III, poglavje II, oddelek 3, pododdelek 2, Uredbe (EU) 2021/2115, sistem za preglede odobrenih medpanožnih organizacij;

(c) v zvezi z vinom, kot je navedeno v Uredbi (EU) št. 1308/2013, pravila o izmeri površin, pa tudi preglede in pravila, ki urejajo posebne finančne postopke za izboljšavo pregledov;

(d) preizkuse in metode za ugotavljanje upravičenosti proizvodov do javne intervencije in zasebnega skladiščenja ter uporabo razpisnih postopkov tako za javno intervencijo kot za zasebno skladiščenje;

(e) druga pravila o pregledih, ki jih izvedejo države članice, kar zadeva merila iz poglavja IV Uredbe (EU) št. 228/2013 in poglavja IV Uredbe (EU) št. 229/2013.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

Člen 61

Neizpolnjevanje pravil o javnem naročanju

Kadar pravila Unije ali nacionalna pravila o javnem naročanju niso izpolnjena, države članice zagotovijo, da se del pomoči, ki se ne izplača ali se ukine, določi na podlagi resnosti neizpolnjevanja in v skladu z načelom sorazmernosti.

Države članice zagotovijo, da to vpliva na zakonitost in pravilnost transakcije samo do višine dela pomoči, ki se ne izplača ali ki se ukine.

Člen 62

Klavzula o izogibanju

Države članice brez poseganja v posebne določbe prava Unije sprejmejo učinkovite in sorazmerne ukrepe, ki preprečujejo izogibanje določbam prava Unije in zagotavljajo zlasti, da se nobena ugodnost na podlagi kmetijske zakonodaje ne odobri fizičnim ali pravnim osebam, v zvezi s katerimi je ugotovljeno, da so bili pogoji za pridobitev takšnih ugodnosti ustvarjeni umetno in v nasprotju s cilji navedene zakonodaje.

Člen 63

Skladnost intervencij za namene pregledov v vinskem sektorju

Za namene uporabe intervencij v vinskem sektorju iz naslova III, poglavje III, oddelek 4 Uredbe (EU) 2021/2115, države članice zagotovijo, da so upravni in kontrolni postopki, ki se uporabljajo za te intervencije, skladni z integriranim sistemom iz poglavja II tega naslova v zvezi z naslednjim:

(a) identifikacijskimi sistemi za kmetijske parcele;

(b) pregledi.

Člen 64

Varščine

1. Kadar tako narekuje kmetijska zakonodaja, države članice zahtevajo polog varščine, ki zagotavlja, da bo v primeru neizpolnjevanja določene obveznosti na podlagi navedene zakonodaje v korist pristojnega organa plačan ali zasežen določen znesek.

2. Razen v primeru višje sile se varščina v celoti ali delno zaseže, kadar določena obveznost ni bila izpolnjena ali je bila izpolnjena le delno.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s pravili, ki zagotavljajo nediskriminatorno obravnavo, enakost in spoštovanje sorazmernosti pri pologu varščine in ki:

(a) določajo odgovorno osebo v primeru neizpolnjevanja obveznosti;

(b) določajo posebne primere, ko lahko pristojni organ opusti zahtevo po varščini;

(c) določajo pogoje, ki se uporabljajo za varščino, ki bo položena, in za garanta ter pogoje za polog in sprostitev te varščine;

(d) določajo posebne pogoje, povezane z varščino, položeno v okviru predplačil;

(e) določajo posledice kršitve obveznosti, za katere je bila položena varščina, kakor je določeno v odstavku 1, vključno z zasegom varščin in stopnjo zmanjšanja, ki se uporabi pri sprostitvi varščin za nadomestila, dovoljenja, ponudbe, razpise ali posebne zahtevke in kadar obveznost, zajeta v tej varščini, delno ali v celoti ni izpolnjena, pri čemer se upošteva vrsta obveznosti, količina, pri kateri je bila obveznost kršena, obdobje, ki presega rok, do katerega naj bi bila obveznost izpolnjena, in čas, v katerem se predložijo dokazi o izpolnitvi obveznosti.

4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o:

(a) obliki varščine, ki bo položena, in postopku za polog varščine, sprejem varščine in nadomestitev prvotne varščine;

(b) postopkih za sprostitev varščine;

(c) uradnih obvestilih, ki jih morajo poslati države članice in Komisija.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

POGLAVJE II

Integrirani administrativni in kontrolni sistem

Člen 65

Področje uporabe in opredelitev pojmov v zvezi s tem poglavjem

1. Vsaka država članica vzpostavi in upravlja integrirani administrativni in kontrolni sistem (v nadaljnjem besedilu: integrirani sistem).

2. Integrirani sistem se uporablja za intervencije na osnovi površin in živali iz naslova III, poglavji II in IV, Uredbe (EU) 2021/2115 ter ukrepe iz poglavja IV Uredbe (EU) št. 228/2013 oziroma poglavja IV Uredbe (EU) št. 229/2013.

3. Integrirani sistem se v potrebnem obsegu uporablja tudi za upravljanje in kontrolo pogojenosti in intervencij v vinskem sektorju, kot je določeno v naslovu III Uredbe (EU)2021/2115.

4. V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „geoprostorska vloga“ pomeni elektronski obrazec za vlogo, ki vključuje aplikacijo informacijske tehnologije na podlagi geografskega informacijskega sistema, ki omogoča upravičencem, da prijavijo lokacijo kmetijskih parcel kmetijskega gospodarstva, kot je opredeljeno v členu 3, točka (2), Uredbe (EU) 2021/2115, in nekmetijskih površin, za katere se zahteva plačilo;

(b) „sistem za spremljanje površin“ pomeni postopek rednega in sistematičnega opazovanja, sledenja in ocenjevanja kmetijskih dejavnosti in praks na kmetijskih površinah na podlagi podatkov satelitov Sentineli programa Copernicus in drugih vsaj enakovrednih podatkov;

(c) „sistem za identifikacijo in registracijo živali“ pomeni sistem za identifikacijo in registracijo gojenih kopenskih živali, določen v delu IV, naslov I, poglavje 2, oddelek 1, Uredbe (ES) št. 2016/492 Evropskega parlamenta in Sveta ([31]);

(d) „kmetijska parcela“ pomeni s strani držav članic opredeljeno enoto kmetijske površine, določene v skladu s členom 4(3) Uredbe (EU) 2021/2115;

(e) „sistem geografskih informacij“ pomeni računalniški sistem, ki omogoča pridobivanje, shranjevanje, analiziranje in prikazovanje geografsko vezanih informacij;

(f) „samodejni sistem zahtevkov“ pomeni sistem za vloge za intervencije na osnovi površin ali živali, v katerem so v uradnih računalniško podprtih podatkovnih zbirkah, ki jih upravlja država članica, na voljo podatki, ki jih zahteva upravni organ najmanj za posamezne površine ali živali, za katere se zaprosi za pomoč, in se po potrebi dajo na voljo upravičencu.

Člen 66

Elementi integriranega sistema

1. Integrirani sistem obsega naslednje elemente:

(a) identifikacijski sistem za kmetijske parcele;

(b) sistem za geoprostorske vloge in, kadar je ustrezno, sistem za vloge za živali;

(c) sistem za spremljanje površin;

(d) sistem za identifikacijo upravičencev do intervencij in ukrepov iz člena 65(2);

(e) sistem kontrol in sankcij;

([31]) Uredba (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) (UL L 84, 31.3.2016, str. 1).

(f) po potrebi sistem za identifikacijo in registracijo plačilnih pravic;

(g) po potrebi sistem za identifikacijo in registracijo živali.

2. Integrirani sistem zagotavlja informacije, ki so relevantne za poročanje o kazalnikih iz člena 7 Uredbe (EU) 2021/2115.

3. Integrirani sistem deluje na podlagi elektronskih podatkovnih zbirk in geografskih informacijskih sistemov ter omogoča izmenjavo in integracijo podatkov med elektronskimi podatkovnimi zbirkami in geografskimi informacijskimi sistemi. Kadar je ustrezno, geografski informacijski sistem omogoča to izmenjavo in vključitev podatkov o kmetijskih parcelah na razmejenih varovanih območjih in določenih območjih, vzpostavljenih v skladu z zakonodajo Unije iz Priloge XIII k Uredbi (EU) 2021/2115, kot so območja Natura 2000 ali območja, občutljiva za onesnaževanje z nitrati v smislu člena 2, točka (k), Direktive Sveta 91/676/EGS ([32]), pa tudi o krajinskih značilnostih v dobrih kmetijskih in okoljskih razmerah, opredeljenih v skladu s členom 13 Uredbe (EU) 2021/2115, ali zajetih v intervencije iz naslova III, poglavji II in IV, navedene uredbe.

4. Komisija lahko brez poseganja v odgovornosti držav članic za izvajanje in uporabo integriranega sistema zaprosi za pomoč specializirane organe ali osebe, da bi olajšala vzpostavitev, spremljanje in delovanje integriranega sistema, ter zlasti, da bi pristojnim organom držav članic zagotovila tehnično svetovanje.

5. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za pravilno vzpostavitev in delovanje integriranega sistema in si, kadar za to zaprosi druga država članica, vzajemno pomagajo za namene tega poglavja.

Člen 67

Hramba in izmenjava podatkov

1. Države članice evidentirajo in hranijo vse podatke in dokumentacijo o letnih učinkih, sporočenih v okviru letne potrditve smotrnosti iz člena 54, in sporočenem napredku pri doseganju ciljev iz strateškega načrta SKP, ki se spremljajo v skladu s členom 128 Uredbe (EU) 2021/2115.

Podatki in dokumentacija iz prvega pododstavka v zvezi s tekočim koledarskim ali tržnim letom in v zvezi s preteklimi 10 koledarskimi ali tržnimi leti so na voljo za vpogled prek digitalnih zbirk podatkov pristojnega organa države članice.

Podatki, ki se uporabljajo za sistem za spremljanje površin, se lahko hranijo kot neobdelani podatki na strežniku, ki je ločen od pristojnih organov. Ti podatki se na strežniku hranijo najmanj tri leta.

Z odstopanjem od drugega pododstavka morajo države članice, ki so k Uniji pristopile leta 2013 ali pozneje, zagotoviti, da so podatki na voljo za vpogled šele od leta njihovega pristopa.

Z odstopanjem od drugega pododstavka se od držav članic zahteva le, da zagotovijo, da so podatki in dokumentacija v zvezi s sistemom za spremljanje površin iz člena 66(1), točka (c), na voljo za posvetovanje z dnem začetka izvajanja sistema za spremljanje površin.

2. Države članice lahko uporabljajo zahteve iz odstavka 1 na regionalni ravni pod pogojem, da so te zahteve in upravni postopki za beleženje podatkov in dostop do njih enotni na celotnem ozemlju države članice in da omogočajo združevanje podatkov na nacionalni ravni.

([32]) Direktiva Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (UL L 375, 31.12.1991, str. 1).

3. Države članice zagotovijo, da se nabori podatkov, zbrani prek integriranega sistema, ki so relevantne za namene Direktive 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([33]) ali za spremljanje politik Unije, brezplačno izmenjujejo med javnimi organi države članice in da so javno dostopni na nacionalni ravni. Države članice zagotovijo tudi, da imajo institucije in organi Unije dostop do teh naborov podatkov.

4. Države članice zagotovijo, da se nabori podatkov, zbrani prek integriranega sistema in relevantni za izdelavo evropske statistike v skladu z Uredbo (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ([34]), brezplačno izmenjujejo med Komisijo (Eurostat), nacionalnimi statističnimi uradi in po potrebi drugimi nacionalnimi organi, odgovornimi za izdelavo evropske statistike.

5. Države članice omejijo javni dostop do naborov podatkov iz odstavkov 3 in 4, kadar bi tak dostop neugodno vplival na zaupnost osebnih podatkov v skladu z Uredbo (EU) 2016/679.

6. Države članice vzpostavijo svoje sisteme tako, da zagotovijo, da imajo upravičenci dostop do vseh relevantnih podatkov v zvezi z njimi glede zemljišči, ki jih uporabljajo ali jih nameravajo uporabljati, da se jim omogoči vložitev natančnih vlog.

Člen 68

Identifikacijski sistem za kmetijske parcele

1. Identifikacijski sistem za kmetijske parcele je geografski informacijski sistem, ki ga vzpostavijo in redno posodabljajo države članice na podlagi letalskega ali satelitskega ortofoto posnetka z enotnim standardom, ki zagotavlja stopnjo natančnosti, ki ustreza najmanj natančnosti kartografskega merila 1:5 000.

2. Države članice zagotovijo, da identifikacijski sistem za kmetijske parcele:

(a) enoznačno identificira vsako kmetijsko parcelo in enote zemljišča, ki vsebujejo nekmetijske površine, ki jih države članice štejejo za upravičene do prejemanja pomoči za intervencije iz naslova III Uredbe (EU) 2021/2115;

(b) vsebuje posodobljene vrednosti za površine, ki jih države članice štejejo za upravičene do prejemanja pomoči za intervencije iz člena 65(2);

(c) omogoča pravilno lokalizacijo kmetijskih parcel in nekmetijskih površin, za katere se zahteva plačilo.

3. Države članice letno ocenijo kakovost identifikacijskega sistema za kmetijske parcele v skladu z metodologijo, določeno na ravni Unije.

Kadar ocena pokaže pomanjkljivosti v sistemu, države članice sprejmejo ustrezne popravne ukrepe ali pa, če tega ne storijo, Komisija od njih zahteva, da pripravijo akcijski načrt v skladu s členom 42.

Poročilo o oceni in, kadar je ustrezno, popravni ukrepi ter časovni načrt za njihovo izvedbo se Komisiji predložijo do 15. februarja po zadevnem koledarskem letu.

([33]) Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L 108, 25.4.2007, str. 1).

([34]) Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ter razveljavitvi Uredbe (ES, Euratom) št. 1101/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti, Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti in Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom, o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti (UL L 87, 31.3.2009, str. 164).

Člen 69

Sistem za geoprostorske vloge in vloge za živali

1. Kar zadeva pomoč za intervencije na osnovi površin iz člena 65(2), ki se izvajajo na podlagi strateških načrtov SKP, države članice zahtevajo predložitev vloge, in sicer z uporabo geoprostorskega obrazca za vlogo, ki ga zagotovi pristojni organ.

2. Kar zadeva pomoč za intervencije na osnovi živali iz člena 65(2), ki se izvajajo na podlagi strateških načrtov SKP, države članice zahtevajo predložitev vloge.

3. Države članice predhodno izpolnijo vloge iz odstavkov 1 in 2 tega člena z informacijami iz sistemov iz člena 66(1), točka (g), ter členov 68, 70, 71 in 73 ali katere koli druge ustrezne javne podatkovne zbirke.

4. Države članice lahko vzpostavijo samodejni sistem za zahtevke in določijo, katere vloge iz odstavkov 1 in 2 bo zajemal.

5. Če se država članica odloči za uporabo samodejnega sistema za zahtevke, vzpostavi sistem, ki upravi omogoči izvedbo plačil upravičencem na podlagi obstoječih informacij v uradnih računalniško podprtih podatkovnih zbirkah. Kadar je prišlo do sprememb po potrebi te obstoječe informacije dopolni z dodatnimi informacijami, da upošteva te spremembe. Obstoječe informacije in dodatne informacije, ki so na voljo prek samodejnega sistema za zahtevke, potrdi upravičenec.

6. Države članice letno ocenijo kakovost sistema za geoprostorske vloge v skladu z metodologijo, vzpostavljeno na ravni Unije.

Kadar ocena pokaže pomanjkljivosti v sistemu, države članice sprejmejo ustrezne popravne ukrepe ali pa, v primeru da tega ne storijo, Komisija od njih zahteva, naj pripravijo akcijski načrt v skladu s členom 42.

Poročilo o oceni in, kadar je ustrezno, ukrepi za odpravo pomanjkljivosti ter časovni načrt za njihovo izvedbo se Komisiji predložijo do 15. februarja po zadevnem koledarskem letu.

Člen 70

Sistem za spremljanje površin

1. Države članice vzpostavijo in upravljajo sistem za spremljanje površin, ki začne delovati 1. januarja 2023. Če popolna uvedba sistema od tega datuma zaradi tehničnih omejitev ni izvedljiva, se lahko države članice odločijo za postopno vzpostavitev in začetek delovanja takšnega sistema z zagotavljanjem informacij le za omejeno število intervencij. Vendar mora biti sistem za spremljanje površin do 1. januarja 2024 v celoti operativen v vseh državah članicah.

2. Države članice letno ocenijo kakovost sistema za spremljanje površin v skladu z metodologijo, določeno na ravni Unije.

Kadar ocena pokaže pomanjkljivosti v sistemu, države članice sprejmejo ustrezne popravne ukrepe ali pa, v primeru da tega ne storijo, Komisija od njih zahteva, da pripravijo akcijski načrt v skladu s členom 42.

Poročilo o oceni in, kadar je ustrezno, ukrepi za odpravo pomanjkljivosti ter časovni načrt za njihovo izvedbo se Komisiji predložijo do 15. februarja po zadevnem koledarskem letu.

Člen 71

Sistem za identifikacijo upravičencev

Sistem za beleženje identitete vsakega upravičenca do intervencij in ukrepov iz člena 65(2) zagotavlja, da se lahko v sistemu identificirajo vse vloge istega upravičenca.

Člen 72

Sistem kontrol in sankcij

Države članice vzpostavijo sistem kontrol in sankcij iz člena 66(1), točka (e). Države članice prek plačilnih agencij ali organov, ki jih pooblastijo, vsako leto izvedejo upravne preglede vlog za pomoč in zahtevkov za plačilo, da preverijo zakonitost in pravilnost v skladu s členom 59(1), točka (a). Ti pregledi se dopolnijo s pregledi na kraju samem, ki se lahko izvajajo na daljavo z uporabo tehnologije.

Člen 73

Sistem za identifikacijo in registracijo plačilnih pravic

Sistem za identifikacijo in registracijo plačilnih pravic omogoča preverjanje pravic z vlogami in identifikacijskim sistemom za kmetijske parcele.

Člen 74

Prenos pooblastil na Komisijo v zvezi z integriranim sistemom

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102, ki so potrebni za zagotovitev učinkovitega, skladnega in nediskriminatornega izvajanja integriranega sistema iz tega poglavja, ki ščiti finančne interese Unije, za dopolnitev te uredbe z:

(a) dodatnimi pravili za ocenjevanje kakovosti iz členov 68, 69 in 70;

(b) pravili o identifikacijskem sistemu za kmetijske parcele, sistemu za identifikacijo upravičencev ter sistemu za identifikacijo in registracijo plačilnih pravic iz členov 68, 71 in 73.

Člen 75

Izvedbena pooblastila v zvezi s členi 68, 69 in 70

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o:

(a) obliki, vsebini in podrobnostih predložitve Komisiji ali zagotavljanju dostopa Komisije do:

  (i) poročil o oceni kakovosti identifikacijskega sistema za kmetijske parcele, sistema za geoprostorske vloge in sistema za spremljanje površin;

  (ii) popravnih ukrepov iz členov 68, 69 in 70;

(b) osnovnih značilnostih in pravilih o sistemu vlog za pomoč iz člena 69 in sistemu za spremljanje površin iz člena 70, vključno s parametri postopnega povečevanja števila intervencij v okviru sistema za spremljanje površin.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

POGLAVJE III

Pregled transakcij

Člen 76

Področje uporabe in opredelitev pojmov v zvezi s tem poglavjem

1. V tem poglavju so določena posebna pravila za pregled trgovinskih dokumentov tistih subjektov, ki prejemajo ali izvajajo plačila, neposredno ali posredno povezana s sistemom financiranja EKJS, ali predstavnikov teh subjektov (v nadaljnjem besedilu: podjetja), da bi ugotovili, ali so se transakcije, ki so del sistema financiranja EKJS, dejansko in pravilno izvršile.

2. To poglavje se ne uporablja za intervencije, ki jih zajema integrirani sistem iz poglavja II tega naslova in naslova III, poglavje III, Uredbe (EU) 2021/2115.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s seznamom intervencij, ki po svoji naravi in zaradi zahtev glede kontrol niso primerne za dodatne naknadne kontrole s pregledom trgovinskih dokumentov, zato se tak pregled na podlagi tega poglavja zanje ne uporablja.

3. V tem poglavju se uporabljata naslednji opredelitvi pojmov:

(a) „trgovinski dokument“ pomeni vse poslovne knjige, registre, knjigovodske listine in podporne dokumente, obračune, evidence o proizvodnji in kakovosti ter korespondenco, ki se nanaša na poslovno dejavnost podjetja, in poslovne podatke v kakršni koli obliki, vključno z elektronsko shranjenimi podatki, če se ti dokumenti ali podatki neposredno ali posredno nanašajo na transakcije iz odstavka 1;

(b) „tretja oseba“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, neposredno ali posredno povezano s transakcijami, ki jih v okviru sistema financiranja izvaja EKJS.

Člen 77

Pregled s strani držav članic

1. Države članice sistematično pregledujejo trgovinske dokumente podjetij in pri tem upoštevajo vrsto transakcij, ki jih je treba pregledati. Države članice zagotovijo, da izbor podjetij za pregled v čim večji meri zagotavlja, da so ukrepi za preprečevanje in ugotavljanje nepravilnosti učinkoviti. Pri izboru se med drugim upoštevajo finančni pomen podjetij v zadevnem sistemu in drugi dejavniki tveganja.

2. Po potrebi se pregled iz odstavka 1 tega člena razširi na fizične in pravne osebe, s katerimi so podjetja povezana, ter druge takšne fizične ali pravne osebe, ki so lahko pomembne za doseganje ciljev iz člena 78.

3. Telo ali telesa, odgovorna za uporabo tega poglavja, so organizirana tako, da niso odvisni od oddelkov ali delov oddelkov, pristojnih za plačila in preglede, ki se izvajajo pred plačilom.

4. Podjetja, katerih prejemki ali izplačila so skupaj znašali manj kot 40 000 EUR, se v skladu s tem poglavjem pregledajo le iz posebnih razlogov, ki jih navedejo države članice v svojem letnem nadzornem načrtu iz člena 80(1).

5. Pregled, opravljen v skladu s tem poglavjem, ne posega v preglede, izvedene na podlagi členov 49 in 50.

Člen 78

Navzkrižna preverjanja

1. Pravilnost primarnih podatkov, ki se pregledujejo, se preveri z več navzkrižnimi preverjanji, po potrebi tudi trgovinskih dokumentov tretjih oseb, kot je ustrezno glede na stopnjo morebitnega tveganja, vključno s:

(a) primerjavami s trgovinskimi dokumenti dobaviteljev, strank, prevoznikov in drugih tretjih oseb;

(b) fizičnimi pregledi količine in vrste zalog, kadar je ustrezno;

(c) primerjavo z evidencami finančnih tokov, ki vodijo do ali izhajajo iz transakcij, ki se v okviru sistema financiranja izvede iz EKJS;

(d) pregledi, povezanimi z vodenjem poslovnih knjig ali evidenc finančnih gibanj, ki med pregledom pokažejo, da so dokumenti, ki jih ima plačilna agencija kot dokazilo za izplačilo pomoči upravičencu, pravilni.

2. Kadar morajo podjetja v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom voditi posebne knjigovodske evidence o zalogah, pregled teh poročil v ustreznih primerih vključuje primerjavo s trgovinskimi dokumenti in, kadar je ustrezno, z dejanskimi količinami zalog.

3. Pri izboru transakcij, ki jih je treba pregledati, se v celoti upošteva stopnja morebitnega tveganja.

4. Odgovorne osebe v podjetju ali tretja oseba zagotovijo, da se uradnikom, pristojnim za pregled, ali osebam, ki so pooblaščene, da delujejo v njihovem imenu, predložijo vsi trgovinski dokumenti in dodatne informacije. Elektronsko shranjeni podatki se zagotovijo na ustreznem nosilcu podatkov.

5. Uradniki, pristojni za pregled, ali osebe, ki so pooblaščene, da delujejo v njihovem imenu, lahko zahtevajo, da se jim predložijo izvlečki ali izvodi dokumentov iz odstavka 1.

Člen 79

Medsebojna pomoč

Države članice si pri izvajanju pregleda, določenega v tem poglavju, na zahtevo med seboj pomagajo v naslednjih primerih:

(a) kadar ima podjetje ali tretja oseba sedež v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bil ali bi moral biti izplačan oziroma prejet zadevni znesek;

(b) kadar ima podjetje ali tretja oseba sedež v državi članici, ki ni država članica, v kateri so dokumenti in informacije, ki so potrebni za pregled.

Člen 80

Načrtovanje in poročanje

1. Države članice pripravijo nadzorne načrte za preglede, ki se bodo na podlagi člena 77 izvedli v naslednjem obdobju pregledov.

2. Države članice Komisiji vsako leto do 15. aprila pošljejo:

(a) svoj nadzorni načrt iz odstavka 1 in število podjetij, ki jih je treba pregledati, in njihovo razčlenitev po sektorjih na podlagi zneskov, ki se nanje nanašajo;

(b) podrobno poročilo o uporabi tega poglavja za prejšnje obdobje pregledov, vključno z rezultati katerega koli pregleda, opravljenega na podlagi člena 79.

3. Nadzorne načrte in pripadajoče spremembe, ki jih pripravijo in Komisiji pošljejo države članice, slednje izvedejo, če Komisija v osmih tednih ne obvesti držav članic o svojih pripombah.

Člen 81

Dostop do informacij in pregled, ki ga izvaja Komisija

1. V skladu z ustreznim nacionalnim pravom imajo uslužbenci Komisije dostop do vseh dokumentov, pripravljenih bodisi za pregled bodisi po pregledu, izvedenem na podlagi tega poglavja, in do podatkov, vključno s tistimi, ki so shranjeni v sistemih za obdelavo podatkov. Ti podatki se predložijo na zahtevo na ustreznem nosilcu podatkov.

2. Pregled iz člena 77 izvajajo uradniki držav članic. Uslužbenci Komisije lahko sodelujejo pri tem pregledu, vendar ne smejo izvajati pooblastil za pregled, dodeljenih uradnikom držav članic. Imajo pa dostop do istih prostorov in istih dokumentov kakor uradniki držav članic.

3. Brez poseganja v določbe uredb (Euratom, ES) št. 2988/95, (Euratom, ES) št. 2185/96, (EU, Euratom) št. 883/2013 in (EU) 2017/1939, kadar nacionalne določbe v zvezi s kazenskim postopkom določena dejanja pridržujejo za uradnike, posebej imenovane po nacionalnem pravu, niti uslužbenci Komisije niti uradniki države članice prosilke, pri teh dejanjih ne sodelujejo. Zlasti se v nobenem primeru ne udeležijo hišnih preiskav ali uradnih zaslišanj oseb v okviru kazenskega prava zadevne države članice. Kljub temu pa imajo dostop do informacij, ki so bile tako pridobljene.

Člen 82

Izvedbena pooblastila v zvezi s pregledom transakcij

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila, potrebna za enotno uporabo tega poglavja, zlasti v povezavi z:

(a) izvajanjem pregleda iz člena 77 v zvezi z izborom podjetij, pogostostjo in časovnim okvirom pregleda;

(b) izvajanjem medsebojne pomoči iz člena 79;

(c) vsebino poročil iz člena 80(2), točka (b), in vseh drugih uradnih obvestil, potrebnih v skladu s tem poglavjem.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

POGLAVJE IV

Kontrolni sistem in upravne sankcije v zvezi s pogojenostjo

Člen 83

Kontrolni sistem v zvezi s pogojenostjo

1. Države članice vzpostavijo sistem, da bi preverile, da naslednje kategorije upravičencev izpolnjujejo obveznosti, določene v naslovu III, poglavje I, oddelek 2, Uredbe (EU) 2021/2115:

(a) upravičenci, ki prejemajo neposredna plačila v skladu z naslovom III, poglavje II, Uredbe (EU) 2021/2115;

(b) upravičenci, ki prejemajo letna plačila v skladu s členi 70, 71 in 72 Uredbe (EU) 2021/2115;

(c) upravičenci, ki prejemajo podporo v skladu s poglavjem IV Uredbe (EU) št. 228/2013 ali poglavjem IV Uredbe (EU) št. 229/2013.

2. Države članice, ki uporabljajo člen 28 Uredbe (EU) 2021/2115, lahko vzpostavijo poenostavljen kontrolni sistem:

(a) za upravičence, ki prejemajo plačila na podlagi člena 28 Uredbe (EU) 2021/2115, ali

(b) za male kmete, kot jih določijo države članice v skladu členom 28 Uredbe (EU) 2021/2115, ki ne zaprosijo za takšna plačila.

Kadar država članica člena 28 Uredbe (EU) 2021/2115 ne uporabi, lahko vzpostavi poenostavljen kontrolni sistem za kmete z največjo velikostjo kmetijskega gospodarstva, ki ne presega petih hektarov kmetijske površine, prijavljene v skladu s členom 69(1) te uredbe.

3. Države članice lahko za zagotavljanje izpolnjevanja pravil o pogojenosti uporabljajo svoje obstoječe kontrolne sisteme in upravne organe.

Ti sistemi morajo biti združljivi s kontrolnimi sistemi iz odstavkov 1 in 2.

4. Države članice na podlagi doseženih rezultatov izvedejo letni pregled kontrolnih sistemov iz odstavkov 1 in 2.

5. V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „zahteva“ pomeni vsako posamezno predpisano zahtevo ravnanja na podlagi prava Unije iz člena 12 Uredbe (EU) 2021/2115, v okviru določenega pravnega akta, ki se po vsebini razlikuje od vseh drugih zahtev istega pravnega akta;

(b) „pravni akt“ pomeni vsako posamezno direktivo in uredbo iz člena 12 Uredbe (EU) 2021/2115;

(c) „ponovitev neskladnosti“ pomeni neskladnost z isto zahtevo ali standardom več kot enkrat v zaporednem obdobju treh koledarskih let, pod pogojem, da je bil upravičenec obveščen o predhodni neskladnosti in je imel, kadar je to ustrezno, možnost, da sprejme potrebne ukrepe za popravo te predhodne neskladnosti.

6. Države članice za izpolnjevanje svojih obveznosti na področju kontrole, določenih v odstavkih 1 do 4:

(a) vključijo preglede na kraju samem za preverjanje, ali upravičenci izpolnjujejo obveznosti iz naslova III, poglavje I, oddelek 2, Uredbe (EU) 2021/2115;

(b) lahko, odvisno od zadevnih zahtev, standardov, pravnih aktov ali področij pogojenosti, uporabijo preglede, vključno z upravnimi pregledi, opravljene v okviru kontrolnih sistemov, ki se uporabljajo za zadevno zahtevo, standard, pravni akt ali področje pogojenosti, pod pogojem, da je učinkovitost teh pregledov najmanj enaka pregledom na kraju samem iz točke (a);

(c) lahko, kadar je ustrezno, uporabijo daljinsko zaznavanje ali sistem za spremljanje površin ali druge relevantne tehnologije, ki jim pomagajo pri izvedbi pregledov na kraju samem iz točke (a);

(d) določijo kontrolni vzorec za preglede na kraju samem iz točke (a), ki se izvedejo vsako leto na podlagi analize tveganja, pri kateri:

(i) se upoštevajo, in za katere se uporabljajo ponderji, struktura kmetije, inherentno tveganje za neskladnost in, kadar je ustrezno, sodelovanje upravičencev v storitvah kmetijskega svetovanja iz člena 15 Uredbe (EU) 2021/2115;

(ii) je vključen naključni del in

(iii) se zagotavlja kontrolni vzorec, ki zajema vsaj 1 % upravičencev, navedenih v odstavku 1 tega člena;

(e) kar zadeva obveznosti pogojenosti v zvezi z Direktivo Sveta 96/22/ES ([35]), se za uporabo posebne ravni vzorčenja načrtov spremljanja šteje, da je v skladu z zahtevo glede najmanjše stopnje, določene v točki (d) tega odstavka;

(f) lahko odločijo, da se pri uporabi poenostavljenega kontrolnega sistema iz odstavka 2 iz pregledov na kraju samem iz točke (a) tega odstavka izključi preverjanje skladnosti z obveznostmi iz navedene točke, kadar se lahko dokaže, da primeri neskladnosti s strani zadevnih upravičencev ne bi mogli imeti resnih posledic za doseganje ciljev zadevnih pravnih aktov in standardov.

Člen 84

Sistem upravnih sankcij v zvezi s pogojenostjo

1. Države članice vzpostavijo sistem za uporabo upravnih sankcij za upravičence iz člena 83(1) te uredbe, ki kadar koli v zadevnem koledarskem letu ne izpolnjujejo obveznosti iz naslova III, poglavje I, oddelek 2, Uredbe (EU) 2021/2115.

Upravne sankcije iz prvega pododstavka uporabijo samo, če je neskladnost posledica dejanja ali opustitve, za katero je neposredno odgovoren zadevni upravičenec, in če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

(a) neskladnost je povezana s kmetijsko dejavnostjo upravičenca;

(b) neskladnost zadeva kmetijsko gospodarstvo, kot je opredeljeno v členu 3, točka (2), Uredbe (EU) 2021/2115, ali druge površine, ki jih upravlja upravičenec in so na ozemlju iste države članice.

V zvezi z gozdnimi območji pa se upravne sankcije iz prvega pododstavka ne uporabijo, kadar se za zadevno območje ne zaprosi za podporo v skladu s členoma 70 in 71 Uredbe (EU) 2021/2115.

2. Države članice v svojih sistemih upravnih sankcij iz odstavka 1:

(a) vključijo pravila o uporabi upravnih sankcij v primerih, ko se kmetijsko zemljišče, kmetijsko gospodarstvo ali deli kmetijskega gospodarstva prerazporedijo v zadevnem koledarskem letu ali zadevnih letih; ta pravila temeljijo na pošteni in pravični porazdelitvi odgovornosti za neizpolnjevanje med prenosnike in prevzemnike;

(b) lahko odločijo, da ne glede na odstavek 1 ne bodo uporabile upravnih sankcij za upravičenca na koledarsko leto, kadar višina sankcije znaša 100 EUR ali manj; vendar mora biti upravičenec obveščen o ugotovljeni neskladnosti in o obveznosti, da v prihodnosti sprejme popravne ukrepe;

(c) zagotovijo, da se upravna sankcija ne naloži, če:

(i) do neskladnosti pride zaradi višje sile ali izjemnih okoliščin v skladu s členom 3;

(ii) do neskladnosti pride zaradi naročila javnega organa.

V prvem pododstavku, točka (a) „prenos“ pomeni katero koli vrsto transakcije, s katero kmetijsko zemljišče, kmetijsko gospodarstvo ali deli kmetijskega gospodarstva prenehajo biti na razpolago prenosniku;

3. Uporaba upravne sankcije ne vpliva na zakonitost in pravilnost odhodkov, za katere se uporablja.

([35]) Direktiva Sveta 96/22/ES z dne 29. aprila 1996 o prepovedi uporabe v živinoreji določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje, in ß-agonistov ter o razveljavitvi direktiv 81/602/EGS, 88/146/EGS in 88/299/EGS (UL L 125, 23.5.1996, str. 3).

Člen 85

Uporaba in izračun upravnih sankcij

1. Upravne sankcije iz člena 84 se uporabijo kot zmanjšanje ali izključitev skupnega zneska plačil, navedenih v členu 83(1), ki so bila ali bodo odobrena zadevnemu upravičencu v zvezi z vlogami za pomoč, ki jih je upravičenec vložil ali jih bo vložil v koledarskem letu ugotovitve neskladnosti. Zmanjšanja ali izključitve se izračunajo na podlagi plačil, ki so bila ali bodo odobrena v koledarskem letu, v katerem je prišlo do neskladnosti. Kadar pa ni mogoče določiti koledarskega leta, v katerem je prišlo do neskladnosti, se zmanjšanja ali izključitve izračunajo na podlagi plačil, ki so bila ali bodo odobrena v koledarskem letu ugotovitve neskladnosti.

Za izračun zadevnih zmanjšanj in izključitev se upoštevajo resnost, obseg, trajnost ali ponavljanje in namernost ugotovljene neskladnosti. Naložene upravne sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Upravne sankcije temeljijo na kontrolah, opravljenih v skladu s členom 83(6).

2. Zmanjšanje praviloma znaša 3 % skupnega zneska plačil iz odstavka 1.

3. Kadar neskladnost nima nobenih posledic ali ima le zanemarljive posledice za doseganje cilja zadevnega standarda ali zahteve, se ne uporabi nobena upravna sankcija.

Države članice vzpostavijo mehanizem ozaveščanja, s katerim zagotovijo, da so upravičenci obveščeni o ugotovljeni neskladnosti in morebitnih popravnih ukrepih, ki jih je treba sprejeti. Ta mehanizem vključuje tudi posebne storitve kmetijskega svetovanja iz člena 15 Uredbe (EU) 2021/2115, udeležba pri katerih je za zadevne upravičence lahko obvezna.

4. Kadar država članica za odkrivanje primerov neskladnosti uporablja sistem za spremljanje površin iz člena 66(1), točka (c), se lahko odloči, da bo uporabila nižje odstotke zmanjšanja od tistih iz odstavka 2 tega člena.

5. Kadar ima neskladnost resne posledice za doseganje cilja zadevnega standarda ali zahteve ali če predstavlja neposredno tveganje za zdravje ljudi ali živali, se uporabi višji odstotek znižanja od tistega, ki je določen v odstavku 2.

6. Kadar se ista neskladnost nadaljuje ali se ponovi enkrat v treh zaporednih koledarskih letih, znaša odstotek znižanja praviloma 10 % skupnega zneska plačil iz odstavka 1. Nadaljnje ponovitve iste neskladnosti brez upravičenega razloga s strani upravičenca se štejejo za primere namerne neskladnosti.

V primeru namerne neskladnosti odstotek zmanjšanja praviloma znaša vsaj 15 % skupnega zneska plačil iz odstavka 1.

7. Za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev za države članice ter učinkovitost, sorazmernost in odvračilni učinek upravnih sankcij na podlagi tega poglavja, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s podrobnimi pravili za uporabo in izračun teh sankcij.

Člen 86

Zneski, ki izhajajo iz upravnih sankcij v zvezi s pogojenostjo

Države članice lahko obdržijo 25 % zneskov, ki izhajajo iz zmanjšanj in izključitev iz člena 85.

POGLAVJE V

Kontrolni sistem in upravne sankcije v zvezi s socialno pogojenostjo

Člen 87

Kontrolni sistem v zvezi s socialno pogojenostjo

1. Države članice vzpostavijo sistem za uporabo upravnih sankcij za upravičence iz člena 14 Uredbe (EU) 2021/2115, ki niso skladni s pravili socialne pogojenosti, navedenimi v Prilogi IV k navedeni uredbi.

Države članice uporabljajo svoj veljavni kontrolni sistem in sistem izvrševanja na področju socialne in delovne zakonodaje ter veljavne delovne standarde za zagotavljanje, da so upravičenci do pomoči iz člena 14 Uredbe (EU) 2021/2115 ali poglavja IV Uredbe (EU) št. 228/2013 ali poglavja IV Uredbe (EU) št. 229/2013 skladni z obveznostmi iz Priloge IV Uredbe (EU) 2021/2115.

2. Države članice zagotovijo jasno ločitev odgovornosti med organi ali telesi, odgovornimi za izvrševanje socialne in delovne zakonodaje ter veljavnih delovnih standardov, na eni strani in plačilnimi agencijami na drugi strani, pri čemer je naloga plačilnih agencij izvrševanje plačil in uporaba sankcij v okviru mehanizma socialne pogojenosti.

Člen 88

Sistem upravnih sankcij v zvezi s socialno pogojenostjo

1. Na podlagi sistema iz člena 87(1), prvi pododstavek, se plačilno agencijo vsaj enkrat letno uradno obvesti o primerih neskladnosti, kadar so organi ali telesa iz člena 87(2) v zvezi s tem sprejeli izvršljive odločitve. V to uradno obvestilo se vključi ocena in razvrstitev resnosti, obsega, trajnosti ali ponavljanja in namernosti zadevne neskladnosti. Države članice lahko za izvedbo takšne ocene uporabijo kateri koli veljavni nacionalni sistem za razvrščanje delovnih sankcij. V uradnem obvestilu plačilni agenciji se upoštevajo notranja organizacija, naloge in postopki organov in teles iz člena 87(2).

Plačilna agencija se uradno obvesti le, če je neskladnost posledica dejanja ali opustitve dejanja, za katero je neposredno odgovoren zadevni upravičenec, in če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

(a) neskladnost je povezana s kmetijsko dejavnostjo upravičenca;

(b) neskladnost zadeva kmetijsko gospodarstvo, kot je opredeljeno v členu 3, točka (2), Uredbe (EU) 2021/2115, ali druge površine, ki jih upravlja upravičenec in so na ozemlju iste države članice.

2. Države članice v svojih sistemih upravnih sankcij iz člena 87(1):

(a) lahko odločijo, da ne bodo uporabile upravnih sankcij za upravičenca in za koledarsko leto, kadar višina sankcije znaša 100 EUR ali manj. Upravičenec je obveščen o ugotovljeni neskladnosti in o obveznosti, da v prihodnosti sprejme popravne ukrepe;

(b) zagotovijo, da se upravna sankcija ne naloži, če:

   (i) do neskladnosti pride zaradi višje sile;

   (ii) do neskladnosti pride zaradi naročila javnega organa.

3. Uporaba upravne sankcije ne vpliva na zakonitost in pravilnost odhodkov, za katere se uporablja.

Člen 89

Uporaba in izračun upravne sankcije

1. Upravne sankcije se uporabijo kot zmanjšanje ali izključitev skupnega zneska plačil, navedenih v členu 83(1), ki so bila ali bodo odobrena zadevnemu upravičencu v zvezi z vlogami za pomoč, ki jih je upravičenec vložil ali jih bo vložil v koledarskem letu ugotovitve neskladnosti. Zmanjšanja ali izključitve se izračunajo na podlagi plačil, ki so bila ali bodo odobrena v koledarskem letu, v katerem je prišlo do neskladnosti. Kadar pa ni mogoče določiti koledarskega leta, v katerem je prišlo do neskladnosti, se zmanjšanja ali izključitve izračunajo na podlagi plačil, ki so bila ali bodo odobrena v koledarskem letu ugotovitve neskladnosti.

Pri izračunu teh znižanj in izključitev se upoštevajo resnost, obseg, trajnost ali ponavljanje in namernost ugotovljene neskladnosti v skladu z oceno organov ali teles iz člena 87(2). Naložene upravne sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Za uporabo in izračun sankcij se smiselno uporabijo ustrezne določbe člena 85(2), (5) in (6).

2. Da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji za države članice ter učinkovitost, sorazmernost in odvračilni učinek upravnih sankcij na podlagi tega poglavja, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s podrobnimi pravili za uporabo in izračun teh sankcij.

NASLOV V

SPLOŠNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Prenos informacij

Člen 90

Posredovanje informacij

1. Poleg svojih obveznosti poročanja v skladu z Uredbo (EU) 2021/2115, države članice pošljejo Komisiji naslednje informacije, izjave in dokumente:

(a) za akreditirane plačilne agencije in imenovane in akreditirane usklajevalne organe:

(i) dokumente o njihovi akreditaciji ter njihovem imenovanju, kadar je ustrezno;

(ii) informacijo o njihovi funkciji (akreditirana plačilna agencija ali imenovani in akreditirani usklajevalni organ);

(iii) kadar je ustrezno, dokument o odvzemu njihove akreditacije;

(b) za certifikacijske organe:

(i) njihovo ime;

(ii) njihov naslov;

(c) za ukrepe v zvezi z dejavnostmi, financiranih iz EKJS in EKSRP:

(i) izjave o odhodkih, ki veljajo tudi kot zahtevki za plačilo in jih podpiše akreditirana plačilna agencija ali imenovani in akreditirani usklajevalni organ, priložene pa morajo biti zahtevane informacije;

(ii) v zvezi z EKJS oceno finančnih zahtev ter v zvezi z EKSRP posodobljeno oceno izjav o odhodkih za tekoče leto, ki se predloži med letom, in oceno izjav o odhodkih za naslednje finančno leto;

(iii) izjavo o upravljanju in letne obračune akreditiranih plačilnih agencij.

2. Države članice Komisijo redno obveščajo o uporabi integriranega sistema iz naslova IV, poglavje II. Komisija o tej zadevi organizira izmenjavo mnenj z državami članicami.

Člen 91

Zaupnost

1. Države članice in Komisija sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo zaupnost informacij, posredovanih ali pridobljenih v okviru ukrepov preverjanja in potrditve obračunov, izvedenih na podlagi te uredbe.

Za te informacije se uporabljajo pravila iz člena 8 Uredbe (Euratom, ES) št. 2185/96.

2. Brez poseganja v nacionalne določbe v zvezi s sodnimi postopki se informacije, zbrane med postopkom pregleda iz naslova IV, poglavje III, varujejo kot poklicna tajnost. Razkrijejo se lahko le osebam, ki se z njimi morajo seznaniti, da bi lahko izvajale svoje dolžnosti v državah članicah ali institucijah Unije.

Člen 92

Izvedbena pooblastila v zvezi s posredovanjem informacij

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o:

(a) obliki, vsebini, periodičnosti, rokih in podrobnostih predložitve Komisiji ali zagotavljanju dostopa Komisije do:

(i) izjav o odhodkih in ocen predvidenih odhodkov ter njihovih posodobitev, skupaj z namenskimi prejemki;

(ii) izjave o upravljanju in letnih obračunov akreditiranih plačilnih agencij;

(iii) poročil o certifikaciji obračunov;

(iv) imen in podrobnejših podatkov o imenovanih in akreditiranih plačilnih agencijah, akreditiranih usklajevalnih organih in imenovanih certifikacijskih organih;

(v) podrobnosti upoštevanja in izplačil odhodkov, financiranih v okviru EKJS in EKSRP;

(vi) uradnih obvestil o finančnih popravkih, ki so jih izvedle države članice v okviru intervencij za razvoj podeželja;

(vii) informacij v zvezi z ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 59;

(b) ureditvi izmenjave informacij in dokumentov med Komisijo in državami članicami ter izvajanju informacijskih sistemov, skupaj z vrsto, obliko in vsebino podatkov, ki jih je treba obdelati v teh sistemih, in ustreznimi pravili za njihovo hrambo;

(c) uradnem obveščanju Komisije o informacijah, dokumentih, statistiki in poročilih s strani držav članic ter rokih in metodah za takšno uradno obveščanje.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

POGLAVJE II

Uporaba eura

Člen 93

Splošna načela

1. Zneski iz izvedbenih sklepov Komisije o odobritvi strateških načrtov SKP, zneski obveznosti in plačil Komisije, pa tudi zneski izkazanih ali potrjenih odhodkov ter zneski iz izjav o odhodkih držav članic, se izrazijo in izplačajo v eurih.

2. Cene in zneski, določeni v kmetijski zakonodaji, se izrazijo v eurih.

V državah članicah, katerih valuta je euro, se te cene in zneski odobrijo ali zberejo v eurih, v drugih državah pa v nacionalnih valutah.

Člen 94

Menjalni tečaj in operativni dogodek

1. V državah članicah, ki niso sprejele eura, se cene in zneski iz člena 93(2) na podlagi menjalnega tečaja pretvorijo v nacionalno valuto.

2. Operativni dogodek za menjalni tečaj je:

(a) dokončanje carinskih uvoznih ali izvoznih formalnosti za zneske, pobrane ali odobrene v trgovini s tretjimi državami;

(b) v vseh drugih primerih poslovni dogodek, s katerim se doseže gospodarski cilj operacije.

3. Kadar se neposredno plačilo iz Uredbe (EU) 2021/2115 upravičencu izplačuje v valuti, ki ni euro, države članice pretvorijo znesek pomoči, izražen v eurih, v nacionalno valuto na podlagi njihovega zadnjega menjalnega tečaja Evropske centralne banke (ECB) pred 1. oktobrom tistega leta, za katero se odobri pomoč.

Države članice lahko z odstopanjem od prvega pododstavka odločijo, da v ustrezno upravičenih primerih izvedejo pretvorbo na podlagi povprečja menjalnih tečajev, ki ga določi ECB v mesecu pred 1. oktobrom leta, za katero se odobri pomoč. Države članice, ki se odločijo za to možnost, ta povprečni tečaj določijo in objavijo pred 1. decembrom zadevnega leta.

4. Kar zadeva EKJS, države članice, ki niso sprejele eura, pri pripravi izjav o odhodkih uporabijo enak menjalni tečaj, kot so ga je uporabile pri izplačevanju plačil upravičencem ali prejemanju dohodkov, v skladu s tem poglavjem.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s pravili o operativnih dogodkih in menjalnem tečaju, ki se uporabi. Posamezni operativni dogodek se določi ob upoštevanju naslednjih meril:

(a) dejanska uporabnost sprememb menjalnega tečaja v najkrajšem možnem času;

(b) podobnost operativnih dogodkov za podobne operacije, izvedene v okviru ureditve trga;

(c) skladnost operativnih dogodkov za različne cene in zneske v zvezi z ureditvijo trga;

(d) uporabnost in učinkovitost preverjanja uporabe ustreznih menjalnih tečajev.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe s pravili o menjalnem tečaju, ki se uporablja pri pripravi izjav o odhodkih in evidentiranju operacij javnega skladiščenja v obračunih plačilne agencije.

Člen 95

Zaščitni ukrepi in odstopanja

1. Komisija lahko sprejme izvedbene akte za zaščito uporabe prava Unije, če obstaja verjetnost, da bodo njegovo uporabo ogrozile nenavadne monetarne prakse, ki zadevajo nacionalno valuto. Ti izvedbeni akti lahko odstopajo od obstoječih pravil, a le tako dolgo, kolikor je to nujno potrebno. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

Evropski parlament, Svet in države članice so nemudoma uradno obveščeni o ukrepih iz prvega pododstavka.

2. Kadar obstaja verjetnost, da bi nenavadne monetarne prakse, ki zadevajo nacionalno valuto, ogrozile uporabo prava Unije, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102 za dopolnitev te uredbe z odstopanji od tega poglavja, in sicer v naslednjih primerih:

(a) kadar država članica uporablja neobičajne menjalne postopke, na primer več menjalnih tečajev, ali izvaja barter pogodbe;

(b) kadar valute držav članic ne kotirajo na uradnem deviznem trgu ali če bi trend takšnih valut lahko povzročil izkrivljanje trgovine.

Člen 96

Uporaba eura v državah, ki niso del euroobmočja

1. Če se država članica, katere valuta ni euro, odloči, da bo odhodke, ki izhajajo iz kmetijske zakonodaje izplačala v eurih namesto v svoji nacionalni valuti, država članica sprejme ukrepe, s katerimi zagotovi, da uporaba eura ne pomeni sistematične prednosti v primerjavi z uporabo nacionalne valute.

2. Država članica Komisijo uradno obvesti o načrtovanih ukrepih iz odstavka 1, preden začnejo veljati. Ukrepi ne smejo začeti veljati, dokler Komisija uradno ne obvesti te države članice o svojem soglasju.

POGLAVJE III

Poročanje

Člen 97

Letno finančno poročilo

Do 30. septembra vsakega leta, ki sledi proračunskemu letu, Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu finančno poročilo o upravljanju EKJS in EKSRP v preteklem proračunskem letu.

POGLAVJE IV

Preglednost

Člen 98

Objava informacij v zvezi z upravičenci

1. Države članice zagotovijo letno naknadno objavo upravičencev EKJS in EKSRP za namene člena 49(3) in (4) Uredbe (EU) 2021/1060 ter v skladu z odstavki 2, 3 in 4 tega člena, vključno, kadar je ustrezno, z informacijami o skupinah, v katerih upravičenci sodelujejo, v skladu s členom 59(4) te uredbe, kot so jim jih posredovali ti upravičenci v skladu s členom 59(4) te uredbe.

2. Člen 49(3), točke (a), (b), (d) do (j) in (l), ter člen 49(4) Uredbe (EU) 2021/1060 se uporabljajo v zvezi z upravičenci do sredstev iz EKSRP in EKJS, kadar je ustrezno. Uporaba člena 49(3), točka (e), te uredbe se omeji na namen operacije. Člen 49(3), točka (k), te uredbe se uporablja za EAFRD.

3. V tem členu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „operacija“ pomeni ukrep, sektor ali vrsto intervencij;

(b) „skupni strošek operacije“ pomeni zneske plačila, ki ustrezajo vsakemu ukrepu, sektorju ali vrsti intervencij, financiranih iz EKJS ali EKSRP, ki jih prejme posamezni upravičenec v zadevnem finančnem letu; kar zadeva plačila, ki ustrezajo vrstam intervencij, financiranih iz EKSRP, zneski, ki se objavijo, ustrezajo skupnemu javnemu financiranju in vključujejo tako prispevek Unije kot nacionalni prispevek;

(c) „oznaka lokacije ali geolokacija operacije“ pomeni občino, v kateri upravičenec prebiva ali je v njej registriran, in, če je na voljo, poštno številko ali del poštne številke, ki opredeljuje občino.

4. Vsaka država članica omogoči dostop do informacij iz člena 49(3) in (4) Uredbe (EU) 2021/1060 na enotnem spletnem mestu. Takšne informacije so dostopne dve leti od datuma svoje prve objave.

Države članice ne objavijo informacij iz člena 49(3), točki (a) in (b), Uredbe (EU) 2021/1060, če znesek pomoči, ki ga prejme upravičenec v enem letu, znaša 1 250 EUR ali manj.

Člen 99

Obveščanje upravičencev o objavi podatkov v zvezi z njimi

Države članice upravičence obvestijo o tem, da bodo podatki, ki jih zadevajo, objavljeni v skladu s členom 98 ter da lahko take podatke obdelujejo revizijski in preiskovalni organi Unije in držav članic z namenom zaščite finančnih interesov Unije.

Države članice v zvezi z osebnimi podatki v skladu z zahtevami Uredbe (EU) 2016/679 upravičence obvestijo o njihovih pravicah, določenih v navedeni uredbi, in o postopkih, ki se uporabljajo za uveljavljanje teh pravic.

Člen 100

Izvedbena pooblastila v zvezi s preglednostjo

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o:

(a) obliki, vključno z načinom predstavitve po posameznem ukrepu, sektorju ali vrsti intervencije, in časovnem načrtu objave, določenem v členih 98 in 99;

(b) enotni uporabi člena 99;

(c) sodelovanju med Komisijo in državami članicami.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 103(3).

POGLAVJE V

Varstvo osebnih podatkov

Člen 101

Obdelava in varstvo osebnih podatkov

1. Brez poseganja v člene 98, 99 in 100 države članice in Komisija zbirajo osebne podatke za namene izvajanja svojih upravljavskih, kontrolnih in revizijskih obveznosti ter obveznosti spremljanja in vrednotenja na podlagi te uredbe, predvsem tistih iz naslova II, poglavje II, naslova III, poglavji III in IV, naslova IV in naslova V, poglavje III, ter za statistične namene in teh podatkov ne obdelujejo na način, ki ni skladen s tem namenom.

2. Kadar se osebni podatki obdelujejo zaradi spremljanja in vrednotenja na podlagi Uredbe (EU) 2021/2115 ter za statistične namene, se anonimizirajo.

3. Osebni podatki se obdelujejo v skladu z uredbama (EU) 2016/679 in (EU) 2018/1725. Zlasti se takšni podatki ne hranijo v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, za dlje, kot je potrebno za namene, za katere so bili zbrani ali za katere se nadalje obdelujejo, pri čemer se upoštevajo minimalna obdobja hrambe iz veljavnega prava Unije in nacionalnega prava.

4. Države članice obvestijo posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, da lahko nacionalni organi in organi Unije v skladu z odstavkom 1 tega člena obdelajo njihove osebne podatke in da imajo zato pravice do varstva podatkov, določene v uredbah (EU) 2016/679 in (EU) 2018/1725.

NASLOV VI

DELEGIRANI AKTI IN IZVEDBENI AKTI

Člen 102

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 11(1), člena 17(5), člena 23(2), člena 38(2), člena 40(3), člena 41(3), člena 44(4) in (5), člena 47(1), člena 52(1), člena 54(4), člena 55(6), člena 60(3), člena 64(3), člena 74, člena 76(2), člena 85(7), člena 89(2), člena 94(5) in (6), člena 95(2) ter člena 105 se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od 7. decembra 2021. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem sedemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje takemu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 11(1), člena 17(5), člena 23(2), člena 38(2), člena 40(3), člena 41(3), člena 44(4) in (5), člena 47(1), člena 52(1), člena 54(4), člena 55(6), člena 60(3), člena 64(3), člena 74, člena 76(2), člena 85(7), člena 89(2), člena 94(5) in (6), člena 95(2) ter člena 105 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 11(1), členom 17(5), členom 23(2), členom 38(2), členom 40(3), členom 41(3), členom 44(4) in (5), členom 47(1), členom 52(1), členom 54(4), členom 55(6), členom 60(3), členom 64(3), členom 74, členom 76(2), členom 85(7), členom 89(2), členom 94(5) in (6), členom 95(2) ter členom 105, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet v dveh mesecih od datuma priglasitve navedenega akta ne nasprotuje delegiranemu aktu ali če pred iztekom tega roka Evropski parlament in Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 103

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, imenovan Odbor za kmetijska sklada. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

Za namene členov 11, 12, 17, 18, 23, 26, 32, 39 do 44, 47, 51 do 55, 58, 59, 60, 64, 75, 82, 92, 95 in 100 lahko v zvezi z vprašanji, ki se nanašajo na intervencije v obliki neposrednih plačil, intervencije za določene sektorje, intervencije za razvoj podeželja in skupno ureditev trgov, Komisiji pomaga Odbor za kmetijska sklada, Odbor za skupno kmetijsko politiko, ustanovljen z Uredbo (EU) 2021/2115, oziroma Odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1308/2013.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

NASLOV VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 104

Razveljavitve

1. Uredba (EU) št. 1306/2013 se razveljavi.

Vendar:

(a) se člen 4(1), točka (b), člen 5, člen 7(3), členi 9, 17, 21 in 34, člen 35(4), členi 36, 37, 38, 40 do 43, 51, 52, 54, 56, 59, 63, 64, 67, 68, 70 do 75, 77, 91 do 97, 99 in 100, člen 102(2) ter člena 110 in 111 Uredbe (EU) št. 1306/2013 še naprej uporabljajo:

   (i) v zvezi z nastalimi odhodki in plačili za sheme podpore na podlagi Uredbe (EU) št. 1307/2013 za koledarsko leto 2022 in prej;

   (ii) za ukrepe, ki se izvajajo na podlagi uredb (EU) št. 228/2013, (EU) št. 229/2013, (EU) št. 1308/2013 in (EU) št. 1144/2014, do 31. decembra 2022;

(iii) za sheme pomoči iz člena 5(6), prvi pododstavek, točka (c), in člena 5(7) Uredbe (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta ([36]) v zvezi z nastalimi odhodki in plačili za dejavnosti, izvedene v skladu z Uredbo (EU) št. 1308/2013, po 31. decembru 2022 in do konca teh shem pomoči, ter

(iv) kar zadeva EKSRP v zvezi z izdatki, ki so jih imeli upravičenci, in plačili, ki jih je plačilna agencija plačala v okviru izvajanja programov razvoja podeželja v skladu z Uredbo (EU) št. 1305/2013;

(b) se člen 69 Uredbe (EU) št. 1306/2013 še naprej uporablja za nastale odhodke in izvedena plačila za sheme podpore v skladu z Uredbo (EU) št. 1307/2013, in v okviru izvajanja programov za razvoj podeželja, ki jih je Komisija odobrila na podlagi Uredbe (EU) št. 1305/2013, ter druge ukrepe SKP, kot so določeni v naslovu II, poglavje I, Uredbe (EU) št. 1306/2013 in se izvedejo pred 1. januarjem 2023;

(c) se člen 54(2) Uredbe (EU) št. 1306/2013 še naprej uporablja v zvezi s prejemki, prijavljenimi v okviru izvajanja programov za razvoj podeželja, ki jih odobri Komisija na podlagi Uredbe (EU) št. 1305/2013, Uredbe (ES) št. 1698/2005 in Uredbe Komisije (ES) št. 27/2004 ([37]);

(d) se Uredba (EU) št. 1306/2013 še naprej uporablja v zvezi z odhodki glede pravnih obveznosti iz člena 155(2) Uredbe (EU) 2021/2115. Ne glede na navedeno se člen 31 te uredbe uporablja za odhodke, o katerih je bila Komisija uradno obveščena v skladu s členom 155(2) Uredbe (EU) 2021/2115, in se v ta namen šteje za vrsto intervencije.

2. Sklicevanje na razveljavljeno uredbo se šteje za sklicevanje na to uredbo, Uredbo (EU) 2021/2115 in Uredbo (EU) št. 1308/2013 in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge.

Člen 105

Prehodni ukrepi

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 102, ki so potrebni za zagotovitev neoviranega prehoda iz ureditve določene v Uredbi (EU) št. 1306/2013, iz člena 104 te uredbe, k tistim navedenim v tej uredbi, ki dopolnjujejo to uredbo z odstopanji od pravil iz te uredbe in z dodatki k njim.

Člen 106

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2023.

Vendar se člen 16 uporablja za odhodke, ki se izvršijo od 16. oktobra 2022, kar zadeva EKJS.

([36]) Uredba (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o spremembi uredb (EU) št. 1308/2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov, (EU) št. 1151/2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil, (EU) št. 251/2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in (EU) št. 228/2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije (glej stran 1 tega Uradnega lista).

([37]) Uredba Komisije (ES) št. 27/2004 z dne 5. januarja 2004 o prehodnih podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1257/1999 glede financiranja Jamstvenega oddelka EKUJS ukrepov za razvoj podeželja v Češki, Estoniji, na Cipru, v Latviji, Litvi, na Madžarskem, Malti, Poljskem, v Sloveniji in na Slovaškem (UL L 5, 9.1.2004, str. 36).

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 2. decembra 2021

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednik	*predsednik*
D. M. SASSOLI	J. VRTOVEC

PRILOGA

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (EU) št. 1306/2013	Ta uredba	Uredba (EU) 2021/2115	Uredba (EU) št. 1308/2013
Člen 1	Člen 1	–	–
Člen 2	Člena 2 in 3	–	–
Člen 3	Člen 4	–	–
Člen 4	Člen 5	–	–
Člen 5	Člen 6	–	–
Člen 6	Člen 7	–	–
Člen 7(1), (2) in (3)	Člen 9	–	–
Člen 7(4) in (5)	Člen 10	–	–
Člen 7(6)	–	–	–
Člen 8	Člen 11	–	–
Člen 9	Člen 12	–	–
Člen 10	Člen 37, točka (a)	–	–
Člen 11	Člen 44(1)	–	–
Člen 12	–	Člen 15(1), (2) in (4)	–
Člen 13(1)	–	Člen 15(3)	–
Člen 13(2) in (3)	–	–	–
Člen 14	–	–	–
Člen 15	–	–	–
Člen 16	Člen 14	–	–
Člen 17	Člen 20	–	–
Člen 18	Člen 21	–	–
Člen 19	Člen 22	–	–
Člen 20	Člen 23	–	–
Člen 21	Člen 24	–	–
Člen 22	Člen 25	–	–
Člen 23	Člen 26	–	–
Člen 24	Člen 15	–	–
Člen 25	Člen 16	–	–
Člen 26	Člen 17	–	–
Člen 27	Člen 18	–	–
Člen 28	Člen 19	–	–
Člen 29	–	–	–
Člen 30	Člen 36	–	–
Člen 31	Člen 27	–	–

Člen 32	Člen 28	–	–
Člen 33	Člen 29	–	–
Člen 34	Člen 30	–	–
Člen 35	Člen 31	–	–
Člen 36	Člen 32	–	–
Člen 37	Člen 33	–	–
Člen 38	Člen 34	–	–
Člen 39	Člen 35	–	–
Člen 40	Člen 38	–	–
Člen 41	Člen 39	–	–
Člen 42	–	–	–
Člen 43	Člen 45	–	–
Člen 44	Člen 43(1)	–	–
Člen 45	Člen 46	–	–
Člen 46	Člen 43(2) in Člen 47	–	–
Člen 47	Člen 49	–	–
Člen 48	Člen 50	–	–
Člen 49	Člen 51 (1) in (2)	–	–
Člen 50	Člen 51(3) in člen 52	–	–
Člen 51	Člen 53	–	–
Člen 52	Člen 55	–	–
Člen 53	–	–	–
Člen 54	–	–	–
Člen 55	Člen 56	–	–
Člen 56	Člen 57	–	–
Člen 57	Člen 58	–	–
Člen 58	Člen 59	–	–
Člen 59	–	–	–
Člen 60	Člen 62	–	–
Člen 61	Člen 63	–	–
Člen 62	Člen 60	–	–
Člen 63(1), prvi pododstavek, člen 63(2) do (5)	–	–	–
Člen 63(1), drugi pododstavek	Člen 61	–	–
Člen 64	–	–	–
Člen 65	–	–	–
Člen 66	Člen 64	–	–
Člen 67	Člen 65	–	–

Člen 68	Člen 66	–	–
Člen 69(1), prvi pododstavek	Člen 67(1), drugi pododstavek	–	–
Člen 69(1), drugi pododstavek	–	–	–
Člen 69(1), tretji pododstavek	Člen 67(1), četrti pododstavek	–	–
Člen 69(2)	Člen 67(2)	–	–
Člen 70	Člen 68	–	–
Člen 71	Člen 73	–	–
Člen 72	Člen 69	–	–
Člen 73	Člen 71	–	–
Člen 74(1)	Člen 72	–	–
Člen 74(2), (3) in (4)	–	–	–
Člen 75	Člen 44(2), (3) in (5)	–	–
Člen 76	Člen 74	–	–
Člen 77	–	–	–
Člen 78	Člen 75	–	–
Člen 79	Člen 76	–	–
Člen 80	Člen 77(1), (2) in (5)	–	–
Člen 81	Člen 78(1), (2) in (3)	–	–
Člen 82(1) in (2)	Člen 78(4) in (5)	–	–
Člen 82(3) in (4)	–	–	–
Člen 83(1)	Člen 79	–	–
Člen 83(2) in (3)	–	–	–
Člen 84(1), (2), (3) in (4)	Člen 80	–	–
Člen 84 (5)	–	–	–
Člen 84(6)	Člen 77(4)	–	–
Člen 85(1), (3) in (4)	–	–	–
Člen 85(2)	Člen 77(3)	–	–
Člen 86(1)	Člen 80(2), točka (b)	–	–
Člen 86(2)	–	–	–
Člen 87	Člen 81	–	–
Člen 88	Člen 82	–	–
Člen 89	–	–	Člen 90a
Člen 90	–	–	Člen 116a
Člen 91	–	Člen 12	–

Člen 92	–	Člen 12	–
Člen 93	–	Člen 12	–
Člen 94	–	Člen 14	–
Člen 95	–	–	–
Člen 96	Člen 83	–	–
Člen 97	Člen 84	–	–
Člen 98	–	–	–
Člen 99	Člen 85	–	–
Člen 100	Člen 86	–	–
Člen 101(1)	–	–	–
Člen 101(2)	Člen 85(7)	–	–
Člen 102	Člen 90	–	–
Člen 103	Člen 91	–	–
Člen 104	Člen 92	–	–
Člen 105	Člen 93	–	–
Člen 106	Člen 94	–	–
Člen 107	Člen 95	–	–
Člen 108	Člen 96	–	–
Člen 109	Člen 97	–	–
Člen 110	–	Člen 128	–
Člen 111	Člen 98(1), (2) in (3)	–	–
Člen 112	Člen 98(4)	–	–
Člen 113	Člen 99	–	–
Člen 114	Člen 100	–	–
Člen 115	Člen 102	–	–
Člen 116	Člen 103	–	–
Člen 117	Člen 101	–	–
Člen 118	–	–	–
Člen 119	Člen 104	–	–
Člen 119a	–	–	–
Člen 120	Člen 105	–	–
Člen 121	Člen 106	–	–
Priloga I	–	–	–
Priloga II	–	Priloga III	–
Priloga III	Priloga	–	–

UREDBA (EU) 2021/2117 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 2. decembra 2021

o spremembi uredb (EU) št. 1308/2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov, (EU) št. 1151/2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil, (EU) št. 251/2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in (EU) št. 228/2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 43(2), člena 114, člena 118, prvi odstavek, in člena 349 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([2]),

ob upoštevanju mnenja Računskega sodišča ([3]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([4]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V sporočilu Komisije z dne 29. novembra 2017 z naslovom „Prihodnost preskrbe s hrano in kmetijstva“ so določeni izzivi, cilji in usmeritve prihodnje skupne kmetijske politike (SKP) po letu 2020. Ti cilji vključujejo oblikovanje SKP, ki bo bolj usmerjena v rezultate, spodbujanje modernizacije in trajnostnosti, vključno z gospodarsko, socialno, okoljsko in podnebno trajnostnostjo kmetijskih, gozdnih in podeželskih območij, ter prispevanje k zmanjšanju zakonodajnega upravnega bremena v Uniji za upravičence.

(2) Ker mora SKP okrepiti svoje odzivanje na izzive in priložnosti, ki se pojavljajo na mednarodni ravni, na ravni Unije, nacionalni, regionalni in lokalni ravni ter na ravni kmetij, je treba poenostaviti upravljanje SKP, izboljšati njen prispevek k izpolnjevanju ciljev Unije in znatno zmanjšati upravno breme. SKP bi morala temeljiti na zagotavljanju smotrnosti. Zato bi morala Unija določiti osnovne parametre politike, kot so cilji SKP in njene osnovne zahteve, države članice pa bi morale imeti večjo odgovornost glede tega, kako izpolnjujejo cilje in dosegajo ciljne vrednosti. Okrepljena subsidiarnost omogoča boljše upoštevanje lokalnih razmer in potreb ter posebno naravo kmetijske dejavnosti, ki izhaja iz socialne strukture kmetijstva ter strukturnih in naravnih razlik med različnimi kmetijskimi regijami, zaradi česar se podpora prilagaja, da se čim bolj poveča prispevek k uresničevanju ciljev Unije.

([1]) UL C 62, 15.2.2019, str. 214.
([2]) UL C 86, 7.3.2019, str. 173.
([3]) UL C 41, 1.2.2019, str. 1.
([4]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2021 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 2. decembra 2021.

(3) Za to uredbo se uporabljajo horizontalna finančna pravila, ki sta jih sprejela Evropski parlament in Svet na podlagi člena 322 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Ta pravila so določena v Uredbi (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]) (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba), pri čemer določajo zlasti postopek za pripravo in izvrševanje proračuna prek nepovratnih sredstev, javnih naročil, nagrad in posrednega izvrševanja ter urejajo nadzor odgovornosti finančnih akterjev. Pravila, sprejeta na podlagi člena 322 PDEU, zajemajo tudi splošni režim pogojenosti za zaščito proračuna Unije.

(4) Za zagotovitev skladnosti SKP bi morale biti vse intervencije prihodnje SKP del strateškega načrta, ki bi vključeval vrste intervencije v nekaterih sektorjih, ki so bile določene v Uredbi (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]).

(5) V Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1308/2013 so določene nekatere opredelitve pojmov v zvezi s sektorji, ki spadajo na področje uporabe navedene uredbe. Opredelitve pojmov v zvezi s sektorjem sladkorja iz dela II, oddelek B, navedene priloge bi bilo treba črtati, ker se ne uporabljajo več. Za posodobitev opredelitev pojmov, ki se nanašajo na druge sektorje iz navedene priloge, ob upoštevanju novih znanstvenih spoznanj ali razvoja trga bi bilo treba v zvezi s spremembo navedenih opredelitev pojmov na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, ne pa pooblastilo za dodajanje novih opredelitev pojmov. Zato bi bilo treba posebno pooblastilo za Komisijo o spremembi opredelitve pojma inulinskega sirupa iz dela II, oddelek A, točka 4, navedene priloge črtati. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([7]). Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(6) Del I Uredbe (EU) št. 1308/2013 bi bilo treba poenostaviti. Odvečne in zastarele opredelitve pojmov in določbe, ki pooblaščajo Komisijo za sprejemanje izvedbenih aktov, bi bilo treba črtati.

(7) Ob upoštevanju pridobljenih izkušenj bi bilo treba podaljšati določena obdobja javne intervencije. Kadar je odprtje javne intervencije samodejno, bi bilo treba obdobje javne intervencije podaljšati za en mesec. Kadar je odprtje javne intervencije odvisno od razvoja trga, bi moralo biti obdobje javne intervencije vse leto.

(8) Zaradi večje preglednosti in v okviru mednarodnih obveznosti Unije je ustrezno zagotoviti objavo zadevnih informacij o količini in ceni odkupa in prodaje proizvodov, odkupljenih v okviru javne intervencije.

(9) Dodeljevanje pomoči za zasebno skladiščenje oljčnega olja se je izkazalo za učinkovito orodje za stabilizacijo trga. Ob upoštevanju pridobljenih izkušenj in da se zagotovi primeren življenjski standard ter stabilizira trg sektorja oljčnega olja in namiznih oljk, je ustrezno razširiti seznam proizvodov, ki so upravičeni do pomoči za zasebno skladiščenje, tudi na namizne oljke.

([5]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

([6]) Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

([7]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

(10) Po izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Unije bi bilo treba omejitve pomoči Unije za oskrbo s sadjem in zelenjavo ter mlekom in mlečnimi proizvodi v izobraževalnih ustanovah, določene v členu 23a Uredbe (EU) št. 1308/2013, posodobiti. Zaradi pravne varnosti je ustrezno določiti uporabo znižanih omejitev z retroaktivnim učinkom od 1. januarja 2021.

(11) Določbe, ki se nanašajo na sheme pomoči iz dela II, naslov I, poglavje II, oddelki 2 do 6, Uredbe (EU) št. 1308/2013, bi bilo treba črtati, saj so vse vrste intervencij v zadevnih sektorjih določene v Uredbi (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]).

(12) Politika Unije v zvezi z vinom s svojim obstoječim sistemom dovoljenj, ki je od leta 2016 omogočala nadzorovano rast nasadov vinske trte, je prispevala k povečanju konkurenčnosti vinskega sektorja Unije in spodbujanju visokokakovostne proizvodnje. Medtem ko je vinski sektor dosegel ravnovesje med proizvodnjo, ponudbo, kakovostjo, povpraševanjem potrošnikov in izvozom na svetovnem trgu, to ravnovesje še ni dovolj dolgotrajno ali stabilno, zlasti kadar se vinski sektor sooča z resnimi motnjami na trgu. Poleg tega se zaradi sprememb potrošniških navad in življenjskega sloga kaže trend nenehnega zmanjševanja porabe vina v Uniji. Zato dolgoročno obstaja tveganje, da bo liberalizacija novih zasaditev vinske trte ogrozila do zdaj doseženo ravnovesje med zmogljivostjo ponudbe sektorja, primernim življenjskim standardom za proizvajalce in razumnimi cenami za potrošnike. To bi lahko ogrozilo pozitiven razvoj, dosežen v okviru zakonodaje in politik Unije v zadnjih desetletjih.

(13) Veljavni sistem dovoljenj za zasaditev vinske trte velja tudi za bistvenega za zagotovitev raznolikosti vina in odzivanje na posebnosti vinskega sektorja Unije. Vinski sektor Unije ima posebne značilnosti, vključno z dolgim ciklom vinogradov, glede na to, da proizvodnja poteka šele nekaj let po zasaditvi, vendar se nato nadaljuje več desetletij, in glede na možnost znatnih nihanj pridelave od ene trgatve do druge. Za vinski sektor Unije je za razliko od številnih tretjih držav, ki pridelujejo vino, značilno tudi zelo veliko število majhnih družinskih kmetij, kar ima za posledico raznolik spekter vin. Da bi zagotovili ekonomsko vzdržnost svojih projektov in izboljšali konkurenčnost vinskega sektorja Unije na svetovnem trgu, gospodarski subjekti v sektorju in proizvajalci zato glede na znatne naložbe, potrebne za zasaditev vinograda, potrebujejo dolgoročno predvidljivost.

(14) Da bi se zavarovali dosedanji dosežki v vinskem sektorju Unije ter doseglo dolgotrajno količinsko in kakovostno ravnovesje v sektorju z nadaljevanjem nadzorovane rasti nasadov vinske trte po letu 2030, bi bilo treba sistem dovoljenj za zasaditev vinske trte podaljšati do leta 2045, tj. za obdobje, ki je enako začetnemu obdobju, ki velja od leta 2016, vendar z dvema vmesnima pregledoma, ki se izvedeta v letih 2028 in 2040, da se oceni sistem in po potrebi predstavijo predlogi na podlagi rezultatov teh vmesnih pregledov, za izboljšanje konkurenčnosti vinskega sektorja.

(15) Če bi proizvajalcem omogočili, da odložijo ponovno zasaditev vinogradov, bi to lahko pozitivno vplivalo na okolje z izboljšanjem sanitarnih razmer tal z manjšo uporabo kemičnih sredstev. Da bi prispevali k boljšemu upravljanju tal v vinogradništvu, je zato ustrezno dovoliti podaljšanje veljavnosti dovoljenj za ponovno zasaditev s treh na šest let, če se ponovna zasaditev izvede na isti parceli zemljišča.

([8]) Uredba (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013 (glej stran 1 tega Uradnega lista).

(16) Zaradi krize, ki jo je povzročila pandemija COVID-19 v vinskem sektorju Unije, je bilo z Uredbo (EU) 2020/2220 Evropskega parlamenta in Sveta ([9]) določeno podaljšanje veljavnosti dovoljenj za zasaditev novih nasadov ali ponovno zasaditev, ki bi naj prenehala veljati v letu 2020, do 31. decembra 2021. Zaradi dolgotrajnih učinkov, ki jih je povzročila pandemija COVID-19, je proizvajalcem z dovoljenji za zasaditev novih nasadov ali za ponovno zasaditev, ki bi naj prenehala veljati v letu 2020 ali 2021, še naprej v veliki meri preprečeno, da bi ta dovoljenja uporabili v zadnjem letu njihove veljavnosti. Da bi se preprečila izguba teh dovoljenj in zmanjšalo tveganje poslabšanja pogojev, pod katerimi bi bilo treba izvesti zasaditev, je ustrezno omogočiti nadaljnje podaljšanje veljavnosti dovoljenj za zasaditev novih nasadov ali za ponovno zasaditev, ki prenehajo veljati v letu 2020, in podaljšanje tistih, ki prenehajo veljati v letu 2021. Vsa dovoljenja za zasaditev novih nasadov ali za ponovno zasaditev, ki naj bi prenehala veljati v letu 2020 ali 2021, bi bilo zato treba podaljšati do 31. decembra 2022.

(17) Imetniki dovoljenj za zasaditev, ki prenehajo veljati v letih 2020 in 2021, bi morali ob upoštevanju sprememb tržnih razmer imeti tudi možnost, da svojih dovoljenj ne uporabijo in se jim zato ne naložijo upravne kazni. Poleg tega bi bilo treba, da bi se izognili kakršni koli diskriminaciji, proizvajalcem, ki so v skladu z Uredbo (EU) 2020/2220 do 28. februarja 2021 pristojnemu organu izjavili, da ne nameravajo uporabiti svojega dovoljenja, ne da bi vedeli za možnost podaljšanja veljavnosti za drugo leto, dovoliti, da svoje izjave do 28. februarja 2022 umaknejo s pisnim sporočilom pristojnemu organu in uporabijo svoje dovoljenje do 31. decembra 2022.

(18) Zaradi motenj na trgu zaradi pandemije COVID-19 in gospodarske negotovosti, ki jo je povzročila v zvezi z uporabo teh dovoljenj, bi bilo treba določbe Uredbe (EU) št. 1308/2013 o dovoljenjih za zasaditev novih nasadov ali za ponovno zasaditev, ki prenehajo veljati v letih 2020 in 2021, uporabljati retroaktivno od 1. januarja 2021.

(19) Glede na zmanjšanje površine, dejansko zasajene z vinsko trto, v več državah članicah v letih 2014–2017 in glede na morebitno posledično zmanjšanje proizvodnje bi bilo treba državam članicam omogočiti, da pri določitvi površine za dovoljenja za nove nasade iz člena 63(1) Uredbe (EU) št. 1308/2013 izberejo med obstoječo podlago in odstotnim deležem skupne površine, dejansko zasajene z vinsko trto na njihovem ozemlju 31. julija 2015, ki se poveča za površino, ki ustreza pravicam do zasaditve na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 ([10]), ki so bile 1. januarja 2016 na voljo za pretvorbo v dovoljenja v zadevni državi članici.

(20) Pojasniti bi bilo treba, da lahko države članice, ki omejijo izdajo dovoljenj na regionalni ravni za določena območja, upravičena do proizvodnje z zaščiteno označbo porekla ali za območja, upravičena za proizvodnjo vin z zaščiteno geografsko označbo, zahtevajo, da se taka dovoljenja uporabljajo v teh regijah.

(21) Pojasniti bi bilo treba, da lahko države članice za namene izdaje dovoljenj za zasaditev vinske trte na nacionalni ali regionalni ravni uporabijo objektivna in nediskriminatorna merila za upravičenost in prednostna merila. Poleg tega izkušnje držav članic kažejo, da je treba pregledati nekatera prednostna merila, da bi se lahko dala prednost vinogradom, ki prispevajo k ohranjanju genskih virov vinske trte, in gospodarstvom, katerih večja stroškovna učinkovitost, konkurenčnost ali prisotnost na trgih je bila dokazana.

([9]) Uredba (EU) 2020/2220 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. decembra 2020 o določitvi nekaterih prehodnih določb za podporo iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) v letih 2021 in 2022 ter o spremembi uredb (EU) št. 1305/2013, (EU) št. 1306/2013 in (EU) št. 1307/2013 glede sredstev in uporabe v letih 2021 in 2022 ter Uredbe (EU) št. 1308/2013 glede sredstev in razdelitve take podpore v letih 2021 in 2022 (UL L 437, 28.12.2020, str. 1).

([10]) Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (uredba o enotni SUT) (UL L 299, 16.11.2007, str. 1).

(22) Za zagotovitev, da se fizični ali pravni osebi, v zvezi s katero se ugotovi, da so bili pogoji za pridobitev ugodnosti ustvarjeni umetno, ne odobri nobena ugodnost, je ustrezno pojasniti, da bi bilo treba državam članicam dovoliti, da sprejmejo ukrepe za preprečevanje izogibanja pravilom v zvezi z zaščitnim mehanizmom za nove nasade ter merili za upravičenost in prednostnimi merili za izdajo dovoljenj za nove zasaditve.

(23) Zadnji rok za predložitev zahtevkov za pretvorbo pravic do zasaditve v dovoljenja se izteče 31. decembra 2022. V nekaterih primerih so okoliščine, kot je gospodarska kriza, ki jo je povzročila pandemija COVID-19, lahko povzročile omejitev pretvorbe pravic do zasaditve v dovoljenja za zasaditev. Zato in da se državam članicam omogoči ohranitev proizvodne zmogljivosti, ki ustreza takšnim pravicam do zasaditve, je ustrezno, da od 1. januarja 2023 pravice do zasaditve, ki so bile 31. decembra 2022 upravičene za pretvorbo v dovoljenja za zasaditev, vendar če niso bile pretvorjene v dovoljenja za zasaditev, ostanejo na voljo zadevnim državam članicam, ki jih lahko najpozneje do 31. decembra 2025 izdajo kot dovoljenja za nove zasaditve vinske trte, ne da bi se ta dovoljenja upoštevala za namene omejitev iz člena 63 Uredbe (EU) št. 1308/2013.

(24) V nekaterih državah članicah obstajajo tradicionalni vinogradi, zasajeni s sortami, ki niso dovoljene za namene proizvodnje vina, katerih pridelava, vključno s pridelavo za namene proizvodnje fermentiranih pijač iz grozdja, ki niso vino, ni namenjena za trg vina. Primerno je pojasniti, da za takšne vinograde ne veljajo obveznosti izkrčitve in da se sistem dovoljenj za nasade vinske trte, določen v tej uredbi, ne uporablja za zasaditev in ponovno zasaditev takšnih sort za druge namene kot za proizvodnjo vina.

(25) V členu 90 Uredbe (EU) št. 1308/2013 je določeno, da se, razen če ni drugače določeno v mednarodnih sporazumih, sklenjenih v skladu s PDEU, za proizvode, ki se uvažajo v Unijo, uporabljajo pravila Unije o označbah porekla in geografskih označbah, označevanju, opredelitvah, poimenovanjih in prodajnih oznakah za nekatere proizvode v vinskem sektorju ter enološki postopki, ki jih odobri Unija. Zato je zaradi doslednosti ustrezno določiti, da bi bilo treba pravila v zvezi s potrdili o skladnosti in poročili o analizi za uvoz teh proizvodov uporabljati tudi ob upoštevanju mednarodnih sporazumov, sklenjenih v skladu s PDEU.

(26) V okviru reforme SKP bi bilo treba določbe o umiku proizvodov, ki ne izpolnjujejo pravil o označevanju, s trga vključiti v Uredbo (EU) št. 1308/2013. Ker potrošniki vedno bolj zahtevajo nadzor nad proizvodi, bi morale države članice sprejeti ukrepe, s katerimi bi zagotovile, da proizvodi, ki niso označeni v skladu z navedeno uredbo, ne bodo dani na trg oziroma da bodo s trga umaknjeni, če so že bili dani na trg. Umik vključuje možnost, da se označbe proizvodov popravijo, ne da bi bili proizvodi dokončno umaknjeni s trga.

(27) Glede na razveljavitev Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([11]) z Uredbo (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta ([12]) bi bilo treba določbe, ki se nanašajo na preglede in kazni v zvezi s pravili trženja, zaščitenimi označbami porekla, geografskimi označbami in tradicionalnimi izrazi, vključiti v Uredbo (EU) št. 1308/2013.

(28) Da bi se proizvajalcem omogočila uporaba sort vinske trte, ki so bolje prilagojene na spreminjajoče se podnebne razmere in bolj odporne proti boleznim, bi bilo treba sprejeti določbo, ki omogoča uporabo označbe porekla za proizvode iz obeh sort vinske trte *Vitis vinifera* in tudi iz sort vinske trte, pridobljenih s križanjem *Vitis vinifera* z drugimi vrstami iz rodu *Vitis*.

([11]) Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (ES) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L 347, 20.12.2013, str. 549).

([12]) Uredba (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 (glej stran 187 tega Uradnega lista).

(29) Opredelitvi pojmov „označba porekla“ in „geografska označba“ v Uredbi (EU) št. 1308/2013 bi bilo treba uskladiti z opredelitvama pojmov iz Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (v nadaljnjem besedilu: sporazum TRIPS), ki je bil odobren s Sklepom Sveta 94/800/ES ([13]), zlasti s členom 22(1) sporazuma TRIPS, da geografske označbe opredeljujejo poreklo proizvoda iz določenega kraja, regije ali države. Zaradi jasnosti je ustrezno izrecno določiti, da prenovljena opredelitev pojma „označba porekla“ vključuje tradicionalno uporabljena imena. Posledično bo seznam zahtev za to, da lahko tradicionalno uporabljeno ime predstavlja označbo porekla v vinskem sektorju iz Uredbe (EU) št. 1308/2013, postal zastarel in bi ga bilo treba črtati. Zaradi doslednosti bi bilo treba takšno pojasnilo vključiti tudi v opredelitev pojma „geografska označba“ za vinski sektor iz Uredbe (EU) št. 1308/2013 ter opredelitvi pojmov „označba porekla“ in „geografska označba“ za živilski sektor iz Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ([14]).

(30) Geografsko okolje ter njegovi naravni in človeški dejavniki so ključen element, od katerega so odvisni kakovost in značilnosti proizvodov vinske trte, kmetijskih proizvodov in živil, ki so upravičeni do zaščitene označbe porekla ali geografske označbe v skladu z uredbama (EU) št. 1308/2013 in (EU) št. 1151/2012. Zlasti pri svežih proizvodih, ki so zelo malo predelani ali sploh niso predelani, so naravni dejavniki najbolj odločilni za kakovost in značilnosti zadevnega proizvoda, medtem ko človeški dejavniki ne prispevajo tolikšnega pečata h kakovosti in značilnostim proizvoda. Zato človeški dejavniki, ki bi jih bilo treba upoštevati pri opisu povezave med kakovostjo ali značilnostmi proizvoda ter določenim geografskim okoljem in ki jih je treba vključiti v specifikacijo proizvoda za zaščitene označbe porekla v skladu s členom 94 Uredbe (EU) št. 1308/2013 in členom 7 Uredbe (EU) št. 1151/2012, ne bi smeli biti omejeni na posebne metode proizvodnje ali predelave, ki zadevnemu proizvodu zagotavljajo posebno kakovost, temveč lahko vključujejo dejavnike kot so upravljanje tal in krajine, pridelovalne prakse ter vse druge človeške dejavnosti, ki prispevajo k ohranjanju bistvenih naravnih dejavnikov, ki so najbolj odločilni za geografsko okolje ter kakovost in značilnosti zadevnega izdelka.

(31) Za zagotovitev skladnega odločanja glede vlog za zaščito in ugovorov, predloženih v predhodnem nacionalnem postopku iz člena 96 Uredbe (EU) št. 1308/2013 in člena 49 Uredbe (EU) št. 1151/2012, bi bilo treba Komisijo pravočasno in redno obveščati, kadar se začnejo postopki pred nacionalnimi sodišči ali drugimi organi v zvezi z vlogo oziroma zahtevkom za zaščito, ki jo posamezna država članica posreduje Komisiji, kot je določeno v členu 96(5) Uredbe (EU) št. 1308/2013 in členu 49(4) Uredbe (EU) št. 1151/2012. Iz istega razloga bi morala biti Komisija, kadar ji država članica sporoči nacionalno odločitev, na kateri temelji vloga za zaščito, ki bo ob koncu nacionalnega sodnega postopka verjetno razveljavljena, oproščena obveznosti, da izvede postopek pregleda iz člena 97 Uredbe (EU) št. 1308/2013 in člena 50 Uredbe (EU) št. 1151/2012 v zvezi z vlogo oziroma zahtevkom za zaščito v predpisanem roku, ter obveznosti, da vlagatelja obvesti o razlogih za zamudo. Da bi se vlagatelja zaščitilo pred zlonamernimi pravnimi postopki in da bi se ohranila temeljna pravica vlagatelja do zaščite geografske označbe v razumnem roku, bi bilo treba oprostitev omejiti na primere, v katerih je bila vloga oziroma zahtevek za zaščito na nacionalni ravni razveljavljen s takoj veljavno sodno odločbo, ki ni pravnomočna, ali primere, v katerih država članica meni, da tožba za izpodbijanje veljavnosti vloge temelji na tehtnih razlogih.

(32) Registracijo geografskih označb bi bilo treba poenostaviti in pospešiti, in sicer tako, da se ocena skladnosti s predpisi o intelektualni lastnini loči od ocene skladnosti specifikacije proizvodov z zahtevami tržnih standardov in pravili o označevanju.

(33) Ocena, ki jo opravijo pristojni organi držav članic, je bistven korak v postopku registracije. Države članice imajo splošno znanje, strokovno znanje ter dostop do podatkov, zaradi česar same lahko najlažje preverijo, ali so informacije v vlogi pravilne in verodostojne. Zato bi morale države članice zagotoviti, da je rezultat te ocene, ki je dosledno evidentiran v enotnem dokumentu in povzema relevantne elemente specifikacije proizvodov, zanesljiv in natančen. Komisija bi morala ob upoštevanju načela subsidiarnosti naknadno pregledati vloge, da bi zagotovila, da

([13]) Sklep Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL L 336, 23.12.1994, str. 1).

([14]) Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, 14.12.2012, str. 1).

ne vsebujejo očitnih napak, da bi se zlasti zagotovilo, da vsebujejo zahtevane informacije, da v njih ni očitnih vsebinskih napak, da je predstavljena obrazložitev v podporo vlogi ter da se upoštevajo pravo Unije in interesi deležnikov zunaj države članice, v kateri je podana vloga, in zunaj Unije.

(34) V vinskem sektorju bi bilo treba obdobje, v katerem je mogoče vložiti ugovor, podaljšati na tri mesece, da se zagotovi, da imajo vse zainteresirane strani dovolj časa za preučitev vloge oziroma zahtevka za zaščito in možnost, da vložijo izjavo o ugovoru. Za zagotovitev, da se za ugovore uporablja isti postopek na podlagi uredb (EU) št. 1308/2013 in (EU) št. 1151/2012, ter da se omogoči državam članicam, da Komisiji posredujejo ugovore fizičnih ali pravnih oseb, ki prebivajo ali imajo sedež na njihovem ozemlju, na usklajen in učinkovit način, bi morali biti ugovori fizičnih ali pravnih oseb predloženi prek organov države članice, v kateri te osebe prebivajo ali imajo sedež. Za poenostavitev postopka ugovora bi morala biti Komisija pooblaščena, da nedopustne izjave o ugovoru zavrne v izvedbenem aktu, ki zadevni označbi porekla ali geografski označbi podeljuje zaščito.

(35) Za povečanje učinkovitosti postopka in zagotovitev enotnih pogojev za podelitev zaščite za označbe porekla ali geografske označbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejemanje izvedbenih aktov za podelitev take zaščite v vinskem sektorju brez uporabe postopka pregleda v primerih, kadar ni bila predložena nobena dopustna izjava o ugovoru na vlogo oziroma zahtevek za zaščito. Za primere, kadar je bila vložena dopustna izjava o ugovoru, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejemanje izvedbenih aktov, bodisi o podelitvi zaščite bodisi o zavrnitvi vloge oziroma zahtevka za zaščito, v skladu s postopkom pregleda.

(36) Treba bi bilo pojasniti povezavo med blagovnimi znamkami in geografskimi označbami proizvodov vinske trte v zvezi z merili za zavrnitev, razveljavitev in soobstoj. Takšno pojasnilo ne bi smelo vplivati na pravice, ki jih imetniki geografskih označb pridobijo na nacionalni ravni ali ki obstajajo na podlagi mednarodnih sporazumov, ki so jih države članice sklenile za obdobje pred vzpostavitvijo sistema Unije za zaščito proizvodov vinske trte.

(37) Pravila v zvezi z nacionalnimi postopki, postopkom ugovora, razvrstitvijo sprememb na spremembe Unije in standardne spremembe, vključno z glavnimi pravili za sprejetje takih sprememb, ter začasnim označevanjem in predstavitvijo, trenutno določena v Delegirani uredbi Komisije (EU) 2019/33 ([15]), so pomemben element pri ureditvi sistema za zaščito označb porekla in geografskih označb v vinskem sektorju. Zaradi skladnosti z Uredbo (EU) št. 1151/2012 in Uredbo (EU) 2019/787 Evropskega parlamenta in Sveta ([16]) ter lažje uporabe bi bilo treba navedene določbe vključiti v Uredbo (EU) št. 1308/2013.

(38) Glede zaščite geografskih označb je pomembno, da se ustrezno upošteva Splošni sporazum o tarifah in trgovini, vključno z njegovim členom V o prostem tranzitu, ki je bil odobren s Sklepom 94/800/ES. V navedenem pravnem okviru bi bilo treba za večjo zaščito geografskih označb in učinkovitejši boj proti ponarejanju zaščito označbe porekla ali geografske označbe uporabljati tudi v zvezi z blagom, ki vstopa na carinsko območje Unije, a ni sproščeno v prosti promet, in ki je dano v posebne carinske postopke, kot so postopki za tranzit, hrambo, posebno uporabo ali predelavo. Zato bi bilo treba zaščito iz člena 103(2) Uredbe (EU) št. 1308/2013 in člena 13(1) Uredbe (EU) št. 1151/2012 razširiti na blago, ki je v tranzitu čez carinsko območje Unije, ter zaščito iz člena 103(2) Uredbe (EU) št. 1308/2013 ter člena 13(1) in člena 24 Uredbe (EU) št. 1151/2012 pa na označbe porekla, geografske označbe in zajamčene tradicionalne posebnosti, tako da bi zajemala blago, ki se prodaja prek spleta ali z drugimi

([15]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/33 z dne 17. oktobra 2018 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z vlogami za zaščito označb porekla, geografskih označb in tradicionalnih izrazov v vinskem sektorju, postopkom ugovora, omejitvami uporabe, spremembami specifikacij proizvoda, preklicem zaščite ter označevanjem in predstavitvijo (UL L 9, 11.1.2019, str. 2).

([16]) Uredba (EU) 2019/787 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o opredelitvi, opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač, uporabi imen žganih pijač pri predstavitvi in označevanju drugih živil, zaščiti geografskih označb žganih pijač, uporabi etanola in destilatov kmetijskega porekla v alkoholnih pijačah ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 110/2008 (UL L 130, 17.5.2019, str. 1).

sredstvi elektronskega trgovanja. Poleg tega bi bilo treba označbe porekla in geografske označbe v vinskem sektorju zaščititi pred kakršno koli neposredno ali posredno komercialno uporabo, kadar zadevajo proizvode, ki se uporabljajo kot sestavina. Označbe porekla in geografske označbe v vinskem sektorju ter zajamčene tradicionalne posebnosti bi morale biti zaščitene tudi pred zlorabo, posnemanjem in navajanjem, kadar se uporabljajo za proizvode, ki se uporabljajo kot sestavine.

(39) V primerih, ko se označbe porekla ali geografske označbe ne uporabljajo več ali ko vlagatelj iz člena 95 Uredbe (EU) št. 1308/2013 takšne zaščite proizvoda ne želi več uporabljati, bi moralo biti te označbe mogoče preklicati.

(40) Zaradi vse večjega povpraševanja potrošnikov po inovativnih proizvodih vinske trte z dejansko vsebnostjo alkohola, ki je nižja od minimalne dejanske vsebnosti alkohola, ki je za proizvode vinske trte določena v delu II Priloge VII k Uredbi (EU) št. 1308/2013, bi bilo treba tudi omogočiti, da se takšni inovativni proizvodi vinske trte pridelujejo tudi v Uniji. V ta namen je treba določiti pogoje, pod katerimi se lahko nekateri proizvodi vinske trte dealkoholizirajo ali delno dealkoholizirajo, in določiti postopke za dealkoholizacijo, ki so odobreni. V teh pogojih bi morale biti upoštevane resolucije Mednarodne organizacije za trto in vino (OIV) OIV-ECO 432-2012 – Beverage Obtained By Dealcoholisation of Wine (Pijače, pridobljene z dealkoholizacijo vina), OIV-ECO 433-2012 – Beverage Obtained By Partial Dealcoholisation of Wine (Pijače, pridobljene z delno dealkoholizacijo vina), OIV-ECO 523-2016 – Wine With An Alcohol Content Modified by Dealcoholisation (Vino s spremenjeno vsebnostjo alkohola zaradi dealkoholizacije) in OIV-OENO 394A-2012 – Dealcoholisation Of Wines (Dealkoholizacija vin).

(41) Ti inovativni proizvodi vinske trte se v Uniji nikoli niso tržili kot vino. Iz tega razloga bi bile potrebne nadaljnje raziskave in poskusi za izboljšanje kakovosti teh proizvodov ter zlasti za zagotovitev, da popolna odstranitev vsebnosti alkohola omogoča ohranjanje razlikovalnih značilnosti kakovostnih vin, ki so zaščitena z geografsko označbo ali označbo porekla. Zato bi bilo treba za vina brez geografske označbe ali označbe porekla dovoliti tako delno kot popolno dealkoholizacijo, medtem ko bi bilo treba za vina z zaščiteno geografsko označbo ali zaščiteno označbo porekla dovoliti le delno dealkoholizacijo. Poleg tega je za zagotovitev jasnosti in preglednosti tako za proizvajalce kot za potrošnike vin z geografsko označbo ali označbo porekla primerno določiti, da mora v primeru delne dealkoholizacije vin z geografsko označbo ali označbo porekla specifikacija proizvoda vsebovati opis delno dealkoholiziranega vina in, kadar je ustrezno, posebne enološke postopke, ki se uporabljajo za pridelavo delno dealkoholiziranega vina ali vin, ter ustreznih omejitve glede njihove pridelave.

(42) Da bi se zagotovila višja raven obveščenosti potrošnikov, bi bilo treba med obvezne navedbe v členu 119 Uredbe (EU) št. 1308/2103 dodati obvezno označbo hranilne vrednosti in seznam sestavin. Vendar bi proizvajalci morali imeti možnost, da vsebino označbe hranilne vrednosti na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo, omejijo samo na energijsko vrednost ter popolno označbo hranilne vrednosti in seznam sestavin dajo na voljo v elektronski obliki, pod pogojem, da ne zbirajo ali sledijo podatkom uporabnikov in ne navajajo informacij za namene trženja. Vendar možnost, da se popolna označba hranilne vrednosti ne navede na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo, ne bi smela vplivati na obstoječo zahtevo, da se na etiketi navedejo snovi, ki povzročajo alergije ali preobčutljivosti. S členom 122 Uredbe (EU) št. 1308/2013 bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi z dopolnitvijo Uredbe (EU) št. 1308/2013 z določitvijo pravil za navedbo in poimenovanje sestavin. Trženje obstoječih zalog vina bi moralo biti dovoljeno nadaljevati po datumih, ko se začnejo uporabljati nove zahteve za označevanje, vse dokler te zaloge niso izčrpane. Gospodarski subjekti bi morali imeti dovolj časa za prilagoditev na nove zahteve označevanja, preden se te zahteve začnejo uporabljati.

(43) Za zagotovitev, da so potrošniki obveščeni o naravi dealkoholiziranih vinskih proizvodov ter da se pravila, ki urejajo označevanje in predstavitev proizvodov v vinskem sektorju, uporabljajo tudi za dealkoholizirane ali delno dealkoholizirane proizvode vinske trte, bi bilo treba spremeniti člen 119 Uredbe (EU) št. 1308/2013. Vendar je za

ohranitev sedanje ravni informacij o minimalnem roku trajanja, ki se zahteva za pijače, ki vsebujejo manj kot 10 vol. % alkohola na podlagi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([17]), ustrezno zahtevati, da proizvodi, ki so bili dealkoholizirani in katerih dejanska vsebnost alkohola je manj kot 10 vol. %, kot obvezne navedbe vključujejo navedbo minimalnega roka trajanja.

(44) Poleg tega del XII Priloge I k Uredbi (EU) št. 1308/2013, v katerem so navedeni proizvodi, zajeti v vinskem sektorju, trenutno zajema delno dealkoholizirana vina z vsebnostjo alkohola nad 0,5 vol. %. Za zagotovitev, da so v vinskem sektorju zajeta vsa dealkoholizirana vina, vključno s tistimi z vsebnostjo alkohola 0,5 vol.% ali manj, je ustrezno spremeniti del XII Priloge I k Uredbi (EU) št. 1308/2013 z vključitvijo novega vnosa.

(45) Kar zadeva pravila o pogojih uporabe zapiral v vinskem sektorju, da se zagotovi zaščita potrošnikov pred zavajajočo uporabo nekaterih zapiral, povezanih z nekaterimi pijačami, in nevarnimi snovmi iz zapiral, ki lahko kontaminirajo pijače, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(46) Pravila in zahteve v zvezi s sistemom kvot za sladkor so prenehala veljati konec tržnega leta 2016/2017. Člen 124 ter členi 127 do 144 Uredbe (EU) št. 1308/2013 so zastareli in bi jih bilo treba črtati.

(47) V Direktivi (EU) 2019/633 Evropskega parlamenta in Sveta ([18]) je določena izjema od skrajnega roka plačila za prodajo grozdja in mošta v vinskem sektorju. Da bi se prispevalo k stabilnosti dobavne verige za vino in kmetijskim proizvajalcem zagotovi varnost v smislu dolgoročnih prodajnih odnosov, bi bilo treba prodajo neustekleničenega vina obravnavati na enak način. Zato je ustrezno določiti, da se lahko države članice z odstopanjem od veljavnih skrajnih rokov plačila iz Direktive (EU) 2019/633, če to zahteva medpanožna organizacija, odločijo, da se veljavni skrajni roki plačila ne uporabljajo za prodajo neustekleničenega vina, pod pogojem, da so posebni roki za plačilo vključeni v standardne pogodbe, ki so jih države članice podaljšale na podlagi člena 164 Uredbe (EU) št. 1308/2013 pred 31. oktobrom 2021, ter če so dogovori o dobavi med dobavitelji neustekleničenega vina in njihovimi neposrednimi kupci večletni ali postanejo večletni.

(48) Kadar je dobava kmetijskih proizvodov s strani proizvajalca predelovalcu ali distributerju zajeta v pisni pogodbi ali ponudbi v skladu s členoma 148 in 168 Uredbe (EU) št. 1308/2013 ter se cena, ki se plača za dobavo, izračuna s kombinacijo različnih dejavnikov, določenih v pogodbi, bi morali biti ti dejavniki, ki lahko vključujejo objektivne kazalnike, indekse in metode izračuna, za stranke zlahka razumljivi. Poleg tega bi morale imeti države članice možnost, da opredelijo prostovoljne kazalnike na podlagi razpoložljivih objektivnih tržnih informacij in študij, ki jih lahko uporabijo pogodbene stranke.

(49) Po izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije se je zmanjšal skupni obseg proizvodnje surovega mleka v Uniji. Da ne bi bila ogrožena pogodbena pogajalska pooblastila, podeljena organizacijam proizvajalcev v sektorju mleka in mlečnih proizvodov, bi bilo treba povečati veljavno količinsko omejitev za količino surovega mleka, o kateri se tako pogaja, izraženo kot odstotni delež celotne proizvodnje Unije. Zaradi pravne varnosti je ustrezno določiti uporabo povečane količinske omejitve z retroaktivnim učinkom od 1. januarja 2021.

([17]) Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, 22.11.2011, str. 18).

([18]) Direktiva (EU) 2019/633 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o nepoštenih trgovinskih praksah med podjetji v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi (UL L 111, 25.4.2019, str. 59).

(50) Da bi države članice prispevale k doseganju okoljskih ciljev Unije, bi morale imeti možnost, da priznajo organizacije proizvajalcev, ki si prizadevajo za posebne cilje v zvezi z ravnanjem s stranskimi proizvodi, tokovi ostankov in odpadki ter njihovo vrednotenje, zlasti z namenom varstva okolja in spodbujanja krožnosti, kot tudi organizacije proizvajalcev, ki si prizadevajo za cilje v zvezi z upravljanjem vzajemnih skladov za kateri koli sektor. Zato je ustrezno razširiti obstoječi seznam ciljev organizacij proizvajalcev iz člena 152 Uredbe (EU) št. 1308/2013. Za večjo preglednost organizacij proizvajalcev bi morali statuti organizacij proizvajalcev članom proizvajalcem omogočati tudi demokratično preverjanje računovodskih izkazov in proračunov organizacije. Poleg tega je za lažje izvajanje trgovinskih poslov, ki jih izvaja organizacija proizvajalcev, ustrezno določiti, da statut organizacije proizvajalcev lahko omogoči, da so člani proizvajalci v neposrednem stiku s kupci, pod pogojem, da tak neposredni stik ne ogroža funkcije organizacije proizvajalcev glede koncentracije ponudbe in dajanja proizvodov na trg ter da ima organizacija proizvajalcev še naprej izključno diskrecijsko pravico glede bistvenih elementov prodaje, ki jo opravi organizacija proizvajalcev.

(51) Ob upoštevanju pridobljenih izkušenj ter razvoja sektorja mleka in mlečnih proizvodov po izteku sistema kvot ni več ustrezno ohranjati posebnih pravil v zvezi s cilji in ureditvami priznavanja, določenimi za medpanožne organizacije v sektorju mleka in mlečnih proizvodov.

(52) Iz izkušenj v različnih sektorjih je razvidno, da lahko države članice priznajo medpanožne organizacije na različnih geografskih ravneh, ne da bi s tem ogrozile vlogo in cilje takšnih organizacij. Zato je primerno pojasniti, da se lahko države članice odločijo za priznanje takih medpanožnih organizacij na eni ali več geografskih ravneh. Medpanožne organizacije si morajo prizadevati za poseben cilj ob upoštevanju interesov svojih članov in potrošnikov. Ob upoštevanju okoljskih ciljev Unije je ustrezno razširiti seznam ciljev iz člena 157 Uredbe (EU) št. 1308/2013, tako da bi vključeval zagotavljanje potrebnih informacij in izvajanje potrebnih raziskav za razvoj proizvodov, ki so bolj primerni za podnebno ukrepanje, varstvo zdravja in dobrobiti živali, prispevanje k vrednotenju stranskih proizvodov ter zmanjšanju odpadkov in ravnanju z njimi ter spodbujanje in izvajanje ukrepov za preprečevanje, nadzor in obvladovanje tveganj v zvezi z zdravjem živali, varstvom rastlin in okoljem, vključno z vzpostavitvijo in upravljanjem skladov ali s prispevanjem k takšnim skladom z namenom plačevanja finančnega nadomestila kmetom za stroške in gospodarske izgube zaradi spodbujanja in izvajanja takšnih ukrepov. Da bi se preprečilo tveganje, da bi organizacije na določeni stopnji verige preskrbe z živilskimi proizvodi koncentrirale več moči, bi morale države članice priznati le medpanožne organizacije, ki si prizadevajo za uravnoteženo zastopanost organizacij v različnih stopnjah verige preskrbe z živilskimi proizvodi, ki sestavljajo medpanožno organizacijo.

(53) Opredelitev pojma „gospodarsko območje“ iz člena 164 Uredbe (EU) št. 1308/2013 za namene razširitve pravil in obveznih prispevkov bi bilo treba dopolniti, da bi se navedena uredba prilagodila posebnostim proizvodnje proizvodov z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, priznano na podlagi prava Unije. Da bi se spodbujale trajnostne prakse, bi moralo biti mogoče dogovore, sklepe in usklajena ravnanja medpanožnih organizacij glede tveganj v zvezi z zdravjem rastlin, zdravjem živali, varnostjo hrane in okoljem določiti kot zavezujoče za nečlane. Vendar zaradi pomembnosti biotske raznovrstnosti v semenskem materialu, ki se uporablja v ekološkem kmetovanju, pravila v zvezi z uporabo certificiranih semen z razširitvijo ne bi smela postati zavezujoča za nečlane, ki se ukvarjajo z ekološkim kmetovanjem.

(54) Glede na pomen zaščitenih označb porekla in zaščitenih geografskih označb za kmetijsko proizvodnjo v Uniji ter glede na uspeh uvedbe pravil za uravnavanje ponudbe za sir in pršut z geografskimi označbami pri zagotavljanju dodane vrednosti in ohranjanju ugleda teh proizvodov ter pri stabilizaciji njihovih cen, bi bilo treba možnost uporabe pravil za uravnavanje ponudbe razširiti na kmetijske proizvode z zaščiteno označbo porekla ali geografsko označbo na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013 ali Uredbe (EU) št. 1151/2012. Zaradi jasnosti in doslednosti je ustrezno, da se obstoječa pravila o uravnavanju ponudbe združijo v eno samo določbo, ki zajema vse kmetijske proizvode. Zato bi bilo treba državam članicam dovoliti, da navedena pravila uporabljajo za uravnavanje ponudbe kmetijskih proizvodov z geografskimi označbami na zahtevo medpanožne organizacije, organizacije proizvajalcev ali skupine proizvajalcev ali gospodarskih subjektov, pod pogojem, da se vsaj dve tretjini proizvajalcev tega proizvoda ali njihovih zastopnikov strinja in, da je bilo po potrebi opravljeno posvetovanje s kmetijskimi proizvajalci zadevne surovine, v primeru sira pa, zaradi kontinuitete, da so dali tudi soglasje. Za navedena pravila bi morali veljati strogi pogoji, zlasti da bi preprečili škodo za trgovino s proizvodi na drugih trgih in zaščitili pravice manjšin. Države članice bi morale nemudoma objaviti sprejeta pravila in o njih uradno obvestiti Komisijo,

zagotoviti redne preglede ter pravila v primeru nespoštovanja razveljaviti. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov, s katerimi se zahteva, naj država članica razveljavi taka pravila, če Komisija ugotovi, da niso v skladu z določenimi pogoji, da preprečujejo ali izkrivljajo konkurenco na precejšnjem delu notranjega trga ali da ogrožajo prosto trgovino ali doseganje ciljev iz člena 39 PDEU. Ob upoštevanju pooblastil Komisije na področju politike konkurence Unije in glede na posebno naravo navedenih aktov bi morala Komisija take izvedbene akte sprejeti brez uporabe Uredbe (EU) št. 182/2011.

(55) Klavzule o porazdelitvi vrednosti v verigi preskrbe z živilskimi proizvodi niso pomembne le v sporazumih med proizvajalci in prvimi kupci, temveč tudi kadar lahko kmetom omogočijo, da sodelujejo pri gibanjih cen na poznejših stopnjah prodajne verige. Zato bi bilo treba kmetom in njihovim združenjem omogočiti, da se dogovorijo o takšnih klavzulah z akterji na stopnjah prodajne verige, ki sledijo prvim kupcem.

(56) Posebna tržna vrednost vin, zajetih v zaščiteni označbi porekla (ZOP) ali zaščiteni geografski označbi (ZGO), izhaja iz tega, da zaradi svojega slovesa kakovosti, ki izhaja iz njihovih specifikacij proizvoda, spadajo v višji cenovni razred trga. Taka vina imajo običajno višje cene na trgu, saj potrošniki cenijo tiste značilnosti, ki jih zagotavljata označba porekla in geografska označba. Z odstopanjem od člena 101(1) PDEU bi morale imeti medpanožne organizacije, ki zastopajo gospodarske subjekte, ki imajo koristi od teh označb kakovosti, možnost, da izdajo smernice o cenah v zvezi s prodajo zadevnega grozdja, da se prepreči spodkopavanje pomena teh označb kakovosti zaradi škodljivih cenovnih ukrepov. Vendar bi morale take smernice biti neobvezne, da bi se izognilo popolni odpravi cenovne konkurence med ZOP in ZGO.

(57) V členu 5 Sporazuma Svetovne trgovinske organizacije (STO) o kmetijstvu so vključene metode izračuna, ki se lahko uporabijo za določitev sprožitvene količine za posebno zaščitno klavzulo v zadevnih sektorjih. Da bi se upoštevale vse mogoče metode izračuna za določitev sprožitvene količine za namene uporabe dodatnih uvoznih dajatev, tudi kadar se domača poraba ne upošteva, bi bilo treba člen 182(1) Uredbe (EU) št. 1308/2013 spremeniti, da bi odražal metodo izračuna iz člena 5(4) Sporazuma STO o kmetijstvu.

(58) Člena 192 in 193 Uredbe (EU) št. 1308/2013 bi bilo treba črtati, saj takšni ukrepi zaradi konca regulacije proizvodnje v sektorju sladkorja niso več potrebni. Da bi se zagotovila ustrezna oskrba trga Unije z uvozom iz tretjih držav, bi bilo treba na Komisijo prenesti delegirana in izvedbena pooblastila za opustitev uvoznih dajatev za trsno melaso in melaso iz sladkorne pese.

(59) V ministrskem sklepu o izvozni konkurenci, ki je bil sprejet 19. decembra 2015 na 10. ministrski konferenci STO v Nairobiju, so določena pravila o ukrepih izvozne konkurence. Kar zadeva izvozne subvencije, morajo članice STO od datuma navedenega sklepa ukiniti svoje pravice do izvoznih subvencij. Zato bi bilo treba določbe Unije o izvoznih nadomestilih, določenih v členih 196 do 204 Uredbe (EU) št. 1308/2013, črtati. Države članice lahko v zvezi z izvoznimi krediti, jamstvi za izvozne kredite in programi zavarovanja, državnimi trgovinskimi podjetji, ki se ukvarjajo s kmetijskim izvozom, in mednarodno pomočjo v hrani ob spoštovanju prava Unije sprejmejo nacionalne ukrepe. Ker so Unija in njene države članice tudi članice STO, bi se morala pri takšnih nacionalnih ukrepih v skladu s pravom Unije in mednarodnim pravom prav tako upoštevati pravila, določena v navedenem ministrskem sklepu STO z dne 19. decembra 2015.

(60) Notranji trg sloni na dosledni uporabi pravil o konkurenci v vseh državah članicah. To zahteva nadaljnje tesno sodelovanje nacionalnih organov za konkurenco in Komisije v evropski mreži organov za konkurenco, v okviru katere se lahko razpravlja o vprašanjih razlage in uporabe pravil o konkurenci ter se lahko usklajujejo ukrepi za uporabo pravil o konkurenci v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1/2003 ([19]).

(61) Za zagotovitev učinkovite uporabe člena 210 Uredbe (EU) št. 1308/2013 s strani medpanožnih organizacij ter z namenom poenostavitve in zmanjšanja upravnih bremen se za dogovore, sklepe in usklajena ravnanja medpanožnih organizacij ne bi smela zahtevati predhodna odločitev Komisije, da se zanje ne uporablja člen 101(1)PDEU, pod pogojem, da ti dogovori, sklepi in usklajena ravnanja izpolnjujejo zahteve iz člena 210 Uredbe (EU) št. 1308/2013. Vendar bi morala Komisija na zahtevo vlagatelja podati mnenje o združljivosti takih dogovorov, sklepov in usklajenih ravnanj s členom 210 Uredbe (EU) št. 1308/2013. Ne glede na mnenje Komisije,

([19]) Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, 4.1.2003, str. 1).

izdano, da so taki dogovori, sklepi in usklajena ravnanja skladni z navedenim členom, bi morala Komisija ohraniti možnost, da kadar koli po izdaji takega mnenja izjavi, da se bo člen 101(1) PDEU v prihodnje uporabljal za zadevne dogovore, sklepe ali usklajena ravnanja, če ugotovi, da ustrezni pogoji za uporabo člena 210 Uredbe (EU) št. 1308/2013 niso več izpolnjeni.

(62) Nekatere vertikalne in horizontalne pobude v zvezi s kmetijskimi in živilskimi proizvodi, katerih cilj je uporaba zahtev, ki so strožje od obveznih zahtev, lahko pozitivno vplivajo na cilje glede trajnostnosti. Sklenitev takšnih dogovorov, sklepov in usklajenih ravnanj med proizvajalci in gospodarskimi subjekti na različnih ravneh pridelave, predelave in trgovine bi prav tako lahko okrepila položaj proizvajalcev v dobavni verigi in povečala njihovo pogajalsko moč. Zato se v posebnih okoliščinah za take pobude ne bi smel uporabljati člen 101(1) PDEU. Da bi se zagotovila učinkovita uporaba tega novega odstopanja in z namenom zmanjšanja upravnih bremen, se za dovoljenje za takšne pobude ne bi smela zahtevati predhodna odločitev Komisije, ki bi določala, da se za njih ne uporablja člen 101(1) PDEU. Ker gre za novo odstopanje, je ustrezno določiti, da bi morala Komisija v dveh letih po začetku veljavnosti te uredbe za gospodarske subjekte pripraviti smernice v zvezi z uporabo odstopanja. Po tem datumu bi morali imeti proizvajalci tudi možnost, da od Komisije zahtevajo mnenje o uporabi odstopanja za njihove dogovore, sklepe in usklajena ravnanja. Komisija bi morala v utemeljenih primerih imeti možnost, da naknadno pregleda vsebino svojega mnenja. Nacionalni organi za konkurenco bi morali imeti možnost odločiti, da je treba dogovor, sklep ali usklajeno ravnanje spremeniti, prenehati izvajati ali sploh ne začeti izvajati, če menijo, da je to potrebno za zaščito konkurence; v tem primeru bi morali o svojih ukrepih obvestiti Komisijo.

(63) V členu 214a Uredbe (EU) št. 1308/2013 je določeno, da lahko Finska na podlagi dovoljenja Komisije pod določenimi pogoji odobri državno pomoč na jugu Finske do leta 2020. Odobritev te državne pomoči bi se morala še naprej dovoliti za obdobje 2023–2027. Za zagotovitev, da se ta pomoč lahko še naprej odobri v prehodnem obdobju od 2021 do 2022, bi bilo treba nove ureditve v zvezi s tem uporabiti le od 1. januarja 2023.

(64) Omejitve prostega pretoka proizvodov iz sektorja sadja in zelenjave, ki izhajajo iz uporabe ukrepov, namenjenih za boj proti širjenju škodljivih organizmov rastlin, lahko povzročijo težave na trgu v eni ali več državah članicah. Zlasti ob upoštevanju vse pogostejših pojavov škodljivih organizmov rastlin je zato ustrezno dovoliti izjemne podporne ukrepe, da se upoštevajo omejitve trgovine zaradi škodljivih organizmov rastlin, ter razširiti seznam proizvodov, v zvezi s katerimi se lahko sprejmejo izredni podporni ukrepi v sektorju sadja in zelenjave.

(65) Obstoječi observatoriji Unije za trge in delovne skupine Unije za kmetijske trge so se izkazali za koristne pri zagotavljanju informacij za odločanje gospodarskih subjektov in javnih organov, pa tudi pri olajševanju spremljanja razvoja trga. V ta namen in za povečanje preglednosti kmetijskega in živilskega trga na ravni Unije ter za prispevanje k stabilnosti kmetijskih trgov bi bilo treba te instrumente okrepiti. Zato je ustrezno vzpostaviti enoten formalni pravni okvir za vzpostavitev in delovanje observatorijev Unije za trge v katerem koli kmetijskem sektorju ter določiti ustrezne obveznosti uradnega sporočanja in poročanja za te observatorije.

(66) Na podlagi statističnih podatkov in informacij, zbranih za spremljanje kmetijskih trgov, bi morali observatoriji Unije za trge v svojih poročilih ugotoviti nevarnosti motenj na trgu. Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu redno predstavljati informacije o razmerah na trgu kmetijskih proizvodov, nevarnosti motenj na trgu in morebitne ukrepe, ki jih je treba sprejeti, in sicer z rednim sodelovanjem na sejah Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja ter Posebnega odbora za kmetijstvo.

(67) Zaradi jasnosti bi bilo treba v členu 223 Uredbe (EU) št. 1308/2013 izrecno določiti vlogo Komisije v zvezi z njenimi obstoječimi obveznostmi sodelovanja in izmenjave informacij s pristojnimi organi, imenovanimi v skladu s členom 22 Uredbe (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([20]), ter Evropskim organom za vrednostne papirje in trge (ESMA).

(68) Zastarele obveznosti poročanja Komisije glede trga mleka in mlečnih proizvodov ter razširitve področja uporabe šolske sheme bi bilo treba črtati. Obveznosti poročanja v zvezi s sektorjem čebelarstva bi bilo treba vključiti v Uredbo (EU) 2021/2115. Določiti bi bilo treba nove obveznosti poročanja in roke v zvezi z uporabo pravil o konkurenci v kmetijskem sektorju, vzpostavitvijo observatorijev Unije za trge in uporabo izrednih ukrepov. Komisija bi morala poročati tudi o stanju prodajnih označb in razvrščanja trupov v sektorju ovčjega in kozjega mesa.

(69) Določbe v zvezi z rezervo za krize v kmetijskem sektorju iz dela V, poglavje III, Uredbe (EU) št. 1308/2013 bi bilo treba črtati, saj Uredba (EU) 2021/2116 vsebuje posodobljene določbe o kmetijski rezervi.

(70) Ob upoštevanju obstoječega odstopanja od prodajnih oznak, ki se uporabljajo za teletino z zaščiteno označbo porekla ali geografsko označbo, registrirano pred 29. junijem 2007, ter zaradi doslednosti in zagotavljanja nedvoumnih informacij potrošnikom bi bilo treba državam članicam omogočiti, da skupinam, odgovornim za zaščitene označbe porekla ali geografske označbe, registrirane pred tem datumom, dovolijo odstopanje od obveznega razvrščanja trupov za teletino.

(71) Določiti bi bilo treba pravila o oceni nasprotij med imenom, prijavljenim za registracijo kot označbo porekla ali geografsko označbo na podlagi Uredbe (EU) št. 1151/2012, in imenom rastlinske sorte ali živalske pasme, pridelane v Uniji, da se doseže pravičnejše ravnovesje med zadevnimi interesi.

(72) Za večjo ozaveščenost potrošnikov v zvezi z zaščitenimi označbami porekla, zaščitenimi geografskimi označbami in zajamčenimi tradicionalnimi posebnostmi na podlagi Uredbe (EU) št. 1151/2012 bi bilo treba obvezno uporabo s tem povezanih simbolov Unije razširiti na reklamno gradivo.

(73) Določiti bi bilo treba možnosti za posebna odstopanja, ki omogočajo uporabo drugih imen poleg registriranega imena zajamčene tradicionalne posebnosti. Komisija bi morala določiti prehodna obdobja za uporabo označb, ki vsebujejo imena zajamčenih tradicionalnih posebnosti, in sicer v skladu s pogoji za takšna prehodna obdobja, ki že obstajajo za zaščitene označbe porekla in zaščitene geografske označbe.

(74) Postopke v zvezi z registracijo zaščitenih označb porekla, zaščitenih geografskih označb in zajamčenih tradicionalnih posebnosti, ki so določeni v Uredbi (EU) št. 1151/2012, bi bilo treba racionalizirati in poenostaviti, da se zagotovi, da se nova imena lahko registrirajo v krajših obdobjih. Postopek ugovora bi bilo treba poenostaviti. V utemeljenem ugovoru bi morali biti navedeni vsi razlogi za ugovor in podrobnosti teh razlogov. To organu ali osebi, ki je vložila ugovor, ne bi smelo preprečiti, da med posvetovanjem iz člena 51(3) Uredbe (EU) št. 1151/2012 doda nove podrobnosti in jih dodatno razvije.

(75) Postopek za odobritev sprememb specifikacij proizvodov iz Uredbe (EU) št. 1151/2012 bi bilo treba poenostaviti z uvedbo razlikovanja med spremembami Unije in standardnimi spremembami. V skladu z načelom subsidiarnosti bi morale biti države članice odgovorne za odobritev standardnih sprememb, Komisija pa bi morala ohraniti odgovornost za odobritev sprememb Unije v zvezi s specifikacijami proizvodov. Sprejeti bi bilo treba določbo, da bi se zagotovilo dovolj časa za nemoten prehod iz pravil, določenih v Uredbi (EU) št. 1151/2012 v zvezi s spremembami specifikacij proizvodov, na nova pravila, določena v tej uredbi.

([20]) Uredba (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL L 173, 12.6.2014, str. 1).

(76) Ob upoštevanju vse večjega povpraševanja potrošnikov v Uniji po čebeljem vosku, njegove vse večje uporabe v živilskem sektorju ter njegove tesne povezave s kmetijskimi proizvodi in podeželskim gospodarstvom bi bilo treba seznam kmetijskih proizvodov in živil iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 1151/2012 razširiti, da bi zajemal ta proizvod.

(77) Glede na omejeno število registracij geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov na podlagi Uredbe (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([21]) bi bilo treba pravni okvir za zaščito geografskih označb teh proizvodov poenostaviti. Za aromatizirane vinske proizvode in druge alkoholne pijače z izjemo žganih pijač in proizvodov vinske trte iz dela II Priloge VII k Uredbi (EU) št. 1308/2013 bi se morali uporabljati enaka pravna ureditev in postopki kot za druge kmetijske proizvode in živila. Področje uporabe Uredbe (EU) št. 1151/2012 bi bilo treba razširiti na te proizvode. Uredbo (EU) št. 251/2014 bi bilo treba spremeniti, da se upošteva ta sprememba, kar zadeva njen naslov, področje uporabe in opredelitve pojmov ter kar zadeva določbe o označevanju aromatiziranih vinskih proizvodov. Treba bi bilo zagotoviti nemoten prehod za imena, zaščitena na podlagi Uredbe (EU) št. 251/2014.

(78) Za olajšanje trgovine s tretjimi državami bi bilo treba določiti, da lahko države članice dovolijo, da aromatizirani vinski proizvodi, proizvedeni za izvoz, na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo, zajamejo prodajna poimenovanja, ki jih zahtevajo tretje države, tudi v jezikih, ki niso uradni jeziki Unije, pod pogojem, da so na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo, navedena tudi ustrezna prodajna poimenovanja iz Priloge II.

(79) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejeme akte v zvezi z dopolnitvijo prodajnih poimenovanj in opisov aromatiziranih vinskih proizvodov iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 251/2014, da bi se prilagodili, ob upoštevanju tehničnega napredka, znanstvenega razvoja in razvoja trga, zdravja potrošnikov ali potreb potrošnikov po informacijah.

(80) Da bi se zagotovila višja raven obveščenosti potrošnikov, bi bilo treba v Uredbo (EU) št. 251/2014 dodati obvezno označevanje hranilne vrednosti aromatiziranih vinskih proizvodov in seznam sestavin. Vendar bi proizvajalci morali imeti možnost, da vsebino označbe hranilne vrednosti na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo, omejijo samo na energijsko vrednost ter popolno označbo hranilne vrednosti in seznam sestavin dajo na voljo v elektronski obliki, pod pogojem, da ne zbirajo ali sledijo podatkom o uporabnikov in ne navajajo informacij za namene trženja. Vendar možnost, da se popolna označba hranilne vrednosti ne navede na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo, ne bi smela vplivati na obstoječo zahtevo, da se na etiketi navedejo snovi, ki povzročajo alergije ali preobčutljivosti. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi z dopolnitvijo Uredbe (EU) št. 251/2014 z določitvijo podrobnih pravil za navedbo in poimenovanje sestavin aromatiziranih vinskih proizvodov. Trženje obstoječih zalog aromatiziranih vinskih proizvodov bi moralo biti dovoljeno nadaljevati po datumih, ko se začnejo uporabljati nove zahteve za označevanje, vse dokler te zaloge niso izčrpane. Gospodarski subjekti bi morali imeti dovolj časa za prilagoditev na nove zahteve označevanja, preden se te zahteve začnejo uporabljati.

(81) Ustrezno je dovoliti dodajanje omejene količine žganih pijač za aromatiziranje aromatiziranih vin v kateri koli kategoriji iz točka A Priloge II k Uredbi (EU) št. 251/2014. Ker tehnični napredek danes omogoča proizvodnjo vermuta brez dodajanja alkohola, vermutu ne bi smelo biti več obvezno dodajati alkohola. Glede na povpraševanje potrošnikov je ustrezno dovoliti mešanje rdečega in belega vina za proizvodnjo kuhanega vina. Da bi upoštevali aromatizirano pijačo na osnovi vina, ki obstaja na poljskem trgu, je ustrezno oblikovati novo kategorijo „wino ziołowe“, s katero bi v pravu Unije določili tradicionalne zahteve za njegovo proizvodnjo.

([21]) Uredba (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91 (UL L 84, 20.3.2014, str. 14).

(82) Zaradi majhnosti, oddaljenosti in posebnih razmer na področju prehranske varnosti so lokalni trgi na Reunionu še posebej izpostavljeni nihanjem cen. Medpanožne organizacije združujejo proizvajalce in druge gospodarske subjekte na različnih stopnjah verige preskrbe z živilskimi proizvodi ter lahko prispevajo k podpori ohranjanju in diverzifikaciji lokalne proizvodnje. Zaradi posebnega okvira prehranske varnosti na Reunionu je ustrezno, da se z odstopanjem od člena 165 Uredbe (EU) št. 1308/2013 določi, da lahko Francija v primeru razširitve pravil priznane medpanožne organizacije na gospodarske subjekte, ki niso člani medpanožne organizacije, po posvetovanju z ustreznimi deležniki odloči, da morajo gospodarski subjekti, ki niso člani medpanožne organizacije, plačevati finančne prispevke za dejavnosti, zajete v razširjenih pravilih, ki so v splošnem gospodarskem interesu gospodarskih subjektov, katerih dejavnosti se opravljajo izključno na Reunionu v zvezi s proizvodi, ki so namenjeni lokalnemu trgu.

(83) Uredbe (EU) št. 1308/2013, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 251/2014 in (EU) št. 228/2013 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(84) Uvesti bi bilo treba prehodno ureditev za vloge za zaščito in registracijo zaščitenih označb porekla, geografskih označb in zajamčenih tradicionalnih posebnosti, ki so bile predložene pred datumom začetka veljavnosti te uredbe, za odhodke, ki so nastali pred 1. januarjem 2023 v okviru shem pomoči za oljčno olje in namizne oljke, sadje in zelenjavo, vino, čebelarstvo in hmelj, za operativne programe priznanih organizacij proizvajalcev ali njihovih združenj v sektorju sadja in zelenjave ter za podporne programe v vinskem sektorju iz členov 29 do 60 Uredbe (EU) št. 1308/2013.

(85) Da bi se zagotovil nemoten prehod na nov pravni okvir, določen v Uredbi (EU) 2021/2115, bi se morale spremembe Uredbe (EU) št. 1308/2013, povezane z navedenim novim pravnim okvirom, uporabljati od 1. januarja 2023.

(86) Da bi se zagotovilo nemoteno izvajanje predvidenih ukrepov in to čim prej, bi morala ta uredba začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) št. 1308/2013

Uredba (EU) št. 1308/2013 se spremeni:

(1) člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 2*

Splošne določbe o skupni kmetijski politiki (SKP)

Uredba (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta (*) in določbe, sprejete na njeni podlagi, se uporabljajo za ukrepe iz te uredbe.

(*) Uredba (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 (UL L 435, 6.12.2021, str. 187).“;

(2) člen 3 se spremeni:

(a) odstavek 2 se črta;

(b) odstavka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Opredelitve pojmov, določene v Uredbi (EU) 2021/2116 ter Uredbi (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta (*), se uporabljajo v tej uredbi, razen če je v tej uredbi drugače določeno.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 227 za spremembo opredelitev pojmov v zvezi s sektorji iz Priloge II, kolikor je to potrebno za posodobitev opredelitev pojmov ob upoštevanju razvoja trga, brez dodajanja novih opredelitev pojmov.

(*) Uredba (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) ter o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 435, 6.12.2021, str. 1).“;

(3) člen 5 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 5*

Pretvorbeni količniki za riž

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pretvorbene količnike za riž v različnih fazah predelave.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 229(2).“;

(4) člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 6*

Tržna leta

Določijo se naslednja tržna leta:

(a) od 1. januarja do 31. decembra posameznega leta za sektorje sadja in zelenjave, predelanega sadja in zelenjave ter banan;

(b) od 1. aprila do 31. marca naslednjega leta za sektorja posušene krme in sviloprejk;

(c) od 1. julija do 30. junija naslednjega leta za:

(i) sektor žit;

(ii) sektor semen;

(iii) sektor lana in konoplje;

(iv) sektor mleka in mlečnih proizvodov;

(d) od 1. avgusta do 31. julija naslednjega leta za vinski sektor;

(e) od 1. septembra do 31. avgusta naslednjega leta za sektor riža in glede namiznih oljk;

(f) od 1. oktobra do 30. septembra naslednjega leta za sektor sladkorja in glede oljčnega olja.“;

(5) člen 12 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 12*

Obdobja javne intervencije

Javna intervencija je na voljo za:

(a) navadno pšenico od 1. oktobra do 31. maja;

(b) trdo pšenico, ječmen in koruzo skozi vse leto;

(c) neoluščeni riž skozi vse leto;

(d) goveje in telečje meso skozi vse leto;

(e) maslo in posneto mleko v prahu od 1. februarja do 30. septembra.“;

(6) člen 16 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Države članice Komisijo uradno obvestijo o vseh informacijah, ki so potrebne za omogočanje spremljanja skladnosti z načeli iz odstavka 1.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Komisija vsako leto objavi podrobnosti pogojev, pod katerimi so bili v predhodnem letu odkupljeni ali prodani proizvodi, odkupljeni v okviru javne intervencije. Te podrobnosti vključujejo zadevne količine ter nakupne in prodajne cene.“;

(7) v členu 17, prvi odstavek, se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) oljčno olje in namizne oljke;“;

(8) del II, naslov I, poglavje II, se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„*POGLAVJE II*

Pomoč za oskrbo s sadjem in zelenjavo ter mlekom in mlečnimi proizvodi v izobraževalnih ustanovah“;

(b) razdelek „Oddelek 1“ in njegov naslov se črtata;

(c) v členu 23 se odstavek 11 nadomesti z naslednjim:

„11. Države članice izberejo proizvode, ki bi se razdeljevali ali ki bi jih vključili v spremljevalne izobraževalne ukrepe, na podlagi enega ali več naslednjih objektivnih meril: zdravstveni in okoljski vidiki, sezonskost, pestrost in razpoložljivost lokalnih ali regionalnih proizvodov, pri čemer se po možnosti da prednost proizvodom s poreklom iz Unije. Države članice lahko spodbujajo zlasti nabavo na lokalni ali regionalni ravni, ekološke proizvode, kratke dobavne verige ali koristi za okolje, vključno s trajnostnim pakiranjem, ter, če je ustrezno, tudi proizvode, priznane na podlagi shem kakovosti, določenih z Uredbo (EU) št. 1151/2012.

Države članice lahko v svojih strategijah dajo prednost vidikom, povezanim s trajnostnostjo in pravično trgovino.“;

(d) člen 23a se spremeni:

(i) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Brez poseganja v odstavek 4 tega člena pomoč, dodeljena v okviru šolske sheme, za razdeljevanje proizvodov, spremljevalne izobraževalne ukrepe in pripadajoče stroške iz člena 23(1) ne presega 220 804 135 EUR na šolsko leto. Znotraj te skupne zgornje meje pomoč ne presega:

(a) za šolsko sadje in zelenjavo: 130 608 466 EUR na šolsko leto;

(b) za šolsko mleko: 90 195 669 EUR na šolsko leto.“;

(ii) v odstavku 2, tretji pododstavek, se črta zadnji stavek;

(iii) v odstavku 4 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„4. Vsaka država članica lahko enkrat na šolsko leto prenese do 20 % ene ali druge okvirne dodelitve, ne da bi pri tem presegla skupno zgornjo mejo v višini 220 804 135 EUR iz odstavka 1.“;

(e) oddelki 2 do 6, ki vključujejo člene 29 do 60, se črtajo;

(9) člen 61 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 61*

Veljavnost

Sistem dovoljenj za zasaditve vinske trte iz tega poglavja se uporablja od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2045, Komisija pa v letih 2028 in 2040 izvede vmesna pregleda, v okviru katerih oceni delovanje sistema ter po potrebi poda predloge.“;

(10) člen 62 se spremeni:

(a) odstavek 3 se spremeni:

(i) za prvim pododstavkom se vstavi naslednji pododstavek:

„Z odstopanjem od prvega pododstavka se lahko države članice odločijo, da v primeru ponovne zasaditve na isti parceli ali parcelah, na katerih je bila izvedena izkrčitev, dovoljenja iz člena 66(1) veljajo šest let od datuma njihove izdaje. V takšnih dovoljenjih se jasno opredeli parcela oziroma parcele, na katerih bo potekala izkrčitev in ponovna zasaditev.“;

(ii) drugi in tretji pododstavek se nadomestita z naslednjim:

„Z odstopanjem od prvega pododstavka se veljavnost dovoljenj, izdanih v skladu s členom 64 in členom 66(1), ki bi prenehala veljati v letih 2020 in 2021, podaljša do 31. decembra 2022.

Proizvajalci, ki so jim bila izdana dovoljenja v skladu s členom 64 in členom 66(1) te uredbe, ki prenehajo veljati v letih 2020 in 2021, se z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka ne naloži upravna kazen iz člena 89(4) Uredbe (EU) št. 1306/2013, pod pogojem, da do 28. februarja 2022 pristojne organe obvestijo, da ne nameravajo uporabiti dovoljenja in da ne želijo izkoristiti podaljšanja njegove veljavnosti, kot je navedeno v tretjem pododstavku tega odstavka. Kadar proizvajalci, ki so jim bila izdana dovoljenja, katerih veljavnost je bila podaljšana do 31. decembra 2021, pristojni organ do 28. februarja 2021 obvestijo, da ne nameravajo uporabiti teh dovoljenj, se jim dovoli, da svoje izjave do 28. februarja 2022 umaknejo s pisnim sporočilom pristojnemu organu in da dovoljenja uporabijo v podaljšanem obdobju veljavnosti, določenem v tretjem pododstavku.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. To poglavje se ne uporablja za zasaditev ali ponovno zasaditev območij, namenjenih za poskuse, za vzpostavitev zbirk sort vinske trte, namenjenih ohranjanju genskih virov, ali za matične nasade za cepiče, območij, s katerih vino ali proizvodi vinske trte so namenjeni izključno za porabo vinogradnikove družine, ali območij ki bodo ponovno zasajene zaradi obveznega odkupa v javnem interesu, v okviru nacionalnega prava.“;

(11) člen 63 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice vsako leto dajo na voljo dovoljenja za nove zasaditve, ki predstavljajo:

(a) 1 % skupne površine, dejansko zasajene z vinsko trto na njihovem ozemlju, kakor so jo izmerile 31. julija prejšnjega leta, ali

(b) 1 % površine, ki zajema površino, dejansko zasajeno z vinsko trto na njihovem ozemlju, kakor so jo izmerile 31. julija 2015, in površino, za katero so bile proizvajalcem dodeljene pravice do zasaditve na ozemlju teh držav članic v skladu s členom 85h, členom 85i ali členom 85k Uredbe (ES) št. 1234/2007, ki so bile 1. januarja 2016 na voljo za pretvorbo v dovoljenja v skladu s členom 68 te uredbe.“;

(b) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Države članice, ki izdajo dovoljenja na regionalni ravni za določena območja, ki so upravičena do proizvodnje vin z zaščiteno označbo porekla, ali za območja, upravičena do proizvodnje vin z zaščiteno geografsko označbo, omejijo v skladu s prvim pododstavkom, točka (b), lahko zahtevajo, da se takšna dovoljenja uporabljajo v teh regijah.“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) potrebe, da bi se izognili dokazanemu tveganju, da bo določena zaščitena označba porekla ali zaščitena geografska označba razvrednotena;“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(c) želje po prispevanju k razvoju zadevnih proizvodov ob hkratnem ohranjanju kakovosti teh proizvodov.“;

(d) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Države članice lahko sprejmejo vse potrebne regulativne ukrepe, da gospodarskim subjektom preprečijo izogibanje omejevalnim ukrepom, sprejetim v skladu z odstavkoma 2 in 3.“;

(12) člen 64 se spremeni:

(a) v odstavku 1, drugi pododstavek, se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Države članice lahko za namen tega člena uporabljajo enega ali več naslednjih objektivnih in nediskriminatornih meril za upravičenost na nacionalni ali regionalni ravni;“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„2. Če skupna površina, ki jo zajemajo upravičene vloge iz odstavka 1, v danem letu presega površino, ki jo da na voljo država članica, se dovoljenja izdajo vsem vlagateljem skladno s sorazmerno razdelitvijo hektarjev na podlagi površine, za katero so zaprosili za dovoljenje. Ob izdaji takšnega dovoljenja se lahko določi minimalna in/ali maksimalna površina na posameznega vlagatelja, obenem pa je to dovoljenje mogoče delno ali v celoti izdati v skladu z enim ali več od naslednjih objektivnih in nediskriminatornih prednostnih meril, ki se lahko uporabljajo na nacionalni ali regionalni ravni.“;

(ii) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) območja, na katerih vinogradi prispevajo k ohranjanju okolja ali ohranjanju genskih virov vinske trte;“;

(iii) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) na novo zasajena območja, ki prispevajo k povečanju proizvodnje gospodarstev iz vinogradniškega sektorja, ki kažejo povečano stroškovno uspešnost, konkurenčnost ali prisotnost na trgih“;

(iv) točka (h) se nadomesti z naslednjim:

„(h) na novo zasajena območja zaradi povečanja malih in srednjih vinogradniških gospodarstev;“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„2b. Države članice lahko sprejmejo vse potrebne regulativne ukrepe, da gospodarskim subjektom preprečijo izogibanje omejevalnim merilom, ki jih uporabljajo v skladu z odstavki 1, 2 in 2a.“;

(13) v členu 65 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Država članica pri uporabi člena 63(2) upošteva priporočila, ki jih dajo priznane strokovne organizacije, dejavne v vinskem sektorju in navedene v členih 152, 156 in 157, zainteresirane skupine proizvajalcev iz člena 95 ali druge vrste strokovnih organizacij, ki so priznane na podlagi zakonodaje zadevne države članice, pod pogojem, da se o teh priporočilih predhodno dogovorijo ustrezne reprezentativne strani na zadevnem geografskem območju.“;

(14) člen 68 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Od 1. januarja 2023 površina, enakovredna površini s pravicami do zasaditve, ki so bile 31. decembra 2022 upravičene za pretvorbo v dovoljenja do zasaditve, vendar še niso bile pretvorjene v dovoljenja v skladu z odstavkom 1, ostaja na voljo zadevnim državam članicam, ki lahko izdajo dovoljenja v skladu s členom 64 najpozneje do 31. decembra 2025.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Območja, ki jih zadevajo dovoljenja, izdana skladno z odstavkoma 1 in 2a tega člena ne štejejo za namene iz člena 63.“;

(15) v členu 81 se doda naslednji odstavek:

„6. Za območja, zasajene za druge namene kot za proizvodnjo vina s sortami vinske trte, ki v primeru držav članic, ki niso navedene v odstavku 3, niso razvrščene ali ki, v primeru držav članic iz odstavka 3, niso v skladu z odstavkom 2, drugi pododstavek, ne velja obveznost izkrčitve.

Za zasaditev in ponovno zasaditev sort vinske trte iz prvega pododstavka za namene, ki niso proizvodnja vina, ne velja sistem dovoljenj za zasaditev vinske trte iz dela II, naslov I, poglavje III.“;

(16) člen 86 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 86*

Rezervacija, sprememba in preklic neobveznih rezerviranih navedb

Da se upoštevajo pričakovanja potrošnikov, tudi kar zadeva proizvodne metode in trajnost v dobavni verigi, razvoj znanstvenih in tehničnih dognanj, položaj na trgu ter razvoj tržnih in mednarodnih standardov, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 227, s katerimi:

(a) rezervira dodatno neobvezno rezervirano navedbo, pri čemer določi pogoje njene uporabe;

(b) spremeni pogoje uporabe neobvezne rezervirane navedbe ali

(c) prekliče neobvezno rezervirano navedbo.“;

(17) člen 90 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če ni drugače določeno v mednarodnih sporazumih, sklenjenih v skladu s PDEU, se za proizvode, ki se uvažajo v Unijo ter se uvrščajo pod oznake KN 2009 61, 2009 69, 2204 in po potrebi ex 2202 99 19 (drugo, dealkoholizirano vino z vsebnostjo alkohola, ki ne presega 0,5 vol. %) uporabljajo določbe o označbah porekla in geografskih označbah ter označevanju vina iz oddelka 2 tega poglavja ter opredelitve, poimenovanja in prodajne oznake iz člena 78 te uredbe.“;

(b) v odstavku 3 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„3. Če ni drugače določeno v mednarodnih sporazumih, sklenjenih v skladu s PDEU, se ob uvozu proizvodov iz odstavka 1 predloži:“

(18) v delu II, naslov II, poglavje I, oddelek 1, se vstavi naslednji pododdelek:

„Pododdelek 4a

Pregledi in kazni

Člen 90a

Pregledi in kazni v zvezi s tržnimi pravili

1. Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se proizvodi iz člena 119(1), ki niso označeni v skladu s to uredbo, ne dajo na trg oziroma da se s trga umaknejo, če so že na trgu.

2. Brez poseganja v kakršne koli posebne določbe, ki jih lahko sprejme Komisija, se ob uvozu proizvodov, določenih v členu 189(1), točki (a) in (b), v Unijo opravijo pregledi, da se preveri, ali so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1 navedenega člena.

3. Države članice opravijo preglede na podlagi analize tveganja, da preverijo, ali so proizvodi iz člena 1(2) v skladu s pravili, določenimi v tem oddelku, in po potrebi izrečejo ustrezne upravne kazni.

4. Brez poseganja v akte v zvezi z vinskim sektorjem, ki so bili sprejeti v skladu s členom 58 Uredbe (EU) 2021/2116, države članice v primeru kršitve pravil Unije v vinskem sektorju uporabijo sorazmerne, učinkovite in odvračilne upravne kazni v skladu z naslovom IV poglavja I navedene uredbe. V primerih manjše neskladnosti države članice ne uporabljajo takšnih kazni.

5. Da se zavarujejo sredstva Unije ter zaščitijo poreklo, izvor in kakovost vina Unije, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 227 za dopolnitev te uredbe v zvezi z:

(a) vzpostavitvijo ali vzdrževanjem banke podatkov izotopskih analiz, ki bo v pomoč pri odkrivanju goljufij in se bo oblikovala na podlagi vzorcev, ki jih zberejo države članice;

(b) pravili o nadzornih organih in vzajemni pomoči med njimi;

(c) pravili o skupni uporabi ugotovitev držav članic.

6. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi vse potrebne ukrepe za:

(a) postopke v zvezi z zbirkami podatkov posameznih držav članic in bankami podatkov izotopskih analiz iz odstavka 5, točka (a);

(b) postopke v zvezi s sodelovanjem in pomočjo med nadzornimi organi in telesi;

(c) kar zadeva obveznost iz odstavka 3, pravil za izvajanje pregledov skladnosti s tržnimi standardi, pravil za organe, pristojne za izvajanje teh pregledov, pa tudi pravil glede vsebine in pogostosti pregledov ter faze trženja, za katero se ti pregledi uporabljajo.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 229(2).“;

(19) v členu 92(1) se doda naslednji pododstavek:

„Vendar se pravila iz tega oddelka ne uporabljajo za proizvode iz Priloge VII, del II, točke 1, 4, 5, 6, 8 in 9, kadar so bili takšni proizvodi popolnoma dealkoholizirani v skladu z delom I, oddelek E, Priloge VIII.“;

(20) člen 93 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) ‚označba porekla' pomeni ime, vključno s tradicionalno uporabljenim imenom, ki opredeljuje proizvod iz člena 92(1):

(i) katerega kakovost ali značilnosti so pretežno ali izključno posledica določenega geografskega okolja z njegovimi lastnimi naravnimi in človeškimi dejavniki;

(ii) s poreklom iz specifičnega kraja, regije ali izjemoma države;

(iii) ki je proizveden iz grozdja s poreklom izključno z navedenega geografskega območja;

(iv) ki je proizveden na navedenem geografskem območju ter

(v) ki je pridobljen iz sort vinske trte vrste *Vitis vinifera* ali s križanjem vrste *Vitis vinifera* z drugimi vrstami rodu *Vitis*;

(b) ‚geografska označba' pomeni ime, vključno s tradicionalno uporabljenim imenom, ki opredeljuje proizvod iz člena 92(1):

(i) katerega posebno kakovost, sloves ali druge značilnosti je mogoče pripisati njegovemu geografskemu poreklu;

(ii) da ima poreklo iz določenega kraja, regije ali izjemoma države;

(iii) da vsaj 85 % grozdja, iz katerega je pridelan, izvira izključno z navedenega geografskega območja;

(iv) katerega proizvodnja poteka na navedenem geografskem območju in

(v) ki je pridobljen iz sort vinske trte vrste *Vitis vinifera* ali s križanjem vrste *Vitis vinifera* z drugimi vrstami rodu *Vitis*.";

(b) odstavek 2 se črta;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Proizvodnja iz odstavka 1, točki (a)(iv) in (b)(iv), vključuje vse zadevne postopke, od trgatve grozdja do zaključka postopkov pridelave vina, razen trgatve grozdja, ki ne prihaja z zadevnega geografskega območja, kot je navedeno v odstavku 1, točka (b)(iii), in razen kakršnih koli poproizvodnih postopkov.";

(21) člen 94 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Vloge za zaščito imen kot označb porekla ali geografskih označb vključujejo:";

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) podrobnosti, ki potrjujejo povezavo iz člena 93(1), točka (a)(i), oziroma, odvisno od primera, točka (b)(i):

(i) kar zadeva zaščiteno označbo porekla, povezavo med kakovostjo ali značilnostmi proizvoda in geografskim okoljem iz člena 93(1), točka (a)(i); podrobnosti v zvezi s človeškimi dejavniki tega geografskega okolja se lahko po potrebi omejijo na opis upravljanja tal, rastlinskega materiala in krajine, pridelovalnih praks ali katerih koli drugih ustreznih človeških prispevkov k ohranjanju naravnih dejavnikov geografskega okolja iz navedene točke;

(ii) kar zadeva zaščiteno geografsko označbo, povezavo med posebno kakovostjo, slovesom ali drugo značilnostjo proizvoda in geografskim poreklom iz člena 93(1), točka (b)(i);";

(ii) dodata se naslednja pododstavka:

„Specifikacija proizvoda lahko vsebuje opis prispevka označbe porekla ali geografske označbe k trajnostnemu razvoju.

Kadar se lahko vino ali vina delno dealkoholizirajo, specifikacija proizvoda smiselno vsebuje tudi opis delno dealkoholiziranega vina ali vin v skladu z drugim pododstavkom, točka (b), in po potrebi posebne enološke postopke, ki se uporabljajo za pridelavo delno dealkoholiziranega vina ali vin, ter ustrezne omejitve pri njihovi pridelavi.“;

(22) člen 96 se spremeni:

(a) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Če država članica, ki pregleduje vlogo, meni, da so zahteve izpolnjene, izvede nacionalni postopek, ki zagotavlja primerno objavo specifikacije proizvoda vsaj na spletu, in vlogo posreduje Komisiji.

Država članica pri posredovanju vloge za zaščito Komisiji v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka vključi izjavo, da po njenem mnenju vloga vlagatelja izpolnjuje pogoje za zaščito na podlagi tega oddelka in določb, sprejetih v skladu z njimi, ter da potrjuje, da enotni dokument iz člena 94(1), točka (d), predstavlja natančen povzetek specifikacije proizvoda.

Države članice Komisijo obvestijo o vseh dopustnih ugovorih, vloženih v okviru nacionalnega postopka.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„6. Če je bil začet kakršen koli postopek pred nacionalnim sodiščem ali drugim nacionalnim organom v zvezi z vlogo za zaščito, ki jo je država članica že posredovala Komisiji v skladu z odstavkom 5, in če je bila vloga na nacionalni ravni razveljavljena s takoj veljavno sodno odločbo, ki ni pravnomočna, država članica o tem nemudoma obvesti Komisijo.“;

(23) v členu 97 se odstavki 2, 3 in 4 nadomestijo z naslednjim:

„2. Komisija pregleda vloge za zaščito, ki jih prejme v skladu s členom 96(5). Komisija preveri, ali vloge vsebujejo zahtevane informacije in ali v njih ni očitnih napak, pri tem pa upošteva rezultate predhodnega nacionalnega postopka, ki ga je izvedla zadevna država članica. Ta pregled se osredotoči zlasti na enotni dokument iz člena 94(1), točka (d).

Pregled, ki ga opravi Komisija, ne traja dlje kot šest mesecev po datumu prejema vloge od države članice. Kadar pregled traja dlje, Komisija vlagatelje pisno obvesti o razlogih za zamudo.

3. Komisija je izvzeta iz obveznosti izpolnjevanja roka za izvedbo pregleda iz odstavka 2, drugi pododstavek, in obveščanja vlagatelja o razlogih za zamudo, kadar prejme sporočilo države članice v zvezi z zahtevkom za registracijo, vloženim pri Komisiji v skladu s členom 96(5), s katerim se:

(a) Komisijo obvesti, da je bila vloga na nacionalni ravni razveljavljena s takoj veljavno sodno odločbo, ki pa ni pravnomočna, ali

(b) Komisijo poziva, naj začasno ustavi pregled iz odstavka 2, ker se je začel nacionalni sodni postopek za izpodbijanje veljavnosti vloge in država članica meni, da ta postopek temelji na tehtnih razlogih.

Izvzetje velja, dokler država članica Komisije ne obvesti, da je bila prvotna vloga ponovno vložena ali da država članica umika svoj zahtevek za začasno ustavitev.

4. Kadar Komisija po opravljenem pregledu na podlagi odstavka 2 tega člena meni, da so pogoji iz členov 93, 100 in 101 izpolnjeni, sprejme izvedbene akte o objavi v *Uradnem listu Evropske unije* enotnega dokumenta iz člena 94(1), točka (d), in napotila na objavo specifikacije proizvoda, ki je bila opravljena v okviru predhodnega nacionalnega postopka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo brez uporabe postopka iz člena 229(2) ali (3).

Kadar Komisija na podlagi pregleda, opravljenega v skladu z odstavkom 2 tega člena, meni, da pogoji iz členov 93, 100 in 101 niso izpolnjeni, sprejme izvedbene akte o zavrnitvi vloge.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 229(2).";

(24) člena 98 in 99 se nadomestita z naslednjim:

„*Člen 98*

Postopek ugovora

1. V treh mesecih od datuma objave enotnega dokumenta iz člena 94(1), točka (d), v *Uradnem listu Evropske unije* lahko organi države članice ali tretje države oziroma katera koli fizična ali pravna oseba, ki ima prebivališče ali sedež v tretji državi in pravni interes, pri Komisiji vloži utemeljeno izjavo o ugovoru, s katero izrazi nasprotovanje predlagani zaščiti.

Vsaka fizična ali pravna oseba, ki ima prebivališče ali sedež v državi članici, ki ni država članica, ki je posredovala vlogo za zaščito, in pravni interes, lahko vloži izjavo o ugovoru prek organov države članice, v kateri prebiva ali ima sedež, v roku, ki omogoča vložitev izjave o ugovoru, vloženem na podlagi prvega pododstavka.

2. Če Komisija meni, da je ugovor dopusten, pozove organ ali fizično ali pravno osebo, ki je vložila ugovor, in organ ali fizično ali pravno osebo, ki je vložila vlogo za zaščito, k ustreznemu posvetovanju za razumno obdobje, ki ne sme biti daljše od treh mesecev. Poziv se izda v roku petih mesecev od datuma, ko je bila vloga za zaščito, na katero se nanaša utemeljena izjava o ugovoru, objavljena v *Uradnem listu Evropske unije*, priloži pa se mu kopija utemeljene izjave o ugovoru. Komisija lahko kadar koli v teh treh mesecih podaljša rok za posvetovanja za največ tri mesece na zahtevo organa ali fizične ali pravne osebe, ki je vložila vlogo.

3. Organ ali oseba, ki je vložila ugovor, in organ ali oseba, ki je vložila vlogo za zaščito, posvetovanja iz odstavka 2 začneta brez nepotrebnega odlašanja. Drug drugemu zagotovita informacije, potrebne za oceno, ali je vloga za zaščito skladna s to uredbo in določbami, sprejetimi na njihovi podlagi.

4. Če organ ali oseba, ki je vložila ugovor, in organ ali oseba, ki je vložila vlogo za zaščito, sklenejo dogovor, bodisi vlagatelj s sedežem v tretji državi bodisi organi države članice ali tretje države, v kateri je bila vloga za zaščito vložena, Komisijo uradno obvestijo o rezultatih posvetovanj in vseh dejavnikih, ki so omogočili sklenitev tega dogovora, vključno s stališči strank. Če so bile podrobnosti, objavljene na podlagi člena 97(4), bistveno spremenjene, Komisija ponovi pregled iz člena 97(2), potem ko je bil opravljen nacionalni postopek, ki zagotavlja ustrezno objavo teh spremenjenih podrobnosti. Kadar se po dogovoru specifikacija proizvoda ne spremeni ali kadar spremembe niso bistvene, Komisija ne glede na prejem dopustne izjave o ugovoru sprejme odločitev v skladu s členom 99(1) o podelitvi zaščite označbi porekla ali geografski označbi.

5. Če dogovor ni sklenjen, bodisi vlagatelj s sedežem v tretji državi bodisi organi države članice ali tretje države, v kateri je bila vloga za zaščito vložena, Komisijo uradno obvestijo o rezultatih opravljenih posvetovanj ter vseh s tem povezanih informacijah in dokumentih. Komisija sprejme odločitev v skladu s členom 99(2) bodisi o podelitvi zaščite bodisi o zavrnitvi vloge.

Člen 99

Odločitev o zaščiti

1. Kadar Komisija ni prejela dopustne izjave o ugovoru v skladu s členom 98, sprejme izvedbene akte o podelitvi zaščite. Ti izvedbeni akti se sprejmejo brez uporabe postopka iz člena 229(2) ali (3).

2. Kadar je Komisija prejela dopustno izjavo o ugovoru, sprejme izvedbene akte bodisi o podelitvi zaščite bodisi o zavrnitvi vloge. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 229(2).

3. Zaščita, podeljena na podlagi tega člena, ne vpliva na obveznost proizvajalcev, da izpolnjujejo druga pravila Unije, zlasti tista v zvezi z dajanjem proizvodov na trg in označevanjem živil.“;

(25) člen 102 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 102*

Razmerje do blagovnih znamk

1. V primeru registracije označbe porekla ali geografske označbe na podlagi te uredbe se registracija blagovne znamke, katere uporaba bi bila v nasprotju s členom 103(2) in ki zadeva proizvod, ki spada v eno od kategorij iz dela II Priloge VII zavrne, če je bil zahtevek za registracijo blagovne znamke vložen po datumu vložitve vloge za registracijo označbe porekla ali geografske označbe pri Komisiji.

Blagovne znamke, registrirane v nasprotju s prvim pododstavkom, se razveljavijo.

2. Brez poseganja v člen 101(2) te uredbe se blagovna znamka, katere uporaba je v nasprotju s členom 103(2) te uredbe in ki je bila prijavljena, registrirana ali, če to možnost predpisuje zadevna zakonodaja, pridobljena z dobroverno uporabo na ozemlju Unije pred datumom, ko je bila vloga za zaščito označbe porekla ali geografske označbe predložena Komisiji, lahko še naprej uporablja in podaljšuje, ne glede na registracijo označbe porekla ali geografske označbe, pod pogojem, da ne obstajajo razlogi za neveljavnost ali razveljavitev blagovne znamke na podlagi Direktive (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ali na podlagi Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

V takšnih primerih je uporaba označbe porekla ali geografske označbe dovoljena skupaj z uporabo zadevnih blagovnih znamk.

(*) Direktiva (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 336, 23.12.2015, str. 1).
(**) Uredba (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL L 154, 16.6.2017, str. 1).“;

(26) člen 103 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) vsako neposredno ali posredno komercialno rabo navedenega zaščitenega imena, tudi kadar gre za proizvode, ki se uporabljajo kot sestavine:

(i) za primerljive proizvode, ki niso skladni s specifikacijo proizvoda za to zaščiteno ime, ali

(ii) kolikor bi takšna raba izkoriščala, oslabila ali zmanjšala sloves označbe porekla ali geografske označbe;

(b) vsako zlorabo, posnemanjem ali prikazovanjem, tudi če je resnično poreklo proizvoda ali storitve navedeno ali če je zaščiteno ime prevedeno, drugače zapisano ali prečrkovano ali če mu je dodan izraz, kot so ‚stil', ‚tip', ‚metoda', ‚kot se proizvaja v', ‚imitacija', ‚okus', ‚kot' ali podobno, vključno kadar so ti proizvodi uporabljeni kot sestavine;";

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Zaščita iz odstavka 2 se uporablja tudi za:

(a) blago, ki vstopa na carinsko območje Unije, ne da bi bilo sproščeno v prosti promet na carinskem območju Unije, in

(b) blago, prodano na daljavo, na primer z elektronskim trgovanjem.

Za blago, ki vstopa na carinsko območje Unije, ne da bi bilo sproščeno v prosti promet na tem območju, ima skupina proizvajalcev ali kateri koli gospodarski subjekt, ki je upravičen do uporabe zaščitenih označb porekla in zaščitenih geografskih označb, pravico, da vsem tretjim stranem prepreči vnos blaga v Unijo v okviru trgovine, ne da bi bilo tam sproščeno v prosti promet, kadar tako blago, vključno z embalažo, prihaja iz tretjih držav in ima brez dovoljenja zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo.";

(27) člen 105 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 105

Spremembe specifikacij proizvodov

1. Vlagatelj, ki izpolnjuje pogoje iz člena 95, lahko vloži vlogo za odobritev spremembe specifikacije proizvoda za zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, zlasti zaradi upoštevanja razvoja znanstvenih in tehničnih dognanj ali zaradi spremembe razmejitve geografskega območja iz člena 94(2), drugi pododstavek, točka (d). V vlogi se opišejo in utemeljijo zahtevane spremembe.

2. Spremembe specifikacije proizvoda so razvrščene v dve kategoriji glede na njihov pomen: spremembe Unije, ki zahtevajo postopek ugovora na ravni Unije, in standardne spremembe, ki se obravnavajo na ravni države članice ali tretje države.

Za namene te uredbe ‚sprememba Unije' pomeni spremembo specifikacije proizvoda, ki:

(a) vključuje spremembo imena zaščitene označbe porekla ali zaščitene geografske označbe;

(b) vsebuje spremembo, izbris ali dodajanje kategorije proizvodov vinske trte, kot so navedene v delu II Priloge VII;

(c) bi lahko izničila povezavo iz člena 93(1), točka (a)(i), za zaščitene označbe porekla ali povezavo iz člena 93(1), točka (b)(i), za zaščitene geografske označbe, ali

(d) vključuje dodatne omejitve glede trženja proizvoda.

‚Standardna sprememba' pomeni vsako spremembo specifikacije proizvoda, ki ni sprememba Unije.

‚Začasna sprememba' pomeni standardno spremembo, ki zadeva začasno spremembo specifikacije proizvoda zaradi obveznih sanitarnih in fitosanitarnih ukrepov, ki jih naložijo javni organi, ali je povezana z naravnimi nesrečami ali neugodnimi vremenskimi razmerami, ki jih uradno potrdijo pristojni organi.

3. Spremembe Unije odobri Komisija. Za postopek odobritve se smiselno uporablja postopek iz člena 94 in členov 96 do 99.

Vloge za odobritev sprememb Unije ki jih vložijo tretje države ali proizvajalci iz tretjih držav, vsebujejo dokaz, da je zahtevana sprememba skladna z zakoni o zaščiti označb porekla ali geografskih označb, ki veljajo v zadevni tretji državi.

Vloge za odobritev sprememb Unije se nanašajo izključno na spremembe Unije. Če se vloga za spremembo Unije tudi nanaša na standardne spremembe, se deli, ki se nanašajo na standardne spremembe štejejo, kot da niso bili predloženi, postopek za spremembe Unije pa se uporablja samo za dele, ki se nanašajo na te spremembe Unije.

Pri pregledu teh vlog se obravnavajo predvsem predlagane spremembe Unije.

4. Standardne spremembe odobrijo in objavijo države članice, na ozemlju katerih leži geografsko območje zadevnega proizvoda, ter jih sporočijo Komisiji.

Kar zadeva tretje države, se spremembe potrdijo v skladu s pravom, ki se uporablja v zadevni tretji državi.“;

(28) člen 106 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 106*

Preklic

Komisija lahko na lastno pobudo ali na podlagi ustrezno utemeljene zahteve države članice, tretje države ali fizične ali pravne osebe z zakonitim interesom sprejme izvedbene akte, s katerimi prekliče zaščito označbe porekla ali geografske označbe v enem ali več od naslednjih primerov:

(a) kadar skladnost z ustrezno specifikacijo proizvoda ni več zagotovljena;

(b) kadar najmanj sedem zaporednih let ni bil na trg dan noben proizvod z zadevno označbo porekla ali geografsko označbo;

(c) kadar vlagatelj, ki izpolnjuje pogoje iz člena 95, izjavi, da ne želi ohraniti zaščite označbe porekla ali geografske označbe.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 229(2).“;

(29) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 106a*

Začasno označevanje in predstavitev

Potem ko je bila vloga za zaščito označbe porekla ali geografske označbe posredovana Komisiji, lahko proizvajalci pri označevanju in predstavitvi proizvoda navedejo, da je bila vložena vloga, ter uporabljajo nacionalne logotipe in označbe v skladu s pravom Unije, zlasti Uredbo (EU) št. 1169/2011.

Simboli Unije, ki označujejo zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, in označbi Unije ‚zaščitena označba porekla‘ ali ‚zaščitena geografska označba‘ se lahko pojavijo pri označevanju šele po objavi sklepa o podelitvi zaščite tej označbi porekla ali geografski označbi.

Kadar se vloga zavrne, se lahko vsi proizvodi vinske trte, označeni v skladu s prvim odstavkom, tržijo do porabe zalog.";

(30) člen 111 se črta;

(31) v oddelku 2 poglavja I naslova II dela II se doda naslednji pododdelek:

„Pododdelek 4

Pregledi v zvezi z označbami porekla, geografskimi označbami in tradicionalnimi izrazi

Člen 116a

Pregledi

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da ustavijo nezakonito uporabo zaščitenih označb porekla, zaščitenih geografskih označb in zaščitenih tradicionalnih izrazov iz te uredbe.

2. Države članice imenujejo pristojni organ, ki je odgovoren za izvajanje pregledov v zvezi z obveznostmi iz tega oddelka. V ta namen se uporabljajo člen 4(2) in (4) ter člen 5(1), (4) in (5) Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

3. Znotraj Unije pristojni organ iz odstavka 2 tega člena ali eden ali več delegiranih organov v smislu člena 3, točka 5, Uredbe (EU) 2017/625, ki delujejo kot certifikacijski organ za proizvode v skladu z merili iz naslova II, poglavje III, navedene uredbe, letno zagotovijo preverjanje skladnosti s specifikacijami proizvodov med proizvodnjo in med polnjenjem vina ali po njem.

4. Komisija sprejme izvedbene akte v zvezi z:

(a) obvestili, ki jih morajo države članice poslati Komisiji;

(b) pravili v zvezi z organom, pristojnim za preverjanje skladnosti s specifikacijami proizvodov, tudi kadar je geografsko območje v tretji državi;

(c) ukrepi, ki jih morajo države članice izvesti, da se prepreči nezakonita uporaba zaščitenih označb porekla, zaščitenih geografskih označb in zaščitenih tradicionalnih izrazov;

(d) pregledi in preverjanji, ki jih morajo izvesti države članice, vključno s testiranjem.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 229(2).

(*) Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmacevtskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter Sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru) (UL L 95, 7.4.2017, str. 1).";

(32) člen 119 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) poimenovanje kategorije proizvoda vinske trte v skladu z delom II Priloge VII. Za kategorije proizvodov vinske trte, opredeljene v delu II, točka 1 in točke 4 do 9, Priloge VII, kadar so bili takšni proizvodi dealkoholizirani v skladu z delom I, oddelek E, Priloge VIII, poimenovanje kategorije spremljajo:

(i) izraz ‚dealkoholiziran', če je dejanska vsebnost alkohola proizvoda največ 0,5 vol. %, ali

(ii) izraz ‚delno dealkoholiziran', če je dejanska vsebnost alkohola proizvoda nad 0,5 vol. % in pod najmanjšo dejansko vsebnostjo alkohola za kategorijo pred dealkoholizacijo.";

(ii) dodajo se naslednje točke:

„(h) označbo hranilne vrednosti v skladu s členom 9(1), točka (l), Uredbe (EU) št. 1169/2011;

(i) seznam sestavin v skladu s členom 9(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 1169/2011;

(j) v primeru proizvodov vinske trte, ki so bili dealkoholizirani v skladu z delom I, oddelek E, Priloge VIII, in katerih dejanska vsebnost alkohola je manj kot 10 vol. %, minimalni rok trajanja v skladu s členom 9(1), točka (f), Uredbe (EU) št. 1169/2011.";

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Z odstopanjem od odstavka 1, točka (a), se za proizvode vinske trte, ki so bili dealkoholizirani v skladu z delom I, oddelek E, Priloge VIII, navedba kategorije proizvoda vinske trte lahko izpusti za vina, katerih etikete vključujejo ime zaščitene označbe porekla ali zaščitene geografske označbe.";

(c) dodata se naslednja odstavka:

„4. Z odstopanjem od odstavka 1, točka (h), je označba hranilne vrednosti na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo, lahko omejena na energijsko vrednost, kar se lahko izrazi z uporabo simbola „E" za energijo. V takih primerih se popolna označba hranilne vrednosti zagotovi v elektronski obliki, opredeljeni na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo. Ta označba hranilne vrednosti se ne prikaže z drugimi informacijami, namenjenimi za namene prodaje ali trženja, podatki o uporabnikih pa se ne zbirajo ali spremljajo.

5. Z odstopanjem od odstavka 1, točka (i), se lahko seznam sestavin zagotovi v elektronski obliki, opredeljeni na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo. V takih primerih se uporabljajo naslednje zahteve:

(a) podatki o uporabnikih se ne zbirajo ali spremljajo;

(b) seznam sestavin se ne prikaže skupaj z drugimi informacijami, namenjenimi za namene prodaje ali trženja, in

(c) navedba podatkov iz člena 9(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 1169/2011 se izvede neposredno na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo.

Navedba iz prvega pododstavka, točka (c), tega odstavka vključuje besedo ‚vsebuje', ki ji sledi ime snovi ali proizvoda, kot je navedeno v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1169/2011.";

(33) v členu 122 se odstavek 1 spremeni:

(a) točka (b) se spremeni:

(i) točka (ii) se črta;

(ii) doda se naslednja točka:

„(vi) pravila za navedbo in poimenovanje sestavin z namenom uporabe člena 119(1), točka (i).“;

(b) v točki (c) se doda naslednja točka:

„(iii) izrazih, ki se nanašajo na gospodarstvo, in pogojih za njihovo uporabo.“;

(c) v točki (d) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) pogoji uporabe nekaterih oblik steklenic in zapiral ter seznamom nekaterih posebnih oblik steklenic;“;

(34) del II, naslov II, poglavje II, oddelek 1 se spremeni:

(a) člen 124 se črta;

(b) razdelek „Pododdelek 1“ in njegov naslov se črtata;

(c) v členu 125 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Panožni sporazumi izpolnjujejo odkupne pogoje iz Priloge X.“;

(d) pododdelka 2 in 3, ki zajemata člene 127 do 144, se črtata;

(35) v členu 145(3) se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice, ki v svojih strateških načrtih SKP predvidijo prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov v skladu s členom 58(1), prvi pododstavek, točka (a), Uredbe (EU) 2021/2115, na podlagi registra vinogradov pripravijo posodobljeno preglednico svoje proizvodne zmogljivosti in jo vsako leto do 1. marca predložijo Komisiji.“;

(36) vstavi se naslednji člen:

„Člen 147a

Zamude pri plačilih za prodajo neustekleničenega vina

Z odstopanjem od člena 3(1) Direktive (EU) 2019/633 lahko države članice na zahtevo medpanožne organizacije, ki je priznana na podlagi člena 157 te uredbe in deluje v vinskem sektorju, določijo, da se prepoved iz člena 3(1), prvi pododstavek, točka (a), Direktive (EU) 2019/633 ne uporablja za plačila na podlagi dogovorov o dobavi med proizvajalci ali preprodajalci vina in njihovimi neposrednimi kupci za prodajne transakcije v zvezi z neustekleničenim vinom, pod pogojem, da:

(a) so posebni pogoji, ki omogočajo izvedbo plačil po 60 dneh, vključeni v standardne pogodbe za prodajne transakcije v zvezi z neustekleničenim vinom, ki jih je država članica na podlagi člena 164 te uredbe pred 30. oktobrom 2021 določila za zavezujoče, in da država članica to podaljšanje standardnih pogodb od tega datuma podaljšajo brez kakršnih koli znatnih sprememb plačilnih pogojev, ki bi bili v škodo dobaviteljev neustekleničenega vina, ter

(b) da so dogovori o dobavi med dobavitelji neustekleničenega vina in njihovimi neposrednimi kupci večletni ali postanejo večletni.“;

(37) v členu 148(2) se točka (c)(i) nadomesti z naslednjim:

„(i) ceno, ki se plača za oddajo ter je:

— nespremenljiva in določena v pogodbi ali

— izračunana s kombiniranjem različnih dejavnikov, določenih v pogodbi, ki lahko vključujejo objektivne kazalnike, indekse in metode za izračun končne cene, ki so lahko dostopni in razumljivi ter odražajo spremembe tržnih pogojev, oddane količine in kakovost ali sestavo oddanega surovega mleka; ti kazalniki lahko temeljijo na ustreznih cenah, proizvodnji in tržnih stroških; države članice lahko v ta namen v skladu z objektivnimi merili, ki temeljijo na študijah o proizvodnji verigi in verigi preskrbe z živilskimi proizvodi, določijo kazalnike; pogodbene stranke se lahko sklicujejo na te kazalnike ali katere druge kazalnike, za katere menijo, da so relevantni;“;

(38) v členu 149(2) se točka (c)(i) nadomesti z naslednjim:

„(i) količina surovega mleka, o kateri se tako pogaja, ne presega 4% celotne proizvodnje Unije;“;

(39) člen 150 se črta;

(40) člen 151 se spremeni:

(a) prvi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Prvi kupci surovega mleka pristojnemu nacionalnemu organu prijavijo količine surovega mleka, ki so jim bile oddane vsak mesec, in povprečno plačano ceno. Razlikuje se med ekološkim in neekološkim mlekom.“;

(b) tretji odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Države članice Komisijo uradno obvestijo o količinah surovega mleka in povprečnih cenah iz prvega odstavka.“;

(41) člen 152(1), točka (c), se spremeni:

(a) točka (vii) se nadomesti z naslednjim:

„(vii) ravnanje s stranskimi proizvodi, tokovi ostankov in odpadki ter njihovo vrednotenje, zlasti za varovanje kakovosti vode, tal in krajine, ohranjanje ali spodbujanje biotske raznovrstnosti ter krožnega gospodarstva;“;

(b) točka (x) se nadomesti z naslednjim:

„(x) upravljanje vzajemnih skladov;“;

(42) člen 153 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) pravila, ki članom proizvajalcem omogočajo, da demokratično nadzorujejo svojo organizacijo in njene odločitve ter njene računovodske izkaze in proračune;“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. V statutu organizacije proizvajalcev se lahko določi možnost, da so člani proizvajalci v neposrednem stiku s kupci, pod pogojem, da tak neposredni stik ne ogroža koncentracije ponudbe in dajanja proizvodov na trg s strani organizacije proizvajalcev. Koncentracija ponudbe se šteje za zagotovljeno, če se organizacija proizvajalcev pogaja o bistvenih elementih prodaje, kot so cena, kakovost in obseg, ter jih opredeli.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Odstavki 1, 2 in 2a se ne uporabljajo za organizacije proizvajalcev v sektorju mleka in mlečnih proizvodov.“;

(43) v členu 154(1) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ima na območju, na katerem deluje, minimalno število članov in/ali minimalni obseg ali vrednost tržne proizvodnje, ki jih določi zadevna država članica; takšne določbe ne preprečujejo priznavanja organizacij proizvajalcev, ki so namenjene proizvodnji majhnega obsega;“;

(44) člen 157 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice lahko na zahtevo priznajo medpanožne organizacije na nacionalni in regionalni ravni ter na ravni gospodarskih območij iz člena 164(2) v specifičnem sektorju, navedenem v členu 1(2), ki:“;

(b) v odstavku 1 se točka (c) spremeni:

(i) točka (vii) se nadomesti z naslednjim:

„(vii) zagotavljanje informacij in izvajanje raziskav, potrebnih za inovativnost, racionalizacijo, izboljšanje in prilagajanje proizvodnje ter po potrebi predelave in trženja, tako da bodo proizvodi bolj ustrezali zahtevam trga ter okusu in pričakovanju potrošnikov, zlasti glede kakovosti proizvodov, vključno s posebnimi značilnostmi proizvodov z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, in varstva okolja, podnebnega ukrepanja ter zdravja in dobrobiti živali;“;

(ii) točka (xiv) se nadomesti z naslednjim:

„(xiv) prispevanje k upravljanju in razvoju pobud za vrednotenje stranskih proizvodov ter zmanjšanje količine odpadkov in ravnanje z njimi;“;

(iii) točka (xvi) se nadomesti z naslednjim:

„(xvi) spodbujanje in izvajanje ukrepov za preprečevanje, nadzor in obvladovanje tveganj v zvezi z zdravjem živali ter fitosanitarnih in okoljskih tveganj, vključno z ustanovitvijo in upravljanjem vzajemnih skladov ali prispevanjem k takšnim skladom z namenom plačila finančnega nadomestila kmetom za stroške in ekonomske izgube, nastale zaradi spodbujanja in izvajanja takšnih ukrepov;“;

(c) odstavek 1a se nadomesti z naslednjim:

„1a. Države članice lahko na zahtevo odločijo, da medpanožni organizaciji, ki deluje v več sektorjih iz člena 1(2), odobrijo več kot eno priznanje, pod pogojem, da ta organizacija izpolnjuje pogoje iz odstavka 1 za vsak sektor, za katerega želi biti priznana.“;

(d) odstavek 3 se črta;

(45) člen 158 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se vstavi naslednja točka:

„(ca) si prizadevajo za uravnoteženo zastopanost organizacij iz stopenj dobavne verige iz člena 157(1), točka (a), ki sestavljajo medpanožno organizacijo;“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice lahko priznajo medpanožne organizacije v vseh sektorjih, ki so obstajale pred 1. januarjem 2014 in so bile priznane bodisi na zahtevo ali ustanovljene z zakonom, čeprav ne izpolnjujejo pogoja iz člena 157(1), točka (b).“;

(46) člen 163 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Države članice lahko priznajo medpanožne organizacije v sektorju mleka in mlečnih proizvodov, pod pogojem, da te organizacije:

(a) izpolnjujejo zahteve iz člena 157;

(b) izvajajo svoje dejavnosti v eni ali več regijah na zadevnem ozemlju;

(c) predstavljajo pomemben delež gospodarskih dejavnosti iz člena 157(1), točka (a);

(d) same ne proizvajajo, predelujejo ali tržijo proizvodov v sektorju mleka in mlečnih proizvodov.

2. Države članice lahko odločijo, da se za medpanožne organizacije, ki so bile priznane pred 2. aprilom 2012 na podlagi nacionalnega prava in izpolnjujejo pogoje iz tega člena, odstavek 1, šteje, da so priznane kot medpanožne organizacije na podlagi člena 157(1).“;

(b) v odstavku 3 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) prekličejo priznanje, če zahteve in pogoji za priznanje iz tega člena niso več izpolnjeni;“;

(47) člen 164 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. V tem oddelku ‚gospodarsko območje‘ pomeni geografsko cono, ki jo sestavljajo bližnja ali sosednja proizvodna območja, na katerih so pogoji proizvodnje in tržni pogoji homogeni, ali, za proizvode z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, priznano na podlagi prava Unije, geografsko cono, opredeljeno v specifikaciji proizvoda.“;

(b) odstavek 4 se spremeni:

(i) točke (l), (m) in (n) se nadomestijo z naslednjim:

„(l) uporaba certificiranega semena, razen če se uporablja za ekološko pridelavo v smislu Uredbe (EU) 2018/848, in spremljanje kakovosti proizvodov;

(m) preprečevanje in obvladovanje fitosanitarnih tveganj ter tveganj za zdravje živali, varnost hrane ali okolje;

(n) ravnanje s stranskimi proizvodi in njihovo vrednotenje.“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Ta pravila ne škodujejo drugim gospodarskim subjektom, ne preprečujejo vstopa novim gospodarskim subjektom v zadevni državi članici ali Uniji in ne smejo imeti nobenega od učinkov, navedenih v členu 210(4), ali biti drugače neskladna z veljavnim pravom Unije ali veljavnimi nacionalnimi pravili.“;

(48) člen 165 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 165*

Finančni prispevki nečlanov

Kadar se pravila priznane organizacije proizvajalcev, priznanega združenja organizacij proizvajalcev ali priznane medpanožne organizacije na podlagi člena 164 razširijo in so dejavnosti, ki jih navedena pravila zajemajo, v splošnem gospodarskem interesu gospodarskih subjektov, katerih dejavnosti zadevajo te proizvode, lahko država članica, ki je priznala organizacijo, po posvetovanju z ustreznimi deležniki odloči, da posamezni gospodarski subjekti ali skupine, ki niso člani organizacije, a imajo od teh dejavnosti korist, organizaciji plačajo celoto ali del finančnega prispevka, ki ga plačujejo njeni člani, do višine, do katere so takšni prispevki namenjeni za pokrivanje neposrednih stroškov iz izvajanja ene ali več zadevnih dejavnosti. Katera koli organizacija, ki prejme prispevke od nečlanov na podlagi tega člena, če to zahteva član ali nečlan, ki finančno prispeva k dejavnostim organizacije, da na voljo tiste dele svojega letnega proračuna, ki zadevajo opravljanje dejavnosti, navedenih v členu 164(4).“;

(49) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 166a*

Uravnavanje ponudbe kmetijskih proizvodov z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo

1. Na zahtevo organizacije proizvajalcev ali združenja organizacij proizvajalcev, priznanega v skladu s členom 152(1) ali 161(1) te uredbe, medpanožne organizacije, priznane na podlagi člena 157(1) te uredbe, skupine gospodarskih subjektov iz člena 3(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012 ali skupine proizvajalcev iz člena 95(1) te uredbe, lahko države članice, brez poseganja v člena 167 in 167a te uredbe, za omejeno obdobje določijo zavezujoča pravila o uravnavanju ponudbe kmetijskih proizvodov iz člena 1(2) te uredbe z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo na podlagi člena 5(1) in (2) Uredbe (EU) št. 1151/2012 ali na podlagi člena 93(1), točki (a) in (b), te uredbe.

2. Pravila iz odstavka 1 tega člena so odvisna od obstoja predhodnega dogovora, ki se sklene med vsaj dvema tretjinama proizvajalcev proizvoda iz odstavka 1 tega člena ali njihovih zastopnikov, kar predstavlja vsaj dve tretjini proizvodnje tega proizvoda na geografskem območju iz člena 7(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 1151/2012 ali člena 93(1), točki (a)(iii) in (b)(iv), te uredbe za vino. Kadar proizvodnja proizvoda iz odstavka 1 tega člena vključuje predelavo in specifikacijo proizvoda iz člena 7(1) Uredbe (EU) št. 1151/2012 ali člena 94(2) te uredbe omejuje pridobivanje surovin na določeno geografsko območje, za namene pravil, ki se določijo v skladu z odstavkom 1 tega člena, države članice zahtevajo:

(a) da se pred sklenitvijo dogovora iz tega odstavka opravi posvetovanje s proizvajalci navedenih surovin na določenem geografskem območju, ali

(b) da so vsaj dve tretjini proizvajalcev surovin ali njihovih zastopnikov, ki predstavljajo vsaj dve tretjini proizvodnje surovin, uporabljenih pri predelavi na določenem geografskem območju, tudi podpisniki dogovora iz tega odstavka.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena so pravila iz odstavka 1 tega člena za proizvodnjo sira z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo odvisna od obstoja predhodnega dogovora med vsaj dvema tretjinama proizvajalcev mleka, ki predstavljajo vsaj dve tretjini surovega mleka, ki se uporablja za proizvodnjo tega sira, ali njihovih zastopnikov in, kadar je ustrezno, vsaj dvema tretjinama proizvajalcev tega sira, ki predstavljajo vsaj dve tretjini proizvodnje tega sira na geografskem območju iz člena 7(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 1151/2012, ali njihovih zastopnikov.

Za namen prvega pododstavka tega odstavka je za sir, zaščiten z zaščiteno geografsko označbo, geografsko območje porekla surovega mleka, določenega v specifikaciji proizvoda za sir, enako kot geografsko območje iz člena 7(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 1151/2012 v zvezi s tem sirom.

4. Pravila iz odstavka 1:

(a) se nanašajo le na uravnavanje ponudbe zadevnega proizvoda in, kadar je ustrezno, surovine ter prilagajajo ponudbo tega proizvoda povpraševanju po njem;

(b) vplivajo le na zadevni proizvod in po potrebi zadevno surovino;

(c) so lahko zavezujoča največ tri leta, vendar se lahko po tem obdobju obnovijo na podlagi nove zahteve iz odstavka 1;

(d) ne škodujejo trgovini s proizvodi, ki jih navedena pravila ne zadevajo;

(e) ne zadevajo kakršnih koli poslov po prvem trženju zadevnega proizvoda;

(f) ne omogočajo določanja cen, vključno kadar so cene določene kot okvirne cene ali priporočene cene;

(g) ne povzročajo, da prekomeren delež zadevnega proizvoda, ki bi sicer bil na voljo, ne bi bil več na voljo;

(h) ne povzročajo diskriminacije, ovirajo dostopa novih udeležencev do trga ali škodujejo malim proizvajalcem;

(i) prispevajo k ohranjanju kakovosti zadevnega proizvoda ali razvoju zadevnega proizvoda;

(j) ne posegajo v člen 149 in člen 152(1a).

5. Pravila iz odstavka 1 se objavijo v uradni publikaciji zadevne države članice.

6. Države članice izvajajo preglede za zagotovitev izpolnjevanja pogojev iz odstavka 4. Kadar pristojni nacionalni organi ugotovijo neizpolnjevanje teh pogojev, države članice razveljavijo pravila iz odstavka 1.

7. Države članice nemudoma uradno obvestijo Komisijo o pravilih iz odstavka 1, ki so jih sprejele. Komisija druge države članice obvesti o vseh uradnih obvestilih o takšnih pravilih.

8. Komisija lahko kadar koli sprejme izvedbene akte, s katerimi se zahteva, naj država članica razveljavi pravila, ki jih je ta država članica določila v skladu z odstavkom 1 tega člena, če Komisija ugotovi, da ta pravila niso skladna s pogoji iz odstavka 4 tega člena, da preprečujejo ali izkrivljajo konkurenco na znatnem delu notranjega trga ali da ogrožajo prosto trgovino ali doseganje ciljev iz člena 39 PDEU. Ti izvedbeni akti se sprejmejo brez uporabe postopka iz člena 229(2) in (3) te uredbe.“;

(50) v členu 168(4) se točka (c)(i) nadomesti z naslednjim:

„(i) ceno, ki se plača za oddajo ter je:

— nespremenljiva in določena v pogodbi in/ali

— izračunana s kombiniranjem različnih dejavnikov, določenih v pogodbi, ki lahko vključujejo objektivne kazalnike, ki lahko temeljijo na ustreznih cenah, proizvodnih in tržnih stroških, kot tudi indekse in metode za izračun končne cene, ki so lahko dostopni in razumljivi ter odražajo spremembe tržnih pogojev, oddane količine in kakovost ali sestavo oddanih kmetijskih proizvodov; ti kazalniki lahko temeljijo na ustreznih cenah, proizvodnji in tržnih stroških; države članice lahko v ta namen v skladu z objektivnimi merili, ki temeljijo na študijah o proizvodnji in verigi preskrbe z živilskimi proizvodi, določijo kazalnike; pogodbene stranke se lahko sklicujejo na te kazalnike ali katere koli druge kazalnike, za katere menijo, da so relevantni.“;

(51) člen 172 se črta;

(52) člen 172a se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 172a*

Porazdelitev vrednosti

Brez poseganja v kakršne koli posebne klavzule o porazdelitvi vrednosti v sektorju sladkorja se lahko kmetje, vključno z združenji kmetov, z gospodarskimi subjekti na poznejših stopnjah prodajne verige dogovorijo o klavzulah o porazdelitvi vrednosti, vključno s tržnimi bonusi in izgubami, ki določajo, kako se vsak razvoj relevantnih tržnih cen za zadevne proizvode ali drugih trgov primarnih proizvodov porazdeli med njimi.

Člen 172b

Usmerjanje s strani medpanožnih organizacij za prodajo grozdja za vina z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo

Z odstopanjem od člena 101(1) PDEU lahko medpanožne organizacije, priznane v skladu s členom 157 te uredbe, ki delujejo v vinskem sektorju, zagotovijo neobvezne kazalnike usmerjanja cen v zvezi s prodajo grozdja za pridelavo vin z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, pod pogojem, da takšno usmerjanje ne izključuje konkurence glede znatnega deleža zadevnih proizvodov.“;

(53) v členu 182(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Sprožitvena količina je enaka 125 %, 110 % ali 105 %, odvisno od tega, ali so možnosti dostopa do trga, opredeljene kot uvoz, izražen kot odstotni delež ustrezne domače porabe v predhodnih treh letih, manjše od ali enake 10 %, večje od 10 %, vendar manjše od ali enake 30 %, oziroma večje od 30 %.

Kadar se domača poraba ne upošteva, je sprožitvena količina enaka 125 %.“;

(54) člena 192 in 193 se črtata;

(55) v poglavju IV se doda naslednji člen:

„*Člen 193a*

Opustitev uvoznih dajatev za melase

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 227 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pravil, s katerimi v celoti ali delno opusti uvozne dajatve za melase, ki se uvrščajo pod oznako KN 1703.

2. Komisija lahko z uporabo pravil iz odstavka 1 tega člena sprejme izvedbene akte, s katerimi v celoti ali delno opusti uvozne dajatve za melase, ki se uvrščajo pod oznako KN 1703, ne da bi uporabila postopek iz člena 229(2) ali (3).“;

(56) v delu III se poglavje VI, ki zajema člene 196 do 204, črta;

(57) v členu 206 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Razen če je v tej uredbi določeno drugače in v skladu s členom 42 PDEU se členi 101 do 106 PDEU in njihove izvedbene določbe ob upoštevanju členov 207 do 210a te uredbe uporabljajo za vse dogovore, sklepe in ravnanja iz člena 101(1) in člena 102 PDEU, ki zadevajo proizvodnjo kmetijskih proizvodov ali trgovino z njimi.“;

(58) člen 208 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 208*

Prevladujoč položaj

Za namene tega poglavja ‚prevladujoč položaj‘ pomeni, da je podjetje v položaju ekonomske moči, ki mu omogoča, da preprečuje vzdrževanje učinkovite konkurence na zadevnem trgu, saj ima možnost, da v veliki meri deluje neodvisno od svojih konkurentov, dobaviteljev, kupcev in nazadnje potrošnikov.“;

(59) člen 210 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Člen 101(1) PDEU se ne uporablja za dogovore, sklepe in usklajena ravnanja medpanožnih organizacij, priznanih na podlagi člena 157 te uredbe, ki so potrebni za izpolnjevanje ciljev iz člena 157(1), točka (c), te uredbe ali, kar zadeva sektorja oljčnega olja in namiznih oljk ter tobaka, ciljev iz člena 162 te uredbe, in ki niso nezdružljivi s pravili Unije na podlagi odstavka 4 tega člena.

Dogovori, sklepi in usklajena ravnanja, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega pododstavka tega odstavka, se ne prepovejo, v ta namen pa se tudi ne zahteva predhodna odločitev.

2. Priznane medpanožne organizacije lahko od Komisije zahtevajo mnenje o združljivosti dogovorov, sklepov in usklajenih ravnanj iz odstavka 1 s tem členom. Komisija medpanožni organizaciji, ki je vložila zahtevek, pošlje svoje mnenje v štirih mesecih po prejemu popolne vloge.

Če Komisija kadar koli po izdaji mnenja ugotovi, da pogoji iz odstavka 1 tega člena niso več izpolnjeni, razglasi, da se za zadevni dogovor, sklep ali usklajeno ravnanje v prihodnje uporablja člen 101(1) PDEU, in o tem ustrezno obvesti medpanožno organizacijo.

Komisija lahko spremeni vsebino mnenja na lastno pobudo ali na zahtevo države članice, zlasti če je medpanožna organizacija, ki je vložila zahtevek, podala netočne informacije ali zlorabila mnenje.“;

(b) odstavki 3, 5 in 6 se črtajo;

(60) vstavi se naslednji člen:

„Člen 210a

Vertikalne in horizontalne pobude za trajnostnost

1. Člen 101(1) PDEU se ne uporablja za dogovore, sklepe in usklajena ravnanja proizvajalcev kmetijskih proizvodov, ki zadevajo proizvodnjo kmetijskih proizvodov ali trgovino z njimi ter katerih cilj je uporaba standarda trajnostnosti, ki je višji od tistega, ki ga predpisuje pravo Unije ali nacionalno pravo, pod pogojem, da ti dogovori, sklepi in usklajena ravnanja nalagajo le omejitve konkurence, ki so nujne za doseganje tega standarda.

2. Odstavek 1 se uporablja za dogovore, sklepe in usklajena ravnanja proizvajalcev kmetijskih proizvodov, v katerih je udeleženih več proizvajalcev ali v katerih so udeleženi en ali več proizvajalcev in en ali več gospodarskih subjektov na različnih ravneh proizvodnje, predelave in trgovine v verigi preskrbe z živilskimi proizvodi, vključno z distribucijo.

3. Za namene odstavka 1 ‚standard trajnostnosti' pomeni standard, katerega cilj je prispevati k enemu ali več od naslednjih ciljev:

(a) okoljskim ciljem, vključno z blažitvijo podnebnih sprememb in prilagajanjem nanje, trajnostni rabi in varstvu krajine, vode in tal, prehodu na krožno gospodarstvo, vključno z zmanjšanjem živilskih odpadkov, preprečevanju onesnaževanja in nadzoru nad njim ter varstvu in ohranjanju biotske raznovrstnosti in ekosistemov;

(b) proizvodnji kmetijskih proizvodov na načine, ki zmanjšujejo uporabo pesticidov in tveganja zaradi take uporabe ali ki zmanjšujejo nevarnost protimikrobne odpornosti v kmetijski proizvodnji, ter

(c) zdravju in dobrobiti živali.

4. Dogovori, sklepi in usklajena ravnanja, ki izpolnjujejo pogoje iz tega člena, se ne prepovejo, v ta namen pa se tudi ne zahteva predhodna odločitev.

5. Komisija izda smernice za gospodarske subjekte v zvezi s pogoji za uporabo tega člena do 8. decembra 2023.

6. Proizvajalci iz odstavka 1 lahko od 8. decembra 2023 Komisijo zaprosijo za mnenje o združljivosti dogovorov, sklepov in usklajenih ravnanj iz odstavka 1 s tem členom. Komisija vlagatelju pošlje svoje mnenje v štirih mesecih po prejemu popolne vloge.

Če Komisija kadar koli po izdaji mnenja ugotovi, da pogoji iz odstavkov 1, 3 in 7 tega člena niso več izpolnjeni, razglasi, da se za zadevni dogovor, sklep ali usklajeno ravnanje v prihodnje uporablja člen 101(1) PDEU, in o tem ustrezno obvesti proizvajalce.

Komisija lahko spremeni vsebino mnenja na lastno pobudo ali na zahtevo države članice, zlasti če je vlagatelj podal netočne informacije ali zlorabil mnenje.

7. Nacionalni organ za konkurenco iz člena 5 Uredbe (ES) št. 1/2003, lahko v posameznih primerih odloči, da se v prihodnje eden ali več dogovorov, sklepov in usklajenih ravnanj iz odstavka 1 spremeni, preneha izvajati ali sploh ne začne izvajati, če meni, da je taka odločitev potrebna za preprečevanje izključevanja konkurence, ali če meni, da so ogroženi cilji iz člena 39 PDEU.

V primeru dogovorov, sklepov in usklajenih ravnanj, ki zadevajo več kot eno državo članico, Komisija brez uporabe postopkov iz člena 229(2) in (3) sprejme sklep iz prvega pododstavka tega odstavka.

Kadar nacionalni organ za konkurenco deluje v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka, po začetku prvega uradnega preiskovalnega ukrepa pisno obvesti Komisijo in jo uradno obvesti o vseh sklepih, ki iz tega izhajajo, nemudoma po njihovem sprejetju.

Sklepi iz tega odstavka se začnejo uporabljati šele z datumom, ko so zadevna podjetja o njih obveščena.“;

(61) člen 212 se črta;

(62) člen 214a se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 214a*

Nacionalna plačila za nekatere sektorje na Finskem

Finska lahko na podlagi dovoljenja Komisije za obdobje 2023–2027 še naprej dodeljuje državne pomoči, ki jih je leta 2022 odobrila proizvajalcem na podlagi tega člena, pod pogojem, da:

(a) se znesek dohodkovne pomoči v celotnem obdobju postopno znižuje in v letu 2027 ne presega 67 % zneska, odobrenega leta 2022, in

(b) so bile pred morebitno uporabo te možnosti za zadevne sektorje v celoti uporabljene sheme podpore v okviru SKP.

Komisija dovoljenje sprejme brez uporabe postopka iz člena 229(2) ali (3) te uredbe.“;

(63) v členu 218(2) se črta vrstica za Združeno kraljestvo;

(64) člen 219(1) se spremeni:

(a) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„1. Za učinkovit in uspešen odziv na nevarnosti motenj na trgu, ki jih povzročijo znatna povišanja ali padci cen na notranjih ali zunanjih trgih ali drugi dogodki in okoliščine, ki močno motijo ali bi lahko močno motili zadevni trg, kadar obstaja verjetnost, da se bodo te razmere ali njihovi učinki na trg nadaljevali ali poslabšali, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 227, s katerimi izvede ukrepe, ki so potrebni za obravnavo teh razmer na trgu, pri čemer se upoštevajo vse obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih sporazumov, sklenjenih v skladu s PDEU, in pod pogojem, da drugi ukrepi na podlagi te uredbe niso zadostni ali primerni.“;

(b) četrti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Za odpravo motenj na trgu ali njihove nevarnosti se lahko na podlagi takšnih ukrepov v potrebnem obsegu in za potreben čas razširijo ali spremenijo področje uporabe, trajanje ali drugi vidiki drugih ukrepov, določenih na podlagi te uredbe, delno ali v celoti prilagodi ali začasno ustavi uporaba uvoznih dajatev, po potrebi tudi za določene količine ali obdobja, takšni ukrepi pa imajo lahko tudi obliko prostovoljne sheme zmanjšanja proizvodnje, zlasti v primerih prekomerne ponudbe.“;

(65) del V, poglavje I, oddelek 2, se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Ukrepi za podporo trgu v zvezi z boleznimi živali in škodljivimi organizmi rastlin ter izgubo zaupanja potrošnikov zaradi tveganja za zdravje ljudi, živali ali rastlin“;

(b) člen 220 se spremeni:

(i) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Ukrepi v zvezi z boleznimi živali in rastlin ter izgubo zaupanja potrošnikov zaradi tveganja za zdravje ljudi, živali ali rastlin“;

(ii) v odstavku 1 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) trgovinske omejitve znotraj Unije in s tretjimi državami, ki lahko izhajajo iz uporabe ukrepov za boj proti širjenju bolezni živali ali širjenju škodljivih organizmov rastlin, ter“;

(iii) v odstavku 2 se vstavi naslednja točka:

„(-a) sadja in zelenjave;“;

(iv) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Ukrepi iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (a), se lahko sprejmejo samo, če zadevna država članica hitro sprejme zdravstvene, veterinarske ali fitosanitarne ukrepe za zajezitev bolezni ali za spremljanje, nadzor in izkoreninjenje ali zadrževanje škodljivih organizmov, ter samo v obsegu in za obdobje, ki sta nujno potrebna za podporo zadevnemu trgu.“;

(66) v delu V se vstavijo naslednje poglavje in členi:

„Poglavje Ia

Preglednost trgov

Člen 222a

Observatoriji Unije za trge

1. Komisija za izboljšanje preglednosti v verigi preskrbe z živilskimi proizvodi, obveščanje o odločitvah gospodarskih subjektov in javnih organov ter lažje spremljanje razvoja trga in nevarnosti motenj na trgu ustanovi observatorije Unije za trge.

2. Komisija lahko odloči za katere kmetijske sektorje od tistih, ki so navedeni v členu 1(2), se vzpostavijo observatoriji Unije za trge.

3. Observatoriji Unije za trge dajo na voljo statistične podatke in informacije, potrebne za spremljanje razvoja trga in nevarnosti motenj na trgu, zlasti:

(a) proizvodnje, dobave in zalog;

(b) cen, stroškov in, kolikor je mogoče, profitnih marž na vseh stopnjah verige preskrbe z živilskimi proizvodi;

(c) kratkoročnih in srednjeročnih napovedih tržnih gibanj;

(d) uvoza in izvoza kmetijskih proizvodov, zlasti stopnje izkoriščenosti kvot za uvoz kmetijskih proizvodov v Unijo.

Observatoriji Unije za trge pripravijo poročila, ki vsebujejo elemente iz prvega pododstavka.

4. Države članice zbirajo informacije iz odstavka 3 in jih zagotovijo Komisiji.

Člen 222b

Poročanje Komisije o razvoju trga

1. Observatoriji Unije za trge, ustanovljeni na podlagi člena 222a, v svojih poročilih ugotovijo nevarnosti motenj na trgu, ki so povezane zlasti z znatnimi zvišanji ali znižanji cen na notranjih ali zunanjih trgih ali z drugimi dogodki ali okoliščinami s podobnimi učinki.

2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu redno predstavlja informacije o razmerah na trgih kmetijskih proizvodov, vzroke za motnje na trgu in morebitne ukrepe, ki jih je treba sprejeti v odziv na te motnje na trgih, zlasti ukrepe iz dela II, naslov I, poglavje I, ter členov 219, 220, 221 in 222, pa tudi utemeljitev za te ukrepe.“;

(67) v členu 223(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Pridobljene informacije se lahko posredujejo ali dajo na voljo mednarodnim organizacijam, organu Unije in nacionalnim organom za finančne trge ter pristojnim organom tretjih držav ter se lahko objavijo ob upoštevanju varstva osebnih podatkov in pravnega interesa podjetij glede varovanja njihovih poslovnih skrivnosti, vključno s cenami.

Komisija sodeluje in izmenjuje informacije s pristojnimi organi, imenovanimi v skladu s členom 22 Uredbe (EU) št. 596/2014, ter Evropskim organom za vrednostne papirje in trge (ESMA), da bi jim pomagala izpolniti njihove naloge na podlagi Uredbe (EU) št. 596/2014.“;

(68) člen 225 se spremeni:

(a) točka (a) se črta;

(b) točki (b) in (c) se črtata;

(c) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) do 31. decembra 2025 in vsakih sedem let po tem v zvezi z uporabo pravil o konkurenci, kot so določena v tej uredbi, za kmetijski sektor v vseh državah članicah;“;

(d) vstavijo se naslednje točke:

„(da) do 31. decembra 2023 v zvezi z observatoriji Unije za trge, vzpostavljenimi v skladu s členom 222a;

(db) do 31. decembra 2023 in vsaka tri leta po tem v zvezi z uporabo kriznih ukrepov, zlasti tistih, sprejetih na podlagi členov 219 do 222;

(dc) do 31. decembra 2024 v zvezi z uporabo novih informacijskih in komunikacijskih tehnologij za zagotovitev boljše preglednosti trga iz člena 223;

(dd) do 30. junija 2024 v zvezi s prodajnimi označbami in razvrščanjem trupov v sektorju ovčjega in kozjega mesa;“;

(69) v delu V se poglavje III, ki vsebuje člen 226, črta;

(70) Priloga I se spremeni:

(a) v delu I(a) se črtata prva in druga vrstica (oznaki KN 0709 99 60 in 0712 90 19);

(b) v delu I(d) se vnos v prvi vrstici (oznaka KN 0714) nadomesti z naslednjim:

„ex 0714 – Manioka, maranta, salep ter podobne korenovke in gomolji z visokim deležem škroba ali inulina, sveži, ohlajeni, zamrznjeni ali posušeni, celi ali razrezani ali v peletih, razen sladkega krompirja iz podštevilke 0714 20 in topinamburja iz podštevilke ex 0714 90 90; sredica sagovega drevesa“;

(c) del IX se spremeni:

(i) opis v peti vrstici (oznaka KN 0706) se nadomesti z naslednjim:

„Korenje, repa, rdeča pesa, črni koren, gomoljna zelena, redkev in podobne užitne korenovke ([1]), sveže ali ohlajene

([1]) To vključuje podzemno kolerabo.“;

(ii) opis v osmi vrstici (oznaka KN ex 0709) se nadomesti z naslednjim:

„Druge vrtnine, sveže ali ohlajene, razen vrtnin iz podštevilk 0709 60 91, 0709 60 95, ex 0709 60 99 iz rodu Pimenta, 0709 92 10 in 0709 92 90“;

(iii) vstavita se naslednji vrstici:

„0714 20 Sladki krompir

ex 0714 90 90 Topinambur“;

(d) v delu X se črtajo izključitve za sladko koruzo;

(e) v delu XII se doda naslednji vnos:

„(e) ex 2202 99 19: - - - Drugo, dealkoholizirano vino z vsebnostjo alkohola, ki ne presega 0,5 vol. %“;

(f) v oddelku 1 dela XXIV se vnos „0709 60 99“ nadomesti z naslednjim:

„ex 0709 60 99: - - - Drugo, iz rodu Pimenta“;

(71) v Prilogi II se del II spremeni:

(a) v oddelku A, točka 4, se črta drugi stavek;

(b) oddelek B se črta;

(72) Priloga III se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„STANDARDNA KAKOVOST RIŽA IN SLADKORJA IZ ČLENA 1a UREDBE (EU) št. 1370/2013 (*)

(*) Uredba Sveta (EU) št. 1370/2013 z dne 16. decembra 2013 o opredelitvi ukrepov za določitev nekaterih pomoči in nadomestil v zvezi s skupno ureditvijo trgov za kmetijske proizvode (UL L 346, 20.12.2013, str. 12).“;

(b) v delu B se oddelek I črta;

(73) Priloga VI se črta;

(74) Priloga VII se spremeni:

(a) del I se spremeni:

(i) v točki II se doda naslednji pododstavek:

„Zadevna država članica lahko na zahtevo skupine iz člena 3(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012 odloči, da se pogoji iz te točke ne uporabljajo za goveje meso z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, zaščiteno v skladu z Uredbo (EU) št. 1151/2012 in registrirano pred 29. junijem 2007.“;

(ii) v točki III.1(A) se črta vrstica za Združeno kraljestvo;

(iii) v točki III.1(B) se črta vrstica za Združeno kraljestvo;

(b) del II se spremeni:

(i) doda se naslednje uvodno besedilo:

„Kategorije proizvodov vinske trte so navedene v točkah 1 do 17. Kategorije proizvodov vinske trte, navedene v točki 1 in točkah 4 do 9, se lahko v celoti ali delno dealkoholizirajo v skladu z delom I, oddelek E, Priloge VIII, potem ko v celoti dosežejo svoje značilnosti, kot so opisane v navedenih točkah.“;

(ii) v točki 3 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) ima dejansko vsebnost alkohola najmanj 15 vol. % in največ 22 vol. %. Izjemoma in za vina, ki se starajo dlje, se lahko te omejitve razlikujejo pri nekaterih likerskih vinih z označbo porekla ali geografsko označbo s seznama, ki ga je Komisija vzpostavila z delegiranim aktom, sprejetim v skladu s členom 75(2), pod pogojem, da:

— vina, namenjena staranju, ustrezajo opredelitvi likerskih vin in

— dejanska vsebnost alkohola staranih vin je najmanj 14 vol. %;“;

(c) dodatek I se spremeni:

(i) točka 1(c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) v Belgiji, na Danskem, v Estoniji, na Irskem, v Litvi, na Nizozemskem, Poljskem in Švedskem: vinorodna območja teh držav članic;“;

(ii) v točki 2(g) se beseda „območje“ nadomesti z „vinorodna regija“;

(iii) točka 4(f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) v Romuniji: območja, zasajena z vinsko trto v naslednjih vinorodnih regijah: Dealurile Munteniei și Olteniei skupaj z vinogradi Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului in Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, južna vinska regija, vključno s peščenimi in drugimi ugodnimi območji;“;

(iv) točka 4(g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) na Hrvaškem: območja, zasajena z vinsko trto v naslednjih podregijah: Hrvaška Istra, Hrvaško Primorje in Dalmatinska Zagora;“;

(v) v točki 6 se doda naslednja točka:

„(h) na Hrvaškem: območja, zasajena z vinsko trto v naslednjih podregijah: severna Dalmacija ter srednja in južna Dalmacija.“;

(75) Priloga VIII se spremeni:

(a) del I se spremeni:

(i) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Obogatitev, dokisanje in razkisanje v nekaterih vinorodnih conah ter dealkoholizacija“;

(ii) v oddelku B se točka 7(b) nadomesti z naslednjim:

„(b) povečajo skupni volumenski delež alkohola v proizvodih iz točke 6 za proizvodnjo vin z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo do stopnje, ki jo določijo države članice.“;

(iii) oddelek C se nadomesti z naslednjim:

„C. Dokisanje in razkisanje

1. Pri svežem grozdju, grozdnem moštu, delno prevretem grozdnem moštu, mladem vinu, ki je še v vrenju, in vinu sta dovoljeni dokisanje in razkisanje.

2. Dokisanje proizvodov iz točke 1 je dovoljeno le do vrednosti 4 g/l, izražene kot vinska kislina, ali 53,3 miliekvivalenta na liter.

3. Razkisanje vin je dovoljeno le do vrednosti 1 g/l, izražene kot vinska kislina, ali 13,3 miliekvivalenta na liter.

4. Grozdni mošt, namenjen zgoščevanju, se lahko delno razkisa.

5. Dokisanje in obogatitev, razen z odstopanjem, ki ga sprejme Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 75(2), ter dokisanje in razkisanje enega samega proizvoda se med seboj izključujejo.“;

(iv) v oddelku D se točka 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Dokisanje in razkisanje vina se izvajata le v vinorodni coni, v kateri je bilo potrgano grozdje, uporabljeno za pridelavo zadevnega vina.“;

(v) doda se naslednji oddelek:

„E. Postopki dealkoholizacije

Za zmanjšanje dela vsebnosti ali odstranitev skoraj vse vsebnosti etanola v proizvodih vinske trte iz dela II, točka 1 in točke 4 do 9, Priloge VII se dovoli vsak izmed spodaj navedenih postopkov dealkoholizacije, bodisi izveden posamično bodisi v kombinaciji z drugimi navedenimi postopki dealkoholizacije:

(a) delno vakuumsko izhlapevanje;

(b) membranske tehnike;

(c) destilacija.

Postopek dealkoholizacije ne sme povzročiti organoleptičnih napak proizvoda vinske trte. Odstranitev etanola iz proizvodov vinske trte se ne izvede istočasno s povečanjem vsebnosti sladkorja v grozdnem moštu.“;

(b) v delu II, oddelek B, se točka 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Točki 1 in 2 se ne uporabljata za proizvode, iz katerih na Irskem in Poljskem proizvajajo proizvode, ki se uvrščajo pod oznako KN 2206 00, za katere lahko države članice dovolijo uporabo sestavljenega imena, ki vključuje prodajno označbo, vino‘.“;

(76) v Prilogi X, točka II, se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Cena iz odstavka 1 se uporablja za sladkorno peso neoporečne in zadovoljive tržne kakovosti, ki ima na prevzemnem mestu 16 % vsebnosti sladkorja.

Cena se prilagodi navzgor ali navzdol, o čemer se stranki dogovorita vnaprej, da bi se lahko upoštevala odstopanja od kakovosti iz prvega pododstavka.“;

(77) v Prilogi X, točka XI, se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Panožni sporazumi, kot so opisani v delu II, oddelek A, točka 6, Priloge II, vsebujejo mehanizme za spravo ali mediacijo ter arbitražne klavzule.“;

(78) priloge XI, XII in XIII se črtajo.

Člen 2

Spremembe Uredbe (EU) št. 1151/2012

Uredba (EU) št. 1151/2012 se spremeni:

(1) v členu 1(2) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) z lastnostmi dodane vrednosti, ki izhajajo iz načinov kmetovanja ali predelave, ki se uporabljajo pri njihovi proizvodnji, ali iz kraja njihove proizvodnje ali trženja ali iz njihovega morebitnega prispevka k trajnostnemu razvoju.“;

(2) v členu 2 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Ta uredba se ne uporablja za žgane pijače ali proizvode vinske trte, kot so opredeljeni v delu II Priloge VII k Uredbi (EU) št. 1308/2013, razen za vinski kis.

3. Registracije, opravljene na podlagi člena 52, ne posegajo v obveznost proizvajalcev, da izpolnjujejo druga pravila Unije, zlasti tista v zvezi z dajanjem proizvodov na trg in označevanjem živil.“;

(3) v členu 5 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Za namen te uredbe je ‚označba porekla‘ ime, ki je lahko tradicionalno uporabljeno ime, ki opredeljuje proizvod:

(a) s poreklom iz specifičnega kraja, regije ali izjemoma države;

(b) katerega kakovost ali značilnosti so pretežno ali izključno posledica določenega geografskega okolja z njegovimi lastnimi naravnimi in človeškimi dejavniki ter

(c) katerega vse faze proizvodnje potekajo na opredeljenem geografskem območju.

2. Za namen te uredbe je ‚geografska označba‘ ime, vključno s tradicionalno uporabljenim imenom, ki opredeljuje proizvod:

(a) s poreklom iz specifičnega kraja, regije ali države;

(b) katerega določeno kakovost, sloves ali drugo značilnost je mogoče pripisati predvsem njegovemu geografskemu poreklu in

(c) katerega najmanj ena faza proizvodnje poteka na opredeljenem geografskem območju.“;

(4) v členu 6 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Imena ni mogoče registrirati kot označbe porekla ali geografske označbe, kadar je v nasprotju z imenom rastlinske sorte ali živalske pasme in bi lahko potrošnika zavajalo glede pravega porekla proizvoda ali povzročilo zamenjavo med proizvodi z registrirano označbo in zadevno sorto ali pasmo.

Pogoji iz prvega pododstavka se ocenijo glede na dejansko uporabo nasprotujočih si imen, vključno z uporabo imena rastlinske sorte ali živalske pasme zunaj območja njenega porekla in uporabo imena rastlinske sorte, zaščitene z drugo pravico intelektualne lastnine.“;

(5) v členu 7 se odstavek 1 spremeni:

(a) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) podrobnosti, ki dokazujejo naslednje:

(i) kar zadeva zaščiteno označbo porekla, povezavo med kakovostjo ali značilnostmi proizvoda in geografskim okoljem iz člena 5(1); podrobnosti v zvezi s človeškimi dejavniki navedenega geografskega okolja, kadar je ustrezno, se lahko omejijo na opis upravljanja tal in krajine, pridelovalnih praks ali katerih koli drugih zadevnih človeških prispevkov k ohranjanju naravnih dejavnikov geografskega okolja iz navedenega odstavka;

(ii) kar zadeva zaščiteno geografsko označbo, povezavo med dano kakovostjo, slovesom ali drugo značilnostjo proizvoda in geografskim poreklom iz člena 5(2);“

(b) doda se naslednji pododstavek:

„Specifikacija proizvoda lahko vsebuje opis prispevka označbe porekla ali geografske označbe k trajnostnemu razvoju.“;

(6) v členu 10(1) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Utemeljen ugovor iz člena 51(1) je dopusten le, če ga Komisija prejme v roku, določenem v navedenem odstavku, in če:“;

(7) v členu 12 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. V primeru proizvodov s poreklom iz Unije, ki se tržijo pod zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, registrirano v skladu s postopki iz te uredbe, se na označevanju in reklamnem materialu navedejo simboli Unije, povezani s tema označbama. Zahteve za označevanje iz člena 13(1) Uredbe (EU) št. 1169/2011 za predstavitev obveznih navedb se uporabljajo za registrirano ime proizvoda. Na označevanju se lahko pojavita označbi ‚zaščitena označba porekla‘ ali ‚zaščitena geografska označba‘ ali ustrezni kratici ‚ZOP‘ ali ‚ZGO‘.“;

(8) člen 13 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) vsako neposredno ali posredno komercialno rabo registriranega imena za proizvode, ki jih registracija ne zajema, kadar so ti proizvodi primerljivi s proizvodi, registriranimi pod zadevnim imenom, ali kadar se z rabo imena izkorišča, slabi ali zmanjšuje sloves zaščitenega imena, tudi kadar so ti proizvodi uporabljeni kot sestavine;“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Zaščita iz odstavka 1 se uporablja tudi za:

(a) blago, ki vstopa na carinsko območje Unije, ne da bi bilo sproščeno v prosti promet na carinskem območju Unije, in

(b) blago, prodano na daljavo, na primer z elektronskim trgovanjem.

Za blago, ki vstopa na carinsko območje Unije ne da bi bilo sproščeno v prosti promet na navedenem območju, ima skupina ali kateri koli gospodarski subjekt, ki je upravičen do uporabe zaščitene označbe porekla ali zaščitene geografske označbe, pravico, da vsem tretjim stranem prepreči vnos blaga v Unijo v okviru trgovine, ne da bi bilo tam sproščeno v prosti promet, kadar tako blago, vključno z embalažo, prihaja iz tretjih držav in ima samo ali njegova embalaža brez dovoljenja zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo.“;

(9) člen 15 se spremeni:

(a) odstavek 1, drugi pododstavek, se nadomesti z naslednjim:

„Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2), razen kadar se v skladu s členom 49(3) vloži dopusten ugovor.“;

(b) v odstavku 2 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Komisija lahko brez poseganja v člen 14 sprejme izvedbene akte, s katerimi podaljša prehodno obdobje iz odstavka 1 tega člena na največ 15 let, in sicer v ustrezno utemeljenih primerih, v katerih je dokazano, da:“;

(10) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 16a*

Obstoječe geografske označbe za aromatizirane vinske proizvode

Imena, vpisana v register v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (*), se samodejno vpišejo v register iz člena 11 te uredbe kot zaščitene geografske označbe. Za ustrezne specifikacije se štejejo specifikacije za namene člena 7 te uredbe.

(*) Uredba (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91 (UL L 84, 20.3.2014, str. 14).“;

(11) v členu 21(1) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„1. Utemeljen ugovor iz člena 51(1) je dopusten le, če ga Komisija prejme pred iztekom določenega roka in če:“;

(12) v členu 23 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. V primeru proizvodov s poreklom iz Unije, ki se tržijo kot zajamčena tradicionalna posebnost, registrirana v skladu s to uredbo, je na označevanju in reklamnem materialu brez poseganja v odstavek 4 tega člena naveden simbol iz odstavka 2 tega člena. Zahteve za označevanje iz člena 13(1) Uredbe (EU) št. 1169/2011 za predstavitev obveznih navedb se uporabljajo za registrirano ime proizvoda. Na označevanju se lahko pojavi označba ‚zajamčena tradicionalna posebnost‘ ali ustrezna kratica ‚ZTP‘.

Simbol na označevanju zajamčenih tradicionalnih posebnosti, ki so proizvedene zunaj Unije, ni obvezen.“;

(13) člen 24 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Registrirana imena so zaščitena pred vsako zlorabo, posnemanjem ali navajanjem, vključno kadar gre za proizvode, ki se uporabljajo kot sestavine, ali pred vsakršnimi drugimi praksami, ki bi lahko zavajale potrošnika.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Zaščita iz odstavka 1 se uporablja tudi za blago, prodano na daljavo, na primer z elektronskim trgovanjem.“;

(14) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 24a*

Prehodna obdobja za uporabo zajamčenih tradicionalnih posebnosti

Komisija lahko sprejme izvedbene akte za odobritev prehodnega obdobja do petih let, da se za proizvode, katerih označba zajema ali vsebuje ime, ki je v nasprotju s členom 24(1), omogoči, da še naprej uporabljajo označbo, pod katero si bili trženi, pod pogojem, da dopustni ugovor na podlagi člena 49(3) ali člena 51 dokazuje, da se je tako ime na trgu Unije zakonito uporabljalo že najmanj pet let pred datumom objave iz člena 50(2), točka (b).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2), razen kadar se na podlagi člena 49(3) vloži dopustni ugovor.“;

(15) v členu 49 se doda naslednji odstavek:

„8. Država članica nemudoma obvesti Komisijo, če je bil v zvezi z zahtevkom, vloženim pri Komisiji, začet kakršen koli postopek pred nacionalnim sodiščem ali drugim nacionalnim organom, v skladu z odstavkom 4, in če je bil zahtevek na nacionalni ravni razveljavljen s takoj veljavno sodno odločbo, ki ni pravnomočna.“;

(16) člen 50 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 50*

Pregled s strani Komisije in objava za ugovor

1. Komisija pregleda zahtevke za registracijo, ki jih prejme v skladu s členom 49(4) in (5). Komisija preveri, ali zahtevki vsebujejo zahtevane informacije in ali v njih ni očitnih napak, pri tem pa upošteva rezultate postopka pregleda in postopka ugovora, ki ga je izvedla zadevna država članica.

Pregled, ki ga opravi Komisija, ne bi smel trajati dlje kot šest mesecev od datuma prejema zahtevka od države članice. Kadar se to obdobje preseže, Komisija vložnika pisno obvesti o razlogih za zamudo.

Komisija najmanj enkrat mesečno objavi seznam imen, za katera je prejela zahtevke za registracijo, pa tudi datum njihove predložitve.

2. Kadar Komisija na podlagi pregleda, izvedenega v skladu z odstavkom 1 tega člena, meni, da so pogoji iz členov 5 in 6 izpolnjeni kar zadeva zahtevke za registracijo v okviru sheme iz naslova II, ali da so pogoji iz člena 18(1) in (2) izpolnjeni kar zadeva zahtevke v okviru sheme iz naslova III, v *Uradnem listu Evropske unije* objavi:

(a) enotni dokument in sklic na objavo specifikacije proizvoda za zahtevke v okviru sheme iz naslova II;

(b) specifikacijo za zahtevke v okviru sheme iz naslova III.

3. Komisija je izvzeta iz obveznosti izpolnjevanja roka za izvedbo pregleda iz odstavka 1 in obveščanja vložnika o razlogih za zamudo, kadar prejme sporočilo države članice v zvezi z vlogo za registracijo, vloženo pri Komisiji v skladu s členom 49(4), v katerem se:

(a) Komisijo obvesti, da je bil zahtevek na nacionalni ravni razveljavljen s takoj veljavno sodno odločbo, ki pa ni pravnomočna, ali

(b) Komisijo poziva, naj začasno ustavi pregled iz odstavka 1, ker se je začel nacionalni sodni postopek za izpodbijanje veljavnosti zahtevka in država članica meni, da ta postopek temelji na tehtnih razlogih.

Izvzetje velja, dokler država članica Komisije ne obvesti, da je bil prvotni zahtevek ponovno vložen ali da država članica umika svoj zahtevek za zadržanje.";

(17) člen 51 se spremeni:

(a) odstavki 1, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. V treh mesecih od datuma objave v *Uradnem listu Evropske unije* lahko organi države članice ali tretje države oziroma katera koli fizična ali pravna oseba, ki ima prebivališče ali sedež v tretji državi in ki ima pravni interes, pri Komisiji vloži utemeljen ugovor.

Katera koli fizična ali pravna oseba s prebivališčem ali sedežem v državi članici, ki ni država, iz katere je bil zahtevek posredovan, in ki ima pravni interes, lahko vloži utemeljen ugovor pri državi članici, v kateri prebiva ali ima sedež, v roku, ki omogoča vložitev ugovora v skladu s prvim pododstavkom.

2. Komisija preveri dopustnost utemeljenega ugovora na podlagi razlogov za ugovor iz člena 10, kar zadeva zaščitene označbe porekla in zaščitene geografske označbe, ter na podlagi razlogov za ugovor iz člena 21, kar zadeva zajamčene tradicionalne posebnosti.

3. Če Komisija meni, da je utemeljen ugovor dopusten, v petih mesecih od datuma objave zahtevka v *Uradnem listu Evropske unije* povabi organ ali osebo, ki je utemeljen ugovor vložila, in organ, ki je pri Komisiji vložil zahtevek, k ustreznim posvetovanjem za razumno obdobje, ki ne sme biti daljše od treh mesecev.

Organ ali oseba, ki je utemeljen ugovor vložila, in organ, ki je vložil zahtevek, takšna ustrezna posvetovanja začneta brez nepotrebnega odlašanja. Drug drugemu zagotovita ustrezne informacije, potrebne za oceno, ali je zahtevek za registracijo skladen s pogoji iz te uredbe. Če ne dosežeta dogovora, se te informacije predložijo Komisiji.

Komisija lahko kadar koli v obdobju posvetovanj na zahtevo vložnika zahtevka podaljša rok za posvetovanja za največ tri mesece.";

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Utemeljen ugovor in drugi dokumenti, ki se pošljejo Komisiji v skladu z odstavki 1, 2 in 3, se pripravijo v enem od uradnih jezikov Unije.";

(18) v členu 52 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Kadar Komisija na podlagi informacij, ki jih ima na voljo, po pregledu, izvedenem v skladu s členom 50(1), prvi pododstavek, meni, da pogoji, določeni v členih 5 in 6, kar zadeva sheme kakovosti iz naslova II, ali v členu 18, kar zadeva sheme kakovosti iz naslova III, niso izpolnjeni, sprejme izvedbene akte, s katerimi zavrne zahtevek. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).

2. Če Komisija ne prejme nobenega dopustnega utemeljenega ugovora na podlagi člena 51, brez uporabe postopka pregleda iz člena 57(2) sprejme izvedbene akte, s katerimi registrira ime.";

(19) člen 53 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 53*

Spremembe specifikacij proizvodov“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Spremembe specifikacije proizvoda se razvrstijo v dve kategoriji glede na njihov pomen: spremembe Unije, ki zahtevajo postopek ugovora na ravni Unije, in standardne spremembe, ki se obravnavajo na ravni države članice ali tretje države.

Za namene te uredbe ‚sprememba Unije‘ pomeni spremembo specifikacije proizvoda, ki:

(a) vključuje spremembo imena zaščitene označbe porekla oziroma zaščitene geografske označbe ali uporabe tega imena;

(b) bi lahko izničila povezavo iz člena 5(1), točka (b), za zaščitene označbe porekla ali povezavo iz člena 5(2), točka (b), za zaščitene geografske označbe;

(c) zadeva zajamčeno tradicionalno posebnost, ali

(d) predvideva dodatne omejitve trženja proizvoda.

‚Standardna sprememba‘ pomeni vsako spremembo specifikacije proizvoda, ki ni sprememba Unije.

‚Začasna sprememba‘ pomeni standardno spremembo, ki zadeva začasno spremenjeno specifikacijo proizvoda zaradi uvedbe obveznih sanitarnih in fitosanitarnih ukrepov s strani javnih organov, ali začasna sprememba, potrebna zaradi naravne nesreče ali slabih vremenskih razmer, uradno priznanih s strani pristojnih organov.

Spremembe Unije odobri Komisija. Za postopek odobritve se smiselno uporablja postopek iz členov 49 do 52.

Pri pregledu zahtevka se obravnava predvsem predlagana sprememba. Kadar je ustrezno, lahko Komisija ali zadevna država članica vložnika pozove, naj spremeni druge elemente specifikacij proizvodov.

Standardne spremembe odobri in objavi država članica, na ozemlju katere je geografsko območje zadevnega proizvoda, in jih sporoči Komisiji. Tretje države odobrijo standardne spremembe v skladu s pravom, ki se uporablja v zadevni tretji državi, in jih sporočijo Komisiji.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Da bi se pospešil upravni postopek v zvezi s spremembami Unije in standardnimi spremembami specifikacij proizvodov, tudi kadar sprememba ne vključuje nobene spremembe enotnega dokumenta, se na Komisijo v skladu s členom 56 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, ki dopolnjujejo pravila postopka vložitve zahtevka za spremembo.

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi podrobna pravila o postopkih, obliki in predložitvi zahtevka za spremembo za spremembe Unije ter o postopkih in obliki standardnih sprememb in njihove priglasitve Komisiji. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 57(2).“;

(20) v Prilogi I, točka I, se dodajo naslednje alinee:

„– aromatizirana vina, kot so opredeljena v členu 3(2) Uredbe (EU) št. 251/2014,

– druge alkoholne pijače, razen žganih pijač ali proizvodov vinske trte, kot so opredeljeni v delu II Priloge VII k Uredbi (EU) št. 1308/2013,

– čebelji vosek.“

Člen 3

Spremembe Uredbe (EU) št. 251/2014

(1) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Uredba (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi in označevanju aromatiziranih vinskih proizvodov in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91“;

(2) v členu 1 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Ta uredba določa pravila o opredelitvi, opisu, predstavitvi in označevanju aromatiziranih vinskih proizvodov.“;

(3) v členu 2 se črta točka 3;

(4) člen 5 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Prodajna poimenovanja se lahko dopolnijo ali nadomestijo z geografskimi označbami aromatiziranih vinskih proizvodov, zaščitenimi na podlagi Uredbe (EU) št. 1151/2012.“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„6. V primeru aromatiziranih vinskih proizvodov, proizvedenih v Uniji, ki so namenjeni za izvoz v tretje države, v katerih zakonodaja zahteva različna prodajna poimenovanja, lahko države članice dovolijo, da ta prodajna poimenovanja spremljajo prodajna poimenovanja iz Priloge II. Ta dodatna prodajna poimenovanja so lahko v jezikih, ki niso uradni jeziki Unije.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 33 za dopolnitev Priloge II, da se upoštevajo tehnični napredek, znanstveni razvoj in razvoj trga, zdravje potrošnikov ali potreba potrošnikov po informacijah.“;

(5) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 6a*

Označba hranilne vrednosti in seznam sestavin

1. Označevanje aromatiziranih vinskih proizvodov, ki se tržijo v Uniji, vsebuje naslednje obvezne navedbe:

(a) označbo hranilne vrednosti v skladu s členom 9(1), točka (l), Uredbe (EU) št. 1169/2011; in

(b) seznam sestavin v skladu členom 9(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 1169/2011.

2. Z odstopanjem od odstavka 1, točka (a), je označba hranilne vrednosti na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo, lahko omejena na energijsko vrednost, kar se lahko izrazi z uporabo simbola „E“ za energijo. V takih primerih se celotna označba hranilne vrednosti zagotovi v elektronski obliki, opredeljeni na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo. Ta označba hranilne vrednosti ni prikazana z drugimi informacijami, namenjenimi za namene prodaje ali trženja, podatki o uporabnikih pa se ne zbirajo ali spremljajo.

3. Z odstopanjem od odstavka 1, točka (b), se lahko seznam sestavin zagotovi v elektronski obliki, opredeljeni na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo. V takih primerih se uporabljajo naslednje zahteve:

(a) podatki o uporabnikih se ne zbirajo ali spremljajo;

(b) seznam sestavin se ne prikaže skupaj z drugimi informacijami, namenjenimi za namene prodaje ali trženja, in

(c) navedba podatkov iz člena 9(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 1169/2011 se izvede neposredno na embalaži ali etiketi, pritrjeni nanjo.

Navedba iz prvega pododstavka, točka (c), tega odstavka, vključuje besedo ‚vsebuje', ki ji sledi ime snovi ali proizvoda, kot je navedeno v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1169/2011.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 33 za dopolnitev te uredbe, s katerimi se nadalje določijo pravila za navedbo in označevanje sestavin za uporabo odstavka 1, točka (b), tega člena.";

(6) v členu 8 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Ime geografske označbe aromatiziranih vinskih proizvodov, zaščiteno na podlagi Uredbe (EU) št. 1151/2012, se na etiketi navede v jeziku ali jezikih, v katerih je registrirano, tudi kadar geografska označba nadomesti prodajno poimenovanje v skladu s členom 5(4) te uredbe.

Kadar je ime geografske označbe aromatiziranih vinskih proizvodov, zaščiteno na podlagi Uredbe (EU) št. 1151/2012, zapisano v nelatinični pisavi, se lahko navede tudi v enem ali več uradnih jezikih Unije.";

(7) člen 9 se črta;

(8) poglavje III, ki vsebuje člene 10 do 30, se črta;

(9) člen 33 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 5(7) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 7. decembra 2021. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 6a(4) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 8. decembra 2023. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje takšnemu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.";

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Prenos pooblastila iz člena 4(2), člena 5(7), člena 6a(4), člena 28, člena 32(2) in člena 36(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.";

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 4(2), člena 5(7), člena 6a(4), člena 28, člena 32(2) in člena 36(1), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.";

(10) v Prilogi I, točka 1(a), se doda naslednja točka:

„(iv) žgane pijače v količini, ki ne presega 1 % skupne količine.";

(11) Priloga II se spremeni:

(a) v delu A, točka 3, se prva alinea nadomesti z naslednjim:

„– ki mu je lahko dodan alkohol in";

(b) del B se spremeni:

(i) v točki 8 se prva alinea nadomesti z naslednjim:

„– ki se pridobiva izključno iz rdečega ali belega vina ali obojega,“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(14) Wino ziołowe

Aromatizirana pijača na osnovi vina:

(a) ki je pridobljena iz vina in v kateri proizvodi vinske trte predstavljajo najmanj 85 % skupne količine,

(b) ki je aromatizirana izključno z aromatičnimi pripravki, pridobljenimi iz zelišč ali začimb ali obojega,

(c) ki ni obarvana,

(d) ki ima dejansko vsebnost alkohola najmanj 7 vol. %.“

Člen 4

Sprememba Uredbe (EU) št. 228/2013

Vstavi se naslednji člen:

„*Člen 22a*

Medpanožni sporazumi na Reunionu

1. Na podlagi člena 349 Pogodbe z odstopanjem od člena 101(1) Pogodbe in ne glede na člen 164(4), prvi pododstavek, točke (a) do (n), Uredbe (EU) št. 1308/2013, kadar medpanožna organizacija, ki je priznana v skladu s členom 157 Uredbe (EU) št. 1308/2013, deluje izključno na Reunionu in za katero se šteje, da je predstavlja proizvodnjo, trgovino ali predelavo enega določenega proizvoda, lahko Francija na zahtevo te organizacije pravila, katerih cilj je podpora ohranjanju in diverzifikaciji lokalne proizvodnje, razširi na druge gospodarske subjekte, ki niso člani te medpanožne organizacije, da se poveča prehranska varnost na Reunionu, pod pogojem, da se ta pravila uporabljajo le za tiste gospodarske subjekte, katerih dejavnosti se izvajajo izključno na Reunionu v zvezi s proizvodi, ki so namenjeni lokalnemu trgu. Ne glede na člen 164(3) Uredbe (EU) št. 1308/2013 se medpanožna organizacija šteje za reprezentativno na podlagi tega člena, kadar predstavlja vsaj 70 % obsega proizvodnje, trgovine ali predelave zadevnega proizvoda ali proizvodov.

2. Z odstopanjem od člena 165 Uredbe (EU) št. 1308/2013, lahko Francija, kadar so pravila priznane medpanožne organizacije, ki deluje izključno na Reunionu, razširjena na podlagi odstavka 1 tega člena, ter so dejavnosti, ki jih zajemajo navedena pravila, v splošnem gospodarskem interesu gospodarskih subjektov, katerih dejavnosti se izvajajo izključno na Reunionu v zvezi s proizvodi, ki so namenjeni lokalnemu trgu, po posvetovanju z ustreznimi deležniki odloči, da morajo posamezni gospodarski subjekti ali skupine, ki niso člani organizacije, vendar delujejo na tem lokalnem trgu, organizaciji plačati celoto ali del finančnih prispevkov, ki jih plačujejo njeni člani, do višine, do katere so takšni prispevki namenjeni za pokrivanje neposrednih stroškov iz izvajanja zadevnih dejavnosti.

3. Francija obvesti Komisijo o vsakem sporazumu, katerega področje uporabe je razširjeno v skladu s tem členom.“

Člen 5

Prehodne določbe

1. Pravila, ki se uporabljajo pred 7. decembrom 2021, se še naprej uporabljajo za vloge za zaščito, vloge za odobritev spremembe in zahteve za preklic označb porekla ali geografskih označb, ki jih Komisija prejme na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013 pred 7. decembrom 2021, in za zahtevke za registracijo in zahtevke za preklic zaščitenih označb porekla, zaščitenih geografskih označb ali zajamčenih tradicionalnih posebnosti, ki jih Komisija prejme na podlagi Uredbe (EU) št. 1151/2012 pred 7. decembrom 2021.

2. Pravila, ki se uporabljajo pred 7. decembrom 2021, se še naprej uporabljajo za zahtevke za odobritev sprememb specifikacije proizvoda za označbe porekla ali geografske označbe ali zajamčenih tradicionalnih posebnosti, ki jih je Komisija prejela ne podlagi Uredbe (EU) št. 1151/2012 pred 8. junijem 2022.

3. Pravila, ki se uporabljajo pred 7. decembrom 2021, se še naprej uporabljajo za vloge za zaščito, vloge za odobritev spremembe ali zahteve za preklic imen aromatiziranih vin kot geografskih označb, ki jih Komisija prejme na podlagi Uredbe (EU) št. 251/2014 pred 7. decembrom 2021. Vendar se odločitev v zvezi z registracijo sprejme na podlagi člena 52 Uredbe (EU) št. 1151/2012, kot je bil spremenjen s členom 2, točka 18, te uredbe.

4. Členi 29 do 38 in 55 do 57 Uredbe (EU) št. 1308/2013 se še naprej uporabljajo po 31. decembru 2022, kar zadeva nastale odhodke in plačila za dejavnosti, izvedene pred 1. januarjem 2023 v okviru shem pomoči iz navedenih členov.

5. Členi 58 do 60 Uredbe (EU) št. 1308/2013 se še naprej uporabljajo po 31. decembru 2022, kar zadeva nastale odhodke in plačila pred 1. januarjem 2023 v okviru sheme pomoči iz navedenih členov.

6. Priznane organizacije proizvajalcev ali njihova združenja v sektorju sadja in zelenjave, ki imajo operativni program iz člena 33 Uredbe (EU) št. 1308/2013, ki ga je država članica odobrila za obdobje po 31. decembru 2022, do 15. septembra 2022 tej državi članici predložijo zahtevo, da se njihov operativni program:

(a) spremeni, da bi izpolnjeval zahteve iz Uredbe (EU) 2021/2115, ali

(b) nadomesti z novim operativnim programom, odobrenim na podlagi Uredbe (EU) 2021/2115, ali

(c) še naprej deluje do konca pod pogoji, ki se uporabljajo na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013.

Kadar takšne priznane organizacije proizvajalcev ali njihova združenja tovrstne zahteve ne predložijo do 15. septembra 2022, se njihovi operativni programi, ki so bili odobreni na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013, konča 31. decembra 2022.

7. Podporni programi v vinskem sektorju iz člena 40 Uredbe (EU) št. 1308/2013 se še naprej uporabljajo do 15. oktobra 2023. Členi 39 do 54 Uredbe (EU) št. 1308/2013 se po 31. decembru 2022 še naprej uporabljajo, kar zadeva:

(a) nastale odhodke in plačila za dejavnosti, izvedene v skladu z navedeno uredbo pred 16. oktobrom 2023 v okviru sheme pomoči iz členov 39 do 52 navedene uredbe;

(b) nastale odhodke in plačila za dejavnosti, izvedene v skladu s členoma 46 in 50 navedene uredbe pred 16. oktobrom 2025, pod pogojem, da so bile takšne dejavnosti do 15. oktobra 2023 delno izvedene in da nastali odhodki znašajo vsaj 30 % skupnih načrtovanih odhodkov ter da se takšne dejavnosti v celoti izvedejo do 15. oktobra 2025.

8. Vino, ki izpolnjuje zahteve glede označevanja iz člena 119 Uredbe (EU) št. 1308/2013, in aromatizirani vinski proizvodi, ki izpolnjujejo pravila o označevanju iz Uredbe (EU) št. 251/2014, v obeh primerih veljavne pred 8. decembrom 2023, ter ki so bili proizvedeni in označeni pred tem datumom, se lahko še naprej dajejo na trg do porabe zalog.

Člen 6

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 1, točke 8(d)(i), 8(d)(iii), 10(a)(ii) in 38, se uporabljajo od 1. januarja 2021.

Člen 2, točka 19(b), se uporablja od 8. junija 2022.

Člen 1, točke 1, 2(b), 8(a), 8(b), 8(e), 18, 31, 35, 62, 68(a), 69 in 73, se uporabljajo od 1. januarja 2023.

Člen 1, točki 32(a)(ii) in 32(c), ter člen 3, točka 5, se uporabljata od 8. decembra 2023.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 2. decembra 2021

Za Evropski parlament
predsednik
D. M. SASSOLI

Za Svet
predsednik
J. VRTOVEC

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije
Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL